UNIVERSITY OF Southampton

University of Southampton Research Repository
ePrints Soton

Copyright © and Moral Rights for this thesis are retained by the author and/or other copyright owners. A copy can be downloaded for personal non-commercial research or study, without prior permission or charge. This thesis cannot be reproduced or quoted extensively from without first obtaining permission in writing from the copyright holder/s. The content must not be changed in any way or sold commercially in any format or medium without the formal permission of the copyright holders.

When referring to this work, full bibliographic details including the author, title, awarding institution and date of the thesis must be given e.g.

AUTHOR (year of submission) "Full thesis title", University of Southampton, name of the University School or Department, PhD Thesis, pagination

http://eprints.soton.ac.uk

UNIVERSITY OF SOUTHAMPTON

FACULTY OF LAW, ARTS & SOCIAL SCIENCES

School of Humanities

English Language Policy and Planning in Iran

by

Saman Jamshidifard

Thesis for the degree of Doctor of Philosophy

June 2011

UNIVERSITY OF SOUTHAMPTON

ABSTRACT

FACULTY OF LAW, ARTS & SOCIAL SCIENCES, SCHOOL OF HUMANITIES

Doctor of Philosophy, ENGLISH LANGUAGE POLICY AND PLANNING IN IRAN

By Saman Jamshidifard

Iran has been in the headlines in the recent years and decades for many socio-political reasons. Many of these involve the confrontation between Islamic revolutionary values and the foreign policies and aspirations of Western governments. Among the Iranian state's revolutionary values there are no articulated aspirations to isolate the country from the outside world but progress and globalisation are defined within Islamic, revolutionary and nationalistic discourses and therefore the status of English as a foreign language in Iran has been controversial and questionable. Of course the English language is in demand in Iran and it is associated with globalization and progress. However, in the dominant official discourses it is often considered a threat because it incorporates Western values, allows access to these values, and could thus be deemed harmful to local cultures and identities.

The two paradoxical perspectives on the English language in Iran are among the main reasons for tension and difference between top-down official policies and the bottom-up grass-roots English language learning practices of contemporary Iranian society. The state prescribes mainstream English language teaching (ELT) provision from the age of twelve, but parents who can afford private sector ELT provision encourage their children to learn English outside the limited mainstream education system. Restricted and limited mainstream ELT could therefore be seen as the English language learned by the masses, but private sector ELT remains for the privileged few.

The aim of this thesis is to make a contribution to studies of language policy and planning in general and to an understanding of language policies and practices in Islamic states in particular, with a special emphasis on Iran. In principle, language policy as a sub-discipline of sociolinguistics can be studied in all communities and nation-states, including Iran, but at the same time one of the main aspirations of the thesis is the introduction of this critical field of research to a context to which it has not previously been applied.

Contents

Chapter 1: Introduction

1.1. Rationale.....1

1.2. Aims and objectives.....3

1.3. Theoretical framework.....5

1.4. Methodology.....8

1.5. Thesis structure.....13

Chapter 2: Theoretical frameworks

2.1. Introduction.....14

2.2. Language ideologies.....14

2.2.1. Linguistic nationalism.....20

2.2.2. Linguistic imperialism.....27

2.2.3. Globalisation of English.....32

2.3. Language policy and language planning (LPLP).....36

2.4. Top-down and bottom-up LPLP.....39

2.5. Problematizing English language teaching (ELT).....44

2.6. Summary.....50

Chapter 3: English language in the Muslim world

3.1. Introduction.....52

3.2. The Muslim world.....53

3.3. The English language in the Muslim world.....54

3.4. The English language and Muslim identity.....57

3.5. The English language and Muslims post 9/11.....63

3.6. Summary.....66

Chapter 4: LPLP and ELT in Iran

4.1. Introduction....72

4.2. The Iranian Islamic Revolution of 1979....72

4.3. The education system in Iran....74

4.4. Languages in Iran....75

4.4.1. Language, national identity and cultural heritage....75

4.4.2. Indigenous language or foreign language....78

4.4.3. Iranian-Islamic language and education ideology....85

4.5. Current decision-making bodies....92

4.5.1. The Persian Academy....92

4.5.2. Supreme Council of the Cultural Revolution....94

4.6. English language teaching and learning in Iran....98

4.7. ELT and the impact of new technologies....101

4.8. Summary....103

Chapter 5: Analysis of interviews and documentary material

5.1. Introduction....104

5.2. Sources....104

5.2.1. Documents....105

5.2.2. Interviews....107

5.3. Documentary analysis....112

5.3.1. Supreme Council of the Cultural Revolution....113

5.3.2. The English Department of the Ministry of Education....123

5.4. Themes....127

5.4.1. The iconicity of the English language....128

5.4.2. The pursuit of iconic English.....130

5.4.3. The meta-discourses of English language iconicity.....134

5.4.4. Imposed Restrictions and practical limitations of ELT.....139

5.4.5. Everyday needs versus abstract needs.....150

5.4.6. English as the medium of cultural exchange.....151

5.4.7. English language, progress and breaking barriers.....156

5.5. Summary.....158

Chapter 6: Conclusions

6.1. Introduction.....159

6.2. Aims and objectives revisited.....160

6.3. The English language as a foreign language and culture.....162

6.4. The English language as empowerment.....165

6.5. The English language as a threat.....168

6.6. Limitations and restrictions of English LPLP.....171

6.7. The English language: the double-edged sword.....174

6.8. Further research.....176

References.....178

7. Appendices Disk (enclosed on back sleeve)

7.1. Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR) Resolutions.....1

7.2. ISNA news articles.....25

7.3. Interview Transcriptions……...77

7.3.1. Private tuition Arak groups……77

7.3.2. ELT Academics.....190

7.3.3. Southampton interviews.....201

DECLARATION OF AUTHORSHIP

I, Saman Jamshidifard declare that the thesis entitled 'English Language Policy and Planning in Iran' and the work presented in the thesis are both my own, and have been generated by me as the result of my own original research. I confirm that:

- this work was done wholly or mainly while in candidature for a research degree at this University;
- where any part of this thesis has previously been submitted for a degree or any other qualification at this University or any other institution, this has been clearly stated;
- where I have consulted the published work of others, this is always clearly attributed;
- where I have quoted from the work of others, the source is always given. With the exception of such quotations, this thesis is entirely my own work;
- I have acknowledged all main sources of help;
- where the thesis is based on work done by myself jointly with others, I have made clear exactly what was done by others and what I have contributed myself;
- none of this work has been published before submission

Signed: Saman Jamshidifard

Date:

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to thank Allah for everyone and everything in my life including this thesis.

This thesis would have not been possible without the support of my loving parents (**Alireza and Manzar**), my patient and loving wife (**Nasrin**) and above all my supervisor (**Professor Patrick Stevenson**). Patrick not only served as the supervisor to this thesis but he also made it happen with his patience and accommodation of all the difficulties I faced. Also this thesis would have not been written without the financial assistance and personal interest of my thesis advisor **Professor Clare Mar-Molinero** and **Mary Stubbington**, the school of Humanities Postgraduate Research Administrator. I am and will always be grateful to all the people mentioned above as they not only helped me in my studies but helped me personally in becoming a better person.

I also thank all the student participants for their contribution (all of whom have been named with pseudonyms) and the academics interviewed in Tehran and Kermanshah who gave consent not only to the interviews but to their real names being acknowledged.

Finally I would like to acknowledge and dedicate my entire postgraduate studies to the **Persian** speaking, **Persian** cat resting on the **Persian** carpet above the **Persian** Gulf: **Iran**.

Chapter 1: Introduction

1.1. Rationale

Following a lecture titled 'Dialogue of civilisations and the need for a world ethic' given in the Sheldonian Theatre, Oxford on 28 June 1999 by UN Secretary-General Kofi Annan, the year 2001 was proclaimed as the 'year of dialogue among civilisations' by the United Nations General Assembly. Credit was given to Iranian President Mohammad Khatami's speech at the general assembly, declaring in a clear reference to Huntington's (1998) forecast of clash among civilisations that 'the islamic revolution of the Iranian people ... calls for a dialogue among civilizations and cultures instead of a clash between them.' (Annan, 1999, p.2). By the end of 2001, however, the world seemed to be entering into what was the beginning of the end for any such dialogue. The significantly increased tension between the west and the Islamic world which followed the Islamic revolution of Iran in 1979 was then heightened to another level after the terrorist attacks of 9/11. This tension is as much if not more ideological and cultural as it is military. I believe that language in general and the English language in particular plays an important role in this context.

The spread of Western capitalism and globalization, especially after the Cold War, has gone hand in hand with the spread of English (Phillipson, 1992). Through its association with Western capitalism (economic and cultural), the English language and its promotion is inevitably part of what leaves the west and Islam at odds. This tension can be studied based on its locations i.e. Islamic states, among which Iran is increasingly a controversial state defying the Western powers at least politically. Also the outcome of the Iranian Islamic revolution for the status of the English language has not been studied in much detail.

The tension between Islam and English language teaching and learning in general has been explored by other researchers and prominent applied linguists. For example, Tesolislamia is a website dedicated to questioning mainstream TESOL activities and to the empowering of the Muslim English learner. In an interview conducted by the founder of the website, Sohail Karmani, Pennycook (2003) emphasizes:

> The hard question, it seems to me, is how Muslim teachers, students, scholars and writers can acknowledge their complicity with English and globalization and find a way not of simply opposing English but rather of appropriating English for Islamic purposes.

Opposition, acceptance or the appropriation of the English language are issues discussed in applied linguistics and language policy forums. However, the combination of theoretical work on English language policy and the Iranian revolutionary aspirations to strictly resist all forms of foreign influence motivate this thesis in its attempt to bring the two together.

The Iranian revolutionary aspirations and resistance to foreign influence have their roots in social, cultural and political developments going back many decades before the revolution of 1979. According to Sanasarian (2000, p.15):

> Reza Shah is credited for strengthening and modernizing the Iranian state. During his reign (1925–41), widespread changes were militarily forced upon all segments of the population. New dress codes, mandatory teaching of the Persian language in schools, abolition of titles (such as mirza, amir, shaykh, khan), changes in place names (streets, towns, cities, provinces), and even the 1935 order to foreign governments to call the country Iran instead of Persia were all aimed at creating a unified (nation-) state.

This push for a Western-style modernisation continued under Reza Shah's son Mohammad Reza Shah. According to Tollefson (1991, p.85) in the 1970s there were hundreds of ESL teachers in Iran and thousands of Iranians studied in English-speaking universities in the UK, the United States, India, Philippines and other countries. English 'became the major technical language of business, military, higher education, and the media'. However, this modernisation and the English language associated with it were abandoned by the 1979 revolution, which saw the modernisation programme 'identified with increasing domination of Iran by Westernised elite and by Western institutions which they supported'. Tollefson (ibid) predicts a limited role for English in Iran under the Islamic Republic:

> [I]t is unlikely that English will become the major technical language as it was under the Shah. As long as Khomeini's followers dominate Iranian political leadership, the role of English is likely to remain limited. (p.91)

The Iranian revolution seems to have been a move in the opposite direction from globalisation and the spread of English at that time. It set out to redefine Iran's and Iranians' relationship with the outside world. According to Tollefson this relationship is strongly defined in terms of avoiding foreign domination in all its forms. Therefore, there was a reversal in the social context whereby the English language, which was promoted and expanded in most domains of Iranian life before the revolution, was now marginalised or even avoided. This is one of the main reasons why the contemporary status of English in Iran becomes interesting. In the next section the aims and objectives of this thesis, which are closely linked to this English language controversy, are explained.

1.2. Aims and objectives

All introductory books on language policy present different cases and contexts of language policy and language planning (LPLP), some of which researchers in this field refer to on a regular basis as examples of certain kinds of language policy and planning, such as Quebec and Catalonia. This thesis is an attempt to study a socio-politically unique case of English LPLP i.e. the Islamic Republic of Iran.

Research on language policy was traditionally focused on its nation building purposes i.e. status planning, corpus planning and acquisition planning of languages (Kloss 1969, Cooper 1989). However, with the spread of English as an international language new grounds for LPLP research have emerged. Wright (2007, p.168) refers to exemplary attempts either to stop English from replacing other international languages such as French or to protect and maintain the national language against English such as the attempt to keep Swedish as the academic language in Sweden. She stresses that:

> LPLP to limit the spread of English as the lingua franca in a particular area or domain seems to have had little effect. Where people have seen it to be to their advantage to learn and use English they have done so... LPLP scholars are divided

on the globalization issue. Some see a common language as a common good (Crystal 2003; van Parijs 2004). Others see the spread of English as a new imperialism and as hegemonic and exploitative in the Gramscian sense (Phillipson 1992; Tollefson 2005; Skuttnab-Kangas 2000). These latter argue that non-native speakers of English learn the language because they feel they cannot afford not to. However, by ensuring their individual advantage these learners guarantee their disadvantage as a collective. Non-native speakers will always be disadvantaged in linguistic settings where native speakers dominate.

The two sides of this scholarly divide in LPLP are reflected in the Iranian context. In the pre-revolutiony Iran the expansion of English language learning was promoted and advocated by the ruling monarchy, but the post-revolutionary establishment have perceived it as potentially imperialistic and hegemonic. This ideological shift with respect to the English language makes the explicit or implicit resistance to English language spread in Iran a valuable case study in English language policy and planning.

On a local level, explicit LPLP and its existing literature have not been addressed in the Iranian academy, where the focus has traditionally been on the perfection of English language learning, teaching and testing. It seems essential that with the current expanding literature on LPLP, the emphasis of research should be redirected from the learning, teaching and testing of English towards the broader sociolinguistic understandings of English in Iran. I hope that studies such as this will add to an understanding that synchronises the official and legislative measures with the grassroots practices of English LPLP in Iran.

On the route to achieving these objectives, I started by gaining a deeper understanding of the mainly Western literature on criticality towards ELT and LPLP. This led to the following research questions:

- Language policy and language planning (LPLP) is well established in the Western research literature. What is the relevance of the theoretical literature on LPLP for a non-Western society, in particular for a theocratic Islamic republic, such as Iran?

- How do the top-down and bottom-up streams of LPLP interact in the Iranian context? In particular:
    - How has legislation affecting the status of the English language in Iran changed in recent years?
    - How have popular attitudes towards the English language changed in recent years?

- In a society such as post-revolutionary Iran, what options are available with regard to learning and using the English language?

I will address these questions in Chapters 4 and 5 and come back to these specific questions in Chapter 6 to summarise and draw relevant conclusions.

1.3. Theoretical framework

The main theoretical ideas used in this thesis are underlined in this section. This project is inspired by the critical tradition in applied linguistics and English language education as reflected in the works of Pennycook (1990, 2001), Tollefson (1991), and Phillipson (1992) among many others (Chapter 2.2.2). However the critical, ideological and political dimention of applied linguistics and English language teaching are acknowledged and placed on a background of apolitical and more descriptive views and theories on the spread and globalisation of English (Chapter 2.2.3).

The practice and implementation of language policy and planning (LPLP) is seen as open to critical questions because they form policies and plans at the macro level which have manifestations and consequences at the micro level. These range from the pedagogical methods and techniques used by language teachers, to language and script choices made for public billboards, all of which are of socio-political importance.

LPLP choices are therefore linked to beliefs and ideologies that concern language. For Spolsky (1999, p.165), language ideologies are 'the beliefs of members of a speech community about what their language practice should be.' Heath (1989, p.53) sees them as

'the self-evident ideas and objectives a group holds concerning roles of language in the social experiences of members as they contribute to the expression of that group.' Language ideologies such as the 'standard language ideology' (Lippi-Green, 1997; Milroy and Milroy, 1999; Tollefson, 1999) are used to pave the way for social inequality or linguistic nationalism. Linguistic nationalism can be a form of linguistic imperialism (Phillipson, 1992) on a national scale, when one language imposes itself as the national language over all other ethnic languages: for example, Hindu rather than all other Indian languages in India, or Persian rather than all other Iranian languages in Iran.

However in this project, the influence of the literature on linguistic imperialism does not mean overlooking the literature on English as a global language (Crystal, 1997). Debates around English as an international language and English as a lingua franca (Jenkins, 2000; McKay, 2002; Seidlhofer, 2004) are addressed in the discussion. One common view in this literature is that, according to Seidlhofer (2000, p.54), English is believed to be 'distributed' and not 'spread':

> …the general picture we get is that there is established English being described more and more precisely in terms of native-speaker behaviour and then distributed. This not only does not recognize necessary diversity but acts against it… This increasing precision in description is said to get closer and closer to the reality of native-speaker language use.

I am sceptical towards apolitical theories of language spread where the English language is believed to have innocently separated from the native speaker and localised and expanded as a separate world English with roots in its local context. However, this skepticism does not translate into evaluating the global spread of English as a conspiracy theory. At the same time the ideal of the non-native speaker being empowered and socially equated to the native speaker remains an ideal towards which critical applied linguistics might be moving but has not yet reached. Holland (2002, p.21) stresses that:

> It is no longer admissible simply to accept as a given the status of English as prime international tongue: a critical appreciation of its role, and a critical approach to English-language pedagogy, are indispensable.

English LPLP is driven by two forces elaborated in Chapter 2: legislation (top-down) and grass-roots practices (bottom-up). English is believed to be used as a gatekeeper in certain national and international domains (especially higher education and the job market) and therefore interpreted as an imposed necessity on learners, which in turn means the English language becomes a desired choice due to the privileges it is associated with.

However, it is difficult to recognise the forces behind English LPLP. On the one hand, the language ideologies and political stances on the English language are not necessarily articulated explicitly and need to be discovered through traces that they leave when at work in different domains of our everyday lives. On the other hand, the English language industry's obsession with ELT success, either for national exams or on a larger scale for international exams such as IELTS or TOEFL, means that the basic questions raised in LPLP regarding language ideologies could be seen as counter-productive to the aims and objectives of the English learner and teacher i.e. approximating to native-speaker English competence. This divide is clearly visible even within language departments in universities, where the linguists with research interests in Second Language Acquisition (SLA) and ELT are distinct from colleagues who have more interest in the politics of language.

This divide between the politics of the English language and the English language teaching profession reflects on the learners as well. Indeed, none of the learners interviewed for the purpose of this thesis or even the Iranian linguists involved saw ELT related to ideologies and politics at first glance. However, news extracts from the Iranian Students News Agency (ISNA) archives clearly show the political stances of different officials and especially the education ministers towards the English language. This divide is further elaborated in Chapters 5 and 6, where the application of the ideas discussed in Western literature on LPLP could be useful to the Iranian context.

To summarise, theoretically the English language is not a free choice made by its learners but rather an imposed choice due to its demand in many domains. It follows that when English is an imposed/required choice, it is therefore prescribed internationally and distributed as a native-speaker product (what Phillipson (1992) calls the native-speaker fallacy). This distribution is carried out by institutions that are the origins of the English language demand: for example, the demand in higher education for TOEFL or IELTS. The teaching of English in the developing world is therefore very much a balancing act where individuals' right to demand access to ELT must be addressed, but also the imposition and linguistic imperialism of a foreign language must always be scrutinised and open to questioning.

1.4. Methodology

In exploring the possible empirical work to serve the research objectives and questions posed in the previous section, there were many practical considerations beside socio-cultural and political sensitivities. Therefore, the majority of the focus was directed at articulated legislative documents and what was available through media reports. Individual ministries such as Education and Culture turned down any request for interviews or questionnaires although the overall direction of their culture and language-related decisions were often traceable through the resolutions passed down to them over many years and also the interviews the ministers had given to news agencies.

This issue focussed my attention to the advantages of unstructured interviews. Unstructured but guided conversations can allow space for rapport to be built, participants opening up and talking directly or indirectly about topics that if posed as a structured set of questions would have not been responded to otherwise. This was a very important issue as many of the topics of interest in the literature or theoretical frameworks had no direct bearing on the daily activities and English language encounters of the participants. This type of guided but unstructured approach allowed respondents to talk of the culture and environment surrounding their mainstream English language learning but also to move towards more personal accounts of their experiences and encounters, many of which would have not been possible with prepared structures and questions.

The practical limitation of being away from Iran was seen also as an opportunity to speak to Iranian postgraduate students who have had their mainstream education in Iran but have arrived in the UK to study or conduct research through the medium of English. At the same time, an attempt was made to enrich these unstructured interviews with similar unstructured interviews with groups of private tuition students, improving their English late in the evenings with an English teacher at the teacher's own residence in Iran. A few academic who also agreed to give short interviews were also encouraged to talk with little direction about the English language in Iran. In summary the individuals interviewed were as follows:

Undergraduate and Postgraduate (Southampton, UK) Age: 18-29	9 male 6 female
Undergraduate and Postgraduate (Arak, Iran) Age: 18-29	15 male 5 female
Iranian ELT Academics	5 male

Therefore, the methodological approaches in this thesis can be divided into two parts. The first is a critical examination of theoretical approaches to LPLP especially in relation to ELT, followed by the analysis of the Iranian Islamic context and the applicability of Western LPLP models to this context using published literature and official documentation. The second part involves a small-scale empirical study of the relationship between policy and planning on one side and individual language learning practices. There are three pillars to the empirical element of my project (practice, policy and planning) and three main sources of data to support them:

1. Interviews with learners (Practice)
    - University of Southampton students
    - University of Arak students

The Iranian students were either studying in Arak, Iran, or in Southampton, UK. It was hoped that the views expressed by students studying in an English-speaking environment, where not learning and not knowing English was not an option, could complement the views of students who had only lived and studied in Iran.

2. Interviews with academics (Policy and Planning)
    - Dr Hussein Farhadi (Iran University of Science and Technology)
    - Dr Reza Anani (Ministry of Education and Training)
    - Dr Reza Ghafarsamar (Tarbyat-Modares University)
    - Dr Mohammad Alavi (University of Tehran)

The four prominent linguists interviewed were all in decision-making positions. Dr Farhadi is involved with testing and assessment of English on a national level, Dr Anani heads the English department of the education ministry that prepares English textbooks for mainstream education, and Dr Ghafarsamar and Dr Alavi are heads of two leading English departments in Tehran, namely those of Tarbyat-Modares University and University of Tehran.

3. Documents (Planning)
    - Ministry of Education and Training
    - Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR)
    - News feeds on the Iranian Students News Agency (ISNA)

The Ministry of Education and Training, as the national education authority, and the SCCR, as the most powerful body for socio-cultural decision-making, are used as a source of enquiry where there has been access to their relevant activities that relate directly or indirectly to the English language. The ISNA archive was searched for all news feeds relevant to the English language. These are referred to as a reflection of public and official discourses surrounding the English language.

The interviews with students concern their practices in English language learning, their needs and their expectations. These interviewees were also asked about their understanding of the language education policies in Iran. The decision-makers were invited to talk about the policies that have been, are or will be in place, how they are implemented and the arguments behind them. They were also asked about their understanding of the language learners' practices, needs and expectations. The analysis of the official documents and news feeds also led to questions for the interviewees.

The interviews conducted with learners are mainly of an unstructured and open nature, while the interviews with decision-makers are semi-structured around a number of research questions and themes. The analysis of interviews aims to highlight the ideological statements made or implied through the data and makes connections and identifies contradictions across the different sources.

One of the sensitive issues surrounding the methodology of this thesis is undoubtedly my insider role as an Iranian born and raised in post-revolution Iran. While acknowledging this subjectivity, it is hoped that the relevance of the theoretical frameworks in this thesis to the Iranian context is better elaborated on by an insider. Being a Persian speaker was also beneficial as the interviews carried out and documents examined were not in English. Above all, the decision by the researcher (myself) to study the broad case of the English language in Iran is due to my first-hand experience of growing up in Iran, having mainstream education in Iran and teaching English in Iran. It is because of these past experiences that the need for a sociolinguistic study of the language policy context at hand seemed more appropriate than adding to the existing body of micro studies on classrooms, curriculum, syllabi, teachers and students.

The question of the researcher's impartiality in this work is inevitably to be answered by the reader but by reaching out to more than one source of enquiry i.e. interviews, news feeds and legislative documents, it is hoped that the negative risks of researcher influence on the data are reduced. Gerard and Taylor (2004) illustrate the value of triangulation in social science by stating that:

If triangulation means anything in social science terms it is about complementarity, and nothing at all to do with mutual validation… When we view an object from two perspectives, or study a social phenomenon using two methods, then we expect to find something new as a result – whether that is point C, the binocular vision of a cylinder, a 'gestalt', or simply a more well rounded theory of the wider phenomenon being investigated. (Figure 1.1)

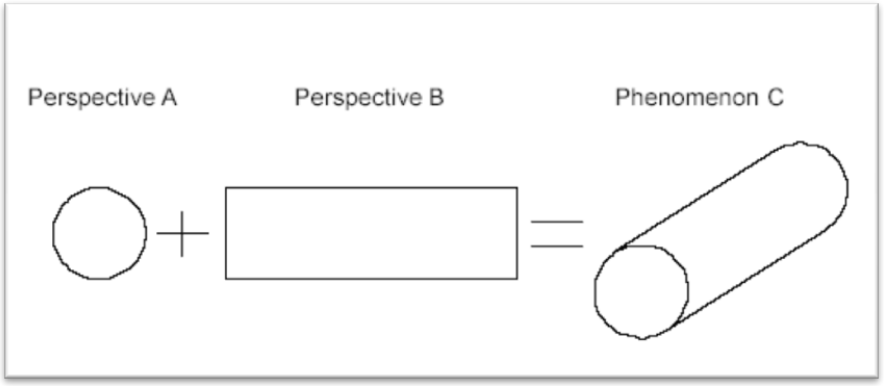

Figure 1.1

There are pros and cons to the researcher being an insider in the present study. On the one hand, for example, the ability to choose private language learners over mainstream learners is one of the benefits of being an insider. One who has studied through the mainstream Iranian education knows that there are limitations on all mainstream education compared to the freedom of private tuition. The ability to choose between different news agencies is another insider benefit. The proximity of the news agencies to the government and the people and their levels of impartiality are better understood by an insider. On the other hand, there are undoubtedly many topics that the researcher could have overlooked and taken for granted as an insider that could have been picked up by an outsider studying the same context. The combination of the different sources used in this thesis is presented through the researcher's understanding of them, which will hopefully produce positive results as an insider view of the issues addressed.

1.5. Thesis structure

In Chapter 2 the theoretical frameworks underpinning the rest of the thesis are elaborated on, starting from language ideologies, linguistic nationalism and linguistic imperialism. Following from language ideologies, theoretical arguments for and against English as global language are presented and language policy and language planning (LPLP) relevant to this thesis is introduced. Finally LPLP, the English language and language ideologies are brought together to conclude the Chapter alongside the ideological problematisation of ELT.

Chapter 3 introduces the broad contextual background of the English language in the Muslim world. The English language and the Islamic identity, as well as the relevance of events such as the 9/11 terrorist attacks to the English language among Muslims, are also discussed. Chapter 3 leads into the specific context of the English language in Iran that is discussed in Chapter 4. The Iranian context described in Chapter 4 introduces the 1979 revolution and the indigenous languages of Iran. The Chapter then links the indigenous languages and national identity as represented through the revolution to the problem of ELT and its paradoxes within this context.

Chapter 5 brings the cultural resolutions of the Supreme Council of the Cultural Revolution to the forefront where it could be seen as an indirect force in problematising ELT in Iran. These are set against ELT curriculum frameworks proposed by the Ministry of Education and Training and the diverse opinions of officials who are for or against the expansion or improvement of ELT in Iran. Extracts from interviews carried out with students inside and outside Iran are presented as a source of enquiry into the bottom-up grassroots understanding of the English language in the Iranian context. The result should be a clarification of the ELT status quo in Iran which is concluded in Chapter 6.

Chapter 2: Theoretical frameworks

2.1. Introduction

In this Chapter the theoretical frameworks underpinning my approach to language will be discussed. I will also discuss English as a subject of study, and try to make a specific case as in the rest of this thesis on controversy of ELT where English is considered a foreign language. Any critical work on language has to address questions such as how language is used, when and where and most importantly why it is used the way it is. These four questions will entail reviewing the literature on language ideologies (linguistic nationalism, linguistic imperialism, and globalisation of English), language policy and language planning (LPLP), top-down and bottom-up LPLP and finally problematizing English language teaching. I will then summarise these debates around the role of English and conclude by setting a theoretical framework for the thesis.

2.2. Language ideologies

Decisions related to languages have covert or overt reasons that are reflections of the beliefs about language (written or spoken), its socio-political and socio-economic value and social interaction. These 'socially and culturally embedded metalinguistic conceptualizations of language and its forms of usage' are referred to as language ideologies (Blommaert , 2005, p.241).

Accordingly, there is a two-way relationship between language and ideology. One cannot study one without considering the other. On the one hand, 'to study ideology is, in some part and in some way, to study language in the social world' (Thompson, 1984: 3), but on the other hand even 'descriptive' linguistics is seen as legitimizing and having ideologies embedded in itself (Cameron, 1995). This reciprocal relation has lead to a growth of literature on the topic (See for example: Blommaert ,2005; Kroskrity, 2001; Silverstein, 1979; Schieffelin, Woolard and Kroskrity, 1998).

There are many definitions for language ideologies. Woolard (1998, p. 3) defines language ideology as 'representations, whether explicit or implicit, that construe the intersection of language and human beings in a social world.' Irvine (1989) proposed another definition, 'the cultural (or subcultural) system of ideas about social and linguistic relationships, together with their loading of moral and political interests.' (p. 255). For Spolsky (1999, p.165) on the other hand they are 'the beliefs of members of a speech community about what their language practice should be.' While Heath (1977) sees them as 'the self evident ideas and objectives a group holds concerning roles of language in the social experiences of members as they contribute to the expression of that group.'

One broad and common definition of language ideology that I will adopt is that language ideology is 'the mediated link between social structures and forms of talk, standing in dialectical relation with, and thus significantly influencing, social, discursive and linguistic practices' (Woolard & Schieffelin, 1994, p. 286). Fairclough (1989, p. 85) adds that this link is most effective when its working is invisible, that is ideology is best at work when its implications and processes are not evident or in other words with the minimum evidence of its presence. In other words successful ideologies are ones 'intimately connected with the art of rhetoric--the ability to persuade through emotive phrases or force of conviction rather than rational argumentation' (Gardiner, 1992, p. 125) or as Bourdieu (1991, p.167) puts it, 'ideologies serve particular interests which they tend to present as universal interests, shared by the group as a whole'. Thompson (1981) develops this aspect of ideology in his definition:

> …a system of signification which facilitates the pursuit of particular interests. Structural conditions generally ensure that certain groups occupy the dominant institutional positions, so that the prevailing ideology is commonly a legitimation of the status quo. Insofar as subordinate groups accept such legitimations, they lack a counter ideology through which divergent interests may be articulated and pursued. (p. 148)

At the same time ideologies are not only ideas, constructs or notions, they are manifested in practices through which those notions are enacted. When we practice or use a language

we are showing our beliefs about language (Gal 1992). In her later work, Gal says that scholars of multilingualism and language contact '. . .have understood that choice of a language has political implications exactly because of speakers' commonsense convictions about what. . .the use of a language is assumed to imply about political loyalty and identity' (Gal, 1998, p. 317). However, individual speakers are often unaware of the link between social structures and linguistic pattern, and it is this lack of awareness that is dealt with in critical applied linguistics (See for example Pennycook, 2001) and in the study of language ideologies. Language ideologies have recently been addressed in English language teaching (ELT) literature, where the power of language and who it belongs to are important topics. I will discuss two key concepts in this context: 'standard language ideology' (Lippi-Green, 1997; Milroy and Milroy, 1999; Tollefson, 1999) and 'ideological literacy' (Modiano, 2001).

Lippi-Green (1997) defines standard language ideology as 'a bias toward an abstract, idealized homogeneous spoken language which is imposed and maintained by dominant bloc institutions and which names as its model the written language, but which is drawn primarily from the spoken language of the upper middle class' (p.64). She argues that dominant institutions in the United States promote a standard language, a language usually associated with white, upper middle class, and midwestern speakers. She shows the ways non-standard English is degraded and how this degrading affects speakers of these non standard varieties. The Standard variety of English is taught by schools, promoted by media, institutionalised by the corporate sector, underscored by the entertainment industry and underwritten by the judicial system (ibid).

Tollefson (1999, p.1) defines 'standard language ideology' as 'a cluster of beliefs about the value of linguistic homogeneity'. An example of Standard language ideology is the belief that it would be a better world if all members of a given speech community used a uniform variety of a particular language. Tollefson (ibid) names grammar books, dictionaries and other teaching manuals and textbooks as tools in the service of such language ideology. The marginalization of non standard varieties derives from two principal causes. First, Milroy & Milroy (1999) argue that the opposition to recognizing non-standard varieties is because the link between 'grammar' and authority will be threatened by recognition of non-standard varieties. Secondly, the exclusive legitimacy of the standard language

continues to grant domination to the groups that can impose and appropriate that standard variety (Bourdieu 1977).

I would like to extend Tollefson's argument on 'standard language ideology' beyond the English speaking territories to the field of English as a foreign language (EFL), English as a second language (ESL) and even English as an international language (EIL). Tollefson criticizes the language teaching profession for not acknowledging '…the variational features that communities use for social purposes, particularly for creating social hierarchies, we act as though communities that speak Standard English are essentially uniform, with a uniform language.' This adherence to uniformity means that '…language learning is widely seen as the process of attempting to produce increasingly close approximations to Standard English. The measure of a learner's success is his or her ability to approximate standard forms.' This adherence to uniformity has been criticized in the literature on English as a Lingua Franca (ELF), for example Jenkins (2006, p.137) stresses the irrelevance of concepts such as inter-language and fossilisation to ELF, as these concepts all take the progress towards uniformity as the bases to language learning whereas ELF is neither EFL nor (failed) native English but it is 'occupying a legitimate third space of its own' (ibid).

The implied promise within international ELT institutions seems to be similar to what Tollefson or Lippi-Green (1997, p.64) ascribe to ELT practices within the United States, principally those set up for the integration of immigrants into English-speaking society or rather predominantly English-speaking society. 'Sound like us, and success will be yours. Doors will open, barriers will disappear' (Lippi-Green, 1997, p. 50). Such implied promise resides in the international context as well as within the United States, and just as Lippi-Green argues, one could extend the claim to the international context. First, it is a false claim that one could completely abandon his/her accent and adopt the learned accent. Secondly, it is a promise that makes one believe that discrimination is due to the learner's inappropriate language/accent and since race, colour, ethnicity are no longer lawful bases for discrimination, language becomes a gatekeeper or 'a litmus test for exclusion' (p. 64). Therefore language remains as an unspoken cover for underlying bases and factors of discrimination nationally or even internationally.

Tollefson (1999) believes '…language teachers may become enforcers of the dominance of Standard English ideology and ultimately we may fail to serve as effectively as we can the needs of language learners, many of whom are not involved in the process of learning Standard English.' He then goes on to say that believing one could acquire the Standard Language as empowerment is by itself questionable. Even within the predominantly English-speaking countries with their own varieties of Standard English, i.e. American English, British English, Australian English etc. acquiring a Standard English by itself does not guarantee social justice for the individual. Hinting at 'Survival ESL' courses for immigrants in US, Tollefson asserts:

> Much of the pedagogy of English education in the United States is determined by the social agenda of keeping immigrants off welfare and moving them into low paid jobs in the peripheral economy. The English teaching profession has largely gone along with this agenda, producing a vast array of textbooks, materials, tests, and other artefacts in a new segment of the language education industry, called survival ESL.

While these survival courses do adhere to Standard English, they rarely give the immigrants 'real verbal authority', a term Tollefson uses. It is obvious from the aim set out for these courses that real verbal authority may not necessarily be gained by immigrants since they only aim to move immigrants away from welfare support and place them in marginal lower paid jobs which need Basic Standard English. This is English which I define as 'acceptable working English' without the empowerment of real verbal authority that is inherent in native speakers English.

Stephan (1999) gives another example which reinforces Tollefson's doubt on how empowering language learning is. Stephan explains how the legal system in the US, with its limits on what it considers inflammatory speech, is not able to bring polished styles of discriminatory speech to court. This means one could produce provocative language but in a style that does not explicitly seem to be as such and therefore not liable to questioning. The less polished language is what is produced by the language learner, who has a higher risk of producing speech recognised as stirring or offensive. This could again be extended

into the international context where the native speaker's 'polished' language can certainly exercise power over the interlocutor's Basic English even if it is basic but Standard English. Therefore, in this sense:

> …the English teaching profession, despite its professed concern with empowering students through language learning, rarely provides the linguistic tools of power (mainly stylistic) recognized by the U.S. legal system and essential for real verbal authority. (Tollefson, ibid)

Modiano's (2001, p. 168) assertion is along the same lines and supports this argument:

> People from all walks of life and from all social groups speak 'non-standard English' in the US and experience discrimination as a result. On the other hand, those who speak forms of AmE which are perceived as representing mainstream values, regardless of their ethnic background, are more easily assimilated into American society.

So if there will never be 'real verbal authority' for an immigrant in such a society, why should one believe that hard work in acquiring near-native English competency would empower the learner on a more global scale? In contrast some believe that in the 'process of learning a language, one is ontologically colonized by the ideologies which flourish in the acquired tongue.' (Modiano, 2001, p.162) This means in the course of learning a language one adopts the underpinning ideologies, beliefs and values within the adopted language. This colonization takes place by Standard English's 'ideological power', that is 'the ability to project one's own practices and beliefs as universal and commonsense.' The outcome of the ideological empowerment is the learners' 'ideological literacy', a term that Modiano (ibid) uses to refer to the awareness of what underpins the cultural uniqueness of specific speech communities:

> Learners of EFL living in non-English speaking countries, however, have little need to exhibit an awareness of such culture-specific language usage. To assume that the demonstration of this type of ideological positioning is in the interests of EFL learners is to actively pursue a political agenda. (p.165)

So while a language learner is expected to acquire an unnecessary ideological literacy and at the same time be 'colonized' by the ideological power of Standard English, it is very optimistic to believe the learner could become a more powerful individual through conventional English teaching practices based on Standard language ideology.

In the case of Iran as in many other private ELT markets, the separation of Standard British English and Standard American English is promoted through private sector language institutions that emphasise teaching language learners one of these two variants and not the other, with teaching material usually from the United States and United Kingdom being used based on the same criteria. Teachers focus on American or British idioms and cultural/ideological literacy which the students might not have much use for, since these two specific countries are not considered trading partners to the Islamic Republic with the United States not occupying an embassy in Iran.

The ideological literacy becomes dominant over the aim for 'real verbal authority'; many learners illustrate symbolic acquaintance with the language and with Western culture that is dominant in English, with many of the same students not being able to demonstrate an acceptable working English. In the next section I will focus on the ideology that has a reciprocal relation with standard language ideologies, namely linguistic nationalism.

2.2.1. Linguistic nationalism

The origins of Linguistic Nationalism are associated in the literature mainly with two nation-states in Europe, namely France and Germany. Patten (2006, p.1) summarises this:

> During the French Revolution, the Abbé Grégoire, Bertrand Barère and other leading Jacobins called upon the revolutionary state to adopt measures aimed at spreading the knowledge of French to all citizens of the new republic. Around the same time, Herder, Fichte and other German intellectuals were formulating an influential theory of nationalism that established language as a crucial condition of individual well-being and political legitimacy. It was in the late eighteenth century that a whole series of movements first took shape in the southern, northern and eastern peripheries of Europe, which aimed at reviving, standardizing, enriching and, eventually, making dominant, historically spoken dialects of regional populations — a process that continued through the nineteenth century and well into the twentieth.

The adherence to a standard language with the aim of benefiting from its homogenising effects, not just at a social level but more importantly through the economic advantages it could entail, is part of a broad but widely contested theory of Linguistic Nationalism. This has led to explicit or implicit decisions about the language/s of many nations, decisions which have formed one of many attributes of modern nation-states, i.e. the centrality of a single language.

Nationalism is either the reflection of a truly existing nation or it is Nationalistic discourses that produce, 'invent' nations. So while some believe nations existed with a long history prior to Nationalist movements of late 18th and 19th century Europe, others believe that these movements themselves created the sense of national identity i.e. political states promoting a national identity with a related national territory to justify their governance. Gellner (1983, p.9) sees nationalism as being 'about entry to, participation in, identification with, a literate high culture which is co-extensive with an entire political unit and its total population.'

Whether Nations existed before the rise of nationalism, that is whether nationalism followed ethnicity, or whether they were 'invented' (Gellner, 1983) or 'imagined' (Anderson, 1991) by nationalist movements themselves, there is no non-contestable definition for a Nation. As Calhoun (1993, p.215) argues all definitions are based either:

> (i) on qualities which putative nations or nationalist movements share with admitted non-nations (such as ethnicity), or (ii) on qualities which are not clearly shared among all recognized members of the set nations (like the control over or ambition to control a state).

So what makes a community a nation or what attributes states ascribe to their people to form a nation are shared understandings of national symbols, national literature, national music, national heroes, national sport and in many cases a national language. Even a national religion, the collective religion of a nation can contribute to nationhood aspirations as it has been the case with the Islamic Republic of Iran.

Classic studies of nationalism such as Anderson (1983), Gellner (1983) and Hobsbawm (1990), all stress the important role of language in the formation of nation-states (some might prefer 'formation of states' as they would believe nations to be existing before states). Through the ideological promotion of 'one nation, one language, one culture', states pursued/pursue a homogenising process which usually seeks justification and credit through its claims of economic modernisation (prosperity) and social justice for all. This process was boosted by print technology, circulation of print and public education through a single 'standard' language. However, the ideology of 'one nation, one language' as a policy put in practice is much criticized for its potential threat to linguistic diversity (May, 2001; Woolard, 1998; Wright, 2004).

Indeed many of the national languages of the current nation-states world wide have marginalised other major languages of their locality to gain national/official status. Anderson (2001) reviews how nationalisation of single languages across the globe degraded other competing languages of the time to 'dialects'. Whether a language is appointed as national or official and supported by the state or the population speaking that language promotes it as such, Anderson emphasises the reality that other languages with maybe the same potentials become marginalised as the side effect of linguistic nationalism.

Anderson (1991) believes language is the essential cultural condition of nationhood. He argues that the role of language became essential because of the coincidence of print technology and capitalism. In their search for a larger market, capitalist cultural products i.e. newspapers and books needed 'unified fields of exchange and communication below Latin and above the spoken vernaculars' (1991, p.44). That is, in early modern Europe, capitalists sought markets larger than the small number of elite readers of Latin, and larger than the number of speakers of nearly all local vernaculars. They thus pioneered the creation of the specific linguistic communities eventually associated with national identities. Moving to twenty first century nationalism, Anderson (2001) argues:

> Electronic communications, combined with the huge migrations created by the present world-economic system, are creating a virulent new form of nationalism, which I call long-distance nationalism: a nationalism that no longer depends as it once did on territorial location in a home country. Some of the most vehement Sikh nationalists are Australians, Croatian nationalists, Canadians; Algerian nationalists, French; and Chinese, Americans. The internet, electronic banking and cheap international travel are allowing such people to have a powerful influence on the politics of their country of origin, even if they have no intention any longer of living there. This is one of the main ironic consequences of the processes popularly called globalization.

What Anderson calls 'long-distance nationalism' above has not changed the way ethnic nationalism operates; in other words, communities have become mobile, mixed and fluid but they are still considered part of the same ethnicity. Language often plays a key role in ethnic nationalism since an ancient language shared as the parental tongue among the members of the nation seems to guarantee its true existence prior to and separate from any particular set of political arrangements. This ideology is what John Myhill (1999, p.34) labels the 'language-and-territory' ideology. He uses Laponce's discussion on the topic in general terms:

> In so far as…languages exist only by communication, if they are to survive and flourish they need territorial niches that belong to them alone. (Laponce, 1987, p.3)

He goes on to add:

> In order to survive, languages need to be so concentrated over physical space so as to be able to resist the competition of the intruding languages that happen to penetrate 'their' territory. We can, without being metaphorical, speak of a language's territorial imperative. (Laponce, 1993, p.19)

So the language and territory ideology:

> …emphasises a connection such that in each territory a particular language should be the one generally used in public circumstances and inter group communication, while other languages should be reserved for private interaction. The general principle governing which language should be the main public variety in a given area is not explicitly discussed, but it appears to be historical antecedence—whoever got there first… (Myhill, 1999, p.34)

A contemporary extension of this ideology can be seen in some governments' imposition of language tests for entry into a territory. This seems to have made changes in manifestations of Linguistic Nationalism in recent years. Stevenson (2006, p.160) for example refers to linguistic measures used by some European nation-states in granting citizenship to immigrants, as a contemporary manifestation of Linguistic Nationalism. He goes on to say:

> This contemporary manifestation of linguistic nationalism operates at a more covert level than earlier forms: the converse of the 19th century project of constructing or legitimating nations, this seems to be a defensive reaction to the 21st century emergence of transnational and cosmopolitan communities.

This can be seen as a one way trend in modern nationalism where export of national language through emigration (long-distance nationalism and globalisation) is acceptable if not encouraged, but importing of foreign languages and immigration of those foreign nationals is hindered by nation-states (language and territory ideology). The counter ideology which Myhill (ibid) argues to be in direct conflict with the first one is 'language and identity'. Myhill (ibid, p.37) sees Fishman as the most influential advocate of this ideology and traces this ideology in his writings:

> It was felt that 'in its mother tongue every people honors itself; in the treasury of its speech is contained the charter of its cultural history' (Ludwig Jahn, quoted in Fishman, 1989c: 275); and 'The mother tongue became almost sacred, the mysterious vehicle for all the national endeavors' (Jaszi, quoted in Fishman, 1989c: 275). In the present day, Fishman himself is no less lavish in his praise of the mother tongue: 'This soul (the essence of a nationality) is not only reflected and protected by the mother tongue, but, in a sense, *the mother tongue is itself an aspect of the soul*, a part of the soul, if not the soul made manifest' (Fishman, 1989c: 276; emphasis in original).

However Myhill (ibid, p.47) by clarifying these two ideologies, gets to his main point which is a criticism of the 'opportunistic ideology' whereby academic writers in the field '*à la Fishman*' use either of the respective ideologies depending on the needs of the language group they are concerned with and ignoring the needs of other people. Myhill argues that advocates of a minority language should be following the language-and-territory ideology to be able to succeed like the few historical successes such as Quebec and Catalonia. This means loosening the language by blood link and allowing and expecting immigrants in the language territory to learn the language as a second language. The problem with the language-and identity ideology in preserving and serving minority languages is that it gives the majority language speakers the right to practise their majority language within the minority language territory. Furthermore, if members of the minority group decide to speak the majority language this same ideology would seem to protect them.

Advocating the language-and-territory ideology in the Iranian case would mean the selection of Persian as not just one of the national languages but the 'official' language of the state. It seems that Sefa Dei and Asgharzadeh (2003) and other advocates of minority language rights in Iran, should not be simply emphasising the inappropriateness of geo-political borders in relation to the regional ethnic borders. Minority language activists usually base their arguments alongside the 'language-and-identity' ideology which 'emphasises the inherent emotional and spiritual connection between a person and his/her native language (or in some cases the language of his/her immediate ancestors).'(Myhill, 1999, p.34) But they should also be making grounds based on the language-and-territory ideology so that these languages can withstand the pressure put on them by the official language, Persian.

As stressed by Myhill (ibid) it is a clear emphasis on the language-and-territory ideology that enabled French and Catalan in Quebec and Catalonia respectively, to be maintained. The language-and-identity ideology would grant an individual from the minority language the right to abandon his/her mother tongue for the sake of the majority language. In the same manner, if a speaker of a minority language such as Turkish in Iran decides to abandon their mother tongue and use the majority language, this is permitted within the language-and-identity ideology. This also allows the speaker of the majority language to settle down in the minority language's territory without being required to learn the minority language, a right and practice that Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid, p.436) clearly see as an organised attempt in Persianising (assimilating) the Turkish speakers of the Azarbaijani provinces in Iran.

As I have tried to argue, while nationalism and its linguistic manifestations seem to be present and at play in current national and international affairs, from a Language Policy and Planning point of view, Pennycook (2002, p.25) stressed that 'there are times to strategically essentialize, and times to strategically problematize' linguistic nationalism for 'a political and ethical vision of change'. While this could be contested as promoting double standards, Pennycook argues that there should be unifying attempts made in a society which could use linguistic nationalism as a unifying force. However, the negative and imperialistic characters of any nationalistic move should be highly questioned, reduced and in an ideal world discarded. In the next section, I will focus on 'Linguistic

Imperialism' (Phillipson, 1992), a homogenizing theory of language imposition which deals with imposing language/s just like linguistic nationalism but on a larger, international scale.

2.2.2. Linguistic imperialism

In the previous section it was explained how the language chosen as national or official could become oppressive to the minority language and its affiliated ethnos (especially if that minority language is the mother-tongue of the biggest minority group, e.g. Turkish in Iran). Robert Phillipson's influential work on linguistic domination (see Phillipson, 1992, 2002; Phillipson and Skutnabb-Kangas, 1999) has termed this process of oppression 'Linguistic imperialism'. He sees linguistic imperialism as:

> ...a theoretical construct, devised to account for linguistic hierarchisation, to address issues of why some languages come to be used more and others less, what structures and ideologies facilitate such processes, and the role of language professionals. (Phillipson, 1997, p. 238)

Belief in the presence of a conscious or unconscious plan for oppression and imperialism in the international scene puts Linguistic Imperialism as a theory in an ironic conflict with Linguistic Nationalism theories and practices of nation states. While a national language rises above other indigenous languages to be recognized through imperial measures, the same linguistic imperialism at a higher level i.e. the international level makes a language or a number of languages override many national languages. It seems Linguistic imperialism can be a result of an expanding linguistic nationalism, conflicting with smaller linguistic nationalisms standing against its spread. Whether the national language has been one of the regional languages (as in the Iranian case) or a colonial language of the past, it can only become national or official by overtaking the other ethnic languages through imperialistic/oppressive measures. In the Iranian context promoters of Persian were arguably no exception to this form of linguistic nationalism. Phillipson (ibid, p.239) goes on to say:

> Terminologies such as 'language spread' and 'language death' contribute to a mythology of such social changes being attributable to agent-less natural forces. The historical record tells a different story…For example if an aid project provides funds for language X, and not for language Y, when both X and Y are central to the linguistic ecology of a given country, there may be linguistic imperialism at play, especially if X is associated with the donor country, it is the former colonial language, and is being used as a medium of education (for instance French in Senegal or English in Nigeria). Empirical validation of a hypothesis that linguistic imperialism is in operation requires study of the nature of the local linguistic ecology and linguistic hierarchies, the purposes which language X serves, whose interests are promoted by the specific language policy, and the likely outcomes of any proposed activities.

Linguistic imperialism is a process that Phillipson argues has been involved in the spread of English. Phillipson (2001) admires how Gilbert Ansre explains this process:

> [Linguistic Imperialism is] the phenomenon in which the minds and lives of the speakers of a language are dominated by another language to the point where they believe that they can and should use only that foreign language when it comes to transactions dealing with the more advanced aspects of life such as education, philosophy, literature, governments, the administration of justice, etc…Linguistic imperialism has a subtle way of warping the minds, attitudes and aspirations of even the most noble in a society and of preventing him from appreciating and realizing the full potentialities of the indigenous languages. (Ansre 1979, pp.12)

The main criticisms of the current global language arrangements made by Phillipson's theory of Linguistic Imperialism are related to the acceptance or rejection of individual free choice and individual agency in such choice. It could also mean that Linguistic Imperialism theory seems patronizing to people who believe the ones dominated by a language are indeed capable of choosing what is best for them. For example in the case of English in Nigeria Bisong (1995) claims that Nigerians have chosen English pragmatically i.e. they want their children to learn the language and be multilingual; 'to interpret such

actions as emanating from people who are victims of Centre linguistic imperialism is to bend sociolinguistic evidence to suit a preconceived thesis.'(1995, p.125)

This kind of pragmatic adoption of a language (the so-called 'econocultural' model, a term used by Quirk (1985) and defended in Brutt-Griffler (1998), sees the expansion of one language namely English over other languages as the consequence of conditions created by:

> Industrial revolution, trade practices, and commercial exploitation of the late eighteenth- and early nineteenth-century England… With England and the United States at the epicenter of industrial capitalism of the nineteenth century, it was natural that English became the language of global commerce. Especially after World War II—with the establishment of the United Nations, World Bank, UNESCO, UNICEF, World Health Organization, and, a few years later, the Commonwealth and the European Union—it was inevitable that the general competence in English in different political, social, cultural, and economic markets would continue to grow rapidly. The success of the spread of English, tied to the economic conditions that created the commercial supremacy of the United Kingdom and the United States, is guaranteed under the econocultural model by linguistic pragmatism not linguistic imperialism. (Bahtt, 2001, p.532)

So in the 1990s two main camps emerged, those who believed language cannot be forced on an individual without their will (see, for example, Davies 1997, p. 248) and those who followed Phillipson in believing that external forces can determine one's choices. Choosing a language for pragmatic purposes does not necessarily mean complete freedom to choose if the options have different socio-economic values attached to them. This means that by affiliation of some languages with certain socio-economic benefits those languages become the more 'favourable choices'. These two frameworks of how one language becomes dominant over others can be observed within nation-states and globally, but they are not exclusive of one another and a clear line does not run between them.

For example Sefa Dei and Asgharzadeh (2003) label Persian a colonial language within the Iranian geo-political borders. However, this ignores Safavid and Qajar dynasties' (ethno-linguistically Turkish rulers) chances of empowering the Turkish language over Persian. These two dynasties preferred the stabilized tradition of a Turkish military (the Qezelbash) and a Persian administration (see Clawson and Rubin, 2005). In other words despite the rulers Turkish ethnicity, Persian was the favourable choice to them and therefore Persian remained the dominant language during their reign. However linguistic imperialism is the process whereby Persian became the favourable choice in the first place.

In a move from investigating the ideological causes of English dominance/spread to describing its status, a third set of studies focused on English as a Global Language (Crystal, 1997) and a wave of studies emerged on new world Englishes, localisation and 'appropriation' of a language (Spichtinger, 2000, See 2.1.3).

Among the apolitical interests in world Englishes is researching the appropriation of English by its non-native users in different contexts. This trend of research seems to have moved away from the question of why the learners learn English and what constitutes real choice as opposed to neo-colonial incitement of choices. Over-emphasis and over-exaggeration of research on appropriation or localization of English for local use should not be used as evidence to prove fair success of English over other languages. First, whether English or any other language is imposed or adopted willingly, it will be appropriated for local use. Second, a shift in the socio-economic values attached to any language will change the favourable choice. Thirdly, it is important to highlight the difference between spread and distribution of English. Seidlhofer (2000) questions whether English could really be *spread* virtually only to be realized (appropriated) in its destination and not *distributed* like other capitalist products that Widdowson (1997, p.139 in Seidlhofer, 2000) gives examples of, such as Pizza Hut and KFC. Widdowson claims: 'The distribution of the actual language implies adoption and conformity. The spread of the virtual language implies adaptation and nonconformity.' As evidence of distribution of English and not its spread, Seidlhofer (ibid, p.54) goes on to say:

> …the general picture we get is that there is established English being described more and more precisely in terms of native-speaker behaviour and then distributed. This not only does not recognize necessary diversity but acts against it… This increasing precision in description is said to get closer and closer to the reality of native-speaker language use.

While continuation of aiming for native speaker language is a sign of English that is imposed, much of the literature seems to ignore the true ideological underpinnings of using English i.e. the question is not whether English is serving the local needs or not (appropriation), but what the English language does prior to becoming a local consumable product which includes marginalizing regional, minority and even national languages. Holland (2002, p.21) defends Phillipson's theory and believes:

> To whatever extent one may disagree with Phillipson's (1992) analysis, or object – as Crystal (2000) clearly does – to his tone, the fact remains that such work goes some way towards redressing an important imbalance. It is no longer admissible simply to accept as a given the status of English as prime international tongue: a critical appreciation of its role, and a critical approach to English-language pedagogy, are indispensable.

There seems to be a great similarity between the dominance of a language at a national level and such dominance being extended to an international level. The linguistic-ethnic nationalism of the German Romantics was misused to support Nazism (Wright, 2004, p. 59) and Japan's national language ideology which formed during the Meiji period led to imperialist expansion of Japanese in the region (Coulmas, 2002). While Wright (2004) stresses that it is hard to favour either linguistic nationalism or linguistic imperialism as being less evil, the two operate in ecology of languages, where speakers of many languages have a biased agency over the language they choose to use. As stated before even though linguistic nationalism is usually a form of linguistic imperialism in the smaller scale, on the global scale, it can be one of the few means of standing against the tides of linguistic imperialism, especially English linguistic imperialism.

2.2.3. Globalisation of English

Much has been written on the globalisation of English. Some from an explicitly political point of view (See for example Phillipson, 1992, Pennycook, 2003, Tollefson, 1991) and others have sought to remain apolitical in their writings and understanding of this globalization (See for example Crystal, 1997, Davies, 1997, Brutt-Grifler, 1998). In this section I focus mainly on those purportedly apolitical perspectives set out for the global spread of English. The greatest possible threat to the use of English as a global language 'it has been said with more than a little irony, would have taken place a generation ago—if Bill Gates had grown up speaking Chinese'.(Crystal, p.122.) This is the kind of historical example used in the opposite camp to that of Phillipson's Linguistic Imperialism. While the coincidence of a number of technological (such as the above example) and economic changes in the last hundred years are used to prove the innocence of the global English language spread, they fall short of addressing the power relation, possession and right of standardization and many other native versus non-native speaker concerns raised by the proponents of the Linguistic Imperialism thesis.

Following the harsh criticism of the English Language Teaching (ELT) industry and the power relation of the English language with other languages in the global scene by Phillipson (1992), a new approach to the English language emerged with less feeling of 'guilt' imposed (See section 2.1.2.) on the industry and the native speaker. This trend of research focuses on the ways English has been localised and the separate varieties (so called 'world Englishes') that have emerged. It focuses on the non-imperial, neutral or as Munat (2005) calls it the vehicular roles of English internationally as well as on the supposed advantages brought about by the most widespread lingua franca human beings have ever experienced. Munat (2005, 144) argues:

> While some of us may question the legitimacy of that primacy [of English] and stubbornly insist that our own national idiom is to be protected from the infiltration of insidious foreign terminology, we are nonetheless forced to succumb to this dominance and learn English – unless we choose to be accompanied by a costly personal interpreter when we venture into foreign environments.

Several attempts have been made to model the spread of English as a global language (Kachru 1986, McArthur 1987, Crystal, 1997). A positive description of the spread of English with no intention of engaging with political dimensions has been Kachru's (1988) concentric circle model (See figure 1). This model captures the historical, sociolinguistic, acquisitional and literary contexts of the spread and diffusion of English. In this model the inner circle refers to the traditional bases of English where it is the primary language, with an estimated 320–380 million speakers (Crystal 1997). The outer circle represents the spread of English in non-native contexts, where it has been institutionalized as an additional language with an estimated 150–300 million speakers. The expanding circle, with a steady increase in the number of speakers and functional domains, includes nations where English is used primarily as a foreign language, with an estimated 100–1000 million speakers (Crystal, 1997). The impact and extent of spread is not easily quantifiable because many varieties of English are used for both inter and intra-national functions.

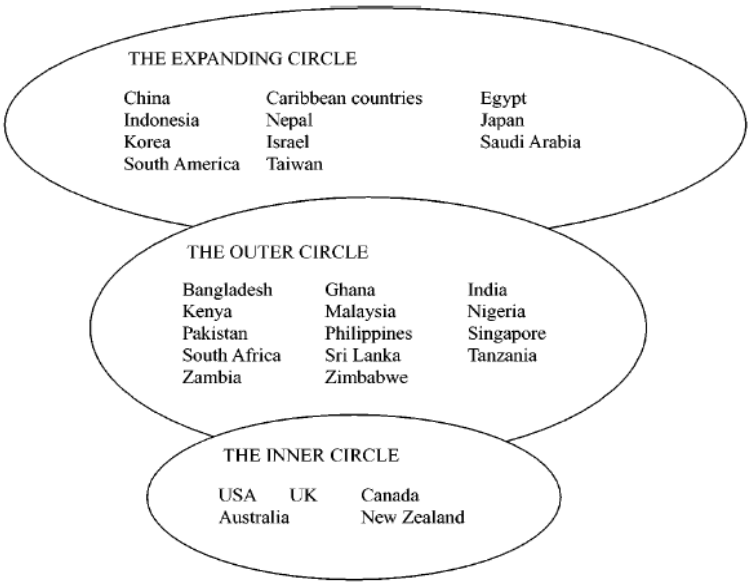

(Figure 2.1) The concentric circle model from Kachru (1997)

What seems to be the underlying ideology relaxing the ideological guilt emphasized by Phillipson's work on the Linguistic Imperialism of English is what Brutt-Grifler (2002) calls the 'macroaquisition' of English, which has been facilitated by the pragmatic explanations given for the spread of English by Quirk (1988) and advocated by Brutt-

Grifler (1998). Brutt-Grifler (2002) argues that while the initial spread of the English language was due to immigration of English speaking communities, the current spread is based on individuals internationally learning English as an additional language to communicate internationally and in some cases intra-nationally such as in India, Malaysia. Something that seems less threatening to regional languages as this kind of 'added' English to individuals' language repertoire can be interpreted as worldwide bilingualism. Pragmatism is the justification used for why individuals would be part of this 'macroaquisition'.

The 'ecocultural' model proposed by Quirk (1988) and advocated by Brutt-Grifler (1998), is thus a counter argument to linguistic imperialism and emphasizes that the economic and industrial prominence of the US and UK in the nineteenth century, followed by the founding of the United Nations and other international bodies caused English to become popular socio-politically and hence a pragmatic language choice.

Depoliticising the spread of English or advocating its neutral 'spread' has given rise to the literature surrounding 'World Englishes', 'English as an International Language (EIL)', and 'English as a Lingua Franca (ELF)'. These three common terms have different emphases, with World Englishes (Kachru, 1986, Bhatt, 2001) focusing and celebrating the new roots of English and local appropriations of the language. English as an International Language (Modiano, 1999, McKay, 2003) emphasises the need to break away from native speaker, native speaker culture and an internationally sensitive pedagogy of English language teaching. English as a Lingua Franca (Jenkins, 2006, 2000; Seidlhofer, 2000) pays more attention to the global need for a language of global communication. Even though these terms all have their different focuses, they all seem to fall into an apolitical category of English as a Global Language (Crystal, 1997).

The dividing line between political and apolitical theories of English language spread can also be reviewed as theories that view the process from above (political) as opposed to viewing the process from below and grassroots (apolitical). Ferguson (2006, p.110 – p.125) presents a compelling review of the strengths and weaknesses of two opposing trends. The main apolitical theory is that of De Swaan (2001) who explains:

> The world language system was not designed for efficiency. It was never designed at all. It just happened, as the mostly unintended consequence of a myriad of individual decisions (and non-decisions, resignation and compliance) which completely ignored the aggregate consequences for the larger language constellation (De Swaan 2001, p. 186).

It follows from this perception of events that De Swaan proposes 'the global language system' (2001, p.25). According to De Swaan the world languages including English can be viewed in a constellation which includes:

- Periphery languages which are the majority of languages with small speaker communities,

- Central languages which are the linking common languages usually with an official or national status,

- Supercentral languages each usually with a population of a hundred million that link the users of central languages. In this category De Swaan places twelve languages: Arabic, Chinese (Mandarin), English, French, German, Hindi, Japanese, Malay, Portuguese, Russian, Spanish and Swahili,

- Finally, the last category includes only English as the 'hypercentral' language which connects the speakers of supercentral languages.

De Swaan believes that learners and speakers within any of the categories of world languages have a tendency of learning the language at the same level or higher within the hierarchy. Ferguson (2006, p.121) explains this:

> Since entry into a language is not easily controlled ('non-excludability'), and since the addition of each new speaker increases the utility of the language for all existing users ('external network effects'), there is an inbuilt propensity for further persons to acquire the language, and this potentially can escalate into a stampede toward it.

Ferguson (ibid, p.124) lists a few limitations of the model presented by De Swaan including the focus of the model on the demand and not the supply, attention to individuals who choose to learn English but not the stakeholders such as education ministries which provide or do not provide ELT provisions. In short, attention to the grassroots of English language spread can be accounted for but it falls short of encompassing the policy and decision making mechanisms, locally, nationally or internationally.

These competing conceptions of the global spread of English are still in contestation and there is need for more research in order to have any change in the de facto attitudes towards English and a true distribution of English as a global language with all its speakers being considered equal when it comes to the power relation imposed by the native versus non-native equation.

However, most non-native speakers of English worldwide that any theoretical claim of English as a Global language should address, are not aware of being speakers of 'EIL' or 'ELF' and instead think of themselves as learners of the language at different stages of correctness, a correctness that is still relying entirely on a native variety of English. As long as there is a drive towards a proficiency based on native speaker models (interlanguage), the correctness of teaching English at a global scale remains a pedagogical rather than a political correctness. In the next section I will move the discussion to a more macro level (language policy and language planning) in which the topics discussed thus far play an important role.

2.3. Language policy and language planning (LPLP)

The discussions in the previous sections on language ideologies, language nationalism, imperialism and globalization of English have shown how critical these issues are as questions underlying the formulation and implementation of language policy and planning. In this introductory section to Language Policy and Language Planning (LPLP) a historical review of this multi-disciplinary field will be given followed by a review of the two approaches taken in language engineering in a society, i.e. *top-down legislation* of policies and plans and the *bottom-up practice* of language. While the two come about either implicitly or explicitly, they can be seen as complementary forces in some contexts and contradictory in others.

Whether or not any kind of intervention in languages is considered appropriate, decisions about language choice or imposition as well as its use and modification have undoubtedly been made in most societies (individual or collective decisions). LPLP as a field of enquiry is the explicit articulation of these sometimes unarticulated decisions. Fishman et al. (1968) and Rubin and Jernudd (1971) are referred to as the earliest works on LPLP as a discipline (Ricento, 2000, p.198; Baldauf, 2004, p.376) even though LPLP might have been researched less coherently prior to these early works. The field was thought to be within the positivist view of social sciences and was even seen as a kind of engineering. It was also highly influenced by the Eurocentric notion of 'one language, one nation' that was dominant in Western thinking about the nature of the modern nation state (Grillo, 1989). According to Baldauf (2004, p. 377):

> While the practice of the discipline was initially seen as a neutral activity that focused on national language development for nation building – i.e. finding and defining a national language – the political nature of most of the decision-making (e.g. Baldauf & Kaplan, 2003), the importance of social and historical context (e.g. Pennycook, 1998), the lack of attention to minority language issues (e.g. May, 2001, 2003), and the rise of English as a world language (e.g. Brutt-Griffler, 2002), when viewed with the benefit of hindsight are now seen as major factors in (or problems for) the discipline.

Ricento's (2000) more comprehensive and detailed account of the discipline divides the field historically into three phases: (1) decolonization, structuralism, and pragmatism (2) the failure of modernization, critical sociolinguistics and access; and (3) the new world order, postmodernism, and linguistic human rights. In the first phase LPLP attempts were seen as neutral and a logical help towards modernization of the new nation states through unification. This was seen to bring economic boost and efficiency through pragmatism e.g. through the one nation one language mindset. (pp. 198-199) According to Kaplan and Baldauf (1998, p. 358):

> It was assumed that these newly emergent polities could accomplish these ends simply by imitating the models that had developed in Europe. While the European

> nations had had centuries to evolve their national linguistic models, it was assumed that the newly emergent polities could transplant and evolve similar structures in only decades. It was also not recognised that the Eurocentric views underlying the models might not have been entirely appropriate to the newly emergent situations. And, additionally, since no one had ever kept an account of the actual processes and costs involved, it was not recognised that full implementation of the new processes were beyond the means of what were at the time the poorest communities in the world.

In the second phase positivist calculations towards modernity were undermined and questions rose over whether a conceptual understanding of constructs within the field such as multilingualism, native speaker etc. was possible under the descriptive taxonomies. According to Ricento (2000, p.200) efforts made in LPLP in the first phase were questionable because:

> Rather than a flowering of democracy or economic 'take off' to use Walter Rostow's (1963) term from his stages of modernization and national development (which had become gospel by the 1970s) newly independent states found themselves in some ways more dependent on their former colonial masters than they had been during the colonial era.

This criticality towards and questing of the early stages of LPLP extends into the last phase, characterized by more focus on language ideologies. In this current phase, ideological criticality has led to the replacement of the 'one nation one language' mindset with an understanding and appreciation for 'linguistic diversity', at least within the literature. Ricento (ibid) concludes his review of the field by emphasizing the need to put micro-level research questions against macro-level ones, that is:

> Why do individuals opt to use (or cease to use) particular languages and varieties for specified functions in different domains, and how do those choices influence – and how are they influenced by – institutional language policy decision-making

> (local to national and supranational?) The implications of this question are that micro-level research (the sociolinguistics of language) will need to be integrated with macro-level investigations (the sociolinguistics of society) to provide a more complete explanation for language behavior – including language change – than is currently available. (p.208)

Spolsky (2004, p.5) divides LPLP in any given society into three components. (1) Its language practices, (2) the beliefs about language and language use (ideologies), and (3) any specific efforts to modify or influence that practice by any kind of language intervention, planning or management. By focusing on micro-practices of a society's members i.e. bottom-up view of language in a society and setting the findings against a view from above i.e. macro or top-down view of language in a society, coherent or conflicting ideologies of language between the two components mentioned will be revealed. In the next section I will elaborate on this bottom-up versus top-down views on LPLP.

2.4. Top-down and bottom-up LPLP

Bottom-up LPLP is generally accepted as the 'involvement and initiatives from the indigenous communities themselves' motivating control over language planning (Hornberger, 1997, p.356). According to Akinnaso (1994, p.140) language legislations from above cannot be implemented if grass-root attitudes oppose it. Akinnaso goes on to say:

> …the nature of such attitudes and their implications for language rationalization has not always been specified. The major reason for this neglect is the concentration of research efforts and analyses on the macro-sociolinguistic perspective of language planning, typified by the 'authoritative allocation of resources to the attainment of language status and language corpus goals' (Fishman 1987:409). This has led to a focus on the role of central authorities, top-down directives on language choice, and speculations about language outcome at the expense of bottom-up motivations for actual linguistic choices, 'grass-roots attitudes', and public perception about the relationship between language and the

> political economy. Yet, these latter phenomena underlie the escalating demands for language rights which are in turn often at the root of language policy failure.

Indigenous communities and individuals form the bottom up force that shapes language practices and therefore they are crucial in implementing or contradicting any LPLP. This becomes relevant to the literature on linguistic imperialism and English as a Global language, when it is used as the basis for advocacy of grass root demands of learning English. To some this has meant that if there is a widespread local desire to learn a language then any claim of the language being Imperialistic must be false. However this will be considered biased as widespread local desire usually follows a need that is met with the adoption of the socio-economically favourable choice, which is often English in twenty first century. Sue Wright sees this spread of English as a bottom-up movement that cannot be stopped, she says:

> ...all the evidence to date suggests that governments are unable to legislate top-down about acquisition of lingua francas. Although language learning on an ideological basis was achieved in nation building, this was because top-down and bottom-up movements coincided: the spread of the national language was central to nation building; acquisition of the language was useful for individual success and social mobility. Such dual pressure is not present for any policy that tries to limit English-language spread. (Wright, 2004, pp.169-170)

Oakes (2005, p.158) argues along the same lines as Wright where language policy will fail if the 'real language policy' which is determined and practiced by the grass roots is opposed it:

> For example, despite being declared the only national and the first official language of Ireland, Irish has all but given way to English, except in certain regions in the west and in a few symbolic domains throughout the country as a whole. Other examples of ineffective top-down-only language policy can be seen in the Philippines and Singapore. …In these and other contexts, competence in English is

> seen as a form of capital or goods on the world market (Bourdieu 1991, de Swaan 2001, Calvet 2002, Spolsky 2004:88–90).

The English language remains a favourable language choice despite any possible top-down legislation against it due to the benefits attached to English, however such description seems to ignore the more fundamental question of how much the bottom-up desire to adopt English is based on a socio-economic attachment of English which can be seen as bias to equality of options. While mere opposition to the political nature of English spread will be deemed as fruitless, affiliation of other languages with socio-economic privileges can provide true alternative choices to English i.e. other languages also being seen as forms of capital on the world market.

On the other hand, English being a form of capital does not necessarily mean it is a capital or good which language learners or their parents prioritize over their own native language capital. Skutnabb-Kangas and Phillipson (2000, p. 72) argue against confusing the English language as capital with English as an Imperialistic language:

> There are even scholars (e.g. Preisler, 1999), who, in the light of empirical studies in Denmark, are convinced that the use of English in sub-cultures connected to music and computers is a bottom-up type of language spread. In post-colonial contexts, for instance in India, parents of all classes 'want English-medium schooling', but for lower classes this does not guarantee educational success. This is comparable to immigrant minorities accepting the intuitive (false) logic of the maximum exposure fallacy, i.e. the more the children are educated in the dominant language, Swedish, the better their educational results. In fact, what many parents want, is English *and* the mother tongue, and often the studies reporting that parents want nothing but English medium are biased or based on myths rather than empirical evidence, as Kathleen Heugh (2000) convincingly shows for South Africa.

Educational or socio-economic welfare that is tied to the English language cannot be argued to have bottom-up forces in its support unless that support is obviously a means of receiving socio-economic welfare. Shohamy (2003) writing in the context of LEP (Language Education Policy) illustrates this point on a national scale which is just as important on a global scale:

> True, one can observe bottom-up initiatives by various groups who create their own LEP practices, often in contradiction to the official LEP. Most frequently, this resistance pertains to parents calling for the early study of English, believing that it is important for their children's future economic and educational success. In Hong Kong, parents demanded that their children be taught in English and not in Chinese. In Israel, parents succeeded in introducing spoken Arabic at an early age in a large number of schools in Tel Aviv, in opposition to the LEP.

While LEP at a national level can be opposed by bottom-up forces as exemplified above, there are top-down measures that highly influence and can potentially reverse this. Shohamy (p.281) goes on to say central authorities enforce LEP through mechanisms and procedures such as compulsory tests in prioritised languages which act as gatekeepers with rewards and penalties attached.

In a national or international scale, the English language and its tests of proficiency play a crucial role in the top-down imposition (gate keeping) of choices. When English becomes the gatekeeper for entry to any national higher education institution, a requirement for studying abroad, a necessity to gain access to the World Wide Web and it is awarded as a certificate e.g. IELTS or TOFEL, it is hard to see it as a grass-root (bottom-up) need rather than a top-down requirement imposed on the grass-roots. Phillipson (1992) expands on this and is critical of the link often made between language needs and language use.

> [There is] no simple relationship between the use of English for various purposes in periphery-English countries, the needs that arise in order to equip people to teach English, and the demand for English as an expression of these needs. Needs are in

> fact notoriously difficult to specify, the more so when instrumental language use merges with general educational goals. Needs also tend to be defined top-down, whereas a human rights perspective would tend to favour a bottom-up approach with the learner empowered with rights. (p.178)

As is implied in the above statement, Phillipson calls for a definition of language needs in a global context from below, within a human rights perspective but at the same time capable of empowering the learners with their true rights (rights to choose). The imposition of the English language as an educational and instrumental need muddles the concept of demanding the English language on the bases of free will and independent of market pressures.

Bartlett (2001, p.33) arguing for an English Language teaching situated in the locality, emphasises focusing on 'the prevailing socio-cultural situation of the learner group in question, then their needs and desires within this sphere.' In a more general account Francis and Kamanda (2001, p.240) argue for overhauling existing language policy (LP) models:

> In order to make language policy fully representative of the needs and aspirations of the grassroots, it is essential to overhaul the existing LP model that is mainly centralised/top-down. Centralised LP alienates the target beneficiaries from the planning process itself. It excludes 'the views from below'; the language and literacy needs of the grassroots as they themselves perceive those needs. This could be achieved through making the planning process more decentralised and participatory/bottom-up.

In many developing countries human and language rights of individuals and collectives could be supported or expected to be supported by top-down legislations of the relevant authorities. However in these contexts if the market forces and benefits mean the individuals and collectives are inclined towards a foreign language, are the authorities expected to facilitate this bottom-up demand in a language rights perspective or to protect

and stand against it on a language and territory ideological bases? This is where English language teaching becomes problematic in a developing country like Iran where the authorities might not perceive ELT in the same light that learners do.

2.5. Problematizing English language teaching (ELT)

Following the discussion on the reciprocal relation between top-down and bottom-up language policy and planning; this section deals with problematizing ELT within nation-states and on the global scale. It considers (1) the possible mismatch of top-down offers and bottom-up needs with regards to ELT (i.e. a pedagogical perspective) and (2) the possible mismatch of beliefs on what language-related needs people have and what should be on offer (i.e. a ideological perspective). The pedagogical side of the story has always focused on improving learners' English through better teaching methods, better material and the more recent trend of freedom and autonomy in individual learning and teaching (see for example Brumfit, 2001). While this aspect is not irrelevant in the present context, it is of secondary importance in relation to the issue at hand. The ideological side of problematizing ELT has focused on a more abstract discursive presentation of the top-down, bottom-up relation. Speculating a conspiracy theory, enthusiasts of researching these ideological underpinnings imply that even if there is no apparent conflict of interest between top-down and bottom-up, it does not mean there is a fair and equal power relation at work. This has resulted in works dealing with the ecology of language and linguistic human rights. Kyoon Yoo (2005, p.2) summarizes this development in the following way:

> …there emerged the 'ecology of languages paradigm' (first coined by Tsuda, 1994, and elaborated by Phillipson and Skutnabb-Kangas, 1996; Skutnabb-Kangas, 2000, etc.) that promotes 'linguistic human rights' (Skutnabb-Kangas, 1998, 2000; Skutnabb- Kangas, Phillipson & Rannut, 1994) in view of discourses of 'linguicism' (first coined by Skutnabb-Kangas, 1986) and 'linguistic imperialism' (Phillipson, 1992). At the same time, however, poststructualists problematize the essential notion of language in LPP. For example, Pennycook (2002b, p. 108) argues for the need to "move away from an understanding of language policy as the imposition or denial of particular languages" to viewing "language policy in terms

> of governmentality", and warns against an assumption that more 'enlightened' language policies would necessarily entail less control, even though it does not imply that state intervention needs to be denied. Hence, the issue is "how debates around language, culture, and education practice produce particular discursive regimes" (Pennycook, 2002b, p. 92) in relation to LPP, while being aware of the political nature of LPP. (Kyoon Yoo, 2005, p.2)

While support for the ecology of languages paradigm and linguistic human rights can be contradictory to top-down education of any language other than mother tongues, the bottom-up drive to learn a language other than the language one is born into justifies and legitimizes the teaching of languages such as English, not as a mother tongue language but as the demanded language. These two ways of looking at ELT, that is one as a practice imposed, and the other as a practice demanded is what seems to be an issue for Pennycook. He uses the term 'governmentality' as a fresh way of looking at the practice of ELT and language policy in general. Governmentality which is associated with the works of Michel Foucault in the late 1970s and early 1980s (see Dean, 1999) deserves more attention in this context. Dean (1999, p.212) defines governmentality as 'how we think about governing others and ourselves in a wide variety of contexts':

> …This reflects that the term government to Foucault meant not so much the political or administrative structures of the modern state as the way in which the conduct of individuals or of groups may be directed. To analyse government is to analyse those mechanisms that try to shape, sculpt, mobilise and work through the choices, desires, aspirations, needs, wants and lifestyles of individuals and groups (p.12).

Dean breaks the term up into 'govern' and 'mentality', or mentalities of governing; mentality, being a mental disposition or outlook. This means that the concept of governmentality is not just a tool for thinking about government and governing but also incorporates how and what people who are governed think about the way they are governed. He defines thinking as a 'collective activity' (1999, p.16), that is, the sum of the knowledge, beliefs and opinions held by those who are governed. He also raises the point

that a mentality is not usually 'examined by those who inhabit it' (1999, p.16). This means the subjects of a mentality take their understandings for granted and are unaware of other mental possibilities. This could be useful when dealing with language policy. It means language policy makers could govern language choices through naturalization of desired choices for learners. While the learner is free to choose which language to learn, the learner's decision making process is affected by governmentality. The other concept that Dean defines and that seems useful is Reflexivity. He explains:

> On the one hand, we govern others and ourselves according to what we take to be true about who we are, what aspects of our existence should be worked upon, how, with what means, and to what ends. On the other hand, the ways in which we govern and conduct ourselves give rise to different ways of producing truth. (1999, p.18)

In relation to language policy this could mean that while we tell learners internationally or locally to learn a new language such as English which will be useful to them, in fact it is only the ways we go about learning new languages such as English that proves them as useful or not. The efficiency and simplicity of communicating across the globe with a single language (a lingua franca) seems an ideal only if there were no power relations inherent in every society we live in. The formal and often state sponsored teaching of any language (literacy) within any society to learners of the same economic background brings about a social power hierarchy that places the literate individual higher than the illiterate and opens up socio-economic resources to the literate ones, a process that only seems rational when literacy is provided equally to all. While first language literacy is not provided to all, it would seem too optimistic to think additional language education would be spread equally among all social classes and surely this additional language commodity is often denied to many across the globe. As Dua (1994, p.133) emphasizes 'it must be realized that language is basically involved with class, power and knowledge'. Moving on from inequalities in accessing literacy globally which include English language teaching, there are problems inherent in ELT itself. Hadley (2004, p. 11) emphasizes that:

> Pretending that English is apolitical, according to Phillipson, is, among other

> things, "an uncritical endorsement of capitalism…transnationalization, [and] the Americanization and homogenization of world culture" (274). The current spread of English, he maintains, is oppressive because it imposes Western 'mental structures' on the minds of the learners (Phillipson 166). This is seen most visibly in the vast amounts of TESOL materials exported from center countries to the outer circle, which often require learners to conform to Anglo-American styles of communication. With regard to this issue, McKay (120-121) criticizes the international spread of Communicative Language Teaching (CLT), claiming that the Western underpinnings of the approach, which focus on democracy, individuality, creativity and social expression, often marginalize local language teachers, and fail to meet the needs of students, who often prefer a teacher-centered pedagogic approach. [See section 2.1 and Modiano's use of ideological literacy]

This means the content of the material prepared in the central English speaking countries does not necessarily reflect the learning content valued by the users of those TESOL materials. These material also impose learning methods and structures that have not developed in the context they are used, in other words they are transplanted frameworks. Hadley goes on to give examples of how the above mentioned 'mental structures' are imposed. These examples include the use of Special Interest Groups (SIGs) such as ones associated with TESOL. Themes and lessons are created on the bases of 'Social Responsibility, Environmentalism, or Peace Studies' which teach political and cultural beliefs of the teachers. Identical lessons can be accessed from the US Department of State's English Language Programs website ('Language and Civil Society'), lessons which go beyond teaching English but are actively involved in promoting social and moral issues from the Anglo-American liberal academic tradition and 'the aim of such work appears to be that of freeing captives who live under the shadow of unenlightened ideologies'. This highlights the conceptual flaw in ELT and ELT institutions given as examples above. They are not only the gatekeepers to a specific kind of power and lay the rules for access to such power, but they also operate with a preconception of having the 'enlightened' ideologies in place which can free the captive learners.

While many see the arguments set out by those defending Globalization of English as a critical response to Phillipson's Linguistic Imperialism, I would like to build on arguments

that take into account those critiques but still retain the linguistic imperialism position. More than ten years after Phillipson's seminal book Linguistic Imperialism, in an interview with TESOL Islamia, Pennycook (2003), states that many claim English to be the 'property of the world' with no specific culture tied to it, but infact English is embedded in social, cultural, political and economic relations and therefore advocating greater English for access to jobs, can bring about changes that effect families, religious affiliations, social movements etc. (See section 2.1 and Modiano's use of ideological literacy) He warns the Muslim world of 'opposing' globalisation or English (implying that the two cannot be separated):

> On the one hand, such a move can revive (or invent) traditional and conservative modes of life and politics that run the danger of being more repressive than the perceived threats of change. On the other hand, an oppositional position overlooks the point that Islam is part of globalization anyway: it is a spreading, transnational religion, and as such is part of current globalization. *The hard question, it seems to me, is how Muslim teachers, students, scholars and writers can acknowledge their complicity with English and globalization and find a way not of simply opposing English but rather of appropriating English for Islamic purposes.*[my emphasis]

Pennycook argues that English being imposed to some extent with the 'interwined' baggage that comes with it should still not be resisted through an oppositional discourse that is merely oppositional and offers no alternatives. In his view opposition becomes constructive and most useful when it has alternatives to offer. He points to the confusion of what is expected of English teachers if they are on board with linguistic imperialism arguements. He encourages taking up English and doing 'something else with it'. He encourages using the tools of the powerful against them and not allowing opposition discourses to become singular nationalist discourses that overshadow the alternative views within the population.

In other words, lack of counter offers and the possibility of the oppositional discourses 'discounting many other people and possibilities' could be pitfalls of oppositions to

linguistic imperialism. However this internal quest for better opposition should not be confused and lead to unquestioned acceptance of current ELT practices globally and the underlying linguistic imperialism inherent in its practice. In the same interview Pennycook sets out the crucial question that research such as this thesis should focus on how:

> The British promoted Confucian education through Chinese in Hong Kong as the best means to maintain a compliant population; why not promote an Islamic education through Arabic for similar goals? Is it because, unlike under colonial rule, the content of that curriculum can no longer be enforced? The question I often come back to is this: Why in the last fifty years has it become evident that the promotion of English rather than the local languages is the best pathway to the current global hegemony?

Indeed it seems that this contemporary promotion of English globally which finds itself parallel and hand in hand with manifestos of empowerment and liberalisation embedded in globalisation, follows the inability to enforce the content of curriculum that are not in English. Spread of English is a means of making the globe transparent to the inner circle English speaking countries. In this context Kazmi (1997) refers to the 'Panopticon' (figure 2) which is a type of prison building designed by the philosopher Jeremy Bentham (1802, 1811 and 1817). The concept of the design is to allow an observer to observe (*-opticon*) all (*pan-*) prisoners without the prisoners being able to tell if they are being observed or not.

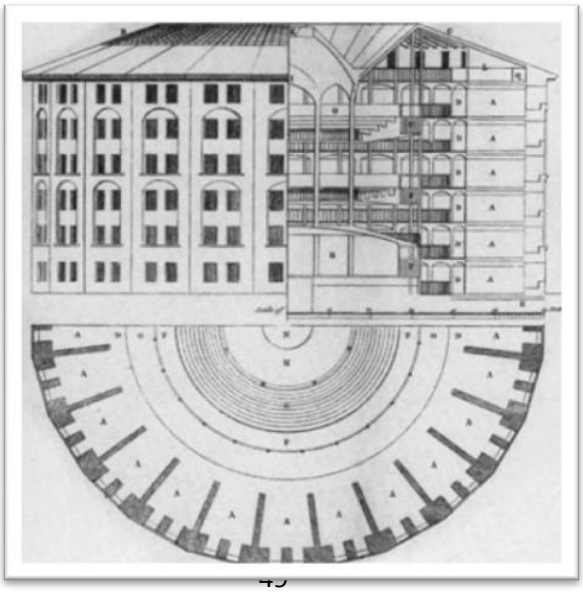

Figure 2.2

Foucault (1975) proposes that not only prisons but all hierarchical structures like the army, the school, the hospital and the factory have evolved through history to resemble Bentham's Panopticon. However Kazmi (1997, p.5) claims 'This pronounced visibility of those at the periphery is achieved most unobtrusively, efficiently, cheaply and without the use of any force through language. The people at the periphery are made visible to those at the core by having to learn the language of a core country.' If modernity has been achieved by the west, then developing countries (e.g. Iran) are to:

> …follow the path validated by the Western experience. And the Western experience can be best replicated or implemented through the instrumentalities of a Western language, which is increasingly now regarded as English. Any tendency to reject these conditions by a country is construed as the rejection of reason itself and is punishable by reduced visibility. Iran is an example of a country which, having rejected the Western conditions and schemas for political and economic development, is suffering from reduced visibility as a consequence. (p.5)

As shown in this section extremely political views of English spread such as those expressed by Phillipson and Kazmi have paved the way for a more critical evaluation of English on an international scale. However harsh some of these may seem they do not ignore the underlying ideological questions embedded in choosing English as a lingua franca by either individuals or governments, questions that the enthusiasts of English spread such as Crystal do not address and therefore see no reason to answer. These questions need to be translated into practices and alternatives to our everyday language learning and teaching. The abandonment of ELT altogether is not an option; instead a critical assessment of why and how we teach or learn English is a must in all contexts.

2.6. Summary

On a broader scale this Chapter highlighted the importance of English LPLP in contexts where English is a foreign language. This thesis aims to position itself in a possible conciliation of acquisition LPLP (LPLP concerned with acquisition of a new language) and

critical works in ELT, where the broader ideologies and discourses of teaching English in these developing countries can be evaluated through our theoretical understandings of LPLP. I started this Chapter with ideological debates around the choices we make or are made for us with regards to language. Questions of how standard language ideologies are formed and practised were answered and built on by presenting discourses of linguistic nationalism fuelled by the standard language ideology and the notion of 'one nation, one language'.

In the linguistic imperialism section the language hegemony practised on a national scale was criticized when taken onto an international scale. Optimistic views on spread of English as a neutral global language belonging to all its users were presented but emphasis was placed on how these views ignore the ideological bias they make in defining what constitutes 'free choice'. An overview of LPLP as a discipline was based on the previously raised questions of the legitimacy of English. Bottom-up and top-down practices and measures were evaluated and allowed me to move onto a specific context (ELT) where English is taught (top-down) and learned (bottom-up). To address the ideological concerns raised in previous sections ideas around 'governmentality' were discussed. The use of governmentality by Pennycook in this context and Kazmis notion of panopticon form the bases of the dilemma Pennycook sees in front of Muslim states. '…How Muslim teachers, students, scholars and writers can acknowledge their complicity with English and globalization and find a way not of simply opposing English but rather of appropriating English for Islamic purposes'. (Pennycook, 2003)

In the next Chapters I will expand on a more specific context of the Islamic countries; trying to set out a theoretically critical view of ELT but at the same time understanding the dilemma of being part of globalisation, contributing to it and the fear of socio-economic, ideological and linguistic imperialism. This will hopefully shed more light on many theoretical concepts of LPLP in the contexts increasingly regarded as conflicting with the west i.e. Muslim states and Muslim communities.

Chapter 3: English language in the Muslim world

3.1. Introduction

This Chapter has two main purposes. The first is to establish a connection between the theoretical frameworks discussed in the previous Chapter and the specific locality of the Islamic Republic of Iran; the relevance of the frameworks to that context will be evaluated in the next Chapter. The second objective of this Chapter is to contribute to the literature on the controversial relationship between Islam, the Muslim world and the English language.

One of the main influences on this literature has been the works of Sohail Karmani (2006, 2005a, 2005b, 2005c (with Pennycook), 1995) and his foundation of a website dedicated to the issue at www.tesolislamia.org. This controversial relationship has been further highlighted and complicated following the terrorist attacks of 9/11 in the United States, a disaster that did not only have social consequences in the west such as an increase in Islamophobia but also affected the Muslim world. Ehteshami (2004, p.90) believes:

> While in the past policy makers might have been content to advocate a strategy of containing the threat [of the Middle-Eastern/ north African Muslim world], the September 2001 terrorist attacks in the United States have compelled the United States and its closest allies to seek active intervention in the Muslim world to effect real and qualitative change in these societies through substantive political and economic reforms.

At the time this thesis is being written these interventions in the Muslim world are under way. To be able to highlight the status of the English language in this context a short introduction to the Muslim world is given, followed by an investigation into English language teaching in this religiously categorised context. In 3.4. the controversies that ELT raises for Muslims are presented and in 3.5. a more contemporary reason to why these

controversies should be revisited is discussed. This Chapter is then closed with a summary section bringing these controversies to ELT for Muslims.

3.2. The Muslim world

This religious categorisation of Muslims across all nation-states, which includes Muslims of all racial backgrounds, is geographically spread across all continents but mainly centred in the Middle-East and northern Africa. The Islamic world has representative bodies such as the Organization of the Islamic Conference (OIC), which describes itself as:

> …an inter-governmental organization grouping fifty-seven States. These States decided to pool their resources together, combine their efforts and speak with one voice to safeguard the interest and ensure the progress and well-being of their peoples and those of other Muslims in the world over. (OIC official website, 2007: http://www.oic-oci.org/)

As indicated in the brief summary of this organisation's history, the creation of OIC occurred '…in the wake of the criminal arson perpetrated on 21 August 1969 by Zionist elements against Al-Aqsa Mosque, in occupied Jerusalem.' (http://www.oic-oci.org/, 2007) and up to this date, it is the shared collective Islamic identity of these states that manifests itself in terms such as the 'Islamic world' and in cultural and political organisations such as the OIC.

The colonial or neo-colonial affiliation of English language is often seen as a controversial issue to Islamic states. As an affiliate of colonialism it can be at times categorised as a 'form' of colonialism. OIC's goals states in part:

> [The OIC goal is]…to promote solidarity among all Islamic member states; to consolidate cooperation among member states in economic, social, cultural, scientific, and other fields of activity; to endeavor to eliminate racial segregation and discrimination and to oppose *colonialism in all its forms*; and, to support all Muslim people in their struggle to safeguard their dignity, independence and

> national rights, bridging gaps between different cultures of the world etc. (ibid) [Italics are my emphasis]

However, there is a smaller circle of the OIC members which are Islamic states that formally identify themselves as Islamic States and not just members for the sake of their majority Muslim nation. This divides the Islamic world into states that recognise the Islamic identity of the majority of their individual citizens but have secular governments in practice and those that consider themselves as acting on behalf of the collective Islamic identity of their Muslim nation. While the secular governments of some Muslim countries try to address the needs of their Muslim citizens, the explicitly Islamic governments seem to go beyond that by implementing and safeguarding the religion besides serving their respective citizens; an example of these governments is the Iranian governments after the 1979 revolution (for further detail on other Muslim countries see Ehteshami, 2004, p.97-98). This could mean that the socio-cultural struggle between Islam and English is more visible in Muslim states with Islamic law in practice rather than in Muslim states with secular and liberal orientations in governance. In the following section the English language is reviewed in the Muslim context which would highlight the controversies involved.

3.3. The English language in the Muslim world

Arabic undoubtedly is the language of Islam that Muslims across the globe regard as crucial to the understanding of their religion and the Quran. However, the Muslim world, with the exception of the Arab states, does not utilise the language for communication and as Ehteshami (2004, p. 98) asserts 'they cohabit, and interact. But they do so first and foremost as members of a much wider international community and not necessarily as a result of a shared religion.' This grants the English language as an International lingua franca the same status in non-Arab Muslim states as it enjoys elsewhere in the world. Mc Arthur (2003, p.20) argues that even though languages such as Mandarin and Arabic are important languages, their influence remains strong in their own locations and are not 'likely to serve as a pan-Asian lingua franca, and –crucially – speakers of these languages in their millions learn and use English'. It is also important to understand as Lulat (2006, p.522) points out the '…fact that Islam is a religion that strives to be a world religion and, therefore, no language can theoretically be considered as alien to Islam—other than in the recitation of the Quran, where Arabic (classical) is the only language permissible'.

The introduction of English to the Muslim world, as in many non-Muslim contexts, went hand in hand with British colonial expansion. In his detailed review of colonial language planning in three majority Muslim countries (Pakistan, Malaysia and Kenya), Powell (2002, p.206) points to the linguistic rationalisation that took place after decolonisation '…based around English and one national language that also carries regional weight.' He goes on to add that in these countries:

> ..Islam [is] a major religion in Kenya, the majority faith in Malaysia, and the cornerstone of Pakistan. Possessing long-standing links with all three national languages, Islam often provides a counterweight to the cultural imperatives of the colonial language.

Among the three countries reviewed by Powell (ibid) Pakistan has the highest percentage of Muslims. Rahman has written extensively on the status of the English language in Pakistan(see Rahman 2002, 2001, 1999, 1998, 1997, 1996, 1995, 1990a, 1990b). In his works he illustrates how the English language has been inaccessible to all but the rich in Pakistan and the hypocrisy of those in power in advising the nation to unite in Urdu while their own children had English medium education. This has led to a hierarchy, in which English is positioned at the top, and then there is Urdu, the national language, and at the bottom there are the other regional languages. (Rahman, 1999) The powerful English-educated elite of post-colonial Kenya seem to have avoided social change by filling the '… key bureaucratic, military and educational posts vacated by the British.' (Powell, 2002, p. 243)

Malaysia seems to have experienced radical shifts towards and away from English whereby 90% of secondary students were in English-medium schools by 1962 (Powell, ibid) and then a shift to Malay after the 1967 National language act where Malay was pushed forward and English played down as an alternative language. These shifts can be traced to more recent times and as Powell (ibid) explains:

> …by 1984 was a system of six-year Malay, Chinese and Tamil primary schools and five-year Malay secondary schools followed by an optional Form VI. In the 1980s all universities except the International Islamic University converted to Malay, although in 1993 the government increased provision for English-medium instruction in science, medicine, engineering and law.

These shifts towards and away from the English language in some Muslim countries (the above examples do not represent the entire Muslim world) can be seen as a nation-building exercise of post-colonialism in which, as indicated by Powell (2002, p.242), the 'integrative' and 'instrumental' functions of the language are separated. This means 'the national language is promoted by those concerned with social and political integration, whereas English tends to be seen as having greater instrumental value for those seeking economic advancement.' (p.245) With reference to all Muslim contexts and not necessarily the ones with a colonial past, Kabel (2007, p.140) follows up the same argument when he adds:

> …there seems to be perennial tension between the cultural and the economic; between conservatism and pragmatism. While English seems to represent a threat to local languages and cultures, it is also considered an instrument to access knowledge and economic power. Likewise, English is seen as a tool to engage in international political relations and solving national conflicts while at the same time it is considered a form of dependency.

The example countries investigated by Powell (ibid) are Muslim nation-states with a colonial past. The conscious and unconscious motives of individuals and collectives in the Muslim world in learning English i.e. motivations associated with either the 'integrative' or the 'instrumental' functions of the language (Gardner and Wallace, 1972), can be traced at both collective (state) and individual levels. In the next two sections I will consider these two levels and their relation with the English language.

3.4. The English language and Muslim identity

The current international popularity of English as a lingua franca is hardly questionable. (Crystal, 1997, 2003) Having this in mind, the English language is neither the mother tongue of most of the globe's population nor an invented language without mother tongue speakers. As discussed in (2.1.3) there is a growing literature on world Englishes and arguments in favour of English being the language of people other than its previously understood mother tongue speakers, mainly in the BANA (British, Australasian and North American) countries. Much of the opposition to the wave of literature on world Englishes has focused on the possible hidden agenda behind the spread of English and linguistic imperialism as introduced by Phillipson (1992).

In Chapter 2 the criticisms of the linguistic imperialism thesis were presented under arguments in favour of English spread, English being chosen and appropriated and thereby made to belong to the non-native speakers of the language (See Brutt-Grifler, 2002). In terms of Kachru's postulation of world Englishes, Islamic states and Muslims can be seen as a periphery to the BANA countries and the native speakers of English as constituting a centre. Arguments in favour of English spread which use appropriation as the main ground for their case fail to take into account that the agency on the part of the 'periphery' does not always mean the disappearance of harmful social-structural implications. For Karmani and Pennycook (2005) the agency in the periphery is essentially one of intermediary, or in other words an agency for the centre.

In the Muslim contexts, language teachers' and education ministries' response to these worries seem to have repeatedly become one of blaming and targeting the foreign culture. This targeting could be seen as a response to the intense involvement of culture and religion in educational settings across the Muslim world. Kniffka (1992, p.77) goes as far as claiming that 'Islam is the strongest denominator of the learners in any class in Saudi Arabia.' Even if English spreads with all the best apolitical intentions to the periphery, it can still become a political instrument for the periphery. This can be best described by the example of some Madrassas in Bangladesh or Pakistan. Ahmad (2004, p.110), referring to two modern Madrassas, states that they:

> …combine all subjects of college education with the usual Islamic sciences, using English as the medium of instruction for general subjects and Arabic for Islamic religious subjects. The quality of the English language teaching in these two madrassas is far better than that of public or private sector colleges. Market forces, it appears, have done something here that government would not, i.e., these madrassas seemed to have emerged in response to the increasing demand for English-speaking, modern-educated ulema [educated clergy] to act as imams [mosque leader] and khatibs [religious speaker and prayer leader] for the Bangladeshi expatriate communities in the United Kingdom and North America.

While this may seem an example of apolitical and instrumental use of English, to the Western non-Muslim citizen the presence of English-speaking ulema or imams in the Western society preaching Islam can be considered political.

Holme (2002, p.211) sees the development of culture free (instrumental) language teaching and learning as the answer to the possible imperialism of the language in the Persian Gulf but goes on to say:

> However, although it is difficult to imagine that the language advisers of the Gulf might share the post-Marxist core of Phillipson's thesis, they do possess a strong awareness of the dangers of cultural contamination implicit in the learning of a dominant international language. They have responded in two quite different ways, according to the age and objectives of the learners. The first response is to contextualise the target language in the students' own region and culture. The implicit argument is that a culture does not exist in the core of language but is its movable background and can be changed like the scenery of a play. The second response is to perceive scientific, financial or technological knowledge as value-free. Language should therefore be learnt in order to afford access to communities that share knowledge or socioeconomic function. At face value, English for Science or Medicine may proffer a discourse neutered of the subversive cultural influence of the general English course-book with its overt propagation of Western teenage values.

In both strategies described above, Western culture associated with the English language is either replaceable or avoidable through English for specific purposes (ESP). According to the study carried out by Che Dan et al. (1996, p.225) the participants in their survey perceived language as a 'potentially potent symbol of the culture' its users carry. Their study is based on David Coulby's (1984, p. 2) belief that:

> Education in the peripheral areas functions to support economic dependency by encouraging an admiration for the products, values and culture of the metropolis. The knowledge taught in educational institutions, including the English language. . .all serve to generate a demand not only for the products of the centre but for its style.

However making such statements sometimes underestimates the intellect of the ones in the 'peripheral areas'. In his review of the status of English in Egypt Schaub (2000, p.237) points to citizens in these peripheral areas:

> Even though the last decade has seen phenomenal growth in the numbers of Egyptian citizens who have learned or are learning English, there is no likelihood that English will make inroads into interpersonal or regulative functions. One major reason for this is the centrality of Arabic in religious life and daily family life for rural Egyptians and the urban poor. For the Arabic of those Egyptians, the linguicide that Phillipson (1992) describes as a result of the spreading hegemony of English is hardly a threat.

This can be seen as a dilemma for the individuals and the collectives where the issue can be seen as a simplistic choice between good and bad effects associated with learning and teaching of English and whether this is decided on by the individual or for the individuals by the collectives. Decisions made for individuals are always scrutinized and regarded with a lot of suspicion. In both studies mentioned above (Che Dan et al,1996 and Schaub, 2000) there is a clear insistence on individuals knowing what is best for themselves and examples are provided from their studies. These examples and ELT decisions focused on a centre i.e.

the individual, do not step back to view the bigger picture of global ELT at a macro level. The English language and its cultural baggage also embed a symbolism beyond its instrumentality at the macro level. For an example of this I move on from Malaysia, Pakistan and Egypt to UAE, an Islamic context where Findlow (2006) identifies a cultural and linguistic dualism at work especially in higher education:

> … Rapid language shift in one generation, caused by the revolutionary, externally fuelled, socio-economic change … appeared to have lead to the present existence of distinct worldviews, both impacting on the HE system, linguistically embodied/represented as follows:
>
> ● Arabic—'cultural authenticity', localism, tradition, emotions, religion.
>
> ● English—modernity, internationalism, business, material status, secularism. (p.25)

This dualism of modernity versus tradition, represented linguistically as English versus the local language is observable across many Muslim countries and is not specific to UAE (See Chapter 5 for the iconicity of English). The iconic value of a modern language e.g. English is not necessarily equatable with its cultural baggage. Amara (2003, p.222) in illustrating Palestinian learners' attitudes towards English states:

> There was also a significant trend for instrumental motivation for learning English. The majority of the students expressed positive attitudes towards English. However, they had mixed attitudes towards English-speaking peoples and their culture. … They were interested in meeting and communicating with native speakers of English. However, they were not interested in adopting the modes of thinking and patterns of behavior of these native speakers.

This is a good example of learners' independence at an individual level in filtering what is seen by them as good or bad. From this perspective, it is possible for individuals to enjoy the iconic symbols of modernity without compromising over values they highly associate

themselves with. The problem at a macro level however remains with the emerging patterns at national level. In discussing Morocco's experience of post colonial experience of Arabisation, Kabel (2007, p.140) notes four tendencies in attitudes towards the Arabic versus French controversy:

> First, the traditionalists, whose purpose is to maintain the Arabic language and protect the local cultural heritage (cultural conservatism); second, the modernists, who want to expose Moroccans to efficient education through French (pragmatism); third, the nationalists, who consider Arabization as a political and post-colonial problem rather than a cultural or economic problem (political conservatism); fourth, the bureaucrats, who acknowledge the importance of Arabization but are skeptical about its feasibility (political pragmatism). The parallels with English are obvious…

While the black and white, good or bad, pure conservatism and pure pragmatism are far too simplistic, blaming the instrumental malfunctions of an indigenous language on the external forces (powers) as part of 'political conservatism' is indeed the backbone of many Muslim countries' discourses on linguistic/cultural nationalism and discourses of resistance (For other examples of this political conservatism see Tollefson, 1992).Political pragmatism can be traced in evaluations of the local language as the weaker side against modern Western languages. Findlow (2006, p. 25) argues:

> This can be attributed at least in part to decades of marginalisation, particularly in education, where modernisation has been achieved through imitation of foreign models—mainly British and French. Several modern Middle Eastern scholars, such as Said and Asad, have grounded much of their work in an identified cultural chauvinism in the English-speaking world's relations with Arab societies. And conviction of the non-neutrality and basic Eurocentrism of epistemological–educational models applied in Muslim countries has informed the missions of 'Arabisation' academies around the Arab world…

Therefore it seems none of the four tendencies discussed above lead to an inclusive and generalisable attitude to be adopted or prescribed for the Muslim people. While the intellect of language learners should not be underestimated by making their choices for them, the arguments based on the pragmatism and instrumentality of taking English onboard should be revaluated as well. The local language versus English controversy has been taken to another level by the equation of local language to the local culture or even religion. In the case of Muslims, making the English language more Islamic has been a strategy for avoiding the controversy. For example there have been radical approaches to Islamising English language teaching by injecting it with Islamic terminology and calling it Islamic ESP (Hussein, 1996). There are also more moderate approaches such as the one practised in Pakistan. According to Spichtinger (2000, p.34):

> The Pakistani textbook "Primary Stage English" includes lessons such as ‘Pakistan My Country’, ‘Our Flag’, or ‘Our Great Leader’ (Malik 1993, p.5-7) which might well sound jingoistic to Western ears. Within the native culture, however, establishing a connection between ELT, patriotism and Muslim faith is seen as one of the aims of ELT, as the chairman of the Punjab Textbook Board openly states: ‘The board...takes care, through these books to inoculate in the students a love of the Islamic values and awareness to guard the ideological frontiers of your [the students] home lands’.

In brief all these approaches which replace, avoid or oversee the cultural background of ELT are questionable. One could ideally hope for a needs analysis of Muslim language learners at the micro (individual) and macro (collective) levels which should evolve into tailor-made English language policy and planning for different Muslim countries and communities. Having presented the historical controversy between English and Muslims, more recent influences on this controversy will be in the next section.The aftermath of 9/11 and the ‘war against terror’ as a new variable to the English and Islam equation is introduced and examined.

3.5. The English language and Muslims post 9/11

9/11 or 11 September 2001 as a tragic terrorist attack was highly publicized as an act of open war on the 'American way of life' and not similar to other terrorist attacks of the past in the Western memory. It was associated with what in the general public discourse in the west is referred to as Al-Qaida and Islamic radicalism or more publicly known in the west as Muslim fanaticism. This provided the pretext for the invasion of Afghanistan and Iraq, which are both Muslim countries, even though neither of them was involved in the terrorist attacks of 9/11.

The 'war against terror, terrorism and terrorists' is an abstract and vague war against Islamic extremism that has led to a new wave of neo-colonial interventions in the Muslim countries. Sohail Karmani (2006, 2005a, 2005b, 2005c (with Pennycook)), having set up a website dedicated to issues regarding the English language and Muslims (Tesolislamia.org), moved on to make a further link based on revisiting the earlier work of Phillipson (1992) on 'linguistic imperialism' and the critical post-modern work of Pennycook (1994, 2003) on English. In other words, Karmani revisits these earlier works and sets them against the contemporary global assertions of power and dominance made by the United States and its allies on military and non-military fronts. However, as Lulat (2006, p.522), in her review of Karmani (2005d), points out:

> Both Ratnawati Mohd-Asraf (Malaysia) and Tariq Rahman (Pakistan) correctly conclude that there is no inherent incompatibility between Islam and the learning of English. On the contrary, the real issue, observes Rahman, is the matter of equitable social-structural access to ELT programs.

This is a reference to the English language as a form of capital and its unequal distribution among different social classes, which will be discussed further in Chapter 4. While the focus of concerns with regards to ELT in Muslim contexts in the past was regarding issues of culture and the place of culture in the language classroom, there is an apparent shift of concerns in works such as Karmani (2005a, b), Karmani and Pennycook (2005), Karmani and Makoni (2005). This shift has been towards issues of inequality in access to English

(Rahman, 2002) on the one hand and concerns for the renewed linguistic imperialism of English, specially post 9/11 on the other.

In Karmani and Makoni (2005d, p. 145) Pennycook and Makoni point to the new forms of missionary work post 9/11, and they go on to say:

> Of course, missionary work has long been complicit with larger political and economic goals, but the recent shift in global relations, with the rampant ascendancy of an aggressively conservative, capitalist and Christian United States (supported particularly by Anglophone allies in wars against Islamic states), alongside the ever-increasing global clamor for English and its changing role in the world, has led to a new and troubling set of relations between English language teaching and Christian missionary activity.

It is the acceptance of the complicity of missionary work in history that seems to lead these applied linguist into making the above links between the contemporary 'war against terror' and the 'global clamor for English'. Karmani (2005d) raises a number of concerns regarding the relation between the English language and the Muslims, which can be summarized as follows:

> Acceptance of English as a wider medium of communication versus Anglo-American hegemonic projects taking advantage of this acceptance, English as a globally appropriated language that belongs to everyone versus English as 'deeply embedded in a set of social, cultural, political and economic relations', (p.158) Colonial language policy and English proficiency of the colonized elite versus the rise of nationalism among and under the leadership of the same elite, and more English and less Islam as an anti-terrorism intervention in the Islamic lands versus the probability of high English proficiency among the 9/11 terrorist attackers necessary for achieving their objectives.

These concerns are reflected in an array of decisions taken in the Middle East or hinted at post 9/11. In an article in the Washington Post on 2nd February 2003, Susan Glasser writes under the title: 'Qatar reshapes its schools, putting English over Islam', an article in which she reviews the education reforms taking place in a number of Middle Eastern states, reforms that filter what is seen as promoting Islamic intolerance and radicalism and promote peace and tolerance. She mentions the fact that there is resistance against this and…

> When the regime in any Muslim country says we are going to change the concept of jihad, all the people understand this is because of pressure of the Americans… Muslims do not accept that somebody can come from outside and change his concepts,'Says Dawailah (an Islamic politician in Kuwait).

In another section Glasser (ibid) quotes a religious leader as saying:

> 'American interference,' declared a Kuwaiti religious leader, Abdul Razak Shuyji, referring to curriculum-reform efforts. 'A curriculum should present our own identity, our own history, our own religion,' Shuyji declared. "It's not for others to come and try to change it."

Reviewing the above controversies, it seems that while in the past Islam and the religious identity of students presented what was commonly known as 'cultural barriers' in the classroom (See for example Khuwaileh, 2001) usually superficially summarized by Western writers in examples such as: 'Muslims…may take offence at the way ELT textbooks portray the interaction between men and women' (Pennycook, 1994, p.177), there is a shift of fronts in the controversy to outside the classroom and a stage (Curriculums, policies and plans) where English as a modern international language and an artifact of the Western democracy stands against the local language associated with indigenous culture, religion and traditions. Having this in mind does not mean failure in recognizing that 'English and Islam are massive and complex mobilizations of cultures, worldviews, politics and economics' (Pennycook, 2003). This mobilization can produce

mixed feelings for English as a language which can be summarized in the following quote from Karmani (2005a, p.262):

> At first I was unhappy with the U.S. forces. They stole 14 months of my life, but they gave me a good time in Cuba. They were very nice to me, giving me English lessons.
>
> Mohammed Ismail Agha (A 15-year-old Afghan boy shortly after his release from Camp Delta, Guanta´namo Bay, The Seattle Times, February 8, 2004)

The above statement clearly demonstrates Mohammed's frustration of being imprisoned for so long, but at the same time the values he attaches to English as language intervenes and the English classes he attended become examples of US forces being 'nice' to him. This seems to be entangling of a Muslim's economic worldviews with the socio-political and cultural of modern Islamic world. In the following section, there will be an attempt to review some of the issues raised so far and the outlook of English as an International language for Muslims.

3.6. Summary

At the annual convention of American Association of Applied Linguistics in 2004 Karmani and Makoni (p.717) point to:

> …the artificial separation of religious beliefs from AL [Applied Linguistics] and ELT in Islamic communities. Though connection with religions is discouraged, Makoni and Meinhof (2004) argue that there has always been a connection between bilingualism and Christianity in Africa because schools that taught English also taught literacy and Christianity.

This historical association between religion and ELT will be discussed further in this section. Makoni (2004, p.717) also points to a wider ranging issue that I see related to the point above. According to him (and this does not apply only to the applied linguistics discipline):

> ...the global character of AL and English language teaching (ELT) creates a dilemma for scholars working in non-Western contexts. Scholars working in non-Western contexts are under pressure to constantly refer to Western scholarship because Western scholarship serves as an all pervasive and silent but salient referent for their work. However, Western scholars do not feel similar pressure, even if they are writing about non- Western contexts. Indeed, the quality of Western scholarship does not seem to be compromised when it is unaware of non-Western scholarship (Chakrabarty, 1992).

This could at times translate into acceptable ELT practice being the secular Western oriented practices which in return give English and ELT an undesirable image in the Muslim context. According to Brutt- Griffler (2002, p.183):

> Even if the mother-tongue context no longer dominates World English use, the period of that dominance is of such recent vintage that it continues to exert a strong ideological force, particularly in influencing notions of how English should be taught and who should do the teaching.

An example of this perceived Western/non-Western, Native English/non-native imbalance can be the undesirability/unreliability of using non-Western references in Western research especially if those references are not translated into English. This goes as far as circumstances where there is a non-Western context to be studied. The other example is the desirability of Westerners as English language teachers over non-Western English teachers. These examples all add to beliefs that English is still a highly Westernised phenomenon. While this remains a contemporary link, there are rather troubling sets of historical associations between the English language and the West which applied linguists

such as Pennycook and Coutand-Martin (2003) and Karmani (2005) have pointed to, such as the teaching of English for overt or covert missionary purposes. According to Powell (2002, p.267):

> English...has often been seen as a vehicle of non-Islamic Christian, secular or capitalist values. There are Mughal records commenting critically on British agnosticism (Khan, 1998), while when British colonialism was at its height, Islam provided an inspirational alternative to its organisational worldview (Cook, 1996).Most of the former British colonies choosing not to join the Commonwealth were Islamic (Mazrui & Mazrui, 1998). Most nations which have contained (Iran) or even reversed (Sudan) the spread of English are Islamic.

It is against these historical links that provocative ideas of more English and less religious studies in 21st century curriculums are seen by some as a neo-colonial missionary conspiracy. Pennycook and Coutand-Martin (2003, p. 352) conclude their article titled 'Teaching of English as a missionary language' by stressing that they:

> ...are not trying to suggest that the ELT classroom should never be a place for the discussion or presentation of moral and political views. Indeed, as we suggested above, it is always, inevitably, precisely that. But we do want to suggest that we need frameworks for considering how ELT is being used to promote particular positions. And we do feel that all ELT that promotes the global spread of English with missionary zeal—whether this is part of a missionary project or not—needs to confront hard questions about the global role of English.

The question of why and to fulfil what role English is taught should go hand in hand with the question why and to fulfil what role is English being learned in Islamic contexts. It is increasingly the 'demand' side of ELT that affects the 'supply' side to an extent where the demand for English can exist in contexts where the Western attachments are even resented. According to Powell (2002, p.267):

> Many educated Pakistanis have an ambivalent relationship with the United States, being increasingly eager to study and emigrate there yet retaining some cultural hostility (Malik, 1999). For Malays, Asmah (1979) has distinguished the main functions of Malay, English and Arabic as regional, material and spiritual development respectively, thus raising the possibility of a neutral concept of development and a neutral English.

In the Pakistani context Rahman (2001, p.243) mentions the reasons for this resentment alongside the demand as 'anti-colonial sentiment; feeling that the quest for English is servile and hence against national prestige; or because they do not know it, cannot afford to buy it and feel cheated.' He goes on to explain the reasons behind this demand despite the resentments:

> At the same time most people actually want to learn it because they feel sure that the system will not change and if they, or their children, do not know English they will always stay, as it were, in the ghetto. Languages other than English are, in various degrees, ghettoising; hence the demand for it. This demand leads to a large supply of institutions for teaching the language.... English is still the key for a good future – a future with human dignity if not public deference; a future with material comfort if not prosperity; a future with that modicum of security, human rights and recognition which all human beings desire. So, irrespective of what the state provides, parents are willing to part with scarce cash to buy their children such a future.

Ridge (2004, p.416), writing on the Malaysian context, also highlights the desire for the commodities and change that learners associate with English but not the value systems it could entail. In other words the language is:

> ...seen as being part and parcel of a process that could create beneficial change. And the most obvious change in today's world is that of access to a more generalised wealth creation that is seen to benefit a wider domain in a society.

With regards to material wealth Powell (2002, p. 268) refers to Bokamba and Tlous' (1997) findings that:

> …although there might be some short-term advantages for elites in opting to invest in a global language, the link with long-term material progress is unfounded. Going further, some argue that English linguicism directly serves to marginalise and weaken economically peripheral countries. Indeed Malaysia's prime minister has linked Japan's recent economic difficulties to its having become too Westernised (*Financial Times*, 2001).

Powell (ibid) goes on to stress the rising demand for English across postcolonial societies. The rising demand has met a controlled response from the top-down side of the spectrum; this control is often brought about not just as a regulatory measure but as discussed in Chapter 4, it is controlling what is feared as harmful but judged as essential to contemporary citizens. This control has been exemplified by Spichtinger (2000, p.34) in the Pakistani and Malaysian contexts. In the Pakistani context, ELT material contain patriotic and Islamic topics. In the Malaysian case, ELT materials are associated with the local culture to an extent that 'when Malaysian students use English text books they might well connect non-Western values with the language.'

Regulating the cultural and ideological aspects of ELT is often in conflict with the perceptions of good ELT practice, and practitioners in the Islamic contexts. A conflict that does not involve the apolitical and instrumental English (if such English exists) but with the way and cultural baggage that the language is taught or in Brutt- Griffler's (2002, p.183) words:

> …linguistic and cultural imperialism comes not in the act of teaching English but in the way the language is taught: in the teaching of a *particular* variety, which amounts to the attempt to elevate that variety to the status of an international standard. In failing to distinguish the general structural unity of English internationally and the contingent discourse-pragmatics that differ throughout the

> English using world, ELT has sought to associate a particular culture with a multicultural language.

It is against this association that local cultures and religions will struggle no matter what language remains/becomes the future international language. In the next Chapters a strictly Islamic ELT context is explained and analyzed with the conflicts and associations laid out in this Chapter in mind.

Chapter 4: LPLP and ELT in Iran

4.1. Introduction

In this Chapter I will draw on Iran as one of the few self-proclaimed Islamic Republics by name (Pakistan, Iran, Afghanistan and Mauritania) that has become even more exceptional as it has a theocratic government in line with its name as the Islamic Republic of Iran. In the contemporary world of politics, Iran is one of the few nation-states that seem to defy the hegemony of capitalism and expansion of American influence. This hegemony is often euphemised as a force of globalisation and is often referred to as a phenomenon in economics and exclusive of other parts of daily lives, but it is less referred to as globalisation of a culture and the spread of a new world order, a reference that many nation-states and global communities would find disturbing.

In this Chapter I introduce the Islamic Republic of Iran and offer an explanation of its principles, values and practices that affect English as an international language in Iran and its teaching and learning. In doing so I will bring in theoretical frameworks and Western ideologies of language and its teaching if and where they can be applied to the Iranian context. Thus I will bring a Western criticism of English language policy and planning to one of the locations of English as an international language, a location that manifests many of these criticisms. In the first section 4.2. a review of the Iranian revolution is given with the cultural settings before and after the revolution. In 4.3. languages of Iran, debates surrounding minority languages and two of the official institutions involved are discussed. Sections 4.4. and 4.5. bring further detail on the status of the English language in Iran and the effects of new technologies.

4.2. The Iranian Islamic Revolution of 1979

The last dynasty of Persian (Iranian) kings was the Pahlavi dynasty. Established by Reza shah and followed by his son Mohammad Reza, their rise was widely accepted to be through the support of the British i.e. the coup d'etat that brought Reza shah to power; and following the invasion of allied British and Soviet troops in 1941, Reza Shah's son, Mohammad Reza received the throne. The father and the son are both known for reforms

they proposed and sought to implement that would modernise Iran according to the Western concepts and understandings of modernisation. I will revisit these attempts through this Chapter. It was opposition and anger towards these reforms and other socio-economic settings of the time that set the scene for the 1979 revolution that overthrew Mohammad Reza and the following referendum that legitimized the Islamic Republic of Iran. Reza Shah's choice of 'Pahlavi' as the name of his family and dynasty is a significant marker of change compared to the previous dynasties. According to Rubin and Clawson (2005, p.51) whereas the Safavi dynasty took its name from the '…fourteenth century Sufi order and the Qajar moniker related to tribal affiliation, the term Pahlavi suggested that in the modern era, Iran would emphasis not Islam or clan, but an imperial unified past.' In summary an emphasis on an imperial and modern Iran and taking appropriate measures towards such future for Iran conflicted with the religious law legislated and practised by the clergy and the people under the liberation that the constitution gave them. One could say the monarchy's ambition did not take into consideration the ambition of the Iranian people, 'an Islamic and modern Iran'. Ahmadi (2005) discusses at length the need to view Iranian-ness embedding the two together i.e. Iran as an ancient pre-Islamic civilization and Iran as an Islamic state with a state religion (Shiit'ism) from the Safavids era onwards.

On the socio-cultural front, Mackay (1996, p.215, 264, 265) summarises the build up to the revolution and points to Jala Al-e Ahmad's idea of Gharbzadegi (the plague of Western culture), Ali Shariati's leftist interpretation of Islam, and Morteza Morahhari's popularized retellings of the Shia faith, all spread and gained listeners, readers, supporters. And on the economic front Hiro (1985, p. 57) mentions the events such as the Perspolis event as an example where:

> In October 1971, the 2,500th anniversary of the founding of the Persian Empire was held at the site of Persepolis. Only foreign dignitaries were invited to the three-day party whose extravagances included over one ton of caviar, and preparation by some two hundred chefs flown in from Paris. Cost was officially $40 million but estimated to be more in the range of $100-120 million.

According to Wright (2000, p.220) 'as the foreigners reveled on drink forbidden by Islam, Iranians were not only excluded from the festivities, some were starving.' It could be argued that the revolutionary discourse that built up during the 1970s was a radical response to events such as the one mentioned and had extreme consequences for Iran's political and cultural relation with the West and fundamental reforms in Iran's domestic policies including its education system. Many of these reforms were inevitable considering the revolution's claims and slogans for freedom, independence and rejection of any form of foreign domination. In what follows I will discuss language education in Iran with an eye on post revolution events and then I will focus more on foreign language education and specifically ELT in Iran.

4.3. The Education System in Iran

The school system in Iran is managed by the Ministry of Education and Training which is also responsible for some teacher training and vocational technical colleges. Throughout the twelve years of mainstream education, student exams locally or nationally are marked out of 20 with 10 usuallly being a pass mark. While the state offers free schooling over these twelve years, parents have the option of sending their children to private sector schools whose teaching practices and curriculum are governed by the same ministry but are funded only by parents. The structure of the educational system under this Ministry is divided into the following:

- **Primary** schools are for a period of five years for children 6 to 11 years old. The students have exams at the end of each year based on which they progress to the following year. There are national scale final exams on the fifth year based on which they progress to middle school/junior high for a period of three years.
- **Middle** schools cover three years from the age of 11 to 13. While these three years provide general education like primary school, the abilities and interests of the students are meant to be recognised in order for the student can decide which are the four major paths to take up in secondary school (natural sciences, maths and physics, humanities or vocational courses).
- **Secondary** school has four years and ends with a school diploma awarded to the graduates at the age of 17. The subjects are module and credit based. With a diploma awarded, the students can take university enterance exams or 'konkur'

given by the Higher Education Ministry or the private sector university (Azad Islamic University).

English as a foreign language is taught from the second year of middle school onwards. All pre-university text books based on which local, provincial or national exams are conducted are provided and published by the ministry of education and training. I will focus on languages and specifically English in the following sections.

4.4. Languages in Iran

In contrast to the way the media portrays Iran and the Iranian people, the country currently known as the Islamic Republic of Iran is not only the central region of what was once the Persian empire but it also consists of an ethno-linguistically diverse population with undeniable links to the Turks of the north-west, Arabs of south and south-west, Kurds of west, the Turkmen of north-east and Balouchis of east. There are regions of Iran such as the Semnan province which are not located by any of Iran's geopolitical borders but with its own language arguably independent and distinguished from Persian. However the most documented and acknowledged literary language of the region is undoubtedly Persian.

4.4.1. Language, National Identity and Cultural Heritage

An early example of cultivation of language with direct relation to national identity and cultural heritage could be found in the work and life time dedication of the tenth century poet Ferdowsi Tousi (935-1020). Ferdowsi's effort not only preserved the language which is currently known as Persian, but it also became a milestone in resistance against what is currently termed "top-down" language policy, which ept Persian safe from the wave of the invading languages of his time, Arabic and Turkish. As he put it himself 'I am deathless, I am the eternal Lord For I have spread the seed of the Word'. In his 'Literary History of Persia', Browne (1959) explains the significance of Ferdowsi's contribution in the following way:

> His life-long endeavour, dedication and personal sacrifices to preserve the national identity, language and heritage of his homeland put him in great hardship during his lifetime, but won him fame and honour for one of the greatest poetic masterpieces of all time…Ferdowsi stature is the most prolific because of the strides he made in reviving and regenerating the Persian language and cultural traditions. In fact, his works are cited as a crucial component in the persistence of the Persian language, as those works allowed much of the tongue to remain codified and intact. In this respect, Ferdowsi surpasses Nezami, Khayyam, Asadi Tusi, and other seminal Persian literary figures in his impact on Persian culture and language….His great epic, the Shahnameh (The Epic of Kings), to which he devoted most of his adult life, was originally composed for eventual presentation to the Samanid princes of Khorasan, who were the chief instigators of the revival of Iranian cultural traditions after the Arab conquest of the seventh century. (In 4.2.4.2. I expand on the Persian Academy and its work on the Persian language)

Ahmadi (2005) refers to how the Iranian's Shahnameh was nicknamed the Persian's Quran by Arabs. Throughout his paper Ahmadi stresses on the Persian language and its rich literature as one of the important unifying elements of the Iranian society. These elements include: Iranian political heritage, i.e. the institution of the state, its political history, mythology and land; the existence of a rich cultural heritage mainly manifested in Persian language and literature; and the omnipresent influence of religion. (p.134)State religion (Shiite Islam since the Safavids dynasty) and state language (Persian) play important roles in unifying the Iranians which outweigh the ethnolinguistic diversity of Iran.

It is difficult to identify firm statistical data to demonstrate Iran's exact linguistic composition. Sefa Dei and Asgharzadeh (2003) use the table below (Figure 3) to show the estimated linguistic composition of Iran's population.

Ethnic group	*Language*	*Percentage*	*Religion*	*Area of residency*
Arabs	Arabic	3	Sunni (Islam)	South
Azeris (including Qashqayis, Shahsevans, Afshars & Qaragozlus)	Azeri (Turkic)	37.3	Shia (Islam) North/North-west	
Baluchis	Baluchi	2	Sunni South-east	
Kurds	Kurdish	6.45	Sunni	West/ North-west
Lurs & Bakhtiyaris	Bakhtiyari/ Luri	4	Shia	Central
Mazandaranis & Gilakis	Gilaki/ Mazandarani	7	Shia	North-west
Persians	Farsi	35.92	Shia	Central Iran
Turkmans	Turkmani (Turkic)	3	Sunni	North
Others		1.60	–	–

Sources: The above estimates are taken from a variety of sources, including: E. Abrahamian (1970), A. Aghajanian (1983), S.M. Aliev (1966), *Ethnologue* (2002b), A. Hassanpour (1992) Human Rights Watch (1997) and R.F. Nyrop (1978).

Figure 3: Table and caption from Sefa Dei and Asgharzadeh (2003, p.434)

First, as is evident in the table, Persian/Persian makes up only 35.92% of the Iranian mother tongue ratio however this does not correlate with Persian's spread (written or spoken) across the country as an official or national language. Second, Samii (2000, p.128) citing the CIA world factbook (2000) gives radically different percentages for the ethno-linguistic make up:

> The largest ethnic group is Persian, which makes up 51 percent of the population. This is followed by Azeris at 24 percent, Gilakis and Mazandaranis at eight percent, Kurds at seven percent, and Arabs at three percent. The Baluchi and Turkmen minorities make up two percent of the population each.

The differences in these figures not only illustrate the unreliability of available statistical data on the subject, but can also undermine the overtone of discourses of ethnicity and minority rights. Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid) refer to Persian as a local version of a colonial language and try to illustrate its commonalities with internationally recognized

colonial languages such as English. What really allows him to come to such an understanding of Persian's position in Iran could be argued to be the 35.92 percent of the Iranians he estimates as Persians against the 37.3 percent being Turkish related ethnicities. Statistics such as Sammi's (ibid) estimate of up to 51 percent of Iranians as Persians against 24 percent being Azeri (Turkish related) changes the image of Persian from a colonial language (Sefa Dei and Asgharzadeh, 2003) to simply a majority language in the Iranian plateau. Much of the works on minority languages such as the works of Hassanpour on Kurdish (Hassanpour, Tove Skutnabb-Kangas and Chyet (1996) or Hassanpour (1992)) who uses the statistical significance of the number of Kurds in Iran, Iraq and Turkey or works such as the above mentioned Sefa Dei and Asgharzadeh (2003) who use the statistical significance of the number of Turkish related ethnics in Iran, not only benefit from flaws in statistics as mentioned above, but they also use such statistical significance of their respected populations in battle against those who describe such languages as 'foreign'. In the next section I will further elaborate on this subject.

4.4.2. Indigenous language or foreign language

The current geopolitical borders of Iran contain many ethno-linguistic communities, many of which have their co-ethnics across the borders in neighbouring countries e.g. Turks and Kurds. According to Ethnologue (2006) there are 77 languages listed for Iran, with 75 still being categorised as live languages. It must be acknowledged that arguments around what exactly constitutes a language as opposed to a dialect exist but this is not of primary importance here. Many of these languages only have oral forms and only a few have scripts and written literatures which can be taken as evidence of literacy.

The struggle for achieving legitimacy for minority languages can potentially be perceived as a threat to unity at a national scale and it could be said while diversity is an indication of a strong unity, the practice of diversity always remains as a double-edged sword. Arguing the case of minority rights and the problems minorities face in Iran, Samii (2000, p.2) refers to and interprets the Iranian supreme leader's comment on national unity in the following way:

> The noble nation gives priority to unity over factors which might divide it. (Khamenei, 1999). In line with its concept of unity, the state promotes the image that there are no ethnic problems in Iran and all minorities see themselves as part of the Iranian nation-state first and foremost.

He goes on to name and describe the minorities (almost all existing ethnicities other than Persian speakers) and their perceived problems, the two main minorities being the Turks and the Kurds:

> …Cultural and linguistic issues are also a problem for the Kurds. … There also is unhappiness with the cultural and linguistic situation faced by Azerbaijanis. …A professor at Tabriz University complained that he and his colleagues no longer speak Azeri-Turkic properly, 'because we are used to Persian and English." A student in Tabriz said: 'our mother tongue is being eliminated. Turkic is being cluttered with Persian. Turkic is being cluttered with many Arabic words. On the other hand, [also] with English words.' (Samii, ibid, p.12)

The arguments against the legitimacy of these linguistically defined ethnicities and specially their respective languages characterise them as foreign languages left over from foreign (usually neighbouring) invaders. For example, in the case of the Turkish speakers this simplistic view means that the Iranian Azeris are Persians who were forced or voluntarily took on Turkish during and after the Turkish invasion of the Persian Empire (1037AD to 1219 AD). According to this argument Azeri Turkish becomes the foreign language of invaders and the Persians who speak the language should abandon it and return to their true ancestral language, Persian. Ahmadi (2005, p.133) names Ahmad Kasravi (1890–1945) as one of the advocates of this belief:

> …[Ahmad Kasravi] perhaps the most important promoter of Iranian national unity and identity, was preoccupied with proving the Iranian origins of Azerbaijani history and culture. According to Ervand Abrahamian, Kasravi was 'the only intellectual who ever tried to tackle the problem of national integration in Iran'.

> Educated Iranians respected him for his nationalism, but outside Iran, Kasravi acquired enemies, primarily because he challenged pan-Turkist propaganda against Iranian Azerbaijan. In his famous work on Azerbaijan's language, he argued that the present Turkish language was brought into Azerbaijan in the eleventh century during the rule of the Seljuqs; before that, he claimed, Azerbaijan's language was Azeri, a local dialect of Persian. This argument provoked pan-Turkist circles in the Middle East, particularly in Baku where he was considered as a traitor to the Turkish cause, to launch 'a widespread campaign of insult and discredit' against him.

This rejection of one's own mother tongue and indigenous language for the sake of the dominant language on a global scale is criticised by Pattanayak (1991, pp. 27-28):

> The developed countries treat their respective dominant languages as resources, call them world languages, and use them to further their national interest', while those of the 'third world élites' who follow the West 'deride the mother tongues' in their own countries 'as dialect, slang, patois, vernacular, and condemn them to marginal use, or completely ignore them.

The same kind of attitude can be traced on the national scale. This means that due to central government support and promotion of a national language or an official language, the elite of other ethno-linguistic background educated in the national/official language see their 'less scientific', less organised language as inferior and label it as a dialect, vernacular etc. In the Iranian context, such elites have historically been accused of being 'persianised' by some in their own ethno-linguistic community. This Persianisation could be understood as part of a 'one country, one nation, one language manifesto'. Sefa Dei and Asgharzadeh (2003, p.434) trace this manifesto back to the time of Reza Shah. Having overthrown the Turkish dynasty of Qajar, Cossack Trooper Reza khan took power with British assistance. He named his dynasty and his family name 'Pahlavi' which is said to be the name of the 'middle Persian language'. He also renamed Persia as 'Iran', literally meaning 'the birthplace of the Aryan race'. Reza Shah's son Mohammad Reza eventually titled himself

as ‘Aryamehr’ which means ‘the Light of Aryans’ (see Baraheni, 1977 in Sefa Dei and Asgharzadeh, 2003).

Seeing Iran as a singular, homogenous, monolingual and monocultural society, this purification move was the most evident example of ‘top-down’ language policy in Iran. According to Sefa Dei and Asgharzadeh (p.435) the most influential source of ideological/nationalistic guidelines for the Pahlavi regime was the ‘Ayandeh’ (future) journal manifesto published in its inaugural issue in June 1925:

> . . . the Persian language must be dominant throughout the whole country, regional differences in clothing, customs and so on must be eradicated, and political autonomy of different regions must be eliminated. . . . Unless we achieve national unity in realms of language, behaviour, clothing, etc, we will be in constant danger of losing our sovereignty and territorial integrity. . . . Certain Persian speaking tribes should be sent amongst groups who speak a foreign language, while the tribes of that region which speak a foreign language should be transferred and settled in Persian speaking areas . . .Geographical names in foreign languages . . . should be replaced by Persian names (Afshar, 1925, pp. 5-6 in Sefa Dei and Asgharzadeh 2003).

The indigenous languages of Iran are referred to here as foreign languages, a label which not only deprives such languages of any legitimacy but deems supporting them through measures such as education a complete fantasy. Reza Shah is said to have responded to the above clear message in the following way:

> These things that you have written are very important . . . Go and propagate your ideology among the people, open their eyes and ears to these ideas. You put forth the idea and I will implement it. I assure and promise you that I will enforce all your wishes, which are mine too, from the beginning to the end . . . (Reza Shah Pahlavi, 1925, cited in Sadr, (1997, p. 40) in Sefa Dei and Asgharzadeh, p.435).

This ideology produced two categories of languages:

> Kurdish, Luri, Baluchi, Bakhtiyari, Gileki and so on were nothing but mere dialects of Persian the language. And as for various Turkic languages and Arabic, they were regarded as non-Iranian foreign languages infiltrated into Iran by savage Arabs and barbaric Turks. In effect, with the coming of Reza Khan to power, a fully-fledged coup-d'état was staged against the national, ethnic and linguistic identity of non-Persian communities in Iran (Sefa Dei and Asgharzadeh, p.436).

The above evidence suggests the 'foreignisation' of indigenous languages by the central government; languages which were possibly seen as rivals to the other indigenous language, Persian and its dominance in Iran. These arguments could be marked as among the extremely pessimistic views on the fortune of ethno-linguistic communities prior to and after Reza Shah. Ahmadi (2005) sets out a far more positive and different view of the historical development of relationships between the Iranian State and ethnicities. According to him:

> …those students of ethnicity who contend that the present situation of Persian as the official language of Iran is as an indication of Persian chauvinism. What these arguments lack is historicity and historical insight. Having the Western theories of ethnicity and tribalism in mind, they focus on the present situation and ignore the relationship of 'ethnic groups' with their past and the evolution of Iranian culture. Especially, they do not consider how all Iranian linguistic groups, including Azeri Turks, Baluchis and Kurds, have contributed to the spread and promotion of the Persian language. The lack of historical knowledge leads them to misunderstand or disregard how the Persian language became in the course of history the state and official language or lingua franca of Iran. Moreover, the insistence of some twentieth-century Iranian nationalists, whether Azeri, Persian or Kurd, to promote Persian as the formal language of Iran and their cautious attitude toward the use of local language in education, needs to be seen as a reaction to the systematic state policies in Turkey and the former Soviet Azerbaijan to eradicate the influence of the Persian language, even to the extent of prohibiting the use of Persian in Iranian-

> owned schools and by Iranian immigrants living there.(p.140)… the tree of Iranian-ness grew on the earth of Persian language and in the climate of Islam (p.142)

Ahmadi (ibid) seems to recognise the diverse nature of the Iranian population but sees this as diversity within unity. Indeed even a contemporary study of the Iranian revolution reveals the prominent role of minorities in the revolution success. Paul (1999) reviews a list of current Iranian officials from ethnic minorities, specially from the Turkish community. There are of course many dialects of Persian alongside many minority languages and languages that could be argued are even more than a minority language. There has always been the conflict between those inside or outside the Azeri community who believe the Azeri language is a disgrace to the Azerbaijani provinces and see the language as the result of Turk invaders of Persia and their influence (impurity) and those who see the Azeri language and heritage (specially literature) as something to be proud of and feel suppressed under the centrally run nation state.

It seems that both sides of this argument consistently focus on the identity link to language and nationality. Therefore those against the full legimisation of Turkish see such a move as merely sectarian and to the benefit of a neighbouring nation-state i.e. Turkey. However those who claim their Turkish identity emphasis the importance of the language and its literature for the realisation of their linguistic human rights and a manifestation of their linguistic identity. What could be an interesting addition to arguments from both sides is Steven May's (2000, p.372) assertion that "…language is at most only a contingent factor of one's identity. In other words, language does not define us, and may not be an important feature, or indeed even a necessary one, in the construction of our identities, whether at the individual or collective levels." May goes on to say:

> …the prevailing consensus over the last 30 years has been that ethnicity is a largely, perhaps entirely, constructed identity. In other words, 'primordial' accounts of ethnicity which argue that ethnicity is determined by particular objective cultural characteristics such as language, ancestry and history – what Barth (1969) has described as the 'cultural stuff' of ethnicity – is rejected out of hand as reified and essentialist. In its place is posited a 'situational' view of ethnicity. …situational

> accounts of ethnicity stress its fluidity and malleability, and the fact that both individuals and groups may use their ethnicity instrumentally to achieve particular political ends. In other words, situational accounts suggest there is nothing intrinsic to one's ethnic identity and thus specifically reject any significant or even any particular link between ethnicity and language.

Therefore it seems the Turks and Kurds' linguistic human right campaigns need to pay more attention to other aspects - 'cultural stuff' of their ethnicity - that are feared are being suppressed, and not just their languages, as the Iranian constitution does recognise the lawfulness of their languages and as for their scripts, the two minority languages have either variations of the Persian script or a totally imposed script such as the Latin script used by Turks across the border in Turkey.

It is often assumed that minority languages become empowered and legitimated through support for liberalism. Many of the Kurdish and Turkish sectarian movements in Iran's last hundred years were affiliated to such schools. May (2000, p. 375) stresses that "an orthodox view" of liberalism sees the individual as a political being with rights and duties attached to their status as 'citizens': 'such a position does not countenance private identity, including a person's communal membership (and/or the languages they speak), as something warranting similar recognition.' However May draws upon Will Kymlicka's work on 'group-differentiated' rights and agrees with him that 'most such rights are not about the primacy of communities over individuals. Rather, they are based on the idea that justice between groups requires that the members of different groups be accorded different rights' (1995, p. 47 in May, 2000, p.377). In the case of Iran, Ahmadi (2005, p.130) emphasizes that:

> …although there have been many role or social identities based on religious, linguistic and tribal attachments in Iran, there have been core national or cultural identities around which all Iranians have been united. The important fact is that the existence of different social identities has not been in conflict with the core national identity. It was this fact that convinced Richard Cottam, in discussing the question of nationalism and tribes in Iran of 50 years ago, that 'loyalty to the nation can exist

> along with a multitude of other loyalties and that to a tribe can be one of them'. The history of Iran, especially during the last two centuries, has proved this crucial fact. However, less attention has been paid to the fact that in Iranian history, the core national and social identities, i.e., loyalty to religious, ethnic, tribal or political ties, have co-existed in harmony rather than conflict.

In the next section the religious element of the unity Ahmadi (ibid) refers to is put against the state's educational ideologies.

4.4.3. Iranian-Islamic language and education ideology

According to Johari (2002, p.134) as Arabs conquered Iran in the middle of the seventh century, Islam became the national religion and Arabic became an important part of religious and scientific education. Those who mastered Arabic educated others. This was by no means 'Arabic for specific purposes' (Arabic for the Quran). The experts in the language i.e. the Muslim clerics not only studied subjects other than religious ones but they also took responsibility for teaching them to their students. This system of public education known today in Iran as 'Maktab' (discussed in detail in Street's (1984) seminal work on Maktab literacy in Iran) or internationally known as the Madrassa system popular in countries such as Pakistan, was soon replaced by Western style education. According to Johari (ibid):

> In 1851, the French assisted Iran in establishing the first Iranian modern, Western style technological higher institution, called Darul-Funun (polytechnic), patterned after French schools in curriculum and organization. Beginning in 1922, the Iranian government sent about 100 students each year to Western European, mainly French, schools to prepare them for leadership in Iran. For example, the University of Tehran, founded in 1934, was based on French models.

Although the modern Iranian educational system is highly injected with Islamic thought, it is also extremely interested in science and technology. Street (1984, p. 145) stresses the

'integration of science and morality in Islamic culture and its dissociation in the west'. Street gives examples of Iranian clerics of Cheshmeh, a village he conducted his fieldwork in during the 1970s. According to him (p.145) they often gave examples of how scientific discoveries and contemporary scientific facts were known to the Imams or implied in the holy Quran. This is still part of the normal practice of Islamic scholars when holding their preaching sessions in mosques or public places. Johari (ibid) cites the Iranian revolution's leader Ayatollah Khomeini as saying: 'We are not rejecting modern science, nor are we saying that each science exists in two varieties, one Islamic and the other non-Islamic.' Johari goes on to quote Ayatollah Mutahhari (the author of the Constitution of the Islamic Republic of Iran and the first Chairman of the Council of the Islamic Revolution):

> Science cannot replace faith to give – besides illumination and power – love and hope . . . it cannot raise the level of our desires . . . it is a tool in our hands, it cannot transform our essence and identity . . . likewise, faith cannot replace science, to enable us to understand nature, discover its laws, or learn about ourselves.

One of the goals of the post-revolution Iranian education system has been the bringing together of 'hozeh' (the Madrassah system) and the universities, which has meant the embracing of science and technology by the clerical class of society. But this embracing is not an unrestricted one as advocated before the revolution by the Iranian monarchy. As Street (1984, p.147) puts it, Iranians are an example of groups and cultures that set themselves above those they encounter and therefore assimilate what they want of foreign achievements without taking on the accompanying ideology or surrendering local beliefs. He gives the Iranians' adaptation of Islam from the Arabs as an example where Iranians have maintained a clear distinction between Iranian and Arab culture. According to Johari (2002, p.135) while one third of the cabinet members during Rafsanjani's presidency had studied in the west '… and learned about technologies in the West, they did not suspend their Islamic thoughts, practices and identities.'

According to Pryor and Eslami-Rasekh (2004, p.52) education in Islam emphasises that for a comprehensive understanding of faith scientific and technological knowledge must be acquired and applied. While this might seem in conflict with the role usually ascribed to

religion in Eastern teaching approaches, Islamic educators advocate a balanced integration of philosophical approaches that is necessary for the complete and balanced development of the individual. This is reflected in the Iranian context, however Pryor and Eslami-Rasekh (2004, p.53) state that in Iran:

> …educational interpretation by secularists and religious thinkers varies in perspective, balancing between religious and secular values. Many Islamic educational supporters believe that modern Western education over-emphasizes reason and rationality and encourages scientific inquiry at the expense of spirituality and faith. It has been highly challenging for Muslims to resist Western "liberalism" because all branches of knowledge have been affected by Western thought and Islamic substitutes for liberal concepts have not yet been created (Shahbazi, 1998). Islamic critics of "liberal education" believe that liberalism has created a perplexing variety of views and thoughts, without providing for the survival of Islamic values (Rizvi, 1986). Proponents of Islamic education believe that secular education and thinking generated by a modern scientific approach promotes attitudes of empiricism and creates doubt about the need to think in terms of religion (Riaz, 2000).

This skepticism towards modern liberal approaches to education reflects most of the fears embedded in an Islamic education system towards the learning of the contemporary medium of Western scientific education, namely the English language. While Iran experienced a peak of Westernised education, especially through cultural and educational exchanges with the west, just before the Islamic revolution of 1979, a cultural revolution took place in the early 1980s that led to the closure of educational institutions and a review of the education system. This review entailed 'purifying' the education system of Western ideological influences among other influences and the injection of the philosophy, culture and religious ideals of an Islamic Iran. After this purification process, the ethnic minorities of Iran certainly expected a shift from the 'foreignisation' and 'Persianisaton' practices of the Iranian monarchy.

According to Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid, p.439) after the Iranian revolution the new Islamic regime 'attempted to present a fairer language policy':

> According to Article 15 of the Constitution of the Islamic Republic, the official and common language and script of the people of Iran is Persian. All official documents, correspondence and publications, as well as textbooks, must be in this language and script. However, the use of regional and national languages in the press and mass media, as well as for teaching in schools the literatures written in them, is permitted in addition to Persian. (Article 15, Constitution of the Islamic Republic of Iran, trans. Algar, 1980 in Sefa Dei and Asgharzadeh, 2003, p.439).
>
> Also, based on Article 19 of the Constitution, 'All people of Iran enjoy equal rights, whatever their ethnic group or tribe, and factors such as colour, race and language do not bestow any privilege'. (Article 19, trans. Algar, 1980).

However, Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid) believe that this recognition applies only on paper and the learning and teaching of the local languages has remained no more than an ideal to millions. Furthermore, the fact that article 15 only recognises Persian script as the official script disconnects the local languages from their 'co-ethnics' on the other sides of Iranian borders: e.g. Kurds in Iraq or the Turks in Turkey who use other scripts such as Latin. Sefa Dei and Asgharzadeh add:

> They cannot read each other's literature; nor can they write to one another because of the alphabet barrier. This is a phenomenon to which the late Azerbaijani president, Ebulfez Elchibey, has referred as 'the Alphabet Despotism' (Elchibey, 1997).What this means is that the Iranian Azeris produce their literature in a script which is not comprehensible to the Azeris in the Republic of Azerbaijan, who use a Latin script. Similarly, the literature of Iran's Kurdish minority produced in Perso-Arabic script is not comprehensible to millions of Kurds living in the Republic of Turkey and using a Latin alphabet. (Sefa Dei and Asgharzadeh, ibid, p.439)

Sefa Dei and Asgharzadeh go on to recommend the introduction of 'bigraphism' whereby these linguistic communities could have means of cross-border literary exchange:

> In January 1999, more than 65 Azeri parliamentarians, writers and poets wrote an open letter to President Khatami of Iran, demanding that, among other things, the use of the Azeri language in media as well as its teaching in schools and universities be permitted (Sefa Dei and Asgharzadeh, ibid, p.442).

It seems this is as far as it has gone, with these large linguistic communities still striving for implementation of measures which could allow them their rights, including the practice of their linguistic identity, without any stigma attached. As the previous section and its examples reveal, LPLP has been practised in Iran at different stages. However this practice does not confirm the state's awareness of LPLP and its influences on other spheres of community life. As Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid) point out, even legal regulation does not necessarily translate into linguistic liberalism. The two examples of LPLP in Iran illustrate that there is a clear ideology behind the work and efforts put into the preservation of Persian in the case of Ferdowsi and his 'Shah-name'(10th century) and then the Modern version of this preservation and purification or as Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid) call it, 'Persianisation'.

This ideology is what John Myhill (1999, p.34) labels the 'language-and-territory' ideology (see Chapter 2). The counter-argument, which Myhill (ibid) argues to be in direct conflict with the first one, is 'language-and-identity'. As the two terms imply, the first one, language-and territory:

> …emphasises a connection such that in each territory a particular language should be the one generally used in public circumstances and inter-group communication, while other languages should be reserved for private interaction. The general principle governing which language should be the main public variety in a given area is not explicitly discussed, but it appears to be historical antecedence—whoever got there first… (Myhill, 1999, p.34-35)

Advocating this ideology in the Iranian case would mean the selection of Persian/Persian as not just one of the national languages but the 'official' language of the state. However, there could be arguments against this, stressing not only the inappropriateness of geo-political borders but also the 'language-and-identity' ideology which 'emphasises the inherent emotional and spiritual connection between a person and his/her native language (or in some cases the language of his/her immediate ancestors).'(Myhill, 1999, p.34)

Myhill (ibid, p.47) argues against the 'opportunistic ideology', whereby academic writers in the field "à la Fishman" use either of the respective ideologies depending on the needs of the language group they are concerned with and ignoring the needs of other people. Myhill argues that advocates of a minority language should be following the language-and-territory ideology to be able to succeed like other historical successes i.e. Quebec and Catalonia. This means loosening the language by blood link and allowing/forcing immigrants in the language territory to learn the language as a second language. The problem with language-and identity ideology in preserving and serving minority languages is that it gives the majority language speakers the right to practise their majority language within the minority language territory, also if members of the minority group decide to speak the majority language this same ideology (identity) protects them.

According to this argument, Sefa Dei and Asgharzadeh (2003) as well as other advocates of minority language rights in Iran should base their arguments on the language-and-territory ideology in order to be able to stand against the pressure put on these languages by the national official language, Persian. As stressed by Myhill (ibid) it is a clear emphasis on this ideology that maintained French and Catalan in Quebec and Catalonia respectively. The language-and-identity ideology grants an individual from the minority language the right to abandon his/her mother tongue for the sake of the majority language, and in the same manner, the migrant to the minority language territory who speaks the majority language is not required to adopt the minority language. Sefa Dei and Asgharzadeh (ibid, p.436) see the relocation of majority language speakers (Persian) to the minority languages' territory (Azerbaijani provinces) as examples of invading and

persianising the Turkic language. It is through the language-and-territory ideology that protecting the Azeri provinces would prevail.

So it seems that most activists and linguists concerned about the status of minority languages (Turkic, Kurdish, etc. in the Iranian case) should be fully aware of these conflicting ideologies exemplified by Myhill (ibid, p.47-48):

1. [Struggles] between immigrant minorities (supported by the language-and-identity ideology) and indigenous minorities (supported by the language-and-territory ideology). The language-and-identity ideology suggests that immigrants can essentially take their language with them wherever they should choose to live — and this includes members of a mainstream group who choose to immigrate to areas in the same country where the indigenous speakers of a minority language live. For example Anglos from Ohio can choose to move to areas of New Mexico where Spanish speakers have been demographically dominant and then demand their 'natural right' to be able to function entirely in English, thereby striking another nail in the coffin of Spanish in such areas. On the other hand, the language-and-territory ideology supports the struggles of indigenous minorities to protect their languages in the areas where they are indigenous.

2. The other struggle is between those arguing for the increased use of English as a lingua franca in countries where it is not indigenous (supported by the language-and-identity ideology) and those arguing for protecting the majority languages of such countries from incursion by English (supported by the language-and-territory ideology). Thus in the case of Estonia, the language-and-identity ideology would restrict pushing Estonian on ethnic Russians and thereby encourage the use of English as a lingua franca (as in, for example India), while the language-and-territory ideology would state that Estonian should be the lingua franca of Estonia whether ethnic Russians like it or not.

The ultimate rationale for the promotion of mother-tongue education should be the empowerment of underprivileged groups. The arguments against it should also be based on issues of empowerment, whether for groups, or for those individuals who compose the groups. This in effect means that the two ideologies mentioned above should be manifested into practice and prioritised over one another only with the differing contexts in mind. However the political use of one or the other for the advancement of national unity by the states, or their adoption merely for new waves of nationalist movements within different ethnic groups is the downfall of these ideologies

Wiseman and Alromi (2003, p.222) believe that Islamic states such as Iran and Kuwait have adopted Western models of schooling, but incorporated these models into their religious and cultural contexts rather than recreating their religion and culture based on these models. One reason for this would appear to be the compatibility of Western models of school education with Islamic values and laws. The debates surrounding empowerment and linguistic human rights do not contradict if not confirm the Islamic rulings on such issues. In the next section I will review two of the main bodies involved with Persian language policy and cultural matters.

4.5. Current decision making bodies

In this section the current language decision making bodies in Iran are reviewed. Their statements and resolutions are reflections of the ideologies held valuable to the Islamic Republic and therefore of importance in understanding the government's attitude towards foreign languages, notably English.

4.5.1. The Persian Academy

The Chronological history of the Persian Academy has had many gaps, but the earliest traces of word coinage and search for Persian equivalents to foreign terminologies dates back to 1303 (Iranian solar year equal to1924 AD) within literary societies of the Qajar

dynasty (www.persianacademy.ir) It involved representatives of different ministries at the time e.g. ministry of defence, ministry of art and culture.

In 1936 the Iran Cultural Foundation established a framework to be used for finding Persian equivalents to foreign words. The Persian Academy website points to measures taken into consideration in the framework at the time to achieve an unbiased and balanced work, without anti-Arab sentiments commonly known as one of the motives in the campaigns for purification of Persian to date. However it does not provide any examples of such measures. The Foundation officially ended its work in 1954.

In 1968 the Iranian Language Cultural Foundation was established. The website again hints at some anti-Arab sentiments in the foundation's work which therefore made its work 'unacceptable' by the public at times. It focused on word coinage, research on ancient and medieval Iranian languages, on proper names, on Persian grammar and spelling systems, on specific terminology, on local dialects, and on the relation between Iranian languages and other languages. The research on the relation between Iranian languages and other languages focused on its relation to, and borrowings from, loans to languages such as Arabic, Bengali, and versions of Persian spoken in Pakistan, Afghanistan and Tajikistan.

The present Persian Academy was established after the 1979 revolution and under the supervision and licence of the Secretariat of the Supreme Council of the Cultural Revolution. It was established in 1990 and its president and permanent members are ratified by the President of the Republic. Compared to its previous establishment the current establishment has research divisions focused on expansion and support of Persian abroad. But it is the introduction to the academy's aims and objectives that relates its historical insistence on the wrongness of anti-Arabic/Arab sentiments in the purification of Persian to its own political stance. The introduction starts by stating that '[As] Persian is the second language of the Islamic world and an important key to a rich source of Islamic literature and science…' and on the same page under section 1.1 it lists as one of the aims of the academy: 'the preservation of Persian's power and originality as one of the

important elements of Iranian national identity and the second language of Islam and carrier of Islamic culture and teachings.' There seems to be a clear message across these introductory texts: as Islamic culture is highly accepted and advocated among Iranians, Arabic, which is Islam's primary language, cannot be perceived as a threat to Iranian languages and should be embraced. In order for one to understand what underlies the work and decisions by the Persian Academy and other similar institutes/organizations, their higher governing body such as the Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR), which usually has many joint members, should be reviewed.

4.5.2. Supreme council of the Cultural Revolution (SCCR)

This council, which has the President of Iran, a number of ministers, and other political figures of Iran as its members, is the most credible body governing any issue that could relate to culture (i.e. Islamic culture) in Iran. In a brief history of the council in English published on the Internet, its establishment is directly linked to the revolution leader Ayatollah Khomeini:

> The New Year message of Imam Khomeini on 21st of March 1980 could be considered as a turning point in the history of the Cultural Revolution in Iran. Imam Khomeini, in article 11 of his message, underlined 'the need for a fundamental revolution in all universities throughout the country', 'purging the universities from professors affiliated to the west or the east' and 'turning universities to a healthy environment for flourishing of sublime Islamic sciences'.

The Revolutionary Council, following a meeting with Imam Khomeini, in a statement in 17th of April 1980 declared that universities should no longer be used as the operational headquarters of various groups. In the statement a 3-day ultimatum was given to various groups to dismantle their offices in universities and it was further announced that university exams must be finished by 4th of June and on 5th of June all universities were to close down and all activities including recruitment were to be stopped and the country's education system would be readjusted to Islamic norms and principles. Following the

closure of universities, Imam Khomeini issued the decree for the establishment of the Cultural Revolution Headquarters. The decree issued by Imam Khomeini on this occasion reads in part as follows:

> Getting rid of the corrupt Western culture and replacing it with the benevolent Islamic, national and revolutionary cultures in all areas throughout the country requires such a great endeavour that its attainment requires years of painstaking efforts and long campaign to eradicate deeply rooted Western culture.

Upon the question of the then President about the validity of the declarations of the Supreme Council of the Cultural Revolution Imam Khomeini responded on 24th of February 1984 as follows: 'The declarations and directives issued by the esteemed Supreme Council of the Revolution must be enforced.'

Council of Cultural Revolution objectives and responsibilities

The council's objectives and responsibilities are published on their web site (http://www.iranculture.org/en/about/ahdaf.php). I have translated and summarised these here and a number of their relevant resolutions can be found in the Appendix.

Objectives:

Out of the six objectives set out by the council, one can see that the first three are the most general but at the same time focal objectives of the council:

1. Expansion and promotion of the influence of Islamic culture in the society and consolidation of the Cultural Revolution and enrichment of the public culture.

2. Purification of scientific and cultural establishments from materialistic ideas and clearing the country's cultural environment from manifestations of Western influence.
3. Development of universities, schools and cultural and art centres in accordance with the righteous Islamic culture, expansion and ever more strengthening of these centres for training of dedicated experts, Islamic scholars , bright and nationalist thinkers, active and skilled manpower, university trainers and teacher with commitment to Islam and country's independence. (italics are my emphasis)

Islamic culture is to be worked on (towards a righteous Islamic culture), foreign culture abandoned, which should provide us as a nation firstly, “Islamic Scholars” with “commitment to Islam” and secondly, “Nationalist thinkers” with commitment to “country’s independence”. Across all the documents, resolutions published by the SCCR and the Persian academy one can always see this order:

- Religious Unity (Islam)
- National Unity (Iran)

Responsiblities:

The council’s responsibilities are numbered from 1 to 28, the first two focus on home and foreign culture:

1. Formulating the principles of the cultural policies of the Islamic Republic of Iran and determining country's educational, scientific, cultural and social objectives and strategies.
2. Evaluation and review of the global cultural trends and defining the impact of important centres and instruments in all areas and taking appropriate measures. (italics are my emphasis)

Even though these two general responsibilities of the council do not address the council’s position on what it intends do defend and propagate, there are clear signposts in the following:

- Formulating and approval of country's propagation policies (number 7 on the list)
- …religious propagation …and reinvigoration of mosques. (number 10)
- … Consolidation of religious, spiritual and cultural tendencies and believes in the country and promotion the cultural affairs. (number 12)
- …plans aimed at identification and revealing of the manifestations, channels and methods of cultural onslaught by the enemies on the foundations of Islamic and revolutionary values, culture an ideas and defining strategies, mechanisms and measures to repulse such invasion. (number 15)
- … research cooperation among universities and theological schools. (number 17)
- … presenting and exemplary of Muslim woman. (number 18)
- Policy making on the content of the text books… (number 19)
- Encountering machinations aimed at cultural distortions against Islam and the Islamic Republic of Iran at international level. (number 23)

And then finally in the last number, the supervisory and the power of the council is stressed:

- Continuous supervision of the implementation of Supreme Council's resolutions and assessing their outcomes and supporting their implementation as well as preventing contradiction in the implementation of educational, research and educational and cultural programs within the ministries, organizations and institutions with country's overall approved cultural policies. (number 28)

It would be cultural decisions made by this council that would be passed down to the education ministry which will then be responsible for their implementation in the schools' curriculum. In the next two sections having established the changes in the political and cultural climate of Iran following the Revolution, and the consequences of these changes for language learning policy, I shall now go on in the next two sections to focus specifically on the contemporary situation regarding English language learning and teaching and the impact of new technologies.

4.6. English language teaching and learning in Iran

Powell (2002, p, 267) names Iran as an example of a country that has 'contained' the spread of English, if not 'reversed' it, as in the Sudan. While the use of terms such as containing or reversing of a spread reminds one of health-threatening epidemics, in the case of Iran as illustrated in the previous section this containing has been justified in order to maintain a healthy independence, safeguarding Islam and the Iranian culture. Reviewing the status of English in Iran under the Shah (Muhammad Reza) and after the Islamic revolution of 1979, Tollefson concludes:

> …it is unlikely that English will become the major technical language as it was under the Shah. As long as Khomeini's followers dominate Iranian political leadership, the role of English is likely to remain limited. (p.91)

Fifteen years after Tollefson's statements there seems to be little doubt on the extensive role English plays internationally as a technical language even within Iran. The question that arises from Tollefson's concluding statement above, having the global dominance of English as a technical language in mind, is whether we are ready to grant 'unlimited' roles to the English language. Tesolislamia, is a website dedicated to questioning the 'mainstream' TESOL activities; and it seeks empowering of the Muslim English learner. In an interview conducted by the founder of the website, Sohail Karmani, Pennycook (2003) emphasizes:

> The hard question, it seems to me, is how Muslim teachers, students, scholars and writers can acknowledge their complicity with English and globalization and find a way not of simply opposing English but rather of appropriating English for Islamic purposes.

This is a challenge this thesis embraces and hopes it can contribute to. In this section English language teaching and learning in Iran will be reviewed before and after the Iranian revolution.

The two periods have seen an official school language education system that did not change radically after the revolution. According to Wiseman and Alromi (2003, p.214) the Western style national education system was introduced in 1894. As an adaptation of the French model, Iran's education system is highly centralised. It is currently divided into four main sections: primary school from the age of seven for five years; lower secondary school for three years followed by upper secondary school for four years and a single pre-university year for those intending to go into higher education. The students' progress through the years by taking exams at the end of each year and an exam known as 'concour' determines students' entry into universities. The Ministry of Education and Training administers and finances all these stages centrally and through regional offices.

The language element of the concour exam involves Arabic and English, and the two are taught from lower secondary up to the end of upper secondary. According to Keshavarz (1996, p.52) this means 200 minutes of instruction per week at lower secondary (9% of all curriculum time) and 180 minutes of instruction at upper secondary (7% of all curriculum time). Curriculum, syllabus and materials for ELT are produced by the Curriculum Development Centre of the Ministry of Education and Training. This provides a uniform material and syllabus nationally which teachers must follow. These textbooks will be part of the documents evaluated in the following Chapter.

Alongside this fixed education system runs a private sector that has been very popular both before and after the revolution. The private sector includes private schools and private language institutes. While language institutes merely deal with language and extracurricular activities, the private schools can be seen as an index of attendees' and their families' attitude towards the English language. According to Talebinezad and Aliakbari (2002, p.21):

> There is an extended and still growing private sector in the country, a distinctive feature of which is introducing English at primary school and even pre-school levels. In almost all private schools functioning within the three levels of general education in Iran namely, primary, junior and high schools, English receives striking attention and probably extra hours of practice. It is so crucial a factor that the quality of the English program and the skill of the teacher or teachers working in each school may determine the families' choice to send their children to one or another school. [The authors categorize the education stages into three, excluding the pre-university year]

At the same time, there is a consistent increase in the quantity and quality of private language institutes. By 1996, Keshavarz (1996, p.52) counts the number of English language institutes in Tehran alone as 125: 77 of which were for females and the remaining 55 for male learners. These institutes are more independent than schools and can therefore choose the curriculum, syllabus and teaching material that they opt for. Keshavarz (ibid, p.54) goes on to add that many parents do not see the schools' English language education as sufficient and therefore send their children to private language institutes independent of schools. While this seems to be the case at least among families that can afford private institutes' fees, the extracurricular nature of these programmes and their use of commercial teaching materials and textbooks often published in the west, causes a divide between those who can afford to attend such institutes and those who cannot. This in effect is an example of what I referred to in Chapter 2 as the bias in how much of an option English is. This simply means that especially the lower middle class students whose parents cannot afford such extracurricular activities are denied access to this language learning at higher levels than what schools have to offer. Such financial barriers to access to English exclude a learner from the privileges the language offers for the individual in an international market.

Language institutes and formal school education are not the only places in a traditionally EFL (English as a Foreign Language) context where people encounter the English

language. Talebinezad and Aliakbari (2002, p.21) point to other domains of English in Iran:

> English is the dominant language of the foreign trade, international conferences, air traffic in international airports and sea navigation…English dailies, weeklies, journals and other English periodicals directed by our nationals are issued and available throughout the country. The government's policy for promoting the export of non-oil products made companies and exporters take advantage of this medium to introduce their goods and products to the world market. The Iranian national TV has started broadcasting programs in English…Iran's cooperation with the UN, Islamic Conference Organization, ECO, OPEC and other regional and world organizations makes English quite practical for the involved nationals. International book fairs and the trade exhibitions held annually in the country demonstrate the country's readiness and its dependable capacity to maintain its world relationship in English.

As our physical world remains the same, the virtual world has increased exposure to this popular international language. This undermines the domains traditionally associated with English as a Foreign Language. In the next section I will exemplify the changes new technologies are making to EFL in Iran.

4.7. ELT and the impact of new technologies

Before the advent of the Iranian revolution, there were only two nationally broadcast TV channels, and satellite TV was rarely heard of if at all. Nearly thirty years on there are now four to five nationally broadcast TV channels but other technologies have also stepped in. There is now a noticeable spread of satellite receivers across the country, which has become increasingly difficult to control or monitor. More importantly according to Berenger (2006, p.58) in 2006 there were 7.5 million internet users in Iran, the highest in the Middle East. Berenger goes on to add:

> …with more than 80% of its content and nearly all of its programming English is the Internet's official language (Hachten, 1999). But user language is another story. In 2003, Mandarin Chinese, the world's most spoken tongue, quietly supplanted English as the language most used to communicate on the Internet. Even more curiously, the third most used language in the blogosphere, according to the United Nations, is Persian, the native language of Iran (Motlagh, 2005), used by a tenth of that country's 7.5 million users.

This outstanding activity of the Iranian internet users is without any doubt equal to more extensive exposure of the same group of users to the English language (the internet's official language). Chat services on the internet are highly popular especially among the young generation of internet users. This popularity is not only because of the efficiency and low cost of chat services, but as elaborated by Rouhani (2000, p.20) it provides for public and private spheres, allowing relations and contacts that could be seen as subversions of the Islamic Republic's laws and moral policing elsewhere. However, this does not mean total freedom in the internet: the state filters and blocks pornographic and politically controversial websites and weblogs.

The implications of the state's policing of the internet and, less successfully, of satellite TV, and the expensive nature of these new technologies compared to the costs of any extracurricular English learning (e.g. language institutes) creates a digital divide between the upper and lower social classes. The learning of the English language and use of the internet or more generally information technology (IT) are in a reciprocal relationship. The practice and use of one affects the other and the two are among the most popular courses provided by the private sector. The public education system has ignored or failed to address this popularity. This in turn undermines the policy makers' and education ministry's preparation for addressing learners' needs and expectations from these new technologies.

The failure to update the public education system, especially at higher secondary level, and to address these new technologies, together with poor mainstream English language education, motivates many students to attend language and computer classes in the private

sector, which unlike the public schools have the minimum amount of control and monitoring from the Ministry of Education and Training. These have implications for the attitudes the learners have with regards to these new technologies and the English language. Undoubtedly those who attend extracurricular courses including English and are extensive users of the internet and satellite TV see the outside world in a different way than that of learners in a traditional EFL context.

4.8. Summary

In this Chapter, I have attempted to offer a critical review of the history of language policy in Iran. I have argued that many nationalist ideologies of the pre-revolution era (especially with regard to minorities) seem to have become religious-nationalist ideologies after the revolution. This argument was supported by examples from documents of the Supreme Council of the Cultural Revolution, which stress Islamic unity before Iranian unity. Debates surrounding linguistic minorities and English as a foreign language were reviewed and the challenges ahead, especially with regard to new technologies, were stressed. In the next Chapter, I shall explore some of the consequences of the contemporary political culture in Iran for English language learning by presenting the results of my small-scale empirical study of learners' motivations and practices.

Chapter 5: Analysis of interviews and documentary material

5.1. Introduction

In this Chapter a qualitative study of English language policy and planning in Iran is presented. However, before embarking on the empirical data, it must be emphasised that while the Iranian context is unique in many cultural and political dimensions, as in many other contexts, English language policies practised in Iran are not always articulated in documents or even spoken of. While in many contexts this could be due to political complications, it could also be argued that such explicit documentation of policies is not common practice and have no cultural or even political significance to the related governing bodies and institutions. In other words the English language is often part of a broader set of issues. In the Iranian context for example it could be part of the debates surrounding subjects such as: Persian language policy, culture, religion, nationalism and of course identity.

The absence of explicit English language policy can be seen as 'unplanned' language policy and planning regarding English (Baldauf, 1993). In such circumstances, triangulation of sources of enquiry becomes crucial (See Chapter 1 on triangulation) because it is the implications of these different sources combined that underlie English LPLP and not an individual source. This Chapter has four main sections; in 5.2 sources of data are briefly reviewed, in 5.3 the analysis of these sources is presented and in 5.4 emerging themes are elaborated. Section 5.5 summarises and concludes the Chapter.

5.2. Sources

As noted in the introduction to this Chapter, Iran does not have an explicitly articulated policy of English language management but like many other contexts, the state manages the public use of the English language under other categories dealt with institutionally e.g. culture, identity, and nationality. This has meant that as a researcher I had to study institutions that were responsible for such socio-cultural matters. This led me to the use of any relevant data from a number of institutions, their mission statements, resolutions,

news, and anything that could be interpreted as relating to or affecting the English language in Iran. These institutions include the Persian Academy, The Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR), the English Department of the Curriculum Development Centre in the Ministry of Education and Training, and the Iranian Students News Agency (ISNA) as a secondary source of information. I also conducted face to face interviews with a number of English language professionals, a group of Iranian students studying in the UK and a group of enthusiastic private tuition English learners in Iran who had gone out of their way to learn English beyond the mainstream ELT provisions. These sources of data will be further introduced in the following sections.

5.2.1. Documents

The documents used in this study are those available to the public in Iran. They consist of material from the Persian Academy website (www.persianacademy.ir), the Supreme Council of the Cultural Revolution website (www.iranculture.org/en), the Ministry of Education and Training English Department (www.eng-dept.talif.sch.ir), and the Iranian Students News Agency (www.isna.ir). Unlike the interviews with groups and individuals, these organisations and the extracts used from their official websites are more of a reflection of the top-down policies and discourses on the English language as most of them do not directly address the English language itself.

The Persian Academy

The Persian Academy is the only institutionalised language management body.The present Persian Academy was established after the 1978 revolution under the supervision and registration of Secretariat of the Supreme Council of the Cultural Revolution. It was established in 1990 and its president and permanent members are ratified by the President of the Islamic Republic. In order to understand what underlies the work and decisions of the Persian Academy and other similar institutes/organizations, their higher governing body (the Supreme Council of the Cultural Revolution**),** which usually has many joint members, should be reviewed.

The Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR)

This Council, which has the President of Iran, a number of ministers, and other political figures of Iran as its members, is the most credible body governing any issue that could relate to culture in Iran. (See 4.4.2. for an indepth introduction of SCCR)

The English Department of the Ministry of Education and Training

This department is responsible for 'qualitative and quantitative improvement' and the 'updating' of mainstream English language material, as well as teaching and assessment in secondary school, high school and the university foundation year. Their other roles include (www.eng-dept.talif.sch.ir):

- Development of ELT teacher and student guides and learning material.
- Development of teacher education material and curriculum.
- Research on English educational development and new teaching methods
- Liaising with domestic and international scientific and research communities for the improvement of ELT in the country.

The Iranian Student News Agency (ISNA)

ISNA can be introduced as the Iranian news agency that is most quoted and relied on by global and in particular Western media. Its coverage of domestic news on its website is much more extensive compared to other official news agencies such as IRNA (Islamic Republic News Agency). It also has a much more advanced archive search. Another importance associated with ISNA is its reliability in the eyes of the west and its acceptability as a news source by the Iranian government at the same time. According to Engber (2006) ISNA is:

> …a politically moderate news source that was created to provide information from and about Iranian universities. The agency got its start on Nov. 4, 1999… The

> agency's staff—consisting mostly of university students—produces coverage of the country's culture, politics, science, and sports for the ISNA Web site. They also post photos to a free online archive. In 2000, the *Economist* described a group of student journalists who "huddle over a handful of computers, pumping out breaking news from campuses across Iran." At that time there were about 30 ISNA offices throughout the country… ISNA's reformist bent and relative independence make it a favourite source for the Western news media.

The only problem with the use of ISNA as a source is that it is relatively new since it was only founded in 1999. However this is as far back as any other of the official Iranian news agencies that have archives online which are made accessible to the public. However, Iran's most official news agency IRNA does not allow searching through its archives online (a practical limitation), and IRNA does not provide news in the wide range of topics and locations that ISNA provides. All these factors contributed to choosing ISNA as one of the sources used by browsing through all the news items that resulted from a keyword search for 'English language' (زبان انگلیسی) in Persian.

5.2.2. Interviews

The face to face interview groups were chosen by taking practicality, access and relevance into consideration. The English language professionals were interviewed during two English language related conferences I attended in Iran i.e. TELSI (Kermanshah, 2006) and IELTI (Tehran, 2007). The Iranian students studying for a degree in a British university had their mainstream English language learning in Iran before coming to the UK for a university degree. The third group were Iranian individuals who had come together in groups of 3-5 to have a private tuition English teacher who taught them English in his home garage which had been turned into classroom, two or three sessions per week usually in the evenings. Their attendance at these private tuition classes represented their enthusiasm for learning English beyond the mainstream school and university English language teaching provisions. These groups have been dicussed in further detail in the following sections.

English language professionals

Through participation in the TELSI conference 2006, Kermanshah, Iran, I established contacts and had interviews with the following English language professionals who are involved with decision making at different levels.

Dr Reza Anani is a PhD graduate of Leeds University and heads the English department of the Curriculum Development Centre, Ministry of Education and Training, Iran. Dr Hussein Farhady, one of Iran's most prominent linguists, is a PhD graduate of UCLA (1978) and has been involved with mainstream ELT both before and after his PhD. He is well known for his expertise in language testing and assessment in applied linguistics and language teaching, and in particular for the publication of *Research Design and Statistics for Applied Linguists* (Hatch and Farhady, 1982). Dr Mohammad Alavi, heads the English Department of Tehran University at the time of writing this thesis. Dr Reza Ghafar Samar, is a lecturer at Tarbiat Modares University and chief editor of TELSI journal in Iran. Full transcripts of interviews with these participants are included in the appendix; however excerpts from these interviews will be used in this Chapter.

Students studying abroad

These fifteen participants were all postgraduate students studying across different disciplines and courses offered at the University of Southampton. They all had their secondary school and high school education in Iran which means they had all been exposed to mainstream ELT practices in Iran. Another important feature of this group that made them a potential source for this study is that regardless of their interest and competency in English, they have all had to utilise it for studying their chosen subject in Southampton University. Full Persian transcripts of their interviews are included in the appendix.

Private tuition English learners

This group consists of 20 students at either under- or postgraduate levels of academic study (age range: 18-29) all of whom had committed themselves to private English tuition by a private English teacher. This group was chosen due to their personal interest in learning the

language beyond the mainstream school and university English language curriculum. Full Persian transcripts of their interviews are included in the appendix. However in order to illustrate the unstructured nature of these interviews, one portion of an interview with a postgraduate student in the UK is translated below. It must be mentioned that the transcription and the translation below (and all other interview material) only represents the content of what was exchanged between the interviewer and the interviewees and not 'how something was said' or feelings and emotions expressed beyond the language content:

(Interview with 'Mahdi')

- Just a reminder that as I previously said, if I use this material I will be using a fake name instead of your real name.

Yes as I was saying we started learning English from second year of Middle school and just before that I had started playing with language classes out of school.

- What year was that, I mean out of school English?

First year of middle school, I continued and attended for three years, with a few missed terms, till the first year of high school when everything went back to normal. I mean going to high school I just did high school and then university which wasn't anything special just the two sessions per week.

- All year? Every week?

All year, two hours per session. I had no problems until I got to university. Whatever the level, I knew more than that anyway, other than the last year, the English was a bit more challenging, there were more vocabulary, I just felt the challenge on the final year otherwise....

- You mean in 3 years they had covered the four years of high school ahead of you?

No but they had taught us extra things in language institutes that sometimes when we were taught something in high school one had this background knowledge which made it easier for you compared to others and as soon as you saw it, you knew what it is about.

- Are you saying the private institutes were more efficient for you?

Well the high shooling didn't have the correct system, I mean it wasn't correct for teaching.

- Yes but you spent the same amount of time in institutes as you did in school?

In institutes there is pace, much more pace, and the speed of learning is much more too, because all you did was learn English, but it's not like that in school. For example one lesson took one session in the institute; there was a book, we listened to the text in that session, questions and answers followed up by a talking point we had prepared the day before for that session, the grammar, difficult words, synonyms, it was all done in that one day, equal to three to four weeks of school.

- Did they have less content in school?

No because in school everyone must step up together whereas those who attend institutes want to learn, but because in school either way everyone must move at the same pace, it is not as fast paced. So the objective of institutes is only learning English, but that is not the case in schools

- So are you saying the kids attending institutes are motivated?

More motivated than school, just compare how much content is offered in one day in an institute. How many new words, I remember we walked away with a full page of new vocabulary that we later memorised. In school each lesson took 3-4 hours, we had maybe 24-25 lessons for a term. You can see the difference between the input made a difference. The institute made you much stronger in English.

- So you went to a language institute to learn English, you had a motivation, why did you go to the institute?

I didn't like to go at all, my father forced me to.

- That is a strong word, you mean he forced you without you knowing why you attended the institute at all?

Well I knew, he said you must go to learn, but initially I didn't like it. So forced initially but liked it a little afterwards, but it wasn't an environment I would have enjoyed, the others were much older than me. So other than the first term at the institute when we were all in the same age group, higher terms, 4,5, 6 and so on the other students were twice my

age, didn't feel like being among them at all and eventually when I got to high school, I stopped going.

- So overall what role has English had in your life before coming to the UK?

Before coming to the UK the most important aspect had been writing, writing research papers, thesis, so it was important for such purposes, otherwise it wasn't important for speaking, even though I practiced that by myself too but had no use for it, so overall the most important use for it before coming to the UK was to write.

- Why do you think they teach English in Iran?

I don't think there is an objective, because you don't know what you are getting to every term, you know what I mean, they teach in a way that it doesn't seem to have an eventual objective.

- Why do they teach it?

They have to teach something, they teach it as foreign language, so you know something, but it is not taught right, I mean when one finishes the last stage, one cannot say that after 7-8 years of studying English in school, they know how to stand and talk to a English speaker. Or for example, there is no one after 7-8 years of learning who can listen to a dialogue, follow it, it is because of this that it seems without a target.

- So these should be the objectives?

No but there should be some effect that it doesn't , that is a student after 7 years cannot write a bit of English, or any listening or speaking, I don't remember speaking any English in the English classes in school, we always spoke Farsi.

- Why? You spoke English in the language institute, but Farsi in school?

I don't know the system didn't allow it maybe.

- Were the teachers any different?

Will on the first glance many taught out of school hours too but those who taught out of school or only taught in institutes were more professional in the language. You know those who teach in school pass a university degree after which they can go off and teach. If you teach in high school, you just teach that book and that's it, but in language institutes it isn't like that. In institutes you need to be more knowledgeable than what you present. Many of

them don't necessarily have university education, they could be self taught or through language institutes, so it is rather different in institutes.

5.3. Documentary Analysis

In this section closer attention is paid to the details of documents from the institutions discussed in 5.2. The documents analysed are from the SCCR and the language department of the Education Ministry. These are the two sources of any possible top-down policy and planning for the English language in Iran with the Ministry of Education and Training being mainly limited to handling the mainstream education while the SCCR has influence and decision-making power over many more institutions and ministries.

5.3.1. Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR)

The establishment of the Council is directly linked to the revolution leader Imam Khomeini (quoted directly without any changes):

> The New Year message of Imam Khomeini in Mar.21.1980 could be considered as a turning point in the history of the Cultural Revolution in Iran. Imam Khomeini, in article 11 of his message underlined 'the need for a fundamental revolution in all universities throughout the country', 'purging the universities from professors affiliated to the west or the east' and 'turning universities to a healthy environment for flourishing of sublime Islamic sciences'.
>
> (From www.iranculture.org/en/about/tarikh.php)

The undesired 'affiliation' to west or east mentioned above is an ambiguous reference to either all kinds of cultural, economic, intellectual, and ideological relations with the outside world, or reliance on such a relation. Increasingly, all these relations or instances of reliance are through English, as not only the language of the west but as an international language even for the east. This could demonise the English language in such rhetoric as a

medium of reliance and affiliation. In the following quotation of Imam Khomeini from the same source, similar words and phrases appear (From www.iranculture.org/en/about/tarikh.php, not my translation):

> The need for Cultural Revolution which is an Islamic issue and demand of the Muslim nation has been recognized for sometimes but so far no effective effort has been made to respond to this need and the Muslim nation and the devoted and faithful students in particular are concerned and are worried of the machinations of plotters, which every now and then become evident and the Muslim nation are worried that God forbidden the opportunity is missed and no positive action is taken and the culture remains the same as the time of the corrupt regime which the acultured officials put these important centres under the disposal of colonialists. Continuation of this disaster which is unfortunately the objective of some the foreign oriented groups would deal a heavy blow to Islamic Revolution and Islamic Republic and any indifference towards this vital issue would be great treason against Islam and the Islamic country. A council can be established for planning various courses and future cultural policy of universities in accordance with Islamic culture and selection and training of capable, knowledgeable and devoted professors and take care of other affair relevant to the Islamic education revolution.[My emphasis]

Again, the reference of words such as ‘plotters’ is ambiguous, although the following sentence could be seen as mentioning an example of such ‘plotters’, i.e. ‘the acultured [Western affiliates] officials who put our educational institutions at the disposal of colonialists’. The Imam sees this as a ‘disaster’ and the objective of some ‘foreign oriented groups’ [Western affiliates]. The emphasis on this issue goes as far as distinguishing those who show compliance or indifference to it as traitors of ‘Islam and the Islamic country’. This background sets the criteria for the selection and training of tutors, teachers, lecturers and academics of the Islamic country: they are to be ‘capable, knowledgeable and devoted’. Consequently a special body named the ‘Committee for Islamization of Universities’ was formed in the Cultural Headquarters. The decree issued by Imam Khomeini on this occasion reads in part as follows:

> Getting rid of the corrupt Western culture and replacing it with the benevolent Islamic, national and revolutionary cultures in all areas throughout the country requires such a great endeavor that its attainment requires years of pain sticking efforts and long campaign to reradiate deeply rooted Western culture.
>
> (From www.iranculture.org/en/about/tarikh.php, not my translation)

It is within this quotation that the type of affiliation or reliance that is being denounced is clarified when a contrast is made between the 'corrupt Western culture' and 'benevolent Islamic, national and revolutionary cultures'. It is the religious, moral and indeed 'colonial' politics of Western culture which are being addressed. In more recent decades a third major reshuffling of the High Council took place in 1996 when the supreme leader of the Islamic Revolution, Ayatollah Khamenei, in a message on 4 December 1996 while announcing the new composition of the Council, underlined the important status and critical responsibilities of the Supreme Council of the Cultural Revolution. The message announces the Council's responsibilities as firstly the 'promotion of the quality of scientific foundations of the country within these educational centres and secondly focusing on spiritual fostering of students and directing their thoughts and deeds.'

In an apparent change of emphasis 'the quality of scientific foundations of the country' comes next to if not before the 'spiritual', religious and moral 'fostering' of students' 'thoughts and deeds'. This change of emphasis seems to entail a different top-down attitude towards English. Whereas the English language as a medium of communication with the outside world (East or West) could be seen as a threat to indigenous culture, it is a definitive need in enhancing 'the quality of scientific foundations of the country'. As mentioned earlier, there are no direct references to the English language by the Council, but its direct supervision and governance of anything that is related to 'culture' makes its objectives and responsibilities reflect on the status of the English language in Iran. In the following sections most of the top-down cultural views of the SCCR are summarised. These include the Council's objectives and responsibilities; the principles of Iran's cultural policy; the Islamic Republic's cultural aims and its policies on confronting 'cultural invasion'.

Objectives and responsibilities of SCCR

The Council's objectives and responsibilities are published in three pages on their web site (http://www.iranculture.org/en/about/ahdaf.php). I will not paraphrase the whole document, but it seems relevant to point out parts of the document that could have effects on the status of English in Iran. Out of the six objectives set out by the Council, the first three are the most general but at the same time focal objectives of the Council (my emphases):

- Expansion and promotion of the influence of Islamic culture in the society and consolidation of the Cultural Revolution and enrichment of the public culture.
- Purification of scientific and cultural establishments from materialistic ideas and clearing the country's cultural environment from manifestations of Western influence.
- Development of universities, schools and cultural and art centres in accordance with the righteous Islamic culture, expansion and ever more strengthening of these centres for training of dedicated experts, Islamic scholars , bright and nationalist thinkers, active and skilled manpower, university trainers and teacher with commitment to Islam and country's independence.

Islamic culture is to be worked on (towards a righteous Islamic culture), foreign culture abandoned, which should provide us as a nation firstly with 'Islamic Scholars' with a 'commitment to Islam' and secondly with 'Nationalist thinkers' with a commitment to the 'country's independence'. Across all the documents and the resolutions published by the SCCR and the Persian Academy, one can always see this sequence:

- Religious Unity (Islam)
- National Unity (Iran)

While the debate on which of the above should be a priority over the other is highly controversial, they both imply anti-English discourses. Discourses of religious preservation

and unity make grounds on the 'corrupt Western culture' while discourses of national unity recognise English as a threat to Persian which not only acts as a national lingua franca but is highly relied on as a uniting factor for all the different ethnicities in Iran: i.e. Iranian as opposed to Kurd, Turk, Baluch, etc. The Council's responsibilities are numbered from 1 to 28; the following are some examples that could potentially relate to language and the English language in particular:

- There must be plans aimed at identification and revealing of the manifestations, channels and methods of cultural onslaught by the enemies on the foundations of Islamic and revolutionary values, culture, ideas and defining strategies, mechanisms and measures to repulse such invasion. (number 15)

An active 'cultural onslaught' or the suspicion of one could make the English language a suspicious medium or cultural tool, and the 'strategies, mechanisms and measures to repulse such invasion' cannot be unrelated to this language.

- There must be active research cooperation among universities and theological schools. (number 17)

This is part of a wider post-revolution policy of conciliation between the traditionally Western style educational institutions, i.e. the universities, and the indigenous theological schools. This conciliation has brought technological advances and international languages to theological schools. For example, computers and the English language have been introduced in these institutions and the universities have adopted non-elective modules of Islamic studies across all undergraduate degrees. Such conciliation of modernity and tradition means that a modern non-indigenous phenomenon such as English as an international language needs the approval of these traditional and religious institutions and accompanying discourses; otherwise it could be seen as harmful to the indigenous culture, religion and unity. The following responsibility is where such approval is granted or denied to English as a subject of study in mainstream schooling.

- Policy making on the content of the text books… (number 19)

The content of all text books that are edited, published and prescribed by the Ministry of Education and Training, is monitored and, as mentioned earlier as well as described below, attempts are made to counter 'cultural distortions'.

- Encountering machinations aimed at cultural distortions against Islam and the Islamic Republic of Iran at international level. (number 23)
- Preventing contradiction in the implementation of educational, research and educational and cultural programs within the ministries, organizations and institutions with country's overall approved cultural policies. (number 28)

This kind of managed cultural practice by the Council follows a number of principles and aims (a framework) set out by the Council. These will be elaborated in the following sub-section.

The principles of Iran's cultural policy (resolution number 288, 1993)

This resolution passed by the SCCR in 1371/05/20 (1993) is a ten page document available in Persian on the SCCR web pages online. It emphasises the Revolution leader's stance on culture [my translations]:

> Imam's thoughts and views on spirituality, culture and art are as crucial and helpful as his views on political, economic and social issues. What Imam said about types of music, Movies, TV soaps, sports etc. is our guiding tool. …Getting rid of Western cultural influences and replacing them with the positive Islamic, national and revolutionary culture in all arenas, needs years of hard work… the dangers of stupid, pretentiously religious and stone age minded ones must not be overlooked. In the Islamic Republic no one can impose their ideas on others unless the regime's respect and Islam itself is threatened, which must be determined by the knowledgeable experts. If we manage to have an independent (no East no West) regime based on the foundations of pure Islam free of usury, deceit and deception, the revolution has succeeded.

> … words and pens have served humanity more than machine guns…[one] is supposed to defend justice and replace machine guns with justice and knowledge. Advertisement which is introducing goodness and its reinforcement, and introducing the badness and showing the ways out and avoiding it are important principles of dear Islam. …the officials in the regime and the people should be made fully aware of the regime's seriousness in pursuing its aims and objectives and would therefore confront anyone of any status who threatens the Islamic values.
>
> (http://www.iranculture.org)

'Words and pens' are among many examples of Imam's awareness of the Islamic revolution's second phase as 'a cultural revolution' and his understanding of the Islamic revolution as one achieved in the 1970s through the hearts and souls of the Iranian citizens, that is, as an ideological movement and its consequent establishment rather than as a military movement. The principles laid out by the Council, by which, for example, a text book is evaluated, is a strictly Islamic approval system, one that, as indicated above by Imam Khomeini, intends to make everyone 'aware of the regime's seriousness in pursuing its aims and objectives and would therefore confront anyone of any status who threatens the Islamic values'. The establishment's cultural aims that could be deemed relevant to the status quo of the English language are summarised in the next sub-section.

The Islamic Republic's cultural aims

The cultural aims of the Islamic Republic are set out in a similar document to the ones referred to in the previous sub-sections (see www.iranculture.org). The document identifies a number of key agendas (direct quotes translated by myself).

- Promotion of humanitarian Islamic culture and expansion of the Islamic revolution's message and culture in the global community.

This is part of a wider revolutionary discourse of exporting the Islamic revolution. An emphasis on the exportation of a culture or 'revolution' implies that a message needs to be

sent to the outside world, which could mean the utilization of English as an international language. This is evident from the spread of English and new communication technologies to theological schools, the spread of their multilingual publishing and websites. However, the exportation of revolutionary culture through English or any other language does not imply a positive and receptive attitude towards cultural imports. Yet it is a sensitive and controversial topic both at the level of policy and in practice. While the export of cultural products and messages is encouraged, the ties with the outside world are frowned upon. This controversy can be traced all the way down to individuals and interview participants who instinctively want to be able to speak to foreign visitors and tourists about their own culture (See Atlas, p.142 as an example).

- Understanding mankind's culture and experiences and making good use of global breakthroughs in science and culture, using the productive and suitable methods and tools.

The Council is to use 'productive and suitable methods and tools' in importing cultural and scientific breakthroughs. Like many of the previous statements this one remains an idealistic and abstract statement but it also implies the acceptance of interaction with the outside world. Such access to global breakthroughs is increasingly dependent on access to the English language and, therefore, it could be argued that this is in direct relation with the high demand for English language learning and teaching.

- Establishment of Islam and Islamic revolution's values in individual and collective lives, protecting it and its reinforcement to reach the ideal society.

This aim points to the collective nature of the implementation of cultural policies. The Council sees itself as responsible for 'protecting' and establishing Islamic values in individuals and collectives. This is evident in the Education Ministry editing, publishing and prescribing of text books across the country.

- Reinforcement of national and religious unity, having ethnic and religious characteristics in mind, and working towards overcoming barriers to Unity.

- Efforts in support and spread of the Persian language and literature.
- Research into pop culture and different dialects and replacements with suitable Persian words and names.
- Support and promotion of academic chairs in Persian language and literature at home and abroad institutions and supporting the Persian academy and purification of the public domains from foreign words and names.

National and religious unity is to be achieved through the national official language Persian and the state religious status of Shiite Islam, by 'having ethnic and religious characteristics in mind, and working towards overcoming barriers to Unity.' However Persian language and culture are the fundamental core of socio-cultural and linguistic unity.

- Confronting superstition, petrifaction, pretentiousness, and also confronting extremes of modernity and submission to foreigners under the banner of 'realism'.

Indeed, as Tollefson (1991) indicates, the revolutionary discourses of national and religious unity in post-Revolution Iran often operate against an external enemy (often the West) and those 'affiliated' or submitted to this external enemy. What this confrontation entails and how it is justified is elaborated in the Council's resolution 459 that follows.

Policies on confronting 'cultural invasion' (Resolution number 459, 1999)

This 16-page resolution (in Persian) starts with an introduction to what 'cultural invasion' is. The following are the relevant sections in the document (my translations into English from www.iranculture.org):

- Micro cultures
- Invasion and cultural exchange
- Stages of cultural invasion and its dimensions

- Internal reasons of conceiving cultural invasion
- Policies on confronting cultural invasion

I do not intend to go into this document in detail, but there are definitions and statements, especially in the first half of the document, which seem indirectly relevant to the position the document takes towards English language policy. (Translated from www.iranculture.org/provs/view.php?id=1168)

> Cultural invasion is ...planned and organised efforts …for imposing one's social, belief, value, behavioural principles and bases. …in a way that decisions made in the invaded country serve the invading country politically, economically etc. Cultural invasion aims at controlling the process of decision making, news casting and changing the body of values [in the invaded country] which advances the invaders politically and economically. So the cultural invader uses its economic, political, military, social and technological superiority to attack the foundations of a nation's thought and behaviour and in doing so it seeks the establishment of its own thought, values, and accepted norms through the means of threatening, weakening, diverting, and even rejecting those foundations of a nation. Basically these invaders have two types of cultural product, one for domestic use and the other to be exported advocates corruption. It is the invasion by the latter product that paves the ground for cultural invasion. As an example one could refer to work habits which have never been exported to the culturally invaded nations. These advocacies are not enforced by force, but it uses psychological conditioning in which humans respond to external stimuli.

This interpretation of cultural invasion is in line with discourses of Western hegemony or even coercion, such as those analysed by Fairclough (1989) and as discussed under language ideologies in Chapter 2. The Council seems to have an awareness of conspiracy theories, whereby implicit plans and organisations exist for the 'invasion of cultures' and independent states which echoes the discourses on linguistic imperialism (2.1.2). This is justified through examples such as the example of 'Western work cultures'.

> … What we call cultural invasion is a specific aspect of a culture's function when encountered by another culture; the aspect in which the invading culture by seeking domination over the invaded culture makes a mutual healthy cultural exchange into a negative and harmful struggle. …

The use of the word 'domination' relates to the group of words discussed earlier such as 'dominated', 'affiliated', 'oriented', 'submitted' and the more broadly used 'Westernised' people: these are people whose very identity and culture is dominated by the 'harmful' external forces which are 'corrupt' and 'corruptive'. These vocabulary choices certainly signpost the position the authors and more generally the Council takes towards cultural exchange with the outside world, a position that is based on caution, distrust and suspicion. In the following paragraph the Council's definition of a healthy 'cultural exchange' is given:

> Cultural exchange is the selective and partial teaching and learning of another culture's thoughts and behaviours by the public. In cultural exchange the aim is complementation and enforcement of national culture, but cultural invasion aims at dominating others' culture, making it feel inferior, obedient and even destroying the other culture. Cultural exchange happens consciously and within one's will, but cultural invasion is imposed consciously or unconsciously. In cultural exchange, cultures receive each other's positive elements, but in cultural invasion, the invading culture imposes norms, beliefs, and values that are perceived as negative in the culture being invaded.

An ideal cultural exchange is seen as a controlled and 'selective' process and involves the public. At the same time the criterion for this 'selective' process is whether something complements and enforces the 'national culture' and does not make it 'inferior, obedient' or even destroy it. Only such 'positive' elements are adopted and not those deemed as 'negative' to the local culture. These criteria and selective processes seem subjective in such macro-level policy documents and their implications for the status of the English language in Iran are uncertain. In the next section a lower ranking body that is responsible for English language in education is focused on. Although it occupies a lower position in

the state hierarchy than the SCCR, the English Department of the Education Ministry is held responsible for the mainstream ELT text book preparation and publication.

5.3.2. The English Department of the Ministry of Education and Training

Since 2005 this department has published the foreign languages framework in 75 pages (available at www.eng-dept.talif.sch.ir), which is regarded as the most relevant documentation of English language policy in education. The scientific director of this English department, who is also the chief scientific editor of this document, is one of the English language professionals I interviewed.

The foreign languages framework

In the preface to this document the authors mention the revision of the foreign languages curriculum in the mainstream education system as the motive behind the document and give the following rationale for the necessity of a review (my translations):

- The expansion of Iran's international economic, political and social ties which have brought about new language learning requirements.
- The complementary role of English to information technology (IT) and other subjects across the curriculum.
- The unsatisfactory status of the language teaching programme caused by unsuitable approaches to curriculum and syllabus design.

The document goes on to stress the need for such a framework following the importance attached to foreign language communication in the Ministry of Education and Training's Supreme Council. The 'historical' justification for the inclusion of foreign language education in the national curriculum is said to be (p.13): 'The conveyance of opinions and beliefs beyond one's mother-tongue borders and interest in understanding others' opinions and beliefs is the historical dimension to learning other peoples' language, and justifies the necessity of continuing foreign language education in the national curriculum.' This is

followed by examples of why individuals and countries would benefit from foreign language education:

- The educational dimension
- The economic dimension
- The socio-cultural dimension
- The political dimension

The educational and economic benefits listed under these headings seem to have a general appeal such as accessing foreign language scientific publications and achievements and access to work and business markets outside the mother-tongue borders. However, under the socio-cultural heading there seems to be a more relaxed tone about cultural exchange, and 'cultural invasion' as outlined by the Council of Cultural Revolution's resolution 459 is not addressed (translated from p.16):

> …Teaching of language and communicating with foreign language speakers means language learners enter new cultures. As lack of information about different cultures sometimes lead to unreasonable reactions (either praising or degrading), teaching a foreign language and language learners' interaction with new cultures gives them a better picture of these cultures and thereby paves the way for mutual understanding.
>
> …Since the teaching of foreign languages familiarises the language learners with new thoughts and ideas, this familiarisation leads to comparing foreign thoughts and ideas with indigenous ones which brings about logical thinking in learners. Acquiring the positive aspects of other countries' cultures and criticality towards their negative aspects creates intellectual development and enhances language learners' character.

These broad statements are followed by an extensive framework which seems to be a complete translation and adoption of the 'Common European Framework of Reference' into Persian without any explicit reference to the European framework. For example, the following (figures 5.1 and 5.2) are the popular reference levels (global scale) from page 24

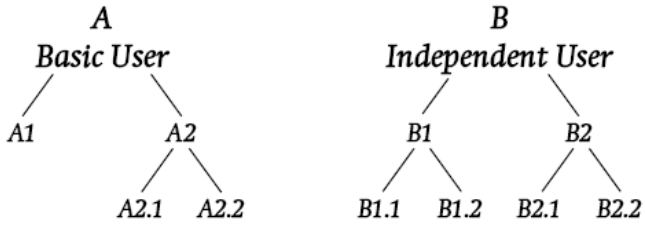

of the 264 page document titled 'The Common European Framework in its political and educational context' available on the Council of Europe website.

Figure 5.1

(http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework_EN.pdf)

Proficient User	C2	Can understand with ease virtually everything heard or read. Can summarise information from different spoken and written sources, reconstructing arguments and accounts in a coherent presentation. Can express him/herself spontaneously, very fluently and precisely, differentiating finer shades of meaning even in more complex situations.
	C1	Can understand a wide range of demanding, longer texts, and recognise implicit meaning. Can express him/herself fluently and spontaneously without much obvious searching for expressions. Can use language flexibly and effectively for social, academic and professional purposes. Can produce clear, well-structured, detailed text on complex subjects, showing controlled use of organisational patterns, connectors and cohesive devices.
Independent User	B2	Can understand the main ideas of complex text on both concrete and abstract topics, including technical discussions in his/her field of specialisation. Can interact with a degree of fluency and spontaneity that makes regular interaction with native speakers quite possible without strain for either party. Can produce clear, detailed text on a wide range of subjects and explain a viewpoint on a topical issue giving the advantages and disadvantages of various options.
	B1	Can understand the main points of clear standard input on familiar matters regularly encountered in work, school, leisure, etc. Can deal with most situations likely to arise whilst travelling in an area where the language is spoken. Can produce simple connected text on topics which are familiar or of personal interest. Can describe experiences and events, dreams, hopes and ambitions and briefly give reasons and explanations for opinions and plans.
Basic User	A2	Can understand sentences and frequently used expressions related to areas of most immediate relevance (e.g. very basic personal and family information, shopping, local geography, employment). Can communicate in simple and routine tasks requiring a simple and direct exchange of information on familiar and routine matters. Can describe in simple terms aspects of his/her background, immediate environment and matters in areas of immediate need.
	A1	Can understand and use familiar everyday expressions and very basic phrases aimed at the satisfaction of needs of a concrete type. Can introduce him/herself and others and can ask and answer questions about personal details such as where he/she lives, people he/she knows and things he/she has. Can interact in a simple way provided the other person talks slowly and clearly and is prepared to help.

Figure 5.2

This global scale has been used in the Ministry's guide with the adoption of Persian translations for 'basic user', 'independent user' and 'proficient user' (p.54):

And the following images (figures 5.3 and 5.4) which are examples from page 56 of the foreign languages framework document refer to A (1-2) and B (1-2) language users. References which replicate page 33 of the European Framework:

۷-۴-۱- سطوح و جدول زماني زبان خارجي دوره‌ي راهنمايي، دبيرستان و پيش‌دانشگاهي

در برنامه‌ي حاضر سطح توانش زباني مورد انتظار در پايان دوره‌ي متوسطه سطح B1 (زبان‌آموز مستقل۱) تعيين شده است (بخش ۴ « اهداف كلي») . به منظور روشن كردن چگونگي دستيابي به اين سطح در طول برنامه، در اين بخش به نحوه‌ي تقسيم‌بندي سطوح با توجه به ساعات درس زبان خارجي در برنامه‌ي درسي موجود دوره‌ي راهنمايي، دبيرستان و پيش‌دانشگاهي مي‌پردازيم. لازم به ذكر است، توصيف ميزان چند سطحي در سند حاضر، همه‌ي سطوح از پايه تا پيشرفته را شامل مي‌شود. در عين حال آنچه در برنامه‌ي درسي زبان خارجي تدريس خواهد شد و از آن ارزشيابي به عمل خواهد آمد، سه سطح A1 (زبان‌آموز پايه ۱) ،A2 (زبان‌آموز پايه ۲) و B1 (زبان‌آموز مستقل ۱) است.

Figure 5.3

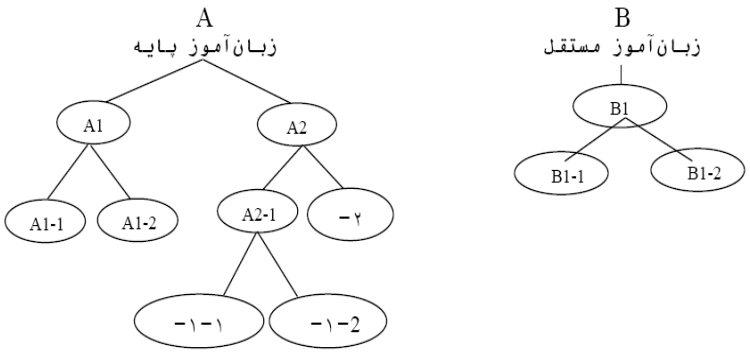

Figure 5.4

This comprehensive adaptation of the European framework might initially seem at odds with the defensive rhetoric and stance of institutions such as the SCCR. However, it can be seen through the justification that it is a scientific import and therefore maybe adaptation is welcomed and encouraged. The scientific nature of this framework deems it acceptable while the cultural practices that should follow from such a framework would not necessarily be acceptable by the Ministry or the SCCR. The reaction to this document or even the effectiveness of such an out of context adaptation remains to be seen in the future.

During the interview with the academic who has supervised the preparation and introduction of this Iranian version of the European Framework, references were made to why it was needed and what it aims to achieve (my translation):

> ... there's been an attempt to incorporate the essential elements for a successful programme in this curricular framework...this framework can actually be a guide for those who want to develop materials, also when and if this document is approved we would then have criteria to compare new books with, to see if a book really conforms with this framework or not, if it does then it would be approved, if not then that book is unsuitable. (p.1, line.8)

The framework is therefore to act as a source of credibility. If a textbook author is questioned on what they have prepared they should be able to show how it is based on the framework. The contrast between the positive cultural adaptation of the European framework and the SCCR resolutions on cultural exchange and cultural invasion points to the polarity of opinion even in the top-down legislating institutions of Iran. This falls in line with the polarity of ideas expressed concerning the subject by the interview participants and ISNA news feeds discussed in 5.4.

5.4. Themes

Two key themes, the iconicity of the English language (5.4.1) and restrictions and limitations of ELT (5.4.2), emerge from the data discussed in this Chapter. Both themes originate from different parts of the documentary data but were also addressed by the interview participants. In this section, therefore, the development of these themes and their articulation in different sources are discussed and analysed in relation to the ideas set out in 5.3.

5.4.1. The iconicity of the English language

As I have argued in 5.3.1, association with the West and replication of the Western societies was seen as a sign of moving towards modernity for the ruling monarchy of Iran before the 1979 Islamic revolution, but the revolutionary movement rejected Western or Eastern affiliation or reliance in a bid to stand against capitalism, Westernisation and overall foreign influence. The close association between the English language and the West seemed to imply that the spread of English could bring about reliance on or affiliation to the West. However, this contradictory understanding of the English language in Iran does not mean the English language does not have a high social standing after the Iranian revolution. Mahdi (App, p.248), who is a PhD research student in the UK but grew up in Iran and had his mainstream ELT in Tehran, believes that:

> …when you want to live in your country [Iran] you must know Persian, when you want to live in this world you must know English; when you want to develop scientifically or in a business or many other areas, you need the necessary tools and English is one of those tools.

Mahdi's simple yet global explanation of why English is important to Iranians among others is widely acknowledged in the literature. As Braj Kachru (1997, p.69) put it: 'the hunger for learning the language, with whatever degree of competence, is insatiable.' But over and above this insatiable hunger for the English language there is an iconicity attached to the scarce English language in Iran that thrives with the country's young population and their desire for modernity, technology and development. English is a 'distinguishing factor' according to Ali, who is one of the students in a group of five attending private tuition, a part-time agriculture student and a mobile shop owner. He believes that (my emphases):

> ...in Iran you would be really <u>distinguished</u> by knowing English and my reason is...and I've seen this for myself that lecturers in disciplines other than English, our

> lecturers really don't know English...English gives one who knows it a really special distinguishing factor in Iran. (Kish, P.30, line.9)

Maryam, who is an MBA graduate, sees the English language presence the same way and sees English language competency as a 'bonus'. She says:

> ...knowing English is a bonus, what do I mean, I mean it's not wide spread, those who know English are limited and therefore have an advantage over those who don't...in my own career for example job adverts ask for an MBA from a good university, knowledge of computer softwares and English, this means knowing English is not common, it means there are many who study MBA, but those who know English are very few... (Kish, P.53, line.14)

English being a 'bonus' and a 'distinguishing factor' are terms used by some of the interview participants to describe the status of English in contemporary Iran. This was reinforced by another participant's insistence on the empowerment that a second language brings to its learner, and even taken to the extent of identifying native English-speaking business men and women as less successful internationally due to their lack of a second language (App, p.80). Many of the participants showed awareness of how this prestige is enacted socially by giving examples such as switching between Persian and English. Many of the participants believed that throwing English vocabulary into everyday Persian was done by not only the well educated Iranians but people from all walks of life for the same 'distinguishing factor'. However, this idea was then rejected by one participant as a myth and instead he emphasised the reverse relation between educational achievement and code switching as a prestige indicator. According to this participant, the more educated one is the less likely it is that they will consciously use this technique to distinguish themselves:

> Many of our relatives who don't know much English use English phrases to enhance their prestige...the higher level [level used in English] one is the fewer

> times that person uses it [English phrases] consciously and it would be more of an unconscious behaviour. (Kish, P.8, line.10)

Another member of the same interview group, Mohsen (App, p.83) points to the unique prestigious status of English language in social relations by saying:

> …knowing Turkish doesn't grant you the same higher social standing as knowing English. One goes to Tehran and I have even heard a mini-bus driver use 'cancel' as an English expression…you see it even more in bigger cities, the use of higher global languages…

This acknowledged prestige and iconicity of the English language goes hand in hand with places in life where English really matters for the young Iranian population. This is demonstrated with the candidates self initiated references of their, their freinds and families pursuit of the global language.

5.4.2. The pursuit of iconic English

Hamed and Hossein are brothers and postgraduate students at Southampton. They received their undergraduate degrees from Iran but spent a few years of their secondary school in UK so upon their return to Iran in the 1990s they entered Iranian high school and university with better English proficiency compared to many of their classmates. They recall the experience (Ham and Hos, p.6, line. 18):

> At university I noticed that it was something to other students, that someone, that I had good English meant to them that I was very lucky... students enter the university on the first year thinking of flying abroad on the fourth year and [English] is therefore a positive thing.

When asked which university students are specifically like that, they named Sharif University and referred to the students there as ‘foreign passionate’ (App, p.213) and ‘all product is for export’ (ibid). ‘khareji’, the iconic reference to English and the phrase ‘eshghe kharej’ which is a common reference to those who like the outside world or what relates to it are used. They go on to elaborate on the status of English in this Iranian university context:

> The courses and grades were one side of the story and English was the other. There were many with really good grades but poor English who I won’t say couldn’t go abroad but for example they could have gone to a really good university instead of the lower ranking university they attended because of their TOEFL results...Having said that, many of the students studied intensely in university years and caught up with really good levels of English using the language institute classes.

Outside the higher education institutions Ham and Hos (p.12, line. 19) refer to the growing trend of ELT being taken further than mainstream ELT by parents:

> The age they [parents] are sending their children to language classes is constantly decreasing. For example, one of our relatives sent her daughter who I think was six years old to English classes, she doesn’t even know Persian! But they [parents] insist ...it’s partially because Iranians think learning English is prestigious...There are those who think to themselves: I’ll send my kids to English classes so they can go abroad [kharej] or Iran becomes part of the outside world [kharej], either way English will be useful for them. If none of these, one thinks that English has prestige, one who learns it has prestige ...

Atlas (p.10, line.4) sees the same social motivation behind ELT enthusiasm:

> …another reason is ‘wanting what others want’; someone’s child goes to language classes, why shouldn’t my child go to language classes, someone else goes to music classes...

She goes on to stress how far families would go (Atl, p.13, line.16):

> While not everyone can afford language institutes, there are many average families or even lower class families who are prepared to sell their carpets [Persian carpet under one’s feet is a phrase used to refer to living essentials] so they can send their children to language institutes, that’s how much they feel the need.

Babak, who is also a postgraduate student in UK with a first degree from Iran, was asked about the type of parents who send their children to language institutes to learn English. He replied (Bab, p.12, line.8):

> Families, who I can say have higher social status, don’t have financial difficulties. I don’t know if this is the right thing to say, maybe families who are more open-minded than others.

When asked whether he thought learning English equals ‘open-mindedness’, he replied:

> By open-minded I meant that they have a further reaching perspective, they consider preparing their child for going abroad or any other language requirement, I mean they do consider that the child will need the English language, that they might go abroad; but families who don’t have these considerations might be thinking that they will always be living and working in Iran.

Another postgraduate student in the UK (Atlas, p.4, line.20) also uses open-minded (روشنفکر) to refer to parents who send their children to language institutes:

> Families who were more open-minded or wealthier send their children to English classes, maybe because they feel the social demand for it... Families who would send their children earlier [to attend language institute courses] were more open-minded regarding such issues they would possibly think of their children's maths as well as their English and hire private tutors. (p.5, line.5)

It seems that pursuing the English language is a marker of the social, economic and educational standing both of individuals and families and the prestige afforded by this. Atlas hints at examples that support this. She stresses the popularity of language classes and adds (p.5, line.13):

> Because of internet and satellite channels and many other things, kids are developing in a much faster rate compared to my days, nowadays I look around my family and relatives and everyone is attending English classes but in my time not many people did.

Atlas (p.13, line.4) explains the better outcome of private sector language institutes compared to mainstream ELT:

> There are gaps in school education that are filled in language institutes and when a student from the language institutes attends school they are much better in English...
>
> [What gaps?]
>
> That it is so grammar-based in schools and the teacher doesn't speak English at all; the students' speaking and listening is very weak, their reading is OK because they

> need to read books with the grammar-based system , therefore their speaking, listening and writing always remains weak but in language institutes these skills become much stronger.

These are examples of grass-root consciousness of English competence being a 'form of capital or good on the world market' (as discussed in Chapter 2, p.22). This awareness and its representations in everyday life in an environment where there is no top-down imposition or requirement of English, renders any such representation of English as iconic of possessing this globally recognised cultural capital besides the image of a modern citizen.

5.4.3. The meta-discourses of English language iconicity

Postgraduate Iranian students in the UK, Atefeh and Pej (p.17, line.1), point to the 'iconic' status of English in Iran and add:

> We shouldn't use it to [pretentiously] enhance our prestige, we should be happy that we have something that we could utilise and benefit from, you see even our motivations are incorrect...Those who create the motivation for their children they create the wrong motives, again it's about prestige etc. etc. not the use of English as a tool that allows you to use the internet and through chat rooms you can communicate with people worldwide and see what is going on elsewhere...Other than doing something about English language teaching practices, correct motivations should be promoted. Unless these two are attended to, we can't expect English language teaching to be productive and be seen as a useful tool in the society.

While the participants show awareness of the iconic state of the English language, they have moral and ethical views on the subject as well. Some like Bob and Atlas see parents who send their children to extra-curricula English classes as more open minded and thoughtful of their children's future success and some like Pej see the prestigious status of the English language as incorrect attachment of values and motivations. The connection

between the English language, prestige and modernity date back to before the revolution and it is not entirely unexplored in the Iranian context. Tollefson (1991) links the Shah's push for rapid modernisation with the English language:

> The Shah sought to link English and modernisation by using English for many of his speeches and his most important writings. In his major statement of his vision of Iran's future, *The White Revolution*, the Shah quoted Washington, Lincoln, Emerson, Shakespeare, Wellington, and Disraeli (Pahlavi, no date). He called Western countries 'progressive' and praised Iranian students studying abroad. He instituted changes in vocational education and prepared Iranians to work for international and Western agencies, and he praised Iran's close ties with the West.

In contrast the post-revolution officials rarely speak foreign languages. In the 2008 World Economic Forum meeting in Davos in a panel titled 'Understanding Iran's Ambitions' the Iranian foreign minister Manouchehr Mottaki spoke in Persian while the audience listened to an interpreter. When the moderator Gareth Evans interrupted Mr Mottaki with a question in English, Mr Mottaki answered in English and then continued his talk in English. The audience laughed as they were clearly under the impression that Mr Mottaki could not speak English. This incident turned into a hot debate on a popular Persian blog (www.hoder.com) on whether an Iranian official should speak English or the national language. 'M' for example commented on the video of the incident by saying:

> ...being a confident English user doesn't prove superiority as the Westerners would like us to believe. It is far better for a nationalist and patriotic politician to speak their own and only their own language even if they are a proficient user of the foreign language...

English in post-Revolution Iran might have been banned from appearing on T-shirts or on shop names, but it has always remained iconic of modernity. In what follows a random selection of photos illustrating this point is presented:

Figure 5.5

Figure 5.6

Figure 5.7

It is not unusual to see English phrases, words or simply the alphabet used to give coaches a more prestigious, 'modern' look. In public rallies and demonstrations signs to be read by the outside world are made in English when necessary, but as the above photos illustrate, examples of which are ample on Iranian roads and streets, the fact that they are signs in English, the global language, usually suffices and the grammar or spelling of such signs is of far less value (figure 5.6, 5.9). Especially in a context where English is a foreign language and not a second language and therefore the public awareness of its grammar and spelling rules is limited.

The photo from a national newspaper (5.7) illustrates Mr Hashemi Rafsanjani's presidential campaign advert in 2005. While one can question the less likely use of English in this instance as a message to the outside world, it is still targeting the Iranians' attention to the English language's prestige and iconicity. Baz (p.2,line.3), a PhD student in the UK, recalls his curiosity and interest in reading the sign on a local furniture store spelt in English as Daneshvar furniture (دانشور meaning 'knowledgeable'):

> It was a furniture store in Mashad which I always passed by, it was called 'Daneshvar' but spelt in English, it was my first encounter with English and it was

interesting to me as I always pronounced it wrong, I asked others to learn its correct pronunciation [in Persian].

Indeed even the use of the English alphabet to write Persian is used in advertising, an eye catching technique which makes the most out of the iconic image of English in Iran.

Figure 5.8

Figure 5.9

Figure 5.10

Figure 5.10, from the front page of 'Jahane Football' sports paper, uses the phrase 'Suspended' followed by 'meaning suspended (in Persian: یعنی معلق)' to emphasise the internationally important suspension put on the national football federation. Again it is another example of appealing to the same fascination with the English language and alphabet rather than a communicating sign for an English-speaking audience. The shops and businesses also take advantage of this implicit iconicity by using English names where authorised or at least making their Persian names spelt in Latin alphabets. For example, in the absence of American franchises like Starbucks, McDonalds, etc. The shop pictured in Figure 5.5 is likely to make better sales than one with a simple Persian name spelt out in Persian.

This idea that a foreign brand sells better is naturally derived from the generalised beleif in better quality of foreign made goods. For example during the interviews with the language learners, Ehsan, who is a business undergraduate student (App, p.81), was referring to uses of the English language in day to day life of an Iranian where he added:

> …any electronic item that I might buy…if I buy a good quality one which is probably not Iranian made, where ever it is made in, its catalogue will definitely be written in English. It might be multilingual but the language I'd understand more, know more vocabulary of would be English…

The idea of Western made goods being of a better quality could be shared in most developing countries. However, the link between 'better quality foreign products' and the language of the societies that make those products can be seen as another reason for the English language becoming an icon. The iconicity of English is reinforced by the limited presence of the language in different domains of Iranian social life.

This limited presence encouraging the iconicity of the English language can be seen both within a linguistic imperialism framework where access to a language 'distributed' from a centre is desirable in the local market but at the same time it can be interpreted through De Swaan's (2001) 'world language system' and the 'constellation' of languages (See p.35). The local and national languages of Iran can be categorised as either 'Periphery' or a 'Central' language i.e. Persian whereas English is in the higher category of 'Hypercentral' which justifies the attraction of the English language for the speakers of categories beneath it. According to De Swaan (ibid) the attraction to the higher category language can lead to a stampede towards that language and as stressed by Wright (2004, pp.169-170) 'governments are unable to legislate top-down about acquisition of lingua francas'.

While the 'stampede' towards the English language can be met by top-down legislation against the spread of the language, in the case of Iran there are less explicit arguments against mainstream or private sector ELT, the interview participants all complained about the current status quo of mainstream English language teaching, which will be addressed in the next section.

5.4.4. Imposed Restrictions and practical limitations of ELT

All the data used in this study (the interviews, the ISNA news reports and the official documents gathered) point at either the practical limitations or imposed restriction of ELT. Nevertheless, there seems to be a fine line between what one expects as unavoidable 'practical limitations' in terms of resources on the one hand and 'restrictions' that are directly or indirectly imposed on the other. This will be the focus of this section.

All the participants (academics and learners) in the empirical study expressed unhappiness with mainstream English language education. However, relating the interview data to the documentary evidence brings out the two sides of English language education in Iran, one of practical limitations and one of imposed restrictions. Examples include the financial *limitation* of parents in sending their children to private sector language institutes, while an example of the imposed *restrictions* can be the top-down imposed nature of the prescribed textbooks and the ELT syllabus.

This expectation of better ELT provisions and better English proficiency among the interview participants and at the same time their admittance that the English language use is limited and restricted in Iran can also be seen in the official documents and news feeds from ISNA news agency. In other words, there are contradictory discourses emphasising the importance of the English language and its improvement and those that express reservations and caution on the subject.

Exploring these reservations and restrictions in the official documents is difficult as these documents seldom refer to specific soci-cultural aspects of the English language. However, an indication of an implicit top-down policy on restricting mainstream ELT was following an interview with one of Iran's prominent Applied Linguists (Dr Ghafar-samar) in TELSI conference 2006 (Kermanshah, Iran). Dr Ghafar-samar had had the opportunity to talk to Hadad Adel at a time when Dr Adel was the Head of the Education Ministry's curriculum and teaching material committee. He quoted Dr Adel as saying that the following quotation (Figure 5.11, my translation into English) on the first page of mainstream English

textbooks was an attempt to keep English as a subject of study in school in the face of strong resentments felt towards the West and anything associated with it during the revolution period (Ghaf, p.2, line.3).

This tactical attempt in the balancing of discourses for and against ELT indicated a presence of awareness and sensitivity towards the implications of English language teaching as more than just another subject of study at school. If there were anti-English language discourses or official stances against its more widespread use, this should be traceable in the media reports on the English language. This is where the online archive of Iranian Students News Agency (ISNA) proved beneficial. In what follows, a number of news feeds pointing to the complexities of dealing with English language teaching in Iran are presented in a chronological order. The chronological pattern reveals the development of English language policy and planning as practised, if not officially documented, in Iran after the year 2000 when the ISNA archive was started.

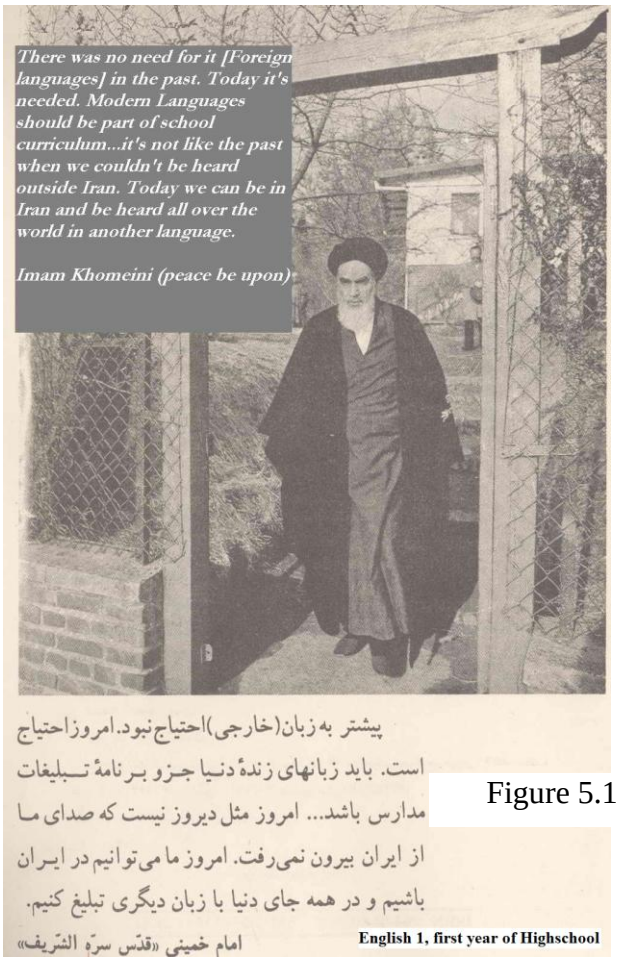

Figure 5.11

On 3 March 2001, ISNA (App, p. 39) reports an interview by the news agency with the head of English department at a provincial education authority titled ‘Teaching of English in earlier years should be paid more attention to’. He calls our age the ‘age of communication’ and the use of language as a communication tool. He also seeks further credit for the importance of English by referring to how foreign language teaching starts from nurseries in some ‘foreign countries’. The use of the word ‘khareji’ for ‘foreign’ language invokes the same iconicity of the English language that was discussed earlier. In

the official discourses when foreign languages are referred to there are often two Persian equivalents to ‘foreign’; ‘khareji’ meaning what comes from the outside (kharej) and ‘biganeh’ meaning what is alien to insiders. The use of ‘biganeh’(alien) carries some of the same negative connotations that is carried by the use of the English word ‘alien’, whereby an alien language or ‘zabane biganeh’ has unknown potential and could be a potential threat. However ‘khareji’ often refers to something that is made or produced outside of Iran often carrying positive connotations of ‘good quality products’ and a modern phenomena.

The reference to how a ‘foreign country’, again using ‘khareji’ (without any reference to which specific country), deals with ELT adds credibility to the interviewee’s argument for the earlier introduction of English in the mainstream curriculum. (See Chapter 3 (p.15) on English language professionals’ credibility measured against Western references.) The interviewee in this report then resorts to naming the operational difficulties of ELT in Iran namely: time, educational facilities, teaching materials, and the number of students.

On 14 January 2002 ISNA (App, p.27) reports an academic criticising the Ministry of Education and Training with the following heading: ‘The education ministry does not have a precise definition of English language teaching’. It starts the report with an exaggerated statement that the educational value of 6 years in mainstream ELT is less than 6 ‘correct’ sessions of English language teaching. After mentioning a lack of planning, poorly planned books and unskilled teachers, the interviewee goes on to criticise the late start of ELT in the national curriculum as being against ‘linguistic research findings’. He points out that English language teaching starts at an age [currently 12 -13] when language learning is proven to be less successful compared to earlier years.

This emerging trend of criticism is then further elaborated on 10 July 2002 by referring to the academic merits of a PhD research study on the subject. The title clearly seeks validity for the claim by referring to the findings as that of a PhD thesis. ‘According to the findings of a PhD thesis, the books and the common English language teaching practices in universities are one dimensional’ (App, p.56). In the same year (September) there comes a

suggestion of implementing English as a medium of instruction in universities from the vice chancellor of Isfahan medical university on the grounds of 'improving the scientific quality' of the university (App, p.60), a plan to be fully 'carried out in the following five years'. However, this was not implemented nationwide due to nationalist pro-Persian decisions made in the following years.

In December 2002 there is another news report addressing and adding to criticisms of ELT practices at a roundtable held at ISNA's Fars provincial office with Dr Yar-mohammadi and Dr Zahedi, senior lecturers at Shiraz linguistics department and among the prominent Iranian linguists (App, p.69). Similar criticisms of the textbooks, number of students and teacher-oriented status of the curriculum are mentioned followed by Yar-mohammadi's indication that there used to be an arrangement whereby students of all disciplines had to achieve an acceptable TOEFL pass mark before taking their subject-specific modules, which he says they intend to reintroduce at Shiraz university. Dr Zahedi also adds that if only we add a 'few pages of English to the back end of primary school textbooks, children will become familiar with English'.

The above media coverage of the criticisms against mainstream ELT in 2001/2002 seeks credibility by referring to academics, vice chancellors and research findings. While many of the criticisms overlap and address teaching practices and teaching environments, there is a clear sense of what recommendations are made: earlier introduction of ELT (before the current stage of introduction i.e. Secondary school), and introduction of the language as a medium of instruction. Interestingly, these two main themes were later further developed in 2003.

In January 2003 ISNA reports an academic and senior member of higher education research and planning committee as saying: 'The current English language teaching practices do not motivate learning in universities and schools.' He stresses that the current practices do not meet 'the objectives of a second language which are communication skills in speaking, listening and writing as well as familiarity with the cultures and traditions of English-speaking nations'. He then criticises grammar teaching as reducing learning

motivation as opposed to focusing on speaking and listening skills which he claims increases motivation. Dr Bagherian adds that English '*must'* be introduced in primary school and ELT planning should be strengthened by taking advantage of experiences of domestic and international universities, and use of IT as a learning resource (App, P.29). He then goes on to say that there should be the possibility of implementing English as a medium of studying a range of subjects in schools and universities. He also makes recommendations for introducing TV and radio programmes in English to help the learners.

In contradiction to many of the criticisms, Dr Bagherian refers to an improvement in the students' marks from the English language element of Konkoor (university entry exam); a 50 percent increase in students' average score over the last ten years. According to him the reasons behind this improvement are parents' enthusiasm in sending their children to extra-curricular and private sector language classes and an increasing use of computers and the internet among the youth. He recommends utilising the youth's enthusiasm for the internet for improving their English, which happens to be the language of the internet. This was touched upon by the nationally renowned comic strip 'Gol Agha' (figure 5.12, from www.golagha.ir):

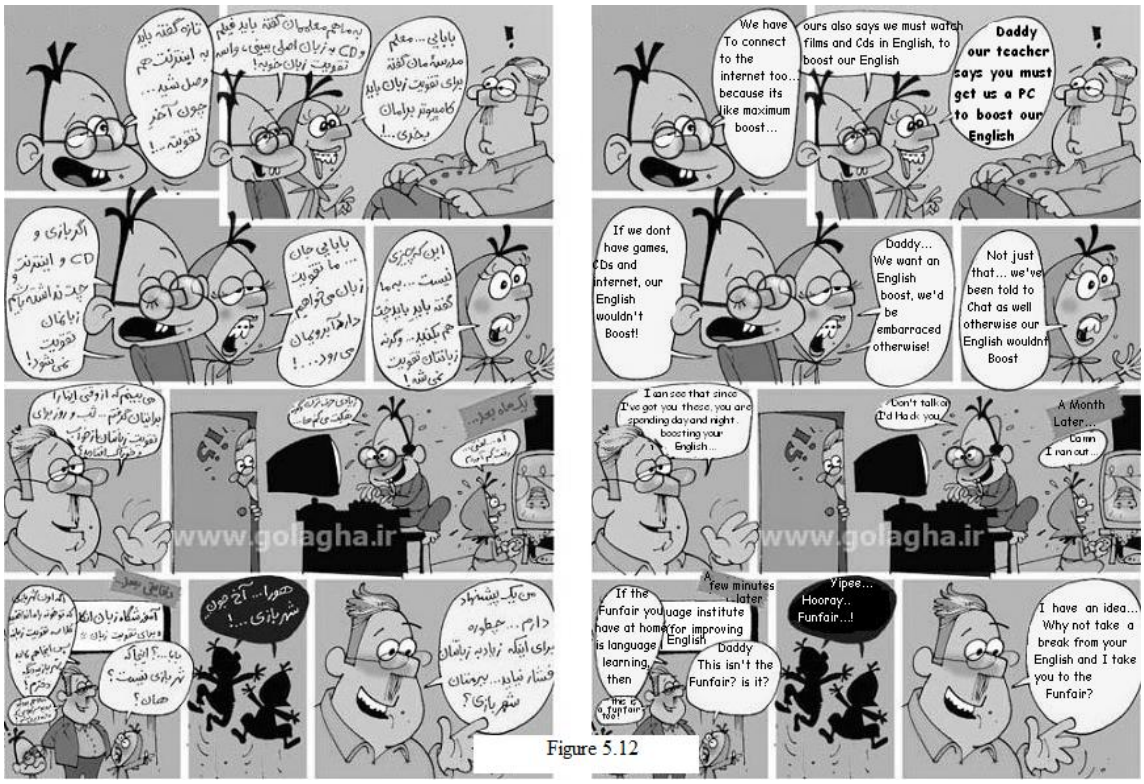

Figure 5.12

In the comic strip the IT and internet provisions are illustrated sarcastically as extra-curricular activities that have more entertainment value than an educational one. However, Dr Bagherian goes on to add in the same report that IT and new communication technologies are not enough for accessing the scientific sources and that international language learning needs to be invested in instead of investment in translation of scientific sources into Persian. According to Dr. Bagherian the communicational difficulties Iranians face in English could be due to lack of attention to:

> …the international standards in planning the objectives of foreign language instruction, based on these standards the objective of foreign language instruction is improving the speaking, listening, writing and reading skills and becoming familiar with the culture and traditions of other nations. However, our educational assessment procedures in schools and universities stress writing, structural, and reading comprehension, which lead to lack of listening [comprehension] skills. (App, p.31)

These critical reports on the state of ELT in Iran can be supported by reports from ISNA on instances where the ELT failure is becoming relevant. For example in February 2003, ISNA reports (App, p.34): 'Director of the international section in Chamber of commerce: UNIDO [United Nations Industrial Development Organisation] contracted English fluent Pakistanis for carrying out Afghanistan's industrial projects'. The mounting criticisms as highlighted through the news feeds by ISNA led to a controversial example of moving towards fewer restrictions which started in 2003 and ended by 2005.

In July 2003, ISNA reports that the High Council of the Education Ministry has agreed to an earlier introduction of English from the second year of secondary school to the first. This report also mentions the High Council's one year deadline for the Ministry to set out the comprehensive foreign languages framework which can then be passed by the Council (App, p.57). Both of the above policies seem to be a response to the mounting criticism of the mainstream ELT failure as represented here from 2001-2003, and the framework for

foreign languages is the document that was subsequently published at the time this thesis is being written and has been referred to in 5.2.

Continuing this ELT reform in April 2004, the head of Tehran provincial education authority announces the pilot introduction of primary school ELT across a number of governmental and private schools 'complementary' to the Secondary school's more established ELT. Mr Mohebi criticises the 'dullness' and 'compulsory' nature of ELT in schools, as the contributors to its failure (App, p.43) and further elaborates:

> Based on the research carried out, students who attend out of school language classes [private sector language institutes] with enthusiasm achieve more [than those who don't attend private sector classes]. Therefore after reviews and discussions ELT in primary schools will make use of the books and teachers of the language institutes with minimum expenditure.

It is important to notice the distinction made between 'restriction' and 'limitation' in this context. As implied in the quotation above, funding seems to be a practical limitation faced by the Ministry. This limitation is even more evident between the lines of the subsequent report in August of the same year, in which ISNA reports that the Ministry is expanding the pilot study where the teachers won't necessarily be secondary school and high school English teachers but primary school teachers who are 'capable of teaching English' (App, p58). On 28 February 2005, the education minister of the time, Haji is quoted by ISNA as saying (App, p.36):

> Teaching the English language in a number of regions was piloted but it is currently suspended due to operational reasons such as reviewing its allocation in the curriculum, lack of facilities and funding.

The same year saw a second minister taking charge of the education ministry. Mr Farshidi was questioned by the students' parliament regarding the plans to introduce English to primary schools and an ELT framework, to which he responded in November 2005:

> This framework is necessary, but its timing must undergo scrutiny. Which country teaches an 'alien language' to students in the second year of primary school where the students' have not yet realised their identity? [my emphasis]

The report says that according to Mr Farshidi, if the necessary foundations of learning are not there, the foreign language will carry foreign identity with it; therefore we must avoid any 'harmful repercussions' regarding this matter. One could draw comparisons between the justifications made in favour of this reform and the final rejections by the Education ministers in 2005. The words used for the English language in the ISNA reports from those in support of some kind of change were 'zabane dovom' (second language), 'zabane beinolmelali' (international language) and 'zabane khareje' (foreign language) whereas the same language becomes 'zabane bigane' (alien language) in Mr Farshidi's 2005 quotation.

There seems to be a clear line between those who are for expansion and improvement of ELT and show that with clear use of an inference rich vocabulary: 'zabane dovom' (second language), 'zabane beinolmelali' (international language) and 'zabane khareje' (foreign language) and those who are against such changes, using inference rich words such as 'zabane bigane' (alien language). The positions against such changes to ELT also benefit from nationalist discourses on preservation and empowerment of the Persian language. Some of the interview participants, such as Ehsan, were against early introduction of ELT and sympathised with the Education Minister's explanation. Ehsan (App, p.91) adds:

> …a child that is in primary schooling for five years is not familiarised with our own Iranian culture. Now instead of introducing them to our own culture adding English language teaching will only make things worse.

Many of the reports in favour of changes in ELT in Iran referenced international communication, cultural exchange and learning as positive reasons to study English better. While these corresponded with the euphemistic use of terms such as a second language or international language, the labelling of the language as an alien language has its own socio-cultural rationale that points to an unspoken top-down awareness of language policy and language planning in Iran which will be discussed in Chapter 6.

Other than the restrictions applied to ELT there are also limitations reflected in some of the comments that the interview participants made. For example, Assa and Leila (p.18, line.6) state that they learnt all their English through [private] out of school classes:

> But because we didn't do the same for Arabic, none of us knows any Arabic, despite having had the same number of hours for learning Arabic and English in school...if we had left it in the government's or Education Ministry's hand we would have been hopeless in English.

Mahdi (App, p.245) makes a similar point:

> …it [ELT mainstream education] doesn't seem to have aims and objectives, you [the learner] don't know what you are going to achieve each semester, you know what I mean; the way they teach doesn't seem to bear a final objective.

When Mahdi was asked how he draws this conclusion about mainstream ELT in Iran he added (ibid):

> …at the last stage after seven or eight years [of mainstream ELT] when you are all done, you cant face an English speaking person and speak…you won't be a person capable of listening and following a dialogue, that's why it [mainstream ELT] isn't goal-oriented.

These educational limitations and disappointments point to English as just another subject in school, taught just as well or as badly as any other subject. These limitations are not political but practical limitations that affect English as a subject of study in mainstream education but are not unique to ELT. Some of the participants made attempts at suggesting solutions to these limitations. Atefeh (p.14, line.11), for example, suggested that introducing English as a medium of study for some science subjects (e.g. Maths and Physics) alongside Persian would motivate students in learning English. However, the same participant went beyond these limitations when she said:

> ...the fact that the students do not recognise that when they get to the university and want to study the valuable and up to date references in their subjects, they would need a tool called 'the English language', well then this is our first mistake, that is we [the educators] are not giving the students the most important motivation that a student should have (p.15, line.23).

Mahdi (App, p.247) questions the mainstream ELT teachers by saying:

> …the teachers have a BA degree in teaching the mainstream books not a BA in knowing the language they are teaching.

This seems to be in line with Education minister's admission that there are limitations of resources on the grounds of mainstream ELT practice. Mahdi (a UK postgraduate student) unaware of the Education ministry's pilots, mentioned earlier introduction of English in mainstream education as desirable:

> …one of the problems is how late they start teaching languages…to start learning a language from early years like when you're six or seven when you are learning what is language whether it is Persian or English; you can learn multiple languages at that stage, it's better than waiting to start when you are thirteen, fourteen up to seventeen, eighteen, an ineffective period with an unproductive teaching system…

Atefeh and Mahdi point to what many of the participants indicated: that the top-down English language policy in education and mainstream education neglects and does not motivate the learners. It seems that such a position is what brings the top-down and bottom-up discourses mentioned in this Chapter closer together. While the top-down policies and practices present restrictions and limitations, the grassroots recognise both the practical limitations on ELT and also imply an understanding of the wrong motives and prestige associated with English.

The head of the English department within the education ministry Dr Anani (p.4. line.19) points to these limitations as the cause of demotivation in mainstream ELT, the quality of the text books and their approach, the teachers and their approach, and of course the teaching environment. Dr Anani downplays the restrictions imposed from above and sees the limitations as far more damaging. He stresses that the same demotivated students in mainstream education attend private language institutes with a lot of enthusiasm and pay for the tuition as well. He therefore argues in favour of overcoming the practical limitations to mainstream ELT. Dr. Anani goes on to say (P.6, line.14):

> We should prepare books that can fill this gap to a certain extent and a big difference shouldn't exist [between mainstream and private ELT]...if the gap is reduced then that over-enthusiasm for private sector ELT would be reduced because a student would realise that many of the things they could teach them, can be learnt here without the extra expense. Therefore efforts should be made to increase the time and quality of mainstream ELT...so that the students don't need

> the private sector, not everyone has the chance to go to private sector ELT. You see even though there are so many language institutes, the demand is much higher than what they could provide.

As is evident from the above quotation, the two main concerns of mainstream ELT in Iran, i.e. time and quality, can be referred to as 'practical limitations' but when challenged as in the case of earlier introduction of English, it unveils 'restrictions' on ELT. These restrictions give grounds to English continuing its prestigious status quo and allow a booming private sector ELT industry move towards a social divide between the haves and have-nots.

5.4.5. Everyday needs versus abstract needs

These top-down restrictions on the English language could be seen as inline with the participants' expressions of little need for the English language. The participants identified fewer immediate needs for the language compared to the more distant examples of English use. This does not mean that the participants were in anyway complicit and satisfied with the mainstream ELT, but only that the reality of their 'day to day' English use mirrored this restriction while they hold within themselves an awareness of more abstract and idealistic needs that are usually associated with English. In other words while they might not need to use English, they do realise the potentials and benefits of knowing and having access to the international language.

On the one hand, most of these needs, such as 'international communication', 'cultural communication and comparison', 'educational, information and career', were expressed abstractly; on the other hand, the more immediate, less abstract needs were limited to two stages. First, there are the university entrance exams, 'konkoor', which is itself a top-down policy requiring a certain level of English competency among other subjects of secondary study for admission to higher education. Secondly, towards the end of undergraduate studies and through postgraduate studies the participants expressed an immediate need of English competency for academic and subsequently occupational needs. AliB (10m), for

example, mentioned disappointment when he reached that stage and noticed how some of the same people he had attended school with had had English language tuition in the private sector. Other participants also felt that this immediate need for English for academic purposes was only felt in postgraduate studies.

The content of the interviews conducted with Iranian English language learners, and English department academics, was intentionally contained outside and beyond the conventional classroom and ELT practice topics. The participants' judgements on the status quo of ELT in Iran were encouraged based on their own experiences or that of their friends and family.

When participants were asked about the reality of daily non-academic needs for the English language, most participants could only mention the internet, satellite TV channels or computers, which they could make better use of with English language proficiency. Atefeh (P.4, line.2) mentions that English is not even a second language in Iran, claiming that you can get by and do anything you want without it.

5.4.6. English as the medium of cultural exchange

Other than modern communication and computing technologies some participants mentioned the admittedly rare possibility of coming across a tourist or foreigner whom they would need English to communicate with. When asked where in the public domains the English language is present or useful Atlas (p.8, line.11), like many other participants, referred to the limited use of English in public domains:

> When stepping outside one's home, it [English] was naturally not very instrumental, I don't mean to say not at all because one would see a tourist stranded not knowing what is going on, I met such tourists twice who I guided but this is as useful as it could get.

Cultural communication as mentioned by many participants falls in line with what the SCCR sets out as positive cultural exchange (see 5.3.1). However, the participants indicated that cultural exchange has had failures in its practice and realisation. Zeynab and Mona (p.16, line.10) show their awareness of the necessity for cultural exchange when they say:

> In our culture, there are minor problems, some other problems could have been caused by them or their [West] advances might be because of something they do in their culture, when one gets to know them, one can think of things we can do to catch up with them.

They go on to say (p.16, line.16):

> Currently the only thing we have adopted from them is their fashion, to follow their fashion and not care about their other cultures.
>
> [You mentioned their fashion, how does that get into the country?]
>
> Through satellite, in Tehran, there are shops and boutiques that bring clothing as soon as they become fashionable, you just need to see a colour across a number of shops and you know its fashion even if you don't look at satellite channels, this is how fashion comes around.

On the subject of cultural invasion they believe language access by itself does not lead to 'Westernisation':

> If one is committed to their beliefs, nothing can change them but if they are weak and can overlook [those beliefs] easily…its all down to the individual.., if I watch a foreign movie now, even if I don't understand what they are saying, if I just want to pay attention to their appearance, actions, clothing, I have the picture, I can follow

> it and be Westernised and it won't be important if I can't understand the words they are saying. (p.20, line.3)

Sasan (App, p.86), who studies accountancy in Arak University, has the same view on foreign language cultural impact and points to family upbringing that has helped him develop cultural filters:

> …it has become built-in under the influence of my family and people around me, even if I study English for a thousand years I know it would not affect how I look and behave.

While participants such as Sasan and Mona stress that language access by itself can not influence them, it seems that the idea of being exposed to Western cultural products translates into a positive and a negative attitude for the interviewees which resemble that of SCCR. For example, references to 'influence' and 'Western culture' invoked a defensive attitude where the learners defend their individual and collective qualities of being independent and resistant to 'influence'. When exposure to cultural products is introduced with 'learning', 'interaction' and 'cultural exchange' the participants illustrate a positive and welcoming attitude to other cultures including those broadly labelled as Western cultures. Mohsen (فرهنگ واحد), who is a computer undergraduate student in the same interview group as Sasan, sees cultural exchange as more of an inevitable global competition rather than a positive or negative impact on local cultures:

> …I think whether we like it or not, we have to put different cultures aside and have a single culture, maybe we have fallen behind in this movement and we would suffer the consequences because we are weaker in communications and we can't export our culture; it's the culture of the America that gets exported due to American communication and technology being stronger.

He goes on to compare this global flow of cultural products to a flood that one must be prepared for to be able to withstand or give in to:

> …it is something that is happening, we're not saying it's a good thing but when there is a large scale flooding that takes you away it doesn't ask you if you agree to it or not… you can stand against it only if you have prepared for it…

The participants show awareness of this global competition and point to cultural products such as Hollywood movies and computer software. Rasool (App, p.83), who is a Mechanical Engineering student, points to the cultural invasiveness of American cinema:

> …the cinema we watch is dominantly American and its dominant American culture; the culture that invades and dominates.

Hamed (App, p.83), a Business student at the same university as Rasool, believes this invasion is not accidental:

> …one can point to the West and especially American effort in exporting their culture; for example you have to pay a lot for a Windows operating system in Europe, but here it's like we get it for free.

What Hamed tried to say was that the lack of copyright laws in many developing countries facilitates the flow of culture to these societies. His other friends in the interview group agree with this idea. Navid (App, p.83), for example, adds:

> …that's how it is; the movies are made available to us. A movie that is still in cinemas in America gets to us even before, this means America encourages the export of American culture to other countries.

In the same interview group, Mohammed (App, p.95), who studies civil engineering at undergraduate level, gave an example of what he understood to be a subconscious effect of American movies on his normal daily life:

> …going around the house with shorts wasn't bothering me and one day I just thought to myself that it isn't right I'm an Iranian, an Araki Iranian, I have certain values attached and I realised it is in American films where the postman knocks the door and you get the door in your shorts and that's ok but in Iran it is unacceptable so why have I developed this conformity to American culture…

The above comments clearly point to the modern reality of 'cultural invasion' as perceived by the SCCR (5.3.1). This invasion is overtly emphasised by the local media. Talking about his schooling years (1980s), Pejwak (P.9, line.18) mentions that:

> The social atmosphere was anti-Western, the TV used to have programmes like 'Saraab' [Mirage] or 'Hoviat' [Identity] which had anti-Western propaganda all the time. It automatically affected people like myself who would see English as the language of the west and would reduce if not completely take away the motivation to learn it.

Pej (P.10, line.8) adds that this negative propaganda was never directly about the English language, but he stresses that at that time there was no attempt to allow or inform the younger generation of the outside world:

> ...[they wouldn't let] the young generation know that we are not the only nation on the planet, if we knew that there are other people that we have to face in the future and that knowing a language is a skill enabling communication with others, maybe we would have had better learning motivations.

As Pej puts it, the war against Western cultural influx indirectly affected the status of the English language in Iran.

5.4.7. English language, progress and breaking barriers

Other participants talked of how not knowing English affects them in life. Zeynab and Mona admitted that their level of English proficiency sets a 'barrier' between them and the world of often English information on the internet:

> [So you have learnt the trick of avoiding English, you only go to Persian sites?]
>
> Unless we have to go to English ones, like if there's a research project and we have to go to foreign websites. …to read the internet and stay up to date scientifically, it is all using English, it takes ages for it to become Persian…most of the genetics we study [Persian translations] belongs to 1973 (p.11, line.8).

Being able to overcome this barrier is indeed a privilege even if the top-down cultural and education policies do not encourage such privilege. Participants in the interviews sometimes hinted at such privileges. Assa and Leila (p.15, line.7) believe 'whoever doesn't know English will not know the Internet and will be left far behind in everything, so one must know English'. They go on to say that as long as the flow of science and technology is from the English speaking world, one won't be 'up dated' without access to English (ibid, line.11).

This is of course in sharp contrast to revolutionary discourses advocating independence even in science and technology. Hassan Abbasi (2006), who is the head of the Center for Doctrinal Analysis in the Islamic Revolutionary Guards Corps, in a public speech addressing students in Shiraz University stressed that the expectation from students and academics to publish internationally in English journals is betrayal and slavery. In his speech he goes on to say that the Westerners wake up in the morning and can read all about the latest science and technology with a click of a button on the internet, and our students and academics are the ones unconsciously helping them through their English language publications. Some of the participants could relate to such nationalistic views. For example, Atlas (p10, line.21) says:

> We are after all a Muslim state and our language is Persian so there is no reason for English to be in the public domains; like here [in the UK] they teach children French and German in school but they see no reason for practising these languages in the society and in my opinion it is perfectly normal if it [English] isn't instrumental in everyday life in Iran.

However, the anti-imperialist stances such as those of Abbasi, conflict with grass-root desire for the English language privilege and/or iconicity. Atefeh (p.12, line.16) mentions her brother's command of English as what made him distinctive in the company he worked for:

> Whenever there was a foreign guest they would ask him to talk to them even though my brother had less experience compared to the other engineers in the company.

She goes on to say that it is not possible for all academic references to be translated into Persian and that:

> ...the people who manage to keep their knowledge updated and superior are the ones who have enough English language proficiency to read a few English books and academic papers. (p.13, line.14)

Assa and Leila (p.16, line.19) see the need for widespread English language proficiency as it allows learners access to the outside world. They emphasise:

> People progress once they hear and see new things...you can listen to one another in a taxi, or you can get out there to see and hear new things for yourself...getting out there is currently through the internet.

5.5. Summary

In this Chapter the anti-imperial and revolutionary cultural positions of the Supreme Council of Cultural Revolution were analysed as a basis for the restrictions imposed on, or the cultural barriers in the way of, ELT expansion in mainstream education of Iran. This was followed by an examination of the iconicity of the English language and its alphabet which seem to be in sharp contrast to the SCCR resolutions. The data from different sources point to both the grassroots and policy makers' awareness of the necessity of the English language, and evidence of attempts made in re-structuring of ELT were presented. Whether these attempts were limited to a European-style languages framework, such as the document presented in 5.3.2, or more fundamental attempts and reforms, such as an earlier introduction of English in schools, the vague nature of the top-down restrictions hand in hand with practical limitations of improving mainstream ELT have left the status of English in Iran unclear and controversial. This controversy, the unplanned and unofficial nature of English language policy and planning in Iran will be discussed further in Chapter 6.

Chapter 6: Conclusions

6.1. Introduction

In this thesis, I set out to explore the tension between the spread of the English language and the conservative nature of Islamic states and the Muslim world, specifically Iran, all within the broader context of conflicts between the West and Islam. Since I began work on this thesis, the influence and power of Iran in the politics of the Middle East has increasingly put Iran at the centre of media attention. Within Iran, after the 2009 presidential election, the words English, Internet (and all forms of modern communication), News, American, British, BBC and of course 'velvet revolution' are even more categorically perceived as belonging to the lexicon related to foreign powers and their interference in Iran. The alienation of the English language in post-revolutionary Iran due to its association with Americanisation in the pre-revolution, monarchist Iran does not impede the Iranian desire for modernity and progress. However, the discourses surrounding what is seen as Islamic and Iranian and the protection from the perceived threats of the outside world make the study of the status quo of the English language in Iran a valuable contribution to the field of English language policy research.

Throughout this study the focus has not been merely on what is referred to by different scholars as language acquisition policy and planning (Cooper 1989), language education policy (Spolsky, 2004) or language-in-education policy (Kaplan and Baldauf, 1997, 2003), which mainly focus on mainstream language education. Instead it has been concerned with the tension between possible demand from the grass-roots for learning English and the official top-down reservations towards the spread of English. Attention has been paid to what was said by the research participants (English language learners and English language academics in Iran and the Iranian students in the UK) about the English language and contrasted with what the officials have implemented and prescribed (ISNA reports and SCCR extracts). The study therefore falls in line with what Baldauf et al. (2007) call Language Acquisition Management, which includes mainstream education and what they refer to as Other Language Teaching (OLT) or any form of language learning outside mainstream education.

6.2. Aims and objectives revisited

One of the basic aims of this thesis has been the application of the LPLP literature and criticality in ELT to the Iranian context where the academic aims and objectives of English language professionals (public and private sector) rely extensively on the improvement of ELT i.e. language teaching methodology, Second Language Acquisition and Assessment. This extensive academic endeavour in the improvement of ELT by academic institutions or even the English department of the Education Ministry does not fall in line with the legislative hesitation, cautiousness and defensive measures expressed by ministers or outlined by the SCCR. These two paradoxical ideological underpinnings of the English language in Iran are understandable through theoretical frameworks adopted in Chapter 2 and the views expressed by the students in Iran and UK complement the validity of the controversial status of English in Iran.

The first specific question posed in Chapter 1 was:

- Language policy and language planning (LPLP) is well established in Western research literature. What is the relevance of the theoretical literature on LPLP for a non-Western society, in particular for a theocratic Islamic republic, such as Iran?

This importance of the Western literature to the Iranian context was elaborated through out Chapters 2, 4 and 5 and the work of the SCCR on cultural matters, the conflict between pro-English narratives of the ELT academics and that of the Education minister were all set in the contect of the theoretical backgrounds laid out in Chapter 2.

The second question posed in the first Chapter was:

- How do the top-down and bottom-up streams of LPLP interact in the Iranian context? In particular:
    - How has legislation affecting the status of the English language in Iran changed in recent years?
    - How have popular attitudes towards the English language changed in recent years?

While the lack of explicit legislation on the English language was illustrated throughout Chapters 4 and 5, the post-revolutionary stances on cultural and educational issues which include mainstream ELT were discussed in Chapter 5 from the works of the SCCR, the Ministry of Education and Training English department and the online ISNA news archives.

The beliefs and attitudes of the interview participants were elaborated on in Chapter 5. Other indications of public attitudes were also drawn upon, such as photos showing signs written in English or the comic strip from Gol Agha questioning the ELT motives in Iran.

The third and last question posed in Chapter 1 was:

- In a society such as post-revolutionary Iran, what options are available with regard to learning and using the English language?

The limited use of the English language was established in Chapter 5 but at the same time the divide between public and private ELT was highlighted from what the interview participants had to say. The participants saw many reasons and motivations for investing in learning English and they all saw deficiencies in the ELT offered in the public mainstream education sectors.

In this final Chapter a number of conclusions will be drawn from the five previous Chapters. The strong link between the native speakers, authentic English language and Western culture is drawn upon in 6.3. This link is discussed as the cause of unjust power relations in 6.4, where English language learning as empowerment is questioned. In 6.5 the concerns over the English language as a socio-cultural and consequently political threat are revisited. In 6.6 the limitations and restrictions that affect the English language in Iran are summarised and in 6.7 conclusions are drawn on the English language as a double-edged sword in the Iranian context and further research stressed.

6.3 The English language as a foreign language and culture

The ideal status of English as an international neutral language, as a global language belonging to the global village and capable of delivering the vast variety of cultures and traditions internationally was not questioned in this thesis. The scrutiny was aimed rather at the sometimes misleading perception created by much of the literature on English as an international language, English as a global language or an international lingua franca which portray the English language as not entailing Anglo-American cultures or value systems. According to Wierzbicka (2006, p.3):

> …hardly any recent books explore the links between the English language and Anglo culture. There are, no doubt, many reasons for this weakness within the huge literature dealing with English. I believe one of them is that in recent times considerable opposition has developed in the English-speaking world to the notion of "a culture," that is, "culture in the singular," an opposition linked with fears of 'essentialism' and 'stereotyping'. Although the notion of 'Japanese culture' may be frowned on, it does not usually evoke a reaction as suspicious, or even hostile, as the notion of 'Anglo culture.' No doubt this is partly because the Japanese language is spoken mostly in one region, whereas English is widely spoken in many different parts of the world. The question "to whom does this language belong?" posed recently (with respect to German) by the German Arab writer of Moroccan origin, Abdellatif Belfellah (1996), raises more problems in the case of English than, for example, in the case of Japanese (or indeed German)…

Wierzbicka goes on throughout her book, *English: Meaning and Culture*, to elaborate on the Western oriented cultural bases of the English language. However essentialist or stereotypical it might sound to the individual residing in a Western society, in contexts such as Iran where English remains a foreign language as opposed to a second language or one with official status, the culture attached to this foreign language remains and resonates those of Britain, America, Canada and Australia. This is apparent not only in the manner in which the SCCR refers to cultural invasion and Westernisation (see Chapters 4.2.4.2 and 5.3.1), which is itself a reflection of top-down legislative beliefs about English as a cultural

product, but it is also articulated in the interviewees' references to Hollywood and the American cultural export and its hidden agendas (see Chapter 5.4.2). The idea of English language and its multiculturalism works when one is at the receiving centre of this 'panopticon' (see Chapter 2.4), that is, when for example an English-speaking person in the UK or the US is exposed to many cultures of the developing world which are often translated to the dominant global language of English. However, the youth of the developing world who embark on learning this dominant language are best taught British or American English and not Indian or Singaporean English. It would be unacceptable for any higher education institution in the developed world to prepare international students for the IELTS or TOEFL exams using any variety of English other than 'Standard English' (see Chapter 2.1) of this Anglo-American centre. It is therefore clear that the English language learning materials prepared for learners across the globe follow the same principle and so do the teachers who use those teaching materials.

The publication of scholarly papers or books even by the most established publishers on varieties of English do not prove more than an ethno-linguistic and anthropological overture because the language variety sought after by learners within the localities of these world English varieties is defined within a close proximity of Standard English or the English language of the native speaker. The closeness of their interlanguage to the standard variety leads to them being labelled as a good language user, a better user, or a proficient user. This is in line with what Skutnabb-Kangas and Phillipson (2000, p. 72) call the 'maximum exposure fallacy' (see Chapter 2.3.); the idea that maximum exposure to native speaker English and replication of that English grants learners not only language proficiency but also access to the capital benefits of being a native speaker. This fallacy is with regards to the Anglo-American English and not other varieties of English. For example Wierzbicka (2006, p.311) explains how Singaporean English does not equal international English:

> Arguably, however, the Singapore case shows something different: Singapore English is the carrier of Singapore culture, and although it can serve its speakers as a bridge to other forms of English, to take part in global communication, its speakers find that they have to move to those other forms. English as the language of international communication is closer to Anglo English than to Singapore English.

It is therefore clear that the localised English carrier of local cultures and identity is different from the global English taught and learned for academic, business, etc. purposes. The proponents of recognising English varieties admit the hard everyday fact that learners aim for a British or American variety of the language. Mesthrie and Bhatt (2008, p.202) mention the dominance of the native speaker over learners' attempt in becoming a native speaker and they refer to Kachru (1986):

> Kachru points out that the resources needed to promulgate the British or American norm are unlikely to be fulfilled in the vast territories of Africa and Asia. These resources include trained teachers, availability of native speakers, appropriate educational technology, etc. The prominence of native speakers in traditional (ELT) methodologies has obscured the distinctive contribution of successful second-language users. It has, instead, defined them as failed native speakers by focusing on what they are not (see further Kramsch 1998; Cook 1999).

Kachru himself (1992, p.60) stresses that the existence of World varieties of English does not equal the Anglo-American English and their acceptance, even by those who are the carriers of these varieties:

> The non-native speakers themselves have not been able to accept what may be termed the 'ecological validity' of their nativised or local Englishes. One would have expected such acceptance, given the acculturation and linguistic nativisation of the new varieties. On the other hand, the native models of English (such as RP or General American) are not accepted without reservations. There is thus a case of linguistic schizophrenia . . .

This global linguistic capital remains mainly Anglo-American and in developing countries where English is not a recognised official language, it remains as a foreign language and cultural good. In 6.4 and 6.5 the two dimensions of the English language and its cultural implications as presented in the previous Chapters will be summarised.

6.4. The English language as empowerment

It follows from section 6.1 that the international English language demanded for either higher education in English-speaking countries, the global aviation or legal institutions, or even the international English language and Anglo-American accent demanded for a call centre customer service job in India are all not only the Anglo-American English language, but also the version of the language that can be interpreted as empowering (See Chapter 2.1 on empowerment and 'real verbal authority'). With regards to the call centres outsourced to India, Mesthrie and Bhatt (2008, p.218) refer to reports by Cowie (2007, p.316):

> A term that anyone involved in accent training in India would have heard more than any other is ''neutralization''. A direct question put to anyone in the accent training business about what accent they were aiming for produced the same (puzzled) answer: a neutral accent.

Mesthrie and Bhatt also imply that the outsourcing of telephone customer service to other countries can be overhauled as it is increasingly the case in the UK where customers see outsourcing as a compromise of the service quality and customer dissatisfaction drives the services back to Anglo-American soil:

> …call centres are obviously interesting grounds for further studies of how varying WE [World Englsh] ideologies are being played out, keeping in mind, of course, that success depends on keeping the distant customer satisfied. (Mesthrie and Bhatt, 2008, p.218)

The desire for the English language empowerment or privilege, as it was referred to in Chapter 5.4.2, is acknowledged as a fact by Seidlhofer (2001, P.157):

> People need and want to learn English whatever the ideological baggage that comes with it, a fact acknowledged even in Canagarajah's 1999 *Resisting Linguistic Imperialism in English Teaching.*

The demand for the English language as an icon and symbol of modernity and progressiveness were elaborated in Chapter 5. McArthur (1998, p.14) has referred to the use of English as a 'decorative language' where its use is more symbolic than literal. Mesthrie and Bhatt (2008, p.216) also refer to this iconic use of English:

> Since a large number of readers or viewers may not be fully familiar with English, its value lies in its overtones (promising quality, success, style, modernity, etc.) rather than in the literal wording. Sometimes the wording in fact makes little sense within English semantics… As Hyde (2002:12) stresses, such examples of 'emblematic English' found in Japanese public signs are not primarily meant for the scrutiny of native users of English. The medium is a message in itself, serving to index Japanese participation in the global village.

Similar examples of English are seen in Iranian use of the English language in many public domains (see examples in Chapter 5). The signs, banners and misspelt English words illustrated in Figures 5.1 to 5.6 of Chapter 5 and the groups of private tuition English language learners who sat in the garage-turned-classroom of their tutor's house all testify to the importance and power attached to English language competency in the Iranian context.

In Chapter 5 the importance of the English language was not only observed among the grass roots of the society but it was clearly pointed to on the opening page of a mainstream ELT textbook used in high schools, quoted from Imam Khomeini (the founder of the Islamic revolution) emphasising the importance of foreign languages to the export of the Islamic revolution and its message globally. All the academics interviewed talked of the importance of the English language being taken for granted and the foreign languages framework referred to in 5.3.2 emphasises all dimensions of this importance.

This growing perceived importance of the English language among academics and those involved with school education has led to a growing number of language learners

expecting better language proficiency than what is offered through mainstream ELT. Learners (such as those interviewed in Arak) invest in private language tuition or attend private sector language schools and institutes which seem to be even more popular as they are more affordable than private tuition. The interviewees referred back to the iconicity and importance of the English language as something that encourages parents to send their children to language schools. Some interviewees referred to family and peer pressure and sacrifices families are willing to make were even exaggerated:

> While not everyone can afford language institutes, there are many average families or even lower class families who are prepared to sell their carpets ['Persian carpet under one's feet' is a phrase used to refer to living essentials] so they can send their children to language institutes, that's how much they feel the need. (Atl, p.13, line.16)

This learners' and parents' desire to learn the English language or even the academics support for reform, expansion and improvement of mainstream ELT does not correspond to the Education Ministry's decision to scrap the plans to introduce ELT in mainstream primary schools in 2005 (see 5.4.2) but some participants sympathised with the decision:

> …a child that is in primary schooling for five years is not familiarised with our own Iranian culture. Now instead of introducing them to our own culture adding English language teaching will only make things worse. (Ehsan, App, p.91)

The empowerment of the English language learner is therefore acknowledged and at the same time scrutinised even among the grass roots of the English LPLP. In 6.5 this scepticism about the early introduction of the English language or its expansion, as discussed in the previous Chapters, is reviewed and examined in more detail.

6.5. The English language as a threat

According to Mesthrie and Bhatt (2008, p.204) '…there is a sense of neocolonialism in the uncritical equation of English with economic and educational progress.' The process whereby an indigenous language becomes dominant locally and how that could develop through to linguistic nationalism was elaborated in 2.1.1. However, in order for the language of a nation-state to maintain its position, it was argued in 2.1.2 that a national language could exercise linguistic imperialism in its marginalisation of other indigenous languages, a process which makes linguistic nationalism and imperialism references to different scales of a language threatening other languages, i.e. in linguistic nationalism, one indigenous language threatens the other nearby languages and in the global linguistic imperialism on language threatens other languages on a larger international scale. While these relations between different languages might be the concern of those upholding the values of linguistic diversity and the preservation of linguistic and cultural ecologies (May, 2001; Woolard, 1998; Wright, 2004), linguistic imperialism no longer operates through the more simplistic power relation structures of colonialism. In other words, as mentioned in Chapter 2.1.3, Brutt-Grifler (2002) argues that while the initial spread of the English language was due to immigration of English-speaking communities, the current spread is based on individuals internationally learning English as an additional language to communicate internationally and in some cases intra-nationally such as in India and Malaysia.

Therefore, this linguistic and cultural 'invasion' (see 5.3.1) of the English language in the twenty-first century is not merely a top-down force imposed on individuals and communities from the outside world; it is also strongly complemented by a grass-root desire for competency in this language with its promise of socio-economic benefits; benefits and advantages which in turn could be seen as the success of top-down campaigns of English-speaking countries (institutions) in establishing the dominance of the English language. In 3.3 Kabel (2007, p.140) was quoted making the same argument:

> …there seems to be perennial tension between the cultural and the economic; between conservatism and pragmatism. While English seems to represent a threat to local languages and cultures, it is also considered an instrument to access

> knowledge and economic power. Likewise, English is seen as a tool to engage in international political relations and solving national conflicts while at the same time it is considered a form of dependency.

There seems to be confusion regarding the perceived threats associated with the English language. Where some scholars focus on the threat of English in overtaking different domains of language function and speculate on the feasibility of this threat in the Muslim world (see Schaub, 2000, p.237 as elaborated in 3.4), the threat of a cultural invasion and perception of English as a form of dependency does not necessarily entail the prevailing of the English language over other indigenous languages in different language domains. It is rather the access and exposure the language provides to dominantly Western culture, fashion, liberalism and other ideological and cultural products perceived as undesirable or unbalanced by education authorities. This was elaborated examining the cultural stances of the SCCR in Chapter 5.3.1. The Council clearly distinguishes between constructive and negative cultural exposure. A constructive cultural exposure is perceived as an exchange of cultural accomplishments, whereas a negative cultural exposure is seen as an invasion and domination of indigenous culture and identity by the foreign culture. This could be the reason why the English language is not explicitly dealt with by the Iranian legislators, because it is not the language that they consider problematic but how it can be a gateway like internet access and satellite channels to undesirable exposures.

Of course, the threat from the cultural dimension of the English language is not specific to Iran. Chew (1999, p.42), for example, emphasizes that Singaporeans want modernity, not Westernness, but Parker (2004, p.31) notes, with reference to Hong Kong: 'Western modernity has been, and continues to be, mediated through the English language to many non-Western cultures'. The same was observed with regards to the language learners interviewed in Iran; they all valued modernity and technological advancement but were uncomfortable when 'Westernisation' was brought up in the conversations. At the same time many of the interviewees did not make an immediate link between being Westernised and the English language. Zeynab and Mona, referred to in 5.4.2, rejected this link as a necessary one by saying:

> If one is committed to their beliefs, nothing can change them but if they are weak and can overlook [those beliefs] easily…its all down to the individual.., if I watch a foreign movie now, even if I don't understand what they are saying, if I just want to pay attention to their appearance, actions, clothing, I have the picture, I can follow it and be Westernised and it won't be important if I can't understand the words they are saying. (p.20, line.3)

In other words, the English language is not an exclusive tool for distribution of information despite most of what is Western being communicated in English. This is evident in how the west uses Persian to reach Iranian audiences and the Iranian audience uses English to reach Western audiences. For example, in 2008 the Islamic Republic of Iran Broadcasting (IRIB) inaugurated an international English satellite channel. The channel introduces itself in the following manner:

> Press TV has stated its intention to cover world news differently from the Anglophone channels BBC World News, and CNN International. Press TV claims that it is not beholden to any commercial or governmental entity, nor internally constrained to deviate from its editorial independence…Press TV has three mission statements; to break the global media stranglehold of Western outlets; to bridge cultural divisions pragmatically; and to highlight the versatility and vitality of political and cultural differences making up the human condition.

The BBC response to the Iranian Presstv was to launch a satellite news channel in Persian in 2009. The Iranian Presstv and BBC Persian are funded respectively by the Iranian and British government. The two channels, while claiming to be independent, accuse one another of being a propaganda service of the respective governments. According to the Guardian on 19 June 2009:

> /The [BBC Persian] channel is currently experiencing interference on its satellite broadcasts due to a jamming signal originating from within Iran. The BBC has commissioned several other satellite routes in order to attempt to combat this. The

> channel has been criticised by Iranian state television of encouraging "illegal" rallies and manipulating the Iranian people against the Islamic Republic, a claim which the BBC denies.

It can be argued that while the English language communicating Western culture and flow of information can be seen as undesirable by the Iranian authorities, they utilise the same medium in communicating their views to the outside world. The same could be said about the British broadcasting in Persian: while the majority of residents in Western societies would have no comprehensive knowledge of Persian, the BBC communicates with its Persian speaking audience using Persian specifically.

If language is to be used to communicate one's message to an audience without the desire for a reciprocal flow of information from the audience to the source of communication, it would make sense to restrict the use of the target language. In other words while the Iranian authorities use the English language to communicate to the outside world, they would see the expansion and use of the English language as a challenge to protecting what is established by the SCCR as an indigenous culture and identity (Islamic Iranian or the Iranian Islamic identity). In 6.6 the limitations and restrictions of English LPLP, discussed in Chapter 5, are elaborated.

6.6. Limitation and restriction of English LPLP

Appropriating the English language for Islamic purposes instead of opposing it is a recommendation for Islamic contexts proposed by Pennycook (see Chapter 1.1). The appropriation that deems Anglo-American English acceptable to the local Islamic cultures is one that entails restrictions and limitations. For example, I have the personal experience of translating Islamic texts from Persian to English. English translations of Islamic texts fortified with Islamic and Iranian culture that once translated to well comprehensible English, are still a strange text to the Anglo-American outsider. This is similar to attempts to present the English language to Islamic cultures through appropriation. In other words, while the appropriation of the English language makes the language comprehensible to the language learner, the product remains a strange and often inauthentic representation of everyday English language used internationally.

Where appropriation of the English language in particular local contexts fails, limitation and restriction of ELT can be the other means of holding back what are seen as undesirable implications of English language spread. This process of natural limitations and imposed restrictions can be hidden as parts of other agendas which make the process appear as 'unplanned'.

In the introduction to Chapter 5 'unplanned' LPLP (Baldauf, 1993) was referred to as a possible explanation for the lack of documentation regarding English LPLP in Iran. However, the status of the English language in a context such as Iran is far more complex than what one could simply label as unplanned; indeed, what the Education Ministry published as a foreign languages framework (elaborated in 5.3.2) can be seen as a guideline and plan for ELT in Iran, but at the same time the decision not to implement a plan, improve or expand ELT can surely be perceived as a planning practice in itself. Baldauf et al. (2007, p.234) argue:

> …[language] management can be overt through quite specific or planned policy, but it also can be covert through implicit or unplanned policy (Baldauf, 2005). The latter can be ideologically driven, non-consultative, and top-down ideology.

However, they go on to stress that:

> …agency exists beyond official bodies, and the failure to manage a language situation or the lack of decision making also can have as significant effects on language acquisition as those decisions that are deliberately taken.

In a similar vein, Kachru (1991, p.8) refers to 'invisible language planning'; invisible language planning determined by the attitudes and expectations of parents towards a language, the role of the media, the role of peer groups amongst middle-class youth which were all touched upon by interviewee participants who explained in Chapter 5 what they perceived as the motivations to learn English.

The practical limitations or imposed restrictions on ELT discussed in Chapter 5 contribute to the presence and attendance of English language learners in private sector language schools or private English tuition and most interviewees confirmed this (see Chapter 5.4) as the only way of accomplishing a working knowledge of the English language. Baldauf et al. (2007, p. 245) stress the insufficiently researched importance of 'Other Language Teaching' (OLT):

> Although school and university educators may believe that most OLT is effectively no more than a matter of language teaching industrialization for a financial return, OLT is characterized by emphasizing practical language skills, including oracy rather than literacy, thus playing a supplementary and remedial role to formal language education programs in schools.

It can be argued that those who cannot afford to invest in learning the English language beyond mainstream education would have less comprehensive knowledge of the language, a social divide reflected in ELT in Iran that predates the Islamic Revolution. One can see how access to better ELT and better knowledge of the English language would equate symbolic values of modernity and technological advancement. Baldauf et al. (2007, p. 242) touch upon this subject by equating unplanned language growth as an indicator of the prestige of that language:

> Non-mainstream language teaching, which works on market choice principles outside the mass education systems, is largely free from official intervention and political influence. Because of its politically neutral nature, the success or failure of unplanned language growth should been seen as a sensitive indicator of the prestige the public allocates to a particular language, and thus it can be argued that it serves the same role that the stock market does in economic development and planning.

While the education (Ministry of Education and Training) and cultural authorities (SCCR) take on the responsibility of guarding the Iranian people from cultural invasion, whether it is inflicted by Western satellite channels, internet access or even early introduction of

mainstream ELT, the participants interviewed and referred to in Chapter 5 commonly regarded this guardianship as a personal responsibility and not a collective one. They do so by referring to 'family upbringing' and how one has 'personal filters' for filtering what one does not want to take on board in the cultural learning experience of ELT.

6.7. The English language: the double-edged sword

This thesis has aimed not only to provide a critical introduction to policies and practices concerning the learning of the English language outside the language classroom in Iran but also to bring the mainly Western literature, concepts and theories of language ideology, policy and planning to bear on the Iranian context. The cultural concerns of the authorities were set against the participants' expressed desires and aspirations regarding the English language. The differences between what ELT is provided and what the participants expected were also discussed.

The limited and restricted mainstream ELT provisions were seen as insufficient and inefficient by the interview participants, many of whom were interviewed in late evening private tuition English classes being held in a garage of a house. They believed a working knowledge of the English language is a necessary investment they must make. On the subject of culture, many of the interview participants saw themselves as responsible learners who have their own individual safeguards on what is and what is not an acceptable cultural product.

With the empirical side of this study focused on the inevitable tension between what public or private sector English language learning is available to Iranians, the theoretical Chapter 2 sought to introduce and examine the concepts and ideas fundamental to critical and ideological studies of the English language and its policy and planning. The application of these to the Iranian context can strengthen the minority language rights discourses (see 2.1.1) and with regards to the Persian language, the introduction of language ideologies and LPLP literature can better define the role Persian plays in contemporary Iran as a lingua franca and a force behind national unity alongside Islam. The reservations and

hesitations of the official and top down policy on the expansion and improvement of ELT provision are indications of covert and in some instances overt metalinguistic awareness within the establishment of the importance and sensitivity of the English language. Only when the participants were asked about critical and political examples of overt decision-making by the officials (e.g. the ministry's rejection of ELT expansion into primary schools) or when the learners were asked about the cultural implications of English language learning, did they explain their positions on these issues; otherwise, most participants' initial impressions of the English language were positive and indicative of their demand and understanding of how important it is or will be to their individual and family lives.

Most of the language learners wanted to provide private English language tuition for their children and believed that it is not only beneficial but even necessary for their future. Some regretted the poor ELT quality they received and wished they had invested more and earlier in learning English. The participants saw the best form of defence against unwanted 'cultural invasion' as the focus on developing and supporting the local cultures and believed that with the advancement of communication technologies such as satellite channels and internet access, not understanding English does not equal preservation of local cultures. This understanding and individuals' desire for the globally popular foreign language is in contrast with the protective and sometimes negative impressions of foreign culture and engagement portrayed by the SCCR, which is the bedrock of socio-cultural decision-making in Iran. What could be referred to as the meta-cultural awareness of the SCCR is reflective of the establishment's sense of collective responsibility in upholding what can be broadly understood as Islamic and Iranian family values and principles.

The question that arises is whether in the twenty-first century and with the expansion of modern communication technologies, the restriction or limitation of English language learning and use will actually deprive the education authorities of valuable resources that need to be dedicated to the appropriation of the English language and preparation of learners for globalisation. Globalisation may be an invading cultural force as implied by the SCCR but as many participants pointed out, the response to such forces needs to be from within the individuals who have been prepared with the necessary tools of cross-

cultural examination and communication and not barred from the reality of facing the outside world.

On theoretical grounds it was argued that the English language still bears the mainly Western cultural baggage. The inequality and power relations in a native versus non-native speaker context were discussed. Despite the low degree of relevance of these topics to native versus non-native contexts where English plays a role as a lingua franca and bears the cultures of the non-native interlocutors, it was argued that in the English language learning industry the learners are taught and evaluated against native speaker norms. American and British English teaching material are used in the Iranian ELT private sector and an ideal student remains one who achieves the closest inter-language proximity to the competencies of the native English speaker.

The Iranian case provided a complex multipolar LPLP context and at the same time one which is unplanned. The official policies and practices could be seen as not only contradictory in relation to grass-root practices but also in conflict with some of the official discourses, where there can be discrepancies between what are deemed to be core values of the revolutionary state and those of a developing one. Further development of language policy on foreign language education does not merely require support from one institution such as the Ministry of Education and Training. It needs the evaluation of the status quo of English in Iranian public life and its deemed value to the integration of Iran globally.

6.8. Future research

The attempt to give an overview of English language status in Iran and lay the foundations to evaluate its future through this work was impeded by limited access to all the possible and ideal resources and of course individuals who could have contributed to this work from ministries of Education and Islamic culture. However the reluctance of their respective public relation departments to open up to my requests for interviews or even questionnaires is understood in light of the sensitivity of subjects touched upon.

The social impact of the divide between those who can afford private tuition and those who cannot in Iran deserves attention and further research. Moreover, this private sector ELT can be further researched in its contrast to the mainstream ELT.

It is hoped that the introduction of many of the often western theoretical frameworks on language policy and critical applied linguistics can be explored further in future research. The challenge of appropriation of the global lingua franca to serve the needs of conservative and religious communities and societies needs further research in grassroote attitudes and practices. It is also hoped that the mere exploration of LPLP in contexts where articulated policies and plans are non-existent can help in formulating local discourses of LPLP not just on the linguistic nationalism and official language preservation but languages as a whole.

References:

Abbasi, H. (2008) Bolandi-haye Havas [Endlessness of Greed]. Speech at Shiraz University centre for Zionism studies. September 2006.

Ahmad, M. (2004) Madrassa Education in Pakistan and Bangladesh. In Limaye et al. (Ed.) (2004) Religious radicalism and security in South Asia. The Asia-Pacific Center for Security Studies.

Akinnaso, F. N. (1994) Linguistic Unification and Language Rights. Applied Linguistics, Vol. 15, No.2. Oxford University Press.

Algar, H. (trans.) (1980) Constitution of the Islamic Republic of Iran. Berkley, CA: Mizan.

Amara, H. (2003) Recent foreign language education policies in Palestine. Language Problems & Language Planning, Vol.27, No.3, pp. 217-232.

Anderson, B. (2001) Western Nationalism and Eastern Nationalism: Is there a difference that matters? New Left Review 9. [last access 19/10/06 at http://newleftreview.org/A2320]

Ansre, G. (1979) Four Rationalisations for Maintaining European Languages in Education in Africa. African Languages. Vol.5, No.2, pp. 10–17.

Asmah, H.O. (1979) Language Planning for Unity and Efficiency: A Study of the Language Status and Corpus Planning of Malaysia. Singapore: RELC

Bokamba Eyamba and Tlou, J. (1997) The consequences of the language policies of African states vis-a-vis education. Proceedings of the VII Conference on African Linguistics. Columbia, OH: Hornbeam.

Baldauf, R., Li, M., and Zhao, S. (2007) Language acquisition management inside and outside the school. In Bernard Spolsky & Francis M. Hult (Eds.), Handbook of Educational Linguistics. Oxford: Blackwell.

Baldauf, R. B., Jr. (2005) Language planning and policy research: An overview. In E. Hinkel (ed.), Handbook of Research in Second Language Teaching and Learning. pp. 957–970. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Baldauf, R. B., Jr (2004) Issues of Prestige and Image in Language-in-Education Planning in Australia. Current Issues in Language Planning, Vol. 5, No. 4, Multilingual Matters, pp. 376-388.

Bartlett, T. (2001) Use the Road: The Appropriacy of Appropriation. Language and Intercultural Communication. Vol. 1, No. 1. pp.21-39.

Benwell, B. & Stokoe, E. (2006) Discourse and identity. Edinburgh: Edinburgh University Press Ltd.

Berenger, R. (2006) Political Will and Closing the Digital Divide. Global Media Journal, Vol. 1, No.1.

Bisong, J. (1995) Language Choice and cultural Imperialism: a Nigerian Perspective. ELT Journal. Vol.49, No.2, pp. 122-132.

Bourdieu, P. (1991) Language and Symbolic Power. Cambridge: Polity Press.

Browne, E. (1959) A Literary History of Persia. 4 vols. Cambridge, England: University Press.

Brumfit, C.J. (2001) Individual Freedom in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.

Brutt-Grifler, J. (1998) The development of English as an international.language: a theory of world language. Unpublished Ph.D. dissertation, Ohio State University, Columbus, Ohio, USA.

Brutt- Griffler, J. (2002) World English: A Study of Its Development. Multilingual Matters.

Bruthiaux, P. (2002) Predicting challenges to English as a global language in the 21st century. Language Problems & Language Planning.Vol. 26, No. 2, pp.129-157.

Byram, M. (1988) Foreign language education and cultural studies. Language, Culture, and Curriculum, Vol.1, No.1, pp.15-31.

Byram, M. (1989) Cultural studies in foreign language education. Philadelphia: Multilingual Matters.

Byram, M. and Morgan, C. (1994) Teaching -and-learning language-and-culture. Clevedon, England: Multilingual Matters.

Calhoun, C. (1993) Nationalism and Ethnicity, Annual Review of Sociology. Vol.19. pp. 211-239.

Chew, P. (1999) Linguistic imperialism, globalism, and the English language. AILA Review. Vol.13, pp.37-47.

Clawson, P. and Rubin, M. (2005) Eternal Iran. Palgrave. p.31-32.

Cook, S.B. (1996) Colonial Encounters in the Age of High Imperialism. New York: Longman.

Cook, V. (1999) Going beyond the native speaker in language teaching. TESOL Quarterly. Vol.33, pp.185-209.

Cooper, R. (1989) Language Planning and Social Change. Cambridge: Cambridge University Press.

Coulby, D. (1984) Dependency theory and education. Unpublished Paper, DICE, University of London. Institute of education.

Coulmas, F. (2002) Language policy in modern Japanese education. In J. W. Tollefson (ed.),Language policies in education: Critical issues. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. pp. 203-223

Cowie, C. (2007) The accents of outsourcing: the meanings of "neutral" in the Indian call centre industry. World Englishes. pp. 316-330. Blackwell Publishing.

Crystal, D. (1997) English as a Global Language. Cambridge: Cambridge University Press.

Crystal, D. (2000) On trying to be Crystal-clear: A response to Phillipson. Applied Linguistics. Vol.21, No.3, pp. 415–423.

Crystal, D. (2003) English as a Global Language (2nd edn), Cambridge: Cambridge University Press.

Dean, M. (1999) Governmentality: Power and Rule in Modern Society. London: Sage.

De Swaan, A. (2001) Words of the World, London: Polity Press.

Dua, H. (1994) The Hegemony of English. Mysore: Yashoda Publications.

Ehteshami, A. (2004) Islam, Muslim Polities and Democracy. Democratization, Vol.11, No.4, pp.90-110, Taylor and Francis Ltd.

Elchibey. E. (1997) Butov Azerbaycan yolunda. [Towards a united Azerbaijan]. Ankara: Ecdad Yayinlari.

Engber, D (2006) What's with the Iranian Students News Agency? Slate Magazine. Posted online 2 February 2006. [last viewed online on 05/12/2007 at www.slate.com/id/2135342/]

Fairclough, N. (1989) Language and Power. London: Longman.

Fairclough, N. (1995) Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language. London: Longman.

Findlow, S. (2006) Higher education and linguistic dualism in the Arab Gulf. British Journal of Sociology of Education. Vol. 27, No. 1, pp. 19-36. Taylor & Francis Ltd.

Fishman, J.A. (ed) (1989) Language and Ethnicity in Minority Sociolinguistic Perspective. Clevedon: Multilingual Matters.

Foucault, M. (2004) Naissance de la biopolitique: cours au Collège de France (1978-1979). Paris: Gallimard & Seuil.

Francis, D. and Kamanda, M. (2001) Politics and Language Planning in Sierra Leone. African Studies. Vol.60, No.2, pp.225-244. Taylor & Francis Ltd.

Gal, S. (1992) Multiplicity and contention among ideologies: A commentary. Pragmatics. Vol.2, No.3, pp. 445.449.

Gardner, R. and Lambert, W. (1972) Attitudes and Motivation in Second Language Learning. Rowley, MA: Newbury House.

Gardiner, M. (1992) The dialogics of critique: M.M. Bakhtin and the theory of ideology. NewYork: Routledge.

Gellner, E. (1983) Nations and Nationalism, Oxford: Blackwell Publishers.

http://www.guardian.co.uk/media/2009/jun/19/iran-bbc-worldwide

Gerard, S and Taylor, C. (2004) What is Triangulation? In Building Research Capacity, Vol.7, pp.7-9. Cardiff University school of Social sciences publishing. www.cardiff.ac.uk/socsi/capacity

Ferguson, G. (2006) Language Planning and Education. Edinburgh University Press.

Hachten, W. (1999) The world news prism: Changing media of international communication (5th ed.). Ames, IA: Iowa State University Press.

Hadley, G. (2004) ELT and the New World Order: Nation Building or Neo-colonial Reconstruction? TESOL Islamia. [last viewed online on 22/11/06 at http://www.tesolislamia.org/articles/featured_article.html]

Halliday, M.A.K. (1994) An Introduction to Functional Grammar (Second Edition). London: Arnold.

Hassanpour, A. (1992) Nationalism and Language in Kurdistan 1918 - 1985. USA: Mellen Research University Press.

Hassanpour, A.,Skutnabb-Kangas, T. and Chyet, M. (1996) The Education of Minorities. International Review of Education / Internationale Zeitschrift für Erziehungswissenschaft / Revue Internationale de l'Education, Vol. 42, No. 4, pp. 367-379.

Hatch, E., & Farhady, H. (1982) Research design and statistics for applied linguists. Rowley, Massachusetts: Newbury House.

Heath , S.B. (1977) Social History in Bilingual Education: Current Perspectives. Vo.1, pp.53-72. Arlington. VA.

Heath, S.B. (1989) Language ideology. In International Encyclopedia of Communications, 4 vols, ed. Erik Barnouw, 2: 393-395. New York: Oxford University Press.

Hiro, D. (1985) Iran Under the Ayatollahs. London: Routledge & Kegan Paul. p. 57.

Hobsbawm, E (1990) Nations and Nationalism Since 1780: Programme, Myth, Reality. New York: Cambridge Univ. Press

Holland, R. (2002) Globospeak? Questioning Text on the Role of English as a Global Language. Language and Intercultural Communication. Vol. 2, No. 1.

Holme, R. (2002) Carrying a Baby in the Back: Teaching with an Awareness of the Cultural Construction of Language. Language, Culture and Curriculum. Vol.15, No.3.

Hornberger, N. (1997) Indigenous Literacies in the Americas: Language Planning from the Bottom Up. Berlin, Germany: Mouton de Gruyter.

Hussein, A. (1996) ESP materials development: the case of Islamic ESP. Proceedings of the international conference: English and Islam: Creative encounters 96. International Islamic University Malaysia.

Hyde, B. (2002) Japan's emblematic English. English Today, Vol.18, No.3, pp. 12-20.

Jenkins, J. (2000) The Phonology of English as an International Language. Oxford University Press.

Jenkins, J. (2006) Points of view and blind spots: ELF and SLA. International Journal of Applied Linguistics. Vol. 16. No. 2. Blackwell Publishing Ltd.

Kabel, H. (2007) The discourses of appropriation: a response to Karmani (2005), Applied Linguistics.Vol.28, No.1, pp.136-142. Oxford University Press.

Kachru, B. (1986) The Alchemy of English. The Spread, Function and Models of non-native Englishes. Oxford, Pergamon.

Kachru, B. (1988) 'The sacred cows of English'. English Today. Vol.16, No.4, pp. 3-8.

Kachru, B. (1991) Liberation linguistics and the Quirk concern. English Today. Vol. 7, pp. 3-13.

Kachru, B. (1992) Models for non-native Englishes. In Kachru, B. B. (ed.), The Other Tongue: English across Cultures. pp.48-74. 2nd edn. Urbana: University of Illinois Press.

Kachru, B. (1997) World Englishes and English-using communities. Annal Review of Applied Linguistics. Vol.17, pp.66–87.

Kaplan, R. B. and Baldauf, R. B. (1997) Language Planning From Practice to Theory. Clevedon, Avon: Multilingual Matters.

Kaplan, R. B. and Baldauf , R. B. (1998) The Language Planning Situation in… . Journal of Multilingual and Multicultural Development. Vol. 19, No. 5&6. Multilingual Matters. pp. 358-368.

Kaplan, R. B. and Baldauf, R. B., Jr. (2003) Language and Language-in-Education Planning in the Pacific Basin. Dordrecht: Kluwer.

Karmani, S. (1995) Islam, politics and English language teaching. Muslim Education Quarterly. Vol.13, No.1, pp.12-33.

Karmani, S. (2005a) English, "terror," and Islam. Applied Linguistics. 26, pp.282-287.

Karmani, S. (2005b) Petro-linguistics: The Emerging nexus between oil, English and Islam. Journal of Language, Identity, and Education. Vol.4, No.2, pp.87-102.

Karmani, S. and Pennycook, A. (2005c) Islam, English and 9/11. Journal of Language,Identity, and Education. Vol.4, No.2, pp.157–172.

Karmani, S and Makoni, S. (2005d) Islam and English in the Post-9/11 Era. Lawrence Erlbaum publishing.

Karmani, S. (2006) 'GOOD MUSLIMS SPEAK ENGLISH'. Critical Discourse Studies.Vol. 3, No. 1 April 2006, pp. 103-105.

Kazmi, Y. (2004) The Hidden Political Agenda of Teaching English as an International Language. Published online by Tesolislamia. Available at www.tesolislamia.org/articles.html [last visited 02/04/2006] originally published by Muslim Education Quarterly, Vol.15, No.1, Cambridge, UK.

Keshavarz, M. (1996) Islamic Republic of Iran, In: Dickson, P. and Cumming, A. (Ed.) (1996) Profiles of Language Education in 25 Countries. National Foundation for Educational Research (NFER).

Khamenei, A. (1999) Friday prayer sermons at Tehran University, Voice of the Islamic Republic of Iran.

Khan,G. (1998) Indian Muslim Perceptions of the West during the Eighteenth Century. Karachi, Oxford University Press.

Khuwaileh, A. (2000) Cultural Barriers of Language Teaching: A Case Study of

Classroom Cultural Obstacles. Computer Assisted Language Learning. Vol. 13, No. 3, pp. 281–290. Swets & Zeitlinger Pub.

Kloss H. (1969) Research Possibilities on Group Bilingualism, Quebec: International Centre for Research on Bilingualism.

Kniffka, H. (1992) 'Cultural identity, life cycles and intercultural communication: Teaching German to adults in Saudia Arabia', Language Teaching Journal. Vol.2, pp.75–80.

Kramsch, C. (1983) Culture and constructs: Communicating attitudes and values in the foreign language classroom. Foreign Language Annals, Vol.16, No.6.

Kramsch, C.J. (1987) Foreign language textbooks' construction of foreign reality. The Canadian Modern Language Review, Vol.44, No.1, pp. 95-119.

Kramsch, C. (1993) Context and culture in language teaching. New York: Oxford University Press.

Kramsch, C. (1995) The cultural component of language teaching. Language, Culture, and Curriculum, Vol.8, pp.83-93.

Kramsch, C. (1998) The privilege of the intercultural speaker. In Byram, M., and Fleming, M. (eds.), Language Learning in Intercultural Perspective: Approaches through Drama and Ethnography, pp.16-31. Cambridge: Cambridge University Press.

Kyoon Yoo, O. (2005) Discourses of English as an Official Language in a Monolingual Society: The case of South Korea. Second Language Studies. Vol.23, No.2, [last viewed online on 22/11/06 at http://www.hawaii.edu/sls/uhwpesl/23(2)/5%20Yoo,%20Ok%20Kyoon.pdf]

Lambert, R. (2001) Adult use and language choice in foreign language policy. In Cooper, R., Shohamy, E. And Walters, J. (eds.) (2001) New Perspectives and Issues in Educational Language Policy. pp 171–196.

Languages of Iran (http://www.ethnologue.com/show_country.asp?name=IR)

Laponce, J.A. (1987) Languages and Their Territories. Toronto: University of Toronto Press.

Laponce, J.A. (1993) Do languages behave like animals? International Journal of the Sociology of Language. Vol.103, pp.19–30.

Lippi-Green, R. (1997) English with an Accent: Language, Ideology and Discrimination in the United States. New York: Routledge.

Lulat, Y. (2006) Comparative Perspectives on Islamic Identity and Issues of Education in the Aftermath of September 11, 2001. Comparative Education Review, vol. 50, no. 3. pp. 518-527, Comparative and International Education Society.

Mackay, S. (1996) The Iranians: Persia, Islam and the Soul of a Nation. New York : Dutton.

Malik, S.A. (1993) Primary Stage English. Lahore: Tario Brothers.

Malik, I. (1999) Islam, Nationalism and the West: Issues of Identity in Pakistan. London: Macmillan.

May, S. (2000) Uncommon languages: the challenges and possibilities of minority language rights, Journal of Multilingual and Multicultural Development, Vol.21, No.5, pp. 366-385.

May, S. (2005) Language rights: Moving the debate forward. Journal of Sociolinguistics. vol. 9, No.3. pp. 319-347.

Mazrui, A. and Mazrui, A. (1998) The Power of Babel: Language and Governance in the African Experience. Nairobi: EAEP.

McArthur, T. (1998) The English Languages. Cambridge: Cambridge University Press.

McArthur, T. (2003) English as an Asian Language: Some observations on roles and realities in the world's largest continent. English Today. Vol.74, No.19, Cambridge University Press.

Mesthrie, R. and Bhatt, R. (2008) World Englishes: The Study of New Linguistic Varieties. (Key Topics in Sociolinguistics). Cambridge: CUP

Milroy, J. and L. Milroy. (1999) Authority in Language: Investigating Standard English. London: Routledge.

Modiano, M. (2001) Ideology and the ELT Practitioner. The International Journal of Applied Linguistics. Vol.11, No. 2, pp. 159-173.

Modiano, M. (2001) Linguistic Imperialism, Cultural Integrity, and EIL. ELT Journal, Vol. 55, No. 4, p.345.

Montazeri (1979) speech quoted in Paul, Ludwig (1999). "Iranian Nation" and Iranian-Islamic revolutionary ideology. Die Welt des Islams Vol.39, No.2. Leiden. p.194

Motlagh, J. (2005) Analysis: Blogs are Iranians' weapons of choice. Middle East Times. [Available online at http://www.mafhoum.com/press7/229T45.htm , last viewed 03/03/ 2005]

Munat, J. (2005) English as a Vehicular Language: a Case of Globalization or Linguistic Imperialism? International Languages: From Communication to Power. [Last viewed online at http://www.stm.unipi.it/programmasocrates/cliohnet/books/language2/11_Munat.pdf on 22/01/07]

Myhill, J. (1999) Identity, territoriality and minority language survival. Journal of Multilingual and Multicultural Development. Vol.20, No.1, pp.34–50.

Oakes, L. (2005) From internationalisation to globalization: Language and the nationalist revival in Sweden. Language Problems & Language Planning. Vol. 29, No.2, pp. 151-176. John Benjamins Publishing Company.

Parker, D. (2004) Global English, culture, and Western modernity. Kwok-Kan Tam & Timothy Weiss (eds.) (2004), English and Globalization. Perspectives from Hong Kong and Mainland China, Hong Kong: Chinese University Press.pp 23-42.

Pattanayak, D.(1991) Language, Education and Culture. Mysore: Central Institute of Indian Languages.

Patten, A. (2006) The Humanist Roots of Linguistic Nationalism. History of Political Thought. Vol. XXVII. No. 2.

Paul, L. (1999) "Iranian Nation" and Iranian-Islamic Revolutionary Ideology. Die Welt des Islams, New Ser., Vol. 39, Issue.2, pp. 183-217

Pennycook, A. (1994) The cultural Politics of English as an international Language.

London: Longman.

Pennycook, A. (2001) Critical applied linguistics: A critical introduction. Mahwah, NJ:

Lawrence Erlbaum Associates.

Pennycook, A. (2002a) Mother tongues and protectionism. International Journal of the

Sociology of Language, Vol.154, pp.11-28.

Pennycook, A. (2002b) Language policy and docile bodies: Hong Kong and governmentality. In J. W. Tollefson (Ed.), Language policies in education: Critical issues. pp. 91-110. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

Pennycook, A. (2003) Islam, English and 9-11: an interview with Alistair Pennycook by Sohail Karmani. TESOL Islamia. [last viewed online at: http://www.tesolislamia.org/ on 22/11/06]

Pennycook, A. and Coutard Marin, S. (2005) Teaching English as a Missionary Language (TEML)[last viewed online at: http://www.tesolislamia.org/articles/featured_article.html on 22/11/06]

Persian academy (www.persianacademy.ir)

Persian academy history (www.persianacademy.ir/tarikhche.htm)

Persian academy constitution (www.persianacademy.ir/asasname.htm)

Phillipson, R. (1992) Linguistic Imperialism. Oxford: Oxford University Press.

Phillipson, R., & Skutnabb-Kangas, T. (1996) English only worldwide or language ecology? TESOL quarterly. Vol.30, pp.429-452.

Phillipson, R. (1997) Realities and Myths of Linguistic Imperialism. Journal of multilingual and multicultural development. Vol. 18, No. 3.

Phillipson, W. and Skutnabb-Kangas, T. (1999) Englishisation: One dimension of globalisation. In D. Graddol and U. Meinhof (eds) English in a Changing World. AILA Review. 13, pp. 19–36. Oxford: English Book Centre.

Phillipson, R. (2002) Global English and local language policies. Language Problems and Language Planning. Vol. 25, No.1, pp.1–24.

Phillipson, R. (2005) Linguistic imperialism 10 years on. Sohail Karmani interviews Robert Phillipson. ELT Journal, Vol.59, No.3, pp. 244-249.

Powell, R. (2002) Language Planning and the British Empire: Comparing Pakistan, Malaysia and Kenya. Current Issues in Language Planning. Vol.3, No.3. pp. 205-279.

Pryor, C. and Esalami-Rasekh, Z. (2004) Iranian and U.S. Pre-service Teachers' Philosophical Approaches to Teaching: Enhancing Intercultural Understandings. Current Issues in Comparative Education. Vol.7, No.1.

Quirk, R. (1985) The English language in a global context. In R. Quirk & H. G. Widdowson (Eds.), English in the world: Teaching and learning the language and literatures. Cambridge University Press. pp.1-6

Rahman, T. (1990a) Pakistani English: The Linguistic Description of a Non-Native Variety of English. Islamabad: National Institute of Pakistan Studies, Quaid-i-Azam University.

Rahman, T. (1990b) Linguistic deviation as a stylistic device in Pakistani English fiction.

Journal of Commonwealth Literature. Vol.25, No.1, pp.1-11.

Rahman, T. (1995) The Pashto language and identity-formation in Pakistan. Contemporary South Asia. Vol.4, No.2, pp.151-170.

Rahman, T. (1996) Language and Politics in Pakistan. Karachi: Oxford University Press.

Rahman, T. (1996) British language policies and imperialism. Language Problems and Language Planning.Vol.20, No.2, pp.91-115.

Rahman, T. (1997) The Medium of Instruction Controversy in Pakistan. Journal of Multilingual and Multicultural Development. Vol.18, No.2, pp.145-54.

Rahman, T. (1998) Language and Politics in Pakistan. Karachi: Oxford University Press.

Rahman, T. (1999) Language and Culture in Education. Karachi: Oxford University Press.

Rahman, T. (2001) English-speaking institutions in Pakistan. Journal of Multilingual and Multicultural Development, Vol.22, No.3, pp.242–61.

Rahman, T. (2002) Language, Ideology and Power: Language-Learning among the Muslims of Pakistan and North India Karachi. Oxford: Oxford University Press.

Riaz, M. (2000) Education Systems in an Ideological State: Major Issues and Concerns in Pakistan. In Mazurek, K., Winzer, M. A., & Majorek, C. (eds.) Educational in a Global Society: A Comparative Perspective (pp. 329-341). New York: Allyn and Bacon.

Ricento, T. (2000) Historical and theoretical perspectives in language policy and planning. Journal of Sociolinguistics, Vol. 4, No.2, pp.196-213.

Ricento, T. (Ed.) (2006) An introduction to language policy: Theory and method. London: Blackwell.

Ridge, B. (2004) Bangsa Malaysia and Recent Malaysian English Language Policies. Current Issues in Language Planning. Vol. 5, No. 4, p.416.

Rizvi, S. (1986) Islamic Philosophy of education. Lahore: Institute of Islamic Culture.

Robinson, C. and Varley, F. (1998) Language diversity and accountability in the South: Perspectives and dilemmas. Journal of Sociolinguistics. Vol.2, No.2. pp.189-203.

Rouhani, F (2000) The Spatial Politics of Leisure: Internet Use and Access in Tehran, Iran. Working papers on new media and information technology in the Middle-East. Georgetown University. [Last viewed online at http://nmit.georgetown.edu/papers/frouhani.htm on 11/03/2007]

Samii, A. (2000) The Nation and Its Minorities: Ethnicity, Unity and State Policy in Iran. Comparative Studies of South Asia, Africa and the Middle East, Vol.20, No.1, pp.128-137.

Sanasarian, E. (2000) Religious Minorities in Iran, Cambridge University Press.

Schaub, M. (2000) English in the Arab Republic of Egypt. World Englishes, Vol. 19, No. 2, pp. 225-238. Blackwell Publishers Ltd

Sefa Dei, G.J. and Asgharzadeh, A. (2003) Language, Education and Development: Case Studies from the Southern Contexts. Journal of Language and Education. Vol. 17, No. 6. MultilingualMatters. [last viewed online on 02/04/2006 at: http://www.multilingualmatters.net]

Seidlhofer, B. (2000) Mind the gap: English as a mother tongue vs English as a lingua franca. Vienna English Working Papers. Vol.2, No.1.

Seidlhofer, B. (2001) Closing a conceptual gap: The case for a description of English as a lingua franca. International Journal of Applied Linguistics. Vol. 11, No.2, pp. 133–158.

Secretariat of Supreme Council of Cultural Revolution (http://www.iranculture.org/en/about/tarikh.php)

Shaffer, B. (2000) The Formation of the Azerbaijani Collective Identity in Iran. Nationalities papers. Vol. 28. No. 3. pp.449-477.

Shahbazi, M. (1998) Formal education, school teachers, and ethnic identity among the Quahqa'I of Iran. Unpublished doctoral dissertation, Washington University.

Shohamy, E. (2003) Implications of Language Education Policies for Language Study in Schools and Universities. The Modern Language Journal, Vol.87, No. 2, pp.276-286 .

Skilton-Sylvester, E. (2003) Legal Discourse and Decisions, Teacher Policymaking and the Multilingual Classroom: Constraining and Supporting Khmer/English Biliteracy in the United States. International Journal of Bilingual Education and Bilingualism. Vol. 6, No. 3&4, pp.168-184.

Skutnabb-Kangas, T. (1986) Multilingualism and the education minority children. In R. Phillipson & T. Skutnabb-Kangas (Eds.) Linguicism rules in education (pp. 42-72). Roskilde: Roskilde University Center, Institute VI.

Skutnabb-Kangas, T., Phillipson, R., & Rannut, M. (1994) Linguistic human rights: Overcoming linguistic discrimination. Berlin: Mouton de Gruyter.

Skutnabb-Kangas, T. (1998) Human rights and language wrongs – A future for diversity? Language sciences, 20, pp.5-28.

Skutnabb-Kangas, T. (2000) Linguistic genocide in education, or worldwide diversity and human rights? Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

Skutnabb-Kangas, T. and Phillipson, R. (2000) The World Came to Sweden – But Did Language Rights? Current Issues in Language & Society. Vol. 7, No. 1.

Spichtinger, D. (2000) The Spread of English and its Appropriation. Diplomarbeit zur Erlangung des Magistergrades der Philosophie eingereicht an der Geisteswissenschaftlichen Fakultät der Universität Wien. [Last viewed online 15/06/07 at http://www.geocities.com/dspichtinger/Uni/sp-dipl3.pdf]

Spolsky, B. (Ed.). (1999) Concise encyclopedia of educational linguistics. Amsterdam: Elsevier Science Ltd./Pergamon.

Spolsky, B. (2004) Language Policy. Key Topics in Sociolinguistics. Cambridge: Cambridge University Press.

Stephan, L. (1999) Political correctness versus freedom of speech: Social uses of language ideology. Unpublished doctoral dissertation, University of Washington.

Stevenson, P. (eds.) (2006) Language ideologies, policies and practices: language and the future of Europe. Palgrave Macmillan.

Street, B. (1984) Literacy in Theory and Practice. Cambridge: The Cambridge University Press.

Talebinezhad, M. R. & Aliakbari, M. (2002). Evaluation and Justification of a paradigm shift in the current ELT models in Iran. Retrieved from http://www.linguistik-online.de/10_02/talebinezhadaliakbari.html_

Taleqani (1979) Speech quoted in Paul, Ludwig (1999). "Iranian Nation" and Iranian-Islamic revolutionary ideology. Die Welt des Islams, Vol.39, No.2. Leiden. P. 191

Tollefson, J. (1991) Planning language, planning inequality. London: Language in Social Life Series: Longman.

Thompson, J. B. (1981) Critical hermeneutics. A study in the thought of Paul Ricoeur and Jurgen Habermas . USA: Cambridge University Press.

Thompson, J.B. (1984) Studies in the Theory of Ideology. Oxford: Polity Press.

Tollefson, J. (1999) Language Ideology and Language Education. Proceedings of the Fourth International Conference on Language and Development. [last viewed online at: http://www.languages.ait.ac.th/hanoi_proceedings/hanoi1999.htm on 02/02/2007]

Tollefson, J. (2005) 'Critical theory in language policy'. In Ricento, T. (ed.) An Introduction to Language Policy, Oxford: Blackwell, pp. 42–59.

Tsuda, Y. (1994) The diffusion of English: Its impact on culture and communication. Keio Communication Review, 16, pp.49-61.

Van Parijs, P. (ed.) (2004) Cultural Diversity versus Economic Solidarity. Brussels: De Boeck Université.

Washima, C. D. , Harshita, A. H. and Naysmith, J. (1996) English and Islam in Malaysia: Resolving the tension? World Englishes .Vol. 15, No. 2, pp.225-234.

Widdowson, H. (1985) English in the world: teaching and learning the language and literatures. Cambridge University Press.

Widdowson, H.(1997) EIL, ESL, EFL: global issues and local interests. World Englishes. Vol.16, No.1, pp.135-146.

Widdowson, H. (1994) 'The Ownership of English.' In TESOL Quarterly, Vol. 28, p. 385.

Widdowson, H. (2003) "Coming to Terms with Reality: Applied Linguistics in Perspective." Applied Linguistics in the 21st Century. AILA Review, (Ed.) David Graddol. 14, 2001, 2-17. 16 Nov 2003. http://www.aila.soton.ac.uk/pdfs/Aila14.pdf.

Wierzbicka, A. (2006) English: Meaning and culture. New York: Oxford University Press

Woolard, K., and Schieffelin, B. (1994) Language Ideology. Annual Review of Anthropology. Vol. 23, pp.58 82.

Wright, R. (2000) The Last Great Revolution: Turmoil And Transformation In Iran. Alfred A. Knopf : Distributed by Random House.

Wright, S. (1997) Language as a Contributing Factor in Conflicts Between States and Within States. Current Issues in Language and Society, Vol. 4, No 3.

Wright, S. (2004) Language Policy and Language Planning: From Nationalism to Globalisation. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Wright, S. (2007) Language Policy and Language Planning' in C. Lamas and P.Stockwell (eds.) Routledge Encyclopedia of Linguistics, Routledge, 2006, pp.164-173.

Wiseman, A. and Alromi, N. (2003) The Intersection of Traditional and Modern Institutions in Gulf States: a contextual analysis of educational opportunities and outcomes in Iran and Kuwait. British Association for International and Comparative Education. Vol.33, No.2, pp.207-234.

7. Appendix

7.1. Supreme Council of the Cultural Revolution (SCCR) Resolutions

Islamic Republic of Iran's cultural principles

شاخص هاي فرهنگي جمهوري اسلامي ايران
مصوب پانصد و سيمين جلسه مورخ 1382/09/25 شوراي عالي انقلاب فرهنگي
تاريخ ابلاغ: 1382/10/15 شماره ابلاغ: 5123/دش

شرح:
شوراي عالي انقلاب فرهنگي در جلسة 530 مورخ 1382/9/25 ، در اجراي بند «الف» ماده 162 قانون برنامه سوم توسعه اقتصادي، اجتماعي و فرهنگي كشور، به پيشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي، ارزش‌هاي اساسي نظام جمهوري اسلامي و شاخص‌هاي فرهنگي متناسب با آن را در سه حوزة 1ـ تغييرات فكري، بينشي و رفتاري 2ـ مصرف كالاها و خدمات فرهنگي 3ـ نيروي انساني، فضاها و تجهيزات فرهنگي دولتي و غيردولتي به اين شرح تصويب كرد:

ارزشهای اساسی نظام جمهوری اسلامی
1- مشروعیت الهی نظام اسلامی
2- اولویت حفظ نظام اسلامی
3- کارآمدی نظام اسلامی
4- عمل به تکلیف
5- استقلال‌طلبی، ظلم ستیزی و استکبار ستیزی
6- آزادی مشروع
7- مشارکت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی
8- بسط و گسترش عدالت اجتماعی و حمایت از محرومان
9- وحدت کلمه آحاد ملت و دولت و ملت
10- خودکفایی علمی و نهضت نرم‌افزاری
11- التزام علمی به دین اسلام
12- ایثارگری و شهادت طلبی
13- وجدان کار و مسئولیت‌پذیری
14- پیوند دین و سیاست و عدم جدایی آنها
15- حفظ و احیای هویت دینی و ملی و مبارزه با تهاجم فرهنگی بیگانه
16- احترام به قانون و انضباط اجتماعی
17- حفظ و احیای معنویات و اخلاق اسلامی و نفی مادی‌گری و تجمل‌گرایی
18- خردورزی و منطق گرایی، پای بندی به عقل وتجربه و مبارزه با خرافات وعوام فریبی
19- خدمت رسانی به مردم
20- اسلامی شدن مراکز آموزشی و فرهنگی
21- حفظ کیان خانواده و تأکید بر جایگاه زنان، جوانان و نخبگان در جامعه

1- شاخصهای تحولات فکری، بینشی، رفتاری

1-1- میزان اعتقاد به خدا و روز جزا
1-2- میزان پای بندی به شعائر فردی و اجتماعی دین اسلام
1-3- میزان اعتقاد و التزام به ویژگی‌های انسان کامل از نظر دین
1-4- میزان اعتقاد و التزام به ویژگی‌های اقتصادی اسلامی
1-5- میزان پای بندی به هویت ملی و دینی
1-6- میزان پای بندی به روابط شرعی میان زن و مرد
1-7- میزان پای بندی به قانون
1-8- میزان پای بندی به شیوه‌های ارتقاء اجتماعی بهنجار
1-9- میزان اعتماد مردم به یکدیگر، به گروهها، اقشار، اقوام، نخبگان و دولت
1-10- میزان اعتقاد و التزام به حاکمیت ضوابط بر روابط
1-11- میزان اعتقاد به نفس عمل و نه صرفا عامل عمل
1-12- میزان پرهیز از توجیه اعمال نابهنجار و فرار از مسئولیت
1-13- میزان اعتقاد گروهها و اقشار مختلف اجتماعی به دخالت دین در امور سیاسی
1-14- میزان مشارکت سیاسی، اجتماعی
1-15- میزان اعتقاد به تعهد در واگذاری مسئولیت‌ها)التزام به ارزشهای ملی و دینی)
1-16- میزان خوشبینی و امید نسبت به اوضاع آینده کشور
1-17- میزان اعتماد متقابل میان نخبگان سیاسی، اجتماعی
1-18- میزان وجدان کار
1-19- میزان مطابقت کالاها و خدمات فرهنگی تولید شده با ارزشهای نظام جمهوری اسلامی
1-20- میزان اعتقاد و اعتماد به توان خودی در توسعه علمی، صنعتی کشور و عدم اعتماد به بیگانگان
1-21- میزان خدمات رسانی به مردم
1-22- میزان پای بندی به سنت‌های مقبول شرعی و عرفی
1-23- میزان پای بندی به موازین عقلی و دوری از خرافات
1-24- میزان اعتقاد به دفاع از کیان اسلامی و دفع تهاجم بیگانگان از جمهوری اسلامی
1-25- میزان اعتقاد به سهم کشور درتولید علم و اطلاعات و پژوهشهای علمی در عرصه‌های جهانی

2- شاخصهای مصرف کالاها و خدمات فرهنگی

2-1- سرانه مطالعه کتب غیردرسی
2-2- سرانه مطالعه روزنامه
2-3- سرانه استفاده از رسانه‌های سمعی و بصری
2-4- سرانه استفاده از هنرهای نمایشی)سینما، تئاتر و موسیقی زنده)
2-5- سرانه شرکت در مراسم و مجالس مذهبی
2-6- سرانه بازدید از نمایشگاه‌های فرهنگی و هنری
2-7- سرانه بازدید از موزه‌ها، اماکن و آثار تاریخی)میراث فرهنگی)
2-8- سرانه مسافرتهای سیاحتی و زیارتی
2-9- سرانه فعالیتهای ورزشی بر حسب ساعت)فردی و همگانی)
2-10- میزان برخورداری خانوار از رایانه
2-11- میزان بهره‌مندی افراد از رسانه‌های مکتوب و صوتی، تصویری خارجی
2-12- میزان استفاده از برنامه‌های رادیو و تلویزیون)به تفکیک)

3- شاخصهای توسعه فرهنگی، نیروی انسانی، فضاها و تجهیزات فرهنگی
الف ـ کتاب

3-1- شمارگان کتاب
3-2- سهم عناوین کتابهای چاپ اول به کل عناوین
3-3- سهم عناوین کتابهای تألیف شده به کل عناوین منتشر شده
3-4- نسبت عناوین کتابهای ترجمه شده به کل عناوین
3-5- مصرف کل کاغذ فرهنگی)چاپ ونشر)
3-6- نسبت شمارگان کتابهای دینی به کل شمارگان کتابها
3-7- نسبت عناوین کتابهای دینی به کل عناوین کتاب
3-8- نسبت شمارگان قرآن کریم به کل کتابهای منتشره و کتابهای دینی
3-9- تعداد مؤلفان و مترجمان
3-10- تعداد تشکلهای صنفی، حرفه‌ای در بخش کتاب
3-11- تعداد کتابفروشیها
3-12- سرانه زیربنای کتابخانه‌های عمومی)کتابخانه‌های عمومی شهری، مساجد و روستایی)
3-13- نسبت کتابهای امانت داده شده به کل موجودی کتاب در کتابخانه‌های عمومی
3-14- تعداد مراجعان به کتابخانه‌های عمومی
3-15- تعداد مراجعان به کتابخانه‌های مراکز آموزشی)مدارس و مراکز آموزش عالی)
3-16- تعداد کتابخانه‌های مجهز به فناوری اطلاعات و ارتباطات
3-17- تعداد ناشران کشور به تفکیک فعال و غیرفعال
3-18- ظرفیت چاپخانه‌ها به تفکیک ورق

ب ـ مطبوعات
3-19- سرانه شمارگان مطبوعات(به جز روزنامه(به ازاء هر ده هزار نفر
3-20- عناوین مطبوعات به جز روزنامه
3-21- سرانه شمارگان روزنامه
3-22- عناوین روزنامه
3-23- عناوین مطبوعات غیرفارسی داخلی به کل عناوین مطبوعات
3-24- تعداد نشریات الکترونیکی
3-25- تعداد مطبوعات حوزه دین به کل مطبوعات
3-26- تعداد دکه‌ها و مراکز تك فروشی مطبوعات
3-27- تعداد اعضای شاغل در هیئت تحریریه مطبوعات
3-28- تعداد تشکلهای صنفی، حرفه‌ای در بخش مطبوعات

پ ـ سینما
3-29- سرانه ظرفیت سالنهای سینما)صندلی / سالن)
3-30- تعداد فیلمهای سینمایی تولید شده
3-31- تعداد فیلمهای وارداتی اکران شده
3-32- تعداد تماشاگران فیلم‌های داخلی
3-33- تعداد تماشاگران فیلم‌های خارجی
3-34- تعداد تشکلهای صنفی، حرفه‌ای درحوزه سینما
3-35- نسبت فیلمهای مذهبی تولید شده به کل فیلمها
3-36- نسبت فیلمهای تاریخی، ملی تولید شده به کل فیلمها

ث ـ موسیقی، تئاتر و سایر فعالیتهای هنری
3-37- سرانه صندلی مراکز اجرای برنامه موسیقی وتئاتر
3-38- عناوین موسیقی تولید شده به تفکیك موضوع

3-39- شمارگان موسیقی تولید شده
3-40- تعداد نمایشهای اجرا شده
3-41- نسبت نمایشنامه‌های مذهبی تولید شده به کل نمایشنامه‌ها
3-42- نسبت نمایشنامه‌های تاریخی، ملی تولید شده به کل نمایشنامه‌ها
3-43- تعداد تماشاگران برنامه‌های هنری
3-44- شمارگان نوارهای صوتی تولید شده به تفکیک موضوع
3-45- تعداد فروشگاه‌های عرضه محصولات هنری
3-46- تعداد ناشران آثار صوتی، تصویری
3-47- تعداد نگارخانه‌ها
3-48- تعداد تشکلهای صنفی، حرفه‌ای در بخش هنر

ج - ورزش
3-49- ظرفیت اسمی سالنها و میادین ورزشی)تماشاگران)
3-50- تعداد تماشاگران مسابقات ورزشی
3-51- سرانه مساحت اردوگاههای فرهنگی – تفریحی به کل دانش آموزان
3-52- سرانه فضاهای ورزشی ثبت شده به تفکیک عمومی و دانشجویی
3-53- سرانه فضاهای ورزشی مدارس
3-54- تعداد ورزشکاران فعال در ورزشهای قهرمانی
3-55- تعداد ورزشکاران شرکت کننده در مسابقات بین‌المللی
3-56- تعداد باشگاه‌های ورزشی
3-57- تعداد تشکلهای صنفی، حرفه‌ای در بخش ورزش
3-58- تعداد مسابقات ورزشی بین‌المللی برگزار شده در داخل

چ - رادیو، تلویزیون
3-59- میزان تولید و پخش برنامه‌های رادیویی
3-60- میزان تولید و پخش برنامه‌های تلویزیونی
3-61- گیرنده‌های رادیویی و تلویزیونی به ازاء هر خانوار

ح - خبرگزاری
3-62- تعداد خبرهای تولید شده بر حسب کلمه و به تفکیک موضوع و زبان
3-63- تعداد مشترکین اخبار خروجی
3-64- تعداد خبرگزاریهای داخلی
3-65- تعداد دفاتر خبرگزاری‌های خارجی در ایران
3-66- تعداد دفاتر خبرگزاری ایران در خارج از کشور
3-67- تعداد خبرنگاران خبرگزاری‌های داخلی
3-68- تعداد خبرنگاران خارجی شاغل در کشور
خ - سایر رسانه‌های صوتی، تصویری
3-69- تعداد سایت‌های اینترنتی فارسی زبان داخلی
3-70- تعداد وبلاگها و آی اس پی‌های فارسی زبان
3-71- تعداد نرم‌افزارهای چند رسانه‌ای تولید شده داخلی به تفکیک موضوع

د - امور مذهبی
3-72- نسبت مساجد دارای امام جماعت به کل مساجد
3-73- نسبت مساجد دارای کتابخانه و محل اجتماعات فرهنگی به کل مساجد

3-74- نسبت مساجد مجهز به فناوری اطلاعات و ارتباطات به کل مساجد
3-75- تعداد زائران اماکن مذهبی خارج از کشور
3-76- تعداد کانونهای قرآنی موجود در کشور
3-77- تعداد موقوفات جدید ثبت شده)در طی سال)
3- 78- تعداد رقبات به تفکیك نوع
3-79- تعداد مدارس دینی به تفکیك جنسیت
3-80- تعداد مؤسسات آموزشی و پژوهشی دینی
3-81- تعداد طلاب کشور
3-82- نسبت روحانیون کشور به ازای هر هزار نفر جمعیت
3-83- نسبت تشکلها و هیأتهای دینی به تشکلهای غیر دولتی
3-84- نسبت تشکلها و هیأتهای دینی بانوان به کل تشکلهای دینی
3-85- نسبت مجتمع‌های در اختیار تشکلهای دینی به کل مجتمع‌ها
3-86- تعداد حسینیه‌های موجود در کشور
3-87- تعداد سایت ونرم‌افزارهای دینی
3-88- تعداد سخنرانی‌های مذهبی
3-89- تعداد مؤسسات خیریه ثبت شده
3-90- تعداد اماکن مذهبی اقلیت‌های دینی
3-91- تعداد نمازخانه‌ها
3-92- تعداد آگهی‌های فرهنگی، مذهبی در رسانه‌ها و تبلیغات شهری به کل آگهی‌ها

ذ ـ میراث فرهنگی و امور سیاحتی
3-93- تعداد آثار تاریخی ثبت شده)منقول و غیر منقول)
3-94- تعداد اماکن تاریخی مکشوفه
3-95- تعداد آثار تاریخی مرمت شده به کل آثار تاریخی
3-96- تعداد موزه‌ها
3-97- تعداد تخت‌های اماکن اقامتی عمومی
3-98- تعداد بازدید کنندگان از موزه‌ها و آثار تاریخی
3-99- ضریب اشغال اماکن اقامتی عمومی)نفر / تخت)
3-100- تعداد سفرها به خارج از کشور)به استثنای زائران اماکن مذهبی)
3-101- تعداد گردشگران داخلی به اماکن زیارتی و سیاحتی
3-102- تعداد گردشگران وارد شده به کشور
3-103- نسبت شرکت کنندگان در اردوهای دانشجویی و دانش آموزی به کل گردشگران داخلی

ر ـ اقتصاد فرهنگ، پژوهش و مشارکت فرهنگی
3-104- ضریب جینی
3-105- درآمد سرانه
3-106- نسبت بودجه فرهنگی دولت به کل بودجه عمومی
3-107- سهم اعتبارات پژوهشی فرهنگی به کل اعتبارات پژوهشی
3-108- تعداد واگذاری مدیریت مراکز فرهنگی، هنری و ورزشی دولتی به بخشهای غیردولتی
3-109- تعداد مؤسسات فرهنگی، هنری غیر دولتیNGO ها
3-110- تعداد انجمنهای فرهنگی، هنری غیردولتی
3-111- میزان تقدیر از پدیدآورندگان کالاها و خدمات فرهنگی
3-112- میزان یارانه اختصاص یافته به کالاها و خدمات فرهنگی
3-113- تعداد مراسم برگزار شده برای تجلیل از مشاهیر دینی، علمی و فرهنگی

ز- مبادلات فرهنگی
3-114- تعداد دفاتر نمایندگی فرهنگی ایران در خارج از کشور
3-115- تعداد کرسی‌های زبان و ادبیات فارسی در خارج از کشور
3-116- تعداد مبلغان مذهبی اعزام شده به خارج از کشور
3-117- تعداد دانشجویان و طلاب خارجی شاغل به تحصیل در داخل
3-118- تعداد فیلم‌های ایرانی اکران شده در خارج از کشور
3-119- تعداد نمایشنامه‌های ایرانی اجرا شده در خارج از کشور
3-120- دفعات اجرای برنامه موسیقی زنده در خارج از کشور
3-121- تعداد بازدیدکنندگان خارجی از کشور
3-122- تعداد همایشهای برگزار شده در خارج از کشور توسط ایرانیها
3-123- تعداد مراکز اسلامی خارج از کشور که توسط ایرانیها اداره می‌شود
3-124- تعداد مراکز ایرانشناسی خارج از کشور که توسط ایرانیها اداره می‌شود
3-125- تعداد کتابهای فارسی ترجمه شده به زبانهای دیگر
3-126- تعداد کتابهای به زبان غیرفارسی که از سوی ایرانیان نوشته ومنتشر شده است

ژ - وسایل ارتباطی
3-127- سرانه خط تلفن به ازاء هر 1000 نفر
3-128- تعداد دفاتر پست به ازاء هر 100/000 نفر
3-129- تعداد مشترکین تلفن همراه به ازاء هر 10/000 نفر
3-130- تعداد مشترکین اینترنت

Policies confronting cultural invasion

سياستهاي مقابله با تهاجم فرهنگي
مصوب چهارصد و پنجاه و نهمين جلسه مورخ 1378/12/24 شوراي عالي انقلاب فرهنگي
تاريخ ابلاغ: 1378/09/08 شماره ابلاغ: 3000/دش

شرح:
مقدمه:

مفهوم تهاجم فرهنگی

تهاجم فرهنگی عبارت است از تلاش برنامه‌ریزی شده و سازمان یافته تمام یا بخشی از يك يا چند گروه اجتماعی - فرهنگی یا ملت یا جامعه یا تمدن و یا دولت، برای تحمیل مبانی و اصول اجتماعی، باورها، ارزشها، اخلاقیات و رفتارهای مورد نظر خویش بر سایر گروهها و جوامع و ارائه اطلاعات انبوه به ملتها و تغییر در نظام و ارزش‌هایشان، بطوری که تصمیم‌گیری‌ها در کشور مورد تهاجم منجر به تأمین سیاسی و اقتصادی و... کشورهایی بشود که از این حربه استفاده می‌کنند.

هدف از تهاجم فرهنگی کنترل فرآیند تصمیم‌گیری و شیوه اطلاع‌رسانی و تغییر در نظام ارزشهاست که منجر به استیلای سیاسی و اقتصادی آنها می‌شود، بدین ترتیب که « مهاجم فرهنگی » سعی می‌کند با استفاده از برتری اقتصادی، سیاسی،

نظامی، اجتماعی و فن‌آوری، به مبانی اندیشه و رفتار يك ملت هجوم آورد و با تحدید، تضعیف، تحریف و احیانانفی و طرد آنها، زمینه حاکمیت اندیشه، ارزشها و رفتارهای مطلوب خویش را فراهم آورد. اساسا کالاهای فرهنگی این گروه دو دسته است که یکی مصرف داخلی دارد و دیگری کالاهای مصرفی صادراتی است که پوچگرایی و فساد را رواج می‌دهد و در واقع در اثر تهاجم این نوع اخیر از کالاها در کشورهای مقصد فرهنگ مهاجم به این کشورها راه می‌یابد. برای مثال می‌توان به ویژگی اخلاق کار اشاره نمود که هیچگاه به کشورهای مورد تهاجم منتقل نشده است. این ترویج از طریق زور نیست بلکه با بهره‌گیری از قوانین بازتابهای شرطی است که انسان بر طبق آن به محرکهای خارجی پاسخ می‌دهد.

بنابراین، تهاجم فرهنگی به مفهوم نفی هویت فرهنگی و ملی کشور مورد هجوم، برای برقرار کردن سلطه فکری و فرهنگی از طریق تغییر باورها، رفتارها، روشها وآداب و رسوم زندگی فردی و اجتماعی آن ملت، منطبق با الگوهای فرهنگ مهاجم خواهد بود.

خرده فرهنگها

در درون هر فرهنگ الگوهای متنوعی قابل مشاهده است که جامعه‌شناسی به آنها خرده فرهنگ می‌گوید. خرده فرهنگ، فرهنگ بخشی از جامعه است که در عین اینکه با فرهنگ کل جامعه پیوند دارد دارای ویژگیهای منحصر به خود نیز می‌باشد. تنوع خرده فرهنگها که گاه توأم با تعارض با یکدیگر نیز هست می‌تواند زمینه ساز تهاجم فرهنگی باشد. اگر تمدن و مدنیت‌پذیری را مجموعه‌ای از اندوخته‌های معنوی و مادی جامعه بدانیم خرده فرهنگها بخشی از مدنیت و تمدن جامعه را شامل می‌شوند که اسباب گسست فرهنگی را فراهم می‌آورند.

ویژگیهای تهاجم فرهنگی در جامعه دارای دو بعد سخت افزاری یا ساختاری (اسباب تهاجم فرهنگی) و بعد کارکردی (شامل زمینه‌های بروز تهاجم فرهنگی) است. بعد کارکردی دارای دو بخش است که بخش دوم آن نیز به شرح زیر دارای تقسیماتی است.

-1خانواده

-2جامعه

-2-1کودکان (دختران ، پسران.(

-2-2نوجوانان (دختران، پسران.(

-2-3جوانان (دختران، پسران.(

-2-4جامعه زنان (مادران.(

-2-5جامعه‌مردان (پدران.(

هر يك از این زیرگروهها دارای خرده فرهنگهایی هستند که عموما در تعارض با یکدیگر عمل می‌کنند. حوزه تأثیرپذیری تهاجم فرهنگی از طریق خرده فرهنگها را می‌توان در عدم دستیابی به عزم و وحدت ملی بازشناخت.

تهاجم و تبادل فرهنگی

فرهنگ در وجه پویایی و خلاقیت، کارکردهای متفاوتی دارد. تبادل و تعامل فرهنگی از جمله این کارکردهاست. آنچه ما تهاجم فرهنگی می‌خوانیم وجهی خاص از کارکرد ویژه يك فرهنگ در برابر فرهنگ دیگر است؛ وجهی که در آن فرهنگ

مهاجم با تلاش برای تسلط بر فرهنگ مورد تهاجم، فرآیند دوسویه تعامل را به کشمکشی مخرب بدل می‌کند. کارکرد این فرآیند ، با لحاظ تبیین یکی از ویژگیهای مهم فرهنگها، یعنی تبادل و تعامل، بهتر شایان درك خواهد بود.

-تبادل فرهنگی، آموختن و فراگرفتن انتخابی پاره‌ای از اندیشه‌ها و رفتارها از فرهنگهای دیگر به وسیله عموم افراد یك جامعه است.

-در تبادل فرهنگی، هدف، بارور کردن و کامل نمودن فرهنگ ملی است، ولی هدف تهاجم فرهنگی، تسلط بر فرهنگ دیگر و خود باخته و دنباله‌رو نمودن آن و احیانا، از بین بردن فرهنگ دیگر است.

-تبادل فرهنگی با آگاهی و اراده است، ولی تهاجم فرهنگی با تحمیل خودآگاهانه یا ناخودآگاهانه انجام می‌شود.

-در تبادل فرهنگی، فرهنگها گیرنده عناصر مطلوب فرهنگی یکدیگرند، اما در تهاجم فرهنگی، فرهنگ مهاجم هنجارها، باورها و ارزشهای خود را که در فرهنگ مورد تهاجم نامطلوبند، بر فرهنگ مورد تهاجم تحمیل می‌کند.

-تبادل فرهنگی، با اتکاء به نقاط قوت فرهنگها انجام می‌شود، ولی تهاجم فرهنگی، با اتکاء به نقاط قوت فرهنگ مهاجم و نقاط ضعف فرهنگ مورد تهاجم به وقوع می‌پیوندد.

در زمینه شناسایی مرز میان تبادل فرهنگی و تهاجم فرهنگی، چگونگی انتخاب و تعیین، اصول زیر، نقش محوری دارد:

-1اصل گزینش.

این سؤال از دیرباز فراروی اندیشمندان غیرغربی بوده است که در برابر فرهنگهای بیگانه چه موضعی باید اتخاذ کرد؟ گروهی که شیفته فرهنگ جدید اروپایی بوده‌اند، حتی بعضا با نیت خدمت به مردم و کشور خویش، تسلیمی بی‌چون و چرا و استحاله کامل در فرهنگ غربی را توصیه کرده‌اند و گروه دیگر، خزیدن به کنج انزوا و محبوس نمودن خود در حصار جزمیت را توصیه کرده‌اند، اما راه صحیح آن است که آنچه مفید و مثبت است را به فرهنگ خودی جذب کرد و در عین حال از آفات و ناهنجارهای فرهنگهای دیگر پرهیز نمود. تشخیص خوبها و بدها نیز، باید براساس معیارهای ارزشی فرهنگ خودی سنجیده شود.البته آنچه در فرهنگ خودی قابل ذکر است، اینکه در فرهنگ خودی نیز می‌تواند ارزشهای منحطی وجود داشته باشد. رژیم قبل نیز از طریق برخی اقدامات ظاهری و مضحك سعی داشت نشان دهد که حافظ فرهنگ خودی است.

-2اصل تحصیل و جذب

گزینش ویژگی‌های مثبت فرهنگ‌های دیگر، به تنهایی نمی‌تواند نقشی مؤثر دربالندگی و رشد فرهنگ ایفا کند. از طرف دیگر، اتکای صرف به گزینش مزبور، فرهنگ را آسیب‌پذیر خواهد ساخت. پس از گزینش یك جزء فرهنگ دیگر، باید آن جزء تجزیه و تحلیل و سپس سنخیت آن با فرهنگ خودی سنجیده شود، تا بتواند در مجموعه فرهنگ خودی ثبوت و قرار یابد.

-3اصل تولید فرهنگی

سومین اصل در نظریه تعامل فرهنگی، تولید فرهنگی است. یعنی فرهنگی بالنده است که علاوه بر پاسخگویی به « سوالات موجود» ، «سؤال‌ساز» نیز باشد. در این مقام، فرهنگ از حالت «واکنشی» صرف خارج و به جایگاه «کنشی» صعود می‌کند.

با توجه به سه اصل فوق در تعامل فرهنگی، درمی‌یابیم که تعامل، گزینش صرف یا تسلیم در برابر فرهنگ بیگانه نیست،

بلکه فرآیندی است که در آن، فرهنگ خودی با توجه به غَنای درونی خویش و با درنظر داشتن نیازهای خود، جزئی از فرهنگ بیگانه را گزینش و تحلیل کند و آن را در قالب یك بازتولید فرهنگی، همگون و همسنخ با ماهیت خود، به کار می‌گیرد؛ اما اگر هر یك از این سه اصل و یا جملگی از جریان تعامل خارج شوند و قدرت فرهنگی فرهنگ بیگانه در این دادوستد اعمال و حاکم شود، پدیده‌ای شکل می‌گیرد که آن را «تهاجم یا هجوم فرهنگی» می‌نامیم.

فرهنگ مهاجم، فرصت گزینش ، شناخت و تجزیه و تحلیل مواد تشکیل دهنده خود(ارزشها، مبانی، معیارها و...) را به فرهنگ مورد هجوم نمی‌دهد، بلکه با برخورداری از قدرت تهاجمی خود، ارزشها و معیارهایی را بر آن تحمیل می‌کند، که گاه حتی در حیطه سرزمین خودش نیز فاقد مطلوبیت و مشروعیت است.

تعامل فرهنگی، عاملی در جهت رشد، شکوفایی و غنی‌شدن فرهنگهاست. ولی هجوم فرهنگی، ارزشها و معیارهای مذهبی و ملی فرهنگ مورد هجوم را از ساحت آن زدوده و یا تضعیف می‌کند و فرهنگی با ارزشهای مغایر و متضاد با گذشته جانشین می‌سازد.

هدف هجوم فرهنگی، کمرنگ کردن و در صورت امکان، هدم و نابودی باورها و ارزشهای فرهنگی و جانشینی ارزشهای مورد نظر خویش است. در حالی که تعامل فرهنگی، غنای فرهنگهای متعامل را افزایش می‌دهد و با آشنا نمودن فرهنگها با یکدیگر، افقهای دید آنها را وسعت می‌بخشد و آنها را رساتر می‌سازد. تهاجم فرهنگی با انگیزه ایجاد دگرگونی‌های مطلوب در بخشهای اساسی، فرهنگ مورد تهاجم (شناختها، باورها، ارزشها، گرایشها، رفتارها و کردارها) صورت می‌گیرد.

بنابراین، هنگامی که فرهنگی از وجه تعامل با فرهنگ‌های دیگر خارج شود و از راههای اعمال قدرت، چون غالبیت سیاسی یا اقتصادی و در نهایت با قدرت فرهنگی سعی در تحمیل ارزشهای خود به فرهنگ دیگر نماید، کارکرد فرهنگ غالب را « تهاجم فرهنگی » می‌نامند. هدف تهاجم ترویج بخشی منحط و غیرکارآمد از فرهنگ است. اگر مصداق یك تهاجم استیلای فرهنگی برتر بر فرهنگی منحط باشد، پسندیده است، مانند آنچه در صدر اسلام مسلمین انجام دادند.

مراحل و ابعاد تهاجم فرهنگی

1-شناخت ملتها

طبیعی است که نفوذ در هر جامعه و بهره‌برداری بیشتر و بهتر از آن وتربیت هر ملت به صورت دلخواه، مستلزم شناخت زبان، تاریخ و جغرافیا، آداب و رسوم آن جامعه و آگاهی از روحیات و خصلتها و باورها و اعتقادات آن ملت است. از این رو کشورهای سلطه‌گر برای پیشبرد اهداف خود مجبورند وضع گذشته و حال جوامع مورد نظر را مطالعه کنند ودر این راه از علوم گوناگون به خصوص علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی بهره جویند.

مهاجمان فرهنگی به تجربه دریافته‌اند که برای گشودن زمینه تسلط بر ملتها باید در وهله اول فرهنگ آن جوامع را مطالعه کنند و شناخت جامعه‌شناسانه و روان‌شناسانه قوی از مردم آنها به دست آورند .این ویژگی تهاجم، اصلی‌ترین شناسه توسعه‌طلبی و فرهنگ ستیزی نظام سرمایه‌داری است، که در رأس مهاجمین به فرهنگ سایر ملل، فعال است.

2-بی‌هویت کردن و از خود بیگانه ساختن ملتها

برای اینکه ملتها وابستگی به فرهنگ سرمایه‌داری را بپذیرند و تقلید و پیروی از الگوهای آن را از ضروریات اجتناب ناپذیر زندگی خود بدانند، لازم است که احساس کنند خود چیزی ندارند و یا آنچه دارند بی‌ارزش و غیر مفید است. این خودکم‌بینی و احساس نیازمندی سبب می‌شود، دست نیاز به سوی دنیای سرمایه‌داری دراز کنندو برای جبران عقب‌ماندگی و رسیدن به قافله تمدن، فرهنگ سفارشی آنها را بپذیرند. لذا برای ایجاد آن احساس و نیاز، نظام سرمایه‌داری اقدام به بی‌اعتبار ساختن فرهنگ بومی و از خود بیگانه ساختن ملتها می‌کند و برای دستیابی به این هدف از راهها و ابزارهای

گوناگونی بهره می‌گیرد، که مهمترین آنها به قرار زیر است:

-2-1تضعیف باورها و اعتقادات مذهبی

رفتار انسان، محصول اندیشه و بینش اوست که مجموعه جهان‌بینی، رفتار و افکار انسان را شکل می‌دهد. در جامعه اسلامی هر فرد مسلمان براساس جهان‌بینی اعتقادات و باورهای مذهبی خویش رفتار می‌کند و مهاجم فرهنگی درصدد است این باورها و اندیشه‌ها را تضعیف و تخریب نماید.

-2-2بی‌ارزش ساختن ارزشهای اخلاقی و ترغیب به رهاشدن از قیود

مهاجمان فرهنگی از راه طرح و ترویج اندیشه‌ها و نظریاتی که مبانی و ریشه ارزشها و اخلاق را می‌سوزاند مانند :دنیاگرایی، رفاه‌طلبی و مصرف‌گرایی، آزادی بی‌قید و نسبی‌بودن ارزشهای اخلاقی که معمولا با ابزار هنری و ادبی انجام می‌گیرد و همچنین با گسترش فساد و فحشا از طریق تئاتر، سینما، تلویزیون، ماهواره و مجلات و نظایر آن، تلاش کرده‌اند تا عملا اخلاق را از جوامع بزدایند.

-2-3تحقیر و تحریف تاریخ

فرهنگ هر جامعه ریشه در تاریخ آن جامعه دارد و تاریخ هر ملت ، شناسنامه و حافظ هویت و اصالت آن است. از این رو سلطه‌گران برای به اجرا درآوردن مقاصد خود و تحمیل فرهنگ دلخواه خویش، دست به تحقیر و تخریب تاریخ ملتها می‌زنند .در این راستا تا جایی که بتوانند این ملتها را بی‌تمدن وتاریخ خود را دارای تمدن باستانی و باسوابقی روشن معرفی می‌کنند و د رحالی که مردم جوامع از تاریخ خود بی‌خبر و یا به آن بی‌توجه‌اند، آموزش تاریخ خود را برای آنان ضروری و مهم جلوه می‌دهند و چنین القا می‌کنند که چون تاریخ آنها اهمیتی ندارد و در تمدن و پیشرفت نقشی نداشته است، شایسته نیست مورد مطالعه و آموزش قرار گیرد. به همین علت کودکان و نوجوانان جوامع تحت سلطه، تاریخ و قهرمانان کشورهای سلطه‌گر را به خوبی می‌شناسند، ولی از تاریخ و نقطه‌های عطف تاریخی‌شان و دانشمندان و قهرمانان جامعه خود اطلاعی ندارند و اگر هم اطلاعی داشته باشند، نادرست و نامنظم است.1

سلطه‌طلبان اگر دریافتند که تاریخ ملتی به قدری پرآوازه است که نمی‌توانند آن را از مردمش بستانند، دست به تحریف تاریخ آن ملت می‌زنند و بخشهای کم‌اهمیت آن را مهم و با عظمت نشان می‌دهند تا از قسمتهای مهم و اصل تاریخ خود غافل بمانند.

-2-4تخریب و نفی هویت ملی

پیوندهای ملی و بومی سبب پایداری جامعه وایجاد هویت واحد می‌شوند .بی‌هویت جلوه‌دادن اقوام و یا ایجاد تفرقه‌های فرهنگی - زبانی، موجبات گسستگی پیوندهای اجتماعی را فراهم می‌آورد و هویت ملی و فرهنگی را خدشه‌دار می‌سازد . دشمنان سعی می‌کنند به روش‌های گوناگون این ویژگیها را از هم متمایز و در مقابل یکدیگر قرار دهند. یکی از ترفندهای قدیمی مهاجمان در سده‌های اخیر ایجاد تفرقه‌های قومی، قبیله‌ای و مذهبی است. آنان با ایجاد و تقویت جریانهای انحرافی و نیز حمایت از تشکل‌های وابسته در زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی، سیاسیو اجتماعی سعی در برهم زدن وحدت و یکپارچگی جامعه دارند.

-2-5تخریب الگوها و اسوه‌های خودی

انسان‌ها و به ویژه جوانان برای تنظیم چگونگی حیات فردی و اجتماعی نیازمند الگویند. الگوها هر چه بیشتر با فرهنگ خودی سازگار باشند، رفتار اجتماعی جامعه از همسویی و هماهنگی بیشتری برخوردار خواهد شد. مهاجمان فرهنگی با درك این نیاز، سعی در تخریب الگوهای مذهبی و ملی دارند و تلاش می‌کنند با استفاده از امکانات و ابزارهای تبلیغی ،

نظیر فیلمهای تلویزیونی و سینمایی، برنامه‌های ماهواره‌ای، کتب و مجلات و نشریات و حتی تبلیغات تجاری و اقتصادی، الگوهای منطبق با فرهنگ خویش را بسازند و در بین گروههای مختلف جامعه رواج دهند. تاریخ جوامع اسلامی به ویژه جامعه شیعی ایران، مملو از شخصیتهای علمی، اجتماعی و مبارزاتی است که هر یك به نوبه خود می‌توانند الگوهای سازنده‌ای برای جامعه باشند. الگوپذیری بعضی از جوانان از نوع و طرح لباس، آرایش مو، رفتارهای اجتماعی، لوازم مصرفی بیگانگان و غیره، نمونه‌ای از هجوم فرهنگی بیگانه است.

-2-6ترویج خط و زبان بیگانه

خط و زبان، دو نمود از هویت ملی هر جامعه و عامل پیوند اجتماعی به شمار می‌روند. از طریق این دو وسیله ارتباطی، پیامها مبادله می‌شوند و مواریث فرهنگی از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌یابند. خط و زبان فارسی که خود یکی از مفاخر ادب بشری است، طی قرون متمادی و بیش از هزار سال با فرهنگ اسلامی در آمیخته و هویت اسلامی - ایرانی یافته است. مهاجمان فرهنگی سعی در بی‌اعتبار کردن این میراث گرانبها دارند و درصدد ترویج خط و زبان خویش هستند. از این رو تلاشی که در بعضی از کشورهای منطقه به منظور محو آثار فارسی از زبان‌های بومی صورت می‌گیرد، در همین زمینه است. حذف واژه‌های عربی و تزریق واژه‌های انگلیسی و فرانسوی به زبان فارسی در زمان گذشته را نباید اتفاقی تلقی کرد. متأسفانه کماکان عده‌ای سعی دارند با استفاده از واژه‌ها و اصطلاحات بیگانه در گفتگوها و مکتوبات، دانسته یا ندانسته این ترفند دشمن را رواج دهند. در کنار این خطر باید به این مسئله نیز وقوف داشت که در دنیای معاصر زبان انگلیسی یك زبان علمی است.

-2-7تحقیر استعدادها و توان مردم

اگر مردم نیرو و استعدادهای خدادادی خود را بشناسند و باور کنند، دیگر دست نیاز به سوی بیگانه دراز نخواهند کرد. دشمنان برای اینکه این دست همیشه دراز بماند و این احساس نیاز تداوم یابد، توانایی‌ها و استعدادهای مردم و به ویژه جوانان را تحقیر و در بسیاری موارد سرکوب می‌کنند.

-2-8تعارض علم ودین

مهاجمان فرهنگی برای القای شبهات عقیدتی، بزرگنمایی مشکلات فکری، غافل نمودن از مبانی استدلالی و منطقی، ترویج سطحی‌نگری از یك سو و تحجرگرایی از سوی دیگر و در نتیجه آسیب‌پذیری عقیدتی و جز آن، در تلاشند تا ارزش تعالیم و باورهای اسلامی را خدشه‌دار سازند و تعلیمات آن را در پاسخگویی به نیازهای فکری - فرهنگی جدید نسل جوان در عصر حاضر ناتوان جلوه دهند.

-2-9ناکارآمد نشان دادن دین

یکی از شبهات عقیدتی، مطرح کردن مسئله « ناکارآمد بودن دین درامر حکومت است » که شبهه‌ای قدیمی و نشأت گرفته از تفکر جدایی دین از سیاست است. حال آن‌که در مکتب اسلام، دین و دولت، دنیا و آخرت همانند عقل و دین ملازم وقرین‌اند؛ ملازمتی که در تفکر غربی، انکار شده است.

در اسلام ، رهبری دینی و سیاسی در بسیاری از مقاطع و به ویژه در صدر اسلام، یکی بوده است. به خصوص که علاوه بر وظایف اساسی دولت اسلامی در خصوص تأمین نظم و آرامش و تنظیم روابط اجتماعی، فراهم آوردن مقدمات تعالی روحی و سعادت معنوی جامعه نیز بر عهده حکومت اسلامی نهاده شده است. اما سکولاریسم) اصطلاح سکولار به معنای روزگار و دنیاست و در اندیشه تمدن غربی به تفکری اطلاق می‌شود که مربوط به این دنیا بوده و بی‌ارتباط با مسائل دینی و اخروی باشد. پس از آن که غرب با حاکمیت کلیسا به منازعه پرداخت و طبقه روشنفکران و علمگرایان جدید صحنه تفکر را در دست گرفتند، این طرز فکر که کلیسا باید خارج از صحنه فعالیتهای اجتماعی قرار گیرد و در مسائل سیاسی و دولتی مداخله نکند، گسترش یافت. از آن پس » سکولاریسم » نام مکتبی شد که مذهب را از سیاست جدا می‌داند. این جدایی نه تنها

جنبه‌های فردی، بلکه نظام قضایی، اجتماعی و تربیتی و سیاسی را نیز در برمی‌گیرد (.، به صورت ابزاری ، ایده جدایدین از سیاست، یا ناکارآمد بودن دین در امر حکومت را القاء و تبلیغ می‌کند و غربزدگان در کشورهای مسلمان و به ویژه ایران نیز، همین اندیشه را رواج داده‌اند.

-3تحمیل فرهنگ

بدیهی است مردمی که از فرهنگ خود دور شوند و یا از انتساب به فرهنگ و تمدن و تاریخ خود احساس حقارت کنند، در پذیرش و قبول هویت فرهنگی جدید آمادگی بسیار دارند؛ در این هنگام است که مهاجم فرهنگی، فرهنگ دلخواه خود را با وسایل گوناگون و به وسیله تبلیغات فراوان و ظاهری آراسته و فریبا در بین مردم می‌گستراند تا به تدریج، مردم با ارزشها، معیارها و عقاید مورد نظر او خو بگیرند و فرهنگ وارداتی در آنها پدیدار شود؛ اهم روشها و ابزارهایی که دشمن به این منظور از آنها استفاده می‌کند، عبارتند از:

-3-1آموزش

سردمداران تمدن و فرهنگ غرب، پس از آنکه حضور مستقیم و بی‌واسطه خویش را در سایر کشورها، به منظور گسترش نفوذ و سلطه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، ممکن و مقدور ندیدند، سعی کردند نمایندگانی از بین خود ملتها برگزینند و مسؤولیت فراهم آوردن زمینه سلطه‌پذیری را به آنان واگذار کنندکه اکثر غربگرایان خود باخته درجهان سوم عهده‌دار این وظیفه شدند. آنان که معمولا پس از مسافرت به غرب و تحصیل و حشر ونشر در آن دیار، مقهور پیشرفت و فن‌آوری برتر غرب می‌شدند، پس از بازگشت به کشور خویش به بلندگوی فرهنگ بیگانه تبدیل می‌گشتند. از طرف دیگر، در پی پذیرش باورهای علمی، به ویژه باور برتری دانش تجربی و همچنین اخذ دانش تجربی از غرب، به علت ناسازگاری شیوه‌های تحصیل دانش جدید با شیوه‌های دستیابی به دانش قدیم، شیوه‌های تحصیل دانش قدیم مورد انتقاد قرار گرفت و به دنبال آن الگوهای جدید مطرح و فراگیر شد. الگوهای یاد شده ، هم از نظر سازمانی و هم از نظر شیوه‌های آموزش، اشاعه یافت و كمك مؤثری به تحقق و شکل‌گیری پدیده تهاجم فرهنگی نمود.

-3-2تبلیغات

اگر تبلیغات را مهمترین سلاح نظام سلطه به منظور نفوذ فرهنگی در جوامع بدانیم، چندان مبالغه نکرده‌ایم. اهمیت تبلیغات را از حجم عظیم سرمایه‌گذاریهایی که دراین زمینه شده است، می‌توان دریافت. امروز سلطه‌طلبان از آخرین پیشرفتهای روان‌شناسی و پیشرفته‌ترین دستاوردهای صنعتی برای تبلیغات رنگارنگ خود سود می‌جویند. شبکه‌های ماهواره‌ای همچون تار عنکبوت، فضای پیرامون کره زمین را احاطه کرده‌اند. با تبلیغ، کاهی را کوه و کوهی را کاه و حق را ناحق و ناحق را حق جلوه می‌دهند. از سوی دیگر، پخش يك سویه گزارش‌های خبری از طریق خبرگزاری‌های خارجی و شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی سراسری غربی، نمایش مداوم فیلمهای سینمایی و مجموعه‌ها و کارتون‌های تلویزیونی امریکایی، اروپایی و ژاپنی و نظایر آنها، در انتقال نمادها و ارزشها و شیوه‌های زندگی فریبنده جوامع سرمایه‌داری، نقش‌های اصلی را ایفا می‌کنند.

-3-3ارتباطات

در قرن حاضر، چشمگیرترین پیشرفتهای فن‌آوری در عرصه ارتباطات رخ داده است. به واسطه این پیشرفت‌ها افراد بشر به آسانی می‌توانند در کمترین زمان ممکن با یکدیگر ارتباط برقرار کنند و بر روی افکار و شکل زندگی یکدیگر تأثیر بگذارند و آن را دگرگون سازند. این ویژگی، رسانه‌های ارتباطی را ابزار دست مهاجمان فرهنگی قرار داده است، تا به واسطه آن بر ذهن و دل انسانها تسلط پیدا کنند و تعیین کنند که انسانها باید به چه فکر کنند یا به چه فکر نکنند، از چه واقعه‌ای مطلع شوند، چه بپوشند، چه بخورند و چگونه زندگی کنند. در حالی که مردم جهان سوم از وقایع پیرامون محل زندگی خود اطلاع ندارند، با نامهای رؤسای جمهوری امریکا و هنرپیشگان هالیوود و خوانندگان غربی به خوبی آشنا هستند. به واقع، بمباران خبری و تبلیغی بدون وقفه با استفاده از دستاوردهای پیشرفته فن‌آوری ارتباطی، مانند ماهواره و

ویدئو، بسیاری از مردم کشورهای غیرپیشرفته را از هویت خود بیگانه کرده و در ایمان و اعتقاد آن‌ها به فرهنگ بومی و سنت‌های خودی ، خلل وارد ساخته است. از طریق دو دسته اطلاعات جاری و تاریخی در تصمیم‌گیری‌های ملی مداخله صورت می‌گیرد .این امر گاه حتی مسئولان يك كشور را نیز به سمت تصمیم‌گیری‌هایی هدایت می‌کند که به نفع خود است و در عین حال مسئول احساس آزادی و استقلال و کرامت انسانی نیز می‌نماید. مکان بارز آن رویکرد مسئولین فرهنگی جامعه ما نسبت به موسیقی « پاپ « است.

-3-4انتشارات

انبوه انتشارات گوناگونی که در صدها هزار نسخه چاپ و منتشر می‌شود، اهمیت و تأثیر آن را در شکل‌گیری فرهنگ عمومی مردم نشان می‌دهد. تأثیر تبلیغات غیرمکتوب یا شفاهی بر مخاطبان فوری است، ولی انتشارات بر خوانندگان، نفوذی دیرپا و ماندگار دارد و به همین لحاظ اهمیت بیشتری نیز دارد. در این روش می‌تواند مفاهیم مورد نظر در قالب داستانهای شیرین و جذاب درآید و با کیفیت مطلوب وعکسها و طرحهای زیبا و با تعدادی وسیع در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد .برای نمونه می‌توان به انتشار کتاب « آیات شیطانی » در طرحها و اندازه‌های گوناگون و با زبانهای متفاوت اشاره کرد. انواع برگه‌های تبلیغاتی که همراه کالاها وارد کشور می‌شوند، یکی دیگر از ابزارهای نفوذ و القای فرهنگ بیگانه است؛ اولین تأثیر منفی آن ورود تعداد زیادی واژه و اصطلاح بیگانه به زبان فارسی است. یعنی ورود کالاهای خارجی به خودی خود، حامل فرهنگ بیگانه است.

-3-5تحقیقات

پژوهشهایی که کشورهای غربی درباره جوامع شرقی به ویژه جوامع اسلامی انجام می‌دهند، همواره به منظور کشف حقایق و خدمت به جهان اسلام نیست، بلکه بسیاری از این پژوهشها برای شناخت نقاط قوت و ضعف این جوامع و یافتن راههای نفوذ و رخنه در آنهاست. از این روست که گاهی بودجه تحقیقاتی مستشرقان از طریق مراکز دفاعی و نظامی یا سیاسی پرداخت می‌شود، نه دانشگاهها و مراکز علمی، بنابراین یکی از بهترین و مطمئن‌ترین راههای القای فرهنگ بیگانه، انتشار نتایج بعضی از این پژوهشها توسط مهاجمان فرهنگی است.2

عوامل درونی سلطه‌پذیری فرهنگی یا پذیرش تهاجم فرهنگی

تبادل و برخورد فرهنگی بین جوامع مختلف، امری طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است. تنویر افکار و رشد فرهنگی جامعه ، در پرتو تبادل فرهنگی با دیگران قابل حصول است. ولی اگر جامعه‌ای از درون تهی و آسیب‌پذیر شد، تبادل فرهنگی تبدیل به تهاجم فرهنگی می‌شود. ضعف و ناتوانی و آسیب‌پذیری در درون فرهنگ هر جامعه است که زمینه سلطه‌پذیری را فراهم می‌سازد. عوامل درونی سلطه‌پذیری اعم از فرهنگی و غیر فرهنگی را باید شناسایی و مرتفع کرد تا زمینه آسیب‌پذیری به حداقل برسد. به طور معمول خلاء فرهنگی و فکری زمینه مساعدی برای تهاجم فرهنگی است. اگر اندیشه اسلامی موجود و دستاوردهای فکری انقلاب اسلامی نتواند نیازهای فکری و فرهنگی افراد جامعه به ویژه نسل جوان وتحصیل کرده و تشنه حقیقت و انسانیت را پاسخ دهد، میدان برای هجوم فکری و تبلیغی غرب باز می‌شود. عوامل درونی آسیب‌پذیری را می‌توان در سه حوزه کلان نظری و ساختاری و برنامه‌ریزی- اجرا دسته‌بندی کرد:

حوزه اول - آسیب‌پذیریهای ناشی از مشکلات نظری

-1آسیب‌پذیری در فهم ودرك مسائل فرهنگی و هنری بین صاحب نظران غیرحکومتی و مسئولان نظام که موجب تعارض در معیارها و ارزش‌های فرهنگی جامعه شده است.

-2عدم تعمیق بینش، دانش و تربیت دینی به عنوان مبانی فرهنگ و اندیشه ملی

-3تعارض نظریه فقهی در مرجعیت با نظریه مرجعیت حاکم.

-4عدم تبیین دقیق و همه جانبه اندیشه‌های مختلف.

-5پاسخ ندادن استادان و صاحبنظران حوزه و دانشگاه ومراکز تحقیقاتی به نیازهای نظری و فکری جامعه

-6عدم تبیین مبانی و سیاستهای اصولی نظام در عرصه فرهنگ و هنر(ادبیات ، فیلم، تئاتر، موسیقی، نقاشی و غیره(

-7تفکر انفعالی جامعه علمی و فنی کشور در برابر غرب و تأثیرپذیری فرهنگی ناشی از آن.

-8وجود بنیانهای فکری مبنی بر ناکارآمدی نظام حکومت مبتنی بر دین

-9عدم شناخت دقیق و عمیق غرب در ایران و روی آوردن به سطوح ظاهری آن

-10بی‌توجهی به گذشته تاریخی کشور در مسیر شناخت و برنامه‌ریزی حال و آینده

-11عدم ارتباط نظام‌مند معرفتی بین حوزه و دانشگاه در جهت حل مشکلات فکری و بینشی و عقیدتی

حوزه دوم - آسیب‌پذیریهای ناشی از اشکالات یا ویژگیهای ساختاری (فرهنگی ، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی(

الف - فرهنگی

-1فقدان الگوی فرهنگی در سطوح مختلف فرهنگی

-2وجود ضعف‌های جدی در نظام تعلیم و تربیت

-3یکسان پنداری عملکرد مدیران، روحانیون و اسوه‌های فکری با ارزشهای دینی و دامن‌زدن به این‌باور در نگرش‌عمومی

-4عدم وجود الگوی تبیینی برای تعمیق ارزشها و باورهای دینی در جامعه

ب - اجتماعی

-1نارسایی در گستره عدالت اجتماعی

-2مطلق‌گرایی در تحقق و تأمین ایده‌آلها و آرمانها بدون توجه به واقعیات موجود

-3ناهمگونی نهادهای اجتماعی و تداخل در وظایف

-4فقدان پیوند متسحکم بین نهادهای اجتماعی و اقشار گوناگون مردم

-5جوان بودن جمعیت کشور

ج - اقتصادی

-1نارسایی در گستره نظام اقتصادی مبتنی بر دین

-2عدم توجه به اقتصاد بومی و منطقه‌ای در فرآیند نوسازی اقتصادی

-3نارسایی در رویکرد اقتصاد فرهنگ و هنر کشور

د - سیاسی

-1آمیختگی مصالح فرهنگی نظام با منافع گروهها

-2تسلط بعضی خرده فرهنگ‌ها از طریق سیاسی بر فرهنگ ملی در تاریخ کشور

-3کم توجهی به نظرات مردم در تصمیم‌گیری‌های سیاسی

-4نقش تخریب متقابل جناحهای سیاسی (گرایش‌های مختلف سیاسی در مجموعه طرفداران نظام (که‌نتیجه‌اش اجماع مرکب بر ناتوانی و ناکارآمدی و حتی فریبکاری نظام است.

-5قطبی شدن فضای سیاسی کشور (قطب‌های افراطی)و تضعیف فضای اعتدال و عقلانیت و صمیمت

حوزه سوم - آسیب‌پذیریهای ناشی از اشکالات برنامه‌ریزی - اجرا

-1فقدان نظام ارزیابی عملکرد فرهنگی دستگاهها و نهادهای رسمی و غیررسمی

-2عدم توجه به سیاستهای مصوب فرهنگی نظام جمهوری اسلامی

-3کم توجهی به فرهنگ بر نظام برنامه‌ریزی کشور

-4عدم شناخت کافی از نیازهای فرهنگی جامعه

-5عدم توجه به نیازهای فرهنگی مناطق مختلف کشور در برنامه‌ریزی فرهنگی

-6توزیع نامناسب امکانات فرهنگی

-7کم‌توجهی به نیازهای طبیعی و جدید جامعه بویژه طبقه جوان دربرنامه‌ریزیهای فرهنگی

-8تضعیف یا عدم توجه به نهادهای فرهنگی سنتی(مانند کانونها و هیئت‌های مذهبی، فعالیتهای محلی‌مذهبی)و عدم جایگزینی نهادهای جدید

-9وجود آثار نسبتا عمیق سیاستهای فرهنگی دوران گذشته و به ویژه دوران پهلوی

-10تغییرات مکرر در سیاستگذاری و جهت‌گیریهای سازمانی

-11فرآیند جهانی شدن و عدم جلوگیری از آثار مضر آن در فرهنگ خودی

سیاستهای مقابله با تهاجم فرهنگی

الف - سیاستهای کلی

-1مشخص کردن نقاط تهدید و مورد هجوم

-2تعمیق شناخت و باور دینی

-3اصلاح رفتار مدیران

-4ترویج و گسترش معرفت وارزشهای اسلامی - ایرانی و انقلاب اسلامی و رسوخ در قلوب افراد

-5ایجاد زمینه‌های مناسب برای شناسایی، هدایت استعدادها و حمایت از خلاقیتهای انسانی و کوشش برای شکوفا شدن روحیه ابداع هنری و نوآوری در حوزه‌های مختلف.

-6تلاش هر چه بیشتر برای برقراری عدالت اجتماعی

-7اهتمام به آراستگی سیمای جامعه به مظاهر اسلام وانقلاب اسلامی

-8رعایت اصول و ارزشهای اسلامی - ایرانی در برنامه‌ریزی‌های توسعه کشور

-9ساماندهی و هماهنگ کردن فعالیت‌های فرهنگی نهادها و دستگاههای فرهنگی کشور

-10تلاش در جهت قانونمندی بیشتر در فعالیتهای فرهنگی و معنوی

-11ایجاد زمینه‌های رشد کمی وکیفی آثار و خدمات فرهنگی و بهره‌گیری از فن‌آوری مناسب روز و پویاسازی و فعال کردن عناصر فرهنگ

-12فراهم آوردن امکان استفاده بهینه از آثار و خدمات فرهنگی برای عموم مردم

-13گزینش و اولویت بندی بخشهای مورد تهاجم

-14تحکیم وحدت و همبستگی ملی ضمن احترام به آداب و رسوم و فرهنگ‌های محلی

-15اهتمام به اطلاع‌رسانی صحیح و بارور کردن اوقات فراغت جامعه از طریق رسانه‌ها

-16احیاء و حمایت از نهادهای فرهنگی مردمی

-17توجه به بخش فرهنگ در نظام کلی برنامه‌ریزی توسعه کشور

-18ارزیابی و بازشناسی مستمر سیاستها، معیارها و ضوابط فعالیتهای فرهنگی در بخشهای مختلف

-19اهتمام نسبت به معرفی شخصیتهای تاریخی اسلام وایران

-20توجه به کارآمد بودن دین در امر حکومت و مبارزه با تفکر جدایی دین از سیاست

-21افزایش شناخت و مطالعه دقیق در زبان، تاریخ، جغرافیا، آداب و رسوم اسلامی و ایرانی و آگاهی از روحیات و گرایشها و باورهای مردم کشور برای برنامه‌ریزی فرهنگی مبتنی بر واقعیت‌ها

-22توجه به اهمیت و نقش ابزارهای هنری و به کارگیری شیوه‌ها و بیان هنری در ترویج مفاهیم و معارف اسلامی، ایرانی و تعمیق و اصلاح فرهنگ عمومی

-23ارائه الگوها و سرمشق‌های مناسب برای آحاد جامعه

-24گسترش فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر

-25تکیه بر نیروهای مؤمن و متعهد آموزش دیده فرهنگی

-26تفکیك نتایج عملکرد مدیران بخشهای گوناگون از ارزشهای دینی

-27مشارکت و بسیج مردمی برای رسیدگی به مشکلات فرهنگی

-28هماهنگی بین ارگانها و نهادها برای جلوگیری از تأثیر منفی بعضی از برنامه‌ها و فعالیت‌های غیرفرهنگی مؤثر بر فرهنگ

-29توسعه و گسترش زبان و ادبیات فارسی در کشور.

-30شناخت و بهره‌گیری از امکانات جهان اسلام و دنیای شرق برای تقویت خود و مقابله با تهاجم

-31ایجاد توافق بر روی ابعاد فرهنگ اسلامی

-32توجیه و اطلاع‌رسانی به شخصیتها و گروههای مرجع نسبت به پیامدهای نامطلوب مواضع و رفتار آنان

-33اولویت بخشیدن به اصل مهم پاسخگویی منطقی و با سعه صدر به پرسشها و ابهامات، به جای تخطئه سیاسی یا ارزشی

ب - راهبردهای اجرایی

-1جوانان

-1-1آشنا ساختن جوانان به افکار و آراء و دیدگاههای حضرت امام خمینی (ره) و مبانی انقلاب اسلامی

-1-2تعمیق بینش نسل جوان در مواجهه علمی با فرهنگها و مظاهر تمدن و تبادل و اشاعه فرهنگی

-1-3تلاش در جهت آشنا ساختن جوانان با جنبه‌های مثبت فرهنگی اقوام و ملتها و تمدنها و وجوه اشتراك و افتراق آن با فرهنگ خودی

-1-4تشویق جوانان نسبت به امر اسلام‌شناسی و ایران‌شناسی در مراکز علمی و دانشگاهی و هدایت تلاشهای آنان در حوزه فرهنگ وتمدن اسلامی

-1-5اهتمام نسبت به معرفی منابع اصیل فرهنگی اسلام و ایران به جوانان

-1-6نقد و بررسی، اصلاح، تصحیح و تنقیح متون و منابع و مآخذ علمی و فرهنگی اسلام وایران جهت تسهیل امر استفاده علمی نسل جوان

-1-7نیازسنجی و بررسی تقاضاهای فرهنگی جوانان و پاسخگویی مناسب به آن از طریق ارائه الگوسازی مناسب

-1-8تقویت تفکر و تعقل و قدرت نقادی و انتخاب در عرصه تلاقی و تعارض افکار

-1-9فراهم آوردن امکان حضور فعال و مشارکت جوانان در برنامه‌ها و فعالیتهای فرهنگی و اصلاح نگرش جامعه مبنی بر اعتماد و باور داشتن به توانایی‌ها و شایستگی‌های نسل جوان

-1-10نشاط آفرینی فرهنگی از طریق ایجاد و گسترش تسهیلات ورزشی و پرورش و تقویت روح و جسم

-1-11معرفی هنر اصیل و سازنده به جوانان

-1-12گسترش مراکز مشاوره و راهنمایی جوانان

-1-13فراهم ساختن شرایط و امکانات کافی برای مطالعه و تحقیق

-1-14ایجاد اشتغال برای جوانان

-1-15ایجاد شرایط لازم برای ازدواج جوانان

-2آموزش و پرورش

-2-1تأکید بر رسالت تربیتی - علمی مراکز آموزشی و تربیت همراه با آموزش وتقدم امور تربیتی در آموزش و پرورش

-2-2به کارگیری شیوه‌های آموزشی جدید مبتنی بر پرورش اندیشیدن درست، منطقی و آزاد و پاسخ منطقی به سؤالات و ابهامات و ایجاد روحیه پرسشگری

-2-3تقویت کتابخوانی در مدارس

-2-4توجه به اصلاح مداوم کتابهای درسی و تکمیل آنها بر اساس نیازهای آموزشی عصر حاضر

-2-5توجه به تربیت فردی و خانوادگی دانش آموزان

-2-6توجه و برنامه‌ریزی برای تربیت سیاسی - اجتماعی دانش‌آموزان

-2-7تقویت واهتمام به آموزش مربیان پرورشی و معلمان

-2-8لزوم هماهنگی در فعالیت‌های تربیتی مدارس کشور

-2-9توجه به نهاد خانواده و ارتباط مستمر بین مدرسه و خانواده از طریق انجمن اولیاء و مربیان

-2-10برنامه‌ریزی مناسب برای غنی‌سازی اوقات فراغت دانش‌آموزان و گسترش فعالیت‌های فوق برنامه مدارس

-2-11توجه به امر ورزش مدارس

-2-12تقویت مراکز مشاوره و راهنمایی دانش‌آموزان

-2-13تقویت تشکلهای دانش‌آموزی در مدارس به ویژه تشکلهای مذهبی

-3دانشگاهها و نظام آموزش عالی

-3-1اهتمام در جهت نشر و معرفی اندیشه‌های امام خمینی(ره) و مبانی نظام

-3-2تربیت نسل انقلابی و اسلامی که پیام انقلاب را درك و با حفظ و عمل به آن موجب ماندگاری و استمرار برکات انقلاب و درون‌زایی ارزشهای انقلابی شود.

-3-3اهتمام به تعاطی افکار و تبادل آراء با تمسك به روشهای منطقی

-3-4توجه کافی به حل مسائل عصر با رجوع به معارف دینی و آراء و دیدگاههای حضرت امام خمینی (ره) و رهبر معظم انقلاب اسلامی

-3-5اهتمام به تأمین نیازهای فرهنگی و تقویت علمی اساتید.

-3-6اهتمام به امر آموزش و پژوهش در علوم انسانی

-3-7ایجاد نظام برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی فرهنگی و اجتماعی در دانشگاهها

-3-8قانونمند کردن فعالیتهای فرهنگی و پشتیبانی مادی و معنوی از فعالیتهای قانونی در دانشگاه

-3-9گسترش زمینه‌های ارتباط دانشگاهها با دستگاهها و سازمانهای فرهنگی

-3-10بهره‌گیری هر چه بیشتر از مشارکت دانشجویان و اساتید در تولید و اجرای برنامه‌های فرهنگی

-3-11حفظ و تعمیق پیوندهای اسلامی - ایرانی دانشجویان بورسیه شاغل به تحصیل با اندیشمندان ایرانی در خارج از کشور

-3-12گسترش زمینه‌های ارتباط دانشجویان غیرحضوری وشبانه با نهادها و سازمانهای فرهنگی دانشگاه

-4حوزه‌های علمیه

-4-1تبیین مبانی تفکر و نظام اجتماعی اسلامی در ابعاد اقتصادی، سیاسی، اخلاقی، فرهنگی و...

-4-2توجه بیشتر به مقتضیات و تحولات زمان و نقد و تنقیح دستاوردهای فرهنگی جوامع بشری و استفاده از نتایج قابل

انطباق با اصول و ارزشهای اسلامی

-4-3پاسخگویی به مسائل عصر و بهره‌گیری و توجه بیشتر به آراء و اندیشه‌های حضرت امام خمینی (ره) و رهبر معظم انقلاب اسلامی

-4-4تلاش در جهت ترویج فرهنگ فراگیر و ناب اسلامی و مقابله با خرافات، موهومات، جمود و تحجر فکری، مقدس‌مآبی و ظاهر گرایی

-4-5تنظیم نظام آموزشی حوزه و تقویت تحقیقاتی آن متناسب با نیازهای فرهنگی کشور، به ویژه نیازهای فرهنگی جوانان

-4-6تربیت نیروی انسانی متخصص متناسب با اهداف انقلاب و نظام جمهوری اسلامی

-4-7توجه بیشتر به وحدت حوزه و دانشگاه و راهکارهای عملی آن

-4-8اهتمام به جذب هر چه بیشتر نخبگان فکری به حوزه‌های علمیه

-4-9برنامه‌ریزی برای ارتباط مستقیم و گسترده با تمامی اقشار مردم در جامعه ایران

-4-10توجه بیشتر به روشهای کارآمد و نوین تبلیغ و ارشاد توسط حوزه‌های علمیه

-4-11تبیین مبانی نظری مسائل فرهنگی و هنری (ادبیات، فیلم، تئاتر، موسیقی....)متناسب با مقتضیات روز

-4-12تلاش برای هماهنگی بیشتر بین مراجع دینی و رهبری مذهبی - سیاسی

-4-13آینده‌نگری و جلو بودن از زمان در نظریه‌پردازی و تبیین آراء اسلامی

-4-14پرهیز ازسوق دادن فعالیت دینی و فرهنگی روحانیت به نهادهای رسمی و دولتی و اتکاء هر چه بیشتر به فرهنگ‌سازی خودجوش در روابط متقابل روحانیت با مردم

-4-15ترویج فرهنگ قرآن، نهج‌البلاغه و فرهنگ معاد در میان اقشار جامعه جهت سالم‌سازی اخلاق اجتماعی

-4-16بهره‌گیری از هنر مشروع و مؤثر در تبلیغ دینی

-4-17صیانت از روشهای سنتی تبلیغ همراه با بازسازی آن

-4-18آسیب‌شناسی تبلیغ دینی

-4-19توجه به نیازهای متنوع و متکثر انسان و جامع‌نگری در آن و نگاه متوازن و متعادل

-4-20توجه به علم کلام و مسائل نوین آن

-4-21توجه به علوم انسانی با نگاه اسلامی

-4-22ایجاد نظام ارزیابی و سنجش در تبلیغ و آثار آن

-4-23مشخص نمودن آسیب‌های فرهنگی ناشی از نادیده گرفتن مبانی دینی و آسیب‌های ناشی از عدم توجه به واقعیات اجتماعی

-4-24نگاه متعادل و متوازن به مراسم جشن و عزاداری مذهبی

-4-25تکیه بر مردم و خودجوشی آنان در تبلیغ

-4-26برخورداری از موضع فعال و نه منفعل در تبلیغ دین در سطوح گوناگون

-5مساجد

-5-1توجه به مساجد و ساماندهی امور آن به عنوان مراکز نشر و گسترش فرهنگ اسلامی

-5-2توجه به بهسازی فیزیکی مساجد و زیباسازی آن

-5-3تربیت امام جماعت عالم و آشنا به مسائل روز و جوانگرا

-5-4استفاده از فضای مساجد برای مطالعه کتب دینی و علمی و فکری و تبادل فکری و تبادل آراء

-5-5دعوت از متفکران دانشگاهی برای سخنرانی در مساجد

-5-6همکاری در فعالیتهای کمك آموزشی و تربیتی و تفریحی

-5-7ایجاد فضای سبز مثلا پارك در کنار مساجد

-5-8ایجاد مراکز مطالعه روزنامه و مجلات در کنار مساجد و فعال نمودن کتابخانه‌های مساجد

-5-9ایجاد زمینه همکاری بین نهادهای مردمی و مساجد

-5-10تقویت کانونهای فرهنگی و هنری مساجد

-5-11ترسیم جایگاه مساجد در نظام کشور و تعیین ساختار مناسب برای آن

-5-12ایجاد ارتباط بین مسجد و مدرسه در هر محل

-5-13ترمیم، اصلاح و آموزش خادمین مسجد، هیأت امنا و عوامل دیگر

ج - دستگاههای تبلیغی و رسانه‌های گروهی

-1برنامه‌های فرهنگی و هنری

-1-1توجه نهادها و رسانه‌های گروهی به تولید مؤثر فرهنگی

-1-2ترویج مفاهیم و معارف اسلامی و رعایت حد اعتدال در تبلیغ

-1-3تقویت روحیه تقوا و اخلاق اسلامی

-1-4الگوسازی مناسب و توجه به سیره پیامبر)ص(و ائمه اطهار)ع)

-1-5توجه به تاریخ اسلام و معرفی اصحاب و یاران پیامبر گرامی و ائمه اطهار)ع)

-1-6یادآوری حماسه ایثار شهدا، جانبازان و آزادگان در دوران انقلاب و دفاع مقدس

-1-7حفظ روحیه و شور انقلابی مردم

-1-8هماهنگی در تبلیغ و فعالیت‌های رسانه‌ای

-1-9به کارگیری قالبهای متنوع هنری برای عرضه مفاهیم فرهنگ اسلامی

-1-10جمع‌آوری دقیق‌ترین و آخرین اطلاعات مربوط به فعالیت‌های فرهنگی و اطلاعاتی و ارتباطی در سطح جهانی واستفاده از آن‌ها در برنامه‌ریزی و فعالیت تبلیغاتی کشوری و بین‌المللی

-1-11نیازسنجی مخاطبان و توزیع متناسب برنامه‌ها

-1-12تربیت نیروی انسانی دست‌اندرکار در عرصه‌های فرهنگی متناسب با اهداف فرهنگی نظام به ویژه در بخشهای تصمیم‌گیری و ارزیابی و نظارت مستمر بر فعالیت آنها

-1-13بهینه‌سازی و روزآمدکردن روشهای سنتی تبلیغ در عین حال استفاده از روشهای نوین

-1-14فعالتر شدن تبلیغات اسلامی در نمادهای محلی فرهنگی

-1-15گسترش کیفی فعالیت تبلیغات اسلامی

-1-16گسترش فعالیت‌های کارشناسی تبلیغات اسلامی

-1-17کمك به نهادهای مردمی برای فعال شدن روزمره در مسائل فرهنگی و فکری

-1-18گسترش اردوهای مذهبی - تفریحی در سراسر کشور خصوصا روستاها

-1-19استفاده‌کامل از فضاهای فرهنگی - مذهبی مانندحسینیه‌هابرای ایجاد تحرك جغرافیایی - فرهنگی

-1-20تقویت مراکز فرهنگی و هنری و کمك به افزایش تولیدات این مراکز

-1-21تشکیل و تقویت و تجهیز مراکز اطلاع‌رسانی و حمایت وهدایت صحیح این مراکز

-1-22تقویت مراکز پژوهشی فرهنگی

-1-23تشویق مردم به مشارکت و هدایت انگیزه‌های آنان درجهت فعالیت در امور فرهنگی و هنری

-2مطبوعات

-2-1کمك به ایجاد تفاهم ملی در جهت توسعه فکری و فرهنگی از طریق تعاطی افکار و تبادل آراء و تمسك به روشهای منطقی

-2-2کمك به ایجاد ثبات برای توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و جلوگیری از غربزدگی و التقاط

-2-3گسترش فرهنگ نقد و گفتگو با توجه به ارزشهای معنوی، مبانی و مواضع اصولی

-2-4صیانت خودجوش و درون‌زا از ارزشهای دینی و انقلابی به وسیله مطبوعات

-2-5روشن کردن گسل‌های اجتماعی و فرهنگی در چارچوب قوانین

-2-6نزدیك‌کردن نظریه‌های موجود در جامعه با طرح علمی و کارشناسی این نظریات و نقد صحیح

-2-7سعی در تقریب ذهنی داخل کشور و خارج از آن بوسیله برجسته‌کردن ساختارهای اقتصادی و ساختارهای فرهنگی با احترام به ارزشهای ملی وفرهنگی اسلامی

-2-8فراهم آوردن امکان گفتگوهای کارشناسی برای رسیدن به راهبردهای فرهنگی در جهت اهداف ملی بدون پرده‌دری، حرمت‌شکنی، قانون‌شکنی و جوسازی

-2-9بررسی مشکلات اجتماعی برای یافتن راه‌حل‌های عمومی

-2-10بررسی راههای جلوگیری از نفوذ سیاسی ، فرهنگی و اجتماعی دشمنان برای حفظ استقلال کشور

-2-11توسعه و تقویت خبرگزاری داخلی

-2-12ارتقاء کمی و کیفی با دستیابی به شیوه‌های مطلوب و جامع در انتشار اخبار و مطالب

-2-13جلوگیری از عوام‌زدگی و عوام‌فریبی و تکیه بر باورها، عادات و شیوه‌های درست

-3صدا و سیما

-3-1تلاش در جهت تبیین و تعمیق بخشیدن ایمان مذهبی مخاطبان با بهره‌گیری از بهترین ابزارهای هنری در کلیه برنامه‌های صداوسیما

-3-2ارائه الگوهای مناسب برای اقشار مختلف مخاطبان بویژه کودکان و نوجوانان و جوانان در برنامه‌های مختلف با شیوه‌های مستقیم و غیرمستقیم

-3-3فراهم سازی زمینه‌های ارتقاء آگاهی مخاطبان)بینش و دانش(در زمینه‌های مختلف علوم و فرهنگ، بویژه دین در کلیه برنامه‌ها با جهت‌گیری مناسب و منطقی

3-4ارتقاء بخشیدن کیفیت محتوایی کلیه برنامه‌های صداوسیما با ارتباط جدی و عمیق‌تر و مستمر با اساتید حوزه و دانشگاه

3-5بکارگیری ابزارهای نوین و فن‌آوری جدید در تهیه کلیه برنامه‌های صداوسیما برای ارتقاء کیفیت تصویری برنامه‌ها

3-6توجه جدی جهت عملی نمودن فرمایشات و رهنمودهای حضرت امام خمینی)ره(و مقام معظم رهبری پیرامون صداوسیما

3-7بهره‌گیری از تولیدات داخلی و در صورت لزوم برنامه‌های خارجی تلویزیونی با توجه به ارزشهای اسلامی و عدم مغایرت آنها با دینداری، کفرستیزی، ساده‌زیستی و اخلاق اسلامی

3-8افزایش پوشش جمعیتی و جغرافیایی صداوتصویر

3-9تقویت مراکز خبری با بهره‌گیری از دانش فنی جدید و انتخاب شیوه‌های مؤثر و متنوع تبلیغاتی

3-10بهره‌گیری از نظریات و تجربیات مسئولان، اساتید و کارشناسان امور فرهنگی و هنری و ارتباط جمعی

3-11ایجاد زمینه‌های مناسب برای بهره‌گیری مطلوب و متعادل فرهنگی و هنری از اوقات فراغت و تفریح

3-12تقویت ارتباط مناسب و مکمل بخش فرهنگ با مردم

3-13هماهنگی در تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی فرهنگی با بخش‌های فرهنگی

سیاستهای فوق در جلسات 444مورخ 78/4/1 ، 445 ، مورخ 78/4/15، 447 مورخ 78/5/12 ، 450 مورخ20/7/78 ، 451مورخ 78/8/4، 452 مورخ 78/8/18 ، 453 مورخ 78/9/16، 455 مورخ14/10/78 ، و 459 مورخ 78/12/24 شورای‌عالی انقلاب فرهنگی به تصویب نهایی رسید.

7.2. ISNA news articles

سرويس: اجتماعي
1380/10/24
01-14-2002
13:45:59
8010-05792:كد خبر

/گفت‌وگو /
عضو هيات علمي دانشگاه پيام نور: آموزش‌وپرورش تعريف دقيقي از آموزش زبان انگليسي ندارد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي

تدريس حدود شش سال زبان انگليسي در مدارس، حتي با شش جلسه تدريس زبان انگليسي به روش صحيح نيز برابري نمي‌كند .

دكتر ايرواني، استاد دانشگاه و عضو هيات علمي دانشگاه پيام نور در مورد علت عدم بازدهي آموزش زبان انگليسي در مدارس در گفت‌وگو با خبرنگار اجتماعي خبرگزاري دانشجويان ايران گفت: در آموزش‌وپرورش تعريف دقيقي از آنچه آموزش زبان انگليسي ناميده مي‌شود، وجود ندارد و علت اين امر، عدم برنامه‌ريزي براي رسيدن به اهداف كلي آموزش زبان انگليسي است .

وي افزود: اين درحاليست كه كتب درسي نيز، روش خاصي را براي رسيدن به هر يك از مهارتهاي زباني پيگيري نمي‌كنند .

دكتر ايرواني در ادامه به تعريف آموزش زبان در سطح بين‌المللي اشاره كرد و افزود: فردي كه در چهار زمينه‌ي خوانش، نوشتار، گفتار و شنيدار، مهارت كافي را به دست آورده باشد، به زبان خارجي مورد نظر مسلط است كه متاسفانه تعداد زيادي از معلمين ما در مقاطع راهنمايي و دبيرستان، فاقد دانش و مهارت كافي در اجراي اهداف مورد نظر آموزش زبان هستند و مسلما ناتواني آنها در تدريس، افت تحصيلي دانش‌آموزان را به دنبال خواهد داشت .

وي افزود: ازعوامل مؤثر در عدم بازدهي آموزش زبان، ديرهنگام بودن آن است. نتايج تمامي تحقيقات زبان‌شناسي نشان‌دهنده اين است كه آموزش زبان بايد در سنين كودكي و10 سال اول زندگي آغاز شود؛ اين درحاليست كه در ايران، اين آموزش، به حدود سن 13 سالگي و سال دوم مقطع راهنمايي، سني كه دقيقا مصادف با شروع دوره افت يادگيري زبان دوم محسوب مي‌شود، مي‌رسد .

دكتر ايرواني ادامه داد: علاوه بر عدم توانايي برخي معلمان در آموزش زبان انگليسي كه آنها را به سمت تدريس بيش از حد گرامر و استفاده از روش قديمي ترجمه‌ي متون سوق مي‌دهد، وجود حل المسائلهاي فراوان كتابهاي درسي نيز نقشي مهم و انكارناپذير در عدم بازدهي آموزش در مدارس دارد .

وي تاكيد كرد: عدم توجه به توان و مهارت ارتباطي در كلاس باعث شده است دانش‌آموزان براي استفاده مفيد از كلاسهاي آموزش زبان انگليسي از انگيزش كافي برخوردار نباشند و اكثر دانش‌آموزان با انگيزه در اين زمينه، جذب آموزشگاههايي شوند كه به پرورش توان ارتباطي توجه مي‌كنند .

عضو هيات علمي دانشگاه پيام نور گفت: باعث تاسف است كه اگر دانش‌آموزي، آموزش زبان را فقط در كلاسهاي درسي مقاطع راهنمايي و دبيرستان پيگيري كند، به نتيجه‌ي مطلوب دست نيابد .

وي ادامه داد: در صورت عدم آموزش مناسب زبان انگليسي، به غير از هدر رفتن سرمايه‌هاي هنگفت ملي، زمان نيز از دست خواهد رفت كه اين مساله هيچ گاه قابل جبران نخواهد بود و بايد توجه داشت كه بازدهي آموزشي در افراد بزرگسال هيچ گاه به بازدهي آموزشي در سنين كودكي نخواهد رسيد .

دكتر ايرواني در پايان با تاكيد بر لزوم ايجاد ديدگاهي نوين و كاربردي در امر آموزش زبان خواستار ايجاد تغييرات مناسب در نحوه آموزش زبان انگليسي در مقاطع مختلف تحصيلات تكميلي شد .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1381/11/06
01-26-2003
16:56:24
كد خبر:8111-00872

عضو هيات علمي موسسه پژوهشي و برنامه‌ريزي: شيوه موجود آموزش زبان انگليسي در دانشگاهها و مدارس انگيزه يادگيري را افزايش نمي‌دهد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - يزد
سرويس :آموزشي

عضو هيات علمي موسسه پژوهش و برنامه ريزي آموزش عالي اظهار داشت :تعداد كادر علمي آموزش زبان انگليسي در دانشگاهها بايد متناسب با تعداد دانشجويان افزايش يابد كه در اين باره مي‌توان از دانشگاه‌هاي باتجربه در امر آموزش زبان و حتي در بخش خصوصي كمك گرفت .

به گزارش خبرنگار آموزشي ايسنا، دكتر فاطمه باقريان در بيان گزارشي از " وضعيت زبان انگليسي دانشجويان و توانمندي آنها در برقراري ارتباط " در جمع معاونان آموزشي دانشگاه‌هاي كشور گفت: متون انگليسي عمومي كه در دانشگاه‌ها تدريس مي‌شود، جوابگوي نياز دانشجويان نمي‌باشند و هدف يادگيري زبان دوم ، را كه كسب مهارت در برقراري ارتباط گفتاري، شنيداري، نوشتاري، درك مطلب و آشنايي با فرهنگ و سنن ملت‌هاي انگليسي زبان مي‌باشند، تامين نمي‌كنند .

وي ادامه داد: يادگيري زبان دوم در صورت ايجاد انگيزه افزايش و استمرار مي‌يابد، اما شيوه موجود آموزش زبان انگليسي انگيزه يادگيري را افزايش نمي‌دهد .

همچنين تعداد واحدهاي دروس زبان انگليسي در مقايسه با گذشته به طور قابل توجهي كاهش يافته است و اين به معناي كاهش اهميت آموزش زبان انگليسي مي‌تواند تلقي مي‌شود و آموزش زبان انگليسي در دانشكده‌هاي علوم انساني، در مقايسه با دانشكده‌هاي فني و علوم، سطح بسيار پايين‌تري دارد در حالي كه يادگيري و تسلط به اين زبان براي دانشجويان رشته‌هاي علوم انساني به اندازه ديگر رشته‌ها ضرورت دارد .

به گفته دكتر باقريان، يكي از عوامل عمده در كاهش انگيزه دانشجويان براي يادگيري زبان انگليسي، تاكيد زياد و غير ضروري بر دستور زبان است ، در صورتي كه كسب مهارت‌هاي گفتاري و شنيداري مي‌تواند انگيزه يادگيري را تقويت كند و از مهم‌ترين نيازهاي آشنايي با واژگان و اصطلاحات تخصصي رشته‌هاي انتخابي خود مي‌باشد ، در صورتي كه برنامه‌ريزي‌هاي فعلي آموزش زبان انگليسي اين نياز را برطرف نمي‌كند .

دكتر باقريان در بيان راهكارهاي موثر در بهبود آموزش زبان دوم ، گفت: نظام آموزشي كشور و به خصوص دانشگاه‌ها با توجه به امكانات و محدوديت‌هاي خود مي‌توانند براي افزايش و بهبود كيفيت آموزش زبان دوم برنامه‌ريزي كنند .

عضو هيات علمي موسسه پژوهشي و برنامه‌ريزي تصريح كرد: براي ارتقاي آموزش زبان دوم در دانشگاهها، آموزش زبان انگليسي بايد به عنوان زبان دوم از دوره ابتدايي شروع شود و برنامه‌ريزي دقيق و منسجمي با الهام از تجربيات دانشگاه‌هاي داخلي و خارجي براي آموزش زبان دوم انجام گيرد و از تكنولوژي‌هاي اطلاعاتي - ارتباطي به عنوان يكي از منابع آموزش زبان انگليسي استفاده شود .

همچنين براي مدرسان زبان انگليسي امكان شركت مستمر در برنامه‌هاي بازآموزي و بهبود كيفيت آموزشي فراهم و روش‌هاي ارزيابي مناسبي براي سنجش مهارت‌هاي عمده يادگيري زبان دوم تعيين و امكان ارايه برخي از دروس در سطح مدارس و دانشگاه‌ها به زبان انگليسي فراهم شود كه در اين زمينه، اساتيد داوطلب نقش ارزنده‌اي مي‌توانند ايفا كنند .

وي همچنين اظهار داشت: نظرات دانشجويان در مورد متناسب بودن برنامه آموزشي زبان با علايق و نيازهاي آنها، دشواري برنامه، روش‌هاي تدريس، روش‌هاي ارزيابي و نوآوري بايد در آموزش زبان مورد استفاده قرار گيرد .

وي با اشاره به نقش رسانه‌هاي همگاني نظير راديو و تلويزيون جهت پخش برنامه به زبان انگليسي گفت: راديو به صورت راديوهاي محلي مي‌تواند پخش كننده برنامه به زبان انگليسي باشد و در بهبود مهارت‌هاي آموزشي، به خصوص مهارت‌هاي شنيداري و تلفظ صحيح لغات، نقش موثري ايفا كند .

تلويزيون نيز مي‌تواند با ارايه روش‌هاي كم هزينه‌اي نظير ارايه برنامه‌هاي انگليسي به زبان اصلي و اضافه كردن زيرنويس فارسي در بهبود زبان انگليسي به همه علاقمندان يادگيري اين زبان كمك كند .

عضو هيات علمي موسسه پژوهشي و برنامه‌ريزي در بخش ديگري از سخنان خود با اشاره به افزايش ميانگين نمرات زبان انگليسي شركت‌كنندگان در كنكور سال‌هاي اخير گفت: ميانگين نمرات زبان انگليسي داوطلبان كنكور طي ۱۰ سال اخير تقريبا دو برابر شده است و نمرات پذيرفته شدگان رشته‌هاي زبان انگليسي دانشكده زبان‌هاي خارجي دانشگاه تهران نيز اين واقعيت را تاييد مي‌كند .

عضو هيات علمي موسسه پژوهش و برنامه‌ريزي آموزش عالي در ادامه گفت: در سال گذشته بيش از ۵۰ درصد دانشجويان اين رشته در كنكور سراسري نمره كامل زبان (۱۰۰درصد) را به دست آورده‌اند و ميانگين نمرات گروه در كنكور نيز ۹٤/۷۷ درصد مي‌باشد .

به اعتقاد وي، استقبال خانواده‌ها از برنامه‌هاي آموزشي فوق برنامه و ثبت نام در كلاس‌هاي خصوصي زبان انگليسي و نيز افزايش كاربرد كامپيوتر به خصوص در ميان دانش‌آموزان و دانشجويان از دلايل عمده اين افزايش مي‌تواند باشد و احتمالا استفاده از كامپيوتر و اينترنت كه به شدت در ميان جوانان در حال گسترش است، سبب افزايش انگيزه براي يادگيري زبان انگليسي كه زبان كامپيوتر نيز مي‌باشد، شده است و مي‌توان از اين استقبال در جهت افزايش كيفيت آموزش زبان انگليسي بهره برد كه يكي از اين راهها معرفي ابعاد آموزشي اينترنت در جهت بهبود كيفيت آموزش زبان است، با وجود داشتن يك برنامه‌ريزي حساب شده و دقيق مي‌توان از منابع و سايت‌هاي متنوع اينترنتي موجود كه نسبتا كم هزينه نيز هستند براي آموزش استفاده كرد، در غير اين صورت جوانان ما به جاي افزايش يادگيري‌هاي موثر از طريق اين تكنولوژي‌هاي اطلاعاتي - ارتباطي فقط با ابعاد تفريحي اينترنت آشنا خواهند شد، استفاده از ابعاد آموزشي اينترنت تنها مي‌تواند بخشي از راهكارهاي متناسب براي افزايش توانمندي‌هاي ارتباطي باشد .

وي همچنين گفت: برنامه‌ريزي آموزشي دانشگاه‌ها بايد در جهت بهبود كيفي ابعاد آموزشي زبان دوم يعني تاكيد بر افزايش مهارت‌هاي ادراكي، شنيداري، گفتاري و نوشتاري باشد و اين ، بدون شك نيازمند برنامه‌ريزي‌هاي دقيقي است كه با پشتوانه انساني و مالي انجام‌پذير خواهد بود .

دكتر باقريان در زمينه ضرورت افزايش توانمندي‌هاي ارتباطي دانشجويان دانشگاه گفت: نظام آموزشي در هر جامعه بايد افراد را در جهت حل مسايل موجود توانمند سازد، بخش مهمي از اين توانمندي‌ها در مجهز بودن به مهارت‌هاي ارتباطي كه افراد را قادر به يادگيري از تجربيات ديگران و به اشتراك گذاردن دانسته‌ها مي‌كند نهفته است .

وي اظهار داشت: اين توانمندي ارتباطي مي‌تواند از طريق آشنايي با زبان جوامع ديگر يا از طريق آشنايي با زبان‌هاي بين‌المللي به دست آيد، ضرورت و اهميت داشتن اين توانمندي‌هاي ارتباطي در اين واقعيت نهفته است كه ادامه ناميده شده است و مجهز بودن به دانش به توانايي دسترسي به منابع و ماخذ داشتن و پژوهش در سطح جهاني بستگي دارد .

وي افزود: گرچه امروزه دسترسي فوق‌العاده سريع به اين منابع - به يمن وجود تكنولوژي‌هاي ارتباطي و اطلاعاتي براي تمامي علاقمندان در سراسر جهان - فراهم است اما اين كافي نيست ، بلكه براي دسترسي به منابع دانش بايد هم در استفاده از تكنولوژي‌هاي ارتباطي و اطلاعاتي ، مهارت داشت و هم با آن دانش جهاني كه با آن توليد و توزيع و مبادله مي‌شود آشنايي كافي داشت .

دكتر باقريان خاطرنشان ساخت: ترجمه منابع و ماخذ به زبان فارسي مي‌تواند به عنوان يك راه حل در نظر گرفته شود اما اين مستلزم صرف زمان، سرمايه‌گذاري‌هاي انساني و مالي زيادي مي‌باشد و در عين حال موجب وابستگي به سرعت و انتخاب مترجمان مي‌گردد، احتمالا سرمايه‌گذاري نظام آموزشي كشور جهت يادگيري زبان انگليسي به طور موثر و منطبق با مهارت‌هاي استاندارد در زمينه يادگيري زبان دوم منافع و فوايد بيشتري در مقايسه با سرمايه‌گذاري زماني، انساني و مالي جهت ترجمه منابع دانش به زبان فارسي دارد .

وي گفت: در ميان كشورهاي دنيا، پس از كشورهاي اروپايي، كشورهاي شرق و جنوب آسيا در بهره‌گيري از دانش و تكنولوژي - كه امروزه كانون آن در كشورهاي پيشرفته مي‌باشد - موفق‌تر از ديگر كشورها عمل كرده‌اند، بخش عمده‌اي از علت اين موفقيت را بايد در سرمايه‌گذاري‌هاي جدي اين كشورها در آموزش عمومي و آموزش عالي جستجو كرد و هماهنگ با برنامه‌هاي اين كشورها جهت بهبود كيفيت آموزشي كه همراه با به كارگيري تكنولوژي‌هاي آموزشي به خصوص تكنولوژي‌هاي ارتباطي و اطلاعاتي (ICT) در سطح مدارس و دانشگاه‌ها است برنامه‌ريزي جهت بهبود كيفيت آشنايي با زبان‌هاي بين‌المللي - به خصوص آشنايي با زبان انگليسي - به عنوان يك ابزار اساسي در محيط‌هاي آموزشي مورد توجه جدي قرار دارد .

عضو هيات علمي موسسه پژوهشي و برنامه‌ريزي افزود :در كشور ما نيز برخي از دانشگاه‌ها پيشگام در برنامه‌ريزي و بهبود كيفيت يادگيري ، ايجاد تغيير و تحولات ضروري در كسب مهارت‌هاي ارتباطي به زبان‌هاي بين‌المللي مي‌باشند كه به عنوان نمونه از دانشگاه‌هاي شيراز، صنعت نفت و امام صادق (ع (مي‌توان ياد كرد. مشكلات موجود و راهكارهاي پيشنهادي در اين گزارش نيز با استناد به برخي تحقيقات انجام شده و روش‌هاي تجربه شده در برخي از اين دانشگاه‌ها مطرح مي‌شود .

دكتر باقريان در بيان وضعيت موجود عنوان كرد: در راستاي افزايش توانمندي‌هاي ارتباطي، يادگيري زبان انگليسي - با عنوان زبان دوم - در ايران هم در سطح آموزش عمومي و هم در سطح آموزش عالي سابقه‌اي طولاني دارد ، اما با موفقيت مورد انتظار همراه نبوده است. دليل اين امر را در عدم توانايي دانش آموزان، دانشجويان و فارغ‌التحصيلان دانشگاه‌ها براي شركت در سمينارها، كنفرانس‌ها و دوره‌هاي بلند مدت يا كوتاه مدت به كشورهاي ديگر يا به كشورهاي انگليسي زبان مي‌روند در برقراري ارتباط با مشكل مواجه مي‌شوند .

وي ادامه داد: يكي از مشكلات عمده در برقراري ارتباط ، عدم مهارت در ادراك شنيداري و در محاوره به زبان انگليسي است، شايد بتوان علت اين مشكل را در عدم توجه كافي به استانداردهاي جهاني در برنامه‌ريزي‌هاي اهداف آموزش زبان‌هاي خارجي جستجو كرد ، مطابق با اين استانداردها هدف از آموزش زبان‌هاي خارجي افزايش مهارت در بخش‌هاي گفتاري، شنيداري، نوشتاري، خواندن و آشنايي با فرهنگ و سنن ملت‌هاي ديگر مي‌باشد. اين درحالي است كه نحوه ارزيابي در آموزش

ما ضمن آموزش عمومي و دانشگاهي تاكيد بر كسب مهارت‌هاي نوشتاري، ساختاري، ادراكي معاني و اصطلاحات و درك مطالب از طريق خواندن دارد، نتيجه اين طريق آموزشي و ارزيابي عدم تقويت مهارت‌هاي شنيداري خواهد بود .

دكتر باقريان به مشكلات آموزش زبان انگليسي در سطح آموزش عالي اشاره كرد و گفت: مسايل و مشكلات مربوط به آموزش زبان انگليسي بدون پرداختن به مشكلات آموزشي زبان دوم در مدارس حل نخواهد شد، مسايل و مشكلات مربوط به آموزش زبان درسطح مدارس را مسوولين آموزش و پرورش كه دراين همايش حضور دارند مطرح خواهند كرد، اما اين گزارش به طور خلاصه به برخي تحقيقات انجام شده در مورد آموزش زبان انگليسي در سطح دانشگاه‌ها اشاره مي‌كند. پژوهش‌ها در سطح آموزش عالي دلالت بر اين دارند كه وضعيت كنوني آموزش زبان انگليسي در سطح آموزش عالي رضايت‌بخش نيست .

دكتر باقريان افزود: از ديگر بخش‌هاي مورد نياز دانشجويان براي برقراري ارتباط و تبادلات اطلاعات علمي - تحقيقي به خصوص در مقاطع كارشناسي ارشد و دكترا ، مهارت درشيوه نگارش و محدوده مي‌باشد كه اين مهارت نيز در حد ضرورت آموزش داده نمي‌شود .

عضو هيات علمي موسسه پژوهشي و برنامه‌ريزي در پايان گفت: تدريس دروس مربوط به متون تخصصي بايد توسط اساتيد مسلط به زبان انگليسي يا اساتيد زبان انگليسي آشنا با رشته‌هاي تخصصي صورت نمي‌پذيرد در حالي كه هميشه اين موضوع مراعات نمي‌شود و كيفيت آموزش زبان دوم با استفاده از تكنولوژي‌هاي آموزشي به طور موثري افزايش مي‌يابد ، اما بسياري از دانشكده‌ها در تدارك اين ابزار آموزشي ضعيف عمل مي‌كنند .

انتهاي پيام

سرويس: علمي - پژوهشي
1380/11/10
01-30-2002
13:41:07
8011-01791:كد خبر

مدرس دانشگاه آزاد شيراز در گفت‌وگو با ايسنا: استاندارد سواد عمومي، آشنايي با زبان انگليسي، كامپيوتر و تحصيلات عاليه است

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - شيراز
سرويس :علمي - پژوهشي

امروزه يونسكو، استاندارد سواد عمومي را آشنايي با زبان انگليسي، كامپيوتر و تحصيلات عاليه تعيين كرده است؛ بنابراين هر كس مي‌تواند جايگاه خود را در رابطه با سواد عمومي محك بزند .

دكتر افقه، مدير گروه زمين‌شناسي دانشگاه آزاد اسلامي واحد شيراز در گفت و گو با خبرنگار علمي ـ آموزشي خبرگزاري دانشجويان ايران) ايسنا)، با اشاره به ضرورت آشنايي با زبان رايج علمي دنيا (انگليسي)، افزود: در يادگيري نيز بروز بودن اطلاعات، مؤثر و لازم است. در گذشته و در نبود اينترنت هم در دانشگاه‌هاي ما ازژورنال‌هاي خارجي استفاده مي‌شد؛ ولي اكنون اينترنت، وارد عرصه‌ي اطلاعات شده و جانشين ژورنال‌ها و مكمل عصر ارتباطات است .

وي افزود: در سيستم‌هاي آموزشي، بايد دانشجويان را عادت بدهند تا زماني كه درس مي‌خوانند، به متون تخصصي همان درس آشنا شوند؛ البته خود دانشجويان هم بايد به اين امر، تمايل نشان دهند. استادان نيز تا حدي مي‌توانند دانشجويان را مجبور يا تشويق كنند .

وي گفت: به دليل كمبود اعضاي هيات علمي دانشگاه‌ها، با مشكل مواجهيم. اين مشكل، مربوط به كل كشور است و به مساله‌ي فرار مغزها برمي‌گردد. اين كمبود، موجب افزايش بيشتر از حد ساعت كار استادن مي‌شود .درحاليكه براي جلوگيري از افزايش ساعت كار استادان، بايد هر استاد، در زمينه‌هاي تخصصي خودش تدريس كند .

مدير گروه زمين‌شناسي دانشگاه آزاد شيراز، درباره‌ي بروز كردن اطلاعات استادان قديمي دانشگاه‌ها نيز گفت: بايد به اين نكته توجه شود كه استاد درصورتيكه اطلاعاتش بروز نباشد، اصولا استاد نيست. استاد دانشگاه، بايد در زمينه‌هاي مختلف، تحقيق كرده، به منابع روز و آخرين كتب و نشريات علمي، آشنايي داشته باشد. خود تدريس، پديده‌اي است كه در كنارش نيازمند اطلاعات لازم در زمينه‌ي چگونگي انتقال دانسته‌ها و آگاهي از فلسفه‌ي آموزش و پرورش است .

وي تصريح كرد: اصولا استاد موفق، استادي است كه مدام، روش تدريس خود را اصلاح كند و به راهكارهاي لازم براي تربيت يك چهره، آشنا باشد. يك استاد، بايد در مورد روش‌هاي آموزشي خود، پويايي و دقت نظر، بازنگري و مطالعه را مد نظر قرار دهد و كاربري دروس را به دانشجويان القا كند .

دكتر افقه، همچنين درباره‌ي تاثيرات منفي عدم پيشرفت گام به گام كتب درسي در برخي از رشته‌هاي مهندسي و انساني گفت: اين مطلب را كه متفكران، عصر حاضر را عصر ارتباطات ناميده‌اند، به اين معنا است كه هر كس اطلاعات بيشتر و بروز تري دارد، موفق‌تر است. ضمن آنكه اطلاعات قديمي دانشجويان كه ممكن است با يافته‌هاي جديد علمي مطابقت نداشته باشد، قطعا در توسعه و پيشرفت جامعه تاثير منفي خواهد داشت .

وي در خصوص نحوه ارزشيابي استادان دانشگاه از دانشجويان با اذعان به اين مطلب كه استاد دانشگاه، نبايد از دانسته‌هاي دانشجو امتحان بگيرد، گفت: بهتر است كه استادان، از ندانسته‌هاي دانشجويان ارزشيابي انجام گرفته، كاربري درس را مد نظر قرار دهند. به همين دليل روش open book در برگزاري امتحانات، كارايي بيشتري دارد. اصولا امروزه كامپيوتر، اختراع شده است تا ديگر نيازي به حافظه نباشد. ما بايد قدرت تحليل دانشجويان را مد نظر قرار دهيم و براي اين كار كافي است همه‌ي منابع در اختيار آنان باشد و سوالات تحليلي طرح شوند .

انتهاي پيام

سرويس: جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات
1382/11/19
02-08-2004
18:18:53
:8211-08231كد خبر

پروفسور ‘‘كيت كنت : ‘‘
زبان انگليسي را همراه با تكنولوژي اطلاعات بياموزيد

خبرگزاري دانشجويان ايران - رشت
سرويس :جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات

سمينار IT استان گيلان با عنوان «توسعه‌ي منابع انساني» صبح امروز در سالن اجتماعات استانداري گيلان برگزار شد .

به گزارش سرويس فناوري اطلاعات ايسنا، در اين سمينار يك روزه كه معاون برنامه‌ريزي و اداري مالي استانداري گيلان، جمعي از مسؤولان و مديران دستگاه‌هاي اجرايي استان و مسؤولان شركت‌هاي كامپيوتري استان حضور داشتند، پروفسور ‘‘كيت كنت‘‘ استاد دانشگاه‌هاي آمريكا، كانادا و استراليا، طي سخناني با اشاره به لزوم ياد گيري فناوري اطلاعات توسط مديران و مسؤولان دستگاه‌هاي اجرايي، گفت: مديران معمولا هدايت كننده و كنترل كننده هستند و اعتماد به نفس ايجاد مي‌كنند. روشي را كه يك مدير انجام مي‌دهد، ديگران از آن تقليد خواهند كرد و در كل سازمان مربوطه تاثير گذار خواهد بود .

وي، ادامه داد: بعضي اوقات فراموش مي‌كنيم كه به توانايي افراد خودمان توجه كنيم. بايد توجه بيشتري به پتانسيل‌ها و توانايي‌هاي خود و كارمندان زير دست داشته باشيم و توليد خود را بالا ببريم. وقتي ما از آنان تشكر و قدرداني مي‌كنيم باعث انگيزه در كارمندان ما مي‌شود .

عضو نخبگان بازرگاني استراليا، گفت: من شما را تشويق مي‌كنم كه زبان انگليسي را همراه با تكنولوژي اطلاعات بياموزيد. تعريف از زبان انگليسي، تعريف از غرب نيست، بلكه تعريف از يك زبان بين المللي است .

پروفسور ‘‘كيت كنت‘‘ افزود: وقتي صحبت از فناوري اطلاعات و زبان انگليسي است، بايد هدفي را دنبال كنيم. وقتي قرار نيست از كامپيوتر استفاده كنيم پس نيازي به يادگيري فناوري اطلاعات نيست .

وي، ادامه داد: ما زماني از فراگيري لذت مي‌بريم كه هدفي داشته باشيم. چنانچه مي‌خواهيم در امر فناوري اطلاعات موفق باشيم بايد زبان انگليسي را ياد بگيريم .

وي با اشاره به آموزش الكترونيك، گفت: هنوز جهان غرب ، شرق و خاورميانه قدرت آموزش الكترونيك را درك نكرده است. قدرت IT باعث افزايش ارتباطات و فراگيري خواهد شد و اطلاعات دائمي را در اختيار ما خواهد گذاشت. كارايي بالا مي‌رود و جهان عظيم‌تري از اطلاعات فرصت‌هاي آموزش به روي شما را به روي شما مي‌گشايد .

وي، با اشاره به كشور ايران و بحث IT تاكيد كرد :ايران، ميليون‌ها جوان دارد كه از طريق آموزش مي‌تواند يكي از قويترين ملت‌ها در منطقه باشيد .

انتهاي پيام

سرويس: اقتصاد
1381/12/05
02-24-2003
14:28:10
8112-01383:كد خبر

مديركل مجامع بين‌المللي اتاق بازرگاني :
يونيدو اجراي پروژه‌هاي صنعتي افغانستان را به پاكستانيهاي مسلط
به زبان انگليسي سپرد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اقتصاد

به علت تسلط بر زبان انگليسي، سازمان يونيدو (مركز توسعه صنايع ملل متحد) در افغانستان ترجيح داده است براي اجراي پروژه‌ها از كارگران پاكستاني استفاده كند .

به گزارش خبرنگار اقتصادي خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا) عبدالرضا هنجني، مديركل سازمانهاي تخصصي و مجامع بين‌المللي اتاق بازرگاني، صنايع و معادن با بيان اين مطلب اظهار داشت: برپايي اجلاس منطقه‌اي بازسازي و نوسازي صنايع افغانستان در ايران فرصت خوبي براي گسترش همكاري بين كشورهاي همسايه افغانستان بخصوص ايران و پاكستان است .

وي افزود: اين اجلاس كمك خواهد كرد تا ما بتوانيم مقداري از كمكهاي قول داده شده از سوي ساير كشورها براي نوسازي و توسعه صنايع افغانستان را دريافت كنيم؛ البته فعلا بحث نوسازي صنايع بيشتر از بازسازي آنها مطرح است، زيرا در افغانستان صنايعي وجود ندارد كه ما بخواهيم آنها را بازسازي كنيم .

وي بخش مسكن را از بخشهايي دانست كه ايران مي‌تواند در آن بسيار فعال باشد و گفت: بخش مسكن اين كشور به دليل درگير بودن آن با جنگ و افزايش اجاره‌خانه، زمينه مناسبي را براي حضور بازرگانان و صنعتگران ايراني را در اين بخش فراهم كرده است .

وي يكي از مزاياي ايجاد كار و اشتغال در افغانستان از طريق اجراي اين طرحها را به وجود آمدن امنيت در منطقه و بويژه در همسايگان اين كشور دانست .

هنجني تعداد پروژه‌هاي بازسازي در افغانستان را حدود 15 پروژه نام برد و افزود: اين بهترين فرصت براي حضور پررنگ‌تر تجار ايراني است .

وي يكي از دلايل حضور اتاق بازرگاني به عنوان متولي بخش خصوصي در اين اجلاس را ايجاد شرايط مناسب براي حضور بخش خصوصي براي فعاليت اين بخش در افغانستان بيان كرد .

مديركل سازمانهاي تخصصي و مجامع بين‌المللي اتاق ايران، دعوت از هياتهاي افغاني براي حضور در دوره‌هاي آموزش اتاق بازرگاني و ايجاد اتاق مشترك ايران و افغانستان را از جمله كارهاي مثبت اتاق ايران در اين زمينه عنوان كرد .

هنجني بازسازي افغانستان در مسائل زيربنايي، ساخت‌وساز مسكن و توسعه اين بخش و فراهم كردن امكانات اوليه براي زندگي را از جمله اولويتهاي اجراي اين طرح بيان كرد .

وي خواست اتاق ايران را برقراري همكاري و همفكري خوب با سازمان يونيدو براي شناسايي فرصتهاي مناسب در جهت فعاليت تجار و صنعتگران ايران و افغانستان بيان كرد .

وي در پايان، ارائه خدمات فني و مهندسي، صدور نرم‌افزار و فعاليت در بخش انرژي و نفت افغانستان را از جمله زمينه‌هاي همكاري تجار و صنعتگران ايران عنوان كرد .

گفتني است اجلاس سه‌جانبه همكاري‌هاي منطقه‌اي براي بازسازي و نوسازي صنايع افغانستان با همكاري ايران، پاكستان و افغانستان روزهاي 12 و 13 اسفندماه سال جاري در تهران با همكاري وزارت امور خارجه، اتاق بازرگاني ايران، وزارت امور اقتصادي و دارايي، وزارت صنايع و معادن، وزارت بازرگاني و انجمن صادركنندگان خدمات فني و مهندسي در محل دفتر مطالعات وزارت امور خارجه و اتاق بازرگاني برپا خواهد شد .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1383/12/10
02-28-2005
13:47:18
کد خبر: 8312-03728

وزير آموزش و پرورش :
5ميليون به جمعيت باسوادان كشور تا 2 سال آينده اضافه مي‌شود
آموزش زبان انگليسي در دوره ابتدايي متوقف شد

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

وزير آموزش و پرورش گفت: بر اساس طرح ضربتي كه در حال تهيه است با تلاش ويژه، ظرف 2 سال 5 ميليون از 8 ميليون جمعيت بي‌سواد كشور، باسواد مي‌شوند .

به گزارش خبرنگار «آموزش و پرورش» خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، مرتضي حاجي در مراسم افتتاحيه سومين دوره مجلس دانش‌آموزي اظهار داشت: مجلس دانش‌آموزي در دو دوره قبلي با موفقيت برگزار شد و مسايل و موضوعات مهمي در دستور كار قرار گرفت .

وي افزود: گزارش مجلس دوم دانش‌آموزي در هيأت دولت قرائت شد و دولت نيز تصويب كرد كه براي تعهد آنچه در سندهاي مصوب مجلس دانش‌آموزي آمده، سازمانها و نهادها را به انجام فعاليت‌هاي مرتبط ملزم كند .بنابراين مجلس دانش‌آموزي سوم با استفاده از تجارب دو مجلس گذشته موفق‌تر خواهد بود .

حاجي تاكيد كرد: امروزه هدف از تعليم و تربيت تنها انباشتن ذهن از معلومات نيست، بلكه آموختن براي بكار بستن آموخته‌ها به شايسته‌ترين نحو انجام مي‌شود، بنابراين آموزش بايد قابليت و ظرفيت بكارگيري را داشته باشد .

وي با اشاره به حضور در مجلس دانش‌آموزي به عنوان تمرين و آموزش با هم زندگي كردن گفت: دانش‌آموز در اين آموزشها قابليت‌هايي كسب مي‌كند كه مي‌تواند مشكلات زندگي را حل و فصل كرده و ارتباطات اجتماعي را به درستي ساماندهي كند .

وزير آموزش و پرورش تصريح كرد: در شرايط فعلي كشور موفق شد با درك درست نيازها، جهت‌گيري و رويكرد برنامه‌هاي تعليم و تربيت را بر ايجاد مهارت‌ها قرار دهد و راهي را برگزيند كه كلاس درس از محيطي خشك و بي‌روح به محيط زنده و با نشاط تبديل شود؛ البته هنوز در ابتداي اين راه قرار داريم .

به گفته وي آموختن صرفا از راه نشستن در كلاس درس ميسر نمي‌شود، بلكه آموزش بايد در صحنه عمل تحقق يابد و در اين راستا مجلس و شوراهاي دانش‌آموزي نمونه آموزش در عرصه عمل است زيرا دانش‌آموز در اين محيط استدلال كردن، مخالفت و پيشنهاد را تمرين مي‌كند .

حاجي تصريح كرد: تصميم‌گيري در آموزش و پرورش به دليل اهميت و تاثير آن در تربيت نسل آينده كار ساده‌اي نيست و بايد مبتني بر كار علمي و پژوهشي و حاصل پژوهش باشد .

به گزارش ايسنا، وزير آموزش و پرورش با تاكيد بر اينكه تكنولوژي وارداتي به درد آموزش وپرورش نمي‌خورد، گفت: يافته‌هاي جهاني بايد با فرهنگ بومي كشور ترجمه و سپس عملياتي شود .

وي با بيان اينكه ارزشيابي توصيفي بيش از 2 سال است كه به صورت آزمايشي اجرا مي‌شود و تا كنون پاسخ مثبت داده است، گفت :آموزش زبان انگليسي در دوره ابتدايي به مدت يكسال به صورت آزمايشي در برخي مناطق اجرا شد و هم‌اكنون به دليل مسايل موجود در اجرا همچون بررسي سهم درسي نسبت به برنامه آموزشي، كمبود فضاي فيزيكي و بودجه مورد نياز متوقف شده است .

حاجي در ادامه با بيان اينكه هم‌اكنون بيش از 98 درصد كودكان لازم‌التعليم سراسر كشور در دوره ابتدايي ثبت‌نام مي‌كنند، اظهار داشت: وزارت آموزش و پرورش در برخي مناطق استان هرمزگان در مكان‌هايي مدرسه مي‌سازد كه مصالح ساختماني آن توسط بالگرد حمل مي‌شود از سوي ديگر مدارس كپري استان سيستان و بلوچستان در حال برچيده شدن است .

وزير آموزش و پرورش در پايان با اشاره به افزايش تعداد طرح‌هاي علمي دانش‌آموزان به جشنواره ارسالي خواندني از 9 هزار به 22 هزار خاطرنشان كرد: در جشنواره جوان خوارزمي امسال از 95 طرح برگزيده حدود 54 طرح دانش‌آموزي بود .

در ادامه امين عارف‌نيا، رييس ستاد انتخاباتي سومين دوره مجلس دانش‌آموزي در سخناني اظهار داشت :انتخابات سومين دوره مجلس دانش‌آموزي در پاييز 83 و با مشاركت 3 ميليون و 606 هزار و 323 نفر در دوره متوسطه به صورت هماهنگ در سراسر كشور برگزار شد و اولين مرحله از انتخابات روز سوم مهرماه برگزار شد .

وي افزود: حضور دختران دانش‌آموز در اين مرحله بسيار پررنگ‌تر از پسران بود به نحوي كه 92 درصد دانش‌آموزان دختر و به عبارتي يك ميليون و 907 هزار و 406 دختر دانش‌آموز همراه با يك ميليون و 698 هزار و 826 دانش‌آموز پسر كه 90 درصد مشاركت داشتند پاي صندوقهاي رأي در 19 هزار و 349 دبيرستان و هنرستان حاضر شدند .

به گزارش ايسنا، عارف‌نيا افزود: دومين مرحله از انتخابات با مشاركت 88 درصدي در سطح 695 منطقه آموزش و پرورش در سطح كليه نواحي، مناطق و شهرستانها برگزار شد كه در اين مرحله 19 هزار و 720 نوجوان دبيرستاني به نمايندگي از هم مدرسه‌اي‌هاي خود، 4 هزار و 170 نفر را به عنوان اعضاي شوراهاي دانش‌آموزي مناطق برگزيدند .

رييس ستاد انتخاباتي سومين دوره مجلس دانش‌آموزي خاطرنشان كرد: در آخرين مرحله انتخابات كه در هفته آخر آذرماه در 31 حوزه انتخاباتي برگزار شد يكهزار و 228 نفر از يكهزار و 300 عضو مجمع عمومي با مشاركت 88 درصدي، 120 دانش‌آموز دختر و 128 دانش‌آموز پسر را به عنوان اعضاي شوراي دانش‌آموزي استان انتخاب كردند كه از اين تعداد 74 نماينده پسر و 71 نماينده دختر به عنوان نمايندگان مجلس دانش‌آموزي انتخاب شدند .

به گفته وي در 5 حوزه انتخابي انتخابات دانش‌آموزان اقليت‌هاي ديني و مدارس استثنايي برگزار شد و 5 دانش‌آموز ديگر مجلس نيز انتخاب شدند و هم‌اكنون مجلس دانش‌آموزي با حضور 74 دانش‌آموز دختر و 76 دانش‌آموز پسر تشكيل شده است .

انتهاي پيام

سرويس: پايان نامه
1381/12/10
03-01-2003
13:49:58
8112-02477:كد خبر

/پايان نامه - آموزش /
بي‌توجهي نظام آموزشي به تفاوت هاي فردي، روند آموزش زبان انگليسي را مختل مي‌كند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :پايان نامه

نتايج به دست آمده از يك پژوهش دانشجويي مشخص كرد كه « پايين بودن سطح تحصيلات والدين و عدم استفاده معلمان از وسايل كمك آموزشي ازجمله عواملي است كه امر آموزش و يادگيري زبان انگليسي را دچار اختلال مي‌كند «.

به گزارش سرويس پژوهشي خبرگزاري دانشجويان ايران) ايسنا)، مهدي زنگنه در پايان نامه كارشناسي ارشد خود با عنوان ” بررسي مشكلات آموزشي و يادگيري زبان انگليسي در دبيرستانهاي استان كرمانشاه“، آورده است » :نتايج به دست آمده از پرسشنامه دانش آموزان نشان مي دهد كه 18 مشكل، امر آموزش و يادگيري زبان انگليسي را دچار اختلال مي‌كنند، برخي از اين مشكلات عبارتند از عدم وجود كتابخانه در مدارس و عدم برگزاري پيش آزمون توسط معلمان «.

همچنين بر اساس پاسخ‌هاي معلمان 24 مشكل، امر آموزش و يادگيري زبان انگليسي را دچار اختلال مي‌كند، كه برخي از اين مشكلات عبارتند از عدم استفاده از كتب و منابع كمك آموزشي، عدم توجه نظام آموزشي به تفاوت‌هاي فردي دانش آموزان از نظر سطح معلومات زبان انگليسي آنها، نبود وسايل كمك آموزشي در مدارس، عدم كفايت حقوق معلمان و نياز آنها به شغل دوم جهت تامين مخارج زندگي «.

مهدي زنگنه كه پايان نامه كارشناسي ارشد آموزش زبان انگليسي خود را در سال 1374 با راهنمايي فيروز صديقي در دانشكده تحصيلات تكميلي دانشگاه شيراز تدوين كرده ، در توصيف پايان نامه خود آورده است: « هدف اين تحقيق ارايه و بررسي مشكلات آموزشي و يادگيري زبان انگليسي در دبيرستانهاي استان كرمانشاه است. براي نيل به اين هدف، دو گروه انتخاب شدند، گروه اول يك هزار نفر از دانش آموزان دبيرستاني كه از پنج نقطه مختلف جغرافيايي استان به صورت تصادفي انتخاب شدند و گروه دوم 33 نفر از معلمان زبان انگليسي اين دانش آموزان بودند ».

جهت گردآوري اطلاعات از دو پرسشنامه كه به طور جداگانه براي دانش آموزان و معلمان طراحي شده بود، استفاده شد. همچنين سوالات موجود در پرسشنامه ها عمدتا به صورت چهار گزينه‌اي بود و هر يك از آنها به نحوي با يكي از مشكلات آموزش و يادگيري زبان انگليسي ارتباط داشت .

گفتني است، از آنجايي كه اطلاعات جمع‌آوري شده از نوع شمارشي بود، از تست آماري مجذور تي استفاده شد. كليه تجزيه و تحليل داده‌ها توسط كامپيوتر صورت گرفت .

انتهاي پيام

سرويس: علمي - پژوهشي
1379/12/13
03-03-2001
13:27:17
7912-01613:كد خبر

آموزش زبان انگليسي در مقاطع تحصيلي پايين‌تر ، بايد بيش از پيش مد نظر قرار گيرد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :علمي - پژوهشي

دنياي امروز دنياي ارتباطات است و زبان يكي از وسايل ارتباطي مي‌باشد كه تمام اطلاعات بايد توسط آن مبادله شود .

جلال مرادي رييس گروه زبان دبيرستانهاي نوشهر در گفت‌وگو با ايسنا، افزود: به همين علت بايد آموزش زبان انگليسي بيش از پيش مد نظر دست‌اندركاران تعليم و تربيت قرار گيرد، ولي متاسفانه پس از چندين سال سابقه آموزش اين زبان در ميهن اسلامي شاهد معضلات و مشكلات زيادي در اين راه هستيم .

وي گفت: دركشورهاي خارجي حتي از مقطع مهدكودك زبان انگليسي بعنوان زبان دوم تدريس مي‌شود وليكن تدريس اين زبان در كشور ما حتي در مقاطع بالاتر به صورت 2 ساعت و يا حداكثر 4 ساعت د رهفته انجام مي‌پذيرد .

وي ادامه داد: امكانات آموزشي براي تدريس بسيار كم بوده و مدارس ما از حداقل وسايل كمك آموزشي در مضيقه باشند و كثرت دانش‌آموزان در بعضي از كلاسهاي مدارس مزيد بر علت مي‌شود .

وي افزود: با گذارندن اين درس در مدارس فقط به عنوان گرفتن مدرك و ارتقاء به سالهاي بالاتر با استفاده از تك ماده و يا حداقل نمره در چندين سال متوالي، هدف كاربردي و اهميت آن در جامعه امروزي نفي مي‌شود .

وي در ادامه گفت: ندادن اطلاعات كافي در كتاب‌هاي درسي به دانش آموزان در زمينه كسب مهارتهاي كلامي و مهارتهاي لازم ديگر، يكي از معضلات اين مقوله مي‌باشد .

وي اهميت دانستن زبان خارجه را تا آنجا دانست كه حضرت امام (ره) درباره آن فرمودند:صداي ما تاكنون از ايران بيرون نمي‌رفت، اما امروز ما مي‌توانيم در ايران باشيم و در همه جاي دنيا با زبان ديگري تبليغ كنيم .

انتهاي پيام

سرويس: جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات
1381/12/17
03-08-2003
11:32:41
:8112-05090كد خبر

اساتيد دانشگاههاي انگليس :خدمات پيام كوتاه ساختار زبان انگليسي را تخريب مي‌كند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات

اساتيد و اعضاي علمي دانشگاه‌هاي انگليس، نسبت به تخريب ساختار زبان انگليسي به سبب ظهور خدمات متني پيام كوتاه (SMS)در فناوري اطلاعات، اظهار نگراني كردند .

به گزارش سرويس IT ايسنا، اعضاي دانشگاهي انگليس هشدار دادند كه با ظهور و گسترش نوآوري‌هايي چون SMS و E-mailاين وضعيت نامطلوب‌تر شده و آسيب‌هاي قابل توجهي به ساختار زبان انگليسي رسمي وارد مي‌شود .

بر اساس گزارش منابع اينترنتي، اين هشدارها زماني افزايش يافت كه برخي از كاربران سيستم پيام كوتاه هنگام نوشتن پيام‌هاي متني خود از زبانهاي رمزي و ابداعي خود استفاده كردند، كه تلفيقي از زبان انگليسي و زبان رياضيات و غيره بود .

اين اساتيد دانشگاهي هشدار دادند كه چنانچه اين وضعيت ادامه پيدا كند احتمال مي‌رود كه در آينده حتي مردم نتوانند اصول پايه‌اي اين زبان را براي ايجاد ارتباط كلامي با يكديگر درك كنند .

اين پديده به شيوه‌هاي نوشتاري و گفتارهاي رسمي زبان انگليسي آسيب جدي وارد مي‌كند و وضعيت نامناسبي به وجود خواهد آمد .

انتهاي پيام

سرويس: اقتصاد و صنعت - گردشگري
1382/12/23
03-13-2004
14:31:56
8212-09001:كد خبر

عضو شوراي اسلامي شهر شيراز :
تاكسي‌راني مي‌تواند در يادگيري زبان انگليسي براي توسعه‌ي توريسم
پيش‌قدم باشد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - شيراز
سرويس :اقتصاد و صنعت - گردشگري

استاد دانشگاه و عضو شوراي اسلامي شهر شيراز، مديران غير بومي و نگاه بخشي را از جمله موانع توسعه‌ي توريسم در فارس دانست .

دكتر جعفر قادري، در گفت‌وگو با خبرنگار گردشگري ايسنا، گفت: هنوز توريسم را به عنوان صنعت ارزآور باور نكرده‌ايم، بنابراين براي ايجاد چنين باوري، به صورت طبيعي مي‌توانيم تلاش بيشتري صورت دهيم .

وي افزود: توريست بايد به راحتي از امكانات موجود استفاده كند، اما اين فرهنگ و باور نه در مردم و نه در مسئولان به وجود نيامده است، ولي در صورت تغيير شرايط به لحاظ جذب توريست مي‌توانيم اميدوار باشيم .

عضو شوراي شهر شيراز، به مشكلات بخش گردشگري در فارس اشاره كرد و گفت: ميزان هماهنگي و همراهي مديران در فارس كمتر است .

وي، نگرش‌ها را محدود و بخشي دانست و افزود: هر فرد در حيطه و حوزه‌ي مسئوليت خود نگاه مي‌كند و به مسايل كلان توجهي ندارد .

دكتر قادري، با اشاره به وجود مديران غير بومي در فارس، گفت: مديران غير بومي، بخش قابل توجهي را تشكيل مي‌دهند و حاضر نيستند در سيستم مريض اداري ما متحمل ريسك شوند، لذا نياز به افرادي جسوري داريم كه از پتانسيل موجود براي پيشرفت توريسم استفاده كنيم .

وي، درادامه گفت: جذب توريست در فارس به عنوان اولويت نخست و حتي جزو اولويت‌ها قرار نگرفته و تسهيلات زيربنايي براي آن فراهم نشده است .

عضو شوراي اسلامي شهر شيراز، با انتقاد از سيستم بانكي كشور، گفت: سيستم بانكي و اداري ما نيز اولويت براي توريست قائل نشده است، در حالي كه توريست نبايد با محدوديت‌هايي كه ما با آن مواجه هستيم روبرو باشد .

لذا نياز است كه فضاي اقامتي و راههاي منتهي به موفقيت فراهم شود .

وي افزود: فضاهاي تبليغي در خارج شهر نيز بايد نمود داشته باشد، به گونه‌اي كه با نصب تابلوهاي تبليغاتي و راهنمايي و از طريق سايت‌هاي اينترنتي جاذبه‌هاي استان تاريخي فارس را به جهانگردان معرفي كنيم .

استاد دانشگاه شيراز، سپس به لزوم يادگيري زبان انگليسي براي توسعه صنعت گردشگري تاكيد كرد و گفت: اگر معتقديم كه تبادل فرهنگي مهم است، مردم بايد به زبان انگليسي تسلط پيدا كنند و ايده شرايط را براي آنها به وجود بياوريم، بنابراين به اعتقاد من تاكسيراني مي‌تواند در اين راستا پيش‌قدم باشد .

انتهاي پيام

سرويس: بين‌الملل
1384/01/07
03-27-2005
09:44:13
8401-00477:كد خبر

در حاليكه 90 درصد از مردم افغانستان سواد خواندن و نوشتن ندارند،
20هزار كتاب آموزش زبان انگليسي در اين كشور توزيع مي‌شود

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - مشهد
سرويس :بين‌الملل

از سوي يك موسسه انكليسي 20 هزار كتاب آموزش زبان انگليسي به همراه چهار هزار نوار در سرتاسر افغانستان توزيع مي‌شود .

به گزارش خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا) به نقل از خبرگزاري صداي افغان، اين برنامه آموزشي با هزينه 70 هزار دلار آمريكايي از سوي موسسه بريتيش كنسول و با همكاري راديو بي.بي.سي در افغانستان به اجرا گذاشته خواهد شد .

رابين بيكر، معاون مدير عمومي موسسه بريتيش كنسول، با اشاره به اين مطلب كه اين ارگان بين‌المللي در 110 كشور شعبه دارد، در مورد اهداف برگزاري اين دوره آموزشي در افغانستان گفت: مردم افغانستان در رابطه‌اي جديد با جوامع بين‌الملل قرار دارند و چون آنها خواستار يادگيري زبان انگليسي مي‌باشند، پس اين مسوليت ماست كه به آنها آموزش دهيم .

شايان ذكر است در افغانستان نزديك به 90درصد مردم سواد خواندن و نوشتن ندارند .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1383/01/15
04-03-2004
11:27:39
8301-01338:كد خبر

آموزش زبان انگليسي به مقطع ابتدايي راه يافت

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

رييس سازمان آموزش و پرورش شهرستانهاي استان تهران اعلام كرد :آموزش زبان انگليسي به منظور افزايش تسلط و توانايي مكالمه دانش‌آموزان به زبان انگليسي، از سال تحصيلي آينده در مقطع ابتدايي آغاز مي‌شود .

اميرعلي محبي در گفت‌وگو با خبرنگار سرويس «آموزش و پرورش» خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، نداشتن توانايي لازم دانش‌آموزان در تسلط به زبان انگليسي را يكي از چالشهاي اساسي آموزش و پرورش خواند و افزود :متاسفانه هم اكنون دانش‌آموزان پس از 12 سال تحصيل، توانايي لازم را در مكالمه و فهم زبان انگليسي ندارند كه اين امر با توجه به پيشرفت تكنولوژي و افزايش استفاده از اينترنت آنان را دچار مشكل كرده است .

وي گفت: به منظور رفع اين مشكل و براساس تصميم كميته «بهبود روش سازمان آموزش و پرورش شهرستانهاي استان تهران» آموزش زبان انگليسي از پايه اول دبستان از سال تحصيلي آينده در تعدادي از مدارس ابتدايي دخترانه و پسرانه و در مدارس غيردولتي و دولتي به صورت آزمايشي آغاز مي‌شود و پس از بررسي نقاط قوت و ضعف اجراي آن در سالهاي آينده گسترش مي‌يابد .

رييس سازمان آموزش و پرورش شهرستانهاي استان تهران» اجباري» و «خشك بودن» درس زبان انگليسي براي دانش‌آموزان را يكي از عوامل ناكامي آنان عنوان كرد و گفت: بر اساس تحقيقات به عمل آمده دانش‌آموزاني كه با ميل و رغبت و به صورت داوطلبانه در كلاسهاي زبان انگليسي خارج از مدارس ثبت‌نام مي‌كنند، به موفقيت بيشتري دست مي‌يابند. لذا با توجه به نتايج و بحث و بررسيها آموزش زبان انگليسي نيز در مدارس ابتدايي با بهره‌گيري از كتب و معلمان آموزشگاهها و حداقل هزينه برگزار مي‌شود .

وي به مشكلات تدريس زبان انگليسي در مقطع ابتدايي اشاره كرد و گفت: با توجه به اين كه آموزش رسمي در مقطع راهنمايي و متوسطه نيز وجود دارد، لذا در اين مقاطع برگزاري كلاسهاي زبان به صورت مكمل بوده و دانش‌آموزان پس از اتمام دوران تحصيل ابتدايي، در مقاطع بالاتر مي‌توانند يادگيري زبان انگليسي را ادامه دهند .

انتهاي پيام

سرويس: فرهنگ و ادب - كتاب
1384/01/17
04-06-2005
11:51:40
8401-03008:كد خبر

دومين شماره‌ي «فرخار «منتشر شد
تعامل ايران، افغانستان و تاجيكستان، پيشرفت زبان فارسي را موجب مي‌شود
ضياء قاسمي: در پي ترويج زبان انگليسي در افغانستان هستند

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: فرهنگ و ادب - كتاب

دومين شماره فصلنامه ادبي - هنري «فرخار» نشريه خانه ادبيات افغانستان در ايران منتشر شد .

به گزارش خبرنگار خبرگزاري دانشجويان ايران) ايسنا)، اين شماره فرخار پس از اولين شماره آن كه در زمستان 82 منتشر شد، با حمايت مركز آفرينش‌هاي ادبي حوزه هنري و شوراي گسترش زبان و ادبيات فارسي چاپ شده است .

در اين مجله كه به بخش‌هايي چون شعر و داستان افغانستان، شعر و داستان ايران و شعر و داستان جهان اختصاص دارد، آثار، مطالب و نقدهايي از حسين منزوي، محمد شمس لنگرودي، محمدكاظم كاظمي، سلمان هراتي، عبدالسميع حامد، محمدحسين جعفريان، شهريار مندني‌پور، عبدالقادر مراد، سيدرضا محمدي، قنبرعلي تابش، اليزو ويواس، محمدحسين محمدي، سيدضياء قاسمي، محمدشريف سعيدي، محبوبه ابراهيمي، شكريه عرفاني، محمد رمضاني فرخاني، و... به چاپ رسيده است .

اين شماره «فرخار» با مقالاتي درباره درگذشت شاعره افغان ''ليلا صراحت'' (نوشته سيدرضا محمدي)، فارسي يا دري؟ ابژه‌ي شعر و مينيماليسم يا داستان كوتاه كوتاه شروع شده، در ادامه پس از ارايه آثاري از شاعران افغان و ايراني، بخش‌هايي نيز به نقد اختصاص دارد .

ضياء قاسمي ـ از اعضاي خانه‌ي ادبيات افغانستان ـ در توضيحاتي درباره‌ي انتشار اين نشريه، با بيان اينكه «فرخار» فصلنامه‌اي است كه فعلا به‌خاطر مشكلات، سالانه منتشر شده است، به خبرنگار ايسنا گفت: در پي تهيه‌ي بودجه از افغانستان هستيم، ولي آنجا دست آمريكايي‌ها و متحدانشان در كار است و به اين خاطر روي خوش به كار فرهنگي در ايران نشان نمي‌دهند .

او با بيان اينكه در شماره‌ي سوم «فرخار» بخش ادبيات تاجيكستان هم در نظر گرفته خواهد شد، گفت: قصد ايجاد تعاملي بين علاقه‌مندان به ادبيات در سه كشور افغانستان، ايران و تاجيكستان داريم تا ادباي هر سه كشور بتوانند كارهاي هم را بخوانند و نظر دهند .

او با تاكيد بر اينكه تعامل اين سه كشور باعث پيشرفت زبان فارسي مي‌شود، افزود: اين سه حوزه مشخص زبان فارسي هيچ تعاملي با هم ندارند و اگر در سطح جهان تك تك مطرح باشيم، نمي‌توانيم به جايي برسيم .

اين شاعر با يادآوري اينكه زبان فارسي در افغانستان به‌شدت مورد هجمه قرار گرفته است، عنوان كرد: مانند هند و پاكستان، در افغانستان هم به‌دشت در پي ترويج زبان انگليسي هستند و به گونه‌اي ساختار را تعريف كرده‌اند كه هر كس زبان انگليسي بداند مي‌تواند زندگي و كار خوب داشته باشد. حالا هم در كابل، مزار شريف و بلخ كه مهد زبان فارسي بوده در هر خيابان چند مؤسسه آموزش زبان انگليسي است .

او در ادامه به شدت گرفتن رقابت ناسالم زبان فارسي و پشتو اشاره كرد و گفت: از آنجا كه امكانات دولتي دست پشتو زبانهاست در جهت ترويج اين زبان حركت مي‌كنند كه البته 300 سال است از اين كار نتيجه‌اي نگرفته‌اند؛ اما درمجموع پشتو باز هم جزيي از گستره زبان فارسي است، ولي انگليسي زبان بيگانه‌اي است و گونه‌ي ترويج آن در افغانستان به نحوي است كه به زبان فارسي صدمه مي‌زند .

قاسمي خواستار توجه فارسي‌زبانهاي ايران و تاجيكستان به تصويب زبان فارسي در افغانستان شد و گفت: ملت ضعيف و ادبيات ضعيف اگر وجود نداشته باشد، بهتر است .

او همچنين درباره‌ي تامين بودجه نشريه متذكر شد :حوزه‌ي هنري به هر حال مي‌خواهد تا حدي نظراتش را بر چاپ نشريه اعمال كند و شايد از اين لحاظ كه بودجه را مي‌پردازد حق دانشته باشد، ولي ما انتظار داريم درك كنند كه در اينجا با كل مساله ادبيات فارسي روبه‌روييم، نه مسائل اعتقادي ـ فكري. خود ما هم درافغانستان سال‌ها جهاد كرديم و اگر اينطور باشد، نبايد از شاعر كمونيست مطلب بگذاريم. اما سعي كرديم اين مسائل را كنار بگذاريم و به خود ادبيات توجه كنيم، ضمن اينكه اگر بخواهيم ادبيات افغانستان و زبان فارسي پيشرفت كند، بايد اين مسائل را كنار بگذاريم .

انتهاي پيام

سرويس: اقتصاد و بازرگاني
1380/01/24
04-13-2001
11:16:48
8001-00980:كد خبر

نخستين مركز كانادايي آموزش زبان انگليسي در تهران افتتاح مي‌شود

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اقتصاد و بازرگاني

براي نخستين بار پس از پيروزي انقلاب اسلامي و در سال گفت وگوي تمدنها كالج دولتي «جورجين» از ايالت انتاريو در كانادا اقدام به گشايش اولين شعبه خود در تهران كرد .

به گزارش خبرنگار اقتصادي ايسنا، اين مركز به منظور آموزش زبان انگليسي به دانشجويان با بهره‌گيري از آخرين روشهاي آموزش زبان انگليسي متداول در آمريكاي شمالي آغاز به كار كرده است. در اين كالج علاوه بر دوره‌هاي آموزش زبان انگليسي(EFL)، در سه سطح، براي علاقه‌مندان به فراگيري اين زبان دوره‌هاي تربيت مدرس زبان انگليسي (TEFL)نيز ارايه مي‌شود كه 14 نفر فارغ‌التحصيلان اولين دوره‌ي آن طي مراسم افتتاحيه مدارك خود را دريافت مي‌كنند .

مراسم افتتاحيه با حضور جمعي از مقامات و شخصيتهاي فرهنگي و آموزشي كشور و نيز سفير كانادا در تهران روز جمعه بيست وچهارم فروردين ماه جاري برگزار مي‌شود .

گفتني است، دوره‌هاي آموزشي اين كالج از شنبه 25 فروردين در سطوح مختلف رسما آغاز مي‌شود .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - خانواده
1382/01/27
04-16-2003
14:16:22
8201-06443:كد خبر

آموزش و پرورش و توسعه آموزشي
يك كارشناس تعليم و تربيت: والدين طرح آموزش زبان انگليسي در مقطع ابتدايي را جدي بگيرند

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران

سرويس :اجتماعي - خانواده

به اعتقاد يك كارشناس تعليم و تربيت، آموزش زبان انگليسي در مقطع ابتدايي تاثيرات بسيار مثبتي در دراز مدت خواهد داشت .

دكتر قرائي‌مقدم در گفت‌وگو با خبرنگار اجتماعي ايسنا اظهار داشت: تحقيقات نشان مي‌دهد كه بهترين فرصت براي زبان‌آموزي دوران كودكي است و بايد اين آموزش در مقطع ابتدايي آغاز شود .

وي افزود: آموزش زبان انگليسي در مقطع ابتدايي بسيار طرح خوبي است، اما متاسفانه به دليل برخي رفتار نادرست و خارج شدن طرحها از مسير واقعي، والدين تصور مي‌كنند كه هدف از برگزاري چنين كلاس‌هايي فقط دريافت هزينه است؛ در حاليكه اين طرح بايد در رسانه‌ها فرهنگسازي شود .

دكتر قرائي‌مقدم گفت: بين آموزش زبان در دوران كودكي و پيشرفت اين درس در دوره پيش دانشگاهي رابطه مثبتي وجود دارد و از آن جا كه زبانهاي بيگانه مهمترين ابراز علمي و استفاده از كامپيوتر و ارتباطات جهاني هستند، خانواده‌ها بايد شركت فرزندانشان در اين كلاس‌ها را جدي بگيرند .

اين كارشناس تعليم و تربيت تصريح كرد: بي‌شك خانواده‌هاي كه از نظر فرهنگي در سطح پاييني هستند و اعتقادي به تعميق آموزش فرزندانشان ندارند، واكنش مثبتي به طرح نخواهند داشت، اما مسؤولان بايد با برنامه‌ريزي دقيق اين امر را مجدانه پيگيري كنند تا به تدريج مخالفت برخي والدين و دانش‌آموزان با مشاهده اثرات مثبت اين كلاسها از بين برود .

دكتر قرائي‌مقدم در پايان اجراي جدي، دقيق و برنامه‌ريزي شده طرحهاي آموزش و پرورش را لازمه موفقيت آنها دانست .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1384/01/28
04-17-2005
11:03:14
8401-07372:كد خبر

زبان آموزشي دانشگاه علوم پزشكي جنديشاپور انگليسي ميشود

خبرگزاري دانشجويان ايران - اهواز
سرويس :آموزشي

زبان آموزشي دانشگاه علوم پزشكي جنديشاپور اهواز از فارسي به انگليسي تغيير مييابد «.

دكتر مطلق، معاون آموزشي دانشگاه علوم پزشكي جنديشاپور اهواز در گفتوگو با خبرنگار آموزشي خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا) ـ منطقه خوزستان ـ با اعلام اين خبر گفت: « در حال مذاكره با دانشگاه شيراز هستيم تا تفاهمنامهاي مبني بر تغيير زبان دانشگاه امضا كنيم، در دانشگاه شيراز برنامه تغيير زبان از فارسي به انگليسي از سال آينده اجرا خواهد شد «.

وي افزود: « پس از مذاكره با دانشگاه شيراز و در صورت موفقيت اين دانشگاه، اين طرح را در دانشگاه علوم پزشكي جنديشاپور اهواز اجرا خواهيم كرد كه بنا بر آن تمامي اعضاي هيات علمي دانشگاه و دانشجويان دانشگاه ملزم به دانستن زبان انگليسي هستند «.

انتهاي پيام

سرويس: جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات
1382/02/15
05-05-2003
15:54:57
8202-05514:كد خبر

يك مدرس دانشگاه اميركبير :
جذب فناوريهاي جديد به آموزش زبان نياز دارد
"پيشنهاد ايجاد كانال تلوزيوني انگليسي براي آموزش زبان"

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات

مدرس دانشكده‌ي كامپيوتر دانشگاه اميركبير گفت:« آموزش زبان پيشرفته در جذب تكنولوژي فناوري‌هاي جديد و حركت همپاي ساير كشورها از امور اساسي و لازم است «.

مهندس ‘‘شهريار پورآذين’’ در گفت و گو با خبرنگار سرويس IT خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا) درباره‌ي ضرورت آموزش زبان براي توسعه‌ي تجارت الكترونيك، افزود:« توسعه‌ي علوم و فناوري‌هاي جديد در دنيا بيشتر توسط دانشمنداني صورت گرفته كه انگليسي زبان هستند، لذا آشنايي افراد با زبان انگليسي و يا ساير زبان‌هايي كه تكنولوژي‌هاي خاص بيشتر در آن‌ها توسعه پيدا كرده‌اند، موجب افزايش سرعت جذب آن فناوري خواهد شد «.

وي افزود:« آموزش زبان انگليسي به عموم مردم براي توسعه‌ي تجارت الكترونيك و يا به طور كل فناوري‌ها جديد نقش بسيار مهم و اساسي دارد. يعني براي جذب تكنولوژي‌هاي جديد و عقب‌نماندن از ساير كشورها، لازم است تا يادگيري و آموختن آن زبان با تواضع انجام بگيرد؛ چنانچه در حال حاضر آمريكايي‌ها مشغول يادگيري زبان ژاپني هستند «.

پورآذين تصريح كرد:« يكي از راه‌كارهايي كه مي‌توان زبان را ساده‌تر به مردم آموخت، ايجاد يك كانال تلوزيوني به زبان انگليسي با برنامه‌هاي جذاب است كه علاوه بر آموزش زبان، آشنا شدن ساير كشورها با كشور ما را نيز همراه خواهد داشت، در بسياري از كشورها يك كانال انگليسي زبان براي پخش برنامه‌ها وجود دارد «.

وي افزود:« همچنين بايد بررسي و دقت بيشتري در مورد تعداد ساعاتي كه در مدارس كشور به آموزش زبان انگليسي اختصاص دارد، صورت بگيرد تا از اين طريق آموزش‌ها آسانتر انجام شود «.

انتهاي پيام

سرويس: سياسي
1379/02/17
05-06-2000
16:29:17
7902-01181:كد خبر

شركت‌كنندگان داخلي از سخنراني دكتر عادلي به زبان انگليسي در همايش صنايع پتروشيمي در هزاره جديد انتقاد كردند

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :سياسي

تهران (سرويس اقتصادي)

براي نخستين‌بار در تاريخ برگزاري‌هاي همايش‌هاي بين‌المللي در كشورمان، دو تن از مسؤولان بلندپايه متن سخنراني خود را به زبان انگليسي ايراد كردند .

به گزارش خبرنگار ايسنا، در دومين همايش پتروشيمي كه با عنوان صنايع پتروشيمي در هزاره جديد از امروز در سالن همايش‌هاي صدا و سيما آغاز به كار كرد، دكتر محمدحسين عادلي معاونت اقتصادي وزارت امور خارجه و مهندس محمدرضا نعمت‌زاده مديرعامل شركت ملي صنايع پتروشيمي كشورمان متن سخنراني هاي خود را به زبان انگليسي براي ميهمانان داخلي و خارجي ايراد كردند. اين در حالي است كه اين اقدام مسؤولان، مورد انتقاد شركت كنندگان داخلي قرار گرفت .

انتهاي پيام

سرويس: فقه و حقوق - فقه
1386/03/01
05-22-2007
12:17:41
8603-00217:كد خبر

بخش انگليسي راديو معارف چگونه عمل كند؟
عضو هيات مركزي دفترتبليغات حوزه علميه قم :
به سلايق همه ملل و اديان توجه شود
ترجمه زباني صرف تعامل فرهنگي ايجاد نمي‌كند

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: فقه و حقوق - فقه

عضو هيات مركزي دفتر تبليغات حوزه علميه قم گفت: توليد كنندگان برنامه‌هاي بخش انگليسي راديو معارف بايد توجه داشته باشند كه فقط مترجمان زبان نباشند بلكه آشنايان به فرهنگ‌هاي مختلف غير ايراني و اسلامي باشند تا بتوانند ارتباط معرفتي و وجودي را با مخاطبان غير ايراني و مسلمان پيدا كنند .

حجت الاسلام صالحي در گفت‌وگو با خبرنگار حقوقي خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، راه‌اندازي بخش انگليسي راديو معارف را فرصتي شايسته و قابل تقدير براي انتقال فرهنگ ايراني، اسلامي دانست و افزود: رسانه شنيداري همچون راديو از زماني كه پا به عرصه حيات نهاده توانسته زمينه‌هايي را براي ارتباطات اجتماعي به طور عام و ارتباطات فرهنگي به طور خاص ايجاد كند و قطعا در زمينه انتقال معارف ديني و اسلامي نيز تاثيرگذاري زيادي دارد .

وي تاكيد كرد: مهمترين نكته مورد توجه براي فرصت جديد بخش انگليسي راديو معارف اين است كه صرفا ارتباط اين راديو به معناي تبديل زباني نباشد تا معارف را از زبان فارسي به زبان انگليسي منتقل كند؛ بلكه براي يك ارتباط و تعامل فرهنگي مساله حائز اهميت، تعريف تغيير زباني در بستر فرهنگي مخاطب است .

صالحي تصريح كرد: ترجمه زباني صرف حتما نمي‌تواند تعامل فرهنگي برقرار كند چه برسد به تاثيرگذاري فرهنگي لذا توليد كنندگان بخش انگليسي راديو معارف بايد بتوانند مفاهيم را در بستر فرهنگي مخاطب تبديل سازي كنند .

عضو هيات مركزي دفتر تبليغات حوزه علميه قم يادآور شد: همچنين توليد كنندگان بخش انگليسي راديو معارف مخاطب را ايراني آشنا به زبان انگليسي ندانند بلكه مخاطب را ملل مختلف و با فرهنگ‌هاي ديگر فرض كنند زيرا كليدهاي وجود، معرفتي و ارتباطي همه انسان‌ها همچون ايراني‌ها نيست .

به گفته وي هم اكنون در بسياري موارد آثار ترجمه شده براي ايراني آشنا به زبان انگليسي است .

صالحي ادامه داد: علاوه بر اين، موضوعات و نكاتي كه براي فرد ايراني يا مسلمان جذاب است شايد براي ساير افراد جذابيت نداشته باشد لذا بخش انگليسي راديو معارف بدون توجه به اين نكته نمي‌تواند ارتباط معرفتي بين مخاطبان مختلف ايجاد كند و بايد سلايق و خواسته‌هاي همه افراد را در نظر بگيرد .

وي اظهار داشت: اين بخش راديو معارف اگر به غير مسلمان‌ها يا ساير اديان مختلف توجه نكند يا اين توجه محدود باشد به همان اندازه مخاطبان محدودتري خواهد داشت لذا توصيه جدي به توليد كنندگان و دست‌اندركاران اين است كه تبديل زبان كافي نيست و بايد به فرهنگ‌ها و سلايق و ملل و اديان مختلف توجه جدي شود .

انتهاي پيام

سرويس: جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات
1382/03/12
06-02-2003
12:50:43
كد خبر:8203-04832

معاون آموزش، تحقيقات و فناوري وزارت پست :
براي ورود به دنياي ارتباطات دانستن زبان انگليسي ضروري است

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: جامعه اطلاعاتي -فناوري اطلاعات

»با توجه به حجم رسانه‌ها و اينكه هر روز به مطالب آن افزوده مي‌شود، وجود اطلاعات بر روي سايت و امكان سوال و جواب الكترونيكي بسيار مفيد است «.

دكتر مسعود شفيعي، معاون آموزش، تحقيقات و فناوري وزارت پست ، در گفت‌وگو با خبرنگار سرويس IT خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا) ، با بيان اين مطلب، درباره تاثير فناوري اطلاعات در گسترش عرصه‌هاي ديني، اظهار داشت » : آنچه مسلم است اطلاع‌رساني، مساله‌ي مهمي است و با توجه به اينكه حجم اين اطلاعات هر روز در حال گسترش است، در نتيجه براي شخصي كه بخواهد همه مطالب را به ذهن بسپارد، بسيار مشكل است. از طرفي به دليل مشكلات ترافيك، كمبود وقت و مسائلي از اين قبيل، اگر اطلاعات مورد نياز افراد در جايي جمع‌آوري شده و افراد بتوانند با مراجعه اينترنتي و پست الكترونيك به اطلاعات دسترسي پيدا كنند، بسيار مناسب‌تر است «.

وي تصريح كرد: « طبيعي است با توجه به حجم رسانه‌ها و اينكه هر روز مسائل جديدي به آن اضافه مي‌شود گردآوري آن مطالب در جايي و گرفتن پاسخ در سريع‌ترين زمان نياز است و اگر در اين راستا سايتي طراحي شود كه افراد بتوانند سوالات خود را مطرح و پاسخ خود را دريافت كنند و يا جايي باشد كه تمام اطلاعات مربوطه ذخيره شده بود، كاري مفيد است و بايد استقبال شود «.

دكتر شفيعي، در بخشي از مطالب خود درباره‌ي اهميت فراگرفتن زبان انگليسي، بيان داشت: « اين روزها دانستن زباني علاوه بر زبان مادري، بسيار مهم است و زماني كه از جامعه جهاني و ارتباطات نزديك سخن به ميان مي‌آيد، بايد بتوانيم در اين جامعه با يكديگر ارتباط برقرار كنيم ، در نتيجه زبان انگليسي كه يكي از زبان‌هاي مهم شمرده مي‌شود و مراجعه اغلب علوم به اين زبان وسيع است و دانستن آن بر افراد لازم است «.

وي، افزود: « به عبارتي فردي كه از اينترنت استفاده مي‌كند بايد بتوانند پيام‌هاي مربوطه را درك كنند. اما در اين نكته‌اي وجود دارد كه ما نبايد اهميت زبان مادري را فراموش كنيم. به همين دليل نيز ما در وزارتخانه با كمك صاحبنظران بر روي PLATTFORMو برنامه‌هايي به زبان فارسي كار مي‌كنيم تا روزي پيش نيايد كه زبان فارسي و زبان مادري ما رو به

فراموشي رود. به عبارتي بايد اقدامات لازم جهت به روز نگه داشتن و استفاده از زبان فارسي باشد و در كنار آن زبان‌هاي ديگري مانند زبان انگليسي مي‌تواند كمك بيشتري به فهم مطلب و استفاده از سيستم‌هاي جديد داشته باشد «.

انتهاي پيام

سرويس: مجلس
1386/03/02
05-23-2007
09:07:39
:8603-00045كد خبر

نايب رييس كميسيون فرهنگي :
*از اختصاص بودجه براي راه‌اندازي شبكه انگليسي زبان ايران حمايت مي‌كنيم
*پيام انقلاب اسلامي بايد توسط اين شبكه به جهان صادر شود

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: مجلس

نايب رييس كميسيون فرهنگي مجلس شوراي اسلامي، گفت :در صورت پيشنهاد بودجه راه‌اندازي شبكه‌ي انگليسي زبان ايران از سوي صدا و سيما به سازمان مديريت، كميسيون فرهنگي مجلس از آن حمايت جدي خواهد كرد .

حجت‌الاسلام سيدمحمدرضا ميرتاج‌الديني در گفت‌وگو با خبرنگار پارلماني خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، در خصوص انتقاد مسوولان صدا و سيما به دليل كمبود بودجه براي راه‌اندازي شبكه‌ي انگليسي زبان ايران، گفت: با راه‌اندازي اين شبكه موافق هستيم، چرا كه بايد بتوانيم با اين كار شبكه‌ي رسانه‌ي جهاني داشته باشيم و بايد در بحث راهكارهاي بودجه‌اي آن فكري كنيم .

وي افزود: از جمله در بودجه‌هاي متمم اگر در آينده اين مساله مطرح شد كه اعتباري براي راه‌اندازي اين شبكه‌ي انگليسي زبان پيش‌بيني كنند و يا در بودجه‌ي سال آينده كه تا تدوين آن زمان زيادي داريم، پيشنهادي در اين رابطه داده شود، از آن حمايت مي‌كنيم .

نماينده‌ي تبريز تصريح كرد: در واقع چنين پيشنهاداتي را بايد صدا و سيما به سازمان مديريت و برنامه‌ريزي بدهد و ما هم در كميسيون فرهنگي مجلس به هر شكلي ممكن است از اين مساله حمايت خواهيم كرد .

نايب رييس كميسيون فرهنگي مجلس، خاطرنشان كرد: اين شبكه در صورت راه‌اندازي بايد نوآوري‌هايي داشته باشد و پيام انقلاب اسلامي را در ابعاد مختلف فرهنگي، سياسي و اجتماعي به جهان منعكس كند .

به گفته‌ي ميرتاج‌الديني، حمايت از مجموعه‌هاي فرهنگي، ورزشي دنيا در كشورهاي مختلف، حمايت از حركت‌هاي آزادي‌بخش و احياگر ارزش‌هاي انساني در جهان و مقابله با سياست‌هاي استكباري جهاني مي‌تواند سياست‌هاي اصلي اين شبكه پس از راه‌اندازي باشد .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1383/03/15
06-04-2004
11:11:32
كد خبر:8303-04802

آموزش زبان انگليسي در 100 كلاس مقطع ابتدايي آغاز مي‌شود

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

مديركل تاليف كتب درسي وزارت آموزش و پرورش گفت: زبان انگليسي به صورت آزمايشي از سال تحصيلي آينده در 100 كلاس درس مقطع ابتدايي سراسر كشور تدريس مي‌شود .

علي زرافشان در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاري دانشجويان ايران افزود: طرح آزمايشي آموزش زبان انگليسي در مقطع ابتدايي از سال گذشته در شهرستانهاي ملاير و پاكدشت اجرا شده كه به موفقيت‌هايي در اين زمينه انجاميده است. بنابراين قصد داريم كه اين طرح را در سال تحصيلي آينده گسترش دهيم .

وي در مورد كتب قابل تدريس براي زبان انگليسي در اين مقطع گفت: در اين زمينه منابعي متناسب با مقطع ابتدايي معرفي كرده‌ايم .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1386/04/06
06-27-2007
12:59:39
کد خبر:8604-03643

با تصويب شوراي عالي انقلاب فرهنگي؛ تمامي دانشگاه‌ها كه در داخل مرزهاي سرزميني كشور شعبه تاسيس كرده‌اند، موظف به تدريس به زبان فارسي شدند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :آموزشي

شوراي عالي انقلاب فرهنگي كه شب گذشته به رياست دكتر حداد عادل رييس مجلس شوراي اسلامي و نائب رييس شوراي عالي انقلاب فرهنگي تشكيل جلسه داد: تمامي دانشگاه‌هاي كشور را كه در داخل مرزهاي سرزميني كشور شعبه تاسيس كرده‌اند موظف به تدريس به زبان فارسي كرد .

به گزارش سرويس صنفي آموزشي خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، دكتر مخبر؛ دبير شوراي عالي انقلاب فرهنگي؛ در حاشيه اين جلسه ضمن بيان مطلب فوق گفت: تعدادي از دانشگاه‌ها از جمله دانشگاه‌هاي بزرگ كشور در مناطق مختلف موسسات آموزش عالي راه اندازي كرده‌اند يا در شرف راه اندازي هستند، موكلفند كه حتما به زبان فارسي تدريس كنند. زبان فارسي يكي از محورهاي هويتي ماست و براي پاسداشت زبان فارسي بر اين موضوع تاكيد شد .

وي در مورد دانشجويان خارجي كه در اين مراكز مي‌خواهند تحصيل كنند گفت: اگر از دانشجويان خارجي در اين مراكز پذيرش شوند مانند دانشگاه هاي ساير كشورها بايد ابتدا دوره زبان فارسي را بگذرانند و بعد طي دوره لازم و آموزش زبان فارسي ساير دروس را آموزش ببينند. البته اگر سياستها و ضوابطي در تكميل اين بحث هم لازم باشد وزراي علوم، تحقيقات و فناوري و بهداشت و درمان و آموزش پزشكي آن را تدوين مي‌كنند و اگر لازم باشد كه در شوراي عالي انقلاب فرهنگي هم تصويب شود در دستور قرار خواهد گرفت و بررسي و تصويب مي‌شود .

مخبر در مورد اساسنامه دانشگاه تربيت مدرس نيز گفت: با توجه به اينكه اساسنامه اين دانشگاه مصوب شوراي عالي انقلاب فرهنگي است و اين دانشگاه پس از انقلاب فرهنگي توسط شوراي عالي انقلاب فرهنگي تاسيس شده است در اساسنامه‌اي كه قبلا مصوب شده بود يك سري ضوابطي براي ورودي و خروجي دانشجويان اين دانشگاه طراحي شده بود و به اين دليل كه خيلي از خروجي‌هاي دانشگاه تربيت مدرس عضو هيات علمي دانشگاه‌ها مي‌شوند و در راستاي هماهنگ سازي با مقتضيات روز براي شتاب پيدا كردن سرعت علمي اين دانشگاه، اساسنامه آن با تغييراتي تصويب شد .

عضو هيات علمي دانشگاه تهران افزود: پيرو درخواست سازمان ملي جوانان مبني بر عضويت يكي از معاونين اين سازمان در شوراي فرهنگي اجتماعي زنان اين موضوع مورد بررسي قرار گرفت و به تصويب رسيد .

دبير شوراي عالي انقلاب فرهنگي با اشاره به مصوبه قبلي اين شورا در مورد پذيرش كارگران نمونه دولتي در دانشگاه‌ها و ادامه تحصيل كارگران در آموزش عالي گفت: با درخواست وزارت كار ميزان پذيرش اين قشر در مراكز آموزش عالي به 25 نفر در سال افزايش يافت و همچنين به لحاظ گستره پذيرش هم كارگران نمونه مي‌توانند در آموزشكده‌هاي فني و حرفه‌اي، دانشگاه پيام نور و دانشگاه علمي و كاربردي پذيرش شوند .

همچنين در اين جلسه دكتر شمس خرم آبادي به پيشنهاد وزير بهداشت، درمان و آموزش پزشكي براي رياست دانشگاه علوم پزشكي لرستان از شوراي عالي انقلاب فرهنگي راي اعتماد گرفت .

انتهاي پيام

سرويس: جامعه اطلاعاتي - ارتباطات
1386/04/06
06-27-2007
14:42:00
كد خبر:8604-03776

سازمان‌هاي دولتي به استفاده از متون فارسي در ارسال پيام كوتاه ملزم شدند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :جامعه اطلاعاتي - ارتباطات

معاون اول رييس جمهور در بخشنامه‌اي رسمي كليه‌ي دستگاه‌هاي دولتي را به استفاده از متون فارسي در ارسال و دريافت پيام كوتاه ملزم كرد .

به گزارش گروه دريافت خبر خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، دبيرخانه‌ي شوراي اطلاع‌رساني دولت اعلام كرد: نظر به اين كه در ارسال پيام‌هاي كوتاه توسط مشتركان ارتباطات سيار به سازمان‌هاي مختلف از جمله صدا و سيماي جمهوري اسلامي ايران و اطلاعيه‌هايي كه به صورت انبوه توسط سازمان‌هاي دولتي براي مشتركان خاص ارسال مي‌شود، عمدتا متون فارسي با استفاده از الفباي انگليسي نوشته مي‌شود و اين روش به فرهنگ ايراني و زبان فارسي آسيب وارد خواهد كرد .

بر اين اساس معاون اول رييس جمهور در بخشنامه‌اي تاكيد كرده كه هرگونه ارسال و دريافت پيام كوتاه از طريق سازمان‌هاي دولتي فقط به صورت متن فارسي انجام شود و روابط عمومي كليه شركت‌هاي دولتي در زمان ارسال و دريافت پيام كوتاه فقط از متون فارسي استفاده كنند .

بر اساس اين گزارش همچنين سازمان صدا و سيماي جمهوري اسلامي ايران و روابط عمومي همه دستگاه‌هاي اجرايي مي‌بايست تبليغ استفاده از متون فارسي در ارسال پيام كوتاه را در دستور كار خود قرار دهند .

اين بخشنامه در تاريخ ٨٦/٤/٦ از سوي معاون اول رييس جمهور براي اجرا ابلاغ شد .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1381/04/19
07-10-2002
09:55:56
8104-04137: كد خبر

بنا بر نتايج يك پايان نامه دكترا؛
كتاب‌ها و روش‌هاي رايج آموزش زبان انگليسي در دانشگاهها
تك‌بعدي است

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - اصفهان
سرويس: آموزشي

فعاليت‌هاي چند بعدي و متون آموزشي محتوايي، براي تقويت زبان انگليس زبان آموزان دانشگاهي مورد تحقيق و بررسي قرار گرفت .

به گزارش خبرنگار آموزشي ايسنا در اصفهان، هادي فرجامي دانشجوي دكتراي دانشگاه اصفهان در پايان‌نامه‌ي خود باعنوان «آموزش زبان انگليسي با استفاده از متون محتوايي و رويكرد هوش چندگانه» تاثير استفاده از فعاليت‌هاي چندبعدي و متون آموزشي محتوايي را مورد بررسي قرار داده است .

اين دانشجوي دكتراي آموزش زبان انگليسي همچنين با بررسي كتاب‌ها و روش‌هاي رايج آموزش زبان انگليسي نشان داده است كه اين كتاب و روش‌ها بسيار تك بعدي بوده و بايستي در اين زمينه تجديد نظر صورت گيرد چرا كه استفاده از متون محتوايي يا فعاليت‌هاي چندبعدي در مقايسه با استفاده از متون عمومي و فعاليت‌هاي سنتي، توانايي زبان عمومي دانشجويان را نيز افزايش مي‌دهد .

شايان ذكر است، از اين پايان نامه تاكنون دو مقاله در مجلات داخلي و خارجي و در يك مقاله در همايش‌هاي داخلي ارايه شده است .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1382/05/02
07-24-2003
11:21:34
8205-00566:كد خبر

زبان انگليسي به دروس پايه اول راهنمايي اضافه شد

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

شوراي عالي آموزش و پرورش در ششصد و هشتاد و هشتمين جلسه اين شورا تدريس درس زبان انگليسي در پايه اول راهنمايي را به مجموعه دروس اين پايه اضافه كرد .

به گزارش ايسنا، براساس مصوبه شوراي عالي آموزش و پرورش، درس زبان انگليسي به ميزان 2 ساعت در هفته در جدول مواد درسي و ساعات تدريس هفتگي سال اول راهنمايي تحصيلي اضافه خواهد شد .

با اين مصوبه، وزارت آموزش و پرورش موظف شده است تا برنامه جامع آموزش زبان‌هاي خارجي در دوره‌هاي مختلف تحصيلي را حداكثر ظرف مدت يك سال تهيه و براي تصويب به شوراي عالي آموزش و پرورش ارايه نمايد .

انتهاي پيام

سرويس: قهرماني - همگاني
1384/05/04
07-26-2005
11:23:27
8405-01672:كد خبر

واليبال و نيازهاي جديد؛
داور بين‌المللي واليبال :
تنها ضعف داوران ما ندانستن زبان انگليسي است

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :قهرماني - همگاني

حميد راهجرديان گفت: زماني كه تيمهاي ملي واليبال ما در تمامي رده‌هاي سني به مسابقات جهاني اعزام مي‌شوند، بي‌ترديد اين پيشرفت‌ها بر تمامي سطوح اين رشته نيز تاثيرگذار خواهد بود .

داور بين‌المللي واليبال در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، در ارتباط با وضعيت داوري واليبال كشور ، اظهار كرد: مربيان و داوران واليبال در حد توان با ساير سطوح ديگر اين رشته، خود را هماهنگ كرده‌اند. به طوري كه معتقدم سطح داوران ما از ساير كشورهاي آسيايي بالاتر است .

وي افزود: در جريان برخي بازي‌هاي سوپر ليگ، داوران ما فشارهايي را تحمل مي‌كنند كه داوران آسيايي و حتي اروپايي نيز نمي‌توانند به راحتي در آن فضا قضاوت درستي را داشته باشند .

راهجرديان با بيان اين كه خود وي بارها در مسابقات خارج از كشور قضاوت كرده و هيچ گاه به ميزان بازي‌هاي سوپر ليگ تحت فشار نبوده تصريح كرد: من بارها در مسابقات خارج از كشور سوت زده‌ام، اما به هيچ وجه فشاري كه در جريان مسابقات سوپر ليگ بر من وارد مي‌شد، را تحمل نكردم. سوپر ليگ واليبال ما پيشرفت كرده و مسابقات از حساسيت بالايي برخوردار است؛ همين امر سبب شد تا داوران ما نيز تجربيات بيشتري را كسب كنند و سطح خود را بالاتر ببرند .

داور بين‌المللي واليبال همچنين خاطر نشان كرد :تنها ضعفي كه در حال حاضر متوجه برخي داوران ما است، اين است كه آنها به دليل ندانستن زبان انگليسي نمي‌توانند در مسابقات خارج از كشور با سايرين ارتباط درستي برقرار كنند .

وي در پايان گفت: البته رييس فدراسيون نيز بارها از ما خواسته تا با برطرف كردن اين نقطه‌ي ضعف، ارتباط بيشتري با مجامع جهاني برقرار كنيم و حتي وي قول داده كه از ما براي حضور در كلاس‌ها و دوره‌هاي مختلف خارج از كشور نيز حمايت بيشتري كند .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1383/06/07
08-28-2004
11:30:10
كد خبر:8306-02271

مديركل دفتر برنامه‌ريزي و تأليف كتب درسي :
آموزش زبان انگليسي در مقطع ابتدايي گسترش مي‌يابد
معلمان دبستان مي‌توانند زبان انگليسي تدريس مي‌كنند

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

مديركل دفتر برنامه‌ريزي و تأليف كتب درسي با اعلام اجراي آزمايشي مجدد «آموزش زبان انگليسي در مقطع دبستان» خبر داد: مناطق جديد شهرستانهاي تهران و استان يزد نيز امسال تحت پوشش طرح قرار مي‌گيرند .

مهندس علي زرافشان در گفت‌وگو با خبرنگار» آموزش و پرورش» خبرگزاري دانشجويان ايران افزود: از آنجا كه تعداد مدارس نمونه تحت پوشش اجراي پايلوت طرح «آموزش زبان انگليسي در مقطع دبستان» كافي نبود، با تصويب شوراي عالي آموزش و پرورش، امسال نيز پايلوت طرح در تعداد بيشتري از مدارس شهرستانهاي تهران و استان يزد اجرا مي‌شود .

وي يادآور شد: آموزش زبان انگليسي سال گذشته در دو منطقه «ملاير» استان همدان و «پاكدشت» شهرستانهاي استان تهران، مجموعاً در 30 كلاس درس دخترانه و پسرانه اجرا مي‌شد .

زرافشان تصريح كرد: تعداد مدارس نمونه تحت پوشش طرح در سال جاري هنوز تعيين نشده است كه اين امر پس از اعلام نتيجه طرح پژوهشي تهيه شده، مشخص مي‌شود .

وي با اعلام اين كه مناطق نمونه سال قبل نيز علاوه بر مناطق جديد به طور قطع تحت پوشش خواهند بود، اظهار كرد: معلمان اجرا كننده طرح سال گذشته از بين معلمان زبان مقاطع راهنمايي و متوسطه انتخاب شده بودند، اما مقرر شده است تا امسال تعدادي از معلمان ابتدايي كه توانايي تدريس زبان انگليسي را دارند نيز در اين مقطع تدريس كنند .

انتهاي پيام

سرويس: رسانه
1384/06/18
09-09-2005
12:24:26
:8406-07293كد خبر

مدير مسوول روزنامه‌ي عصر اقتصاد :
از تيم حرفه‌يي و تكنيكي مسلط به اصول ژورناليستي انگليسي
برخوردار نيستيم

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: رسانه

به اعتقاد مدير مسوول روزنامه‌ي عصر اقتصاد، توسعه‌ي نشريات انگليسي زبان در ايران نيازمند حمايت دولت از آن‌هاست .

سيف ا... يزداني درگفت‌وگو با خبرنگار سرويس رسانه‌ي خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، درباره‌ي موانع توسعه‌ي نشريات انگليسي زبان داخلي، اظهار داشت: يكي از مشكلات اساسي در توسعه‌ي نشريات انگليسي زبان ايراني در سطح بين

الملل به نبودن تيم حرفه‌يي و تكنيكي در اين حوزه بر مي‌گردد، چرا كه ما هنوز از خبرنگاران و مترجمان كه تسلط به اصول ژورناليستي و زبان انگليسي داشته باشند، برخوردار نيستم .

وي افزود: اين امر سبب مي‌شود، براي تهيه‌ي اخبار و رويدادها به سوي مطالب سايت‌هاي اينترنتي برويم و از توليد اخبار داخلي غافل شويم، البته در تلاش هستيم كه نيروهاي حرفه‌يي پرورش دهيم اما اين نيروها، زمان بسياري لازم دارند تا بتوانند، از كارآيي لازم براي توليد اخبار برخوردار شوند .

يزداني يكي ديگر از مشكلات اين نشريات را عدم حمايت دولت از آن‌ها دانست و تصريح كرد: تنها روزنامه‌هايي دولتي كه نسخه‌ي انگليسي زبان دارند، بدون داشتن دغدغه‌هاي مالي منتشر مي‌شوند و حتي به آساني در آن سوي مرزها توزيع مي‌گردند، اما نشريات غيردولتي اگر بخواهند پا به اين عصر گذارند بايد هزينه‌هاي مالي بسياري را متحمل شوند .

وي، افزود: به طور مثال در توزيع اين نشريات در خارج از كشور، حمايت‌هاي لازم از سوي سفارت خانه‌هاي ايران انجام نمي‌گيرد، بنابراين وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي با كمك دولت بايد برنامه‌هايي اتخاذ كند تا اين نشريات از طريق سفارت‌خانه‌ها توزيع شوند .

مدير مسوول روزنامه‌ي عصر اقتصاد در پايان خاطر نشان كرد: اين مشكلات سبب شده ، كمتر كسي به فكر راه اندازي نشريه‌اي به زبان‌هاي ديگر باشد، در واقع اتكاي ما بيشتر، به مخاطبان سايت‌هاي اينترنتي اين نشريات در خارج از كشور است .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1381/06/31
09-22-2002
12:17:14
8106-07760:كد خبر

رييس دانشگاه علوم پزشكي اصفهان: زبان علمي دانشگاه علوم پزشكي اصفهان از امسال انگليسي مي‌شود

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :آموزشي

زبان علمي دانشگاه علوم پزشكي اصفهان از مهر ماه سال جاري براي ارتقاي سطح علمي دانشگاه به زبان انگليسي تبديل مي‌شود كه اين طرح بايد تا پنج سال آينده به انجام برسد .

دكتر رضايي رييس دانشگاه علوم پزشكي اصفهان در گفت‌وگو با خبرنگار آموزشي ايسنا با اعلام اين مطلب، گفت: يكي از فعاليت‌هاي شاخص اين دانشگاه، تعهد 10 ساله با اعضاي هيات علمي است كه در طول اين مدت حق كار در بيرون را ندارند و اين امر موجب ارتقاي كمي و كيفي سطح علمي دانشگاه و ارائه خدمات درماني بهتر به مردم شده است .

وي اظهار داشت: شركت در كنگره‌ها از برنامه‌ها و اولويت‌هاي ديگر اين دانشگاه است، به طوري كه در سال قبل از 540 عضو هيات علمي، 130 نفر در كنگره‌هاي بين‌المللي شركت كردند و همچنين در اين دانشگاه مشكلي براي اعضاي هيات علمي در استفاده از فرصت‌هاي مطالعاتي وجود ندارد .

دكتر رضايي با اشاره به رشد خوب تاليف و ترجمه در اين دانشگاه، گفت: در دانشگاه علوم پزشكي اصفهان ماهيانه به طور متوسط 2 كتاب تاليف يا ترجمه مي‌شود كه البته سعي مي‌شود ترجمه‌ها محدود و كم‌كم به سمت كارهاي گروهي حركت شود .

به گفته وي، از سياست‌هاي مهم ديگر كه بسيار حائز اهميت است، برگزاري كارگاههاي آموزشي، پژوهشي، مقاله نويسي و دعوت از شخصيت‌هاي علمي از ديگر كشورها و عقد قرارداد با ساير دانشگاه‌ها است كه در اين رابطه دانشگاه اصفهان پيشقدم بوده است .

وي در خصوص بودجه دانشگاه گفت: بودجه مصوب امسال اين دانشگاه نسبت به سال گذشته رشدي معادل 36 درصد داشته است، ولي نسبت به اصلاحيه هيچ رشدي نداشته است .

دكتر رضايي طرح ادغام آموزش پزشكي با وزارت علوم را طرح غيركارشناسي دانست و گفت: دانشگاههاي علوم پزشكي شاخص‌هاي يك واحد آكادميك را همانند تعداد اعضاي هيات علمي متناسب با دانشجو، داشتن پايگاه اطلاعاتي، تعداد نشريات و مقالات و كتب چاپ شده را دارا هستند كه اگر اين شاخص‌ها را با دانشگاه‌هاي غيرپزشكي مقايسه كرد، مي‌توان گفت كه حتي دانشگاه‌هاي علوم پزشكي جلوتر هستند .

دكتر رضايي در خاتمه سخنان خود اظهار داشت: قطب بندي اين دانشگاه هنوز به مرحله نهايي نرسيده است، ولي به طور قطع اين دانشگاه با توجه به قدمت و زمينه‌هاي خوب علمي، در چند رشته قطب علمي خواهد شد كه از آن جمله بيماريهاي قلبي و عروقي است .

انتهاي پيام

سرويس: ورزشي - كشتي
1384/07/13
10-05-2005
12:06:54
:8407-06617كد خبر

جلسه‌ي هماهنگي و توجيهي داوران قضاوت كننده در ليگ برتر كشتي،

مهدي خالدي :
فيلا، داوراني كه به زبان انگليسي تسلط ندارند را حذف مي‌كند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :ورزشي - كشتي

فدراسيون جهاني كشتي (فيلا) در تلاش است، داوراني كه به زبان انگليسي تسلط ندارند را حذف كند .

به گزارش خبرگزاري دانشجويان ايران (ايسنا)، مهدي خالدي رييس انستيتو بين‌المللي كشتي كه در جلسه‌ي هماهنگي و توجيهي داوران قضاوت كننده در رقابت‌هاي ليگ برتر كشتي آزاد و فرنگي سال 84 سخن مي‌گفت؛ طي صحبت‌هايي به تلاش فدراسيون جهاني براي حذف داوراني كه توان صحبت به زبان خارجي نداشته باشند اشاره كرد و گفت:« نتايج آزمون‌هاي زبان، ممكن است بهترين قضاوت‌ها را مخدوش كند «.

جلسه‌ي هماهنگي و توجيهي داوران قضاوت كننده در رقابت‌هاي ليگ برتر كشتي آزاد و فرنگي سال 84، صبح امروز در محل سالن كشتي مهندس توفيق جهانبخت برگزار شد. در اين جلسه‌ي توجيهي، بيش از 55 داور بين‌المللي كشورمان كه از سوي كميته‌ي داوران براي قضاوت در مسابقات ليگ برتر برگزيده شده‌اند، با حضور در سالن توفيق از آخرين تغيير و تحولات و ريز نكات مربوط به قضاوت مسابقات كشتي باخبر شدند .

عزيزا... اطاعتي رييس كميته‌ي داوران و يكي از 3 داور ايراني قضاوت كننده در مسابقات جهاني بوداپست در اين جلسه، كليه‌ي حاضرين را از آخرين جزئيات به اجرا درآمده در خلال مسابقات جهاني مطلع كرد و در بخش ديگري از اين كلاس، اطاعتي بر روي تشک و به صورت عملي جزييات تخصيص امتيازات را در زمان اجراي فنون تشريح كرد و سپس به سوالات داوران پاسخ گفت .

گفتني است، محمد ابراهيم امامي، رييس سازمان ليگ كشتي كشور نيز در اين جلسه حضور داشت .

انتهاي پيام

سرويس: ايران شناسي
1384/07/15
10-07-2005
08:31:15
8407-06502:كد خبر

راهنماي آثار تاريخي سبزوار به زبان انگليسي ترجمه مي‌شود

خبرگزاري دانشجويان ايران - مشهد
سرويس: ايران شناسي

با همكاري واحد گردشگري و باستان شناسي ميراث فرهنگي و گردشگري سبزوار راهنماي آثار تاريخي و باستاني اين شهرستان به زبان انگليسي ترجمه مي‌شود .

محمد عبدالله‌زاده ثاني، مسوول واحد باستان شناسي اداره ميراث فرهنگي و گردشگري سبزوار در گفت‌وگو با خبرنگار ايسناافزود: با همكاري واحد گردشگري و باستان شناسي سبزوار، بروشوري به زبان انگليسي از آرامگاه اسرار، كاشفي، ابوالحسن بيهقي، ابوالفضل بيهقي، مصلي كهن، ميل خسروگرد، آرامگاه امين التجار و حمام قيصريه تهيه مي‌شود .

وي تصريح كرد: اين كار توسط آذر خسرو ردي از مردادماه سال جاري آغاز گرديد و در اواسط شهريور ماه سال جاري خاتمه يافت .

انتهاي پيام

سرويس: فرهنگ و هنر
1380/07/15
10-07-2001
10:13:51
8007-03029:كد خبر

لوح فشرده متن كامل شاهنامه به دو زبان فارسي و انگليسي توليد شد

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :فرهنگ و هنر

متن كامل شاهنامه به دو زبان فارسي و انگليسي به همراه شرح كامل و تابلوهاي نقاشي در قالب يك لوح فشرده عرضه شد .

به گزارش خبرنگار ايسنا در اين CD كه توسط يك شركت نرم افزاري تهيه شده علاوه بر 22 پرده از نقاشي‌هاي شاهنامه و نيز داستان‌هاي آن به صورت صوتي به زبان فارسي و انگليسي تابلوهاي خوشنويسي از اشعار شاهنامه به همراه قرائت منتخب ابيات و شرح كامل اين كتاب به صورت نثر و مطابقت آن با متن مظلوم ذخيره شده‌اند .

فرهنگ كامل لغات شاهنامه، برداشت موضوعي از مثل‌هاي شاهنامه در موارد گوناگون به معرفي حكيم فردوسي و نحوه گردآوري شاهنامه به صورت صوتي و منتخبي موسيقي اصيل ايراني از بخش‌هاي ديگر اين نرم افزارند كه امكان دستيابي به قسمت‌هاي مورد نظر متن شاهنامه از طريق انتخاب تيترهاي مربوطه و قابليت جستجو در متن توسط كلمات و عبارات نيز در آن وجود دارد .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1382/07/16
10-08-2003
12:50:00
8207-03203:كد خبر

رييس دانشگاه آزاد اسلامي تبريز :
هدف از آموختن زبان انگليسي در سيستم آموزشي كشور مشخص نيست

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - تبريز
سرويس :آموزشي

متاسفانه هنوز هدف‌هاي خامي براي تدريس زبان انگليسي در سيستم آموزشي كشور تعريف نشده است و سنجش درستي از دانش‌آموختگان آن صورت نمي‌گيرد .

به گزارش سرويس آموزشي خبرگزاري دانشجويان ايران) ايسنا)، دكتر فرهاد فرح وش در آيين گشايش كارگاه آموزشي نحوه نگارش زندگينامه علمي توصيه‌نامه و معرفي نامه به زبان انگليسي » افزود: طي ساليان متمادي قواعد آموختن زبان انگليسي در مدارس و دانشگاههاي كشور منجر به عدم توانايي دانش‌آموختگان و فارغ التصحيلان در كاربرد روزمره اين زبان شده است .

وي هدف از برپايي اين كلاس ها را كمك به رفع اين نقيصه و افزايش سطح معلومات اعضاي هيات علمي اين واحد ذكر كرد .

دكتر فرحوش در بخش ديگري از سخنان خود با اشاره به اينكه يكي از شاخص‌هاي سنجش آموزش كيفي دانشگاه‌ها تعداد مقالات ارايه شده اعضاي هيات علمي در مجلات خارجي و مجامع بين المللي است، ابراز اميدواري كرد در آينده نزديك نمود عيني بهره‌وري كارگاههاي فوق با افزايش تعداد مقالات چاپ شده اساتيد اين واحد دانشگاهي مشاهده شود .

شيوه نگارش اصولي زندگينامه علمي اساتيد، بررسي امكان برقراري ارتباط علمي با اساتيد ساير دانشگاههاي جهان، درخواست اشتغال، توصيه نامه به دانشجويان و اساتيد و نوشتن مقاله‌هاي علمي به زبان انگليسي، مهمترين عناوين اين كارگاه‌ها را شامل مي‌شود .

انتهاي پيام

سرويس: كار و اشتغال
1383/07/26
10-17-2004
13:30:55
8307-10732:كد خبر

وزارت كار و امور اجتماعي آزمون سطح‌بندي زبان انگليسي برگزار مي‌كند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :كار و اشتغال

»آزمون سطح‌بندي زبان انگليسي IELTS از سوي اداره كل توسعه اشتغال در خارج از كشور با همكاري موسسه I.D.P)بخش فرهنگي سفارت استراليا) برگزار مي‌شود «.

به گزارش ايسنا به نقل از روابط عمومي وزارت كار و امور اجتماعي، پيروز سعادتي ـ مديركل توسعه اشتغال در خارج از كشور وزارت كار و امور اجتماعي ـ با اشاره به اينكه متقاضيان مي‌توانند براي شركت در اين آزمون در دفاتر مشاوره شغلي و كاريابي‌هاي بين‌المللي در سراسر كشور ثبت نام كنند، افزود »:اداره كل توسعه اشتغال در خارج از كشور به منظور ساماندهي نحوه اعزام نيرو به خارج از كشور و رفع معضلات اجرايي اين بخش، بر اساس يك قرارداد همكاري با بخش فرهنگي سفارت استراليا، آموزش سطح‌بندي IELTS را در دو بخش عمومي و آكادميك برگزار مي‌كنند .

وي گفت:« متقاضيان شركت در آزمون سطح‌بندي مي‌توانند دوم و 30 آبان، 23 آذر، 19 دي، يكم و 22 اسفندماه سال‌جاري نسبت به ثبت‌نام در اين آزمون اقدام كنند «.

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1384/08/10
11-01-2005
10:28:05
کد خبر:8408-04246

تاكيد عضو هيات علمي دانشگاه آزاد اراک بر توسعه آموزش زبان انگليسي در دانشگاه‌ها؛
تعداد واحدهاي درسي زبان انگليسي دانشگاه‌ها بايد افزايش يابد

خبرگزاري دانشجويان ايران - اراك
سرويس :آموزشي

يك عضو هيات علمي دانشگاه آزاد اسلامي اراك بر توسعه آموزش زبان انگليسي در دانشگاه‌ها تاكيد كرد .

ايران هيراد فر در گفت‌وگو با خبرنگار صنفي آموزشي خبرگزاري دانشجويان ايران، با تاكيد بر لزوم به روز شدن منابع و سرفصلهاي درسي دانشگاه‌ها گفت: به روزشدن منابع و سرفصلهاي بايد همراه با دستاوردهاي جديد علمي باشد .

وي افزود: دانشجويان در هر مقطع تحصيلي بايد از كتابهاي مرجع و مقالات علمي روز استفاده كنند و منتظر ترجمه آنها نمانند كه اين موضوع آنها را محتاج مي كند .

اين عضو هيات علمي دانشگاه، لازمه دستيابي دانشجويان به كتب مرجع را توسعه زبان علمي و بين‌المللي در دانشگاهها دانست وگفت :انگليسي زبان علمي و بين المللي است وعدم آشنايي به اين زبان باعث مي شود دانشجو هميشه محتاج كتب ترجمه به فارسي باشد و به كتب مرجع دستيابي نداشته باشد .

وي پيشنهاد كرد كه در نظام آموزش عالي بهاي بيشتري به زبان انگليسي داده شود و تعداد واحدهاي درسي زبان انگليسي دانشگاه‌ها افزايش يابد .

به گفته اين عضو هيات علمي دانشگاه، ضعف زبان انگليسي باعث مي شود دانشجو به علم روز دسترسي نداشته و فعاليت علمي وي كاهش يافته و در مجامع علمي دنيا نيز شركت نكند .

هيرادفر تاكيد كرد كه كتابهاي انگليسي دانشگاهها به ويژه در دوره كارشناسي بايد به نحوي تدوين شود كه انگيزه مطالعه را در دانشجو ايجاد كند، در اين صورت اساتيد نيز مجبور مي‌شوند از كتب مرجع تدريس كنند، البته اين موضوع بايد همراه با بازنگري در دروس دبيرستان باشد .

وي در عين حال گفت: قيمت كتب زبان اصلي و مرجع نيز بايد ارزان‌تر شود تا دستيابي دانشجو به آن آسانتر شود .

اين عضو هيات علمي دانشگاه آزاد اسلامي در خاتمه با اشاره به قيمت بالاي كتب زبان اصلي، راهكار كشورهايي كه مشكل خريد كتاب دارند را چاپ كتب با محتواي يكسان و متفاوت از لحاظ جنس كاغذ و چاپ دانست و گفت: در كشورهاي جهان سوم كه دانشجو با مشكل خريد كتاب مواجه است كتابهايي با عناويني به چاپ مي رسد كه از لحاظ محتوا با كتابهاي گران قيمت يكسان ولي از لحاظ جنس متفاوت است .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي
1380/08/13
11-04-2001
17:48:18
8008-02860:كد خبر

كتاب تعليم وتربيت اسلامي به زبان انگليسي انتشار يافت

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي

كتاب تعليم و تربيت اسلامي به تازگي به همت انتشارات بين‌المللي الهدي به زبان انگليسي انتشار يافت .

به گزارش روابط عمومي سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامي، اين كتاب 160 صفحه‌اي توسط مركز مطالعات فرهنگي ـ بين‌المللي اين سازمان تهيه شده و نويسنده آن دكتر خسرو باقري است .

اين كتاب در 5 بخش كلي با عناوين: معني و انسجام تعليم وتربيت اسلامي، توصيف بشر درقرآن، مفهوم تعليم وتربيت، اهداف تعليم و تربيت، بنيادها. اصول وروشهاي تعليم وتربيت، به بررسي مسائل اسلامي مي‌پردازد. در مقدمه اين كتاب، با شاره به اينكه نظر به نياز بشر امروز به تعليم و تربيت اسلامي اين كتاب انتشار يافته به منابع بكارگرفته شده دراين كتاب اشاره شده است .

انتهاي پيام

دومين نشست سومين دوره مجلس دانش‌آموزي برگزار شد
وزير آموزش و پرورش: زمان شروع يادگيري زبان انگليسي در مدارس نيازمند بحث تخصصي است

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1384/08/28
11-19-2005

12:40:58
:8408-15006کد خبر

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش

وزير آموزش و پرورش مشكل اين نهاد را نداشتن فلسفه و روح خواند و گفت: مجلس دانش‌آموزي آيينه تمام نماي عملكرد ما در مناطق و مدارس است .

به گزارش خبرنگار «آموزش و پرورش « خبرگزاري دانشجويان ايران، محمود فرشيدي صبح امروز در دومين نشست سومين دوره مجلس دانش‌آموزي كه در ساختمان سابق مجلس شوراي اسلامي برگزار شد، با اشاره به اين كه به موازات ترسيم حقوق دانش‌آموزي، مجلس دانش‌آموزي بايد ترسيم تكليف دانش‌آموزان را نيز در دستور كار قرار دهد، تصريح كرد: كنكور، آموزش زبان انگليسي، بي‌عدالتي‌ها در نظام آموزشي و .... همه مشكلاتي است كه شما با آن درگيريد؛ لذا بسياري از مسؤولان خواهان اين امر نبوده، اما ممكن است مواردي هم باشد كه عده‌اي قائل به عدالت نباشند .

وي با بيان اين كه دولت نهم «عدالت محور «بوده و كم شدن يا حركت به سمت حاكميت عدالت، مبارزه‌اي طاقت فرسا مي‌طلبد، خاطرنشان ساخت: به اين سادگي نيست كه نداي عدالت سر دهيم و عده‌اي هم كه خاصه خرجي مي‌كنند امكانات را تحويل داده و تسليم شوند؛ لذا بايد هر لحظه مراقب رفتار، سلوك و امتياز طلبي‌هاي مسوولان بود .

فرشيدي تصريح كرد: در حركت دولت نهم، دشواريهايي هست و هشياريهايي را مي‌طلبد و اينطور نيست كه دعوا و اختلاف نظرها آشكار باشد؛ لذا با فشارهاي پنهان رييس‌جمهور، دستهاي كارشكن بسته مي‌شوند و اينجاست كه نسلها بايد هشيار باشند و بدانند كه از چه جرياني حمايت كنند .

وي آموزش و پرورش را به مجموعه‌اي از پيچ و مهره‌هاي بدون تنظيم، تشبيه و تصريح كرد: آموزش و پرورش نظام جامع تعليم و تربيت اجرايي ندارد. اين در حاليست كه رشد و پرورش استعدادها، هدف اين نهاد تعريف شده و مدرسه جايي براي زندگي و رشد است .

به گفته وزير آموزش و پرورش امروز دنيا معتقد است كه مدرسه بايد قلب، مغز و دست دانش‌آموز را پرورش دهد و لذا بايد به سمتي حركت كرد كه مدرسه، جامع بوده و به همه نيازها توجه كند .

به گزارش ايسنا وي گفت: متأسفانه دانش‌آموز ايده‌آل، امروز دانش‌آموزي شده است كه خوب تست بزند؛ درحاليكه اگر دانش‌آموزي براي تست زدن تربيت شود، در واقع او را تحقير كرده‌ايم .

فرشيدي در پاسخ به درخواست جمعي از نمايندگان مجلس دانش‌آموزي براي تدوين نظام جامع آموزش زبان انگليسي و شروع تدريس آن از دوم ابتدايي اظهار كرد: اين نظام حق است، اما شروع آن بايد مورد بحث تخصصي قرار گيرد و ديد كه كدام كشور دنيا از دوم ابتدايي كه هنوز دانش‌آموز هويت خود را نيافته، شروع به آموزش زبان بيگانه كرده است .

به اعتقاد وي، اگر ملزومات و زمينه‌هاي فراگيري فراهم نباشد، زبان بيگانه، هويت بيگانه را نيز به دنبال خود مي‌آورد. لذا از هر آنچه كه در اين زمينه به ما آسيب مي‌زند، بايد پرهيز كرد .

وزير آموزش و پرورش با اشاره به وجود دو نوع نگاه مشاركت انفعالي براي سرگرمي و مشاركت فعال جوانان در جامعه گفت: بايد به جوانان واقعا اعتماد كرد و سهمي به آنها داد تا در جامعه كسي از كسي طلبكار نباشد چرا كه همه براي ساختن جامعه به يك ميزان نقش داريم .

وي با اشاره به اين كه به نظر مي‌رسد جوانان نقش خود را آن گونه كه بايد اندازه‌گيري نكرده‌اند، ادامه داد: اين كه جوانان منتظر باشند تا براي آنان تصميم بگيرند، مثل همان است كه در مورد حقوق زنان به غلط تفسير مي‌شود كه حق زنان را بايد مردان بدهند .

به گزارش ايسنا فرشيدي كاهش فاصله بين نسلها و ارتباط با مسوولان را از اهداف مجلس دانش‌آموزي خواند و اظهار اميدواري كرد كه در تعامل بين مسؤولان و مجلس دانش‌آموزي به راههاي رفع مشكلات آموزش و پرورش دست يافته شود .

گفتني است بررسي جلسه اول تا سوم رسيدگي به پيمان‌نامه دانش‌آموزان و محيط زيست، رسيدگي به كليات طرح ميراث فرهنگي و مقدمه سند بررسي بحران كنكور، دستور جلسات دومين نشست سومين دوره مجلس شوراي دانش‌آموزي است .

انتهاي پيام

سرويس: فرهنگ و ادب - كتاب
1384/09/14
12-05-2005
13:08:48
كد خبر:8409-07586

استفتائات مقام معظم رهبري به زبان انگليسي ترجمه شد

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :فرهنگ و ادب - كتاب

كتاب استفتائات مقام معظم رهبري براي نخستين بار توسط انتشارات بين‌المللي الهدي وابسته به سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامي به زبان انگليسي چاپ و منتشر مي‌شود .

به گزارش گروه دريافت خبر ايسنا، كتاب استفتائات مقام معظم رهبري توسط دكتر محمد لگنهاوزن به زبان انگليسي ترجمه و ويرايش شده و مشتمل بر 2091 سوال و پاسخ شرعي و همچنين بحث درباره مسائل مختلف فقهي و ديني همچون احكام تقليد، طهارت، نماز، روزه و خمس است .

كتاب استفتائات مقام معظم رهبري براي سهولت خوانندگان، به گونه‌اي ترجمه شده كه كلماتي كه ريشه عربي دارند، به شكل ايتاليك مشخص شده‌اند. همچنين در انتهاي كتاب فرهنگ لغاتي براي دسترسي آسان مخاطبان در نظر گرفته شده است .

اين كتاب در قطع وزيري و 564 صفحه ازسوي انتشارات الهدي به مرحله چاپ سپرده شده است .

انتهاي پيام

سرويس: آموزشي
1381/09/16
12-07-2002
13:20:32
8109-04569:كد خبر

در ميزگرد بررسي نظام آموزش زبان انگليسي در ايران عنوان شد؛
روش‌هاي تدريس زبان دوم بايد شاگرد محور باشد نه استاد محور

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - شيراز
سرويس :آموزشي

ميزگرد بررسي نظام آموزش زبان انگليسي در ايران با حضور دكتر يار محمدي و دكتر زاهدي اساتيد بخش زبان دانشگاه شيراز و مرشلي كارشناس مسوول بخش آموزش زبان آموزش و پرورش استان فارس در محل خبرگزاري دانشجويان ايران واحد فارس برگزار شد .

به گزارش خبرنگار آموزشي ايسنا، در اين ميزگرد دكتر يارمحمدي استاد دانشگاه شيراز گفت: مشكلات آموزش زبان در ايران بيشتر از آموزش ديگر واحدهاي درسي ازقبيل تاريخ، جغرافي و ادبيات و غيره نيست .

وي توالي نداشتن منطقي واحدهاي درسي، عمومي بودن يك كتاب براي همه فراگيران زبان، زياد بودن تعداد دانش آموزان در يك كلاس و معلم محور بودن آموزش را از مهمترين مشكلات آموزش زبان برشمرد .

دكتر يارمحمدي در جواب سوال ديگري مبني بر اينكه چرا استادان رشته‌هاي ديگر به قدر كافي در زبان خبره نيستند، پاسخ داد: در گذشته دانشگاه شيراز طرحي وجود داشت كه به واسطه آن دانشجويان جديد قبل از شروع درس هاي تخصصي خود زبان را در حد تافل ياد مي‌گرفتند و در حال حاضر درصدد هستيم كه اين طرح را هر چند كه هزينه گزافي دارد دوباره احيا كنيم .

دكتر زاهدي نيز در سخناني در بيان روش‌هاي آموزش زبان گفت: در پنج سال گذشته بيشتر روش‌ها معطوف به روش‌هاي سمعي بصري بود، اما هم‌اكنون در دنيا روش ارتباطي شاگرد محور مطرح است، اما متاسفانه روشي كه مرسوم است، تركيبي است از روش گرامر، ترجمه در روشهاي ديگر كه اصولا هيچ همخواني با يكديگر ندارند .

روش‌هاي تدريس كه دانشجويان در دانشگاه ياد مي‌گيرند، هيچ كاربردي در روش انتخابي آنها در آنيده ندارد. دكتر زاهدي پيشنهاد كرد كه اگر در دوران ابتدايي در انتهاي كتاب چند صفحه انگليسي اضافه كنيم بچه‌ها از كودكي با انگليسي آشنا خواهند شد .

مرشلي كارشناس مسوول بخش آموزش زبان آموزش و پرورش استان فارس ضيق وقت و هدف معلمان در رساندن بچه‌ها به مرحله ارزشيابي را يكي از دلايل عمده محدود كردن امكانات صمعي، بصري دانست و زياد كردن زمان آموزش زبان، نوع ارزشيابي، شاگر محورشدن آموزش، هم سطح كردن دانش اموزان به وسله امتحاناتplacr ment ، عملكردي كردن دروس، استفاده از برنامه‌هاي آموزشي و نمايش فيلم‌هاي آموزشي به زبان اصلي و تطابق نيازها با محتوي واحدهاي درسي را از راهكارهاي بهبود آموزش زبان انگليسي بيان كرد .

انتهاي پيام

سرويس: تلويزيون و راديو
1384/09/26
12-17-2005
09:30:16
8409-14229:كد خبر

علي‌دارابي خبر داد :
مقدمات شبكه‌ي خبري انگليسي زبان در حال مهيا شدن است

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - اهواز
سرويس: تلويزيون و راديو

معاون امور مجلس و استان‌هاي صداو سيما خبر داد: مقدمات شبكه انگليسي زبان خبر، در حال مهيا شدن است كه با راه اندازي اين شبكه، پيام انقلاب و نظام جمهوري اسلامي را به زبان انگليسي ـ كه زبان كشورهاي زيادي است ـ منعكس مي‌كنيم .

به گزارش سرويس تلويزيون و راديو ايسنا، علي دارابي همچنين از تلاش‌هاي ديگر سازمان صدا و سيما براي پرتاب ماهواره مستقل راديو تلويزيوني خبر داد و گفت: در حال حاضر مقدمات و مطالعات آن پايان گرفته است. به اميد خدا و به كمك دولت و مجلس اين طرح ملي را محقق مي‌سازيم .

معاون امور مجلس و استان‌هاي صداوسيما در پايان گفت: هم اكنون رسانه ملي سالانه 170 هزار ساعت برنامه پخش مي‌كند و اين مقدار برنامه در عصري كه از آن به عصر جنگ رسانه‌ها ياد مي‌شود كم است. براي بيشتر كردن ميزان ساعت توليد برنامه در صداوسيما به پشتيباني‌هاي زيادتري نياز داريم تا بتوانيم پيام خود را به كشورهاي ديگر نيز منتقل كنيم .

انتهاي پيام

سرويس: اجتماعي - آموزش و پرورش
1382/09/29
12-20-2003
11:37:52
كد خبر:8209-11365

انحصار زبان انگليسي در مدارس شكسته مي‌شود
دانش‌آموزان از سال تحصيلي آينده در انتخاب زبانهاي خارجي مخير مي‌شوند

خبرگزاري دانشجويان ايران - تهران
سرويس :اجتماعي - آموزش و پرورش

مديركل دفتر برنامه‌ريزي و تاليف كتب درسي آموزش و پرورش گفت :انحصار آموزش زبان انگليسي در مدارس موجب محروميت از آشنايي با فرهنگ و تمدن جهان مي‌شود؛ لذا از سال تحصيلي آينده دانش‌آموزان در انتخاب زبانهاي روسي، فرانسوي، آلماني، ايتاليايي و انگليسي مخير خواهند بود .

علي زرافشان در گفت‌وگو با خبرنگار «آموزش و پرورش» خبرگزاري دانشجويان ايران، همچنين با بيان اين كه بسياري از منابع و تحولات جهان به زبانهاي مختلف و متعدد بين‌المللي است، افزود: به همين منظور، در حال مهيا كردن زمينه‌هاي لازم براي توسعه و تعدد آموزش زبان‌هاي خارجي در مدارس هستيم تا دانش‌آموزان در صورت تمايل، علاوه بر زبان انگليسي ، زبانهاي فرانسه، آلماني، ايتاليايي و روسي را نيز فراگيرند .

وي با اشاره به مصوبه شوراي عالي آموزش و پرورش مبني بر آموزش زبانهاي خارجي در مدارس گفت: براي تحقق اين امر، منابع و كتابهاي اين زبانها برنامه‌ريزي و تدوين خواهد شد .

زرافشان با بيان اين كه در بحث توسعه زبانهاي غيرانگليسي اقدامات زيادي صورت گرفته است، افزود: سال گذشته با همكاري بخش فرهنگي سفارت فرانسه، دوره آموزشي با همكاري كارشناسان زبان فرانسه براي ده نفر از معلمان برگزار شد. همچنين در حال حاضر نيز ماهانه نشستي به مدت دو روز براي بررسي روند توسعه و گسترش آموزش زبانهاي خارجي غيرانگليسي برگزار مي‌كنيم .

مديركل دفتر برنامه ريزي و تاليف كتب درسي تصريح كرد: به منظور آموزش زبانهاي آلماني و ايتاليايي نيز در حال رايزني و گفت‌وگو با سفارتخانه‌هاي اين كشورها براي آموزش معلمان فارغ‌التحصيل و علاقه‌مند به زبانهاي ايتاليايي و آلماني براي تدريس در مدارس هستيم .

وي يادآور شد: آموزش زبان‌هاي خارجي غيرانگليسي، قبل از انقلاب اسلامي در مدارس مرسوم بوده، اما با گذشت زمان و به دلايل مختلف، بتدريج آموزش اين زبانها در مدارس حذف شد .

زرافشان گفت: در حال حاضر براي رونق بخشيدن به آموزش زبانهاي مذكور مشغول بازنگري منابع موجود هستيم تا با تغييراتي، مجددا اين آموزشها در مدارس رايج شود، زيرا عنوان درسي مندرج در كارنامه دانش‌آموزان، زبان خارجه است، نه صرفا انگليسي .

وي در پايان ابراز اميدواري كرد كه با گسترش و توسعه آموزش زبانهاي خارجي غيرانگليسي در مدارس، انحصار آموزش زبان انگليسي در مدارس شكسته شود .

انتهاي پيام

سرويس: گردشگري
1384/10/04
12-25-2005
13:14:48
8409-17282:كد خبر

كارشناس هتلداري :
در سال خوش‌آمد به يزد بازديد گردشگران 50 تا 60 درصد رشد داشت
آموزش زبان انگليسي و ساير زبان‌ها تاثير به سزايي در كيفيت هتل‌ها دارد

خبر آرشیوی

خبرگزاري دانشجويان ايران - مشهد
سرويس :گردشگري

يك كارشناس هتلداري گفت: در كشور ما صنعت گردشگري مي‌تواند بعد از نفت بيشترين درآمد ارزي را داشته باشد .

دهقان در گفت‌وگو با خبرنگار ايسنا اظهار داشت :صنعت گردشگري در كشورهاي اروپايي و ساير كشورها يكي از پردرآمدترين صنعت‌ها است كه اگر در كشور ما نيز به آن پرداخته شود، مي‌تواند بعد از نفت يكي از بيشترين درآمدهاي ارزي را براي كشور داشته باشد .

وي در رابطه با سود آور بودن هتل‌ها در استان يزد گفت: با توجه به امكانات و موقعيت فعلي هتل‌ها و به اين دليل كه بر روي صنعت توريسم كار نشده است و ارگان‌هاي ذيربط همكاري لازم را ندارند، اين كار خيلي سود آور نيست .به عنوان نمونه تامين امنيت براي توريست‌هايي كه وارد يزد مي‌شوند، خصوصا در بافت قديم وجود ندارد .

مدير داخلي هتل لاله عنوان داشت: در سال 84 كه به عنوان سال خوش آمد به يزد معرفي شد، با توجه به تبليغات انجام شده، تعداد بازديد كننده از استان در حدود 50 تا 60 درصد افزايش يافت كه اگر اين كار براي سال آينده هم ادامه داشته باشد و تبليغات وسيعي هم انجام شود، هم يزد شناخته مي‌شود و هم هتل‌ها و آژانس‌ها رونق بيشتري مي‌گيرند .

دهقان در خصوص پديده چادرخوابي افزود: اين ميهمانان محدود به زمان‌هاي مشخصي مثل ايام عيد و تابستان مي‌شوند كه علت آن هم گراني هتل‌ها است. ولي اگر جايي براي آن‌ها در نظر گرفته شود كه در ازاي آن هزينه كمي را متقبل شوند، چادر خوابي جايگاهي نخواهد داشت .

وي در خصوص جذب افراد آموزش ديده گفت: اگر اين افراد وجود داشته باشند، هتل‌ها نيز پذيراي آنان هستند ولي اين كه تنها به طور تئوري آموزش ببينند، نمي‌تواند آن طور كه بايد جوابگوي مسائل باشد .

وي ادامه داد: آموزش زبان انگليسي و ساير زبان‌ها تاثير بسزايي در كيفيت بهتر هتل‌ها خواهد داشت كه اين خود نياز به آموزش افراد دارد .

دهقان در پايان شلوغ ترين فصل جذب مسافر را بهار و پاييز دانست و گفت: به غير از مسافرين معمولا كساني كه براي انجام كار يا درمان به يزد مي‌آيند، به دليل بالا بودن قيمت هتل‌ها، اين مكان‌ها را براي اسكان انتخاب نمي‌كنند .

انتهاي پيام

سرويس: گردشگري
1384/10/09
12-30-2005
11:54:14
8410-04407:كد خبر

به منظور ارائه خدمات به مسافران خارجي،
آموزش مكالمه زبان انگليسي در پايانه مسافربري مشهد آغاز شد

خبرگزاري دانشجويان ايران - مشهد
سرويس :گردشگري

به منظور برقراري ارتباطات با زائران و مسافران خارجي و با هدف ارايه خدمات بيشتر به آنان، آموزش مكالمه زبان انگليسي در پايانه‌هاي مسافربري مشهد آغاز شد .

به گزارش گروه دريافت خبر ايسنا، مدير عامل سازمان پايانه‌هاي مسافربري مشهد با بيان اين مطلب افزود: با توجه به عزيمت عاشقان و ارادتمندان حضرت رضا(ع) و همچنين ورود گردشگران و توريست‌ها از كشورهاي خارجي و لزوم برقراري ارتباط با آن‌ها و رونق صنعت گردشگري، سازمان پايانه‌هاي مسافربري اقدام به آموزش زبان انگليسي به صورت مكالمه‌اي نموده است .

مهندس غلامرضا زعيمي افزود: در اين مرحله 12 نفر از نيروهايي داراي بيشترين ارتباط با زائران و مسافران خارجي، آموزش خواهند ديد .

وي ضمن تاكيد بر اهميت آموختن زبان انگليسي و عربي افزود: از مديران شركت‌هاي اتوبوسراني و تاكسيراني مشهد خواسته شده است براي رانندگان ناوگان مستقر در پايانه مسافربري كلاس‌هاي زبان انگليسي و عربي را راه‌اندازي نمايند .

شايان ذكر است هم اكنون 350 دستگاه تاكسي و 40 دستگاه اتوبوس در داخل پايانه وظيفه جا به جايي مسافران و زائران به داخل شهر را بر عهده دارند .

انتهاي پيام

تهران:۱۲:۳۷ , ۱۳۸۳/۰۸/۰۲

مدير كل دفتر برنامه ريزی و تاليف كتب درسی وزارت آموزش و پرورش در گفتگو با " مهر " :

تاخیر در آموزش زبان انگلیسی سبب عدم موفقیت دانش آموزان در این درس شده است

مدیر کل دفتر برنامه ریزی و تالیف کتب درسی وزارت آموزش و پرورش با تاکید بر اینکه از سال تحصیلی گذشته آموزش زبان انگلیسی در 100 کلاس مقطع ابتدایی در ساعات فوق برنامه آغاز شده است ، گفت : یکی از عمده ترین دلایلی که سبب عدم موفقیت دانش آموزان در آموزش زبان انگلیسی می شود ، دیر شروع کردن زمان آموزش زبان انگلیسی در مدارس است.

مهندس علی زرافشان در گفتگو با خبرنگار اجتماعی خبرگزاری مهر با اشاره به اینکه بیش از 70 سال از آغاز آموزش زبان انگلیسی در مدارس کشور می گذرد ، افزود : آموزش زبان انگلیسی باید در مقطع ابتدایی سراسری شود چرا که در این مقطع تحصیلی به دلیل بالا بودن مهارت تقلید در دانش آموزان ، آنها می توانند راحت تر واژه های زبان انگلیسی را بیاموزند.

وی با تاکید بر اینکه آموزش زبان انگلیسی از سال تحصیلی گذشته از پایه اول راهنمایی سراسری شده است ، گفت : هر چند که در مقطع راهنمایی تحصیلی یادگیری ساختار زبان انگلیسی راحت تر صورت می پذیرد ، اما دانش آموزان در این سن نمی توانند در تلفظ واژه ها توانایی لازم را به دست آورند .

مدیر کل دفتر برنامه ریزی و تالیف کتب درسی وزارت آموزش و پرورش با اشاره به اینکه در برنامه چهارم توسعه توجه ویژه ای به آموزش زبان انگلیسی در مدارس شده است ، افزود : انتقال زمان آموزش زبان انگلیسی از مقطع راهنمایی به مقطع ابتدایی نیازمند اعتبار و نیروی انسانی ویژه ای است.

وی اظهار کرد : آموزش زبان انگلیسی در مقطع ابتدایی به عنوان کار مطالعاتی در منطقه پاکدشت و شهرستان ملایر در همدان طی دوره های 3 و 5 ساعته در هفته در حال اجراست که تا کنون نیز نتایج مثبتی از این روند آموزش حاصل شده است و این تعداد در سال تحصیلی جاری افزایش یافته است.

يك نماينده مجلس: بايد خط فارسي در فضاي مجازي حاكم شود

مشهد ، خبرگزاري جمهوري اسلامي ۸۶/۰۳/۱۶
داخلي.علمي.فرهنگي.جامعه‌اطلاعاتي.

نايب رييس كميسيون فرهنگي مجلس گفت: بايد خط فارسي در فضاي مجازي حاكم شود لذا وزارت ارتباطات و فناوري اطلاعات و شركت مخابرات مكلفند در اين زمينه اقدامات لازم را انجام دهند.

جواد آرين‌منش روز چهارشنبه در گفتگو با ايرنا افزود: طبق اصل ۱۵قانون اساسي بايد در تمامي مكاتبات رسمي كشور از خط و زبان فارسي استفاده شود.

بر اساس اين اصل از قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران "زبان و خط رسمي و مشترك مردم ايران فارسي است، اسناد و مكاتبات و متون رسمي و كتب درسي بايد با اين زبان و خط باشد."
نماينده مردم مشهد و كلات در مجلس گفت: وزارت ارتباطات و شركت مخابرات در جهت بسترسازي فناوري اطلاعات و بهره‌گيري از نگارش فارسي در فضاي رايانه، اينترنت، ارتباطات و تلفن همراه به خصوص پيام كوتاه((SMSدچار عقب ماندگي است.

آرين منش افزود: طراحي نشدن نرم‌افزارهاي مناسب مطابق با خط فارسي باعث رواج خط مجهولي به‌نام "فينگليش" شده كه خط كلمات فارسي را با حروف انگليسي مي‌نويسد.

وي گفت: ادامه يافتن اين امر در درازمدت لطمه‌هاي جبران ناپذيري را بر خط فارسي وارد مي‌كند و اين مقدمه‌اي براي ترويج يافتن واژه‌هاي نامانوس در فرهنگ و زبان ما است.

او افزود: صيانت از زبان و خط فارسي يكي از رسالتهاي ملي است و طبيعتا مسوولان بايد در اين زمينه پيشگام شوند.

وي گفت: تغيير خط و زبان از شيوه‌هاي رايج استعمارگران در جهت ايجاد وابستگي و استعمار فرهنگي است.

نايب رييس كميسيون فرهنگي مجلس افزود: بديهي است فرهنگستان زبان و ادب فارسي در جهت معادل‌سازي و جايگزيني واژه‌هاي فارسي به جاي كلمات وارداتي بيگانه، رسالت خود را به درستي انجام نداده است.

وي گفت: سرعت ورود واژه‌هاي نامانوس وارداتي در زبان ما بيش از سرعت معادل‌سازي فرهنگستان زبان و ادب فارسي است.

پيش از اين هشت نماينده مجلس شامل جوادآرين منش، علي سرافراز نمايندگان مشهد، احمد احمدي، حسين مظفر، عماد افروغ و پرويز سروري نمايندگان تهران، سيدمحمد ميرمحمدي نماينده قم و حميدرضا حاجي بابايي نماينده همدان به وزير ارتباطات و فناوري اطلاعات در زمينه ضرورت صيانت از خط فارسي در فضاي رايانه و ارتباطات سيار تذكر داده بودند.ك/٣ ۶۶٠/۶۶٢/٧۵٠٠

7.3. Interview Transcriptions

7.3.1. Private tuition Arak Groups

Zeynab and Mona (Arak)

- من ... بعد می گم ولی قبل از اون قبلا وظیفمه بگم که چون خیلی مطالب ممکنه رد و بدل بشه بین من و شما مطالبی عنوان بشه اسمتون و مشخصاتتون در نهایت اگر استفاده کنم از لحاظ اینکه بلاخره استفاده شده اسمتونو اسم مستعار استفاده می کنم بعد مطالبی که روی کاغذ میاد رو یک بار براتون می فرستم قبل از اینکه چیزی بنویسم که مطمئن شم همون چیزاییه که لااقل شما اعتقاد دارین که گفتین بعد هم در آخر همه اطلاعاتتون به صورت بین من و شما میمونه دیگه چون وقتی اسم مستعار می زاریم هیچ گونه اسم مستعار هیچ گونه ربطی به شما نداره خوب با این که مشکلی ندارین دارین ؟

نه .

* نه.

- بعد حالا دو نه نفره من هنوز 2 ، 3 نفره من --- انجام ندادم ولی خوب ببینیم چطوری میشه .موضوع بحث سر کلاستون هم گفتم در مورد من تزم در مورد سیاست گذاری و برنامه ریزی آموزشی زبان انگلیسیه و دلیل اینکه سوالای خاص ندارم اینه که می خوام ببینم بچه ها چه موضوعهایی براشون اصلا اهمیت داره بعد حالا یکی یکی از خودتون برام بگید و از اینکه اصلا یک حالت در واقع داستان وار از آموزش زبان انگلیسی برام بگید هر چقدر باشه جزئیاتش هم بیشتر باشه بهتره هر کدوم می خواید اول شروع کنید اول خودتونو معرفی کنید بعد شروع کنید .

من که زینب اسماعیلیم بعد قم بزرگ شدم زبانم تقریبا فقط تو مدرسه بوده و یه چندتا کلاسای فوق برنامه چیزی بوده که رفتمو خیلی مثلا تخصصی بلد نیستم چیزی که .

- زبان یعنی در کلا چند سال اعتقاد داری زبان خوندی ؟

زبان باید از 12 سالگی فکر می کنم .

- چند سال میشه یعنی از راهنمایی ؟

بله .

- از دوم راهنمایی میشه تا آخر دبیرستان 6 سال . 6 سال متوسط هفته ای چند ساعت ؟

خیلی کم می گم من هر چی که مدرسه می رفتم و با درسم پیش می رفتم خیلی یعنی چیز نبود که بخوام یاد بگیرم .

- بعد کلاسهای فوق العاده هم در چار چوب مدرسه یا اینکه بیرون از مدرسه ؟

نه چار چوب مدرسه بود .

- خارج از مدرسه هم آموزشگاه نرفتی ؟بعد ازنمره های زبانت اینا ؟

نمره های زبانم بد نبود خوب بود ولی خودم فکرمی کنم چیزی بلد نیستم درست حسابی .

- زبان کنکور چی ؟

زبان کنکورمم تقریبا 58 % زدم .

- راضی بوده ای ؟

خیلی نه .

- جزء درسهای خوبت بود یا بد بود؟

زبان بد نبود .

- شما چی ؟

منم از معرفی خودم که شروع کنم من مونا واردزاده هستم متولد و تقریبا بزرگ شده تهران الن چند ساليه ساکن قم هستم زبانم مثل همه بچه های دیگه از دوم راهنمایی شروع کردم دبیرستانم که ادامه داشت فقط یک کلاس فوق برنامه رفتم اونم قبل از کنکور بود که اون هم بیشتر برای تقویت مکالمه بود نه برای کنکور همین.

- خوب گفتید یه کلاس فوق برنامه رفتید این کلاس فوق برنامه گفتید قبل از کنکور بود؟

ببینید سالی که من سوم بودم سال بعدش پیش دانشگاهی می خواستم برم اون سال تابستون شد .

- خوب فقط یه تابستون آموزشگاه بودی ؟ بعد درصد دانشگاه چند بودزبان؟

درصد کنکورم دقیقا یادم نیست ولی فکر کنم 68 ، 69 .

- نسبت به درسای دیگه ازش راضی بودی یا اینکه؟

نسبت به درسهای عمومیم بد نبود .

- خوب حالا ، حالا به طور متوسط پس شما هردوتاتون 6 سالوداشتید 6 سال مدرسه رو فیکس داشتید بعد حالا شما یه تابستون زیاد فرقی هم ایجاد نمی کنه فکر کنم آموزشگاه رفتید درمجموع می خوام بین خودتون توافق باشه سر اینکه چه کارهایی در مدرسه انجام می شد یعنی کلاسهای مدرسه چه اتفاقی می افتاد مثلا داخل کلاس حالا می خواین شما بگید نوبتی هم باشه ؟

تومدرسه خوب تو راهنمایی که چیز درست حسابی همون چیزای ابتدایی بودکه یادمون می دادن ولی خوب رفتم دبیرستان یه خورده کارای خارج ازبرنامه انجام می داد معلممون مثلا کتابای استاپس رو می گفت بخونید خوب باز سر کلاس خیلی کار نمی شد می گفت خودتون بخونید مثلا بهمون پیشنهاد می داد که چه کتابایی بخونید بعد مکالمه هم گاهی اوقات سر کلاس انجام می دادیم .

- می گید که کتابهای استاپس حالا من کتابای استاپسو نمی شناسم کتابای دوره آموزشی زبانو اونا رو پیشنهاد می شد که انجام بدید؟

بله مثلا برای دامنه لغت بود .

- سر کلاس فرصت نمی شد پس سرکلاس چه کاری می کردن سر کلاس منابع چی بود ؟

سر کلاس یه خورده که درس می دادن گرامری مکالمه مثلا خود درسای کتابا که می دادن یه خورده هم تمرین ها حل می شد بیشتر روی کتاب مانور می دادند.

* کتاب درسی .

- کتاب درسی کتاب آموزش پرورش بعد پس تمام وقت کلاس با کتاب بود ؟

تقریبادیگه بله .

- شما هم با این موافقید ؟

نه خوب ما یه مقدار متفاوت بود ببینید سطح بچه های کلاس سطح هوشیشون اونقد نیست که حالا یه آموزگار بخواد سطح خیلی بالایی کار کنه اول وظیفش اینه که کتاب درسیو آموزش بده بچه ها خوب اونویاد بگیرن راهنمایی فقط کتاب درسی بود ولی دبیرستان یه سری کتابایی هستش حالا توی ایران نمی دونم بشناسی یا نه کتابای تاجیکه که اونا رو می گفتن که هر درسی که جلو می رفتیم یک تمرین هم توی اون کتاب مخصوص اون درس بود بعد کلماتش و گرامرشو اینا بعد انجام می دادیم اونم حتما باید انجام می دادیم حالا توی کلاس یه نظارتی انجام می شد و بعضی از تمریناش حل می شد رفع اشکال می شد بعدلابراتوار واینا که نداشتیم واسه تمرین زبان ولی فقط می گفتند ریدینگهای کتاب درسیمونو بچه ها حفظ کنند بعدخلاصشو ازشون می پرسیدن.

- پس شما هم یه کتابی داشتید که همیشه در کنار اون کتابهای آموزش پرورش در واقع کتابای کمکی بود ؟بله .
- شما اینا نداشتین ؟

چرا ما داشتیم .

- شما هم همین کتابای تاجیکا داشتید ؟ بله .
- حالا یکم جزئیات در واقع بیشتر می خوام بدونم که معلم واقعا به عنوان نمونه سعی کرد که یک کلاس حالا نمی دونم یکی از سالهای خوب دبیرستانیتون بود که معلمای خوبتون یک کلاس نمونه در واقع چه جوری شروع می شد و چه جوری تموم می شد تو خود کلاس چه اتفاقی می افتاد ؟

معلم که می آومد انگلیسی صحبت می کرد سلام می کرد احوال بچه هارا می پرسید یه خورده مثلا اززوزمی پرسید مثلا امروز چه طوره البته انگلیسی باید جواب می دادیم بعد درس که شروع می شد خوب وقت خیلی کم بود تا بییام مثلا گرامرابخوننومثلا من یادمه مکالمه های آخر کتابو خیلی کار نمی کردیم فقط معلم از روش می خوند یه چند بار بچه ها تکرار می کردند دیگه می رفت .

- این موضوع خیلی جالبه برای من این خیلی خیلی جالبه خوب شد اشاره کردید شما اگه شما چیزی اشاره نمی کردید من خودم اشاره نمی کردم گفتید مکالمه های آخر هردرس معمولا فدای بقیه قسمتها می شد بعد این شما هم این رو قبول دارید ؟

بله قبول دارم .

- قسمتهای مختلف هر درس یادتونه میشه بگید ؟

اولش توضیح در مورد کلمات بود یکسری کلمات جدید درس بود که یه توضیح در موردش می داد بعد ریدینگ بود ،که بعد از ریدینگ هم یکسری تمریناتش بود و بعد گرامر بود یکسری تلفظ بود .

*استرسها و تلفظا .

بعد آخرش هم مکالمه بود و کلمه های آخر درس .

- پس مکالمه همیشه آخر بود حالا من اینارو می گم دبیرستان خودم اینجا رفتم ولی دوست دارم شما بگید بعد شما پس قبول دارید که مکالمه ها فدا می شد برای چی ، برای چی مکالمه فدا می شد؟

به نظر من در دبیرستان بیشتر روی گرامرمثلا بیشتر تاکید داشتندخیلی مکالمه کار نمی کردن.

- نظر شخصیتون چیه برای چی؟

علتشو نمی دونیم ولی الان ما خودمونو از لحاظ مکالمه خیلی ضعیفیم مثلا اگه یک متنی بهمون بدن شاید بتونیم حالا یه جوری ترجمش بکنیم ولی اینکه خودمون بتونیم صحبت کنیم نه خیلی ضعیفم .

- خوب چرا معلم ها کم کار می کردن حالا یکی دو سال اول راهنماییا می گیم که اصلا معرفیه خیلی ،خیلی ابتدائیه ولی توی دبیرستان به نظرتون چرا اصلا این جوریه ؟چرا قسمت ریدینگ یا استرس ها رو فدا نمی کردن اگه وقت کم بود چرا اونو نمی ذاشتن کنار؟

شاید خود بچه ها هم خیلی تمایل نداشتن به مکالمه خوب به ما می گفتن مکالمه رو حفظ کنید جلسه بعد دو نفره یا سه نفره بعضی موقعها با هم صحبت می کردیم مکالمه می کردیم بعد فکر می کنم اون ریدینگی هم که می گفتند حفظ کنیدبعد خلاصه شو می خواستن فکر می کنم خوب اونم یه مقدار تقویت می کرد مکالمه بچه ها رو ولی خیلی خوب نبود.

- محتوای درسی چی بود حالا غیر از بخش گرامرهر درسی اون استرکچرها یا به قول شما استرس ها حالا هر چی بود موضاعای درسی چی بود؟

راجب به همه چی بود مثلا موضوعهای مکالمش.

- حالا مکالمش چی بود؟

داستانهای مختلفی بود در موردمسائل مختلفی مثلا سوال نوشته بودن بعد مکالمه هاشم در مورد کارای روزمره بود مثلا آدرس پرسیدن واین جور چیزا بود.

* رستوران مثلا تو هتل آدرس پرسیدن.

- ریدینگها درمورد چی بود ؟

درمورد یه شخص بزرگ مثلا یه داستان نویس یه همچین چیزی یا یک مخترع در مورد بیماریها گاهی اوقات در مورد دین بود مثلا اسلام بود خیلی یادم نمی یاد .

- گفتید که حالا ریدینگا یکسری موضوعها داشتن مکالمه ها یکسری موضوعها داشتن زیاد مطمئن نیستید که چرا مکالمه ها فدا می شدند خوب گفتید که نمی دونید مکالمه ها چرا فدا می شدند دوست داشتم می دونستید ؟

من می گم شاید تو مکالمه امتحان گرفتنش یه کمی سخت بود مثلا گرامرا چند تا سوال میدادند و یا مثلا لغتاتو به نظر من اینجوری راحتتر بود.

- چرا امتحان گرفتن مکالمه سختتر بود؟

وقت گیر بود دیگه وقت گیر که بود بچه هام اکثرا ضعیف بودن و معلم ها هم در صدد رفع این ضعیف نبودن. البته مثلا همون مسئله آدرس پرسیدن و یه مکالمه کوتاه تو کتابمون بودولی معلممون ازمون می خواست مثلااز این خیابون می خواین برین به فلان خیابون دوستتون بهتون آدرس بده یه جورایی صحبت می کردیم که راه بیفتیم.

* ولی یه خورده حوصلشون نمی رسید فکر می کنم.

وقت کلاس خیلی محدود بود.

- یعنی معلمها به این نتیجه رسیده بودن که گرامرا می شه تو اون وقت محدود به یه جایی رسوند ولی مکالمه رو نمی شه ؟

نمی شه .

- شما به عنوان دانش آموزنمی خوام به هر حال محکومتون کنم ولی زمانی که زبان متوجه شدید که مکالمه قرار نیست کار بشه حالا در واقع سالهای آخر دانشگاه صددر صد احساس کردید که از نظر مکالمه به جایی نرسیدید خودتون به

شخصه نظرتون درباره زبان انگلیسی چیه هدفاتون از آموزش زبان انگلیسی برای یاد گیری زبان انگلیسی چیه چه انتظارایی داشتید از زبان ؟

الان زبان انگلیسی یه زبان جهانی هستش اگه بخوایم ارتباط داشته باشیم با کشورهای دیگه حتی از دانش اونها استفاده کنیم باید این زبانوبلد باشیم حتی چت هم که می کنیم به دو تا خارجی که برخورد می کنیم خیلی سطح پایین می تونیم باهاشون صحبت کنیم یا حتی کشورهای خارجیم نه ،یه سری کشورها مثل مالزی ما یه مهمونی داشتیم از مالزی یه خانم مسنی بودن ولی خودشون رفته بودن کلاس و خیلی زبان انگلیسیشون قوی بود یا کشورهای عربی اطراف ایرانی که حالا من آشنایی دارم باهاشون بچه هاشون رو از 5،6 سالگی که مدرسه می رون از همون سالهای اول انگلیسیو یاد می گیرن ولی ما خیلی ضعیفیم تو انگلیسی خیلی بده

- انگلیسیوبه عنوان اگر به زبان انگلیسی یک شخصیت یا جنبه مدیریت بدن زبان انگلیسیو دوست دارید؟ نه به خاطر کاربرداش کلا زبان انگلیسی خوش آیند هست براتون ؟

بله .

- شما نظرت حالا ایشون گفتن اشاره کردن چت اصلا چیزیه که باعث شده علاقمند بشن به زبان شما نظرتون چیه؟

*منم تقریبا همون حرفارا داشتم.

- پس از زمان راهنمایی وزبان دبیرستان زبان انگلیسیو دوست داشتی بخونی مثلا می خواستی مثلا با بچه های ... صحبت بکنی کنکور نقشی نداشت؟

توی کنکور مکالمه خیلی نقشی نداشت یعنی سوالاش بیشتر گرامر و درک مطلب واین چیزا بود خیلی رو مکالمه تاکید نداشت.

- من در مورد مکالمه حرفی نمی زنم کلا در مورد کلی آموزش یاد گیری زبان انگلیسی کنکور خودش یک نوع کشش بود برای این که شما بیشتر زبان بخونیدیا نه ؟

بود.

- بود صددر صد ، صد در صد می نشستید زبان می خوندید برای کنکور؟فکر می کنید حالا این دوتا چیزی که گفتیم اصلا در تضاد هستند یکی اینکه زبان انگلیسی را می خواید یاد بگیرید تا با بچه های مالزی یا با بچه های کشورهای عربی صحبت کنید یکی هم اینکه زبان می خواید بخونید کنکور؟

من یه چیزیو بگم من خودم برای کنکور اصلا زبان نخوندم یعنی زبانی که من زدم چیزهایی بود که قبلا یاد گرفته بودم .و فقط توی این مدت توی آزمونهای که می دادم تستای زبانو می زدم و اصلا اینکه بخوام واسه کنکور وقت بذارم این جور نبود .

- شما چی ؟ وقت گذاشتی ؟

* من نه وقت گذاشتم .حتی روز آخری که فرداش امتحان داشتم یک کم دوباره خیلی مثلا لغت معنی لغات خیلی مهم بود نشستم دوباره لغاتو یه نگاهی کردم که باز یادم باشه

- خوب خودتون یکی تون یه تکرار می کنید از چیا گفتیم ازچیا نگفتیم بعد دوباره حالا من ادامه می دم ؟

در مورد اینکه تو کلاسهای دبیرستان و راهنمایی چه کارهایی می کردیم، کم کاریهایی که شده،ظلمی که به مکالمه شده من فکر می کنم کم کاری از خودمون هم بوده البته این را هم بگم شما در مورد زبان تحقیق می کنید اگه یه آقای دیگه بیاد در مورد عربی تحقیق بکنه حالا راجب هر درسی این کم کاری ها در مورد همه درسهابوده اصولا بچه ها و خود آموزگارها در پی این بودن که فقط این درسا آموزش بدن بعد هم امتحانش گرفته بشه و پاس بشه بره نمره قبولی گرفته بشه .

- نکته خیلی جالبی اشاره کردی پس این ظلمی نبوده که در حق زبان باشه ؟

نه .

- شما هم با این موافقید؟

* بله .

- یعنی همه موضوع های مدرسه ای سرسری گرفته شده به خاطرکمبود وقت ؟

حجمشون هم زیاد بوده مثلا درسا واقعا زیاد بود حجمشون همیشه وقت کم می اومد شاید کلاس فوق العاده هم می رفتیم مثلا درسه تموم شه .

*در پی این بودن که این درسو به اتمام برسون و تقریبا همه بچه ها بتونن این درسهاا پاس کنن و نمره قبولی بگیرن البته شاید به خاطر اینه که یک زبان بیگانه ای بوده بچه ها خودشون هم خیلی پیشرفتی نکردن خیلی دوست نداشتن که پیشرفتا.

- یکی از یه نفر یه چیز شبیه این به من گفت ،گفتش که چرا اینقدرسخت می گیری به زبان انگلیسی در دبیرستان بچه ها از هیچ درسی راضی نیستند شما هم موافقید ؟بچه ها در دبیرستان به قول شما هر دلیلی داره یا می گن حجمش زیاده یا می گن وقت کمه از هیچ درسی راضی نیستند یعنی همون قدر از زبان ناراضی بودید که مثلا از فیزیک ناراضی بودید؟

نمی شه گفت فکر کنم اصلا فایده ای نداره مثلا بعضی درسارا واقعا دوست داشتم و از خوندنشون لذت می بردم .

- نه نارضایتی ؟

که مثلا از طرز تدریسشون ؟

- از طرز تدریس از اون چیزی که یاد گرفتی از اون چیزی که ارائه شده ؟

تا حدودی مثلا بعضی درسا همشون نه .

- کدوم درسا را اصلا حالا یکم موضوعها را حاشیه ای بریم جلو کدوم درسا را راضی بودید صددرصد ؟

من از زیست شناسی خیلی راضی بودم .

- راضی بودید یعنی ... شما چی ؟

* فیزیک خوب بود شیمی تا حدودی زیستم بد نبود من خودم فیزیکو خیلی علاقه داشتم بعد فکر می کنم حالا برای من که این جوری بود استادم یه مقدار تاثیر گذار هست حالا دبیر یا استاد چون من خودم خیلی علاقه داشتم به دبیر فیزیکم اصلا فیزیکو با اشتیاق می خوندم و همیشه هم نمرم عالی بود حتی تو کنکورم با اینکه درس اختصاصی ما نبود و شیمی خوب خیلی مهمتر بود برای تجربی من درصد این دوتا را یکی زدم علاقم خیلی زیاد بود بهش اصلا خوندنش با اشتیاق بود همیشه .

- شما هم همین حالتا نسبت به زیست داشتی ؟

* تقریبا .

- شما دلیلش چی بود اشتیاقتون چی بود معلم بود؟

* نه من زیستو خیلی دوست داشتم کلا از نمی دونم اندامو اینا خیلی دوست داشتم.

- خوب در مورد زبان انگلیسی چنین کششی نبود ه پس ؟

نه زیاد .

- شما اشاره کردید به این که برای ارتباط با خارج از کشور با بچه هایی که کشورای دیگه هستند حالا شما نگفتید ولی من مطمئنم که زبان خوندنتون به خاطر کنکور بوده گفتید که نگرشتون در مورد زبان هر دوتاتون گفتید که زبان رو دوست دارید اگر که قرار بود بهتر بشه چه پیشنهادهایی داشتید ؟

می گم که از همون اولی که می رن مدرسه شروع کنن همین جوری وقت هم بیشتر می شه دیگه مثلا حجمش زیاده از همون اول شروع کنن .

- یعنی از سطح دبستان ؟

بله .

- شما چی موافقید با این موضوع ؟

بله تا حدودی گفتم یک سری کشورایی که من سراغ دارم از همون ابتدایی زبانو شروع می کنن آموزش دادن به بچه ها اگه خود مسئولین هم اهمیت بیشتری بهش بدن طبعا خود بچه ها هم اشتیاق و انگیزه پیدا می کنن .

- کلا وقتی تا حالا بحث سر این شد که شما گفتید با بچه های خارج از کشور حتی گفتید که چت هم کردید چه چیزی در واقع می گید که دانش روی کاغذ زبانتون بد نیست ترجمه و اینا می تونید چه چیزی ضربه اصلیو بهتون می زنه تو .... شما تجربه کردید ؟

من نه حالا خارج از چت هم که باشه خارج از کشور که من یکی دوتا کشور اطراف رفته بودم می دیدیم شاید یعنی اصلا نمی تونستیم با هم صحبت بکنیم درست حسابی ولی خوب راجب خانواده هامون راجب مدرسمون ، مدرسه هم نمی تونستیم بگیم در صورتی که اونا خیلی مثلا اونا سوال می کردند که کلاس چندمی می گفتیم آره مثلا ما رفتیم دانشگاه ا شما دانشگاهید اینقدر زبانتون ضعیفه چند سال مگه زبان خوندید ما رومون نمی شد بگیم 6 سال زبان خوندیم می گفتیم 2 سال بیشتر نخوندیم به خاطر اینه که زبانمون ضعیفه توی چتم خوب همین جوری بوده دیگه بیشتر روی کلمات .

- کلا مطالبی حالا تواین 6 سال مطالبی تو کتابا هست که مثلا شما رو کمک بکنه یعنی اصلا شما چنین انتظاری دارید حالا شاید من اینو به شما تلقین بکنم شما اصلا چنین انتظاری از کتاب زبان داشتید که کمکتون کنه که مثلا حالا با یه مالزیایی که داره انگلیسی صحبت می کنه انگلیسی صحبت بکنید شما چنین انتظاری از کتاب انگلیسیتون داشتید یا نه ؟

خیلی مکالمه هاشون چیز نبود گسترده نبود بعضی چیزای ابتدایی بود .

* دو سه خط .

- این انتظار از طرف شما یا از طرف معلم هیچ وقت عنوان نمی شد ؟

نه ما اون موقع تو فکر این نبودیم اصلا راهنمایی و دبیرستان تو فکر این نبودیم که حالا ممکنه ما با یه فرد خارجی روبرو بشیم و شرمنده بشیم از اینکه زبان بلد نیستیم حالا بیایم یاد بگیریم فقط تو این فکر بودیم که این درسا باید بخونیم و مجبوریم بخونیم که نمرشو بگیریم الان که اومدیم دانشگاه الان دیدمون بازتر شده متوجه شدیم که واقعا نیازه .

- شما هم از اینترنت استفاده می کنید ؟

بله .

- چت می کنید ؟

بله .

- بعد شما هم با خارجیا موردی نداشتی با ایرانیا چت می کنی با بچه های ایرانی هم که چت می کنی به انگلیسی چت می کنی

بله .

- خوب در مورد اینترنت بگید اینترنت تو زبان انگلیسی کمک می کنه ؟

کمک می کنه ولی خوب ما خیلی مثلا تحقیقایی که می خوایم بگیریم یه موضوعیا به ما می دن یا می گن خودمون موضوع آزاده خودمون پیدا می کنیم معمولا خیلی نمی تونیم خوب متنا رو ترجمه بکینم حالا یکی دو تا جمله رو نگاه می کنیم که به نظرمون میاد که آره همینه و بیشتر راجب موضوعه یعنی بارها شده که ما چند تا مقاله رو سیو کردیم به استاد نشون دادیم تا بهترینشو استاد انتخاب بکنه بعد مثلا ما بشنیم ترجمه بکنیم .

- یعنی استفاده علمیتون از اینترنت گرفتن مقاله هست ؟

حالا دلیل علمی که بخوایم بگیم ولی نه .

- چه فعالیتای دیگه ای چت هم که بوده ؟

خوب چت هم که کنارش بوده بیشتر سایتای ایرانی میریم برای استفاده از اینترنت می خوایم کلیپیو ببینیم می خوایم حالا بی بی سی بریم اخباری بگیریم یا سایتای ایرانی که برای گفتگو .

- بی بی سی سایت ایرانی نیست ها .

نه بی بی سی که همون به خاطر .

- بی بی سی بخشای فارسی می گین پس بی بی سی انگلیسی نمی رین بیشتر سایتایی می رین که فارسی باشه نه ؟

فارسی باشه .

- پس اینم موضوع مهمیه چون که بچه ها بیشتر سایتایی می رن که فارسی نوشته شده باشه پس اینترنت به تنهایی خودش در واقع شمارو پوش نکرد حل نداد به سمت اینکه انگلیسی یاد بگیرید در واقع کلکشو یاد گرفتید و میرید دنبال سایتای فارسی .

مگر اینکه مجبور بشیم مثلا تحقیقی باشه مجبور باشیم بریم سایتای خارجی .

- ولی در مجموع بیشتر وقتتون تو سایتای ایرانی سر می کنید دیگه فکر می کنید که دیگه در کجا ؟نگرشتون در مورد زبان انگلیسی چیه ؟یعنی احساس می کنید که همین بحثی که عنوان کردید که مثل کشورای دیگه از دبستان زبان انگلیسیو شروع می کنن احساس می کنید چقدر این کار نمی شه در ایران فکر می کنید دلیلش چیه ؟معنیش اینه که کسی تا حالا این حرفا نزده که آقا یون مثلا خانوما بیاد از همین دبیرستان زبانو بذارید نظر شخصیتون چیه ؟

شاید یه خورده کم کاری مسئولین باشه که بخوان بودجه بذارن حالا نمی دونم بلاخره یه کارایی داره .

- بلاخره تو دبیرستان با چیزای مختلف تدریس می شه چی می شه اگه یکیشم زبان انگلیسی باشه ؟

خوب نمی کنن این کارو .

* البته فکر کنم علتای مختلفی داشته باشه من یادمه مادرم آموزگار ابتدایی بودن و ایران خوب کشوریه که همه جور زبان و لهجه ای توش هست مثلا یه دانش آموزی که از یک خانواده ترک زبان می یاد شاید تا وقتی که به ابتدایی برسه درست فارسی حرف زدنا بلد نباشه اینا تازه معلم باید بیاد یادش بده حالا حروف فارسیا این فارسی یاد بگیره کلماتو معنی فارسیشا تلفظ کنه خوب تا سوم چهارم هم شاید خیلی از بچه ها مشکل داشته باشن حالا بخوان اون موقع انگلیسی هم بهشون آموزش بدن دیگه .

- یعنی یکسری از بچه ها هست خوب حالا بازم نکته خیلی جالبی اشاره کردید خیلی از بچه ها هستن که حالا اول دبستان اومدن سر کلاس آموزش زبان فارسی .

فارسی بله .

- خوب خیلی جالب بود .

خود معلم هم باید تخصوصشا داشته باشه که مثلا بتونه چه جوری تدریس کنه .

- معلمای دبستانمون فکر کنم اکثرا دیپلمه هستن درسته ؟

نه الان دیگه دیپلمه ها تموم شده .

* یعنی اجباری شده ادامه تحصیل بدن .

- یعنی حالا فرض و بر این بگیریم که بیشترمعلمای دبستان لیسانسن فوق لیسانس نگرفتن لیسانس دارن خوب بعد در واقع درسایی می دن که مرتبط با لیسانسشونه یا هر درسی ؟

هر درسیا می دن تو ابتدایی .

- هر درسی فکر کنم معلمای زبان ما هم اینطوری بودن ؟

البته فکر کنم معلما بیشتر تربیت معلم دارن آموزگارا خوب اون تربیت معلم اگه برای دبستان باشه که همه درسارا یاد می دن .

- یک معلم اگه معلم نیاد سر کلاس می گن خانم شما بفرمایید سر این کلاس معلمشون نیومده ؟

بله معاونو می فرستن .

- معاونو می فرستن می گم فکر کنم یه زمانی تو دبیرستان ما هم این طوری بود دیگه چه برسه به دبستان .

معلمش فکر کنم که فقط می تونه دوم ابتداییو درس بده مثلا بگی برو سوما درس بده فکر نکنم قبول کنه می گه من بلد نیستم نمی تونم همچین کاری کنم .

- پس تخصصی و حرفه ای هست بینشون ؟

بله .

* اون کتابای اون کلاسو دیگه همه رو یاد گرفتن آموزششو .

- حالا اینا بگین از چه ... پس چرا نظرتون چیه که نظرتون در نهایت چرا در دبستان زبان انگلیسیو ما قبل از شما با کسی حرف می زدیم که زبان انگلیسیو اگر از دبستان شروع کنیم بد نمی شه بچه ها تا آخر دبیرستان یاد می گیرن زبانو خوب پس چرا این کارا انجام نمی دن مسئولین تا حالا به فکرش نیفتادن ؟

خوب می گم یکسری مشکلات هست مثلا الان بخوان طرز تدریسشون که با یه بچه درس بدی یه خورده مشکل تره تا بخواد یاد بگیره باید یکم تنوع داشته باشه درس دادنش و اینا یه همچین برنامه ریزی هایی باید داشته باشن کسی فکر نمی کنم به فکر یه همچین چیزایی باشه که برنامه ریزی کنه مثلا به بچه های کوچیک تر انگلیسیو چه جوری یاد بدن ولی تو آموزشگاه ها بچه ها میرن یاد می گیرن پس امکان داره مثلا بچه 6 ساله میره زبان یاد می گیره پس می شه تو مدرسه هام اجراش کرد که می گن مثلا نمی شه ولی خوب مسئولین به فکرش نیستند .

- نکته جالبی گفتین تو آموزشگاه ها این کار می شه تو آموزشگاه ها چه کار می کردن حالا جفتتون گفتید تجربه آموزشگاهی ندارین ولی تو آموزشگاه ها چی می شه ؟

من کتابا ی بچه ها را دیدم مثلا برای آموزشگاه خیلی تنوع داره شکلای مختلف داره مثلا یه حروف انگلیسیو بخوان بهش یاد بدن با شکلای مختلف چه می دونم عکسای مختلف خیلی مثلا جالبه .

* نوارای زبان می زارن .

به نظر من به زبان فارسیم نمی تونه ربط داشته باشه چون که مثلا حروف الفباش فرق می کنه می تونه مثل فارسی تدریس بشه

لازم نیست حالا 12 سالگی تدریس بشه از بچگی هم می شه یاد بگیرن .

- پس احساس می کنید که این کار شدنیه ؟

بله .

- تو آموزشگاه ها هم داره می شه ؟ بچه های از بین دوستاتون کسی هست که زبانش قوی باشه ؟

دوستای دبیرستانم بودن یه عده که کلاس زبان می رفتن از همون ابتدا .

- نگرش شما نسبت به اونا چه طوری بود ؟

خوب خیلی دوست داشتیم جای اونا باشیم .

- مثلا دوست داشتید که جای اونا باشید پس چرا نبودید ؟

کم کاری از خودمون هم بوده .

- یعنی گذشت ... شما ؟

بله اینم قبول داریم .

- به گردن می گیرید ؟

با وجود اینکه می دونستیم ما ضعیفیم ولی نرفتیم دنبالش .

* مثلا خیلی وقتا تصمیم گرفتم بشینم بخونم خودم مثلا .

- به صورت سلف استادی خودمون .

بله یعنی الانم تهیه کردم ولی تو کتابخونه مونده اصلا نمی خونم یعنی نوار آوردم کتابایی که تو آموزشگاهها تدریس می شه آوردم با خودم ولی خوب تا حالا وقت نکردم بخونم .

- شما چی شما هم از این کارا کردید ؟

بله قرار بود با هم امسال بریم کلاس زبان ولی نشد .

- الان اگر حالا به عنوان دانشجوهای سال اولید ؟

دوم ترم سه .

- دوم بخواین برین آموزشگاه یا مثلا کتاب بخرین بخونین هدف اصلیتون چیه؟

هدف اصلی من اینه که می خوام قشنگ یاد بگیرم که بلاخره همین حرفا دیگه دوتا کتاب بخونی حالا انگلیسی باشه آدم بتونه بخونه تا بفهمی چی نوشته یا با علم پیش بره مثلا چیزهایی که کشف می شه یا توی اینترنت آدم بخواد با علمای روزپیش بره بلاخره با زبان انگلیسیه و تا بخواد به فارسی بشه و بخوان

- ... سر کلاس نیست نسبت به اون ؟

اکثرا ژنتیکیو داریم برای سال 73 می خونیم .

*جزوه هایی که استادمون بهمون می دن جزوه های قدیمیه به دانش امروز نیستش شاید دانشی که خود استادهامون هم دارن همین طورباشه .

- پس احتمال 100% به سیستم آموزشیتون نداره ... up date نیست؟

نه ولی الان یه مسئله ای هم که هست گفتند برای امتحان فوق اول باید یک آزمون زبان بدیم همین باعث شده بچه ها تشویق بشن برن زبان یاد بگیرن.

- بچه هایی که گفتید که دردبیرستان شما داشتید بچه هایی که آموزشگاه می رفتند اون بچه ها حالاجدای از اینکه زبان بلد بودند امتیازهایی هم داشتند نسبت به شما؟

خوب مثلا یادمه برای امتحانا مون که ما می خوندیم اونا دیگه نیاز به خوندن نداشتن خودشون بلد بودن دیگه یا اون موقع میگم مسئله ارتباط با خارج از کشور برای ما مطرح نبود که بخوایم زیاد به اون مسائل فکر کنیم ولی خوب مطمئنا از این لحاظ .

- اصلا خارج از کشور ارتباط داشتن مگه مزیته برای شما ارزشه؟

مطمئنا ارزشه دیگه.

- ارزش داره ؟

- نمی دونم فکر نکردم .

خوب ارتباط داشتن خیلی مهمه .

- چرا مهمه ؟

با فرهنگشون آشنا بشیم از علمشون استفاده کنیم بدونیم اصلا اونجا چی می گذره از اخبار روزشون استفاده کنیم .الان ماهواره یک کانال خارجی بخوایم ببینم مثلا راجب هر چیزی بخواد توضیح بده یک برنامه علمی باشه مثل یک فیلم باشه خوب خیلی خوبه که ما بفهمیم حالااین داره چی می گه تا اینکه فقط تصویرشو نگاه کنیم .

- کلا اگه با مثلا گفتید با یک خارجی برخورد کنید... مالزیایی یه کشورعربیه سلام و احوالپرسی ونمی دونم چند سالتونه وچند تا خواهر برادردارید دانشجویید.

* کلاس چندمید ازدواج کردید؟

- دوست دارید بعدغیر از اینها دوست دارید چه حرفایی بزنید مثلا با اون موردی که پیش اومده ؟

دوست دارم با فرهنگشون آشنا بشم .

- دوست دارید با فرهنگ اونا آشنا بشید اونها چی شما که برخورد داشتید اونا دوست دارند با فرهنگ شما آشنا بشن ؟

بله دوست داشتن پرسیدن .

- حالا اصلا این قضیه فرهنگ که حالا اجرا شد قضیه فرهنگ چیه یعنی فرهنگ اونا رو آشنا می شید چی داره برای شما کلا انگلیسی نون و آبش برای شما چیه؟

توی فرهنگ ما یه خورده ایراداهست شاید الان مشکلاتی که وجود داره شاید به خاطریه فرهنگ غلط باشه یا یکسری پیشرفتهایی که کردن اونها به خاطر کارهائیه که مثلا خودشون انجام میدن اونا مسلما وقتی آدم آشنا بشه یه ذره فکر می کنه که ما چه کارهایی می تونیم بکنیم بتونیم به اونها برسیم این قدر عقب افتاده نباشیم .

- شما هم چیزی دارید که به قول معروف هر رفتی آمدی داره شما هم در واقع چیزی دارید که ارائه کنید برای طرف مقابلتون؟

خوب ازفرهنگ ایرانیا چند تا خصلت بارزش این هست اونا بخوان یاد بگیرن از ما .

* الان تنها چیزی که ما از خارجیها یاد گرفتیم مدشونه که پیرو مدشون باشیم دیگه به فرهنگ های دیگشون کاری نداریم .

- گفتید پیرو مدشون ،مدشون چه جوری وارد کشور می شه؟

از طریق ماهواره ،تهران هم که اکثر بوتیکها یا مغازهها یی هستن که بلافاصله لباسهایی که مد میشه می یارن کافیه شما یک رنگی را توی چند تا مغازه ببینی متوجه میشی که اون مد شده حالا ماهواره هم نگاه نکنی خبر هم نداشته باشی این جوری می یاد توی بازار.

- شما که با افراد خارج از کشور برخورد داشتید فرهنگ ما هم برای اونها جالب بوده یا نه اصلا پیش اومده صحبت کنید در موردش؟

خیلی نتونستیم که در مورد فرهنگ و این جور مسائل صحبت کنیم چون زیاد زبان هم، را نفهمیدیم که چی می گن.

- پس به اونجا اصلا نمی کشه بحث ؟ نه .
- اگر بحث فرهنگوپیش بگیریم این جور آمادگیها هست توی کتابها اصلا این جور پیش فرض ها هست که آموزش زبان برای اینه که با دو فرهنگ متفاوت آشنا بشید؟

نه زیاد فکر نمی کنم .

- توی کلاس زبان پیشنهاداتی بهتون نمی شد ؟

من یادم هست که توی دبیرستان دبیرمون می گفت توی هر رشته ای که برید زبان لازم داره پس خودتون زبان بخونید یاد بگیرید الان وقت نمی شه خودتون بخونید یا کلاس برید که فردا که رفتید دانشگاه یک کتاب انگلیسی رو خودتون بتونید ترجمه کنید بخونید همیشه این جوری با ما صحبت می کرد و ماها را نصیحت می کرد که حتما برید کلاس خیلی کم بودن بچه هایی که این نصیحتارو گوش کنن معمولا وقتی اجبار باشه بچه ها سراغ اون کار می رن .

- انتظار پدر مادرها چیه ؟نظرتون در مورد اونها چیه یادتون هست که اصلا پدر مادر هاتون درباره زبان انگلیسی چیزی گفته باشن؟

پدر من همیشه تشویقم می کرد می گفت بخون تا پیشرفت کنی حالا توی هر علمی همیشه تشویقم می کنه زیاد تاکید داره روی درسم .علم را خیلی علاقه داره می بینه من یه چیزی می خونم یاد می گیرم خیلی خوشحال می شه .

- پس پدرتون یه دید کلی داره اینکه اگه شما چه کتاب زبان بخونید یا کتاب های دیگه می گه کار درستی می کنی و باید ادامه بدی ؟ بله .
- پدر شما چی ؟

پدر من خودش زبانش اصلا خوب نیست حتی با وجود اینکه کشورهای خارجی هم میره بیشتر کشورهای عربی همون عربی صحبت می کنه اگه مشکلی براش پیش بیاد حالاتوی پاسپورت و این جور مسائل می یاد از من سوال می کنه و خیلی خوشحاله از اینکه من تا این حد حداقل زبان را بلدم که بخوام دفترچه ای براش ترجمه کنم یا یه متنی یا حتی یک جمله را بتونم براش ترجمه کنم مادرم هم که گفتم معلم بودند ایشون هم زبان خونده بودند راجب کلاس زبانشون چیزهای جالبی برام تعریف کرده .

اگه بخواین براتون بگم .

- بله تعریف کنید چی گفتن؟

خوب اون زمان هم خیلی موثر نبوده مادرم می گفت تا سال سوم ما هیچی از زبان بلد نبودیم سال اول معلم زبانشون معلمی بوده که عاشق ادبیات بوده هر موقع سر کلاس می اومده می گفته بچه ها یه شعر امروز براتون بخونم یه شعر طولانی می خونده یک ربع آخر کلاس می گفته حالا بنویسید a,b,c دوباره جلسه بعد دوباره تا آخر ترم این جوری بود و اون ترم همه افتادن با نمره های بد بعد معلم گفته بود بهشون من نمره بهتون قرض می دم ترم بعد ازتون می گیرم دوباره ترم بعد به همین شکل و قبول می شن میرن، سال دوم هم به همین شکل می گذره سال سوم دبیری که براشون می یاد از خارج اومده بوده و اونجا تحصیل کرده بوده وقتی دیده بودن بچه ها نمی تونن حتی یک کلمه بخونن خیلی ناراحت می شن و از همون سال اول دوباره شروع می کنن به اینها آموزش دادن توی یک کلاس حروف را بهشون یاد می دن و بچه ها رو به سال سوم می رسونن می گفتن خیلی سختگیری می کرده حتی یک اشتباه کوچیکی که بچه ها می کردن یک دفترچه 40 برگ باید جریمه می نوشتن این می شه که مادرم همیشه می گن خیلی استاد خوبی بود من اگه چیزی هم از زبان بلدم به خاطرایشون بوده به خاطر سخت گیریهای ایشون بوده که ما واقعا می رفتیم دنبالش می خوندیم .

- نکته ای هست تو این معلمی که سخت گیری کرده توی سال این مال چه سالیه مال قبل از انقلابه ؟

بله .

- مال قبل از انقلابه حالا سیستم آموزشیا فرض و بر این می زاریم که زیاد فرق نکرده معلمی که سخت گیری کرده به هدفش رسیده بچه ها درس خوندن پس معلمی که سخت گیری می کنه اون مشکل زمانی را می تونه حل کنه ؟

تا حدودی می تونه .

* بله می تونه چون ایشون سه سال را توی یک سال درس دادن به بچه ها.

- حالا ایرادو باید بندازیم رو شونه معلما می شه گفت ؟

خوب می گم بچه ها اگه اجبار باشه بالای سرشون .

* مسئولیت پذیری بچه ها هم کمه.

- مسئولیت پذیری کمه ؟ مسئولیت پذیری بچه های دبیرستانی در همه جای دنیا کمه بچه های دبیرستانی نمی یان درس بخونن معمولا میان شیطونی کنن .اون سرجاش ولی بار گناهو نمی دونم حاضرین گناهوتقسیم کنید ؟

بله تقسیم باید بشه .

- تقسیم باید بشه ؟بیشترین گناه رو کی کرده ؟مسئولین که نیومدن از دبستان شروع کنن ،کتابها حجمشون زیاده ،معلم ها با سیستم آموزشی مسئولین زمان کم دارن به کلاسها و معلمها سرسری گرفتن ،شما هم که از اهل زبان خوندن نیستیداصلا به فکر این نبودید که زبان به دردتون بخوره کی بیشترین گناهو کرده این وسط ؟

فکر کنم سیستم آموزشی مشکل داشته چون من یکیو می شناسم برای مکالمه خودش رفته بود کلاس بعد می گفت گرامر اصلا نخونده بود ولی می گفت راحت می تونم گرامرها رو جواب بدم بدون اینکه بدونم قضیش چیه به نظر من اگه از بچگی حالا تا 10،12 سالگی فقط مکالمه کار کنند به گرامر کار نداشته باشن بعدا شروع کنن باز این جوری هم خیلی بهتر می شه .

- یه سوال شخصی ازتون می پرسم اگر از زمان راهنمایی رفته بودین آموزشگاه زبانتون به قول ایرانی ها توپ شده بود غرب زده هم می شدید ؟

غرب زده نه فکر نمی کنم .

- شما چی ؟

نمی دونم تا وقتی که خانواده ما توی خانواده هامون هستیم فکر نمی کنم به اون صورت بخوایم غرب زده بشیم با آموختن زبان .

- بچه هایی داشتید که مثلا زبان براشون یک سمبل پیشرفت و نمی دونم جلو افتادگی باشه؟

چرا من یکیو می شناسم .

- زبان نشونه پیشرفتگی و در واقع با کلاس بودنشون باشه ؟

تا حدودی .

- شما چی تا حالا برخورد نکردید ؟

نه من کسی را نمی شناسم .

- کسایی که زبانشون خیلی خوبه فخر می فروشن به کسایی که زبان بلد نیستند ؟

یکی از اقوامون از بچگی پدر مادر جفتشون تحصیل کرده بودن و با بچه ها زبان کار کرده بودن یعنی در کنار اینکه فارسی به بچه ها یاد داده بودن زبان هم یاد داده بودن خوب حالا اینا جفتشون بزرگ شدن دانشگاه میرن هیچ مشکلی هم ندارن از لحاظ زبان ،فخر فروشی هم ندیدم بکنن غرب زده هم نشدن .

- غرب زده هم نشدن پس شما اعتقاد نداری که زبان چیز خطر ناکیه ؟

- نه.

- یعنی احساس می کنید اگه زبان انگلیسی را بیاریم توی دبستان من مسئول زبان انگلیسیو بیارم تو دبستان بچه ها نمی رن دنبال اینکه نمی دونم چت ، چت حالا نه ماهواره مسائل غلط فرهنگیو وارد کشوربکنن ؟

خوب الان هم میرن خوب .

- الان هم میرن ولی الان.

* تصاویری که الان بخوان بگیرن از طریق اینترنت و ماهواره اونا دیگه به زبان کار ندارن که خیلی راحت می تونن.

- نه مسائل فرهنگیومثلا اون چیزایی که از طریق متن منتقل می شه ؟

متن شاید برن.

- شاید برن مقصر نمی دونید ... فکر نظرتون این بود که؟

به خود فرد ربط داره دیگه طرف خودش چه عقیده ای داشته باشه مثلا اگه به اون عقاید ی که داره پایبند باشه چیزی نمی تونه عوضش بکنه منتها اگه سست باشه و راحت میتونه ازش بگذره دقیقا بستگی به خود فرد داره من الان یه فیلم خارجی هم ببینم حتی متوجه هم نشم اینا چی میگن اگه فقط بخوام به ظاهر ورفتارو لباس پوشیدنشون توجه کنم خوب تصویر رو دارم می بینم می تونم پیروی هم بکنم و غرب زده هم بشم مهم نیست که حالابفهمم چی دارن می گن.

- اینم نکته جالبیه پس اصلا ربطی به زبان می تونه نداشته باشه در واقع واردات فرهنگ بیگانه ربطی به زبان نداره حالااگر زبان مسلط بودید و در واقع احتمال هم داره که روتون تاثیر نمی زاره یعنی تاثیر منفی قرار نیست داشته باشه ؟ به هرحال ممنون چیز اول بگید اگر چیزی گفتین چیزی که روش مانور بیشتر بشه چیزی هست که نظرتونو جلب کرده بخواین بگین ؟

ما متاسفیم از اینکه حالا به هر صورت بوده خودمون کم کاری کردیم .

- من خیلی حالا شما رو محکوم کردم خیلی اذیتتون کردم ؟

نه خودمون خواستیم.

* قبلا هم این تصورا داشتیم یعنی از همون زمان که برخورد داشتیم با خارجیا که دیدیم چقدر ضعیف هستیم خودمون متاسف بودیم که نباید این جوری می شده حالا کم کاری از ما بوده مسئولین بوده سیاستای آموزشی بوده به هر حال باید اصلاح بشه .

- اگه بخواین برای یه سوال خیلی ایرانی اگه بخواید برای بچه های خودتون تغییری ایجاد کنین چه کار می کنید ؟

ازبچگی می فرستمشون کلاس زبان.

- از بچگی می فرستید کلاس زبان ؟ جفتتون هم موافقید با این ؟

بله اون موقع بچه ها هوش خیلی خوبی هم دارن الان ما می بینیم مثلا از 3 سالگی کلاس قران می رن خیلیم راحت حفظ می کنن وقتی این جوری باشه زبانم به همین صورته هر چیزو بخوان بهشون آموزش بدن بچه ها خیلی راحت پذیراش هستن .

- خوب مرسی شما چی چیزی نیست که بخواین بگین ؟

نه .

- مرسی به هر حال خیلی لطف کردید آمدین با هاتون تماس خواهم گرفت حتما من چیزایی که در واقع تو این ضبط شده گوش می کنم رو کاغذ می نویسم ازش کپی در میارم باز دنبالتون میام اذیتتون می کنم .

در خدمتتون هستیم .

- می گم اون مسائلی که گفتید چی بود بعد ادامه می دیم یکبار با ایمیل سند می شه برای شما چون معمولا ایمیل خاصیتش اینه بچه ها خیلی کوتا ه می نویسن ممنون مرسی .

Hessam (Arak)

- یه معرفی خیلی کوچیک تو این البته تو این گفتم که هر مطلبیو استفاده کنم به تمام شرکت کننده های در تحقیقم این در واقع حتی اگه خودشون هم نخوان من این کارو می کنم که اسمشون در تحقیق نوشته نمی شه و مثلا می خوام ریفر کنم به یه اسمی اسم مستعار به کار می برم که حالا راه ورسم اون طرف اینکه محفوظه برای شما ولی برای اطلاعات شخصی خودم که یادم باشه با کیا صحبت کردم اولش یه معرفی کوچیک خودتا بکن .

انگلیسی ؟

- نه فارسیه.

یعنی کلا اصلا چیزت فارسیه ؟

- آره .

جدی می گی خوب من شروع می کنم پس . به نام خدا من حسام شیخیم لیسانس مدیریت بازرگانی از دانشگاه آزاد و یک سال و نیمم هست که دانشگاه اراک کار می کنم .

- دانشگاه آزاد لیسانس چی گرفتی ؟

مدیریت بازرگانی .

- دانشگاه اراک چه کار می کنی ؟

الان کارشناس هستم به عنوان کارشناس تشکیلات .

- حالا شما .

منم احسان محتشم زاده لیسانس و فوق لیسانس مدیریت بازرگانی با گرایش بازاریابی فعلا یه حدود 15 ماهیه تو شرکت شهرکهای صنعتی به عنوان کارشناس مسئول آموزش وفن آوری خوب البته ریخته گریخته به عنوان مدرس حق التدریس جهاد دانشگاهی مشغول هستم .

- خوب شما ؟

به نام خدا محمد زاهدی لیسانس حسابداری و دو سال و نیمم هست که کارشناس امور مالی دانشگاه اراک هستم .

- مرسی من برای اینکه گفتم یه الگوی خاصی ندارم ولی تو ذهن خودم یه الگوی خاصی دارم که معمولا وقتی پیادش می کنم به این شکله که اول در مورد زبان انگلیسی در دوران قبل از مدرسه و دبیرستان واینا صحبت می کنم بعد مدرسه و دبیرستان بعد دانشگاه و بعد الان که دیگه ... دوره بعد از دانشگاه وقتی بگم که وقتی می گم زبان انگلیسی چه احساسی نسبت بهش دارید ؟

خوب خیلی خوب .

- احساس خوبی دارید به زبان انگلیسی شما هم همین طور؟

فکر می کنم یک نیازه .

- احساس می کنید نیازش دارید؟دوسش دارید براش یک موجودیت قائلید ؟

فکر می کنم بله دقیقا توی زندگی به نظر من الان توی زندگی الان یه نیازه یعنی واقعا یه نیازه .

- هر دوتاتون دارید یه حرفا می زنید جفتتون می گید که نیازه چه نیازیه ؟

ارتباط.

* اصلا برای صحبت کردن توی دنیا باید یعنی نیازمندیم که یه زبان بین المللی بلد باشیم یعنی حتی من حساب می کنم موجودیت اصلا موجودیت فردی دارم می گم ها یعنی خوب مثلا ما ارتباط الان مثلا با خیلی از دوستام حالا تو کشورای یا حتی با یه الان من یک --- تو استانداری هستن من باهاشون کار می کنم مقاله می گیرم ازشون مال --- باهاشون در ارتباطم خوب اصلا نیازه که من بدونم زبان انگلیسیو که براشون ایمیل بفرستم صحبت بکنم حالا مقالاتمو از اونا چیزی بگیرم یعنی فکر می کنم اگر بلد نباشم موجودیتی تو دنیای امروز ندارم .

- شما هم موافقید ؟

در ایران اگر آدم زبان بلد نباشه من فکر می کنم اصلا اون ارتباطاتش اصلا امکان پذیر نیست .

- شما هم قبول دارید ؟

من سوال اولا متوجه نشدم موبایلم زنگ خورد ولی راجب اهمیتش.

- پرسیدم ازشون که احساستون نسبت به زبان انگلیسی چیه هر دوتاشون سریع شروع کردن از لزومش نیازش برای ارتباطات سریع اشاره کردن .

والا حالا کلمه احساسو تو جملتون به کار بردید من خودم یک کسیم که دوست دارم زبان انگلیسیو نمی دونم برای چی حتی یه وقتایی با بچه ها صحبت می کردیم آخه چون شاید تیم سه نفره ای که بودیم من همیشه نمره هام توی زبان بهتر بوده نمی دونم یه حسی دارم نسبت به زبان که انگارمی فهممش بدون اینکه بدونمش خیلی کلمات رو یعنی بدون اینکه به گوشم خورده باشه می تونم حدس بزنم معنیشون چیه انگار حالا انگار ارتباط چیزی که ندارم که فرض کنید به ریشه لغات واردم ولی نه یه همچین حسییو دارم نسبت به چیز همیشه علاقه داشتم خیلی جسته گریخته هم زبان رفتم چون خودم خیلی علاقه داشتم کوچکترین کلمه ای که از خیلی کوچیکی مثلا دوران راهنمایی مثلا بیشتر بوده روی انواع و اقسام بسته ها نمی دونم در دیوار که دیدم بعدش حالا نمی دونم سی دی و وی سی دی و این چیزا که بیشتر باب شد که .

- یعنی دوران کودکی فکر می کنی بسته ها و اینها خیلی پشتشونو می خوندی ؟

البته می گم فکر می کنم این جوری که میاد تو ذهنم فکر می کنم از اوایل راهنمایی و اینا چون مدرسه نمونه می رفتم اون موقع

یعنی از اول راهنمایی چون فکر می کنم از دوم شروع می شد زبانمون یه کتابایی بودن یادم رفته اسمشون یه پسری روش نشسته بود اسپک بازی می کرد .

- Start .

آره اون موقع اونارو با اونا شروع کردیم یعنی اونجا من با حروف الفبای انگلیسی آشنا شدم ولی خوب همون باعث شد که خودم خیلی علاقه مند شدم می گم شاید هیچ کس این کارو نکرده یا خیلی کم کرده باشن مثلا فیلمای ... شاید من شاید 5 ساعت 6 ساعت نشستم نگاشون کردم چرا چون رو هر کلمش نگه داشتم مثلا خوندم یا فهمیدیم یا اگه نفهمیدم دیکشنری جلوم باز بوده گشتم حالا معنیشا پیدا کردم اصلا خودم خیلی لذت می بردم از این کار این که حالا از لحاظ حسیش ولی خوب آره نیازکه نیاز هست الان به خصوص این جایی که من مشغول کار هستم چون ما به نوعی وابسته به وزارت صنایع و معادن هست شرکت ما وبالاتر از شرکتهای استانی که به عنوان شرکت شهرکهای صنعتی هستن توی تهران یه سازمانی به نام سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی اونجا هست که می شه گفت که یه حرکت نویی رو شروع کرده تو بخش صنایع خصوصا با تمرکز زیادی که رو صنایع کوچک ومتوسط داره رو ... به خاطر همین می شه گفت شاید یه نیروی جونی چون شاید بشه گفت چون این سازمان تازه شکل گرفته یه چیزی حدود سه چهار سال باشه فکرای جدید اومده درونش اون فکرای کهنه سازمان گسترش و سازمان نوسازی روال خودش سازمان فرهنگ و معادن که تو این فازا همش دور میزدن نبوده به خاطر همین رو اوردن به یه سری مدلهای جدید مدلهای توسعه صنعتی که یونید خصوصا می شه گفت مرکزشم سازمان مرکزی ملل متحد از جمله مدل خوشه های صنعتی این اخیرا --- که پیمان کاری صنعتی هست به خاطر این حالا بیشتر هم می شه ارتباطات می گم از لحاظ کاریم .

- یعنی شما نیا زشا حس می کنید ؟

بله می گم از لحاظ کاریم حتی ما استان مرکزی شرکت ما که حالا من و یکی از دوستام که نتونست بیاد به عنوان استان پایلوت توی همین بخش --- اصلا متون اینو ما گرفتیم و داریم به تدریج چیزشون می کنیم داریم به ادبیاتشوچون ادبیات – تو این زمینه تو ایران خیلی کم هست اینارو ما گرفتیم داریم ترجمه می کنیم یعنی خوراک می دیم به کل کشور که حالا با توجه به این جزوه هایی چاپ می شه وارد حوزه های مختلف می شه تو سمینارهای مختلف توزیع می شه که حالا شاید در همین نزدیک ارتباطهای حتی کارشناسهای یونیدو می یان میرن هندی سنگاپوری یا جاهای دیگه هستند بحث خوشه های صنعتی همین طور حالا حتی حالا برادر همین دوستم تو وین اتریشه دفتر یونیدو هم تو خود چیز وین هست از طریق انتشارات یونیدو حالا یکسری ایمیلا رد وبدل شده اینا یه سی دی یعنی فیلم هست فیلم همین راجب --- یکسری حدود سی دلار دادیم بابتش چون ما خیلی وقت قبل از عید دنبالش بودیم همین اواخر یه هفته پیش به دستمون رسید که مثلا اونا داریم برای ترجمه که حالا دوبله بشه به عنوان چیز بیاد و بازم از چیزای دیگه کاری که هست یکسری تورهای صنعتی ما داریم که برگزار می کنیم تورها فعلا در سطح کشور و داخلی بوده مثلا تهران بوده اصفهان حالا با توجه مثلا سایپا بوده ایران خودرو بوده نمی دونم یه نمایشگاه تو اصفهان بوده این شکلی بوده ولی جدیدا پیرو همون بحث خوشه های صنعتی چون ما یه خوشه سنگ محلات داریم محلات می دونید که سنگبری و معدن زیاد داره چیز کردیم یعنی بحثشو یعنی استارتشا زدیم که اگه بشه یه تور صنعتی

از سنگ بریها و صنایع مرتبط باسنگ از ترشیه که یکیش حالا فکر می کنم شهریور ماه باشه یکیش فکر کنم 7 ،8 آذر آنتالیای ترکیه فکر کنم دومی احتمالش بیشتره چون اولین باره می خواد تو کشور استارت زده بشه ولی به هر حالا چه به لحاظ حسی گفتم چه به لحاظ کاری امور علاقشا ... یا نیازشو .

- خوب سه تانون اشاره کردید نیازه بلاخره و حس می کنید این نیازا بعد خودتون با این نیاز چه کار کردید تا حالا از نظر تجارب حالا که می گم منظورم تجربه یادگیرتونه چه اون تجربه ای که خودتون برای خودتون نمی دونم اون کاری که خودتون برای خودتون کردید یا دیگران برای شما کردن ؟

والا همین طور که دوستان هم اشاره کردن با توجه به علاقه ای که خودم داشتم یعنی از همون دوران دبیرستان سعی کردم دامنه لغاتمو افزایش بدم گسترش بدم توی در واقع اواخر ترمای دانشجویی دانشگاهی بود دیگه سعی کردیم بریم کلاس زبان همون آموزشگاه پویا تا سطح pis3 رفتم فکر کنم .

- می شه چند ترم ؟

تقریبا می شه 9 عرضم به حضورتون که یکسری هم سی دی های نصرت اون چیزایی که هست تو خونه کار می کردم و یکسری هم فیلم هایی که زیر نویس داره تو خونه الان متاسفانه حدود یک ساله که حجم کار فوق العاده رفته بالا سر کار خیلی شلوغیم خستگی اونقدر رومون تاثیر می ذاره که واقعا وقتی میایم خونه فرصتی دیگه پیش نمی یاد که دیگه یعنی تایم استراحت فقط استراحتشا می کنیم دیگه نمی رسیم که جوانب مثلا زبان بخونیم .

- شما چه کار کردید ؟

من توی دوران راهنمایی و دبیرستان جسته گریخته خیلی کم خیلی کم شاید کلاس زبان رفتم بعد توی دوران دانشگاه ولی ترجمه خیلی داشتم یعنی شاید بگم چیزی حدود بین 10 تا 15 تا مقاله ترجمه کردیم یا مثلا توی ترم 2 تا یا 3تا با احسان مثلا مقاله ای بود که ما یک چپترشو برمی داشتیم ترجمه می کردیم بعد مثلا کنفرانسشو می ذاشتیم .

- خودتون ترجمه می کردید یا می دادید روبروی دانشگاه ؟

نه ، نه خودمون ترجمه می کردیم نه اتفاقا من خیلی حساسم به این قضایا حتی الانم که الانه حالا چیز دارم بعد تو دوران دانشگاه که اون بود من شاید خودم اگر یک مقداری مثلا انگیزاننده های دیگه رو در نظر بگیریم فیلم بوده برام من فیلمو خیلی با دقت نگاه می کنم این جور که احسان گفت منم این اخلاقو دارم مثلا فیلم شرکرو من کاملا حفظ بودم چه انگلیسیشو چه زیرنویس اکثرا سعی می کنم زیر نویس انگلیسی رو بگیرم باز بکنم نگاه بکنم ترجمه کنم و مثل مثلا خدمت شما عرض بکنم مثل مثلا سینسیکیو یا مثلا – اصلا تیکه هاشونو مثلا چه از لحاظ خدمت شما عرض کنم ترجمه چه از لحاظ لهجشون مثلا خیلی استوپ می کردم بعد توی دوران دانشگاه بیشتر این جوری بود بیشتر ترجمه درسی بود مجلات بود توی دوران بعد از

دانشگاه توی سربازی یک توقف دو ساله داشتم که اصلا کار نکردم الان هم جسته گریخته پروژه های بچه ها رو دارم انجام می دم یعنی مثلا 6 ماه پیش یه پروژه ای داشتم با یکی از دوستام مثلا 20 صفحه پروژه سیستمهای اتحاک سیستمهای وایریز اتحاک ترجمه می

کردم براش چند روز پیش یه سی دی 15 صفحه ای داشتم برای دختر عمم که راجب روانشناسی بود روانشناسی پرستاری بود چون نزدیک بود به رشته خودم کار کرده بودم یعنی در همین حد ه بیشتر از اون نبود در حالی که می گم خیلی ، خیلی علاقه مند بودم و هیچ موقع بستر اینکه حالا مثلا من حالا مثلا پا نبوده یا مثلا چیز نبوده خیلی نتونستم خیلی مثلا خیلی سیستماتیک مثلا کلاس برم مداومت داشته باشم روش .

- دو نفرتون اشاره کردید به کارایی که خودتون کردید دیگران براتون چه کار کردن شما بگو وقتی می گم دیگران بر می گرده به داوران دبستان پدر مادر راهنمایی پدر مادرمدرسه آموزشگاه هرچی البته آموزشگاه رو من به عنوان کاری که پدر مادرا کردن محسوب می کنم خودم شخصا حالا چون بحث خصوصی مطرح می شه کاری که دولت براتون کرده یعنی مدرسه های دولتی اگه رفتید حتی اگه راهنمایی رفتید سیستم آموزشی ؟

نه حالا از جایی که متاسفانه خوشبختانه ما یه جورایی خوردیم جنگ و اینا ما توی وقت بچه گیامون که نه توی این بازیا نبودیم یا شاید خانواده اصلا انتظار بی موردی ازشون داشته باشی که اون موقع تو اون شرایط که مردم همه فکر نون شبشون بودن ولیکن می گم حالا من تو صحبت قبلیم هم اشاره ای کردم که از همون اول راهنمایی شروع شد چون مدرسه نمونه بود یعنی خیلی جدی بود این چیزا مثلا ما صبح که می رفتیم تا ساعت 12/5 ، 1 که بودیم می اومدیم خونه ناهار می خوردیم دوباره ساعت 2/5 بر می گشتیم تا دوباره 1 ساعت بعدازظهرکلاس یعنی یک زنگ کلاس بعدازظهر داشتیم معمولا هم هر روز هفته نمی دونم اسمشون نمی دونم مثلا شبیه اضافه کاره الان نمی دونم چی بود اسمشون .

- فوق برنامه ؟

آهان فوق برنامه داشتیم فوق برنامه تو ضمینه های مختلف داشتیم که از جمله این زبانی بود که می گم اضافه برسازمان بود تو روال درسیمون نبود ولی استارتش از اون موقع زده شد البته فکر می کنم مثلا سال بعدشم که بازدوم راهنمایی رفتیم بعد قرارداد درسی جزء سر فصل های درسیمون بود ولیکن بازم اون کلاس فوق برنامش هم چنان ادامه داشت دیگه می شه گفت کلاسای زبانی هم که رفتم خیلی جسته گریخته بوده مثلا شاید سر جمع 4 ترم رفته باشم 4 ترمش هم 4جای مختلف رفتم اونم شاید به هر دلیلی نصفه ولی می گم چون خودم خیلی علاقه داشتم البته اینم نا گفته نمونه من چون پدرم خوزستانیه و حالااصلیتشون مثلا بر می گرده به هفتگرد حالا نمی دونم اسمش به گوشتون خورده یا نه جاهایی بوده که اولین چاهای نفت زده شده و انگلیسیو اونجا حضور داشتن تقریبا می شه گفت یه شوهر عمه ای دارم که سنشم خیلی بالاست تقریبا می شه گفت

سواد آنچنانی هم نداره ولی خیلی مثلا انگلیسی صحبت می کنه خیلی چیز بوده پدرم همین طور پدر بزرگم چون خیلی مرتبط بودن با چیزا حتی الان خیلی اصطلاحاتو بابام اصطلاحات چیزی به کار می بره مثلا من نشنیدم بگه میخ مثلا می گه پین همیشه نمی دونم پلیت ، فن نمی دونم خیلی اصطلاحات سنتر ولت ، حالا بماند خیلی اصطلاحات این شکلی مثلا ما حتی قبل از اینکه موبایلا بیاد من ویبره رو نمی دونستم یعنی چی ولی یه روز برگشتم به بابام گفتم موبایلا اون موقع جدید مثلا 7 ، 8 سال پیش امده ویبره داره مثلا بابا گفت آره یعنی میلرزونه من تعجب کردم که حالا مثلا بابا ی من دیپلمه مثلا طبیعی نمی دونم سال چنده ولی خوب می گم اینم شاید یه عاملی بوده که منو علاقمند کرده نا خودآگاه گر چه مثلا شاید بابام نیومده بگه حتما برو بشین بخون یا مثلا تاکید کنه بهم ولی

ناخود آگاه شاید اونم یه تشویقی بوده یه فورسی بوده به هر حال اما راجب اینکه واقعا نیاز هست حالا من حسامم می دونه دوتا بچه خواهر دارم یه دختر یه پسر خیلی تاکید می کنم به خواهرم به دامادمون که یعنی به زور هم که شده به کتک هم که شده اینارو بفرستشون چون الان وقتشه که اینا چیز کنن و هرچی زمان از دست بدن به ضررشونه حالا چون راجب عوامل بیرونی بود خیلی چیز خاصی به نظرم نمی رسه شاید حتی راجب سیستم آموزشی خیلی بده من می گم حالا شاید استارتش از اول راهنمایی خورد فکر می کنم زورکی پاس کردم مثلا نمره زبان سوم راهنمایمو گرفتم از دبیرستان که اومدیم مثلا یه خورده ای آهان یه دبیری داشتیم به نام آقای سوری هنوزم البته هست نمی دونم بشناسیش یا نه .

- من خودم شاگردش بودم .

آره اون شاید خیلی تاثیر داشت توی چیز من خیلی خوش برخورد و سر زنده و .

- کجا کدوم مدرسه ؟

من چیزو دبیرستان اومدم شکرایی اونجا بودم اونجا استادمون یعنی دبیرمون بود .

- من سجاد فکر کنم آمد یه ترم استادمون بود آقای سوری که چند سالم خودش جونیش انگلیس بوده و خیلی خوش اخلاق و خوش برخورد بود .

خیلی خوش اخلاق خیلی خوب خیلی چیزای می شه گفت اونم یک عامل تاثیر گذاری بود که دیگه حالا می گم دیگه با توجه به علاقه خودم به شکلی پیشرفت که البته تو بحث گرامری ادعایی ندارم ها اون موقع هم نداشتم الان هم ندارم ولی من بیشتر دایره لغاتم یعنی سعی می کردم گسترده بشه جوری که مثلا پیش دانشگاهی که بودیم صحبت می شد سر کلاس حالا نمی دونم به غلط یا درست یه استاد داشتیم به نام صادقی نمی دونم یه همچین چیزی اونجا که بودیم مثلا اسم منو گذاشته بود به من می گفت استاد فونوتیک چون فکر کنم یه متنهایی می بردم اون می گفت می خوند سر کلاس من مثلا جوابشو میدادم چون از بچه

های دیگه بهتر بودم حالا نمی گم خیلی عالی ولی از بچه های دیگه بهتر بودم تو چشم بودم بهم می گفت استاد فونوتیک ولی همین دیگه تو دانشگاه هم همین طور چون خیلی کار خاصی انجام نمی شد .

- شما از آموزش زبان راضی بودید ؟

به هیچ وجه البته من تو دوران راهنمایی استاد خوبی داشتم یه آقایی بود به نام آقای گلستانی تو راهنمایی خیلی کمکمون کرد ولی توی دبیرستان نه خیلی ضعیف بود.

- نام نبریم حالا .

آره خیلی ضعیف بود توی دوران دانشگاه یه استادی داشتیم یادش بخیر هرجا هست آقای فقیهی زبان تخصصی 1 و2 بودیم این بنده خدا تیمسار بازنشسته ارتش بود 11 سال اسکاتلند بود اگر اشتباه نکنم فوق العاده آدم پری بود یعنی از لحاظ یعنی یه لغتیو بهش می گفتی خودش ریشه لغتو حتی بهت می گفت خیلی پر بود و خیلی بچه ها رو ترغیب می کرد به زبان حالا الان گفتید روی خوش یه پیرمرد تقریبا 65 ،66 ساله بود .

* بالهجه اسکاتلندی .

آره خیلی ،خیلی آدم سر زنده ای بود و بچه ها خیلی ترغیب می کرد به این قضیه اون خیلی خوب بود جوری بود که ما زبان تخصصی 4 رو ما 1و2 بود با 3و4 زبان تخصصی 3 و4 را ما مثلا اونقدر پر بودیم زبان تخصصی 3 و4 دیگه این بنده خدا نیومد یه شخص لیسانس زبان داشت منتها خوب افتضاح بود زبان مثلا ... گرفته بود ما اینقدر سر کلاس این عیب و ایراد گرفتیم اینقدر مثلا ضعیف بود که جلسه 5 ،6 به ما گفت شما دیگه نمی خواد بیاید برید آخر ترم بیاد فقط امتحانتونو بدید ما یک چنین بلایی سرش در اوردیم خوب واقعا ضعیف بود یعنی شاید بگم فقط اون شخص بود که ما رو ترغیب می کرد دانشگاه مثلا کشورای دیگه مرسومه عموما هم این جوریه یعنی میان درسای تخصصیشونو به صورت زبان پایه و زبان انگلیسی تدریس می کنن به دانشجو هاشون ولی توی ایران نه ، نه تنها حالا درسای تخصصی حتی زبان تخصصی هم مثلا راحت ازش می گذرن .

- یکم ... یک هفته پیش یا دوهفته پیش قبل از اینکه من بیام وزیر اسم وزارت خونه یادم رفت علوم .

تحقیقات .

- تحقیقات فن آوری گفتن که چندتا دانشگاه تو سطح کشور شروع کرده بودن که همین بحثی که حسام گفت که درسای به قول ما --- درسای مختلف به انگلیسی شروع کنن و ایشون تاکید کردند و شورای ... تصویب کرد که هیچ دانشگاهی در کشور حق آموزش رشته های درس مختلفو چه در مقطع لیسانس و فوق لیسانس به زبان انگلیسی ندارن همه رشته ها باید

به زبان فارسی تدریس بشن من دارم یه سیاستیو که از بالا اعمال می شه به عنوان نمونه میزارم پیش روی شما به عنوان مصرف کننده برای چی ؟

تا قبل از اون چی بوده ؟

- تا قبل از اون می گم یک سری از دانشگاهها مثل چابهار و که اسم بین المللی روشون دارن مثل دانشگاه شیراز شروع کرده بودن مثلا رشته عمران رو از سال اول همه درساش به انگلیسی تدریس بشه ولی اینو تصویب کردن گفتن که برشگردونن به دانشگاهها .

خیانت کردن .

* جنایت کردن .

- نه جدی نظر خودتون به قول انگلیسیا اینپوستون احساس اولیتون نسبت به این قضیه چیه چرا این جوری گفتن حساب کتاب داره دیگه برای چی ؟

نمی دونم من الان ذهنم نا خودآگاه یا خودآگاه رفت به سمت اینکه همانطور که چند وقت پیش دوست داره تو همه ضمینه ها ساز مخالف بزنه تو این هم نمی خواد .

* فکر می کنم احتمال این هست ، احتمال این هست که اینا بخوان بیسو فارسی مثلا فارسی پیشرفت بکنن یعنی خوب می دونید دیگه احیانا اگر از ابتدا بخوایم همه رو انگلیسی بریم شاید یه زمانی برسه که همه چیز انگلیسی بشه اون وقت فارسی تو حاشیه قرار می گیره تو متن نیست تم قضیه نمی شه فکر می کنم احتمال من خودم این طوری حدس می زنم میخوان بیس همون فارسی باشه .

- منم با حرف شما موافقم چون خودشون هم چنین استدلالی می کنن در چند شهر کشور شروع کردن زبان انگلیسیو کشوندن جلو به دبستان و وزیر آموزش پرورش دوباره اینو پس زد گفتش که هایلت کردن و بعد پس زدن گفتن بره دوباره تو راهنمایی و قرار نیست که بیارن به سمت دبستان آموزش زبان انگلیسیو با همین استدلال که افراد با زبان فارسی شروع کنن پایشون قوی شه بعد زبان انگلیسیو به عنوان زبان خارجی شروع کنن و نیان به قول شما فارسیو ببره تو حاشیه .

خوب شما فکر نمی کنید که دانشگاه یه مقدار دیر شده واسه این قضیه یعنی کامل شده از نظر من .

- من می خوام نظر شمارو بدونم .

حالا من نظرم می دونی البته از یه باب که مثلا شاید بگیم ما فرضا به عنوان مثال مثلا من که مدیریت بازرگانی خوندم می خوام بیام توی فرضو این جوری بگیریم که می خوام توی کشور خودم توی رشته کاری خودم ، خودما گسترش بدم خوب به

هر حال مردم زبون من مردم کشور من فارسی زبانن و می خوام حالا چه توی دانشگاه چه توی کارم چه تو مکاتباتم از فارسی استفاده کنم از این دید منتها این بازم دلیل بر این نمی شه که مثلا ما بگیم مثلا اینقدر فارسی تو این تاثیر می ذاره اینقدر فارسی تاثیر گذاره تو رابطه کاری ما که فرضا اگر فارسیو جلوشو بگیریم ادبیات مثلا مدیریت بازرگانی تو سازمانهای دولتی سازمانهای ایرانی مثلا دچارخدشه می شه به نظر من خیلی کار احمقانه ایه .

* حالا از نظر اینکه نخوای خیلی رد کنی کارشونو چون من به شخصه خودم از کشور ترکیه خیلی بدم میاد فوق العاده بدم میاد ازشون بیشتر از خودشون رفتار کردارشون حتی اونم مثلا نمودشون تواینه که برای من اینه که حتی حروفشون هم حروف انگلیسی استفاده می کنن خوشم نمیاد کلا یکی هم البته من شاید حس ناسیونالیستیم شاید زیادی قوی باشه ولی عرض کنم خدمتتون که .

- اتفاقا همین ، همین بحثی که من بش علاقه دارم و دوست دارم در موردش صحبت کنیم که احساس می کنید چون اون حس ناسیونالیستی که می گه که ما نباید به سمتی بریم که شبیه ترکیه بشیم ؟

آره ، آره .

- شما هم موافقید با این ؟

منم موافقم .

* ولی تایید نمی کنم کارشونو حتی اینکه وارد دبستان پسش زدن نه می شه با یه کار دیگه از یه طرف دیگه با یه جنبه دیگه برخورد کرد زبان یعنی انگلیسی وارد مدارس بشه ولیکن بیای فارسیو روش تاکید کرد سخت بگیری بهش نمی دونم گسترشش بدی رو اونم تاکید کنی نه اینکه اونا پس بزنی از ترس اینکه نکنه جلوی اینا بگیرن .

- یعنی فارسی اولیه اون در کنار اون با تاکید بیشتر .

* آره اونو در کنار اون تاکید کن .

- اتفاقا دارید به یک نوع تامل خیلی جالب اشاره می کنید که شما به جای اینکه دشمنتو این جوری پس بزنی دشمنو بیار جلوی خودت و تبرئش کن و مقابلش بایست نکته خیلی جالبیه چرا این کارو نمی کنن پس ؟

مثلا به جای اینکه یه درس نمی دونم بخوانیم داشته باشن بخوانیم بنویسیم داشتن 4 تا درس داده بود بخوانیم بذارن حالا مثلا بوستان سعدیم براشون بذارن مثلا فرض کن تو سوم ابتدایی .

- حالا ما فکر کنم زیادی جلو پریدیم مشکل ما با شدن مثل کشور ترکیه چیه گفتی که خوشت نمی یاد شما هم خوشت نمی یاد از ترکیه ؟

والا من زیاد تو .

- البته بحث سیاسیش کاملا مشخصه اونا دولت اسلامی نیستند اونا دولت سکولارن ما یک کشور اسلامی حالا اون بحثش به کنار ولی وقتی شما می گید از ترکیه خوشم نمی یاد یکم بیشتر توضیح بده که از چی ترکیه خوشت نمی یاد چرا ترکیه رو مثال زدی؟

خوب برای اینکه این مثال تو ذهنم بود یعنی اینجوری نیست که فکر کنی الان به ذهنم رسید قبلا هم بهش فکر کرده بودم راجب این موضوع خوب دیدم حالا یا شوهاشونو یا فیلم هاشونو به هر حال دیدم برام جلب توجه کرده حالا نمی دونم کی بوده چه زمانی بوده ولی وقتی می بینم این جوری می نویسن بعد خودشو یه جور دیگه می خونن بدم اومده چون می گم من خودم حس ناسیونا

لیستیم یه مقدار قویه .

* به نظرم نقطه مقابل ترکیه هندوستانه یعنی هندوستان کاملا فرهنگ انگلیسی زبان توش جا افتاده ولی در عین حال خودشون یعنی هویت خودشونو از دست ندادن ترکیه خیلی غرب زده شده با توجه به اینکه نزدیک اروپا هم هست خیلی غرب زده شده می دونید این سیاستایی که بود رضا خان با ... هم زمان تو ایران شروع کرد توی ایران حالا به دلیل پایه های مذهبی که بود شاید خیلی آشکارنشد ولی توی ترکیه با توجه به اینکه نزدیک بود به بلوک شهر نزدیک بود به اونجا خیلی راحتتر مردم اینو پذیرفتن ولی می گم نقطه مقابل ترکیه هندوستانه یعنی فرهنگ سنتی خودشونو دارن حالا با توجه به اون پیشینه تاریخی و با توجه به اون پیشینه مردمی هندوستان ولی شما می بینی مثلا کاملا توی حتی من فکر می کنم توی دبستانهاشونم حتی کاملا اینا خیلی جا انداختن و خیلی ، خیلی جالبه که مثلا بچه های مثلا توی دوران راهنمایی ما مثلا اونا خیلی راحت انگلیسی صحبت می کنن و خیلی مسلطن در عین حالی که فرهنگ خودشونو دارن ولی ترکیه اینو نداره ترکیه حتی به نظر می خوام بگم به دوتا هدفش نرسیده نه به انگلیسی نه به اون فرهنگ غربش حالا تو بحث ما نه به زبان انگلیسی رسیده خوب هویت خودشم از دست داده .

- شما چیزی نمی خوای بگی ؟

والا سوالتون در مورد ترکیه من اطلاع چندانی راجب ترکیه ندارم که بخوام حالا اظهار نظر بکنم که حالا خوبه کارشون یا نه ولی .

- ما ترکیه رو به عنوان مثال زدیم می دونی منظورش چه چیز ترکیه رو می خواد بگه ؟

متوجه شدم بله اون که می خواین یه جوری خودشونو وصل کنن به یه سمت دیگه ولی اون راهشو من فکر می کنم که زیاد صحیح نیست در مورد همین اینکه گفتید نذاشتن زبان از اول شروع بشه این رشته ها و اینا بازم فکر می کنم می شد به نوع

دیگه ای زبانو تقویتش کرد یعنی هم فارسی باشه ولی زبان رو بیاریم یک جورایی کنار این بیاریمش تو نذاریم برگردونن به اون نظام قبل ولی اونم کنار این بیارن جلو که هر دو مچ بشن که هم شما فارسیو فول بلدی هم انگلیسی و یعنی تو موازات هم میره جلو نه این می تونه تو حاشیه بذاره نه اون می تونه حاشیه بذاره .

- ولی ریسکه قبول دارید ؟

چی اینکه از ؟

- اینکه شما این دوتارو مقابل هم قرار بدی و خودت مثال زدی دیگه گفتی یکسربوم می شه ترکیه یک سرش می شه هندوستان این می شه حالت موفقش این می شه حالت غیر موفقش اینکه شما بخواید این دوتا رو با هم زبان خارجه را زبان داخلیو پا به پای هم بیای جلو و بگی که ما زبان انگلیسیو به کودکمون یاد میدیم ولی در کنارش فارسی هم تقویت می کنیم باز این یک ریسکه قبول دارین یا نه ؟

ریسک .

- حالا تو بحث مدیریتیش این ... نیست آیا این به همین سادگی اجرا می شه که گفته می شه یا ساده تراینه که شما زبان خارجه رو داخل نکنی که بخواد زبان فارسیت در واقع تحت تاثیر قرار بگیره ؟

ببینید قطعا روشی برای این هست که بشه به یه روش ایده آل رسید تا اونجایی که من می دونم بعد از زبان عربی که حالا شنیدیم که کاملترین زبان دنیاست حالا کلیه جمعیت جهاد زبان فرانسه حالا فکر می کنم به عنوان کاملترین زبان بعد از زبان عربی باشه این جوری که شنیدم حالا یه چیزی شبیه فرهنگستان ادب فارسی که ما مثلا داریم توی ایران ... حالا با یه اسم خاص خودش بعد روش کارشون البته قدمتش .

- البته فرهنگستان ادبیات فارسی ما بر مبنای همون --- آکادمی در واقع الگو برداری شده بعد اتفاقا اول بحثامون اشاره کردم در مورد ... اینها در واقع زمانی اینو فعالش می کنن که زبان فرانسه و زبان اسپانیایی احساس کردن که زبان انگلیسی داره بین المللی می شه و برای توسعه و سرمایه گذاری در زبانهای خودشون در سطح بین المللی اینا ... شدن که در کشورهایی مثل الجزایر امریکای جنوبی اینا سرمایه گذاری می کردن که زبان فرانسه یا زبان همون کاری که ما با زبان فارسی می کنیم یعنی سعی می کنیم یک کرس یعنی شورای انقلاب فرهنگی همون آکادمی فارسی ایران نقش اصلیش اینه که کرسی هی فارسیو در سطح دنیا گسترش بده و سعی کنه موقعیت زبان فارسی ... .

والا من اطلاعی می گم که می گم حالا دقیق نمی دونم ولی به احتمال خیلی قوی همون طور که خیلی چیزای اروپا غرب از ما قدیمی تر جلوتر هست قدمتش خیلی بیشتره احتمالا اینا مثلا ... ما خیلی عمرش بیشتره حالا نمی دونم شاید توی 60 سال قدمت داشته باشه شاید هیچ بعید نیست ولیکن حالا کار به اینش نداریم ولی می گم خیلی سیستماتیکتر عمل می کنن از این بابت

مشکلیه که ما داریم می گم کامپیوتر وایر بشه حالا بعد از 5سال تازه یادشون می افته اسمشو عوض کنن بذارن رایانه و نمی تونن این کارو بکنن اونا اصلا اجازه نمی دن به یه همچین چیزی اینه که دقیقا حالا یادم نمی یاد اینو از کجا شنیدم ولی فکر کنم تصویری بود حالا نمی دونم مثلا ماهواره بود یا که اینا .

- همینی که اشاره کردم اشاره به این موضوع داره که ما چون در سیستم مدیریتیمون واقفیم به این نوع ضعفی که داریم برای همین شاید برگشتیم خوب حالا زبان انگلیسیو عقب بزنیم تا تهدیدی نکنه به آموزشمون که بخواد در واقع هویت ملی یا هویت جوونیمونو در سن پایین تحت تاثیر قرار بده حالا اگر این سناریو باشه به نظر شما راه حل چیه ؟

کدوم همین که می ترسن ؟

- آره شما به عنوان یه مقام مسئول می خواید تو استان مرکزی سیاست گذاری بکنید ؟

چه پایه ای اون وقت ؟

- هر پایه ای که شما بگید .

اولا خوب این نمی شه حالا رو حرفای مارو خیلی حساب کرد روشون به هر حال باید بایستی با خبرگان این فن کسانی که تو بحث آموزش پرورش کودکان هستند تا .

- حالا من سوالو یه جوردیگه بپیچونم که شما البته اشاره کردید شما انشاءالله هر کدومتون 6 ،7 تا بچه دار بشید برای بچه هاتون چه کار می کنید در مورد آموزش زبان یا زبان فارسی یا زبان عربی یا هر چی ؟

من از همون اول از هر لحظه ای که بتونه بره سر کلاس می فرستمش کلاس ولی از اون طرف هم.

- کلاس خصوصی منظورته آموزشگاه ؟

آره حالا هر روشی که بشه مثلا زبانشا تقویت کرد الان فکر می کنم معمولترینش همون کلاسای زبانه دیگه هر لحظه ای که بتونه این کارا می کنم مثلا می گم بچه های خواهرمو گفتم اگر دست خودم بود اونارو خیلی زودتر می فرستادم .

- حتی با کتک .

*خوب به هر حال انگیزاننده هم مهمه می دونی .

ولی از اون طرف حسام شاید بدونه اخلاق منو من به شعر و ادبیات خودمون فوق العاده علاقمندم .

* یعنی در کنار زبان انگلیسی حافظ هم یادش می دیم .

- شما هم همین طور ؟

من دقیقا نظرم همینه یعنی زبانو باید اصلا نمی شه که کنار بذاریمش به هیچ وجه نمی تونیم کنار بذاریم داشته باشیمش ولی ادبیات خودمونو هم غنی می کنیم یه مثال یه شا گرد رفت پیش استاد گفتش آقا من می خوام با یک نفرمباحطه کردم من می خوام شکستش بدم دقیقا همون حرفی که شما زدید چه جوری راهش چیه استاد یه خط کشید اینجا گفت این شمایید این حریفته چه جوری می خوای شکستش بدی یه کم فکر کرد شاگرد یه خط کشید وسط این خط گفت اینجوری شکستش بدیم گفت نه این راهش نیست دوباره خطو پر رنگ کرد گفت دیگه چه راهی می دونی این بار یک کمی فکر کرد دو تا خط کشید گفت اینجوری داغونش می کنیم گفت نه این راهش نیست گفت پس راهش چیه استاد خطو کشید یه خط بزرگ کنار این کشید گفت تو اگر این بشی این خودش دیگه از بین میره .

- درسته .

ما نباید درپی از بین بردن باشیم ما زبان ما باید در واقع گفتیم که الان چه بخوایم چه نخوایم نیازش برامون باید این نیازو تقویت بکنیم در رفع اون باشیم و پیدا کردن اون باشیم اما این جور نباشه که حالا.

- قیمت گرون بهایی بدیم .

بهایی تعیین بکنیم واسش .

- خیلی بحثمون زودتر از اونی که فکر می کردم به اونجایی که می خواستم رسید هر نکته ای که دوست دارید خودتون اضافه کنید .

من فکر می کنم این چیزی که بحث شد راجب بحث دانشگاه که درسای دانشگاه به زبان انگلیسی تدریس بشه من اعتقادم بر اینه که ما در حال حاضر نه به اون چیزی که اونا می خوان رسیدن یعنی نه به اون می گم قیمت عقب زدن زبان انگلیسی توی مدارسم نه توی دانشگاه توی مدارس ما به بها با به دست آوردن زبان فارسی منتهی نشده یعنی ما با این حالی که زبان انگلیسیو اجازه ندادیم بیاد تو ابتداییمون ولی بچه های ما از نظر فارسی از نظر ادبیات فارسی هم چیزی نیستند می دونی .

*حتی بعدش .

حتی بعدش حتی توی دبیرستان ما توی دبیرستان اقای خوش گفتارو یادتونه شما یه آدم خیلی پر یعنی اون دلسوز بود که اون کارو می کرد الان خیلیا، خیلیا این جوری اون دید رو ندارن یعنی میان فقط در حد محفوظات کتاب ودر حد کتاب .

- ---

بله ولی من فکر می کنم اگر ما بیایم پایه ادبیاتمونو خوب قوی همون حرفی که احسان زد یعنی بیایم بحث ادبیات فارسیمونو خوب تقویتش بکنیم یعنی بیایم مثلا اونقدر گسترشش بدیم که بچه های ما توی دبیرستان مثلا بیان راجب بوستان سعدی راجب حافظ راجب .

- یه چیزی از ریتچیچر یکسری از اون تئوریهای زبان انگلیسی به عنوان زبان بین المللی براتون بیارم که یکم با این حرفای تو تناقض پیدا می کنه یکی از عاملهای حیات یک زبان فقط ادبیاتش نیست یکی از عاملهاش همون چیزی که از اول بحث شروع کردیم --- یا ابزاری بودن اونه وقتی که زبان انگلیسی وارد ایران بشه گسترده تر از اون چیزی که الان هست خودتون چند بار اشاره کردید که یا همون مثال رایانه خیلی ابزاری تر از زبان فارسی قرار می گیره در زبان یا دیسکورت مرتبطش در زبان ما ایرانیا زبان امروزی ما ایرانیا ممکنه خیلی سریع جا بیفته اتفاقا این خودش ترس داره که می گم با تقویت ادبیات فارسی لزوما بالانس درست نمی شه چون ادبیات و نوع آوری و کرتیت بودن کلا ادبیات یه قسمته فانکشن و--- یه قسمته وبعد بر می گردیم به قسمت اینترپرسونال یا فرد به فرد این زبان فارسی من و شما حالا نمی خوام بکنمش کلاس درس ولی من وشما که الان فارسی صحبت می کنیم اگر زبان انگلیسی هم داشتیم می تونستیم انتخاب کنیم که به زبان انگلیسی صحبت کنیم یا زبان فارسی صحبت کنیم ولی اگه من و تو در مورد کامپیوتر داریم صحبت می کنیم می خوایم یه علمیو با هم یاد بگیریم سریع سوئیچ می کنیم به زبان انگلیسی ولی می خوایم در مورد ادبیات حرف بزنیم دوباره بستگی داره اگه ادبیات انگلیسیو یاد گرفته باشیم به عنوان کودک می تونیم در مورد اون حرف بزنیم اگر نه که این طور زبان انگلیسی داره وارد می شه تو زندگییای ما به عنوان ابزار و من به شخصه در واقع تداخلی با ادبیات فارسی درش نمی بینم و آیا تقویت زبان فارسی اون مشکلی که حالاما فرض کردیم مسئولان درزبان انگلیسی می بینن اونا جواب میدن یا اصلا جواب به سوال دیگه ایه ؟

من می خوام بگم که هر چیزی هر چیزی که قراره توی یعنی چیزی که توی هیچ موجودیتی توی جامعه نداشته اول باید فرهنگش جا بیفته باید بیایم مقدمات ورودش رو به جامعمونون مهیا بکنیم آمادش بکنیم مزایاشا بگیم مضراتشم بگیم بعد وقتی جامعه آماده شد اون وقت اونا واردش بکنیم .

- خوشم اومد مضرات تا حالا هیچ کدومتون هیچ کجا مضرات زبان انگلیسی براتون گفتن یا همیشه فایده هاشا براتون گفتن از کودکی تا حالا؟

نه فکر نمی کنم توی ذهنم نمی رسه مضرات .

- یکی از مضراتی که اشاره کردی بگو .

مضراتی که اشاره شد یکیش این چیزی که فرضا به طور مثال مثلا داخل کردن لغتات انگلیسی توی محاوره فارسی .

- چه ایرادی داره ؟

خیلی ایراد داره به نظر من چون هر دو را داره ناقص انجام میده نه به عنوان بحث تخصصی ها لبنانیارو دیدی چه جوری صحبت می کنن ؟

- آره می دونم .

لبنانیا توی صحبتاشون مثلا توی جملشون مثلا 5 تا کلمشو عربی می گن 3 تاشو انگلیسی می گن یارو داره مثلا داره راجب

چه می دونم مثلا راجب فلان خواننده داره صحبت می کنه ها خوب هیچ لزومی نداره تو مردمت دارن عربی متوجه می شن تو عربی صحبت بکن یا من دارم مثلا راجب اون صحبت می کنم احتیاجی نیست وقتی طرف روبروم کاملا فارسی بلده مثلا فیلد صحبتمون توی بحث چیز نیست توی بحث تخصصی نیست احتیاجی نیست که بخوایم انگلیسی داخلش بکنیم یه وقتی هست من می خوام فرضا من می خوام راجب مثلا فرهنگ مثلا مردم فلان جا با شما انگلیسی صحبت بکنم خوب میایم پایه کارو می زاریم انگلیسی ، انگلیسی با هم حرف می زنیم ولی وقتی طرف مقابلم فارسه طرف مقابلم هم زبانه خودمه دیگه احتیاجی نیست که بخوایم انگلیسی صحبت بکنیم این یکی از مضراتشه به نظر من .

* خوب همون دیگه الان لبنانیایی که شما می گید اصلا صحبت کردنشون اونه .

درسته اونجوری شده ولی اون کاری نباید بشه شده .

* آفرین قسمت بعدش شاید بشه گفت گر چه اگه ایده بدی شاید بتونیم ها مضرات دیگه ای براش بگیم .

- من یک مضرتی در ذهنم هست که برای ختم کردن .. . حرفی دارید اضافه کنید .

می گم من صحبتم نیمه کاره موند من فکر می کنم این بحث تخصصی توی دانشگاه ما به جد باید انجام بشه به خاطر چی به خاطر اینکه ما بحث بعد از دانشگاه حداقل تحصیلات آکادمیکمون ورود توی بازار جهانی داریم میشه از توی دوران دبیرستان خیلی از ما به این فکر نکنیم که مثلا می خوایم با یه دانشجوی هم رشته خودمون اون ور دنیا ارتباط برقرار بکنیم می خوایم فلان مقاله رو ترجمه بکنیم می خوایم فلان کتاب و بخونیم یا اصلا بخوایم فلان چه می دونم یه محصول اصلا بخریم بیایم راجب اون محصول اطلاعات بگیریم یا می خوایم یه مکاتبه ای بکنیم من فکر می کنم توی بحث با توجه به نیاز اطلاعاتی امروز دنیا نه ایران دنیا احتیاج هست که توی دانشگاه ما به جدیت توی هر رشته ای ، توی هر رشته ای بست پیدا بکنه حالا دیگه بستگی داره به نظر بقیه دوستان .

* سیاست گذاران کلی .

آره .

- شما هم اگه می خواید نکته ای اضافه کنید من انشاءالله حرفاتونو گوش می کنم بعد هر سه نفر اهل ایمیلید دیگه احسان ماشاءالله بعد باهاتون تماس می گیرم بعد همین امضایی که می گیرم ازتون اینجا اشاره کردم اگه از حرفای شما خواستم استفاده بکنم حتما کل اون صفحه رو نشونتون می دم که چه جوری از حرفای شما به عنوان مثال به عنوان بحث قسمتی از بحثم استفاده کردم و اگر راضی بودید استفاده می کنم اگر نه که استفاده نکنم یا با تغییراتی که شما دادید استفاده بکنم .

دست از سر کشور ما بردار .

- اون طرف به من فشار میاد یعنی شروع کردم تازه این چیزا شروع شده مرسی .

- عرضم به خدمتتون گفتیم که 31 جولای 2007 بعد باز اول این ضبط صدا همیشه می گم که هرمطلبی ازاین صحبتا استفاده کنیم به صورت اسم مستعار خواهد بود و قبل از استفاده در تزم حتما به یه شکلی بهتون نشون می دم حرفاتونا بخوام نقل قول مستقیم کنم در تزم .عرضم خدمتتون که به صورت مختصر اول خودتونا معرفی کنید بعد از یه جایی شروع می کنیم .

مجید بروجردیان دانشجوی کارشناس ارشد مهندسی صنایع دانشگاه آزاد اراک بعد لیسانسم مهندسی شیمی بوده سن 28 سال چیز خاص دیگه ای ندارم .

- دانشجوی فوق لیسانس مهندسی صنایع دانشگاه آزاد اراک چون حالا می گم می خوام اول اسمارو داشته باشم .

من مرتضی بردی هستم 26 سالمه لیسانس صنایع خوب کارمم که تازه مدرکما گرفتم که بخوام کار بکنم ولی تو گرافیک قبلا کار می کردم .

* من میثم سروشم فارغ التحصیل رشته مهندسی مکانیک دانشگاه آزاد اراک از زمانی که فارغ التحصیل شدیم جایی به صورت رسمی کار نکردیم .

- خوب عرضم به خدمتتون که من تو ذهن خودم می بینید که پرسشنامه یا چیزی جلو روم نیست توی ذهن خودم خاطرات شما یا صحبتهای شمارو به چند قسمت تقسیم می کنم یکی قبل از دوران دبستانتون یکی دبستان و راهنمایی و دبیرستان و یکی میرم سراغ دانشگاه و بعد از دانشگاه در مورد در واقع خاطرات قبل از دبستانتون من همیشه یک مثال از خودم میزنم که مثلا بچه بودم از این آدامسایی که فکر کنم ترکی بودن می گم بچه بودم یعنی 4 ،5 ساله ،ها بعد عکس و اینارو نقاشی می کردم حروف لاتین زیرشم نقاشی می کردم بدون اینکه بدونم چیه یادتون هست که اولین باز یعنی اگه بگن زبان انگلیسی اولین بار کجا برخورد کردید به عنوان کودک یادتون میاد چی بوده ؟

تلویزیون کارتونا و اکثرا تیتراژاشون همون موقع می ذاشتن الان دیگه نمی ذارن .

- شما ؟

منم تیتراژا ولی تو ذهنم نیست دقیق کدوم فیلم .

* البته یکی هم لباسایی که می پوشیدیم بچگونه بعضیاشون داشت اون جوری که یادم میاد.

- لباسای بچه گونه حروف لاتین داشت ؟

حالا لزوما هم انگلیسی نبود درسته.

* ایرانی نبود درسته.

- می خوام یکم خودتون حرف بزنید من در طول مصاحبه سعی می کنم کم حرف بزنم احساستون نسبت به زبان انگلیسی چیه

احساس اگر زبان فارسی بین المللی بود خیلی بهتر بود.

- بهتر بود؟

ولی به هر حال دیگه مجبوریم دیگه .

* احساس الان یا احساس اون موقتون ؟

- فرقی نمی کنه اگه اشاره می کنید به احساس اون موقتون فرق کرده با احساس الان اگر احساس خاصی نسبت به زبان انگلیسی دارید ؟

حالا غیر از اینکه یک زبان بین المللی هست و یک الزامی میاره برای آدم برای یادگیریش همین دو زبان یاد گرفتن یا چند زبان یاد گرفتن یک تاثیر فکر می کنم تو روحیه تو شخصیت آدم می تونه داشته باشه همین چند زبان یاد گرفتن آدم می تونه بیشتر به چند زبان فکر کنه حتی این خوب جالبه در نوع خودش یک هم ضرورتی که برای ما وجود داره درمورد یاد گرفتن زبان ما هر جا الان یکی علاقه شخصیمون هست گفتم که یا حالا ضرورت چی هست اینکه چیز دورنیه که نیاز داریم یاد بگیریم ولی حالا مصداقش تو بیرون این می تونه باشه که ما هرجا بخوایم برخورد داشته باشیم در مورد کاری یا غیر کاری نیاز داریم به زبان انگلیسی ما تو اینترنت بخوام بریم یا کامپیوتر نیاز داریم به زبان انگلیسی یا کتابی حالا یا داستان یا کتابای تخصصی مربوط به رشته های خودمون نیاز داری برای همین اینم مارو.

- صحبتهاتون یه کم مخالف صحبتهاییه که اول ایشون کرد یعنی جمله گفتن یه دفعه پریدن به زبان فارسی که زبان فارسی اگه بین المللی بود بهتر بود.

شما احساس خواستید .

* شاید ایشون داره احساسو می گه.

- نه می گم حرفاتون در مقابل هم دیگه هست ولی هیچ کدوم نمی گم کدوم غلطه نقض نمی کنم .

خوب منم شاید از اینکه زبان فارسی بین المللی بود راضیتر بودم ولی الان باز اون موقع من می رفتم انگلیسی یاد می گرفتم به خاطر دلایل دیگه ای .

- چه چیزای دیگه ای یاد می گرفتی اگر زبان انگلیسی یاد می گرفتی ؟

گفتم همین آدم چند زبان بتونه یاد بگیره بتونه ارتباطاتش با دیگران خوب .

- خوب آخه بیشتر نیازهایی که اشاره کردی که الان زبان انگلیسی به همراه داره اگر زبان فارسی بین المللی بود خود به خود با فارسی منطبق می شد .

شاید من بتونم این سوالو جواب بدم چون که نظر شخصیه من کلا زبان دیگرو یاد گرفتن دوست دارم حالا گذشته از اینکه انگلیسی لزومشه من اول دوست دارم حالا گذشته از اینکه انگلیسی لزومشه ما اول امدیم سراغش چون معتقدم بخش مهمی از فرهنگ هر کشوری زبانشه یعنی ناخودآگاه شما زبانشا که یاد بگیری چیزای دیگشونم می تونی باهاش آشنا بشی مثلا یک چیز جالب تو انگلیسی اینکه فرض بگیریم مثلا برای آقایون یه پسوند هست برای خانومام مجرد متاهل خوب حالتای مختلفش خوب جالبه وقتی ما معادلات فارسی نداریم فقط وقتی می تونی باهاش مواجه بشی که بری یه زبان دیگه یاد بگیری وقتی رفتی یاد

گرفتی می فهمی تو فرهنگشون چه چیزی هست یا مثلا که اونا وقتی ازدواج می کنن خانوما فامیلیشون به فامیلیه همسرا عوض می شه درسته خوب تو فرهنگ ما این نیست برای این چیزجالبیه که ما اینجا بهتریم به نظر من این جور چیزا وقتی بحثش می شه این طور چیزا را باید ملاک قرار بدی به نظر من اینکه ما بتونیم با یاد گرفتن زبان این چیزای فرهنگ این چیزای احساسشو با احساس خودمون مقایسه کنیم .

* به هر حال با یاد گرفتن زبان تفاوتهای فرهنگیو متوجه می شیم می گیم تفاوت .

تو کسب وکارم البته من شنیدم یه تغییراتی انجام شده بود بازرگانان انگلیسی چون خودشون زبان بین المللی دارن و زبان بین المللی مال خودشونه از بقیه بازرگانا و تجارت اونا کسایی که تاجرن عقبتر هستن چون اونا اکثرا دوتا زبان بلدن ولی انگلیسیا یک زبان بلدن واسه همین به قول معروف دامنه اطلاعاتشون پایینتره و عقب می افتن .

* تو ایران خودمون موفقترین تاجرا ترکن شاید به خاطر این باشه که یکم آدما زبلین ولی بخشیش مال اینه که چون هم با ترکا می تونن ارتباط برقرار کنن هم با فارسا ولی ایرانی که فارس زبانه فقط با فارسا می تونه راحتتر معامله کنه .

- ok نکته جالبیه خوب پس لزوما مباحث که ایشون گفتن راجب نیازهای درسی نیازهای اقتصادی به زبان انگلیسی فاکتور نیست یعنی فکر می کنید زبان فارسیم اگر حتی زبان بین المللی بود یه زبانی بود که بلاخره شما بخواید بخونید ؟

ببینید دقیقا همین جوریه چون ما الان خودمون عربی یه مقدار کار کردیم حالا شاید ترکی هم دوست داشته باشیم یاد بگیریم نه زبان هست فقط به خاطر دلایلی که یکسریهاشونا گفتم دیگه آشنایی با فرهنگ ارتباط برقرار کردن .

* خدمت مثلا سربازی من یه جایی اونجا بودم که تقریبا می شه گفت از همه ملتی اونجا بود یعنی آسایشگاهی بودیم که 7 ،8 نفر بیشتر نبودیم ولی هم ترک هم کرد هم شمالی همه جور داشتیم بحث زبان اونجا برای ما خیلی جالب شده بود یعنی اولین کاری که کردیم گفتیم آقا بیاید یه زبان واحد معرفی کنیم چون هر دونفری که مثلا ترک بودن با هم ترکی حرف می زدن بعد که این کارو کردیم همه فارسی حرف می زدیم بعد دیگه یواش یواش سعی می کردیم به هم دیگه یاد بدیم که حالا اون چیزای مختصر اولیه این شعرایی که می خونید و اتفاقا خیلی جالب شده بود مثلا ما با خیلی چیزای هم دیگه یواش یواش داشتیم آشنا می شدیم مثلا شما به این چی می گید چرا به اینه می گید مثلا شاید برای یه آدم اخمو توحالتای مختلف اخمش اسم اون آقا بشه مثلا اگر به یک نفر بگن داش ... یه همچین چیزی یعنی دیگه اخماش خیلی تو همه یعنی دیگه واقعا اوج عصبانیتشه ولی مثلا ما کلا می گیم اخمو حالا یکمی اینجوری باشه خیلی این جوری باشه این بحث زبان این جور جاها .

- دوتا مسئله پس به نظر من می رسه یکی اشارت به مبحث فرهنگیو علاقتون به اینکه حالا با فرهنگ مقابلش آشنا بشید یکی مبحث اقتصادی و درسیو در واقع اون شغل حرفه ای شما که شما رو مرتبط می کنه با زبان بین المللی به نظرتون این دوتا پایاپاین یا اینکه با هم دیگه ارزششون فرق می کنه یعنی کدوم یکی اولویت داره براتون اینکه الان شما سرکلاس زبان با هم الان نشیتید کدوم اولویت بوده که شما رو اورده اینجا ؟

لزومش دیگه اینکه به برای کارو درسمون .

- یعنی لزوم نیازهای اقتصادی و سیاسی و اجتماعیتون ؟

درسیمون اقتصادیمون .

* البته به نظر من خوبه حالا اون نیازهای درسیرو تو اون نیازهای کاری چون شما اون رشته رو انتخاب کردید که بعدا بتونید شغلی داشته باشید و از نیازهای شغلی شما این بوده که حالا زبان انگلیسیو شما یاد بگیری .

البته همش این نیست بخش اعظمش .

* بخش اعظمش .

وجودش اینجا احساس شده دیگه .

* افزایش توانایی هامون بیشتر حالا تو این زمینه فقط نیستش تو زمینه های دیگه هم کار می کنم نه فقط زبانو انتخاب کرده باشی تو راه مثلا افزایش توانایی هامون یکسری برنامه هایی داشتیم که زبان جزوش بود به نظر من که الان دنیا ، دنیای ارتباطاته دنیای ارتباطات خوب اولین بحث یعنی اولین به قول معروف وسیله ارتباطی زبانه شما وقتی می تونی ارتباط برقرار کنی که زبان الان فیلمایی که میاد دنیای اینترنت اینا همش با زبانه یعنی اگر شما زبانو بلد نباشی نمی تونی ارتباط برقرار کنی یعنی من به هر حال الان دنیا کوچیک شده یعنی به قول معروف داره دهکده می شه اگه نخوام نتونم با به قول اهالی این دهکده که انگلیسیو اکثرا بلدن ارتباط برقرار کنم زیاد نمی تونم از زندگیم استفاده بکنم هر چند که ما تو ایران چیز هستیم به قول معروف محدود شدیم مردم بسته هست ارتباطمون خیلی کم شده .

- همین حرف شمارو دنبالشا بگیریم حرف از مرز زدید بگذریم از اون چیزی که در این چاردیوادی اتفاق می افته شما راسته حسینی وقتی در واقع از اینجا خارج می شید نیازهاتون با زبان انگلیسی یا برخوردهاتون با زبان انگلیسی در کوچه و خیابان یا یک اصطلاحی که یکی از بچه ها بود یکی از دوستان به کار برد می گفت روزمرگی در روزمرگیتون برخوردتون با زبان انگلیسی چیه شما به عنوان یک دانشجوی فوق لیسانس شما به عنوان فارغ التحصیلی که به دنبال کار هستید و شما هم همین طور؟

تو روزمرگی شما حساب کنید هر وسیله برقی که من بخرم باید.... اگه جنس خوبشا بخرم که احتمال زیاد ایرانی نیست مال هر کشوری که باشه کاتالوگش حتما انگلیسیه ، حتما انگلیسیه حالا شاید چند زبانه باشه ولی اون زبانی که من بیشتر می فهمم از بقیه کلمات بیشتری می دونم می فهمیدم یا کلمات بیشتری ازش می دونم رو انگلیسیه این اولین روزمرگی می شه گفت .

* سینما .

- سینما ؟

سینمای ایران نه سینمایی که ما نگاه می کنیم اکثرا سینماهای امریکارو نگاه می کنیم چون که سینمای غالب اصلا فرهنگ غالب فرهنگ امریکاییه الان فرهنگی که تهاجم می کنه خودشا غالب می کنه .

- خوب گفتی سینما من نگفتم ها خودش گفت شما فیلم امریکایی از کجا دید ؟

تو خونه .

- تو خونه از کجا می بینی؟

مثل اینکه به قول معروف .

- فیلم زبان اصلی منظورته دیگه؟

بله دیگه .

- مگه فیلمای زبان اصلی الان تو فروشگاه ها عرضه می شه ؟

دیگه به هرحال ما تهیه می کنیم دیگه .

- خوب دوست دارم بدونم از کجا تهیه می کنید؟

حالا اگر خواستی ما بهترشم داریم .

- نه جدی می گم موضوع داغیه ما در مورد مرزها صحبت کردیم و گفتیم که خوب منم .... که خارج از چارچوب این کلاس زبان شما میرید فیلمای امریکایی نگاه می کنید من با دانشی که حالا تو این سه چهار ساله که ایران نبودم فرق کرده باشه ولی سینما فیلمای امریکایی غیره دوبله نمی ده کلا فیلمای امریکایی کم پخش می کنه فروشگاههای عرضه فرهنگی هم که فیلمای امریکایی داشته باشه صددرصد دوبله شده .

اون زیرزمینیه .

* البته حالامن می خوام یه چیزی بگم ما یه بار یه خانوم اومده بود تو کلاس تو موسسه این خانوم خودش انگلیسی بود ولی فرانسه تدریس انگلیسی می کرد و اون سوال هم برای اون خانوم مطرح بود حتی ایشون وقتی کتابارو دید خیلی تمجید کرد گفتش این کتابا ، کتابای روز دنیا هستن ولی برای اون خانومم این سوال مطرح بود که در واقع شما اینجا امکان یک چیز ندارید امکان سمعی بصری ندارید براش این سوال بود که می گفت شاید من احساس می کنم تنها ضعف شما تو اموزش زبان مشکل سمعی بصریتون بود که البته من به طنز بهش گفتم شما نمی دونید این بچه ها هر کدوم 3 ،4 تا دی وی دی .

البته می شه گفت خوب که تلاش غرب تلاش امریکا یا انگلیس حالا امریکا مخصوصا تو صدور فرهنگ خودش چون که شما ویندوز اکسپی رو تو اروپا بخرید باید پول بدید ولی ما نه ما مجانی بهمون میدن مثلا من نمی گم که.

* دقیقا به این شکله ما فیلمارو در اختیارمون میزارن و فیلمم همین طور فیلمی که روی پرده هست توی امریکا ما شاید زودتر از پرده امریکا می گیریمش اینجا یعنی امریکا سعی داره اون فرهنگ خودشا به قول معروف حالا به قول چیز بگم صادرات کنه به کشورای دیگه .

- حالا این بحثیه که می خوام یه ده دقیقه ای روش مانور بدیم مسئله فرهنگی ولی ؟

از کجا فیلم میاریمو شما می خوای بدونی چه طور؟

- اونا که حالا حدس میزنم یا دارید در مورد ماهواره حرف می زنید یا از اون ور .

نه اصلا هست اصلا.

*اونقدرم زیرزمینی نیست دیگه .

اصلا دی وی دی ، دی وی دی اورجینال .

* مثلا انیمیشنهای روز دنیا توسط شرکت ..... تو دبی ترجمه می شه همش اومد واسه ما دیروز 15 تا گرفتم گفتم به شما هفته گذشته همه دیگه دو زبانه هست دیگه دوبله فارسیه صحنه ای هم نداشته اونابیم که داشته حذف شده .

- دوبله که فارسیایی که ایشون در مورد زبان انگلیسی صحبت می کنن دیگه ؟

نه دی وی دیه دیگه .

* اصلا دی وی دی اورجینالی که از امریکا میاد اصلا نیاز به ترجمه نیست انگار یکی اورده گذاشته تو مغازه میگه بیا بفروش .

- دیگه نیازهای روزمرگیتون چیه شما یک مثال بزن صبح که از خواب بلند می شی غیر از نگاه کردن به پشت کالاها که نوشته مد این چاینا دیگه به چی نگاه می کنی؟

دیگه می گم همین تلویزیون و همین سی دی هایی که در اختیار ما قرار می گیره دیگه اینترنت کامپیوتر.

* شاید استفاده از لغات حالا یک زبان دیگه شاید مثلا اگه شما ترکی بلد باشی اونقدر کلاس اجتماعی نداشته باشی که انگلیسی بلدی انگلیسی از کلاس اجتماعی بیشتری برخورداره درسته حتی شما میری مثلا تهران حالا مثلا اصطلاح کنسل شده من دقیقا راننده مینی بوس راحت بهم گفت کنسل شده گفتم یعنی چی حالا فکر کن تو شهرهای بزرگ بهترم می بینی که از زبان دیگه مخصوصا حالا زبان بالای دنیا انگلیسیه .

این درسته حالا ولی من شخصه چنین چیزی برام مهم نیست یعنی من حالا ترکی یاد بگیرم یا انگلیسی .

- یعنی پرستیژ زبان برات مهم نیست ؟

پرستیژ اصلا مهم نیست برام فقط اون نیازها هست که منو سوق میده نیازها هم گفتم فقط کاری واسه همینه که میرم می شینم پشت یک فیلم می خوام ببینم یا اینترنت حالا یک کار غیر ضروری همین که زبان بلد باشم برای خودم خوبه همین یک نیازه برای من .

* توی کامپیوتر هم البته اپلیکیشن ها برنامه هایی که کار می کنیم برنامه ها همه محصول همون ورن یعنی کمترمی بینید برنامه اگر تو ژاپن هم تولید شده باشه زبانش زبان انگلیسیه پس ما لازمه که یکسری کلیاتی از زبان بدونیم تا بتونیم از برنامه استفاده بکنیم سرچ بکنیم ودر ضمن اینکه الان فرمایش آقای کیشانی توی تهران مد شده اصلا یاد گیری زبان مثلا طرف اصلا نیازی هم نداره مثل اینکه حالالباسشا می خره باید زبان هم بلد باشه و فقط کلاسشم بره از یک طرف هم مد شده یاد گیری زبان

.

بعد اینکه می گن که به کار بردن اصطلاح یکسری کلمات اینجوریه که مثلا طرف عمدا استفاده می کنه مثلا برای کلاس .

- قسمتی از همون بحث پرستیژشه .

پرستیژ ولی به نظرتا جایی که من دیدم این جوریه هر چی لول سواد طرف میره بالاتر این قضیه ناخودآگاهتر می شه هرچی میاد پایین تر خودآگاه می شه مثلا یک آدمی که فرض کن دکترا داره سعی می کنه عمدا استفاده نکنه یا اگر استفاده می کنه مثلا ناخودآگاه .... مثلا سر کلاس یه واژه .... که انگلیسی می گه ولی هرچی میاد پایینتر مثلا عمدا استفاده می کنه یکسری کلماتو رو همین حساب هم هستش که تو جامعه که نگاه می کنی اون جامعه بیشتر ، بیشتر تحصیل کرده سطح بالا نیستن بیشتر پایینن بیشتر می بینی که این کلماتو استفاده می کنن خیلی جا افتاده خیلی جایگزین کلمات زیبای خودمون شده .

* خیلی از اقوامی که مثلا آشنایی زیادی با زبان انگلیسی ندارن برای اینکه پرستیژ خودشونا بالا ببرن میان استفاده می کنن از این واژهها و دقیقا هم درست می گه این دوستمون ولی اساتید و هر چی طرف لولش بالاتر باشه به صورت ناخودآگاه کمتر استفاده می کنه به صورت نا خودآگاه استفاده می کنه .

- من خودم این بحثا خیلی دارم که در واقع با برادر خودم که می گه که شما دانشجوی دکترایی هیچ وقت انگلیسی با ما صحبت نمی کنی چون من می گم خوب من دارم فارسی باهات حرف میزنم دلیل نداره انگلیسی صحبت کنم حالا این بحث پرستیژشم بحثیه که اشاره کردید خیلی هم به موقع اشاره کردید صدرصد مفیده می خوام برگردم به مبحث فرهنگیش که اشاره کردید شما اشاره کردید که دارن فرهنگشونو صادر می کنن از اون طرف شما از اولش اشاره کردید که نیاز دارید به زبان انگلیسی شما به عنوان اول یه اشاره ای بکنم به یه قسمتی از ادبیات اون تزی که من دارم می نویسم گروهی هستن که اعتقاد دارن که زبان انگلیسی قسمتی از همون اینپریالیسمو در واقع استکبار جهانیو این حرفاست که زبان انگلیسی همون طور که شما گفتید دارن به عنوان یه پیاده رویی عرصه می کنن که تو اون پیاده رو قراره فرهنگشونو بفروشن و به صورت غیر مستقیم .... درواقع کلونی کردن مدرن از طریق همین زبان انگلیسی حالا به شکلای مختلف این حرف شما در مورد صادر کردن فرهنگشون با اون خیلی قشنگ وصل می شه به همدیگه در اون فرهنگ ایشون عامل استکبار جهانی محسوب می شن یک مدرس زبان انگلیسی به صورت مستقیم ابزاری استفاده می کنه که حتی

خودش هم آگاه نیستا مدرس زبان در کشورهای در حال توسعه خودشم آگاه نیست که داره شاید به یک شکلی خیانت می کنه به مردم خودش خیلیاشون امثال ایشون یا من فکر می کنیم داریم خدمت می کنیم فکر می کنیم در واقع دنباله رو حرف ایشون فکر می کنیم داریم ابزار پیشرفت فردی اجتماعی اقتصادی رو به افراد میدیم ولی میگم ادبیات بزرگتری هست که به این به یه دید دیگه نگاه می کنه دوست دارم بدونم که حالا شما یکیتون اشاره کردید به قضیه فرهنگی یکی اشاره کردید به مبحث نیازهای روزمرتون دوست دارم بدونم که آیا هر سه تاتون به این قضیه آگاه هستید و اگر آگاه هستید چه جوری برخورد می کنید با این قضیه یعنی چه جوری نمی خوام لغتی که مد نظرمه به کار ببرم و اصطلاحییه که جلال آل احمر در فارسی ایجاد کردن ولی دوست دارم خودتون بهش اشاره کنید .

غربزدگی منظورته ؟

- حالا به یه شکلهایی ؟

روشنفکری ؟

- چه کار می کنید که در واقع هزینه می کنید زبان یاد بگیرید دیگه چه کار می کنید یا فیلم امریکایی نگاه می کنید چه کار می کنید آیا اصلا این براتون مشکل نیست یعنی اینکه آدم فرهنگ اون طرف رو نه تنها به شکل با اون فرهنگ برخورد بکنه ؟

جذبش بکنه .

- بلکه جذبش بکنه با این آیا مشکل ندارید اگر مشکل دارید چه جور حلش می کنید ؟

این به خیلی چیزا برمی گرده بعد این مخصوصا به خود من برمی گرده منی که قبل از اینکه استارت بزنم انگلیسیو یاد بگیرم خوب من اگر یک جوری باشه که من نسبت به زبانم فرهنگم معتقد باشم خیلی علاقمند باشم یعنی خیلی چیزاما باور داشته باشم خوب وقتی هم که زبان یاد می گیرم فقط کاربردی یاد می گیرم این بحث تو زبان هستش که شما همین "ام "و"ایز"و"آر"و" بوک" و اینارو یاد می گیری بعد یه اصطلاح انگلیسی دیگه بقلش یاد می گیری چون اون یه چیز دیگست اون چیزیه که اونا می خوانه مسلم ما هم که نمی خوام شما اسم کتابو یاد بگیری یعنی "بوک " اونا می خوام یه اصطلاح دیگه بقلش میاد که جزء زبانه پس اون اصطلاح بار دیگه ای داره خوب من فیلترام سریع می گیره دیگه می فهمم که اینجا .

- یعنی شما خودت احساس می کنی که قبل از اینکه بخوای بری زبان یاد بگیری یه فیلترایی برای خودت درست کردی که ؟

نه اینکه درست کردم نهادینه شده اون برمی گرده به تربیت خانوادگیم به خیلی چیزا آدم که تو زندگیم بودن و چیزای دیگه یعنی من 1000 سال دیگه هم زبان بخونم مطمئنم سرووضعم عوض نمی شه .

- حتی اگه یه فیلم امریکایی هم در کنارش نگاه کنی و ؟

اصلا هر چیزی .

- 90 تا از سی دی های مد زبان آموزی چیه یه زمانی سی دی بود سی دی هایی که الان .

مثل " هو دو یو" .

- آره دیگه ؟

من اصلا اونا رو تو بچگی دیدم تو همون موقع اون زمانا که ..... تو ابتدایی راهنمایی من کلاسارو رفتم .... این چیزارو دیدم حتی اولین معلم ایرانی نبود خانم هندی بود که اصلا فارسی واقعا بلد نبود وقتی می اومد از همون اول تا آخرش انگلیسی صحبت می کرد ولی نه من مشکلی نداشتم چون اون چیزی که داشتم همیشه بهش اعتقاد داشتم .

* خوب البته من حالا آقا مجید می گن ولی من زیاد حالا زیاد که تو یه جاهایش موافقم من خودم آدمی نیستم که رو یک چیزی تعصب بذارم .

- مخالفید با هم بگید ها من دوست دارم دعوا بشه این وسط .

نه تعصب نه اصلا با هم بحث می کنیم کلا تعصب من خودم اینجوری نیستم یعنی جایی که خوب من واسه این فرهنگ شاید ساخته نشده باشم یا شاید ساخته شده باشم شاید تو فرهنگ من یکسری چیزا هست مثل تعصب که من خیلی دوسش دارم یا خیلی چیزا هست که من دوست ندارم مثل به قول معروف .... مثل دارم می گم یا یه چیز دیگه که من دوسش ندارم یعنی این ارتباط بین فرهنگها یا زبانها اینا باعث می شه که اگه من یک فیلمی ببینم یک چیز جالبی توش چیز بکنم یه جوری پیدا می کنم کما اینکه ما مثلا فیلم امریکایی می شینیم میذاریم می گیم نگاه نکنید ولی تو تلویزیون میذاره دو ساعت سه ساعت بحث فلسفی می کنه راجبش اون نکات خوب که تو فیلم هست رو ما بتونیم بگیریم حالا نیاز به اصطلاح جنبه به قول معروف غربیشو ببخشید جنبه سکسیشو بخوایم بگیریم شما بستگی به خودت داره که چقدر از اون فیلم یا از اون چقدر چی کنی .

- چی برداشت می کنی.

چی برداشت می کنی بستگی به شخصیت خودت داره در ضمن که الان دیگه به نظر من باید یواش یواش چه بخوایم چه نخوایم باید فرهنگهای جدا از هم رو کنار بذاریم یک فرهنگ واحد حالا ما شاید عقب افتادیم از این جریان و ضررش بیشتر به

خودمون می رسه چون ما نمی تونیم فرهنگمونا صادر بکنیم ما تو ارتباطات ضعیفیم پس نمی تونیم اون فرهنگ اون امریکاییه تو ارتباطات و تو تکنولوژی قویتره پس می تونه فرهنگ خودشا صادر بکنه .

* خوب یه فرمایشی ایشون می فرماین به نام فرهنگ واحد خوب حالا اینجا بیایم چیز بکنیم که کی گفته فرهنگ انگلیسی فرهنگ در واقع محور باشه ؟

چون اونا زودتر شروع کردن .

* فقط به دلیل اینکه زودتر شروع کردن آیا برترن ؟

نه برتر نیستن ولی زودتر شروع کردن .

- آقای بردی اشاره کرد فرهنگ واحد و یا فرهنگای غیر واحد کدوم بهتره به سمت اصطلاحاتی مثل دهکده جهانیو اینا همه رو شنیدید آیا همه چیز به سمت یکی شدن پیش بره در جهان خوبه یا همه چیز متفاوت و غیر یکی بودن خوبه ؟

خوب به هر حال این یک جریانی هست که پیش اومده ما اصلا نمی گیم خوبه شما اگر یک سیلی میاد شمارو با خودش میبره نمی پرسه شما آیا موافقید آیا موافق نیستید در صورتی شما .

- می تونی جلوشو بگیری .

در صورتی می تونی جلوشا بگیری که کار کرده باشی .

* اجازه بدید ما می گم مثلا اونا یکسری رو راه انداختن خوب ما هم یکسری راه می ندازیم نمی تونیم.

خوب راه بندازین .

- ..... بسیجیه ها.

نه، نه، نه کاملا درست می گه .

* نه ما نمی گیم راه ندازید راه بندازید ما چه کار کردیم تا الان .

- نه ایشون می گه که.

بحث خراب شد .

* اولا لزومشه که بحث کنیم .

- ایشون می گه که اصلا تبادل فرهنگی نکردیم که بخوایم روبروشون باشیم.

ببینید می خوام یه چیزی به شما بگم ببینید در مورد بحث زبان ما سه جمله داریم مثلا در یک دوره ای زبان یونانی زبان غالب دنیا بوده اصلا زبان علم بود دانشمندای زیادی که اصلایونانی نبودن به اون زبان می اومدن.

* ارتباطات ضعیف بود .

نه اجازه بده نه از سراسر دنیا بعد آمد و زبان عربی زبان علمیی دنیا شد بسیاری از دانشمندای کشور خودمون که زبان اصلیشون فارس بود ولی به این زبان علم یاد می گرفتن و به این زبان می خوندن و می نوشتن کتاباشونم می نوشتن حالا در دوره سوم زبان غالب دنیا زبان انگلیسی هست متوجه هستی .

* میثم جان شما از این قضیه یکم زود گذشتی .

نه می خوام یه چیزیا بگم شما اجازه بده .

* اصلا چرا بد چرا مثلا یونانی بود چرا شد عربی؟

نه می خوام نه فقط یه سیری یه سیری .

* یه سیر تاریخی داشت اینجوری بودحالا ایشون می گن فرهنگ واحد.

نه این چرا داره .

* فرهنگ واحد نه می دونی تفاوتهای فرهنگی باعث شناخته شدن انسانها می شه .

حتما ما نمی گیم که این هست این خوبه یا بده ما می گیم داره می شه یعنی یه چیزی که یه فرهنگ غالب یکی که بیشترتکنولوژی داره بیشتر کار کرده .

* ببخشید تا من یادم نرفته یونانی بود بعد شد عربی چون دانشمندان بیشتری عربی زبان بودن و قدرت انفرادی اون .

- ایشون می گه که در مقابل فرهنگ غربی ما کار نکردیم که بخوایم فرهنگ.

یعنی آدمایی که می دونستن بیشتر عربی می دونستن ولی غالب .

* ما مثلا سد می سازیم برای چی سد می سازیم سد می سازیم پاسارگاد خودمونو داریم می کنیم زیر آب یعنی این سدو می سازیم اون سدا نمی سازیم .

نه می خوام اینا بگم می بیند که ایشون می گه که خوب پس چون این هست خوب هست .

* نه ما نمی گم خوبه .

من نمی گیم که لزوما خوبه .

* ما نمی گیم اصلا هیچ کدوممون نمی گیم .

نمی گم بده ها ولی .

- من فکر کنم سوالم این بود که شماها چه جوری با این تناقض در واقع برخورد می کنید به عنوان یک فرد بریم سراغ محتشم

من که درست جواب نمی دم .

- شما درست جواب نمیدی یه کم پرت شدی فکر کنم با این بحث .

من فکر می کنم درست می گید یکی از اهداف اونا هست که ما رو به اون سمت پیش ببرن ولی این دلیل بر این نمی شه ما اینا رها کنیم کاملا ما اگر بخوایم مبارزه کنیم لزومش اینه که اول یاد بگیریم بشناسیم اونارو و بعدا بتونیم با اونا مقابله کنیم .

* دقیقا کاری که اونا در مقابله با ما کردن یعنی اول اومدن کتابامونا بردن فرهنگمونو بردن .

ما با همین فکر که بخوایم رها کنیم اونا اینا می خوان این کاملا اشتباه .

- خوب من اشاره کنم به یک چیزی که از سایت ایسنا فکر کنم مال 3 ،4 ماه پیش بود خوندم که وزیر آموزش پرورش اعلام کرد که بعد از اینکه تدریس زبان انگلیسی رو در دبستان در چند شهرستان به صورت آزمایشی اجرا کردیم این طرحو کنسل کردیم کنسل انگلیسیه .

لغو کردیم .

- لغو کردیم و از این حالت آزمایشیش این نتیجه ای که می خواستیم نگرفتیم و وقتی ازشون پرسیدن که پس برای چی گفتن که خیلی زوده در دبستان ما بیایم با زبان و فرهنگ بیگانه بچه ها را آشنا بکنیم برای همین بهتره که بذاریم در دبستان با فرهنگ و ادبیات ایرانی آشنا بشن و بعد از همون دوره راهنمایی شروع کنن که چون به قول ایشون فیلتراشون ساخته شده باشه احساستون نسبت به این قضیه چیه چون الان ایشون داره یه حرف میزنه که کاملا در تناقض با این برنامه هست چون ایشون می گه نه ما باید برای اینکه بتونیم بر دشمنمون غالب بشیم فرض و بر این بگیریم که کشورای انگلیسی زبان همه دشمن ما هستن باید به زبانشون آشنا بشیم که با اون زبان علیه خودشون استفاده کنیم خوب این قضیه پس چی می شه ؟

البته من به این شدت نگفتم که اونا دشمن ما هستم ولی می گم که چیزه من گفتم که باید یاد بگیریم ولی به چه نحو و چه جوریش رو اون بحث نکردیم .

* یعنی می تونیم بگیم که حالا این طرح به این دلیل به نظر من کنسل شده که شاید اون بچه اونقدر فیلتراش قوی نشد ه به این دلیل فرهنگ خودشون البته شاید کشورای انگلیسی زبان هم این کارو نکنن که مثلا حالا درسته زبانشون زبان غالب هست ولی اونام زبان دوم یاد می گیرن درسته .

دوم سوم .

* دوم سوم یاد می گیرن اونها هم در دوران ابتدایی نمی یان بچه هاشون رو آشنا کنن با یه فرهنگ دیگه در دوران ابتدایی می ذارن با فرهنگ خودشون آشنا بشن بعد حالا بالاتر که آمدن حالا یاد می گیرن که با فرهنگای دیگه البته ما صاحب یه فرهنگی هستیم که به ما یاد داده که شما حرف خوبو از هر کس که هست قبول کن .

البته کاملا درسته ولی چیزه .

- با این برنامه وزیر آموزش پرورش همتون موافقید پس درسته ؟

که چه جوری ؟

- که تدریس زبان در دوره راهنمایی بمونه ؟

من یک مثال میزنم در مورد .

- چون می دونید که خیلیا هستن که من باهاشون مصاحبه می کنم سریع دادو بیداد می کنن که تدریس زبان باید بیاد تو 5 سالگی شروع بشه و از این حرفا ؟

آخه ببینید هم این جوری هم نمی شه نظر داد باید رو این نظام آموزشی زبان انگلیسی کار بشه بشینن برنامه ریزی کنن که این سن کودک با خیلی زمینه هارو شامل می شه روانشناسی کودک فرهنگی بحث همون آموزشیش که بیام مناسبترین زمان برای آغاز یادگیری زبان انگلیسی از چه سنیه .

- خوب نه اینا این یه مبحث کاملا مشخص شده ایه که هرچی از سن قبل از بلوغ هر چه زودتر شروع کنی بهتره .

این بحث فرهنگی توش دخیل نیست .

- بحث فرهنگی نیست بحث آموزششه این بحث آموزشیشه فقط اون وزیر آموزش پرورشی که میاد این حرفا میزنه و در واقع این طرحو پس میزنه موارد فرهنگیشو در نظر می گیره نه آموزشیش از نظر آموزشی می گم بچه های هندی از 3 ،4 سالگی سه چهار زبان بلدن ولی شما تا به سن بلوغ برسی تمام اون قدرتارو از دست میدی کاملا قضیه عوض می شه از نظر آموزشی هر چی زودتر شروع بشه بهتره این درش شکی نیست از نظر .

ببینید ما می تونیم بریم مثلا این نظام آموزشی ما که تا حالا از راهنمایی شروع کرده به تدریس چقدر خروجی داشته که حالا ما بیایم بذاریمش ابتدایی آیا خروجیهاش درست بوده آیا یک فارغ التحصیل دیپلمه که پیش دانشگاهی میاد چقدر انگلیسی میدونه .

* حالا بحثی که می کنن بذار من مثال در مورد موسیقی اینکه کی برخورد کنیم با یک زبان دیگه خوب ما قوییم خیلی موسیقی بیگانه گوش نمی کردیم مثلا صد سال پیش یک نفر که تو جامعه ما بوده تو عروسیا هم ساز سنتی گوش می کرده این برای من خیلی جالب بود من شروع کردم موسیقی پدر بزرگم سوادم نداشت خدابیامرز من صحبت می کردم بابا بزرگم دستگاشو می گفت

خوب چرا اینجوری شده بود چون اون زمان که موسیقی می شینید فقط موسیقی ایرانی می شینید فقط ولی من اینجوری نبودم من وقتی که شروع کردم دقیق که حساب کردم دیدم از اون فضای موسیقی که من دارم 95 درصدش سنتی نیست خوب این تاثیر داشت دیگه این پس این نشون میده که اون که از بچگی تو اون فضا بود حتی خیلی چیزارو به طور خودکار می فهمید حالا اینم بحث زبان اینجوریه تو یه سن و سالی مسلما از پایین تر شروع کنیم طرف زودتر با زبان آشنا می شه ولی از طرفیم خوب نهادینه هم شده براش .

- فکر می کنم که دوتا باره که کاملا مخالف هم دیگه حرکت می کنن یعنی شما مسائل فرهنگی و اولویت قرار میدی یا مسائل حفظ کردن فرهنگ داخلی یا اینکه طرف زبان یاد بگیره .

بر می گرده به اون .

* ببخشید صحبت اولمون که آیا ما کار فرهنگی کردیم یا نه ما خودمون این انتقادو به نظام آموزشیمون داریم توی دبستان چقدر با فرهنگ خودمون آشنا می شیم این تا حالا اخیرا من شنیدم یه کارایی شده ولی تا حالا خیلی ضعیف بوده یعنی بچه ای که میاد تا 5 سال دوران ابتدایی و می گذرونه آنچنان که باید با فرهنگ ایرانی خودمون آشنا نیست حالا ما بیایم به جای اینکه خودمون با این فرهنگ آشناش کنیم نظام آموزشی زبان انگلیسیو بیام وارد این کنیم که حالا باز این بدتر هم می شه .

- دقیقا مثل بحثمون با گروه قبلی که با بچه ها صحبت کردم دقیقا به همین جا رسید که گفتن که چون اون بچه ها هم اشاره کردن گفتن که چون ما کار فرهنگی در واقع داخلیمون فرهنگ و ادبیات ایرانی رو از دبستان نتونستیم قوی کنیم وزیر آموزش پرورشمون هم حق داره که نگران این قضیه باشه که حالا ما بیایم فرهنگ و زبان بیگانه رو از اون سن پایین شروع کنیم .

اصلا کلا سیستم آموزشی ما ناکار آمده یعنی کلا سیستممون مشکل داره حتی ما خودمون درست خط فارسی که مال خودمونه درست یاد نمی گیریم و اگر قرار بود که مثلا اگر زبان هم زبان فارسی هم توی مدرسه یاد بگیریم صددرصد یاد نمی گرفتیم

منتها چون تو محاوره یاد می گیریم درست یاد می گیریم اگر می خواستیم تو حتی فیزیکم درست یاد نمی گیریم نمی دونم هر درسی را هر چیزی که تو مدرسه هست چون سیستم غلطه سیستم آموزشی سیستم غلطی هستش و به قول خودمون دیکته بنویسی هست سیستم درست نیست ما هیچی درست یاد نمی گیریم برای همین آقای رئیس آموزش پرورش که البته خوب شاید پای ... صحبت کرده ولی من حتم دارم که ایشون هم کار تحقیقاتی نکرده این حرفو زده .

* نه دیگه ببینید بر اساس آزمایش چندتا استاد .

- پایلتش کردن حالا من نمی گم کار..... ولی عنوان خبری این بود که در چندتا شهرستان امتحان شد راضی نبودیم کنسلش کردیم .

خوب مثلا این ..... گرفته از کجا گرفته اینا صددرصد چون که ما تو پژوهش ضعیف هستیم کار درست نمی کنیم احتمالا کار درستی نکرده و همچنین باید یه سیستمی بچینیم که بتونه این دوتارو با هم مچ بکنه یعنی به قول معروف سیستم آموزشی یک جوری باشه که زبان اونقدر تاثیر نذاره رو فرهنگ ما و سیستم آموزشی یک سیستم مجردیه تا اینکه به قول معروف .

- زبان چیز مجردیه یعنی چی ؟

یعنی زبان اگه درست وارد بشه نمی تونه فرهنگو وارد کنه .

- کدوماتون اعتقاد به این قضیه دارید که زبان وفرهنگ دو نوع جداین ؟

اصلا زبان جزعی از فرهنگه .

- شما خودتم یه اشاره کردی که می شه .

بله میاد .

- می تونید ولی شما گفتید که با فیلترت می تونی فرهنگا جدا کنی ؟

خوب گفتم اون چیزی که نمی خوامو .

* دقیقا هم منم اینو می گم .

- پس شما هم می تونی زبانو مثل یک شیرپرچربی که چربیشو می گیرن و می گن یواچ دی شده شما می تونی این کارو کنی با فیلترت ؟

دقیقا منم نظرم همینه منم اگه کار درست بشه .

- شما چی ؟

به این صورت نه یعنی دقیقا به این صورت که ایشون می گه زبان یک چیز مجرد باشه حالا و بخوایم فیلترش کنیم نه ناخودآگاه یکسری چیزارو با خودش داره .

* شما نمی تونی فیلم امریکایی ببینی و فرهنگ امریکاییو نپذیری به هیچ وجه اصلا این یک اصله تو طبیعت انسان ما حتی یکبار تو یک کتاب .

منظورت از پذیرفتن چیه ؟

خوب می دونی ناخودآگاه بذارید من مثال بزنم ما طرز قاشق دست گرفتنمون امریکاییه می تونید امشب همتون امتحان بکنید همتون شما اگر ببیند حالا چون من با.

* چرا چون ما قاشقا نساختیم .

آدمای زیادی روبرو بودم ببینید ما کتابای .....که قدیم می خوندیم ..... نسخه اول اکثرا بحث گرل فرند و بوی فرند و نمی دونم .... بریم فلان جا و اینا و اما تو ... جدید برای خودم جالب بود فقط تو کتابا مثلا اینتر چنج کل کتابا بگردی یه دونه بیر پیدا نمی کنی یه دونه راین پیدا نمی کنی اصلا شما تو فیلم فانومی بسیار مشروب خوری و چه و چه و چه مطرح است ولی تو فیلمای آموزشی جدید اصلا .

- خوب یک چیزی هم بگم که در زبان آموزی بین المللی حساسیت به این قضیه زیاد شده یعنی خیلیا هستن منتقدینی هستن که میان رو کتابای جدیدتر نگاه می کنن و فیلتر می کنن می گن باید فرهنگی در این کتابا باشه که فرهنگ بین المللی باشه مثل حرف محمد آقا مسائلی مثل دیتینگ و پلاین دیت و نمی دونم گرل فرند بوی فرند و اینا چیز یعنی به این قضیه واقعا نگاه می کنن من دقیقا سه هفته قبل از اومدنم به ایران یه آقایی از آکسفورد یونیوربا من تماس گرفت تلفنی و بعد هم ایمیل زد که ما می خوایم در ایران در شهر هریگرد من یک کنفرانس پیپرداشتم ایشون از طریق اینترنت تماس منو پیدا کرده بود گفت ما می خوایم در ایران مثل خیلی از کشورای عربی آکسفورد یونیوربیاد و کارای مشترک انجام بده و کتابای درسی زبانو به دست بگیریم که من از همون اول بهشون گفتم که در تماس گذاشتمش با آقای دکتر عنانی الان رئیس هیئت تالیف کتابای زبان کشوره و بهشون گفتم که برید صحبت بکنید ولی اگه نظر منو بخواید هیچ وقت چنین اتفاقی تو ایران نمی افته که شما کتاب زبانی در دبیرستانای ایران بذارید که صفحه اولش به جای اینکه نوشته باشه هیئت تالیف مثلا نوشته باشه مهر آکسفورد یونیور نوشته شده باشه چون این موضوعهای سیاسی خیلی عمیقه که اصلا می گم با اصول انقلاب ما در تضاده و در می گم کشورای عربی این اتفاق می افته در فلسطین الان مکدونالد داره برای من کتاب زبان بچه های فلسطینیو دارم مکدونالد امریکا داره واسشون میزنه ولی خوب رعایت می کنن یعنی وقتی می گم کتاب می زنن

درسته مهر مکدونالد روشه ولی توش دخترا با حجابن و یک چیزی شبیه همین کتابای زبان خودمون ولی خوب با سبکهای مدرن تر .

آره کما اینکه اونا عربام تا اونجایی که من دیدم فرهنگشونا حفظ کردن نسبت به ما خیلی بیشتر حفظ کردن .

* شما اجازه بدید من همینو براتون باز می کنم من تو این کتابا هیچ موقع یک موضوعیا نمی بینی بعد خیلی جالبه من سر کلاس مثلا اینا برام خیلی جالب مطرح شد که حالا چرا اینجوری هست در صورتی که اونام جزء فرهنگشونه و اینارو دارن من دیدم تو کتابای جدید خیلی قشنگ ایجاد دوگانگی ارزشی می کنه برای بچه ها چه طوری مثلا یکی درس میده راجب سایت سینگ و اینور و اونور رفتن و ملاقاتو و فلانو مثلا بریم کوههارو ببینیم و اینا می گه مثلا حالا 4 تا شهر گنده دنیارومی نویسه اینا داره اونا داره اینا داره بعد می گه شماها جاهای دیدنی کجاهارو داری حالا ما درسته که تو کشوری هستیم که یکی از بهترین و زیباترین مکانهای دیدنی دنیارو داریم ولی بچه ها می گن اه ما که هیچی نداریم که ما که یه پارکم نداریم که یعنی جوری برای تو مطرح می کنن که .

- موضوع خیلی ، خیلی جالبی اشاره کردی مجبورم با خودتون جدا مصاحبه بکنم . که آیا در زبان انگلیسی وقتی شما با یک زبان کسی که زبان انگلیسی زبان مادریشه در تعامل هستید دارید کامورتیشن می کنید جدا از بحث اینکه زبان انگلیسی زبان مادریتون نیست و سختتونه انگلیسی صحبت بکنید آیا از نظر فرهنگی هم همین طور که اشاره می کنه احساس .... چی ترجمه بکنم .

خود کم بینی بگیم .

- خود کم بینی رو خودتونو پست تر از اونها دیدن دارید یا ندارید ؟

دقیقا اینو ما داریم یعنی این احساسو این کتابها در ما ایجاد می کنن حالا من که این کتابارو تدریس کردم میدونم من دارم می گم اتفاقا ما خیلی جاهای دیدنی داریم تعطیلات آخر هفته رو مثلا بریم شمال ولی این اصلا این کاری می کنه اصلا این تو ذهنت نمی یاد اه شما میرید چالوس از همه جای دنیا میان چالوسو می بینن .

* حداقل من اینجوری نیستم .

من می گم شهر خودمون که یه شهر دویست ساله هست قدمت اونجوری نداریم ولی چیز خیلی باستانی داریم ولی در مورد همین جا هم من خیلی خوشم میاد که از یه شهر دیگه ای بلند شه بیاد من اینجارو یک جور دیگه براش معرفی کنم چه بسا یک نفر از یک کشور دیگه بیاد واقعا من حالا مبارزه بگیریش تقابل بگیریش من از این چیزا خوشم میاد .

* اصلا بازار اراکو از دید یک توریست نگاه کردم چند تا کاروانسرا ی خیلی خوشگل داره که من واقعا رفتم دیدمش .

شما هیچی به ذهنت نمی رسه من اینجوری نیستم .

- مجید با توجه به تجربه سر کلاسش می گه ، می گه بچه ها این طوری برخورد می کنن بچه ها نظرشون اینه که ما هیچی نداریم .

آره شما داری می گی که ما میریم زبان یاد می گیریم هیچ فرهنگشونم قبول نمی کنیم و یاد می گیریم میره پی کارش من می گم این اصلا با اصول تربیت انسانی مخالفه شما یک دوست هم که داشته باشی یک دوستی که از فرهنگ خودته حالا یک بارهای دیگه ای داره یک رفتار دیگه ای داره این بدون اینکه شما بخواید روشما تاثیر میذاره شما چه بخواید شما چه نخواید متوجه هستی .

* دقیقا درسته .

اینا اصلا اصول تربیت انسانیه یک بار سر کلاس دخترا این بحث شد من مثلا می گفتم که شما بخون ،شما بخون همه می گفتن نه .... سه سر دوست یابی که آقا دوست رو شما تاثیر میذاره یا نمی ذاره همه گفتن نه فلان اینا یکی از دخترا پاشد گفت کی گفته تاثیر نمیذاره جلسه شد مثلا 15 کلاس ما حالا 15 جلسه یک ونیم ساعته رفتیم با اینا کلاس داشتیم گفتش که کی گفته تاثیر نمیذاره من دیشب سر سفره به بابام گفتم اون نمکرو بده این چه رفتاریه می کنی گفتم استادمون سر کلاس اینجوری می کنه حالا استادی که 15تا یک و نیم ساعت با اینا بوده خیلی رسمیو خشک درس داده شده رفته اون دوست یا اون زبانی که من به شما توصیه بکنم که آقا به جای اینکه بری بخوابی برو نوار گوش بده می خوای بری بخوابی نوار گوش بده چه طور می تونیم قبول بکنیم من یک مثالی از خودم بزنم مثلا من یه مدت یادمه خیلی برام لخت بودن مهم نبود مثلا حالا با شورت برم جلوی تخت اصلا زیاد جدا برام مهم نبود بعد دیدم اه بابا جان این که نمی شه که تو یه ایرانی هستی اونم یه اراکی که مثلا یکسری چیزا حتما برات مهمه بعد که اومدم بررسی کردم دیدم من زیاد فیلم امریکایی دیدم شما تو فیلم امریکایی دیدی که مثلا پست چی بیاد جلوی در و شما با شورت بری جواب بدی اصلا مسئله ای نیست ولی تو ایران مسئله هست من چرا اینا قبول کردم چرا برام مهم نیست اگر مثلا شورت پام باشه برم بیرون .

* فکر کردید اگر هم بشه مهم نیست اتفاق زیاد مهمی پیش نمی یاد .

حتما اتفاق می افته .

- می گم احساس من اینه که اگر همین طور که ایشون گفتن اگر فیلترهایی هم دارید این اکسپروژه یا تماس مستقیم با برنامه ها این لبه فیلتراتونا هی می خوره همین جور که محمد آقا اشاره کرد هی در واقع اون ردلاین یا خط قرمزی که زمانی بوده که من به عنوان یک مرد مسلمان هرگز نباید مثلا شورت کوتاه پام باشه این هی کم کم میاد بالا ، بالا ،بالا و هزینه .

نگاه کنید این خیلی مهم نیست شما ببینید شما در یک فرهنگی بزرگ شدید که اتفاقا جالبه قبل از اینکه شما بیاید آقای بروجردیان آمده بود و ما صحبتمون سر کلاه بود البته ما در ادبیاتمون داریم مثلا آقایی ... که اون بستو می گیره به دیوار پروین اعتصامی و آقایه اعتراض می کنه بش که چرا کلاه از سرت افتاده که می گه در سر عقل می باید بی کلاهی عیب نیست تو این جامعه جوری بود که اگر شخصی بی کلاه میامد وارد جامعه ای می شد بسیار عار بود ببینیم که آیا روابط اجتماعی و سالم بودن زندگیا اون موقع بهتر بود یا الان متوجه هستین اون موقع که همه مثلا قبا داشتن تا این جا کلاه می ذاشتن و حالا یکسری چیزها داشتیم که خونه های اندرونی داشتن آیا اون موقع بهتر بود یا حالایی که مرزها ورداشته شده آزادی فردی پدره از درمیاد پسره دراز کشیده تو اطاق بابا یه پدری آمد یه شخصیتی وارد منزل شد یه احترامی چیزی بزرگتری کوچکتری ببینید من اصلا نمی خوام از هیچ کدوم طرفداری بکنم ها من فقط می گم اونجا بهتر بود یا اینجا و فقطم تنها حرفم اینه که ما بحثمون سر زبانه بخوایم رو این کار بکنیم که این به نظر من اصلا نویسنده این کتاب آقای جکسن ویچرنیست نویسنده این کتاب صدها مسلما مشاوران روانشناسی و علوم اجتماعیو علوم سیاسی رو این کتاب کار کردن مایه اسم جکسی ریچر رو این می بینیم که این مطلب چه جوری ارائه بشه چه جوری گفته بشه .

* خوب من این حالا اون بحثا اون دفعه کردیم خوب ما اول اینکه تو حوزه فرهنگیمون کار نمی کنیم این یک مسئله دوما اینکه ما چیز نداریم نظریه پرداز نداریم توی جامعمون ما توی جامعمون نظریه پرداز نداریم واسه همین .

شایدم داریم خودمون قبولش نداریم .

* نه کسایی که مثلا توی قصر ... اومد یه نظریه ای داد اون .

ببینید ما می خوایم یه مشکلی که تو ایران داریم .

* ولی اون بحث لباسو درست نکردید .

نه من گفتم که نمی خوام به چیزی پاسخ بدم.

* نه شما گفتید که ما اون زمان اون لباسو می پوشیدیم شاید مد نظرتون این بوده که یکمیش تقصیر زبانه ولی به نظر من اینجوری نیست این یک رونده یعنی اگر ما خودمون تنها هم بودیم الان اون لباسارو نمی پوشیدیم چرا چون که لباس اون موقع انگلیسیهارو با الانشون مقایسه کنی اونا رو نمی پوشن .

نه من اصلا نمی خوام بگم که ما ثابت باشیم اصلا ببینید این تغییر خود انگلیسیا می گن .....

*همش سر این نیست که ما زبان یاد گرفتیم دیگه از سرمون افتاد.

تنوع نمک زندگیه ولی .

* دستچین خانوماشون .....

نه من می خوام اینا بگم که ببینید تنوع نمک زندگیه توی همه فرهنگها ولی چرا تنوع انگلیسی چرا تنوع مثلا شما ببینید چرا مثلا تنوع کره ای نه چرا مثلا فرهنگ و معماری کره رو مثلا بگیریم اینا می خوام بگم اصلا تغییر بکنیم خیلی هم خوبه همه باید تغییر کنن .

* چون تغییر از همون جا شروع شد چون تغییر به قول معروف اونا آدمایین که به تغییر اهمیت میدن .

- فکر کنم داریم وارد این قضیه می شیم که فرهنگ غالب الان فرهنگ انگلیسی زبانه کره ایو نمی تونیم فرهنگشو تقلید کنیم چون که کره ای خودش داره فرهنگ غربیو تقلید می کنه اینا یکسری چیزاییه که باید بپذیریم خوب برای چون نمی خوام زیاد حرف بزنیم چون من باید امشب بشینم اینارو گوش کنم و پیادشون کنم دوست دارم که یکم بحثامون در واقع به هم بیاریم سرو تهشو و بچه هایی هستید که الان دارید سرمایه گذاری می کنید در یاد گیری زبان همه این بحثای فرهنگیو نیازهای کاربردیو درسیتونم یه اشاره هایی کردید دوست دارم بدونم که با این تناقض هایی که بهشون اشاره کردید راه برد فردیتون چیه به صورت یکی دو دقیقه هر کدومتون یک چیزی بگید .

راجب آموزش یا راجب زبان ؟

- نگاه کنید الان خودتون دارید هزینه خصوصی می کنید که معلما دارن زحمتشا می کشن پس فردا انشاءالله بچه هایی دارید که این سیستم آموزشی می خوان زبان یاد بگیرن راضی هستین نستید از این سیستم من احساس می کنم شمایی که در این جمع هستید دارید حالا همه زبان یاد می گیرید حتما یه چیزایی در سیستم کم بوده که شما اومدید اینجا این از سیستم آموزشیو دولتیو غیره .

ما هم این اعتقادو داریم اصلا .

- خوب یکی این بحثه برای این نیاز امدید این کارو می کنید آیا این کارو برای بچه های خودتون می کنید نمی کنید و این تناقض فرهنگیو یادگیری زبانو چه جوری باش برخورد می کنید شما فیلترات درست شده بود چه کار می کنید که یک بار بچت یه بار قبض روح نشه برای یادگیری زبانی که از کودکی فرستادیش کلاس زبان؟

خوب من اول میام خودشا بهش می شناسونم یعنی الان فرض کن تو جامعه ما یک مدت مد شده بود که همه سراغ گیتار رفته بودن اصلا مد شده بود که شما بیاید با یک گیتار رو دوشت بیای بیرون بعد خوب باز خیلی خوب بود جونا طرف موسیقی می رفتن از اون طرف یکسریا اومدن گفتن که چرا اینجوری شده اومدن خیلی ... گرفتن که یعنی چی اینقدر بچه های ما دنبال موسیقی غربی میرن ولی همون آدما نیومدن به جای اون احساس ببینن چرا این جوون دنبال این رفت مسلما این جوری بوده که این احساس این آدم یک احساس غریزی بوده یعنی دوست داشته که دنبال موسیقی بره و آیا شما که می گی دنبال این

موسیقی نرو آمدی جایگزین براش بذاری این کارو نکردن تو تلویزیون خود ما مگه یه ساز چقدر چوب برده اینقدر 70 سانت چوبه ممنوعه

نشون دادنش خوب اگه من اینجوری فکر می کنم که اگر تلویزیون خودما حداقل بیان سازای خودمونا نشون بدن خوب مسلما بچه اینا بیشتر می بینه بیشتر دنبال این میره .

- نشون میدادن شبکه های جام جم غربی شبکه جام جمی که ما برای غرب درست می کنیم .

نه حالا این چیزی که ما داریم باش برخورد می کنیم باش زندگی می کنیم .... اون می خواستن بگن که ما اینا داریم ولی برای من که می دونم اینا رو داریم چرا برای خود من نشونش نمی دن .

* خوب وقتی که من الانم بیام از اینجاها کار کنم بیام بگم آقا این موسیقیه تویه این فرهنگه تویه اینا داری ، اینا داری اینجا یه جا یه کاری کنن به جای اینکه این شکلی باشه سینشو سپرتر بگیره خوب وقتی هم که میان می گن که این زبانه اینم لازمه میام لزومشا برای صحبت می گم که آقا لازمه که اینا یادبگیری چرا چون که شما خودت تنها نیستی بلاخره پاتا اونورتر میذاری اصلا همین جا استفاده می کنی اینجا استفاده می کنی ، اینجا استفاده می کنی براش جا می ندازم چه طوریه بعد خوب درعین حال که به خودشون یعنی سعی می کنن به مرزهاشون وارد نشن که بهش تقدیم کنن .

- کدومهاتون پدرمادراتون براتون این کارو کردن ؟

که ؟

- همین کاری که شما می گی برای فرزندت می کنی کدوماتون پدرمادراتون براتون این کارو کردن در سن پایین نشوندنتون و بهتون گفتن برای چی باید برید کلاس آموزشگاه اصلا رفتید کلاس آموزشگاه هیچ کدوم؟

نه ما نرفتیم .

* من رفتم من سن خیلی پایین رفتم .

- شما چی ؟

نه منم نرفتم .

- خوب پدرمادرت برات این کارو کردن ؟

من سن .

- یا گفتن تابستون بیکاری باید بری آموزشگاه ؟

بحث خط که شد من اصلا یکی از مشکلاتی که از خط مدرسه ازبچگی داشتم همین بود من پدرم خودش خط تدریس می کرد بعد به من گفته بود که این خط زمینه هست مثلا میم اینجاست عین اینجا می نویسی قبل از اینکه برم مدرسه بعد اومدیم مدرسه گفتن آقا این خط زمینه هست همشا باید اینجا بنویسی یعنی من حتی چون سیستم آموزشیمون اشتباه بود حتی با خط خودمون با چیزی که باید باشه من مشکل پیدا کرده بودم .

* حتی ما می تونیم بگیم خود سیستم هم کمک می کنه به فرهنگی یعنی سیستم مدیریتی ، مدیریت اجتماعی ما سیستم درستی نیست سیستم بهینه ای نیست و خودش کمک می کنه به اینکه ما اصلا گرایش پیدا کنیم به اون فرهنگ شاید اصلا سیستم خود ما واسه این برنامه داشته باشه که ما را از حالا اون چیزی که داریم زده بکنه از اون چیزی که به قول معروف حالا ما.

- حالا به صورت عمدی یا غیر عمدی ؟

به صورت عمدی شاید ، شاید به صورت عمدی .

* الان شما .... مارا ببینید چندتا ماجرا توش مثلا توش نوشته فلان ابن فلان این کارو کرد رفت نمی دونم به اون سلام علیکم بعد این جوری شد اون جوری شد بعد چندتا سراغ بکن ببین چند تا ماجرا نوشته از آرش کمانگیر از کورش کبیر.

یعنی ما داریم خودمون فرهنگ .

* خوب وقتی نیست خوب بچه ناخودآگاه جا خالی باید یک جای پر بشه دیگه .

آیا مثلا می گن خوب زمان طاغوت ما مثلا فرهنگ نداشتیم ما چندتا نویسنده هامون اون موقع که به قول خودشون چی بش می گن دیکتاتوری بوده ، دیکتاتوری بوده دیکتاتوری چقدر نویسنده چقدر علمایی که ایشون می گن از دل اون فرهنگ نسبتا آزاد دراومده .

* ببینید اونام خوبن ببینیم یک دفعه یکی خودش اومده بالا حالا می خواد دیکتاتوری باشه می خواد نباشه یکدفعه نه همون دیکتاتور اونا اورده بالا اونه یه چیز دیگست .

نه ، نه،نه اون که این بستر فراهم بوده برای رشد اون بشر .

* باید ببینیم آیا بعضیا خودشون اون بسترو فراهم می کنن شما الان ببینید نظام آموزشی غلط بوده شما پاشدید رفتید کلاس خصوصی خودمون نظام آموزشی برامون فراهم کرده نخیرشما گفتی آقا من فردا میرم کلاس خودمم یاد می گیرم اصلا .

حالا شاخصو برای نظام آموزشی چی میزارین شما آیا تعداد افراد موفق تری ، تعداد افراد موفق تری تعداد شاخصهای بیشتری توی اجتماع واسه شما کافی نیست که ما بگیم افراد بهتری داریم یه جامعه بهتری داشتیم در واقع من قبلو که اصلا قبول ندارم ولی خوب اون که خراب بود .

* نه من فقط اینو می خوام بگم که این بسترو خود شخص فراهم می کنه یک دفعه بستر براش فراهمه این دو جداست .

و من می گم شاید و من می گم شاید اون نظام اون سیستم درست کار نمی کرد واسه غرب یعنی اون خروجی که غرب می خواد ما به سمت غرب اندیشی بریم اون خروجیا نمی داد چون یک چیزی بود جدای از دین ، جدا از دین بود و دین رو به ما داده بود واسه خودمون واسه مردم داده بود و مردم هم ازش استفاده می کردن واسه مقابله با اون ولی الان اونجوری نیست الان دارن ما رو از همه چیز از اون فرهنگی که داریم زده کردن از دینمونم دارن یواش یواش زده می کنن حالا جوونا یا هر چیز زده می کنن واسه اینکه به زور مارو بفرستن به سمت دهکده جهانی شاید اصلا این سیستم واسه اون طراحی شده .

- ایشون دارن در مورد یک سیاست .... بزرگتری صحبت می کنن که ربطی به مسئولین مستقیم نظام نداره.

به قول خودتون پدرخوانده ها ، پدر خوانده ها همیشه دارن کار می کنن واسه اینکه چی واسه اینکه اون سیستم دهکده ای که می خوانو بسازن حالا اگر این سیستم واسشون کار نکنه به قول آقا مجید که به قول معروف سیستم آموزشی تو سیستم فرهنگی خوب الان ما چقدر اطلاع داریم راجب نهادهای ملیمون همچنین نهادهای مذهبیمون چقدر اطلاع داریم ما اصلا یعنی به شدت تعصب گرا شدیم به شدت کانالیزه شدیم توی یه کانال حالا من نمی گم .... کار عربی ، عربیم که نه عربیم باشه نه اصلا ما هیچ چیزو قبول نداریم واسه همین چی داریم گرایش پیدا می کنیم به سمت اون راه البته اگه در مورد فرهنگ خودمون بیشتر بدونیم بیشتر روش کار بشه و من معتقد نیستم که آقا مجید می گه من خودم می شناسونم شما به بچتون شناسوندی اگه رفت توی به قول اجتماع توی محیط آموزشی واسش اون نیمه رو خراب کرد چه کار می خوای بکنی هر طورم که شما درست کار کرده باشی چون که آموزش ، آموزش یه قسمتش توی خونه هست یه قسمتش کودکیه یه قسمتش جامعه هست جامعه اگه درست کار نکنه ما هممون تنبلیم الان توی ایران واسه چی واسه چی اصلا از فرهنگ کار صحبت نمی شه تو مملکت ما شما صبح تا شب گوش بده رادیو تلویزیون روزنامه یک کلمه از کار کردن زیاد کارکردن درست کار کردن هیچی نمی شنوی یا از فرهنگ خودت هیچی نمی شنوی همش به قول شما روزمرگی و چیزایی که اصلا یعنی برای آینده مملکت ما کاری نمی کنه اگر که برنامه ریزی بشه صددرصد زبان کمک می کنه هیچ وقت بازدارنده نیست .

- یک نفر می خوام جمله آخرو بگه .

خیلی بحثمون از دایره خودش خارج شد رفت ولی چیزه حالا به عنوان جمع بندی من یک چیزی .

- راهکار چیه .

راه کار که نه ولی نظرم که ما اگه بخوایم کار کنیم برای آیندمون از دو بعد قابل بررسیه یه بعدش شخصیه منه که من و خانوادم چه جوری رو خانواده خودم کار کنم این یک بعده که کاملا سلیقه ایه و هر کس برای خانواده خودش می تونه انجام بده یه بحثش حرکت اجتماعیه ما جامعممون به چه سمت باید پیش بره که هم بتونیم فرهنگ خودمونو حفظ کنیم هم بتونیم با زبان

کنار بیایم دیگه می گم که حالا راه کارهایی که دوستان تبلیغ و اشاعه بیشتر فرهنگ خودمون که ما کی بودیم و الان کجا هستیم و راهی که بتونه مضرات فیلتری باشه که بتونه مضرات زبانو بیشتر بگیره برام الان یه آفت بزرگی که زبان که برای ما به وجود اومده همین رسم الخط انگلیسیه که ما فینگیلیش بش می گیم ما برای چت استفاده می کنیم برای اس ام اس در صورت که ما می تونیم فارسی حالا به دلایلی که حالا یکسریهاش ناخودآگاه بوده و یکسریاشا برای ما خواستن که ما اینا استفاده کنیم الان توی چت 80 درصد چت خط انگلیسی به زبان فارسی .

* کیبرد فارسی نداریم بحث جالبی کرد اس ام اس فارسی گرونتره .

گرونتره .

* این خیلی جالبه آقا بیا شما کاری کن اس ام اس فارسیو ارزونتر کن مردم فارسی می نویسن .

الان دیگه برامون جا افتاده که انگلیسی تایپ کنیم .

* توی کامپیوترم چون کیبرد .

- شما ایمیل yahoo رو نمی تونی هنوز توش فارسی تایپ کنی می تونی ؟

همین اس ام اس .

* می شه ، می شه .

شما فارسی بزین دوبار برات هزینه حساب می شه ولی .

* ایمیل فارسی می شه بنویسی مشکلی نداره .

خوب خیلی وقتا ویندوز نمی خونش یعنی فونتاش .

* نه اون یونی کدش که باید عوض کنی .

یا همین اس ام اس فارسی ما اس ام اس فارسی 60 کاراکتر می تونیم بنویسیم برای یه اس ام اس توی انگلیسی 115 .

- به خاطر تغییر کد و اینا درسته ؟

بله این قضیه حالا مثلا یکسری به فکر افتادن که بیان اصلاح کنیم و یه نرم افزار درست کردن که اینا تبدیل به کد می کنه و از این حرفا ولی این دیگه فرهنگ شده برای ما که بتونیم این آفتش بوده دیگه .

* کامپیوتر هم همین طور چون تو کامپیوتر هم واسه این فینگلیشه که کیبرد انگلیسیه .

- آقا خیلی ممنون من انشاالله می گم اون قولایی که دادم بهتون حتما باهاتون تماس می گیرم می گم چه جوری می خوام از حرفاتون استفاده بکنم و ایمیلما دارید در تماس با من باشید مقاله خواستید کارای زبانی بود که محمد آقا از پسش بر میاد .

----------2----------

- من اول این یه بار دیگه شروع می کنیم معمولا به یه خیلی مختصر اسماتونو اینکه یه کوچیک از نظر درسی بگید از نظر شغلی بگید یک چیزی در مورد خودتون بعد اول اینم تکرار می کنم باز هر مطلبی از این مصاحبه استفاده کنم حتما با نظر خود شما یعنی حتما نشونتون میدم بعد استفاده می کنم از هر طرف که دوست دارید شروع کنید ؟

من رضا شهرزادی هستم لیسانس عمران دارم شرکت آب و فاضلاب کارشناس ارشد صنایع بعد شغلم که توی شرکت آب و فاضلاب تو ستادش مسئولم تو بحث اجرایی شهرهای بزرگ .

- الان پس شاغلید دانشگاه و اینا کدوم رشته ؟

5 سالم که شاغلم .

- یه کم صداها بلندتر .

علی شهرجردی کارشناس ارشد مکانیک منم دانشگاه تدریس می کنم .

- کدوم دانشگاه ؟

دانشگاه آزاد تدریس می کنم هیئت علمی دانشگاه هستم شرکت صنایع آذرابم کارشناس و طراحم دیگه مشغولیم .

- شمام پس حالا تو دانشگاه هستی ولی فعالیت درسی نداری فقط تدریسه؟

فقط تدریسه .

امین کاووسی سال آخر رشته حسابداری دانشگاه آزاد و حسابدار هم هستم توی یه شرکت خصوصی .

- درکنار درس ؟

بله .

من مهدی کیشانیم فوق دیپلم ساخت و تولید الانم مشغول کارم درسم تموم شده .

- درست تموم شده کار می کنی .

محسن جوانشیر کارشناس مکانیک الانم مشغول به کارم در یک شرکت خصوصی .

- پس بیشترتون مشغول کارید ؟

هممون .

- همتون یه سوال خیلی جالب دارم من که شروع بحثمون هم می تونه باشه اینه که برای چی اومدید کلاس زبان خصوصی با آقای محمد کیشانی هر کدومتون دوست دارید یه چیزی بگید ؟

شخصی هستش که شناخته شده .

- نه حالا منظورم شخص آقای کیشانی نیست کلاس خصوصی آمدید ؟

من که فکر کنم احساس نیاز چون که زبان انگلیسی در حال یعنی طوری پیش میره که یه نیازیه به نظر من و به خاطر اینکه داشته باشم بتونم این نیازما برطرف کنم آمدم مشغول شدم .

* اکثرا رفرنسهای اصلی مکانیک ، مکانیک یعنی انگلیسی بعدشم من برای ادامه تحصیل می خوام برم خارج از کشور نیاز به زبان دارم .

- شما برای دکترا می خوای بری یا یه دید آکادمیکم نسبت بهش داری ؟

واقعا من اصلا هر روز سرو کارم با زبانه تمام مدارکی که حالا میاد در واقع با کارفرما کار داریم می خوایم بریم از استاندارد استفاده کنیم می خوایم با اینترنت ارتباط داشته باشیم هر کاری که می خوایم بکنیم باید زبان بلد باشیم اینه که .

- بازم نیازه .

صددرصد نیازه با اینکه خیلی وقتمون پره ولی خیلی نیازه .

* یکیشم بحث اینکه حالا زبان صرفا بحث زبان تخصصی نیست زبان تخصصی کما کان آدم تو تحصیلات دانشگاهی آشنایی پیدا می کنه باش یکی زبان عمومیه که غالبا حالا ما که تو دانشگاه بودیم با زبان عمومی و ارتباط برقرار کردن حالا با کشورهایی که خارجی باشه یا کشورای دیگه نیاز به یه مقدار زبان عمومیم هستش که اطلاع داشته باشی یکی از علاش این بوده یکی هم همین طور که داداشم گفت واسه ادامه تحصیلی که در آینده اگه بخوایم ادامه بدیم صددرصد .... هست نیاز به زبان هست .

توی ارتباطات شغلی شاید بیشترین انگیزش بوده مرحله دوم من می گم بحث ادامه تحصیلیه که حالا ادامه تحصیل برای ما یه جورایی برای شخص خود ما یه جورایی توی ایران منتفیه برام حالا می گم منتفیه نه اینکه چیز باشه مثلا باید بری بشینی پشت کنکور و ما هم زن و بچه دار حالا توی این موقعیت مثلا با تراکم کاری که داریم از طرفی اون بازدهی مورد نظررو اغلب دوستان حالا دکترا فوق لیسانس خوندن اون چیزی که مد نظرشون بوده را احساس می کنیم که اگر اون طرف حالا مجامع

دانشگاهی خارج از کشور تحصیل می کنیم احتمالا بیشتر ارضاء بشیم از نظر علمی بیشتر این می مونه 20درصد کار 80 درصد کار نیازهای ارتباطات شغلیه که همین روزانه باهاش درگیریم .

- نیازهای روزانه شغلی دارید که به زبان انگلیسی احتیاج داره ؟

آره مجبوری انگلیسی با طرف مقابل صحبت کنی .

- مثلا شما ؟

خوب مثلا پروژه هایی داریم که اغلب یه قسمتش وابسته هست به خارج از کشور مثلا شما باید یه لینکی با اون طرف داشته باشی بعد با طرف تلفنی صحبت کنی یا خیلی ساده ایمیلاشا جواب بدی این نیاز داره که شما یه سطحی همون طور که آقای شهرجردی گفت از زبان عمومی فن ارتباط برقرار کردنو ما یاد نگرفتیم ما یادگرفتیم که شاید همین کتابو همشو که بخونیم کلمه ای رواحتیاجی به دیکشنری نداشته باشیم لغات رو مثلا تاحدی بلدیم یا متون تخصصیمونو به راحتی می خونیم درک می کنیم مثلا متون سخت استاندارد حالت بخش نامه ای داره می خونیم درک می کنیم مشکلی نداریم باهاش ولی به محض اینکه میام با یک نفر ارتباط برقرار کنیم اونجایه که لکنت زبان می گیریم کلمات یادمون نمیاد دست و پامونا گم می کنیم نمی دونیم چی جواب بدیم بعدا مثلا جملات غیر مودبانه ایو رو در پوزیشنهای مودبانه استفاده می کنیم یا به عکس این وضعیت یعنی مشکلی که داریم هممون به نوعی حالا بیشتر اوقات چون هممون مشغول به کاریم حالا این وضعیتی که اومدیم ادامه تحصیل یه دیدگاهشه که صددرصد نیاز به این کسب مهارت ولی اون که الان اذیت می کنه شخصه خودما اینه که پشت تلفن با یه یونانی یا مثلا حالا با یه ترک که اونم انگلیسیش اصلا خوب نیست .

- آره اصولا هم انگلیسی زبان نیستن .

آره مثلا با اون گیر می کنی نمی تونی باهاش صحبت کنی یه جوری مایه های بعد از طرفی خوب ما فضای شغلیمون یعنی به نوعینه که همش علاقمندیم با ارتباط با نمایشگاههای بین المللی اغلب اطلاعاتمونا ما از چیزها می گیریم شرکتهای خارجی که طبیعتا تکنولوژی دست اونهاست و می خوایم از اونهابا اونها ارتباط برقرار کنیم مسائلی که داریم بیشتر به اون خاطر بوده .

- شما هیچی نمی گی شما هم یه چیزی بگید .

به نظر من این اول برای ما نیازه بعد علاقه هست چون ما همون جوری که خودما می شناسم دوران راهنمایی زبانو دوست داشتم به زبان علاقمند شدم ولی موقعیت پیش نیومد اولا اینکه اصلا سیستم آموزشی اشتباه .

- اولین نفری هستی بین 4 ،5 نفر که موضوع علاقه رو مطرح کردی می گی علاقه از قبل داشتی ولی برچه مبنایی نمی دونی برای چی علاقمند بودی به زبان انگلیسی برای چی علاقمند شدی ؟

نه چیز خاصی نبوده .

- دلیلشو نمی دونی ؟

نه دلیل خاصی نداشته ولی خودم از بچگی علاقه داشتم بعد منتهی توی مدرسه های ایران سیستم آموزشی اصلا کلا اشتباه یعنی یک جوری هست که اون طرفا علاقمند نمی کنن به یاد گیری یه جوری درسو میدن که اون طرف به نظر من چیزی تو کلاس یاد نمی گیره چون ما الان دانشگاه هم رفتیم حتی ولی با توجه به سیستم آموزشیمون سیستم آموزشی غلط چیزی یاد نگرفتیم .

- از حرفاتون اینجوری من برداشت می کنم که انتظار دارید سیستم آموزشی مدرسه دبیرستان و دانشگاه الان نیازی به یادگیری زبان مجدد نداشته باشه این انتظارتون بوده و براورده نشده بقیه همین نظرو دارن ؟

من همین جوری سرانگشتی حساب کردم ما از سال دوم راهنمایی تا چهارم دبیرستان خیلی حالا به اصطلاح خودمون خیلی کیلویی خیلی سرانگشتی حساب بکنید حداقل 400 کلاسه که شاگرد کلاس میره حداقل .

- نه آخه یه بحث ..... دارم ازشون سوال می کنم اینه که آیا به عنوان فرد انتظار اینا داشتن که سیستم دبیرستان و دانشگاه زبانتون تکمیل بشه چنین انتظاری داشتید نه از خودتون از سیستم اموزشی؟

با توجه به این چیزایی که تو این دو سه جلسه توی کلاس داشتیم بله .

* من یه چیزی می خوام بگم شاید یه علت اینکه آقای کیشانی گفتن علاقه داشتن من خودم واقعا علاقمند بودم و شما خودتون در جریان هستید تقریبا من خودم از خیلی خردسالی از 5 ،6 سالگی کلاس زبان می رفتم یه علت عمدش فکر می کنم این باشه که یعنی اصلی ترین علتش این می تونه باشه که در ایران شما با دونستن زبان واقعا متمایز می شین دلیل حرف منم اینه که حالا آقایون الحمدالله تحصیلات عالیه دارن بیشتر از ما اینه که شاید مثلا تو مقطع خودم دیدم تو دانشگاه دکترا غیر از رشته زبان استادای ما واقعا زبان نمی دونن یعنی واقعا غیر از اون بخش تخصصی زبان ما مثلا میایم کلمه لرن که ساده ترین کلمه هستو می تونیم با بدترین تلفظ مثلا من خودم یادمه یه استاد فوق ما مثلا "لرنو لرن" تلفظ می کنه یه علتش فکر می کنم این باشه که تمایز خیلی خاصی میده به کسی که در ایران چیزی واقعا به معنای انگلیسی میدونه .

- تمایزی که .

باعث تحریک آدم می شه واسه یادگیری بیشتر .

- بعد باعث علاقه می شه این ؟

باعث علاقه می شه .

* یکی از جنبه های ایجاد انگیزه هست .

چون خیلی متمایزه با کار شما یعنی حتی شما مثلا می تونی یه آدم دیپلمه باشی الان داریم بچه هایی دیدم که واقعا سطح انگلیسیشون واقعا مثلا از یک استاد کارشناسی ارشد خیلی بالاتره .

- شما موافقید با این قضیه تمایز و اینا ؟

صددرصد .

- ولی خوب فکر نمی کنم این نظر شخصی خود منه که آقایونی که تو مقطع لیسانس یا بالاتر درس می خونن این قضیه یه کم حل شده باشه یعنی .

این قضیه برای استارت اولیه.

- برای استارت اولیه درسته حالا یکم حواسم پرت شد پرسیدم که داشتیم راجب سیستم می گفتیم درواقع با توجه به این چند کلاسی که پسرخالشون زحمت کشیدن متوجه شدن که .

پسرعموشه .

- پسر عموشه آره متوجه شدن که این سیستم باید بیشتراز اینها سیستم جوابگو بوده باشه احساس می کنید که جواب نداده بعد خوب طبیعتا شما اینجایید که در واقع اون گپهایی که سیستم ایجاد کرده رو پر کنید هر کدوم به شکلی در مورد نیازهاتون از زبان انگلیسی صحبت کردید اسماتونو فامیلیاتونو یاد نگرفتم هنوز آقا محسن اشاره دقیق تری کرد به استفاده ای که زبان انگلیسی در روز در واقع در زندگی روزانش داره گفتن تلفن میزنن یا نمایشگاه می خوان برن یابا شرکتهای خارجی در تماسن بقیه چه طور بقیه در واقع حالا یه به نظر من کلا جوابای اولیه همین جوابای کلیه نسبت به این قضیه که می گیم زبان انگلیسی زبان بین المللیه یا ، یا ، یا خیلی مهمه از این حرفا ولی یه کم می خوام به قول انگلیسیا .... یا زمینی فکر کنید که ببینید روزمرگیتون واقعا چه نیازی شما وقتی بخواید سوار تاکسی بشید می گید تکسی یا تاکسی یعنی واقعا آیا نیاز روزانه ای به زبان انگلیسی دارید یا نه اگه دارید برای من مثال بزنید ؟

نیاز روزانه که اگر بود هیچکی باید زبانش اینجوری نباشه یعنی شما اصلا بخواید تو روزمره هم استفاده کنید یعنی من شاید با دونفر یه مدت انگلیسی صحبت می کردیم مسخره می کنن شما را با یه نفر قرار بذاری باهم زبان صحبت بکنی .

- اجباریه که خودت باید برای خودت چیز کنی که بگی من به خاطر یادگیری زبان می خوام هر روزمثلا با محمد آقا یک ساعت انگلیسی صحبت کنم اینا نمی گن اینا ازاصلااز صبح که بلند بشی مثال براتون میزنم اون جلسه یه آقایی اینجا

نشسته بود می گفت من اقوامم خاله مادر اینا همه می گن مثلا پشت مثلا کالاهای مختلف که انگلیسی نوشته رو برام بخونی این یه مثالشه برخوردای دیگه روزانتون با زبان انگلیسی چیه در اینجا ؟

خوب من اگر خودما بگم که مشکل روز داشته باشم بخوام با زبان انگلیسی برطرفش کنم ندارم .

* نرم افزارهای حسابداری همش انگلیسیه .

نه حالا من .

* باشه من مثال می خوام یه واقعیت ذهنی داشته باشیم جلسه پیش اگه یادتون باشه دوستمون مثال تلفن وموبایلو زد که دستور العملش انگلیسیه .

- بیشترشون الان فارسی شدن یا خیلیا به قول شما بدون اینکه بفهمن انگلیسیش چی گفته ولی راشو بلدن شما چی شما که دبیر تدریسید ؟

من که دائم کارم باچیزاست سرکار آذرآب هم هستم تو شرکت معمولا با در واقع کارفرما با کارشناسای خارجی سرو کار داره .

- کجایی هستن ؟

کره ای هستش کانادایی هستش کره ایها که اصلا خیلی بد صحبت می کنند یعنی اصلا انگلیسی خیلی بد صحبت می کنن ولی کانادایی یکی دوتا کانادایی اومده بودن من باهاشون صحبت می کردیم اولش سخته شما اولش که می خوای ولی وقتی که مثلا 5 دقیقه 6 دقیقه صحبت می کنی چون ما دوره های مختلف زبان داشتیم راه می افتی یعنی مشکلت حل می شه از این لحاظ ولی خوب خیلی چیزام نمی شه ما یه جنسی داریم ما به نام A516 گرد متریالی هست متریالو ما تو ساخت مخازن استفاده می کنیم بعد من می خواستم اختلاف بین این دوتا جنسو از این کاناداییه بپرسم مثلا چون ما کم برخورد داریم بهش گفتم -------- این قسمت نتونستم بپرسم یه خورده به من نگاه کرد بعد تو جلسه یه خورده منو نگاه کرد و بعد یه خورده بعد گفت --- بعد من براش نوشتم و بعد متوجه شد دوباره من تکرار کردم این علتش تکرار نکرده که ما نبودیم تو اون محیط یه مسائل این طوری البته چون ما می گم کارمون اکثرا بازرسای خارجی باید چک کنن که سوالی که اومده باید چک بشه تو روز خیلی باهاشون سروکار داریم نرم افزارا کارای دیگه که میاد .

- گوش کنید هیچ کدوم نمی خواید اقرار کنید به یک نیاز روزانه ای که اگر نبود یا درآمدتون کم می شد یا نمی دونم موقعیت اجتماعیتون به خطر می افتاد یک نیاز ، نیاز واقعا در روز .

اگر این باشه که مسلما موقعیت اجتماعی ما پیشرفت می کنه یکی از علتایی که اومدیم همینه .

- خوب پس نگاه کنید از اون موقع اون نقطه ای اون سکویی که هستید با یادگیری زبان می خواید به جلو پیش برید درسته ؟

مسلما .

- ولی الان آیا به صورت روزانه برخوردی با زبان انگلیسی دارید که اون موقعیت حال حاضرتونا به خطر بندازه ؟

ببینید ببخشید ما الان موقعیت خیلی پیشرفت علم یه طوری شده که از حالت نطق و کتاب و اینا در اومده الان با حداقل مثلا می تونم بگم 10 سال پیش شما می تونستید یعنی شیوه این بوده 10 سال پیش مردم برای up date کردن اطلاعاتشون اول صبح روزنامه می خوندن این طوری بوده قبل از اون خوب کتاب می خوندن شیوه انتقال علمم به صورت کتاب بوده ولی یه چیزیه که آمارشم من تا حدی دارم و می دونم اینه که الان مولفا خیلی اومدن پایین کسی که مثلا می خواد یه متنی به بقیه برسونه صاف میره سراغ کامپیوتر کسی هم که نیاز داره من به عنوان فروشنده تلفن نیاز به up date کردن اطلاعات خودم ندارم هر روز ندارم یه جنس خاص دارم میارم با همون قیمت خاص می فروشم فردا یه جنس جدید میاد اونم می فروشم حالا من چون خودم کارم موبایله خوب موبایلام منوی فارسی خیلی ساده این قضیه انجام می شه ولی شما اگه می خواین واقعا یه موبایل فروش برتر باشی باید بدونی که موبایلی که با مدل جدید میاد تو بازار خوب تکنولوژی به قول یکی از دوستا می گفت دست ما نیست دست اونوره باید بری سراغ اینترنت تا بدونی اون مدل جدید که اومده چه تفاوتهایی با مدل قبلی داره اینجا زبانو می خوایی اگه تو شغلی باشی که up date تر.

- بازم موقعیتتو به خطر نمی ندازه بلکه اگر بلد باشی یه اسکین یا توانایهای .....

در دراز مدت فکر می کنم به خطر بندازه چون که رقیبهای ماهرتر شمارو کنار میذارن .

- خوب برگردیم به در واقع تجربیاتتون از زبان آموزی سیستم آموزشی ایرانو که لازم نیست برام توضیح بدید چون خودم هم تو این سیستم بودم ولی کدوماتون در واقع از این سیستم جدا شدید و به آموزشگاه ها رفتید و در چه سنی ؟

یه مدت از طی ابتدایی دو سه سال .

- دوران ابتدایی رفتی سراغ آموزشگاه تابستونا احتمالا ؟

از اول دبستان .

- اول دبستان خودت رفتی یا پدر مادرت فرستادنت ؟

فرستادن اونم به واسطه ارتباط پدرم با رئیس آموزشگاه یک سال یا دو سال اونجا دقیقا خاطرم نیست بعد ترک شد تا دوران راهنمایی یعنی دوباره سوم راهنمایی مجددا شروع شد تا دوم دبیرستان یعنی باز دوسال دو سال شد نزدیک 4 ترم آره 4 ترم منتها دیگه مدام دیگه پشت سر هم فقط تابستونا نبود بعدشم قطعط شدو الان که اینجا هستم .

- بقیه تون تا قبل از سن پیورتی قبل از بلوغ پدر مادرهاتون آموزشگاه نفرستادنتون ؟

البته من یه صحبتی داشتم واسه اینکه آدم تو سن زبان آموزی یا یه کار در حقیقت پیشرفت داشته باشه چندتا شاخصه اصلی می خواد یکی اینکه اون کار در حقیقت هویت داشته باشه یکی آدم بازخوردشا ببینه یکی اینکه کامل باشه حالا چهارمیش دقیقا یادم نیست اما این در خصوص زبان این دوران دبیرستان ما اینا نداشتیم یعنی ما تو گرامر داشتیم دست و پا میزدیم و به جرات می تونم بگم یکی از درسایی که من به هیچ عنوان هیچ وقت خوشم نیومد با اینکه رشتم ریاضی بود همین زبان بود هیچ موقع من احساس نکردم که تو زبان من دارم پیشرفت می کنم دائم تو گرامر دست و پا میزدیم و اون بحثی که آدم بتونه 4 کلمه صحبت کنه یا بتونه ارتباط برقرار کنه با زبان عمومیا ما تو زبان ندیدیم در انتها حالا ما تو دانشگاه بود که وارد بحث زبان شدیم و من در انتهای کارشناسی بود و کارشناسی ارشد بود که دیگه کاملا ضرورتشا نشون داد و از اونجا بود که این نیاز کاملا خودشا نشون داد رفتیم به این سمت یکی از مشکلات اصلی زبان در مدارس ما اینه که به هیچ عنوان آدم اون حرکتا حس نمی کنه که دره پیشرفت می کنه حالا آقای کیشانی هم تو صحبتاشون بود که گفت ما نمی تونیم وایسیم شما باید احساس کنی که داری پیشرفت می

کنی و این کلاسا اگه نگاه کنی دوستان میرن به سمت مثبت که سریعتر بتونن با این زبان یه کانالی باشه میانبر بزنن .

- شما خودتم داری اشاره می کنی که فکر کنم موضوع بحثمون سر این باشه که شما وقتی نیازشو به صورت روزانه نبینی خود به خود چه سیستم آموزشی چه دبیرستان چه خود فرد نمی تونه انتظار خاصی داشته باشه منم در واقع می خواستم .

شاید ببینید نیاز تعریف نشده در دوران راهنمایی و دبیرستان ما خیلی از درسارو خوندیم همیشه اینم می گفتیم که نه این به درد دنیامون می خوره نه درد آخرتمون چرا چون اصلا برای ما موقعیت شاید برای ما در جامعه ایران حالا شاید امریکاییها می گن ------- نیاز مادر اختراست خیلی چیزهارو شاید ما ایرانیها نرفتیم اختراع بکنیم مثلا امریکاییه یا انگلیسیه اختراع کرده چون نیاز داشته اونا هر روز موبایلای جدید کامپیوترای جدید اونا اختراع می کنن چون نیازدارن می خوان پیش برن ما اختراع نمی کنیم چون هم این نیازمو اینم خیلی بیشتر از اون نیاز من امکانات داره من تازه یکسری از امکانات موبایلما بعد از یکسال امروز فهمیدم که اه این این کارم می کنه جدی امروز می خواستم باش عکس بگیرم دیدم مثلا از اون اتاق که می خوای عکس بگیری می شه از سه تیکش می شه عکس بگیری سه تیکشا بچسبونی به هم و حالا مثالای دیگه ، دیگه اون چیزی که گفتم حالا یادم نره گفتم به طور سر انگشتی 400 جلسه مثلا شاگرد توی راهنمایی و دبیرستان میره سر کلاس منی که دارم درس میدم خودت که میدونی ما خودمون 400 جلسه تو موسسه کلاس نرفتیم ولی یک سیستم درست بود خروجی را که حالا تونستیم درس بدیم ولی با اون سیستم حالا من باز با همین کتابای انگلیسی خوندم که مثلا تو آسیای جنوب شرقی بعد از گرفتن دیپلم راحت می تونن کتابای پایه الکترونیک و کامپیوتر بخونن اینقدر صنعت الکترونیک و کامپیوترشون پیشرفته هست ولی ما اینجا اینقدر زده می شیم با توجه به اینکه اولیو بذار دومی سوالی می شه نمی دونم دومیو بذار اول نمی دونم

جواب می شه و اینا اینقدر شاگرد زده می شه از زبان که وقتی که دیپلم می گیره کتاب که چه عرض کنم ساده ترین چیزارم مثلا عکس اسم یه عروسکم نمی تونه بخونه قطعا متنفره یه جورایی شما اول باید پول بدی بیارش کلاس علاقه درش ایجاد کنید بعد ا بهش یاد بدی .

- این نظر شماست درسته ؟

بله .

- من خودم یه کم --- دارم احساس می کنم این نظر جنابعالی با اون نظری که علی گفت بقیه هم تایید کردن که در واقع زبان انگلیسی پرستیژ میاره و یه حالتای خاص فرهنگی وجود داره که هر کس زبان انگلیسی بدونه خودشا متمایز کرده این حرف در واقع محمد که داره میزنه در تناقضه اگر ، اگر پرستیژ میاره برای چی باید یه چیزی بشه که ما نسبت بهش متنفر بشیم ؟

نظام آموزشی مارو متنفر می کنه .

* آقای کیشانی گفتن که اکثرا متنفر می شن دقیقا هم همینه چون اکثرا متنفر میشن اگر یک نفر علاقمند باشه دقیقا متمایز می شه دیگه .

حتی اونیم که تنفر داره می دونه که پرستیژ میاره ولی میدونه که با روشی که یاد گرفته کارش نیست .

* دقیقا هم حوصلشا نداره .

البته بحث زبان آموزی تو این چند سال اخیر چون به حساب دسترسی به کتاب اگر حالا تو ایران تا ترجمه بشه بیاد یکسال طول می کشه 6 ماه طول می کشه از طریق اینترنت شما سریعتر می تونی مخصوصا اگر هم با توجه به شغلایی که ما داریم و دائم باید بتونیم اطلاعات و تکنولوژی جدیدا سرچ کنیم و در حقیقت ترجمه کنیم و باش ارتباط برقرار کنیم و گرنه اون بحث دانشگاهی هیچ ارزش خاصی پیدا نمی کنه تو این چند سال اخیر اگر دقت کنید زبان آموزا چند برابر شدن و دارن حرکت می کنن که زبانو با سرعت بیشتر و در زمان کمتر الان مشکل اینه که ما می خوایم زبانو هر چه زودتر یعنی دنبال یه کانالی می گردیم که زبانو بتونه با یه زمان کمتر در حقیقت به ما تزریق کنه با یه تلاش کمتر بتونیم تو یه زمان کمتر بتونیم بیشتر .

- پس غیر از آقا محسن بقیتون آموزشگاه رفتین نه؟

تابستونا ، تابستونی بوده سیستم دبیرستان.

- آهان همون سیستم بوده آموزشگاه خصوصی می گم ها همون که الان تمام شهر پر شده ؟

ما ..... می شدیم یکسری کلاسهای تابستونی می ذاشتن که .

* نه اون موقع اصلا نبود کلاسای اونچنانی .

- شما که می رفتید پدر مادر مجبورت می کردن ؟

نه پدر مادرش فرهنگین .

- مجبورت نمی کردن خودت دوست داشتی بری کلاس زبان ؟

آره اون زمان اینکه علت دوست داشتنما عرض کنم خدمت شما سوم راهنمایی بودیم دیگه کتابای هلیوی تازه اومده بود کتابای نیو هلیوی نه هلیوی ، نیو هلیوی تازه اومده بود تو مشهد بعد اولین موسسه هم موسسه علوی آورده بود از خود چیز اورده بودن این کتابا اورجینال بود خودمون می رفتیم سریع اینارو باز می کردیم کتابا از خود انگلستان اومده بود خیلی جالب بود بعد ماژیک به ما دادن گفتن اینارو سانسور کن چون پسر آقای فلانی هستی بعد آقای فلانی خودش خیلی آدم خوبیه پسرشم آدم خوبی خواهد بود بیا اینارو سانسور کن بعد ما رفتیم اونجا شروع کردیم به .

- در آمدی بر سیستمهای سانسوری کشور .

بعد جالب بود مثلا عکس از تنیس ، تنیس بازی می کردن لباس تنیس تنشه دیگه بعد این پاهاشو ماژیک بکشید یه پرستیژ ، پوژیشنی بودبرای ما اونجا تو آموزشگاه که کسی دسترسی به این عکسا نداره یه دوستی داشت پدرم ما اونجا خودش استاد زبان بود به از محمد آقا نباشه اونجا سر کلاس گفت بیا بشین خوب کتابا راچقدر بلدی یه کم صحبت کردیم بیا المن تری شروع کن اه یواند بی و اینا نمی خواد نه بیا المن تری شروع کن رفتیم نشستیم سر کلاس یه ترمی که خوندیم بعد این خود به خود دیگه آدم چیز داشت یعنی کارنامه پایان دوره خودش یه انگیزه بود حتما 80 به بالا بیاری دوره بعدرو مجانی بخونی ما جون می کنیدیم 80 به بالا بیاریم 4 ترم خوندیم .

- یه کم در مورد سانسور شیپ بودن خودت بگو برام جالبه موضوع خیلی جالبیه موضوعیه که تو اون جلسه در مورد مسائل

فرهنگی زبان خیلی حرف زدیم با هم ولی چه سنی بودی و آیا واقعا می گفتن خودت سانسور کنی یا بهت می گفتن کجاهارو سانسور کنی ؟

نه می گفتن یه کتاب سانسور کرده بودن یه کتابم برده بودن .... کرده بودن توی .

- آهان یه دونه نمونه سانسور شده می دادن بعد از روی اون می گفتن مثل اون چیز کن؟

آره یه نمونه به ما داده بودن سازمان دولتی حالا ارشاد بود کی بود چون اونا کتابای اورجینال داشتن ارشاد اقدام کرده بود ظاهرا یه کتاب مهر شده از ارشاد داشتن که قشنگ ماژیک کشیده بود و قرمز مشخص بود که .

- شما باید بقیه رو مثل اون کنید .

بعد طبق اون مثلا می نشستیم بقیه کتابارو سانسور می کردیم .

- کجاهارو ماژیک می کشیدید ؟

عکس .

- عکسا متنارو کاری نداشتید هیچی ؟

نه به متن کار نداشتن .

- متنه مثلا یه جا نوشته بود آب جو ، الکل اینا ؟

نه ، نه ، نه اتفاقا جالب بود مثلا راجب یه درس بود توی همون نیو هلیوی اگه اشتباه نکنم راجب انواع نوشیدنی ها بود بعد می گفت مثلا "واین ، شامپاین" ، فلان ، فلان چندتا اسم بود می گفتن اینا چیه استاد قشنگ توضیح می داد "واین" اینه شامپاین ترکیباتش اینجوریه این یکی فرق می کنه این یکی به این دلیل که گرونتره اون ارزونتره این سلطنتی تره مثلا این پیش پا افتاده تره اینارو استادا می گفتن حتی فیلمایی که هلیوی داشت اون موقع پخش می شد استاد سلیقه ای دوست داشت رد می کرد یا رد نمی کرد بستگی به کلاس داشت مثلا جو کلاس چه جوریه ظرفیت دارن می گفت بشینید نگاه کنید اینجا مثلا این کیسه اینجا دارن می بوسن همدیگرو این فلانه اینا رو چیز نمی کرد سانسور نمی کرد بعضی استادام سر کلاس مثلا می دیدن کلاس ظرفیت نداره اووه فلان .

- وارد مسائل فرهنگیش بشیم یه کم ؟

مشکل نداره .

* اتفاقا جلسه پیش مجوزم گرفتیم از حاج آقا .

- کدوماتون وقتی که حالا به بگرانداى مذهبی هیچ کدومتون کار ندارم وقتی که دارید زبان آموزی می کنید دارید فیلمهای آموزشی زبانو نگاه می کنید کدوماتون خیلی اینجا تاکید کردید رو نیاز بودن درسته کدوماتون در واقع به هر شکلی دارید در حال زبان آموزی به این قضیه به شکل ابزار نگاه می کنید ابزار کامینیکیشن درسی یا هر چی کدوماتون وقتی دارید این

کارو می کنید متوجه برخوردهای تحریکی هستید یعنی در واقع وارد این قضیه می شید یکی از آقایون جلسه پیش می گفت یه فیلتری دارم که هر چیزی که با مسائل فرهنگی من نخونه فیلتر می کنم اون چیزایی که به دردم می خوره نگه میدارم آیا شما

به قول انگلیسیا چنین اورنسی یعنی آگاهی درونی در خودتون دارید یا اینکه این قضیه رو ، قضیه فرهنگ و زبانو کاملا جدا می دونید از همدیگه و براتون مشکل ایجاد نمی کنه ؟

نه اصلا به نظر من یکی از دلایلی که شخص حالا اینجا محمد آقا خیلی وقتام توی کلاس یه چیزی می گه ازش می خوام که جملات مشابه در موقعیتهای مختلف رو برام بگه یعنی صرفا مثلا .... یکی از دلایلی که داریم زبان یاد می گیریم چون به هر حال چند تا از دوستای ما هفته آینده دارن میرن دبی .

- کدوما ؟

آقای شهرجردی و حامدی دارن میرن دبی سفرای کاری اینجوری پیش میاد گاهن .

- درسته دبی که خوب فقط کاریم نیست تفریحی هم هست .

تفریحی کاری حالا ما مثلا از این مسائلی که شما می گید فرهنگی یه سمیناری بودیم اینو یک آقای انگلیسی برگزارکرده بود از شرکت .... انگلستان اومده بود بعد آخر سر که اومدیم از این خداحافظی کنیم یه جمله ای بهش گفتیم اینجوری وایستاد نگاه کرد من تعجب کردم که چرا جواب مارو نگفت ما مثلا تشکر کردیم به تصور خودمون کلمات هم درست بود جواب نداد بعد که رفتیم دیکشنری نگاه کردیم دیدیم جمله اصلا ربطی نداره به اون موضوع درسته از نظر ما مثلا دست شما درد نکنه رو می تونی تو موقعیتهای مختلف بگی آقا دست شما درد نکنه خیلی عالی بود ولی اونجا آخر جلسه چیز دیگری باید می گفتیم یکی از چیزایی که دنبالش هستیم تو این کتابا همون مسائل فرهنگیه ما وقتی داریم با زبان یه کشوربا یه زبان حالا تخصصی مردم انگلستان و امریکا کانادا مردم انگلیسی زبان نه اونا که زبان دومشونه داریم با زبان اونها آشنا می شیم طبیعتا باید یک مقداری با فرهنگ اونها هم آشنا بشیم باید فرهنگ اونهارو هم یاد بگیریم اینکه لزومی نداره چون انگلیسی صحبت می کنیم کارای انگلیسیایم بکنیم ولی باید بدونیم که اونهام فرهنگشون چه جوری ایجاب می کنه اگر چیزیرو از کسی بخواین چه جوری می خوان یا اگر کسیو می خوان تو سری بزنن دعواش کنن فحشش بدن یا تقدیرو تشکر کنن چه چیزایی رو استفاده می کنن حتی تو مسائل که یک استادی داشتیم تو دانشگاه که می گفت ..... آقای فراهانی می شناسیدش می گفت برای اینکه زبان یاد بگیرید اول فحشاشونا یاد بگیرید .

* همین آقای فراهانی .

همین فراهانی دانشگاه ما درس می داد ایشون می گفت اگر می خوای چیز بکنی زبان یاد بگیری البته سر کلاس چون کلاس مختلط هم هست و 30تا دختر این ور نشستن و 30تا پسر اینور این چیزا یه مقدار شارژ می کنه کلاسو لااقل فحشاشونا یاد بگیرید یه چندتا از این فحشارو پای تخته نوشت اینا حرفای زشتیه که میزنن استفاده نکنید یا اگر می شنوید معنیش اینه یا مثلا به قول اون فلان جکه اتفاق نیفته تو خیابون .

* یه لحظه معذرت می خوام اگر احیانا برق رفت نفروختنمون مشکل کنتور پیدا کردن اگه برق رفت نترسید من هستم .

مثل اون یارو که می گه ما که نفهمیدیم ولی محض احتیاط .

- شما می خواید چیزی بگید ؟

بحث فرهنگی که .

- موقعی که یک نفر صحبت می کنه خودتون حالا خودمونی ترید دوست دارم بپرید تو حرف همدیگه بحث کنید اون جلسه گفتم دوست دارم با هم دیگه دعوا کنید .

منطق کلی کیه زیاد مشکل ایجاد نمی شه .

اتفاقا نمی دونم تو بحث فرهنگی ما که زبان آموز کاملا حالا نمی گم فیلتر ولی این فرقا قائل می شه بین حالا اون فرهنگی که با بحث زبان داره در اون طرف در حقیقت دارن با فرهنگی که خودمون داریم حتی تو همین کتاب من امروز می خوندم یه جاش می گه که در حقیقت طرف همسر نداره اما یه دوست دختر خیلی زیبایی داره خوب اینا ما خودمون درک می کنیم که این مال اونوره اینور با فرهنگ ما نمی خونه یا به قولی می شه گفت شاید یه چیزایی برای ما ارزش باشه که اونوربه دردش باشه حالا فرض کن بحث حجابو می گم که این ور فرض کن ارزشه ولی اونور هرچی طرف سکسیتر باشه از لحاظ ماها در حقیقت ارزشه یا به قولی من یه جایی شنیدم که به آقای کلینتون گفته بودن که شما در حقیقت خلاف شرع کار انجام دادید که ایشون گفته بودن ما چیزی به نام شرع نداریم شرع مال شماست که حالا چیزای دیگه این تفکیک به وجود آمده یعنی زبان آموز اینا درک می کنه که در حقیقت این مال ما نیست اما تا حدودی به قول آقای جوانشیر اینو باید بفهمیم که اون طرف باید با زبان یه کمی فرهنگ اونارو بدونی که بتونی ارتباط بهتری برقرار کنی .

- از این سن شما دور نشیم برمی گردیم حواست باشه برگردیم این آگاهی که هر دو نفر دارن اشاره می کنن به این قضیه که آگاهی دارن که این مال فرهنگ اوناست ما نسبت بهش می خوایم آگاهی پیدا کنیم ولی در واقع فیلتری نیست برای ما که در واقع بخواییم به کار ببریمش ولی خوب این آگاهی رو کتابهای درسیتون معلمهاتون سیستم آموزشیتون بهتون میده یا نه ؟

اصلا سیستم آموزشی ما یکی از دلایل ... بودنش همینه چون می خواد بیاد زبانو ، زبان عمومیو زبان به اصطلاح محاوره ای جامعه انگلستان رو می خواد به ما درس بده مجبوره اینارو درس بده باید بگه باید بگه گرل فرند چیه چه می دونم واین چیه فلان چیه بعد چون اینا تو سیستم آموزشی ما فیلتر شده هست منتهی می شه به " ام "و"ایز"و"آر" اینا فقط همینارو درس بده .

- خوب ضرر داره به نظر شما این قضیه ؟

توی یه سنینی آره توی یه سنینی مثل سنین راهنمایی یا سنین مثلا دبستان سنین قبل از اینکه شخص به هر حال ما دوران خودمون هممون تجربه کردیم یه دورانی هست .

* چی فیلتر شدنه یا نشدنه ؟

نشدنه ضرر داره برای ما .

- از لحاظ فرهنگی می گی ؟

آره .

- یکی قضیه فرهنگیشه یکی قضیه آموزشیشه ، آموزشی زبان خوب از نظر فرهنگی داری می گی تو سن بلوغ و اون سنا باید فیلتر بشه چون اثر بد فرهنگی داره ؟

می تونه داشته باشه ما داریم می بینیم همه .

- همه موافقن با این قضیه؟

آقای جمشیدی فرد من مخالفم چون با وجودی که می گم یه مسئله ای که هست این وسط من فکر می کنم شما خودت دبیرستان و اینا بودی دیگه من فکر کنم متنای ریدینگای کتابای درسی دبیرستان و همچنین پیش دانشگاهی ما خیلی قوی بود ، خیلی قوی بود و چیزی که معلمای زبان می گفتن و من خودم به عنوان آدمی که پیشینه زبانی داشتم یادمه که کتاب پیش دانشگاهی یه مقداری این گیر می کردم به خاطر اینکه هر درس پیش دانشگاهی تقریبا 70 لغت جدید داشت خوب .

* اون طرحشا که آقای بیرجندی رو باید واقعا بهش تبریک گفت با اون کتابایی که می نویسه .

حالا یه چیزی می خوام بگم اینجا این فیلترشدن یه ضرر خیلی بزرگ داره و ضررشم به نظر من اینه که اگر که ما ظرفیت فرهنگیشو داشتیم و می تونستیم این چیزارو به بچه هامون ببینیم حالا می تونن تحمل کنن تو جامعه با مشکل برنمی خوردن مجبور نبودیم که مثلا درسامون بشه ..... نمی دونم ..... نمی دونه ..... موضوعات خیلی بسته ای که واقعا فارسیشو به آدم بدن آدم کسل می شه دیگه .

- من اصلا سر این قضیه نمی خوام رای گیری کنم نگاه کنید به نظر من یک بالانسیه که بین قضیه فرهنگیو فیلتر کردن برای اینکه طرف مسمون نشه فرهنگ آلوده در سن پایین یکی اینکه آیا شما اعتقاد دارید که در واقع فیلتر کردن فرهنگی زبان کیفیت زبان آموزیا بالا می بره یا پایین می بره یا اصلا ربطی نداره ؟

به نظر من اصلا ربطی نداره .

* یه چیز دیگه هم هست البته تو این چند سا ل اخیر بحث --- هم هست جهانی شدن هم مطرح شده که با اومدن اینترنت این صحبتا که می شه ما داره تمام تجربیات گذشتمونا تو اون سن و سالی که ما دبیرستان بودیم اصلا پیش دانشگاهی نداشتیم اصلا این بحثا نبود و زبان هم صرفا به همون شکل دیده می شد اما با توجه به این جهانی شدن داره پیش میاد تو این چند سال اخیر خواه ناخواه باید این قضیه به سمتی بره که یه جوری فرهنگ اونارو ما در حقیقت نه به معنایی که اونا قبول کنیم به معنای اینکه فقط اونا درکش کنیم آگاهی داشته باشیم .

- این آگاهی باید در چه سنی باشه ؟

تو دوران یاد گیری باید باشه چون اگه نباشه همین مشکلی پیش میاد که ایشون فرمودن که ما اومدیم یه تشکری بکینم ازیه آقایی در پایان و یه حرف بی ربطی زدیم خوب اگر ما واقعا می تونستیم مثلا متن صحبت بین یه زن و مرد ، یه زن و مرد انگلیسی رو تو کتابامون داشتیم یه متن واقعی نه متنی که مثلا یه معلم مرد به شاگرده می گه که نمی دونم حسن ---- حسن ---- نمی دونم

فلان اگر متنای اصولی اجتماعیو داشتیم فکر می کنم لااقل یه ... داشتیم .

* حالا داشتن متون اصولی اجتماعی حالا اگه من بخوام واضح تر صحبت بکنم شاید زبان خیلی هم ربطی به فکر نداشته باشه که حالا ما .. . می دونم چی می خوای بگی دقیقا متوجه هستم ولی ما اگر همون ---- هم درست بهمون آموزش داده بودن حالا دقیقا دست میذارم رو کتابای درسی شما می بینید این کتابای درسی ما متوجه هستی شما ، شما تو این کتابای جدید یادته تو جلسه قبل گفتم یه سری چیزاش حذف شده کتابهای جدید هم مثلا بیای و چیز بکنی خیلی مواقع خیلی راحت هم مطرح کردن مثل متنی که امروز خوندیم چیز غیر اخلاقی هم نداشت ولی خیلی درست مطرح شده بود یعنی لزوما هم این نیست که حالا ما اگر بیام سانسور نکنیم مثلا درسته یا سانسور بشه غلطه می تونیم یه سیستم درستا تدوین بکنیم که تمام مراودات روزمره رو هم مراودات روزمره رو هم یاد بگیریم درست حرکت بکنیم .

- مبتذل هم نباشه.

مبتذل هم نباشه .

* آخه بحث فرهنگ ابتذال که فقط نیست .

بله بحث آزادی بیان هم هستش.

- یه چیزی محمد آقا اشاره کرد چند دقیقه پیش گفت ، گفتن که بحث ارزشهام هست یعنی اصلا می تونیم در واقع به مثالهاش کار نداشته باشیم اشاره کردن که یکسری ارزشها هست که فقط باید آگاهی نسبت به اون قضیه بشه من اون چیزی که برام

جالبه می گم دوست دارم این دوتا پارامترو تو تقابل با هم قرار بدم ببینم بچه ها نظرشون کدوم مهمتره یک فیلتر کردن فرهنگی دو کیفیت آموزشی کدوم مهمتره ؟

ببینید فرهنگ که قابل فیلتر نیست فرهنگ باید آموزش داده بشه فرض کنید تو هر سنی .

- نه خوب سیستمی که ما هممون توش بزرگ شدیم فیلتر می کنن .

درسته من کار به سیستم ندارم بحث سیستمی نیسش خودمون داریم یه بحثی می کنیم که شما دارید سوال می کنید که آیا در حقیقت این فیلتر نیاز هست یا نیاز نیست ما حالا در مقامی که بخوایم جواب شمارو بدیم این طوری باید بگیم که اگر بخواد در حقیقت فیلتر بشه اون شرایط خاص خودشا داره که دولت این کارا انجام میده اما اگر بخواد تو هر سنی آموزش داده بشه بدون فیلتربا یه پیش زمینه مثلا فرض کن آقای کیشانی در خصوص حالا فرض کن یه جا متن می خوره پایین تر از سن ما اونا که این قضیه رو نمی تونن درک کنن می خوره به مثلا گرل فرند که می خواد دوست دختررو توضیح بده می گه مثلا فرهنگ اونجا این مسائل کاملا باز شده هست یا مثل اینکه ما تو این قضیه دیگه هممون روشن شدیم که اونا بحث تعارفاتو اینارو دیگه ندارن اینا ما می دونیم که خارجیا تعارفو بیا و اینکه 6 ساعت تعارف کنن و اینارو ندارن اینارو اگه با یه پیش در آمدی باشه حالا توهرسنی از کوچیک تا بزرگ بخواد چیز بشه بسته به نیاز اون سن در حقیقت باید اون کسی که آموزش میده به این فنا مسلط باشه که بتونه اون طرف کسیو که آموزش میده رو با توجه به اون متنی که حالا مورد فرهنگی داره فرهنگی حالا بحث اخلاقی نمی شه

کمترش اخلاقی می شه اینارو آموزش بده اون کسی که اومده .

* سیستمای آموزشی هم .

اون کسی که آموزش میده .

* هر سیستمی که میاد حالا ما فرض کنیم آقای خاتمی یا مثلا آقای احمدی نژاد یا سیستمایی که الان حاکمه درسته من به نظر من اگر بخوان یک مجموعه ای رو بسازن اون مجموعه باید فرهنگی آموزش بدن حالا همه چیز فرهنگی آموزش بدن شما نگاه کن مثلا انتخاباته ، انتخابات کیه مثلا اسفنده اینا از مهر شروع می کنن یا از شهریور شروع می کنن تا مثلا ... یعنی این اینقدر به شما در واقع این بحث انتخاباتی داره آمادگی ایجاد می شه که شاید شما اصلا ندونسته بلندشی بری رای هم بدی .

یه کار فرهنگیه سیاسی اصلا همه کشورها این کارو می کنن فقط اینجا نیست کشورای دیگه هم دارن این کارو می کنن ولی مثلا فرض کنید مثلا من خودم ساز می زنم موسیقی کار می کنم نگاه می کنم تلویزیون می بینم اصلا طرف داره می خونه ساز تا میره طرف سازه دوربین مثلا میره دیوارو نشون میده .

* دقیقا مشکل هستش .

این مشکل این که اصلامن که سنم به یه جایی رسیده اینارو دیدم بچه نگاه می کنه بعد می گه این چی بود که این رفت اینامیره یه جای دیگه جستجو می کنه .

- جالبه که همین بحثو ما جلسه قبل کردیم یادته محمد ما یه نفر داشتیم تو گروه قبل که همین .

این یه مشکل عمومیه .

* اینارو باید فرهنگ سازی بشه از لحاظ آموزش بدن دانشجورو یا دانش آموز یا بچه هایی که توی خونه اند من مثلا دوستم می گفت پسرم اومده مثلا پسرش چند سالشه پسرش 5 سالشه مثلا می گفت بابا این چیه مثلا ، حالا مثلا دست زده به اونجا گفته مثلا بابا این چیه می شه مثلا اینا حالا می شه بزنی تو گوشش می شه مثلا براش توضیح یه جوری بلاخره باید اینا آشنا کنن دیگه این فرهنگی باید آموزش داده بشه واقعا می گن حالا میره اینا سریع چیز می کنه اینا پیدا نمی کنه میره سراغ اینترنت یه کارت اینترنت می گیره یه فیلتر شکنم داره میزنه دیگه اونجا هر چی شما بخوای می بینی اونجا دیگه پدر نیست بالای سرش که بگه پسرم این بده.

- یعنی ما ابزار برخورد فرهنگیو بش نمیدیم ؟

هست یه جورایی هست که فرهنگیه ما طرح آموزشمون از کلاس اول ابتدایی تا سوم دبیرستان یا پیش دانشگاهی یکیه یعنی معلم زبانی که حالا تو دبستان نداریم ها ولی اگر تو دبستانم بود برخوردش با اون نفری که پیش دانشگاهیه هیچ فرقی نمی کنه شیوه درس دادنشو می گم ها در صورتی که خیلی فرق داره اون تفکرات کسی که پیش دانشگاهیه با اون کسی که اول ابتدائیه خیلی فرق می کنه اون اصلا فکرش یه جای دیگست مثلا بچه رو می شه با خوراکی بیاری اصلا موضوعا عوض کنی بیاری کارتون بذاری نمی دونم خوراکی براش بذاری توضیح بدی در واقع ولی اون که جوونه اصلا فکرش جای دیگست اصلا تو کلاس نیست

باید بیاری اون موضوعی که علاقش چی می گن ایجاب می کنه اون .

- خوب دوست دارم هر کدوم دو دقیقه یه سوال می کنم که خودم خیلی این سوالمو دوست دارم هر کدومتون بگید برای من خیلی مختصر که برای کدوماتون پدر هستید خوب چند سالشه ؟

یک سالشه .

- پسره یا دختر؟

پسر .

- خوب پس از خود شما شروع می کنیم که برای زبان آموزی فرزندتون چه کار می کنید از چه سنی برای چی دو دقیقه فرصت دارید هر کی دو دقیقه؟

قطعا از قبل از ابتدایی شروع می کنم .

- یعنی مدیریتشا خود به دست می گیری به سیستم آموزشی کاری نداری ؟

آره به خاطر اینکه دوباره که 25 سالش که شد نیاد بشینه توی کلاس .

- خوب بعد چه کار می کنی می فرستیش کلاس ؟

تا اونجایی که سعی می کنم در ابتدا حالا محمد آقا ما رو راه بده تا اونجایی که زورمون برسه تو خونه خودمون تا سطوحی از یه حدی هم که بیشتر احساس کردیم که از توان ما خارجه یا وقت و فرصت ما خارجه قطعا .

- پس سرمایه گذاری می کنید در این قضیه ؟

صددرصد .

* حالا یه بحثه شما خودتون تو آموزشگاه با هم بودید می دونید که این کلاسای تابستونی که بچه ها میان چقدر بازدهی داره .

- تابستون به تابستون ؟

اونایی که مثلا ببین مخصوصا پدر مادراشون نمی دونن ولی چون پسر خاله جان میره اینم باید بره .

* چشم و هم چشمیه .

آره دیگه اون اصلا پدرمادر نمی دونه شما اصلا دری وری هم که بهش بگی نمی فهمه که تو درست گفتی یا غلط گفتی متوجه هستی حالا ادبیات فارسیو می گن شما اشتباه گفتی ولی انگلیسیه رو که نمی فهمه این کلاسایی که مخصوصا برای بچه ها هست موسسات هم خیلی از اینا طرفداری می کنن چون سود بسیاری براشون داره یعنی اگر تابستون نباشه این کلاسا نصف آموزشگاهها تعطیل می کنن خیلی شاید سودی نداره اگر پدرمادری نباشه که خودش بدونه .

- مدیریت بکنه .

مدیریت بکنه .

- آقای کیشانی شما چی ؟

من هم همین طور .

- شما هم دقیقا همین کارو می کنید ؟

دقیقا همین کارو می کنم .

* من زبانو چون حالا قصدم اینه نیازم اینه که ادامه بدم برم جلو از خودم دور نکنم خوب احتمالا بچه منم ببینه که من باش کار دارم و دارم استفاده می کنم خوب اونم احساس می کنه که احتیاجش هست و منم درش ایجاد می کنم که اینا تو احتیاج پیدا خواهی کرد هر چه زودتر بری طرفش بهتره و انگیسی که عقیده اونام تو همین مسیر پیشنهاد بدیم یا هدایتشون کنیم به این مسیر زیاده .

البته من کاملا با بچه ها دقیقا موافقم فقط من فرقم اینه که اولین کاری که می کنم مثل خودم نمیذارم زبان یاد بگیره اول علاقه رو ایجاد می کنم توش حالا با زبان با کلاس بلاخره فیلمای کارتونا که توش یه علاقه ای توش ایجاد می کنم که خودش احساس در واقع علاقه و نیازپیدا کنه بعد شروع می کنم و مطمئنا هم دو تا برنامه ای که دارم یکی موسیقی یکی زبانه حتما حالا اگرکه باشه.

دوره ای نباشه حالا .

* دقیقا همینه منتهاش من یک چیزی اضافه کنم به در حقیقت صحبتای دوستان علاوه بر زبان من فکر می کنم این قبل از شروع تحصیلات ابتدایی حالا بچه باید گرفته بشه این در حقیقت بحثو هیچ موقع بهش نرسیدن که خودم همیشه نمی گم عقده داشتم اما دوست داشتم قبل از دوران دبستان این قضیه باشه که متاسفانه اونچنان نبود اما یکی دوتا ش بود یکی بحث ورزشه که حالا بیشتر ژیمناستیکه که اینا در کشورای دیگه هست که حالا حرفه ای هم کار می کنن از همون ابتدا اما متاسفانه تو ایران نیست یکی موسیقیه که باعث بارور شدن فرهنگی می شه که اینم متاسفانه نیست که اینا از همون ابتدا بهش می پردازیم مثل حالا ... و یکی زبانه این سه تا را من سعی می کنم حتما قبل از دوران دبستان بعدا سعی کنم که حالا تا اونجایی که توانمون هستش ولی خوب به عنوان اهدف خودم منتها اون .... در نظر گرفتم .

- مرسی هر حرفی هست اضافه کنید که دیگه حداقل 5 دقیقه کمتر وقت داریم .

من یه چیز دیگه بگم یه چیز که تو بحث زبان آموزی خیلی مهمه و تو بحث اصلا تحصیل و یادگرفتن تو بحث یادگیری خیلی مهمه و با توجه به اینکه الان سازمانا دارن میرن به سمت سازمانهای یادگیرنده و فرادانش به سمت دانش دارن پیش میرن بحث در حقیقت آموزگار و اون کسی که اینا آموزش میده اگر اون کسی که می خواد این آموزشو بده خودش با تکنیکهای مختلف آموزش آشنا باشه با فرهنگهای مختلف آشنا باشه و بتونه این انگیزه رو تولید کنه مطمئن باشید زبان آموز حتی اگر اون علاقه هم نداشته باشه یا ضعیف باشه ناخواسته به این سمت کشیده می شه و پیشرفت می کنه اما تمام مشکلاتی که ما داشتیم

متاسفانه به خاطر غیر تخصصی بودن اون آموزگارا بوده یعنی این نکته ای بود که حالا دوستان گفتن اما من فکر می کنم این یکی از مهمترین نکات هست .

- اتفاقا من دو هفته پیش کنفرانسی بودم دومین کنفرانسی بودم که در ایران شرکت کردم در دانشگاه تهران دانشگاه ساختمانهای جدید زبانهای خارجه دانشکده و حالا من که خودم می گم در حال تدریس در ایران نیستم درگیر زبان آموزی در ایران نیستم چند ساله ولی هم کنفرانسی که پارسال کرمانشاه رفتم هم تهران بود تاکید همه اساتید که موهاشونا سفید کردن تو این قضیه همه تاکیدشون رو این قضیه هستش که زبان آموزی به عنوان یه پورفیشن یا تعرفه سیستماتیک نشده یعنی الان شما پزشکای عمومی می بینید که نظام پزشکی دارن وکیلا می بینید وکیل پایه یک می شه پایه دو می شه گواهینامه می گیره نمی دونم پایه هاشون چه جوریه ولی در زبان آموزی طرف الان کاملا کسله هست آقای فراهانی که ایشون می شناسن چند سال امریکا بوده میاد ایران زبان درس میده امثال ایشون یا من آموزشگاه خودمون بودیم خوندیم یادگرفتیم درس هم دادیم لیسانس ادبیات انگلیسی می گیره معلم زبان می شه لیسانس مترجمی زبان انگلیسی می گیره معلم زبان می شه لیسانس زبان در تربیت معلم می گیره یعنی اونی که به نظر میاد باید معلم بشه ممکنه معلم بشه ممکنه نشه .

این متمایزه آقای جمشیدی فرد چون یه تفاوتی بین لیسانسای دیگه ادبیات فارسی و اون فرد وجود داره بین آقای فراهانی که رفته اونجا برای خوب می دونیم دیگه شما فرمودید همه می شناسن خوب می دونیم که آقای فراهانی برای زبان آموزی اونجا نرفته بودن .

- اون که آره ولی نمی گم که یکی از اینا باید زبان درس بده بقیه نده اون چیزی که من می گم ، می گم باید یک سیستمی باشه در کشورای خارجی هم هستا یه کورس سه ماهه زبان هست به اسم سه تا که بچه های دبیرستانی انگلیسی که می خوان بعد از دبیرستان دانشگاه نرن می خوان یکم ول بچرخن قبل از دانشگاه چه کار می کنن میان این سه ماه این مدرکه رو می گیرن دانشگاه معتبر انگلیسی هم ... بعد میان شرق آسیا کشورای مختلف که همه تشنه معلم زبانن به عنوان خوب زبان مادریشون هم هست دیگه سه ماه کورس گذرونده اون سه ماه کورسه و اون ---- در واقع ---- می کنه به عنوان معلم زبان که میره هر کجای دنیا یکی دو سالی درس میده و برمی گرده کشور خودش برای درس خوندن .

خوب توی ایران این قضیه اگر سه سالم باشه کورس من مطمئنم که نتیجه نمیده چون کسی نیاز نداره .

* حالا مثلا خروجیهای موسسه خودتم می دونی دیگه از خروجیهای دانشگاه خیلی موفقترن دانشجوهای دانشگاه زبان مثلا شاگردای ما باشن.

اصلا بحث این نیست آقای کیشانی باید نیاز باشه من یک مثالی می خوام بزنم یک کانالی عربستان داره به اسم MBC2همه هم می دونن دیگه .

- .MBC2

بله کانال فیلمای به روز امریکاییه که زیر نویس عربی داره من احساس می کنم این کانال یعنی نظر شخصیمه نمی دونم حالا شاید شما من فکر می کنم حداقل 5 درصد تو بهبود زبان مردم عربستان تاثیر داره و مطمئنم چون خود من واقعا خیلی تاثیر داشته تا اون روز هم که ما احساس نیاز نکنیم من اونجوری متوجه شدم که همه آقایونی که اینجا هستن چون نیاز دارن اینجا هستن وگرنه موقعیت جمعه بعدازظهر این ساعت هیچ کس حوصله زبان گوش کردن و یادگرفتن زبان نداره همه نیاز دارن .

----------3----------

- در ابتدای برای همین ضبط صدا دوباره من تکرار می کنم که اگه مطلبی از حرفاتونا استفاده کنم که انشاء الله بعد از اینکه گوش کردم مصاحبه ها رو استفاده می کنم حتما به یه شکلی در واقع به شما نشون میدم و با تایید شما یعنی بچه هایی که بخوان جمله هاشونا بعدا هم عوض کنن می تونن عوض کنن یا یه چیزیپا کلا حذف کنن یا مثلا بگن کلا نمی خوام از حرفای من استفاده کنی محمد جان اون صندلیه رو بی زحمت بیار اینجا . خوب عرضم به حضورتون که همتون پس فارغ التحصیل لیسانس هستید غیر از شما که حالا شما که کارشناسی ارشد می خونید لطف کنید یه معرفی مختصر اسم ، فامیل در واقع پیش سابقه تحصیلی و کاری اگر وجود داره .

سپیده قاسمی هستم فارغ التحصیل دانشگاه صنعتی رشته تکنولوژی آموزشی سابقه کاری هم کارو تازه شروع کردم تو انجمن مطالعات خانواده کار می کنم کارای تحقیقاتی آموزشی .

* هاله گلستانی هستم فارغ التحصیل تکنولوژی آموزشی از دانشگاه اراک بودم الانم مشغول تحصیل رشته تاریخ ایران دوره باستانی هستم سابقه کار و تحقیقاتی ندارم سابقه کار تئاتری دارم .

نگار بیات هستم مدیریت صنعتی دانشگاه قم خوندم پروژه یعنی کار تحقیقاتی که انجام دادم پایان نامم بوده که تو تعاونی ماشین سازی در واقع .

- شغلی ؟

نه نبوده .

* مریم دهقان هستم فارغ التحصیل رشته روانشناسی از دانشگاه آزاد اراک سابقه شغلی در زمان دانشجویی یک سال تو دانشگاه مرکز مشاوره دانشگاه فعالیت داشتم بعد از فارغ التحصیلی مشاوره تو آموزشگاه سما داشتم و الان هم مربی مهد کودکم.

- باز اشاره کنم به اون چیزی که تو کاغذم گفته بودم که این چیزی که اولویته برای من نظرهای شخصیتونه در واقع بچه ها بعضی وقتا احساساتی می شن تئوری پردازی و اینا می کنن ولی بیشتر می گم احساسات فردی و تجربیاتتون نسبت به زبان انگلیسی برام مهمه بعد هم معمولا بحثا از اینجا شروع می کنم که یه سوال خیلی ساده که زبان انگلیسی رو دوست دارید یا ندارید و اگرهم دوست دارید یا ندارید دلیلاتونا بگید بعد هم یه چیزی که قبل از اینکه شروع کنید به بحث کردن بگم که انتظار دارم که بچه هایی که توی تریبون هستن اونقدر با هم درواقع دوست باشن که تو حرف هم بپرن اگر نظر مخالفی

دارن همون موقع بگن منتظر نوبت بندی صحبت کردن نباشید با هم صحبت کنید .

دوست داشتنش که اگه دوست نداشتیم اینجا نبودیم مخصوصا کلاس خصوصی از لحاظ اومدن کلاسم که خوب مسلما یه نیازه نه تنها یادگیری یک زبان که الان زبان انگلیسیو که یاد بگیری زبان سومیم باید در کنارش یاد بگیری که فکر می کنم که الان ما در این سنی که هستیم باید تقریبا کامل یاد می گرفتیم که دیر اقدام کردیم برای یادگیری ولی خوب الان هم که شروع کردیم یه نیازه از هر لحاظی که چه کار با اینترنته چه برقراری ارتباط تو هر با هر کسی بخوای ارتباط برقرار کنی بلاخره احتیاجه .

- بقیه موافقن سکوتاتون به معنی موافق هست ؟

موافق هستیم ولی بیشتر یعنی همه گفتشون درسته فکر می کنم توی ایران بر حسب یه نیاز بیشتریا میرن دنبالش چون دیگه به یه برحه زمانی میرسن که مجبورن الان رنج سنی ما همه بالاست فکر می کنم علاقه جای خودشا به نیاز داده مثلا من اومدم ادامه تحصل بدم تو ادامه تحصیلم باید زبانم خوب باشه اومدم زبان انگیسیمو قوی کردم ولی خوب وقتی که شروع می کنی علاقه هم پیش میاد که این علاقه هست که ادامه میدی .

* چون از لحاظ موقعیت شغلی هم ممکنه بگن زبان خوبی داشته باشه یعنی امتیازش خیلی بیشتره نسبت به کسایی که همون رشته رو خونده ولی خیلی سطح زبانش خوب نیست وقتی که زبانت خوب باشه می تونی بری اینترنت در مورد رشته خودت هر چی که یعنی مقاله هایی که فکر می کنی به روزه بگیری ترجمه کنی واسه همین خیلی اصلا فیلمایی که می بینی .

توی کشور ما متاسفانه این نیاز یا این اهمیت اونقدر به زبان داده نشده که هر کسی از اول متوجش بشه مثلا باید به یه سنی برسیم یا بریم یه جایی که نتونیم دیر بریم جلوتر بعد خودمون به اون اهمیت و اون نیاز برسیم و بعد بیایم دنبالش وگرنه تو مدارسمون یا از ابتدا این اهمیت حداقل برای قشر ما اونقدر نبوده که حالا ما بخوایم .

* نه الان به نظر من خیلی فرق می کنه بچه های ما .

خوب الان شاید چون که مدرک تحصیلات بالاتر رفته اما خوب ماها برای ما اصلا من خودم زبانو از کجا شروع کردم از اونجایی که هیچی بلد نبودم و سرکلاس هیچی نمی فهمیدم معلمم چی می گه صرفا .

- در چه مقطعی ؟

راهنمایی بودم صرفا به این دلیل رفتم که چون درسم بود دیگه مثل درسای دیگه باید می خوندم .

- آموزشگاه رفتی اون موقع؟

بله رفتم آموزشگاه و به خاطر اینکه مثلا نمره بیارم و بعدش بود که علاقه ایجاد شد .

- کدوم یکیهاتون بچه ی آموزشگاهی بودید در مقاطع دبستان راهنمایی دبیرستان ؟

همهمون بودیم .

- در چه مقطعی شما راهنمایی شما ؟

من ابتدایی بودم .

- از ابتدایی آموزشگاه میرفتی ؟

منم از 4 سالگی شروع کردم ولی متاسفانه به هیچ جا نرسیدم آموزشگا ه هم که میرفتیم اجبار پدرمادرم بود خودم به یه برحه از سنی رسیدم که دیدم باید دیگه برم .

- کدوماتون اولین بار که آموزشگاه رفتید با اجبار پدرمادر بود ؟

من بودم گفتم از 4 سالگی .

* نه من خودم .

من علاقه خودم بود .

- دونفرتون در واقع با اجبار پدرمادر رفتید ولی می گید بعدا متوجه شدید که به دردتون می خوره ؟

2 سال پیش به این نتیجه رسیدم که باید برم دنبال زبان انگلیسی .

* منم سال دوم که خودم یعنی چون یکی از دوستام خیلی زبانش خوب بود بعد من پیش اون کم میاوردم خودم خواستم که رفتم آموزشگاه اونجا اصلا نتیجه خاصی نمیدیدم فقط اینکه یه مقدار بهترمی تونستم توی کلاس نمره بگیرم ولی من از سال دوم همه تابستوناما با کلاس زبان طی می کردم اما نتیجه خاصی نمی دیدم اصلا گفتمان هم تو زبان خوب نبود و توی دانشگاه به

این نتیجه رسیدم که باید زبانو خیلی خوب یاد بگیرم زبان تخصصی رو خودم می خوندم و بعد از دانشگاه هم احساس کردم برای فوق لیسانس اگر زبان نباشه من اصلا نمی تونم شرکت کنم این نیازم بود علاقمم بود یعنی بیشتر شاید نیاز .

- نتیجه ای که اشاره می کنید از آموزشگاه نتیجه ای که می خواستید نگرفتید چه نتیجه هایی حالا نه فقط آموزشگاه سیستم آموزشی آموزش پرورشیم حتی در نظر بگیریم چه نتیجه هایی مورد نظرتون بوده که نگرفتید که الان اومدید کلاس محمد آقا نشستید ؟

ببینید بیشتر توی آموزش اجباری ما که حالا شامل ابتدایی و راهنمایی و دبیرستان می شه اگه از همون ابتدا که ما الفبارو یاد می گیریم حالا سال بعدش میامدن A,B,C,D رو با ما کار می کردن یعنی به صورت اینکه به کار ببریمش نه اینکه حالا ما از اول راهنمایی زبانو می گیریم ولی یکسری قواعد به ما نشون میدن با تلفظای خیلی افتضاح بعد در حد اینه که فقط یه امتحانی که میدن قواعده هیچ مکالمه ای وجود نداره خوب نتیجش این می شه که ما اون قواعدو می خونیم امتحانشا میدیم تموم می شه ولی اگه بیان از ابتدا اصولی کاربردی با ما کار می کردن یعنی میامد ملکه ذهن ما می شد به نظر من هیچ کس دیگه تو ایران احتیاج نداشت که بیاد آموزشگاه .

* من الان چنین چیزی رو نمی بینم من الان پسر برادر خودم 11 سالشه ولی خوب خیلی زبانش عالیه چون فرق کرده دوره زمونه ما خیلی فرق می کنه .

- بدون آموزشگاه ؟

نه دو ساله داره مداوم یعنی کلاسو میره مثلا دوره هاش هریک ماه ونیم به یک ماه و نیمه و واقعا من می بینم بچه های سن پایین شاید ما بچه که بودیم این نیاز نبود یا اونجوری نبود که ما اون علاقه رو داشته باشیم ولی الان .

* اونا علاقه رو تو یک ماه به وجود نیاوردن .

الان کتابای انگلیسی که ما می بینیم همه مصور همه رنگی اصلا علاقه ایجاد می کنه ما یکسری کتابای سیاه سفید یکسری معلمایی که با تلفظای اشتباه فقط می خواستین قواعدو تو ذهنمون کنن قواعد خیلی بد بود که دائما می گفتن که مثلا باید از این قاعده استفاده بکنی برای من خودم از قواعد خیلی بدم می اومد مثلا می گین چرا پیشرفت نمی کردین من الان تو این کلاسه که یاد گرفتم که باید من لیسینیگ داشته باشم آموزشگاه هم که می رفتم به ما یکسری نوار میدادن بعد برای امتحان می گفتن که یک قسمتو میذاریم شما باید تکرار بکنی چی گفت من اصلا نمی فهمیدم حالا یک چیزاییو حس می کردم می خوندم اصولی با ما کار نشد اما الان که بچه ها می گن پیشرفت دارن مثلا خود من الان مثلا با پسرخواهرم که کار می کنم می دونم باید اون لیسینیگ داشته باشه برنامه کودک براش میذارم فقط گوش میده حالا اگرم چیزی نفهمه می دونم که با گوش دادن می تونی نتیجه بگیری من الان فهمیدم .

- درمورد کاربرد صحبت کردی در مورد درواقع گفتید که ای کاش یه جوری به ما یاد میدادن که کاربردشو اون موقع حس کنیم و این حرفا و حالا این .....بحث نیاز کرد ..... که کاربرد و نیاز زبان انگلیسی در جامعه امروزما درج شده که شما بیاید سر این کلاسا چیه ؟

خیلیه ببینید من الان شخصا راجب کارم صحبت می کنم که ما کارایی که پروژه هایی که ور میداریم خوب احتیاج داریم که یه مقایسه ای داشته باشیم بین کشور خودمون با کشور دیگه یا مقاله هایی که شاید از یه لحاظ دیگه ای بخوایم بررسی کنیم حالا 100 درصد جنبه مقایسه ای نداشته باشیم بلاخره یه نیازه که شخصا وقتی اونا می گیری یا اینکه من هر کیو دیدم بچه های فامیلمونم بودن که این کارو انجام میدن که بتونن سر در بیاری به خاطر همین نیاز کاربردی که از این لحاظا از لحاظ کاری که فکر می کنم مخصوصا کارای پژوهشی خیلی زیاد .

* آخه کاربردشم در مقطع لیسانس به بالا یا دانشگاه آدم متوجه می شه قبل از اون هیچ مثلا بیای از یک بچه دبیرستانی بپرسی کاربردش چیه .

- این نکته رو خوشم اومد قبول دارید این نکته رو که زیر مقطع لیسانس در واقع کاربردا محو شدن ؟

اصلا نمی دونن یه دبیرستانی فقط به خاطر اینکه بیاد کنکورشا حالا زبانشو بالاتر بزنه رتبه بهتری بگیره حالا میاد زبان می خونه ولی نمی دونه کاربردش چیه .

* من کاربردشا ندارم حالا من شاید .

نه ایشون می گن که کاربردو درک نمی کنن نه اینکه کاربرد نیست یه دبیرستانی نمی دونه .

سیستم آموزشی ما .

* منم از این لحاظ دارم می گم من حالا شاید نمی دونم ازبچه دبیرستانیایی بچه های فامیل خودمون که همشون تهرانن همشون یکسره معلماشون ازشون مقاله های اینترنتی ترجمه می خوان .

خوب این از این لحاظ .

- فکر کنم شما دوباره کاربردا اشتباه می کنی کاربرد آموزشی نه .

کاربرد آموزشی نه مثلا برای اینکه یه مطلبیا بدونن برای من جالب بود منم نمی دونستم منم این دیدگاهو داشتم که سوم دبیرستان دختر دایی من یه موضوعیا بهشون داده بود یه موضوع بحث علمی اثرات کاربردا که یاد بگیری بهشون داده بود گفته بود برید مقاله پیدا کنید همتون سرچ کنید بیارید و ترجمه کنید فکر نکنیم که این نیست.

* اگر هم باشه مخصوص یه قشره تو تهرانه چون می دونید ما اکثر تهرانیا ممکنه چنین چیزی بینشون وجود نداشته باشه یه مدرسه خیلی بیرون زیاد شده اصلا اینترنت که اومده ماهواره که اومده خیلی کمک کرده که بدونه طرف چیه شاید یعنی الان سه چهار ساله که من رفتم دانشگاه خوب اون موقع هم که پشت کنکوری هم بودم آشنا شده بودم با اینترنت ولی اونقدر استفاده نمی کردم بعد م کاربرد اینترنت خیلی زیاد شده تو رنجای سنی مختلف بعد خیلی کمک می کنه که بچه ها بفهمن اونور چه خبر یا حالا این درسی که می خونن مثلا بچه هایی که تو کشورای دیگه زندگی می کنن چی می دونن در موردش خیلی دستشون بازتره .

یه مسئله دیگه هم که هست استفاده از کامپیوتر و اینترنت هم که بچه های توی حالا قشر دبیرستان و حالا اون قشر هست استفاده می کنن حتی من دیدم که از کامپیوتر استفاده می کنن می زنن کلیک می کنن می دونن که این قسمت باید برن ولی نمی دونن یعنی چی فقط صرفا که برن اون قسمتی که خودشون می خوان اون معنای اونا دخیل نمی دونن یعنی منظور من اینه که کاربردا اگر استفاده بکنن باز نمی دونن یعنی چی خوب منم می گم شاید تو یه قشر محدود باشه مثلا توی شهر ما من الان خواهر برادر دبیرستانی دارم دیگه بعد بهش می گم که بیا زبانو مطالعه بکنیم حالا تا کنکور ما خیلی فرصته یعنی همش روی کنکور متمرکزا.

- حالا داریم می گیم مثلا بچه های دبیرستانی اون جمله ای که گفتید در مورد بچه های بالای لیسانس یا پایین لیسانس حتی یک فردی که می خوام نظر شمارو بدونم که لیسانس گرفته مثل خود شما خوب بعد ولی حیطه کاریش لیسانس به بالا نیست حیطه کاریش لیسانس به پایینه خوب باز اون فرد درگیری روزانه با زبان انگلیسی داره یا نداره ؟

بستگی داره .

- دوستیه که یک دوست من که مثلا من لیسانسم ایران بوده با من لیسانس زبان گرفته ولی الان در واقع درشغل پدرش در یک مغازه مثلا فروشندگی می کنه .

خوب همین بستگی داره به شغلی که داری یعنی مثلا من الان خیلی از دوستام فارغ التحصیل شدن ولی توی یه شغلایی هستن که یا به رشتشون مرتبط نیست یا اینکه حالا نیاز ندارن یا چطور بگم تحقیقاتی نیست صرفا حالا اداری یه کاری انجام میدن اینا حالا نه به زبان اونقدر اهمیت نمیدن یا اینکه اگر اهمیت بدن من خیلی از دوستام پیشنهاد می کنم که با من بیاید بریم کلاس زبان

اهمیت میدن ولی حاضر نیستن براش هزینه ای پرداخت بکنن انتظارشون از خودشون اینه که چون لیسانس دارن باید خودشون یاد بگیرن من خودم می خونم بعد از یه چندوقت که میرم سراغشون می گم مثلا داری چه کار می کنی می گه خوب

نه اون موقع وقت نکردم این طوری شد یا یکی از دوستام بودن که با هم اومدیم ولی احساس می کردن که نه وقت گذرونیه یا اینکه دارن هزینشونا همین جوری دارن هدر می کنن باز اونا یعنی اهمیت زبانو اونقدر درک نکردن .

- شما نظر مخالف دارید با این قضیه که من گفتم ؟

نه نظر من اینه که حتی توی دانشگاه شما فکر نکنی تا وارد دانشگاهی شدی یه جوی برات به وجود میارن که خیلی دنبال زبان بری یعنی بیشتر بچه هایی که میرن یا دوستایی که می بینم میرن برحسب علاقه میرن یعنی بیشتریا به شاید بری به سمتی که وقتی لیسانستا گرفتی احساس می کنی که نیازه که باشه ولی تو دانشگاه آنچنان باور کنید که احساس نمی کنن که نیازه .

* ببینید الان زبان بلد بودن یه امتیازه یعنی چی یعنی اینکه خیلی همه گیر نشده کسایی که زبان بلدن یعنی محدودا امتیاز دارن نسبت به اونایی که بلد نیستن.

- چه امتیازی ؟

امتیاز دارن دیگه ببینید الان مثلا خیلی دنبال کار می گردن مثلا دلیل استخداما که نگاه می کنم مثلا کار خودم مدیریت صنعتی از دانشگاه معتبر مسلط به نرم افزارهای کامپیوتری و مسلط به زبان خوب ببین یعنی اونقدر هنوز جا نیفتاده که بچه ها بخوان زبان بلد باشن یعنی کسایی که مدیریت صنعتی می خونن ممکنه تعدادشون خیلی زیاد باشه ولی اونایی که زبان بلدن خیلی کمن یعنی هنوز اونقدر وسیع نیست یعنی استفادش خیلی نیست یعنی بچه ها .

* منم همینودارم میگم دیگه یعنی وقتی وارد محیط کار نشی بخوای یه جا استخدام بشی احساس می کنی که چقدر زبان احتیاجه .

حالا به نظر شما چه کار می شه کرد که دانشجویی که میاد ترم اول اهمیت زبانو بفهمه ؟

این به استادت مربوطه دیگه .

* این بستگی داره به اینکه به نظر من اجبارو ایجاد کنن .

خوب بستگی به استاد داره دیگه .

- یکی از راهاش اجبار خوب .

* مثلا من منابعی که میدم بیشتر منابم بگن که حالا به زبان انگلیسی باشه ما دو واحد زبان تخصصی داشتیم باور کنید کلاس فارسی بود با اینکه استادمون خودش دکتراشا از انگلیس گرفته بود باور کنید میامد یه ورق بهمون می داد مثلا ما بدون اینکه

هیچ لهجه ای بدون هیچ تلفظی از روش می خوندیم حفظ می کردیم می رفتیم سر جلسه امتحان می دادیم حالا اگر ما استاد اومده بود این اجبارو برای من گذاشته بود که حداقل برم 100 تا لغت تخصصی یاد بگیرم شاید اون علاقه ایجاد می شد.

ببیند من موافق با اجبار نیستم خوب هممون مجبور بودیم زبانای تخصصیمونا پاس بکنیم و پاس کردیم من پاس کردم یه عده دیگه

هم پاس کردن .

من شب امتحان خانم قاسمی هم با من بودن نشستیم 10 تا لغت حفظ کردیم یه نمره خیلی عالی هم گرفتیم ولی چه فایده.

* من می گم یه محیط جذاب مثلا این کلاس به نظر من خیلی جذابیت داره حالا زبان که علاقمند که هستم میام اما یه چیزای دیگه هم باعث شده که من این کلاسو ترجیح بدم جای دیگه رو مثلا نرم به خاطر اینکه حالا مثلا نوع صحبتای استاد برخوردش اینکه چه وقفه ای پیش میاد اینا خیلی مهمه مثلا علاقه .

ببینید همه آقای کیشانی نمی شن همه هم کلاس خصوصی نمی شن .

* ببینید منم همینو دارم می گم ، می گم مثلا تو محیط دانشگاه مطئننا این حالتهایی که ما اینقدر راحت هستیم توی این کلاس دیگه پیش نمیاد ولی یه حالتی .

اینا برمی گرده به اینکه روانشناسی خیلی مهمه .

- یه فکر کنم شما اشاره کردید که ای کاش از کلاس دوم سوم دبستان اون اجباری که می گید میاوردن برای بچه ها و حالا از نظر آموزشی بچه های دوم سوم دبستان رو A,B,C,D حداقل بهشون یاد میدادن چرا این کار نشده و چرا این کارو نمی کنن ؟

البته خیلی بهتر شدن اینا من بهتون بگم خیلی از پدرمادرا حالا من نمی گم که ولی 60 درصد پدرمادرا الان دنبال اینن که بچه هاشونا بفرستن کلاس .

- من دارم درمورد اجبار آموزشی سیستم آموزشی می گم .

پدرمادر منم منا از 4 سالگی گذاشتن ولی این تو من ایجاد نشده بود که حتما برم یاد بگیرم حالا خود استادم گفتن که راشو بلد نبودن ولی خوب اگر ابتدایی این کارو کرده بودن من مجبور می شدم که یاد بگیرم چون ابتدایی که نمی تونم فرار کنم بگم نمیرم کلاس دیگه مجبور می شدم این می شد ملکه ذهنم که زبانو باید یاد بگیرم مثل زبان الفبا مثل زبان مادریمون من این جوری فکر می کنم .

* من تو اجبار اصلا موافق نیستم من می گم اگر سیستم آموزشی یه جوری .

- نه اجبار منظورم نیست من گفتم جزء آموزش اجباری باشه .

خوب هست .

* یعنی ابتدایی راهنمایی دبیرستانی .

- نگفتم موافقید یا مخالفید می گم چرا ؟

- خوب به چه سبکی ، به چه سبکی کار کنن .

به سبک خیلی ابتدائیه.

- نه منظور همین سبکه یا به سبک کتب دبیرستان ؟

نه نه خیلی سخته استاد من یک روز سر کلاس یکی از کلاس اول ابتدایی که مثلا زبان داشتن رفتم نشستم دیدم یه فیلم براشون گذاشت هیچ کاردیگه نکرد بعد به بچه ها گفت که بچه ها از این فیلم چی می گیرید هر کلمه انگلیسیا که گرفتید اگربه من بگید جایزه دارید مثلا فیلمه می گفت ok همه می گفتنok یا فقط یه اسم دیگه هیچی تا آخرکلاس بچه ها نگرفتن و خیلی خوب بود یا اینکه توی حالت شعر یکسری از شعرا مخصوصا کتاب ------- که برای بچه ها استاد حالا نمی دونم دیدید یا نه اینو توی غالب شعره یعنی چیز خاص نداره یکسری عکسه بعد شعره بچه ها نوارشا میزارن تا حفظ کردن من الان توی بچه های مهد کودک که باهاشون سر کاردارم و همشون میرن می بینم که اینا حفظ کردن نمی دونن که این چی می گه ولی شعر می خونن با همدیگه دست میزنن و این شده ملکه ذهنشون بعد بیان بالاتر می فهمن که اه اینی که حفظ کرده بودن اینی که تو ذهنشون بود معنیش اینه این علاقه ایجاد شده با همدیگه همدیگرو نگاه می کنن "هلو" مثلا ما وقتی می رفتیم کلاس زبان رومون نمی شد مثلا بگیم "هلو" چون خیلی برامون جا نیفتاده بود حداقل برای من بود .

- من برای اینکه می خوام یه کم موضوع بحثا عوض کنم اون عنوان خبری که در واقع شاید یکماه پیش ایران هم نبودم از سایت ایسنا خوندم براتون می گم که درواقع مصاحبه کوتاهی بود باوزیر آموزش پرورش و ایشون گفته بودن ما به صورت پایلوت یا حالا آزمایشی در یه شهرستانی آموزش زبان انگلیسیو آوردیم توی دبستان موفق نبود و این رو دوباره پشیمون شدیم که گستردش کنیم تو سطح کشور پرسیدن چرا موفق نبود گفتن که نظر کارشناسیمون اینه که بچه ها اول باید بازبان مادری یا فرهنگ مادری آشنا بشن بعد یه زبان یا فرهنگ بیگانه بهشون معرفی بشه نظرتون در مورد این قضیه چیه ؟

من کاملا مخالفم .

* مخالفم .

من مخالفم بچه ای داریم که امریکا بزرگ شده مادرش فرانسوی زبان بوده پدرش فارس زبان بوده مجبور شده اونجا انگلیسی یاد بگیره بعد این سه تا زبانو به کلی بلده هم زبان هم سه تا فرهنگو درکنارش به خوبی بلده .

- پس شما موافق با جدایی زبان فرهنگ هستید یعنی اعتقاد دارید طرف هم می تونه زبان خوب داشته باشه هم اینکه فرهنگ حالا اون نظری که وزیر آموزش پرورش داشته حفظ فرهنگ خودمون بوده .

دقیقا .

* ببینید وقتی که داریم توی ایران زبان انگلیسی یاد می گیریم وقتی از اون آموزشگاه میاد بیرون داره با فرهنگ ایرانی برخورد می کنه .

مگه چند ساعت با اون فرهنگ فرزند حالا مگه چه فرهنگی وقتی که من می شینم چیزی یاد می گیرم فکر نمی کنم که دارم فرهنگو یاد می گیرم .

* اصلا فرهنگ مسلط فرهنگیه که خودمون داریم .

- اون فرهنگو خیلی قویتر ارائه میده تا ما .

خوب ما بیایم فرهنگمونو درونی کنیم مثل بچه هامون از یه راهها از یه کانالای دیگه بیایم درونی کنیم واسشون ببینید مشکل اینه.

- خوب چون این کارو نکردیم مثلا بیایم توی ابتدایی آموزش ندیم.

اینا مشکل نیست اینا از یه لحاظ دیگه مشکل دارن نباید بذاریم بر اساس اینکه خوب زبان باعث می شه .

* درسته باید ببینیم اونا چه کار کردن که با دو ساعت کار کردن مثلا بچه با دو ساعت میاد زبان می خونه تو طول روز بعد میاد فرهنگ اونا می گیره ولی از صبح تا شب پیش پدرمادرشه نمی تونه فرهنگ .

آره خودمون نمی تونیم فرهنگ تولید کنیم نمی تونیم .

* این خیلی مهمه که اونها چه کار کردن که تونستن اینقدر تسلط ایجاد کنن .

اگه به فرهنگ گرفتن باشه خوب اگه ما زبان انگلیسیم بلد نباشیم یه فیلم امریکایی که بذاریم حالا طرز لباس پوشیدنشا که می بینیم معذرت می خوام کور که نیستیم می بینیم دیگه اگه بیاد بیرون آدم اونا می گیره حتما ..... نیست .

- درسته اگر هر کدومتون به صورت فردی وزیر آموزش پرورشا بودید چه کار می کردید؟

من اگر بودم از همون ابتدایی.

* ببینید زبان یاد گرفتن به کتاب خوندن نیست که یکسری امکانات یه وسیله هایی باید در اختیار معلم باشه واگه دی وی دی داشته باشه تلویزیون داشته باشه همین طوری که نمی شه از لحاظ مالیم مادیم باید مایه بذارن .

آخه ببینید مسئله سر اینه که خودشون نقض می کنن از اون طرف می گن که ببینید بچه وقتی کوچیکه خیلی راحتتر یاد می گیره خودشون این موضوعو می دونن بعد می گن که .

- بحث آموزشیشه درسته .

همین از این طرف می خوان بگن که نه ....

* همین از..... که اینا نقض کرده ببخشید دیگه اجازه نداد که برگزار بشه فرزند خودشو میزاره مثلا راهنمایی یا دبیرستان بره زبان یاد بگیره .

- سوال خوبیه .

- حالا یه چیزیم هست شما ببینید این وقتی می خواد بیاد عمومی بشه کیا می خوان بیان اینا درس بدن همون معلمایی که تاحالا درس می دادن .

دقیقا همون مشکلی که توی راهنمایی و دبیرستان داشتیم .

- آیا ما در راهنمایی و دبیرستان شما ببینید ما توراهنمایی ودبیرستان تا حالا خروجی درست داشتیم که حالا بیاییم ابتدایی هم بیاییم اضافه کنیم آیا بهتر نیست حالا من سوال می کنم فقط آیا بهتر نیست مثلا ما اول بیایم راهنمایی دبیرستانو درست کنیم بعد بریم بذاریم توی دبستان؟

استاد باید همه چیزو از پایه درست بکنیم .

* به نظر من بهتره که مثلا کسی که میره تدریس می کنه اونها بیان یکسری شرایط براشون بذارن .

گزینش باید بذارن یه گزینش درست بذارن کسی که مثلا داره با بچه کارمی کنه ازنظر حالا من چون رشتم روانشناسیه می گم مخالفتی نباشه مثلا بتونه روانشناسی کودک و پاس بکنه بدونه با بچه چه جوری برخورد بکنه این خیلی مهمه که چه طور برخورد بکنه چه طورارائه بکنه چه جوی ایجاد بکنه یکسری گزینش باشه همه کس نره مثلا با پارتی نره من مثلا حالا زبان بلدم پس میرم تو این آموزشگاهها تدریس می کنم اینجارا درست بکنن درست می شه چرا دبیرستان ما خرابه وضعیت زبانش چون اینکه حالا هر کس که لیسانس گرفته اومده حالا بلد هم نبوده .

* هر چی تلفظ غلط که ما می کنیم .

- حالا ببینید حالا فکر کن این طرف یکی از لغتای غلط از بچگی بره تو مخ این دیگه هیچ دیگه صدتا کلاس خصوصی نمی تونه درستش کنه .

باور کنید تو موسسه ما چنین چیزی وجود داره من موسسه رفتم ترم اول یه استاد میاد خیلی عالی تلفظا خیلی عالی بات کارمی کنه علاقه مند می شی ترم دوم می بینی یک نفرمیاد همه رو خراب می کنه .

* خراب بودنش گزینش آموزش پرورش تو همه رشته هاست حالا این که دیگه زبانه توی همه رشته ها که مثلا می خواد گزینش بکنه میاد می گه که من فلان روز امتحان داریم یه امتحانی مثلا داریم که قبول باید بشی خوب حالا هرکس میاد تستی امتحان میده یا به قول معروف 10 ،20 ،30 ،40 یا اطلاعات داشته و قبول شده بعد یه مصاحبه که مثلا پارسال من خودم شرکت کردم مصاحبه چه طور بود اومدن فقط فوق لیسانسارو قبول کردن مصاحبش چی بود من مشاور می خوام برم اونجا مشاوره انجام بدم مصاحبش این بود که نماز میدونی معاد اهمیت داره حالا از نظر فرهنگی و شرعی ولی منی که می خوام برم مشاوره اگه نماز نخونم خیلی تاثیر نداره اون طرف چه می دونه من نماز می خونم یا نه منظور من اینه که اگر به این ... نظر دارم به ابعاد دیگه هم همین حالت نظر داشته باشم گزینش هی اینچنینی توی تمام ابعاد داشته باشن و یک نفر که حالا میره زبان رو تدریس می کنه باید زبانش خوب باشه باید تلفظش خوب باشه باید رفتارش درست باشه باید بدونه که چه طور جوا ایجاد بکنه .

- قول دادم امروز به خودم که یک ساعته نشه چون قبلیا با محمدآقا همه یک ساعته شد هر حرفی دارید خودتون اضافه کنید بعد کم کم خودتونم نتیجه گیری کنید تموم شه .

من اگر وزیر آموزش پرورش بودم سیستم آموزشی ایرانا به کل عوض می کردم یعنی به طرف سیستم کاربردی می بردم یعنی اگر تاریخو یاد می گیریم نه اینکه پاشه حالا حفظ کنه که سلسلتون سلسله هارو حفظ کنه بیاره رو ورقه این براش درونی شه که اگه 40 سالشم که شد هیچ نوع مطالعه تاریخی هم نداره بدونه که چه پادشاهی حکومت کرده با چه سلسله ای هرچیزیو ملکه ذهن

می کردم حالا نه اینکه ما شب امتحان کتابو بخونیم بدیم تو ذهنمون تو حافظه کوتاه مدتمون فردا رو ورقه پس فردا یادمون میره

- یه سوالی که از همه می پرسم برای ختمه جلسه هم باشه اگر هیچ کدومتون مادر هستید هنوز ؟

نه .

- نه مادر که شدید برای فرزندتون برای زبانش چه کار می کنید؟

من سعی می کنم زمانی که می خوام مادر بشم لااقل یه زبانم تا به حدی باشه که بتونم از اولش باهاش صحبت داشته باشم صحبت بکنم .

- یعنی خودآموزی درواقع در منزل باهاشون؟

بله یعنی تا زمانی که برسه به یه سنی که بخواد بره من بتونم بذارمش کلاس یه ذره بلد باشه یه چیزایی بلد باشه .

- آموزشگاه می فرستینش ؟

نه میاریمش پیش خود آقای کیشانی .

- پس آموزشگاه نمی برین بیشتر هزینه می کنید میارینش پیش محمد آقا درسته؟

چون که آموزشگاههای ما درست نیست یعنی خوب اراک .

* من اول سعی می کنم خودم به یه حدی برسم که حرفی داشته باشم واسه گفتن که بچم اگه گفت چرا بتونم بش جواب بدم و بعد اینکه تمام برنامه ها اصلا اجازه نمی دم که تلویزیون ایرانو برنامه کودکهای ایرانی نگاه کنه یکسری برنامه کودکهایی که زبان اصلی باشه میذارم براش اون بچست از اول به اون عادت می کنه عادت کردیم ما مثلا حالا یکسری چیزایی نگاه کنیم فقط به قول استاد یک ذره ..... تا چند سال فقط گوش بده وبعدش شروع کنم به آموزشش .

- حرفی چیزی می خوای اضافه کنید میل باخودتون وگرنه که ممنون مرسی همون طور که قول دادم هر استفاده ای بکنم از مصاحبه مثل مصاحبه های قبلی ، قبلش نشونتون میدم بعد استفاده می کنم دستتون شما درد نکنه .

Mojgan (Arak)

- خوب عرضم به حضورتون که بچه ها همین چند لحظه پیش رفتن یک چند تا مطالب باید قبلش بگم یکی اینکه هر گونه صحبتی که ما می کنیم اگر قرار باشه در روی کاغذ عنوان بشه نام شما با یه اسم مستعار عوض میشه یعنی هویت شما به هیچ وجه فاش نمی شه این یه تعهد اخلاقی برای تمام محققین که جملاتی از حرفهای شما ممکنه استفاده بشه ولی می گم کلا هویت شما با یه اسم مستعار پوشیده می شه مطالبی هم که بین من در واقع می مونه ضبط می شه یه چیز خصوصیه و اصلا قرار نیست کسی بهش دسترسی پیدا بکنه مسئله دوم اینه که شما باید با این مسئله در واقع کنار بیای راضی باشی از این قضیه وخوب باید به من اعتماد کنی و مسئله دوم موضوع تحقیقم سر کلاستون هم کلاسیت با مونا خانمو هم کلاس بودیدیعنی سر یه کلاس بودید که من آمدم خدمت شما . در مورد موضوع خود تحقیقم سر کلاس فکر کنم به صورت کلی

گفتم ولی باز تکرار می کنم در مورد سیاست گذاری و برنامه ریزی تدریسه زبانه ولی هیچ پیش فرضی ندارم یعنی خود به خود با بچه هایی که صحبت می کنم مثل کسی که هیچ چیزی نمی دونه برخورد می کنم و سعی می کنم که شما حرفاتونو بزنید و ببینم شما به عنوان فردی که تو سیستم آموزشی ایران بلاخره به دانشگاه رسیدید چه چیزایی نگران کننده بوده براتون چه چیزی راضی کننده بوده می گم این جور حرفا و بیشترهمون طور که سر کلاستون هم گفتم می خوام بیشتر از تجربیات شما استفاده کنم بعد اینو برای بچه ها گفتم بعدش قسمت بعد اینه که معرفی خودتون و این که با شروع کنید که اصلا زبانو کجا یاد گرفتید ؟نمی دونم ... ولی خوب به هر حال وهر گونه تجربیات ازآموزش زبانتون داشتید برای من بگید ؟

چه جوری باید از اول شروع کنم از .

- هر جوری دوست دارید خودتونو معرفی کنید .

مژگان صفائی پور دانشجوی کارشناسی مامایی .

- دانشجوی کارشناسی مامایی صداتون فکر نکنم تو این بیاد مگر اینکه اینو برشدارید و بزارید یه جای نزدیکتر روی پاتون دستتون .

بعد دیگه سوال دومتون یادم رفت .

- شروع کنید از چیزتون بگید از اینکه .

آهان اززبان که اون زمانی که ما راهنمائی بودیم دوم راهنمایی شروع می شد زبان بعد ما یک ماه اول معلم نداشتیم مجبور شدم مدرسما عوض کنم اونا هم درسشونو داده بودن تا یه مسیری من عقب موندم همین باعث شد ترم اول 7 بگیرم از زبان وخیلی هم

- در دوران راهنمایی ؟

اولین باری که امتحان زبان دادم 7 گرفتم بعد معلممون بهم داد 2 ،5 نمره بهش اضافه کرد باز شد 7 به علت اینکه فکر کرده بود که من تقلب کردم سر امتحان در صورتی که تقلب نکرده بودم اگر 5 نمررونمی داد نمی شدم 7 ولی خوب دیگه کم کرد ازمون بعد اصلا زده شدم از زبان با اینکه برادرم فوق لیسانس زبان داره ، داره دکترا می خونه به ما خیلی اصرار کرده که باید زبانتون فلان بشه و اینا ولی خوب اصلا تعریف نداشته یعنی زبان من تا حالا که الان هست یه حدی بوده که فقط قبول بشم 12 ، 13 بالاتر نیومده از 13 .

- کلا به عنوان یه دانش آموز یا دانشجونمره براتون مهمه؟

نمره خیلی نه من دوست دارم زبانو اگه کسی بامن صحبت می کنه بفهمم چی می گه نمره خیلی برام فرقی نمی کنه همون قدر که قبول بشم کافیه چون که اینا به همین اهمیت می دن اون چیزی که برای من مهمه اینه که اینی که مثلا توی این کتاب نوشته چیه که نخوام برم 2 ساعت دیکشنری بیارم ترجمه بکنم .

- پس کلا حالا نه فقط در مورد زبان درمورد درسها ی دیگه نمره گرا نیستی کاورد باید بخونی ؟

بله.

- یعنی درسای دیگه حالا دانشگاهم 12 ،13 بگیری ناراحت نمی شی ؟

ناراحت که می شم ولی خوب من فکر می کنم کاربردش خیلی مهمتره .

- بعد از دوم راهنمایی با یک تجربه تلخ پس زبانو شروع کردی چند سال پس باید از دوم راهنمایی تا سالهای دانشجویی میشه چند سال ؟ 4 سال و 2 سال ،هان؟6 سال ؟

7سال .

- 7 سال زبانو در مدرسه وراهنمایی خوندی متوسط هفته ای چقدر ؟

هفته ای 3 ساعت حد اکثر .

- ساعتهای کلاسهای زبان آموزی؟

غیر از کلاس توی خونه حداکثر .

- آهان توی خونه هفته ای 3 ساعت خودت نه حالا من منظورم وقتی می گم همون دانش خود سیستم آموزشیه در هفته چند ساعت زبان داشتی شما ؟

تو راهنمایی 4 ساعت تو دبیرستان 3 ساعت .

- 1 ساعت ونیم بعد خوب با یک تجربه تلخ زبانوشروع می کنی6سال هم می خونی کلا زبان انگلیسیو دوست داری ؟نداری ؟

نه.

- پس می گم ازدوم راهنمایی گفتی زده شدی از زبان انگلیسی ؟ زبانهای دیگه ای در دبیرستانهای دیگه آموزش میدن ؟

فقط عربیه که از زبان خیلی بدتره خیلی .

- یعنی اصلا دوست نداری ؟اصلا .
- پس ژنتیک با زبانها مشکل داری؟

نه با زبانها مشکل ندارم ولی خوب از عربی باز به خاطر معلمایی که داشتیم باز ،باز از اون هم زده شدم الان .

- پس عربی هم به خاطرمعلمش بوده که احساس می کنی که ؟

الان ما با این استادی که داریم من باز دارم به زبان علاقمند میشم ولی خوب من فکر می کنم اگرترم بعد استادمون عوض بشه یه آدم دیگه مثل قبل بر عکس میشم .

- دوباره برعکس می شی استادی که دارین این ترم منظورتون خانم ... ؟

بله .

- بعد پس خیلی به عنوان یا در واقع کسی که به عنوان یه نفر معلم خیلی می تونه نقش داشته باشه؟

خیلی .

- خیلی .یه اشاره می کنه به اینکه حالا تو این 6،7 سالی که در مدرسه دانشجوی سال چندمید ؟

سال دوم .

- دوم . یک سال هم سال اول دانشگاه رودر نظر بگیریم 7 سال ،7 سال نزدیک 8 سال تدریس زبان در کلاسها چی می گذشت ؟

اول استاد معلم میاد حضور و غیاب میکنه بعد دو کلمه انگلیسی حرف میزنه هیچکی هیچی نمی فهمه بعد فارسیشو می گه بعد مثلا حالا چند تا لغت جدیدو معنیشو به فارسی می گه بعد از رو درس می خونن حالا یا داوطلبی یا اینکه به زوربعد باز معنی می کنن و تمرین حل می کنن اونم اونقدر استرس به آدم وارد میشه اون موقعی که حل تمرین نوبتش باشه که چند کیلو کم می کنه من فکر می کنم بعد یه نمره ای میزاره و میری میشینی خیالت راحت می شه تا چند جلسه بعد دیگه خیالت راحته که نمی برت پا تخته توی دبیرستان که اینجوریه من سر کنکور وقت گذاشتم برای عربی وقتم برای زبان کم اومد بعد مجبور شدم که زبان پیش بگیرم یعنی درصد زبانم توی نمره های چی می گن جمع کنکور کم اومد مجبور شدم زبان پیش بگذرونم 3 واحد که خیلی بد بود بدترین زبانی که ما توی این 7 ،8 سال گذروندیم ما همین زبان پیشمون بود .

- از چه نظر ؟

چون که یک کتابی به ما معرفی کردن که انگار نه انگار که ما زبان پیش بهمون خورده یه کتابیو به ما دادن مال کسیه که ترم 3 زبانه بعد 38 صفحشو بیشتر نخوندیم از 300 صفحه تازه اونم به هزار زحمت هر جلسه مثلا یک صفحشو به زحمت می تونستیم خود استاد درس بده چه برسه به اینکه بعد مکالمش هم اصلا تعریف نداشت .

- کلا یه خاطره تلخ فکر کنم تو این سالها از شروع زبان داشتی بعد دوران دبیرستان هم گفتی معمولا اون الگویی که گفتید چه اتفاقی سر کلاس می افته در کلاسهای دبیرستان همون شکلی بود که الان من دوباره تکرار می کنم محتوای درسی ؟

محتوایی نداره اصلا کتابای ما من فکر می کنم که چند تا لغت به آدم می گن بعد دو سه تا جمله سازیو گرامر و اینا بعد می گن خوب حالا مثلا اینومنفی کنید اینو سوالی کنید به گذشته ببرید به حال در صورتی که من فکر می کنم توی زبانی که کاربردیه باید ازش استفاده بکنی اینجوری نیست که حالا بشینی جمله بسازی فکر می کنم اگه همین جوری که ما فارسیو یاد گرفتم همین جوریم انگلیسیو یاد بگیریم خیلی بهتره .

- چه جوری فارسیو یاد می گیریم ؟

مثلا بچه ای که تازه حالامی خواد زبون باز کنه فارسی صحبت کنه اطرافیانش همه دارن فارسی صحبت می کنن حالا یه چند تا اول جملاتی که مثلا سلامو فلانو اینا بعد یه ذره پیشرفته بعد اون وقت به ما بگن که حالا گرامرش اینجوریه یه کم ذهنمون چی می گن آدابته شده باشه .

- منابع درسی معلمای دبیرستان چی بود ؟

فقط همون کتابی که آموزش پرورش می ده دیگه .

- خوب اون کتاب آموزش پرورش پس معلما فقط دنباله رو کتابن ؟

بعد تازه معلما که دنباله رو کتابن هیچی این کتابای کمک آموزشیو می گیرن می زارن جلوی خودشون به خودشون زحمت نمی دن که حالا چیز کنن اینو از روی این درس می دن و میرن تازه تمرینا رو هم از روی اون حل می کنن به بچه ها می گن خوب از روی اون نگاه کنید اگه درسته فلان اگه درست نیست هم که درستش کنید .

- هدف معلما چیه ؟

هدف معلما اینه که بیان سر کلاس یه حقوقی بگیرن برن خونشون .

- در می گم معلم زبان انگلیسی بخصوص حالااینکه یه هدف کلی برای همه معلما هدف معلمای زبان انگلیسی چیه ؟همین فقط به همین فکر می کنی ؟

ما فقط یه معلم داشتیم که به این زیاد فکر نمی کرد یه ذره به این فکر می کرد خوبه که ما زبان یاد بگیریم که وسط ترم عوض شد و رفتش دیگه اون فکر می کرد که مثلا باید به یه چی می گن روشهای بخصوصی داشت ولی حدود 3 ،4 هفته بیشتر ما باش درس نداشتیم منم دقیقا یادم نیست فقط یادم اون 3،4 هفته بازدهیش خیلی بیشتر از کل سال بود .

- قسمتهای مختلف کتابا حالا یا بخوام قسمتهای مختلف یک کلاس یادته ؟سوم دبیرستان کتابای مثلا --- اسماشون ؟

فکر کنم اولش یه ریدینگ داشت بعد --- یه همچین چیزی بعد true, fals و از این جورچیزا بعد یکسری گرامردرس می داد و تمرینهاش آخرش هم که لغتای جدید درس همین آهان چیزم بود فونوتیک و اون یکی رواسمشو یادم نیست یه چیز دیگه ای هم هست که .

- حالا زیاد مهم نیست دقیقا ولی قسمتی بود از این حالا چند قسمتی که خیلی مثلا اون قسمتو دوست داشته باشی ؟

قسمت مکالمه ها خیلی خوب بود .

- قسمت مکالمه ها رو دوست داشتی چرا؟

چون که مثلا یه قسمتی بود توی کتابای دبیرستانمون که مثلا یه نفر می رفت خرید می گفت که این چقدره قیمتش و این یکی می گفت اینقده بعد دوباره درس بعد یه نفر می خواست آدرس یه جاییو بپرسه مثلا درس بعد یه همچین چیزی اینا خیلی خوب بود.

- یعنی قسمتای مکالمه به نظرت خوب بود به خاطر اینکه مفید بود ؟ولی آیا این به این معنیه که اون قسمتا رو بهتر یاد می گرفتی ؟

من دوست داشتم اونارو بیشتر یاد بگیرم چون که بهتر می شه ازش استفاده کرد راحت چی می گن یعنی اگه ما بخوایم از زبان استفاده بکنیم اول باید این چیزارو بدونیم ما که نمی خوایم که مثلاحالا کتاب گرامر زبان بنویسیم .

- احساس می کنی که تاکید معلما روش این قسمته؟

این قسمت فقط نیم نمره داشت تو امتحان تاکید معلما بیشتر روی گرامرو درک مطلب .

- خوب بلاخره هر انتخابی دلیلی داره چرا معلما به قول شما گرامر از این بخشا گرامر و درک مطلب روشاید استرس می کردند حک می کردند ؟

املاء هم بود البته .

- بله املاء هم باهاش بود .

نمی دونم چرا گرامرو روش خیلی تاکید می کردند ولی نمی دونم دلیلش چی بود ولی درک مطلب حالابازمی گیم چون درک مطلبه تاکید روش یه ذره منطقی به نظرمی رسه ولی گرامرو به نظرمن وقتی که بدونی که جمله فعلش کجاست فاعلش کجاست دیگه خود به خود می شه گرامر دیگه من فکر می کنم که جدا یاد گرفتن .

- ارزشیابی هاتون به چه شکله ؟

ارزشیابی ها هم این طوری ؟ اول املاء بعد دیگه اول که املا بود بعد باز یکسری سوال چهار گزینه ای گرامری بعدش هم که همین مکالمه و چند تا بی ربط سوالهایی که فقط اون فونوتیکش چه جوریه و تلفظش چه جوریه اینا آخرش هم درک مطلب آهان یکسری هم چیز بود اینم باز همون مکالمه بود که باید اینارا به هم وصل میکردیم می دونستیم که کدوم جواب کدومه یا اینکه کدوم به کدوم میخوره دیگه یادم نمی یاد چیزای بیشتر .

- به نظرتون پس گفتید هدف معلما ،معلما زیاد هدفمند کار نمی کردن فقط می یومدن سر کلاس که بلاخره حقوق بگیر بودن و می یومدن و می رفتن و اگر قرار بود هدف آموزشی داشته باشن هدفشون چی بود ؟اینکه شما بازهنوز--- اون یک هدف بود یا نه ؟

نه بیشتر هدفشون این بود که ما وقتی که میریم مثلا دانشگاه یه دونه چی می گن رفرنسمون مثلا زبان اصلیه دیگه نیاز نباشه که

بریم ترجمشو هم بگیریم اینو خودمون وقتی می خونیم اینو مثلا بدونیم که منظورش چیه .

- این هدفی کی بوده؟

این هدف همون معلمی بود که حالا .

- هدف معلمتون بوده .شما مثلا این انتظارو از خودتون داشتید ؟

ما این انتظارو داشتیم ولی هیچ وقت بهش دست پیدا نکردیم .

- چرا ؟

چون که مجبورن که برای هر جمله ساده ای برن مثلا یادم می ره که معنی who چیه توی جمله اینم مثلا یه قسمتش رو می تونم معنی کنم وwho این وسط می مونه بدون معنی و جملم ناقصه معنیش بعد مجبورم برم بگردم که who معنیش چیه حالا اینم سال مثلا سوم راهنمایی فهمیدیم کیاین اینو من یادم رفته بود.

- آموزش فراتر از مدرسه نداشتی آموزشگاه نرفتی هیچ وقت ؟

نه چون اصلا علاقه ای نداشتم هی به من می گفتن پاشو برو آموزشگاه ولی من نه وقتشا داشتم نه اینکه دوست نداشتم .

- خیلی یواش صحبت می کنید شک دارم که اصلا صداتون ضبط شده باشه در مورد چه چیزهایی صحبت کردیم در مورد اصلا خودتون بگید در مورد چه چیزهایی صحبت کردیم ؟

در مورد کتابا و روش تدریس روش امتحان همین .

- یه کم در مورد زبان انگلیسی خارج از محیط اصلا مدرسه صحبت کنیم خارج از محیط مدرسه کجا با انگلیسی برخورد می کنید؟

من خودم یک کاری کردم که دوست داشتم که یه ذره حداقل انگلیسی یاد بگیرم بعد یه خانم فرانسوی بودن که انگلیسیشون خیلی خوب بود دوست داشتن فارسی یاد بگیرن بعد یکسری ضرب المثل هایی برای من می فرستادن بعد من اینو به فارسی براشون می فرستادم بعد یکسری کارای دیگه هم در حین این مثلا یه چیزایی توی مکالمه یا هر چی بعد این خیلی خوب بود بعد یکی دیگه هم داداشم هر می یاد می خواد به من زبان یاد بده ولی موفق نمی شه چون که من.

- برادرتون گفتید که دانشجوی زبانه ؟

دانشجوییشون تموم شده الان .

- الان مدرسن ؟ بله .
- در کجا؟

توی دانشگاه آزاد ،تهران .

- ساکن تهران هستن ؟

الان فعلا تو پرنده ولی قبلا چیز بود این تربیت مدرس فوق لیسانسشو گرفت بعد قبول هم شد امسال دکترا نفر سوم ولی رزمنده رو اوردن گذاشتن به جاش که 200 نمره هم کمتر بشه از اون ولی خوب دیگه سهمیه رزمندگی بود دیگه الان هیچی .

- الان پس هنوزمنتظر سال بعده که دوره دیگه امتحان بده ؟

هنوز منتظر سال بعد.

- خوب از کجا شروع کنیم دیگه . پس یکی گفتید که این خانمی که گفتید با ایشون ضرب المثلا رو رد وبدل می کنید ایرانن ؟

نه این همون جا فرانسست .

- از طریق اینترنت ؟آهن از طریق اینترنت با ایمیلو اینا ؟

نه با چت .

- با چت ، چت پس اهل چت و اینام هستی ؟

به شدت .

- بریم سراغ پس بریم سراغ اعتیاد شما چند وقته چت می کنید چند وقته مثلا اصلا اینترنت استفاده می کنید ؟

اینترنت که فکر کنم یه دوسه سالی هست ولی چت یک ساله .

- یک ساله، بعد خوب با این شروع کردیم که خارج از مدرسه با زبان کجا وارد می شیه پس توی اینترنت درگیر زبان انگلیسی هستید به یه شکلی ؟ به چه شکلی ؟

البته من همیشه یه دیکشنری دارم روی کامپیوتر که روی هر لغتی ببرم فارسیشو میاره حالا دیگه خیلی هم بعضی جاها نمی شه تو بعضی از سایتها اصلا نمی شه از اون استفاده بکنی بعد فقط یه تحقیق آماری من می خواستم انجام بدم راجب ورزشو یه رابطه قد و اینجور چیزها بعد رفتم توی روم ورزشی فقط دو نفر ایرانی بودن از حدود 100 نفربقیه هم دو نفرشون عرب بودن بقیشون هم ترک بقیه همه انگلیسی بودن من به زحمت می تونستم به اینها بفهمونم که منظورم چیه و چی می خوام خیلی سخت بود اون موقع چون بلد نبودم که چیه یه چند تا لغت فقط بعد یکیشون می خندید به من می گفت مثلا منظورت از این جمله اینه جمله درستشو می گفت بعد مثلا می گفتم آره بعد جوابمو می دادن که اینارو همه رو سیو می کردم بعدا می رفتم معنی می کردم که منظورشون چی بوده .

- چیو سیو می کردی چتارو ، چتا قابلیت سیو کردن دارن ؟

اینارو می بردم توی text سیو می کردم .

- آهان پس قابلیت سیو دارن ؟از کدوم مسینجر استفاده می کردی همون yahoo؟ Yahoo

- بعد 2 ،3 ساعت از چت میای بیرون بعد بیشتر ،بیشترتو اینترنت چه کار می کنی حالا غیر از چت ؟چه سایتهایی میری؟ اهل وب لاگ و اینها هستی ؟

وب لاگ یه چند تا وب لاگ درست کردیم که حذفش کردیم خوب نشد ولی بیشتر همون yahoo و googol سرچ می کنم هر چیزیو که بخوام .

- من خودم ،خودمو مثال بزنم دیگه منظورمو متوجه بشی من صبح ها هر جا به اینترنت دسترسی پیدا کنم اول از همه مثلا سایت ایران اسپورتو مثلا صفحه اول روزنامه های ورزشیو منظورم فیکسه یعنی همیشه اول اونا چک می کنم میریم سایت مثلا جکو همیشه چک می کنم هر روز یعنی تا بیدار میشم این دوتا فیکسه حالا هر کاری هم که داشته باشم درواقع علاوه بر اونه شما مثلا سایتهایی که فیکس می ری چه سایتیه ؟

مثلا آب و هوا رویکی می رم که هیچ وقت هم درست از آب در نمی یاد .

- آب و هوا سایت ایرانیه یا خارجی ؟

نه همون "ف" yahoo میرم آب و هوای باز بعضی از شهرهاست بعد دیگه چیزو میرم همین سایتی که شما گفتین اسمشو نمی دونم چون سیو کردم همین جوری میزنم میرم بعد گزک یدونه دیگه هم .

- ....

نه گزک یه چیزی مثل میتیکه ولی خوب یه ذره گسترده تره .

- اسم یه سایته ؟

میتیک .

- من نمی شناسم .

میتیک هم که میرن عضو میشن بعدعکس می دن و اینا ولی این یه ذره فرق داره مثلا .

- آهان یعنی حالت یک گروه که همدیگرو معرفی می کنن و ؟

آره غیر از این مثلا اون کسایی که شما رو می شناسن یا شما اونا رو می شناسید براتون می فرستن ایمیل می فرستن مثلا می گن این چیز جدید مثلا اومده این فلان بعد .

- ولی محدوده به اینکه کی کیو دعوت می کنن ؟

نه من از طرف کسی دعوت نشدم خودم رفتم خودمو دعوت کردم .

- اون سایت ، اون سایت به فارسیه یا انگلیسی ؟

انگلیسیه ولی خوب ایرانیا خیلی توش زیادن بعد دیگه خیلی جاها میرم ولی خوب متنوعه ثابت نیست بیشتر.

- بیشترسایتهای انگلیسی میری یا فارسی ؟

بیشتر فارسی سعی می کنم .

- فارسی ، فارسی راحتتره کلا .
- تو اینترنت به عنوان یک ابزار به عنوان یک وسیله دنبال یک نفر ارزشی که میزارید باعث شده که بیشتربه سمت انگلیسی برید ؟

خیلی.

- با اینکه زبانت فکر کنم زبانی نیست که دوست داشته باشی واسه اینکه زده شدی از زبان ؟

من دوست دارم که بتونم انگلیسی صحبت کنم وگرنه اینکه بخوام به کسی انگلیسی یاد بدم یا برم بشینم سر کلاس انگلیسی اصلا دوست ندارم همین .

- یعنی دوست داری اگر می شد با یه آمپول تزریقش کرد در واقع ؟

نه مثلا دوست داشتم مثل فارسی از اول با من انگلیسی کار می کردند و انگلیسیم الان روون بود .

- ولی می گم زحمتشا حاضر نیستی ؟

نه زحمتش خوب خیلی .

- خوشایند نیست ، خوشایند نیست ولی منظورتونو متوجه هستم منظورتون اینه که اصل در واقع نتیجشو دوست داری ولی پروسش ،پروسسش خوشایند نیست برات ؟

البته من خودم فکر می کنم که اگه خودم بشینم یه چند تا جمله اختراع کنم یعنی با همون گرامری که یاد گرفتم جمله هایی که میشه ازش استفاده کرد یعنی همین سلام و احوالپرسیو اینا خیلی راحتتره برام تا اینکه برم بشینم سر کلاس بعد 2 ساعت آخرش هیچی از اون کلاس دستگیرمون نمی شه ما هیچی دستگیرنمی شه ، دستگیرمون نمی شه.

- پس کلا اعتقاد داری اصلا سیستم آموزشی خیلی وضعش خرابه ؟ خیلی .
- خیلی ... ؟

یعنی من اگه اینهمه 7 ساله دارم میرم هفته ای 2 ساعت 3 ساعت سر کلاس اگه برم یه جایی که هیچ کس فارسی بلد نباشه بخوام منظورمو بفهمونم به زحمت وباید چند بار دیکشنریو نگاه کنم که بتونم یه جمله بگم .

- اعتقاد داری که اگراین 7 سال رویا 8 سال رو همون مقدار ساعتوتوی خونه نشسته بودی خونده بودی وضعت بهتر بود؟

خیلی بهتربود .

- پس خوب ،خوبه اینم موضوع جالبیه که احساس می کنی که اگر self study خودت درس خونده بودی شاید خیلی مفیدتر

بود ولی ... شده که توی مدارس اتفاقاتی افتاده در کلاسهای زبان انگلیسی که اصلا به دردتون نمی خوره این اعتقاد و داری . انتظارا چیه ؟ انتظارایی اصلا هست ؟ عاملهای دیگه ای هست که تو رو مثلا متمایل می کنه به آموزش زبان انگلیسی یاد گرفتن زبان انگلیسی یا اصلا تورو منحرف می کنه نمی خوای حداقل کاری می کنن که دنبال زبان نری ؟ غیر از اینترنت چیزی هست که تورو خیلی تشویق قبول داری که اینترنت تشویقت می کنه به انگلیسی ؟

من فکر می کنم همین اینترنت باعث شده من چندتا جمله انگلیسی یاد بگیرم دیگه بقیش هیچی یکی هم همین تکستهای .

- برخوردت با اینترنت چه جوری بوده یعنی اینکه قبل از اینکه بری سراغ اینترنت شروع کردی زبان یاد گرفتن یا اینکه رفتی تو اینترنت بعد خود به خود مجبور شدی که زبان یاد بگیری ؟

آره من اولین باری که رفتم تو اینترنت ایمیل ساختم واسه خودم بعد اولش نمی فهمیدم اصلا ویب کد یعنی چی بعد دیگه الان دیگه اگه کسی بخواد از اینترنت و این جور چیزا ازم سوال بپرسه من خیلی می تونم بهش کمک کنم .

- پس یعنی خودتونو تو این موقعیت قرار دادین که وارد اینترنت شدین و از درون شروع کردید یاد گرفتن ؟

بله .

- با آدمای خارجی گفتید که با یک خانم فرانسوی چت می کنید دیگه با چه ،از چه ملتی ؟

البته این یه ساله نیستش من دیگه نمی بینمش یکی هم پاکستانیا خیلی زیادن بعد فرانسویا هم همینطور .

- پس بیشتر بچه هایی که باهاشون صحبت می کنید غیر از ایرانی، ایرانیم زیادن اونجا ؟

ایرانی که خیلی .

- خوب غیر از ایرانیا فرانسوی بوده پاکستانی بوده چه ملیتی باش برخورد داری ؟

آهان ایتالیاییم بود یکیم دو سه نفریم که دانمارکی بودن.

- با همه هم انگلیسی صحبت می کنی ؟

مجبوریم که انگلیسی .

- مجبوری که انگلیسی . بعد .

مثلا فرانسویا عربی هم بلدن ولی خوب من که اصلا دور عربیا خط کشیدم یعنی یک کلمه.

- فرانسویا عربی بلدن می شناسی ؟

نمی دونم یه چند تا از این آدمایی که فرانسوین نوشتم انگلیش نمی دونم فرنچ ،عرب .

- احتمالا الجزایری باید باشن ؟

نمی دونم دیگه ولی ملیتشونو زدن فرانسوی .

- ملیتشونو زدن فرانسوی ولی عربی صحبت می کنن من احتمال میدم که الجزایری باشن چون الجزایریان که ... .. چه نوع صحبتایی می کنید با هم دیگه حالا نمی خوام محتوای صحبتاتونو واسم بگید ولی معمولا مثلا چه چیزی اصلا باعث می شه شما مثلا صحبت کردن با یک فرانسویا ترجیح می دید با مثلا صحبت کردن با یک بچه ایرانی ؟

این همین چیزی که می گم میتیک مثلا مشخصات می دیم بعد اونم مشخصات می ده سرچ می کنه بعد حالا یه چیزی پیدا می شه احیانا بعضی وقتا اینا با هم جور در میان بعد بیشتر وقتا اون چیزاییو که فرانسویا می خوانو تو مشخصات من هست یعنی خیلی از کسایی که توی میتیکن حالا جزء فرندن یا هر چی هستن بیشترشون فرانسوین بعد حالا یکی از دلیلاش اینه چون من خودم حوصله سرچ کردن ندارم اونا سرچ می کنن که من جوابشونو می دم بعد سوالای جالبی می پرسن مثلا می گن که اول که سلام احوالپرسیو اسم واقعیو این جور چیزا بعد اطلاعات عمومیم می دونن که مثلا تا چه حد تحصیل کردی یا از چه چیزایی خوشمون میاد اینا رو می دونن بعد مثلا میگن که الان دقیقا یادم نیست چی می گن ولی تو همین علاقمندی هاست بعد یکسری هم توی کارایی که مثلا من دروقت بیکاری انجام میدم چه کارایی بعد مثلا از چه کاری بیشتر نتیجه رو می گیرم همین .

- پیش فرضایی در مورد شما دارن؟

چون من زیاد متوجه نمی شم چی می گن من برای همین نمی دونم که دقیقا چیه ولی خوب نمی دونم حالا منظورتون از پیش فرض چیه ؟

- منظور شما ، منظورم این بود که مثلا چه جوری بگم مثلا با شما که می خوان صحبت بکنن مراعات اینو می کنن که شما مثلا یک ایرانی یا یک مسلمانی ؟

بله .

- بعد از این نظر حساس هستن یعنی اینکه می گم همیشه مراعات می کنن ؟ سوال می پرسن ، سوالای مربوط به ؟

آره، آره اتفاقا یکیشون راجب حضرت علی پرسیده بود یکیشون رسیدن ماه رمضونو تبریک گفته بود بعد مثلا پرسیده بود که مثلا شما این روزه ای که می گیرید چه جوریه با مال مسیحیا چه فرقی داره و از این چیزا .

- خوب اتفاقا موضوع جالبیه گفتی که راجب روزه پرسیده بود و تبریک گفته بود و از این جور چیزا شما هم در مورد اعیاد اونا ازشون پرسیدی ؟ اصلا می شناسی اعیاد اونارو ؟

اعیادشونو نه نمی شناسم یک کمی می شناسم اسماشونو می دونم .

- سوالایی که ازشون می پرسید چیزی پرسیدید تا حالا از نظر دوستتون ..؟

من فقط از یکیشون پرسیدم که این موعودی که می گید با اون موعودی که ما می گیم یکیه حالا شما فکر می کنید که این کیه اینا می گن حضرت مسیح به صلیب کشیده شده بعد هم رفته آسمون در صورتی که ما می گیم اونی که به صلیب کشیده شده اشتباها یکی دیگه بوده بعد اینا می گن این برمی گرده یه همچین چیزی بعد .

- پس بحثای مذهبی هم کردید بعد در مورد مسائل سیاسی صحبت می کنید ؟

اصلا .

اونا صحبت می کنن یا شما صحبت می کنی ؟

اصلا تا حالا پیش نیومده .

- پیش نیومده. حالا از اینترنت ، یه کم از محیط اینترنت بیایم بیرون توی جامعه چی توی جامعه کاربرد زبان انگلیسی کاربرد روزمره ای داری برای زبان انگلیسی غیر از اینترنت ؟

نه .

- نه؟ هیچ جا؟

هیچ جا که فقط تو کتاب خونه دانشگاست .

- دانشگاه تو خیابون توی مغازه ؟

نه چون که همه فقط فارسی بلدن هیچ کس فکر نمی کنم انگلیسی در اون حد بلد باشه تازه بلد هم باشه من نمی تونم باهاش صحبت بکنم .

- ایده آلت چیه ؟

در مورد ؟

- در مورد حالا اینکه زبان انگلیسیو بلد باشی خوب؟ دوست داشتی الان سطح زبان انگلیسی گفتی که دوست داشتم صحبت می کردم ولی خوب خیلی مواقع از شرایط آموزشی ناراضیم هستی در کنارش اگرخودت الان یه خواهر کوچکتر داشتی یا بچه کوچیک داشتی می خواستی که مثلا خودت اون طوری که دوست داری زبان یادش بدی چه کار می کردی ؟

اگه خیلی کوچیک باشه مثلا از 3 ،4 ساله من دوست دارم اول همین چیزایی که بچه ها موقع فارسی یاد گرفتن مثلا مامان بابا رو یاد می گیرن بگن فلان اینا مثلا سلام کردن مامان، بابا، خواهر، برادراین چیزارو یاد بگیره بعد مثلا جمله بتونه بگه بعد که به زمان مدرسه رسید مدرسش شد که حالا الفبای فارسیو می خواد یادبگیره حالا هم زمان یا اینکه غیر هم زمان الفبای انگلیسیو بعدا یاد بگیره چون اون موقع که نمی تونه بنویسه بعد املای انگلیسی هم که خیلی سخته خوندنش خیلی تفاوت داره به نظر من بعد دیگه اینارو یاد بگیره دیگه اون وقت ، وقتی که بتونه جمله رو بگه مطمئنا گرامر هم براش خیلی راحتتره .

- چرا بچه شما حالا شاید سوالی که می خوای جوابی در موردش بدین چرا بچه شما خود شما اگر اینترنت رو بذارین کنار چه لزومی داره انگلیسیو یاد بگیرید؟

اصلا لزومی نداره اگه اینترنتو بذارن کنار .

- نه جدی می گم چرا باید استفاده ... ؟

مگر اینکه بخوام برم خارج .خوب پس من نمی تونم .

- می خوای بری خارج ؟

الان که تصمیم ندارم برای اینکه .

- خوب گفتید دیگه گفتید یه دوست فرانسوی داشتید تشویقتون می کرد برادرتون رشتش زبانه ولی غیر از اینا همه اینارو بذاریم کناردرچه دلیلی داره اصلا زبان انگلیسیو یاد بگیرید؟ دردانشگاه مجبورید زبان بخونید؟

مجبوریم که یاد بگیریم چون که امتحان میگیرن ازمون اگه نمره نیاریم مجبوریم دوباره بریم بشینیم سر اون کلاسه .

- اعتقاد داری که اگر از کشور خارج نشی زبان به دردت بخوره بازم؟

زبان که به درد می خوره ولی خوب ما خیلی از تکستهامون انگلیسیه دیگه مجبوریم انگلیسی بلد باشیم از طرفی اخبارهایی که به ما می رسه خیلیاش سوختس یا نصفس یا اینکه اصلا اشتباست بعد وقتی میری تو اینترنت نگاه می کنی یه چیز دیگه می گه بعد اینام یه چیز دیگه می گن یا کلا هر چیز علمیی روانیا شاید اصلا برعکس ترجمش کنن خیلی وقتا پیش میاد که .

- پس اعتماد نداری به مترجما یا به خبرها اعتماد نداری ؟

نه خیلی نمی شه اعتماد کرد.

- خوب وقتی انگلیسیشو می خونی به اونا اعتماد داری ؟

نمی شه بگیم که اونایی که زبان اصلیه اونام دارن واقعیتو می گن ولی به هرحال از اینکه چند دست چرخیده باشه ترجمه شده باشه هر کس حالا چیزای خودشم بهش وارد کرده باشه خیلی .

- حالا این مسائل علمی ممکنه بد ترجمه شده باشه اخبار روز ، اخبار روزو شما سایت های خبری انگلیسی زبان که می رید چه مثلا سایت خبری می رید ؟

همون تو yahoo نیوزشو میرم .

- همون yahoo نیوز منم اتفاقا هر روز چک می کنم yahoo نیوزو که چک می کنی yahoo بی شکلارومی خونی درسته ؟ البته اون صفحه نیوزش اگر ... نداشتی می گم چون مشتری دائمشم از خبر گذاریهای مختلف یعنی یکیش از همین مهمتراز خبرگذاریهای سایتهای ایرانی هم توش باشه از سایتهای مختلف خبرهای نصفه رو لیست می کنن اونو بیشتر قبول دارید یا مثلا ایسنا ؟مثلا خبر گذاری دانشگاه ایران ؟ اگه یه خبریو اون گفته باشه اون یه چیز دیگه در موردش گفته باشه به شخصه کدومشو قبول داری ؟

بستگی داره که این برداشت بعضی وقتا خبرایی که میگن خبرو اصلا اصل خبرو نمی گن برداشت خودشونو از اون اتفاقی که افتاده می گن .

- خبر گذاریای ایران یا خبرگذاریای دیگه ؟

کلا .من فکر می کنم اصل خبر خیلی مهمتره تا حالانتیجه ای که از خبر میگیرن .

- چه جوری به اصل خبر میرسی می خوام بدونم اصل خبرو چه جوری پیدا می کنی ؟

خوب خیلی وقتا اصلا نمی شه اصل خبرا پیدا کرد اصلا یه چیزی یک کلاغ چل کلاغ شده حالا بعد به ما میرسه اصلش مثلا اینارو کنار هم بذاریم شاید یک چیز مشترکی ازتوش در بیاد که اون بشه اصلش .

- یعنی اونقدر --- مختلفو می خونید تا اینکه اون چیزی که مشترکه بینش در بیارین درسته ؟ خوب جالبه خوبه در مورد یادگیری زبان انگلیسی اگر بخواید اصلاحاتی ایجاد کنید دوست دارید چه کارکنید ؟

من اگه بخوام اصلاحات ایجادکنم فکر می کنم که اگر ما قرار باشه انگلیسیو درست یاد بگیریم بهتره که زودتر شروع کنیم نه اینکه اول راهنمایی دیگه چیز شده .

- احساس می کنی دیره اول راهنمایی ؟چه سنی مناسبه ؟

دیره .چه سنی مناسبه ؟ 5 سالگی فکر می کنم .

- 5 سالگی پس 5 سالگی زبان ...؟

خوب من یکی از دختر دائیام از 5 سالگی انگلیسیو شروع کرده الان از من بیشتر بلده .

- خوب طبیعتا ،طبیعتا از سنای پایین زودتر شروع کرده و .

البته چیزه ها الان 8 سالشه یعنی 3 ساله شروع کرده .

- آهان هم سن وسال شما نیست 8 سالست ولی فکر می کنی بیشتر از شما می دونه تو 3 سال بیشتر یاد گرفته ؟خوب چرا این اتفاق پس نمی افته اصلا ؟

خوب اون یه مدرسه ی بخصوصی میره که از 5 سالگی میرفته آمادگی و اینا تو آمادگی بهشون یاد دادن هم انگلیسی هم عربی .

- چه مدرسه ای بود؟

مدرسه امام هادیه اسمش .

- چرا اونجا مثلا --- کار می کنن مدرسه های دیگه مدرسه خاصیه ؟

مدرسه خاصیه .

- چرا پولیه پول بیشتری میدن ؟

پولی که هست ولی نمی دونم حالا چه طوریه هر کس که بخواد میتونه بره ولی خوب خیلیا نمی خوان نمیرن خیلی سخته براشون یعنی 5 سالگی هیچی بلد نیستن بخواد زبان یادبگیره عربی یاد بگیره الان یک جزء از قرانو فکر کنم بیشتر حفظ بعد نمی دونم موسیقی بلده خیلی چیزارو تو اون کلاسا بهشون یاد میدن من الان هیچی فقط موسیقیا گوش میدم ولی هیچی ازش سر در نمی یارم .

- پدر مادرا پس می فرستن چون در سن 5 سالگی که بچه ها نقشی ندارن پدر مادرا هستن . اگر خودت مادر بودی می فرستادی بچتا ؟

حتما .

- حتما می فرستادی . بعد خوب برگردم به سوالم منحرفم کردی ازصحبتام چرا این اتفاق توی مدرسه های دیگه نمی افته؟

شاید چون.

- احساس می کنی نفر اولی هستی که گفته که یعنی من باید بگم که مثلا در سال 1344 خانم شما گفتید که مایل بودید مدرسه ها از 5 سالگی شروع کنن تدریس زبانو فکر می کنی نفر اولی هستید فکر می کنید برادرتون که مثلا رشتش زبانه به این فکر نکرده که چه خوب می شد اگه بچه ها از سن 5 سالگی شروع کنن؟

نه من فکر نمی کنم که نفر اولم .

- پس چرا این اتفاق نمی افته چرا ؟

این اتفاق نیفتاده برای اینکه شاید نمی تونن .

- چرا نمی تونن ؟

نمی دونم این سیاست گذاریهای اینا دیگه از اونا باید بپرسی که چرا نذاشتن یه همچین چیزیو یا اینکه شایدم باید از آموزش پرورش بخوایم از پدر مادرها بخوایم که حالا آموزش پرورش این کارو نمی کنه شما بچتونو بفرستین کلاس زبان یه همچین چیزی اگه می خواین زبان یاد بگیره .

- خوب این کلاسای زبان رایگانه کسی که بخواد بره ؟

نه دیگه .

- آموزش پرورش رایگانه ولی درسته ؟ بله .

- خوب پس کسی الان بخواد زبانو یاد بگیره اضافه براون سیستم یاد شده باید هزینه کنه ؟

بله تازه آموزش و پرورش هم دولتی هم که هست همه چی رایگان نیست چون یک دونه برگه بخوان به بچه ها بدن ازش پولشونو می گیرن اولش هم که کمک های مردمی به صورت اجباری خیلی هم حالا رایگان نیست ولی هیچ خدماتی عرضه نمی شه به این دانش آموزا .

- پس برای شما هم سواله که چرا از 5 سالگی شروع نمی کنن ؟

چراشو من نمی دونم .

- اگر یه مسئولی الان اینجا بود دوست داشتی اینو ازش بپرسی ؟

آره خوب .

- خودت جواب حدسی داری براش اینکه چی می گه ؟

اینکه لابد مثلا بوده براشون خسته می شن ،زده می شن یا اینکه شاید هم بگه که ما اینقدر معلم نداریم که مثلا از اول 5 سالگی بخواد به کسی زبان یاد بده .

- معلم کم داره ؟

یا اینکه مثلا بگه که حوصله می خواد معلمای ما با دبیرستانیا نمی تونن سر کنن چه برسه 5 ساله ها نمی دونم چه دلیلی بخواد بیاره ولی خوب هر دلیلی بیاره می شه یه جوری درستش کرد این همه آدم چی می گن اراک داره سالی 200 تا دانشجوی زبان می گیره چه دانشگاه آزاد و همه دانشگاهاشوبا هم جمع کنیم بعد این 200 تا کجا میرن من نمی دونم چه کار می کنن اینا نمی تونن به اینا یاد بدن مثلا از 5 سالگی .

- پس احساس می کنی که اصلا معلمی هم وجود نداره که معلمو... معلمو ؟

درسته .

- خوب خیلی خستت کردم چیزی هست که خودت دوست داری بگی من نپرسیدم ؟

الان یادم نمی یاد چیز به خصوصی . آهان فقط یه چیزی این برادرم که هر وقت که بخواد به من زبان یاد بده مثلا من ، من مثلا می گم که آره من فردا امتحان دارم این چی می شه من فقط ازش می پرسم که این چی می شه این از اول شروع می کنه این همه به من یاد دادن در صورتی که برای من اون 2 ،3 ساعت شب که مونده تا فردا صبح که امتحان دارم مهمه که این جمله رو بدونم که چه جور تبدیلش کنم به این یکی بعد می شینه از اول توضیح می ده من اصلا حوصله ندارم وایسم گوش بدم فکر می کنم که اینم خوب نیست این مدلشم یا اینکه من باید از اول وقت داشته باشم که از اول یاد بگیرم حالا که وقت ندارم پس همینو یاد بگیرم که پس فردا که رفتم امتحان دادم نیفتم ازش .

- یه سوال عجیب غریب برای ختم در واقع این چیزی که می خوام بپرسم به نظرت آموزش زبان انگلیسی آدما غرب زده می کنه ؟

یه بار دیگه ...

- برادر شما که فوق لیسانس زبان انگلیسی داره آدم غرب زده ایه ؟

غرب زده ،غرب زده نه من فکر نمی کنم نه . غرب زده آخه تعریفتون از غرب زده چیه مثلا بچه های ما اگه ببینن که من رفتم کافی نت دارم با کسی چت می کنم می گن اه فلان مثلا این چقدر چیزه و بیکاریو مثلا چقدر الافیو هر چیزی ولی خوب من تصورم این نیست یا مثلا همین برادرم به من میگه که لزومی نداره برای اینکه آدما رو بشناسی از روش های خیلی چیز استفاده کنی همین جوری عادی هم میشه شناخت ولی من فکر می کنم که اگه بخوای همین جوری با برخورد عادی کسیو بشناسیم همون

چیزیو از شخص می فهمیم که اون می خواد یا اینکه همون چیزای معمولی که همه می دونن فکر می کنم اینا کافی نیست برای همین من از روشای غیر معمول استفاده می کنم .

- کسی که باز ادامه سوالامون عجیب غریب هم هست کسی که زبان انگلیسی بلده مثل برادر شما خودشو با کلاستر می دونه ؟

نه اصلا من فکر می کنم که برعکسه فکر می کنم هر کس که مگر اینکه جنبشو نداشته باشه یه ذره علمش بالاتره باید افتاده تر و متواضع ترباشه حالا دیگه زبان فکر نمی کنم .

- نظرتون در مورد کسایی که در واقع فارسی صحبت می کنن ما بین صحبتا انگلیسی خیلی استفاده می کنن ؟

من خودم اینجوریم به خاطر اینکه توی چت حوصله ندارم بنویسم شما می نویسم " یو" بعد یه "یوی" خالی هم میزارم .

- حالا نه اونکه چته قبول دارم خارج از چت ؟

بیرون هم بعضی وقتا دارم صحبت می کنم با دوستاهام حوصله ندارم بگم مثلا شما یا فلان همین یو و اینا به کار می برم بعد خیلی وقتام کلمه های انگلیسی نه فکر نمی کنم که خیلی چیز باشه چون که بعضی از کلمه ها هستن که از اول که وارد فارسی شدن انگلیسی اومدن کسی هم ترجمشون نکرده جا افتاده الان بخوایم ترجمشون کنیم به فارسی یه چیز معنی فکر می کنم در بیاد مگر اینکه از اول قبل از اینکه وارد فارسی بشه اینا چیز کنن ترجمش کنن .

- خوب مرسی خیلی خیلی ممنون لطف کردین .

7.3.2. ELT academics

Dr Ghafarsamar

- شما خودتونو معرفی کنید اول و اون حرفایی که دیروز زدین دیگه که وارد این قضیه شدین یکسری انگار 10، 15 سال پیش ؟

من می گم غفار ثمر هستم در سال فکر کنم 70 بود مجله رشد آموزش زبان آقای دکترمیرحسنی دکتر بیرجندی دکترصافی اینا اونجا بودن من هم اون موقع دانشجو بودم .

- دانشجوی چه مقطعی ؟

دانشجوی کارشناسی ارشد البته نه معذرت می خوام این قصه سال 70 نیست سال 68 واوایل69 دقیقا تاریخش به همین موقع بر می گرده بعد من دانشجو بودم فکر کنم دکتر بیرجندی یا دکتر میر حسنی بود گفتش که ما دنبال یه کار تحقیقاتی می گردیم که ببینیم تو کشورمون اصلا اساس آموزش زبان به چی بر می گرده اصلا برای چی دارن آموزش زبان میدن آیا یه سیاست خاصی برای این هست یا سیاست خاصی برای این نیست خوب من گفتم اشکال نداره من علاقمندم که بیام این کارو بکنم وچند جلسه رفتم توی جلسات هیئت تحریریه رشد که اون موقع داشتن رو بعضی از کتابهای زبان کار می کردند.

- من آشنایی ندارم این هیئتی که می گید؟

الان توضیح میدم براتون اونا داشتن رو کتابهای آموزش زبان کار می کردند میدونید که بعد از انقلاب بیشتر کتابا زیر نظر دکتر بیرجندی در اومد و اونا داشتن رو کتابهای آموزشی زبان برای دوره های مختلف تحصیلی کار می کردند و نمی دونستن که سیاستهای کل کشور در رابطه با این آموزش زبان چی هست تا یه مقداری خودشونو منطبق بکنن با اون در نتیجه به من گفتن که بیام این کارو انجام بدم بعد میگم سیاست آموزش زبان تو کشور در میاد یا در نمی یادخوب بعداینها جلساتی داشتند جلسات هفتگی داشتند اون موقع چهارشنبه ها بود در دفتر مجله رشد آموزش زبان توی معاونت برنامه ریزی و تالیف کتب درسی وزارت آموزش و پرورش تشکیل می شد بعد این معاونت متولی کلیه کارها محتوایی وزارت آموزش و پرورشه اون موقع آقای حداد عادل رئیس این معاونت بود بعد من رفتم خوب یکسری مطالب رو سعی کردم استخراج کنم جاهای مختلف ببینم در طراحی کتابهای قدیمی اصلا یک فکر اینجوری داشتن یا نداشتن برخوردم به کتابهایی که فکر میکنم یه کار مطابق در سال 1345 اگه اشتباه نکرده باشم روی کل نظام درسی ایران شده بود کتابهای مختلف دراومده بود حتی --- برای خیلی از درسها مثل اینکه یادم میاد اون موقع مثل اینکه کتابهای دینی --- داشت من این کتابو خودم دیدم سال 45 یا کتابهای دیگه اونجا یه چیزایی بود در مورد آموزش یه اهدافی یه سیاستهاییو بیان کرده بود بعد از اون دیگه هیچ خبری من پیدا نکردم هیچ خبری نبود تا این مطالعاتی که من مطالبیو که دیدم هیچ خبری نیست مثل شما گفتم برم سراغ اشخاص ببینم اشخاص چی دارن در این

ضمینه .خوب آقای دکتر بیرجندی یا دکتر میرحسنی دیگران همین جوری دوستانه صحبت می کردیم می گفتند ما نمی دونیم به ما گفت این کتابارو بنویسید ما هم اومدیم سعی می کنیم به نحو احسن این کارو انجام بکنیم بعد پیشنهاد دادن که من برم با دکتر حداد عادل که متولی این معاونت هست با اون صحبت بکنم یکی دوم اینکه اول کتابهای درسی زبان انگلیسی یه پاراگرافی نوشته بودن که یه صحبتهایی از امام بود بعد توضیح داده بودن که زبانهای خارجی به چه دردی می خورن من دکتر حدادو دیدمش بهش گفتم که من می خوام بدونم یک سیاستی هست که آموزش زبان در ایران دنبال بکنه یا سیاستی نیست برای این کار ایشون گفتش والا

راستشا بخوای ما اصلا نمی دونیم یعنی چی این سیاست داشتن یا نداشتن ونه هیچ سیاست مکتوبی هم در این ضمینه نداریم هیچ فکری هم نکردیم من دقیقا یادم میاد ازش سوال کردم که پس این مقدمه ای که اول کتابها نوشتن و گفتن شما خودتون نوشتین اون مقدمه رو اون برای چی هست گفتش که والا ما اول انقلاب خیلی بعد خیلی هجوم شده بود رو آموزش زبان که زبان انگلیسی به چه درد ما می خوره زبان امپریالیستیه باید جمع بشه ما اومدیم متن را از صحبتهای امام استخراج کردیم خودمون هم یه چیزایی اضافه کردیم بهش که زبان رو از آسیب این حمله ها مصون نگه داریم این صفحه واسه هم اینه .

- شما مثلا سالی که دارین در موردش صحبت میکنین شما با آقای دکتر صحبت بکنین چه سالی بود؟

فکر می کنم اوایل سال 69 باشه .

- خوب اون جمله امام میگم تو پاراگراف اول من بود اصلا اسکنش کردم بودم اون اثرو ولی در کنارش اوایل انقلاب این بحث بود که اسم مغازه ها به انگلیسی نوشته نشه هنوز هم این بحث هست رو تیشرتها فارسی باشه و در کنارش یه چیزایی میبینم مثل انتخابات ریاست جمهوری که آقای هاشمی --- به انگلیسی می نوشت این سوال که اون موقع برای شما ایجاد نشد ؟

نه ،نه اون موقع این نبود اون موقع زبان انگلیسی اینقدر وارد سیاست ها نشده بود یه علت من براتون ذکر می کنم شاید بد نباشه شما این خطو هم دنبال بکنی ببینید توی آموزش وپرورش سنتها افرادی حاکم بودند که تحصیلاتشون تو ایران بوده بعضی ها بودن که خارج بودن همیشه مطلق نبوده ببینید بیشتر تفکر تحصیل در ایران حاکم بوده تا آموزش پرورش این نکته جالبی فکر می کنم باید باشه در نتیجه افرادی که بودن خیلی دنبال آموزش زبان یا احساس نیاز به زبان یا احساس استخراج مطالب علمی از طریق یاد گیری زبان از متون دیگه خیلی نداشتیم این یه طرف قضیه است طرف دیگه اینه که آموزش وپرورشیا تصور کردن سنگرفرهنگی کشوره باید به طریق اینجارو حفظ کنن و از نفوذ فرهنگ خارجی مصون نگه دارن شاید یه علتش این باشه که خیلی نرفتن تو کار محتوای آموزش زبان در ایران در عین حال هیچ کسی حداقل این جراتو نداشته

انکار بکنه که ما به زبان احتیاج داریم همیشه گفتن احتیاج داریم خیلی هم احتیاج داریم ولی ته دلشون خیلی مشتاق نبودن که سیاست هاشونو بیان کنن .

- پس شما فکر می کنید به شخصه حالا به عنوان کسی که تجربه هم دارید تو ایران این بوده که باعث شده ما در عمل در جامعمون مثل یک ---- ؟

فکر می کنم همین بوده در مقابل این ببینید درسته که از کانالهای رسمی، زبان خیلی --- نشده وقت و سرمایه خیلی هدر میره و این --- تعریف نشده ولی از اون طرف کانالهای خصوصی یه بیزینس خیلی بزرگه الان مخصوصا یه بیزینس خیلی وحشتناکی شده شاید از هر بیزینس دیگه ای به اسم --- تو ی آموزش زبان بیشتراز بیشتر باشه هر دو رقم ها واقعا نجومیه این به خاطر اینه که اونجا این تفکر حاکم بوده نرفتن دنبال سیاست یه پالسیهای خاصی برای آموزش زبان در بیرون خصوصی کارها اومدن هر کسی برای خودش یه پالسیی تعریف کرده و شروع کرده به کار .

- خود به خود این باعث --- هم شده یعنی قشر مرفه خودش میره آموزشگاه قشرهای نا مرفه ؟

بله دقیقا شده چراکه ازنظرآموزشی نامسلط شده شما تامدارسی که میری از زبان و آموزش زبان خبری درست حسابی نیست شما 4 ساعت در هفته وقت بچه ها رو میبرین تو مدرسه هدر میدین ولی چیزی یادشون نمی دین ولی اون بچه هفته ای نیم ساعت 1 ساعت میره بیرون دو برابر اون یاد میگیره با همون معلم گاهی وقتا دقیقا همون معلم میاد بیرون درس میده یه --- قشنگ دیده میشه اینجا شاید پشتوانه دوتا سیستم این تفکل باشه که سیستم رسمی دولتی و سیستم غیر رسمی حاکمه .

- منابع دیگه پیشنهاد ندارین گفتین با آقای دکتر حداد عادل صحبت کردین ازچیز دیگه ای صحبت نکردین ؟

اون موقع نه احتمالا صحبت کردن .

- شما اینا به عنوان تز فوق لیسانس تموم کردین ؟

نه کار تزی نبود .

- آهان همین جوری علاقه داشتین ؟

من همون برای علاقه رفتم و دیدم که اصلا تاثیری نیست دیگه ادامش ندادم چون به هیچ جایی نمی رسید من فقط پیشنهاد دادم که این گروه تهیه رشد اگر بتونن یه جمعی تشکیل بدن که سیاست های آموزش زبان رو اول تضمین بکنن اصلا اهدافشو سیاستاشو اصلا لازم دارن لازم ندارن در چه حدی لازم دارن بعد برای چه کسایی لازم دارن این کارو بکنن بعد اقدام کنن به تالیف کتب درسی .

- شما به عنوان یک دانشگاهی نظر شخصیتون اینه که حالا نمی دونم اصلا وارد این قضیه شدید یا نه ولی با توجه به اون چیزی که خارج از ایران اطراف ایران می گذره خبرایی مثل این که مثلا امریکاییها نذاشتن کتابای فارسی دیگه توی افغانستان تدریس بشه و انگلیسیو جایگزین کردن کاری که 70 سال پیش با ترکا کردن و الان ترکا خط الرسمشون انگلیسیه به نظر خودتون اصلا توی ایران به این اصلا فکر شده که مثلا غیرازجنگ سیاسی ، جنگ روانی زبان یاد بدن ؟

ببینید زبان مقوله ایه که خیلی پیچیده هست راحتترین کار در مورد زبان و تغییرات زبان اینه که شما رسمی فکر کنی یعنی بیای یه فرهنگستانی درست بکنی کلماتی درست بکنی که بیان بگن این کلمه رو به کار ببرید اون کلمه رو به کار نبرید در صورتی که زبانو اینجوری نمیشه تغییر داد تاثیر میشه گذاشت ولی تغییر نمی شه داد تغییرات زبانی ریشه و علل دیگه ای داره خوب مثلا فرض کن الان توی امارات درقیاس با کشورهای عربی اصلا همچین سیاستی نیست فرهنگستانی نیست کاری هم نمی کنن در عین حال سعی می کنن که عربیو به طریقی محفوظ نگه دارن به طریق رسمی بیشتر خوب ولی از طرف دیگه زبان عربی واقعا در معرض خطره دقت می کنی زبان عربی احتمالا اگرشرایط به این سو پیش بره چون هیچ وقت پیش بینی نمی شه کرد احتمال داره اتفاقی بیفته که مردم یه دفعه یه--- بشن دوباره برگردن به زبانشون اینجوری نمیشه پیش بینی کرد ولی اینجوری که پیش بره یه تغییرات اساسی در زبان عربی ما خواهیم داشت ولی تو کشور ما می گم راحتترین کار این بوده که یه فرهنگستانی فکر کنن وقتی فرهنگستانی فکر کنی نتیجه می شه که یکسری کلماتو یا حداکثر،حداکثر یکسری ساختارو impose می کنن مردم نمی پذیرن راه دیگه پیدا کنن چرا میشه.

- خوب بعضی کشورها اسلامی زبان انگلیسیو در واقع گرفتن و می گن که زبان انگلیسیو ما به عنوان وسیله استفاده می کنیم نه لزوما کشورهای اسلامی این طوری هستن کشورهایی مثل هند هم این کارو کردن یعنی زبان انگلیسیو گرفتن فرهنگ خودشونو واردش کردن مالزیم این کارو کرده؟

هند کاملا هند وپاکستان بعد به طور کلی از کشورهای عربی دیگه مثل امارات یا بعضی ازکشورها من شاهدش بودم فرق می کنه آره اونجا ببینید اونجا به جای اینکه بیان عکس العمل نشون بدن در مقابلش اومدن با استفاده از سیستم های خود زبان که ببینید زبانو به عنوان ابزار گرفتن در کنار زبان خودشون شرایط خاص خودشو داشته ببیند وقتی که من همه "پرستیژو" بدم به زبان انگلیسی زبان بومی خودم از بین میره ولی توی هند نیومدن تمام "پرستیژو" بدن به زبان انگلیسی حتی به طور غیر رسمی نه به طور رسمی زبان انگلیسیو ابزار کردن یعنی یه هندی احساس کرده که "پرستیژ"مال زبان هندیه ولی ابزار زبان انگلیسیه .

- --- مشخص کردن ؟

مشخص کردن صد درصد ولی توی کشور ما یا توکشور امارات این کارو نکردن تمام پرستیژ وقتی بره تو اون زبان بعد چیز برای زبان نمی مونه .

- شما این احساسو دارید که الان دارن بی جهت دارن پرستیژ میره برای زبان انگلیسی ؟

بله، بله خودمون

- خودمون در واقع این کانالو ایجاد کردیم .مرسی کامنت دیگه ای اگه دارید؟

نه ،نه ان شاءالله موفق باشید .

- مرسی خیلی ممنون .

Dr Anani

- فکر کنم فارسی صحبت کنیم بهتره6 فبریه ساعت 3 بعداز ظهر خدمت آقای دکتر عنانی هستیم بعد همین در ادامه صحبتمون در واقع اینکه وقتی کتابها روالان جدیدن حالا ---- یعنی در واقع میشه به شکلی اینوطراحی می کنین بعد برای چی ...؟

ببینید کتابای درسی قبلا که تالیف میشد ما --- براش نداشتیم یعنی مولفین با توجه به شناختی که از کانتکس داشتن به هر حال کتاب ها رو تالیف می کردن و این کتابا که تالیف می شد هم اونجا توسط خود حقوق مورد تایید قرار می گرفت و بعد از این که مورد تایید گروه قرار می گرفت به دفتر ارسال می شد و دفتر همون رو بهر حال تایید می کرد و می رفت برای چاپ وقتی چاپ می شد یه سانسورت آزمایشی می رفت که وارد چرخه می شد و بعد از یک سال آزمایشی اگر ایراداتی داشت اون ایراداش برطرف می شد و در سال دوم به صورت سراسری مورد استفاده قرار می گرفت ولی در حال حاضر عرض کنم که تقریبا یک سالی هست که در مورد زبان انگلیسی با تشکیل یه کمیته ای قرار شده که یه چارچوب برنامه درسی تهیه بشه که این چارچوب برنامه درسی الان تقریبا مراحل پایانی خودشو می گذرونه و در این چارچوب برنامه درسی سعی شده که به هر حال اون عناصری را که برای یک برنامه موفق لازم هست لحاظ بشه از قبیل مثلا فرض بفرمائید که از موضوعات ما رشوونقل اصلا استفاده از زبان خارجی تو برنامه درسی این که روی کرد برنامه چی باید باشه اهداف کلی و اهداف جزئی برنامه چی باید باشه این که مثلا ما چه syllabus انتخاب می کنیم این syllabus چه عناصری باید داشته باشه این که محتوا چه جوری باید سازمان داده بشه توی اون syllabus و این که مثلا اصول عرض کنم که تهیه فعالیت های درسی که چه جوری باید باشه اصول ارزش یابی چیا باید باشه اینا همش تو اون چارچوب دیده شده که این چارچوب می تونه در حقیقت یک راهنمایی باشه که برای اونا که می خوان بعد متریال درست کنن و بعد الان ما یک این document موقعی که تصویب شد می تونیم بگیم که ما یک معیاری داریم برای این که کتاب درسی که نوشته می شه با این مقایسه کنیم بگیم که این کتاب درسی

آیا واقعا در این چارچوب می گنجه یا نمی گنجه اگر می گنجه خوب تایید می شه و اگر نمی گنجه می گیم نه خیر این کتاب نا مناسبیست .

- خوب این چیزی که الان تعریف شده خوب من فرصت نکردم همشو بخونم به شکلی هست که به غیر از مسائل مسائل آیدیولوژیکو هم اصلا نگاهی شده بهش ؟

ما اینا دقیقا از دید علمی نگاه کردیم یعنی علمی برنامه ریزی که به هر حال اون چیزایی که از نظر علمی و آکادمیک مورد تایید اکثریت برنامه ریزان هست ما اونو مد نظر قرار دادیم وچه این جوری نبوده که مثلا بخوایم اینو با دیده آیدولوژیک نگاه بکنیم به همین خاطراست که فرض بفرمایید که ما در رویکردمون با توجه به اون گرایش که الان وجود داره یا اون سوالی که هست خوب رویکرد ارتباطی رو براش در نظر گرفتیم.

- الان مثلا طبق این الگو اگر بخوایم کتابیو تهیه کنیم و تواون کتاب اسم دیوید آمده باشه درتناقضه با پیمان شما ؟

نه اصلا اون نیست .

- خوب اون ارگان یا افرادی که می گن دیوید درست نیست آیا توجیح شدن که چرا دیوید مفیده برای کتاب زبان؟

بله در این ، در این عرض کنم framework در حقیقت شما می تونید استدلال بکنید که چرا مثلا این آیتمی که در کتاب درسی اومده درسته یا چرا این غلطه برای این که در اونجا مشخص شده که استراتژی ما چیه یعنی فرض بفرمایید اگر ما در برنامه پیش بینی کردیم به عنوان مثال که مثلا عنصر فرهنگ یکی از اهداف است و هدف اصلی ما در زمینه فرهنگ اینه که افراد بتونن تعامل فرهنگی مثبت داشته باشن به صورت فعال با موارد فرهنگ برخورد بکنن اگر همچون آیتمی به عنوان هدف فرهنگی داشته باشیم دیگه اگر ما مثلافعالییت هایی آوردیم که مثلا مقایسه فرهنگی خودمون باشه با فرهنگ یه کشور دیگه ،دیگه کسی نمی تونه به ما ایراد بگیره برای اینکه می گیم که خوب ما داکیومنتیست که دفعه قبل مورد تایید وزارت آموزش و پرورش بر اساس این document که نوشته شده ولی چون قبلا عرض کنم که framework نبود.

- نبود نمی شد روش استناد کرد؟

بله نمی شد روش استناد کرد و مسئله جنبه شخصی پیدا می کرد یعنی بیشتر مولف زیر سوال می رفت.

- صد در صد.

یعنی اگر سوال می کردند می گفتند خوب مولف چرا این کارو کرده مولف هم از نظر شخصی خودش می تونست دفاع کنه و خیلی مشکل بود از این که از بعضی چیزها واقعا دفاع بکنه .

- خوب خیلی جالبه بریم سراغ یکم گذشته تر یعنی تجربیات حالا گفتیم چند سال شد ؟

14،15 سالی میشه دقیقا.

- من خودم خوب نسلیم که فکر کنم کتابهای دبیرستان و زیاد سرم نمی شه من 7 سال پیش دبیرستان بودم 6 سال پیش 7 سال پیش دبیرستان بودم .

پس خیلی نگذشته از اون زمانهایی که ما با اون کتابا سرو کار داشتیم .

- نه آره میگم بشه سال 68 .آقای دکتر غفار ثمر حالا من یکم خبرنگاری داریم پیششون که دارن دنباله رو اون می گردن آقای دکتر غفار ثمر به من گفتن که اوایل سال 70 دنبال این برنامه --- گرفتن و آقای دکتر بیرجندی هم تشویقشون کرده بودن که به عنوان دانشجوی کارشناسی ارشد دنبال اینا بگیرن و که برای من اولش یکم شوکه شدم که خود آقای دکتر بیرجندی باید دنبال این برنامه را می گرفتند نه مثلا یه دانشجو حالا به هر حال آقای غفارثمرگفتن که دستشون به هیچ سند یا framework که الان دارین چون تدوین می کنین نرسیده طبیعتا و تنها چیزی که --- قدیمی مربوط به سال 45 .

*خیلی قدیمی بوده.

- که شما احتمالا نمی دونم دیدیدش ندیدیدش؟

احتمالا باید بوده حالا من نمی دونم که کدوم عرض کنم که سند مورد نظرشون بوده ولی به هر حال.

- گفتش که فقط کار در واقع سیستماتیکی پیدا کردن یه دونه که سال 45 فکر می کنم بوده .

درسته درسته .

- بعد هم گفتن که برگشتم رفتم سراغ افراد و اون موقع انگار آقای دکتر حداد عادل سرپرست بودن ؟

بله رئیس سازمان بودن اون زمان ایشون .

- بعد گفتند که با ایشون صحبت کردن آقای دکترحداد عادل گفتن که نه ما هیچ برنامه تدوین شده ای نداریم به گروهی سپردیم ما هر کاری که درباره این کار حالا شما تو همون سالهای 70 که در نظر بگیریم همین سوالایی که الان به عنوان یه ایرانی برای من مطرح شده هیچ وقت تو اون کمیته یا اون گروه تالیف ایجاد نمی شد که چرا؟چرا؟ چرا مهمه که مثلا اسم دیوید باشه ؟چرا بعضی از مسائل فرهنگی منفی باید باشه که جهان بفهمه که این غلطه ؟

من فکر می کنم که توبهر حال جلساتی که برای تالیف و اینها تشکیل می شد خوب این مسائل مورد بحث قرار می گرفت تا حدودی ولی بنابر،این بود که جنبه های فرهنگی خیلی مطرح نشه برای این که ممکنه که عرض کنم که اعتراضاتیو در پی داشته باشه که شما مثلا نتونی از اون اعتقادات دفاع بکنی.

- دوری کردن از اعتراضا بوده اصل قضیه یا این که اون گروه آکادمیک اعتقاد بر این داشتن که زبان اون شخص فرهنگی شده است چون یک مبحث بزرگیه خود این؟

آره درسته البته این رو بهر حال نمی شه مثلا ما دقیقا این رو بگیم که مثلا حالا این مولفی که حالا فرض کنیم این کتابوتالیف کرده آیا واقعا اعتقاد داشته به اینکه فرهنگ رو نباید وارد مقوله زبان آموزی کرد یا اینکه صرفا به خاطر اینکه حالا مورد اعتراض قرار نگیره این کارو کردن ممکن بعضی هاشون جزء یکی از این دسته ها بودن بهر حال این رو نمی شه دقیقا گفت ولی به نظرم میاد که در اون عرض کنم با اون رویکردی که این کتابها تالیف شده و با اون فعالیت هایی که در اونجا تدارک دیده شده خیلی فرهنگو اصلا نمی شه وارد کرد برای اینکه شما اگرمثلا یه رویکرد رو که یه رویکرد--- باشه که بیشتر بخواد مثلا element زبانی رو درس بده اونم به صورت --- دیگه اونجا مثلا جای فرهنگ نیست .

- صد در صد چون من خودم روی ولیوشنی که انجام دادم خیلی برام سواله کجا می خواد فرهنگ وارد این رشته بشه جایی نداره؟

مشکل بود یعنی جایی نداشت در اون برنامه نمی تونستی شما مثلا فرهنگ رو مطرح بکنی به صورت منطقی و درستش و بنابراین اگرشما مثلا حالافقط اسامی رو می اوردید خوب این آوردن اسامی فقط یک به قول معروف یک وسیله ناچسبی بود که خیلی ممکن بودکه مثلا جفت و جور نشه با کل ساختاره که تا وبعد شما نتونستید خیلی خوب از کتاب خودتون دفاع بکنید اینه که به نظرم میاد که یکی از مشکلاتی که وجود داشت همین نرو بودن برنامه بود و رویکردی درکه اون بود که جایی برای مطرح کردن منطقی فرهنگ رو نمی داد این بود که بحث فرهنگ خیلی ضعیف بود توی، توی مسئله عرض کنم توی تالیف کتب یعنی خیلی خیلی بحث مثلا حاشیه ای بود .

- شما حالا به عنوان یه دانشگاهی خودتون برام جالبه بدونم که می دونیدکه --- آقای دکتر گفتن که در واقع همون سالهای اول دانشجوکاملا اسکالج میشه دانش آموزکاملا کوتاه میشه و نمی دونم گفتن سالشو داشتم سالشو، سالشو دقیقا گفتن که در همون سالهای اولیه دانشجو دیگه متنفر می شه از زبان نه فرهنگ به عنوان چیزی که بیاد در 6،7 سال دبیرستانو راهنمائی همراه دانشجو باشه ولی آیا به نظر شما نظر شخصیتون اضافه کرده فرهنگ نمی تونه یه --- باشه که دانش آموز باعث بشه که خودش self study یا --- یا پیش بینی رو جلو بره ؟

من خودم معتقدم که به هر حال زبان رو نمی شه از فرهنگ جدا کرد برای اینکه حتی قالبهای زبانی در یعنی زبان در قالبهای فرهنگی درحقیقت تظاهربکنه و ما نمی تونیم اینو از همدیگه کاملاجدا بکنیم البته باید فرق بذاریم بین نمادهای فرهنگی و قالبهای زبانی اینه که به هر حال ما زبانو درس می دیم زبانو یاد می گیریم نا خود آگاه بهر حال اون قالب فرهنگی هم به ما منتقل میشه و عرضم به حضورتون که در پروسه زبان آموزی اگر هدف این باشه که ما بخوایم از زبان به عنوان یه وسیله ای

برای ارتباط استفاده بکنیم تو جنبه های فرهنگی به هر حال اونجا خیلی بیشتر مطرح میشه برای اینکه ما معمولا از زبان خارجی برای ارتباط گرفتن با افرادی از فرهنگهای دیگه استفاده می کنیم بنابراین این --- یه مبحث عرض کنم که خیلی عمده ای خواهد بود که ما باید بهش بپردازیم اینه که هم از این جهت که به هر حال فرایند زبان آموزی بدون توجه به فرهنگ صورت نمی گیره یعنی یه مقوله فرهنگ درش دخیل هست هم از این بعد هم از بعد اینکه کسی که می یاد زبانیو یاد می گیره در حقیقت یکی از انتظاراتش اینه که یه مقدار این هم با جنبه های فرهنگی اون زبان آشنا بشه برای اینکه این --- هم تا حدوی کمک می کنه از این جهت من می تونم بگم که این سوال شما از نظر من مثبته که یه مقداری به انگیزه افراد برای self study هم کمک می کنه .

- من یه کم سوال کم آوردم یعنی قرار نبود که اصلا سوالی در کار باشه خودتون حالا اگر ؟

خواهش می کنم حالا اگه عرض به حضورتون که من به نظرم میاد که یکی از حالا این نکته ای که شما اول اشاره کردید که آقای دکتر هم بهش اشاره کردن که بچه ها --- می شن به محض اینکه وارد برنامه میشن البته بخشش برمیگرده به این مسئله ولی عوامل دیگه ای هم هست یعنی اون عوامل روهم نباید ما نادیده بگیریم مثلا کیفیت کتابهای درسی و رویکردشون اینکه مثلا معلم چه روشیو در کلاس در پیش می گیره اون فضا چه جور فضایی هست اینا همه تاثیر داره روی مقوله مثلا موتیویشن همون دانش آموز وقتی مثلا بعد از ظهرمیره تو یک --- مثلا آموزشگاه زبان یاد میگیره خیلی با علاقه می ره پول هم میده و مثلا خیلی هم وقت میذاره.

- من به شخصه حالانظر شخصیم البته شاید نباشه ولی اعتقاد دارم که همین طور که خودتون هم گفتید کتابهاست که توی 25 سال گذشته راه و رسم معلمو مشخص کنن نه معلم استفاده بکنه از کتاب ،کتاب بوده که البته یه روش نظارتی هم بوده به نظر من که تو کشوری که در حال توسعه هست لازمه که همه جای کشور یه برنامه رو در پیش بگیرن ولی معلم چه ضعیف چه قوی همون به خاطر نرو بودنه همه چیز در دبیرستانها و راهنمائی درواقع دنباله رو کتاب بوده در صورتی که آموزشگاه خوشبختانه این برنامه نیست معلم هر وقت بخواد کتاب آموزشیو عوض می کنه میزاره کنارفیلم می زاره نوار میزاره هر کاری دلش می خواد نظارت خاصی به اون شکل روشون نیست ولی در واقع همون سوال ایدئولوژیک که همون در واقع یک بام و دو هوا میشه که یک قشری اون --- دومو می گیرن و به خاطر نبود نظارت به خاطر اکوئد نبودن به در واقع ابزار فرهنگی غرب زده میشن یکسری هم قشر پایین تر از متوسط اصلا در واقع پاشون به اونجا نمی رسه و در حد دبیرستان و می گم وقتی باهاشون مصاحبه می کنم می گن که از زبان متنفرن چون اولین نمره ای که ازش گرفتن 7 بوده و می گم تا آخر عمرش هم حالا برادرش مثلا داره فوق لیسانس زبان می خونه براش مهم نیست و این متنفره از زبان و این تقریبا شبیه چیزاییه که در مورد زبان عربی من می تونم بگم یعنی مختص زبان انگلیسی نیست یعنی زبان آموزیمون از این نظر مشکل داره .

بله این عذر می خوام حالافراموش نشه اون بحثی که شما مطرح می فرمایید من تا یادم نرفته این مسئله ای که شما مطرح می فرمائید و می گین که عرض کنم کتاب درسی نقش این کتاب درسی در سیستم رسمی داره خیلی فرق می کنه با نقشی که در یک سیستم آموزشگاه داره برای اینکه در سیستم رسمی کتاب خیلی تعیین کننده است و معلم سعی می کنه که خودشو با کتاب وفق بده و کتاب مهم ترین منبعه .

- کتاب برای دانش آموزی که می خواد کنکور بده مهمتر از معلمه ؟

آره مهمتر از معلمه حتی .

- صد در صد .

اینه که مثلا اگر کتاب درسی ، کتاب درسیه خوبی باشه خیلی می تونه تاثیر گذار باشه یعنی هم می تونه رو دانش آموز تاثیر بذاره هم روی معلم می تونه تاثیر بذاره .

- من حتما اینو براتون ایمیل می کنم در واقع PDF کل دیستیشن فوق لیسانسمه ولی تو اون می بینید گراف که کاملا بین کتاب ،معلم و دانش آموزهمه رای دادن به – اکثریت رای دادن به کتاب .

آره خیلی جالبه .

- و همه اعتقاد دارن که کلاسای ما در واقع Book centred ؟

Book centred کاملا .

- کاملا Book centred دانش آموز میاد می خواد کنکور بده معلم میاد این کتابو درس بده و بره و در هرحال مشکلات معلمام نباید زیاد ،زیاد فشار بیاد بهشون معلمام میدونیم که مخصوصا تو آموزشگاه ها بعد ازظهرهاشون ... سریع و مشکلات اقتصادی دارن ولی این چیزی که الان هم منو نگران می کنه هم وقتی مثلا برای آقای دکتر فرهادی می گم متاثر میشه بحث هم لنگوئج کپتاله یعنی زبان الان دیگه مخصوصا زبان انگلیسی دیگه دهه 70 و 60 نیست که زبان فرانسه هم مطرح بشه زبان انگلیسی کاملا یک کپتاله یعنی یک کپتاله شما اگه داشتی دستت به تحصیلات خارج از کشور باز می شه دستت به بازار کار .

خیلی امتیازاتو می تونی داشته باشی .

- خیلی امتیاز می تونه داشته باشه چه قشری توکشور ما دستش به این میرسه و چه قشری دستش نمی رسه ؟ خیلی خیلی گپ بزرگی داره ایجاد می کنه به نظر من .

کاملا درسته .

- و بزرگتر هم میشه چون که خیلی به نظر من شاید خیلی--- فکر می کنم ولی آموزش کارش خیلی ساده می تونست یه نظارتی روی آموزشگاه ها بیاره قیمتا شاونو تعدیل بده یه کم می گم نگرش فرهنگی داشته باشه به کتابای خودش و کتابای آموزشگاه و یک معدلی از این دوتا بگیره و می گم یه کم بار زمانی آموزش زبان زیاد می شد یه زره فشارها روی خانواده ها کم می شد کلاس خصوصی برو به خاطر کنکور در صورتی که زبان اصلا لازم نداره که مسیرهای ریاضی فیزیکو بره اصلا مبحث جدائیه بهر حال خیلی ممنون از .

واقعا ، واقعا این نکات ما خودمون هم روش تاکید داریم چون می دونیم که این حساسیت مسئله رو برای آموزش پرورش خیلی بیشتر می کنه چون شما بایستی مثلا سرنوشت میلیونها دانش آموز با این گره می خوره اینه که ما بایستی مثلا فرض کن کتابهایو بتونیم تالیف بکنیم و در اختیارمعلم و دانش آموز قرار بدیم که این گپ رو تا حدودی پر کنه و این نباشه که مثلا فرض کنید که تفاوت خیلی زیادی وجود داشته باشه که بخواد یکی کیفیت آموزش زبان در حال رسمی و مثلا آموزشگاهها که آموزشگاهها اون جنبه های منفی رو هم دارن بنابراین اگر یه شمیه منطقی تو اینها باشه و گپ رو کم کنه اون اقبالی که نسبت به آموزشگاه هست کم می شه برای اینکه دانش آموز احساس می کنه که خیلی چیزای رو که می تونه اونجا بگیره اینجا می گیره دیگه نیازی نیست بره اونجا پول بده اینه که به هر حال تلاش باید این باشه که هم زمان زیاد باشه هم برنامه ای ساخته شه کتابای درسی کیفیتش بیشتر شه عرض کنم که تربیت معلم اصلاح بشه درست بشه که ما بتونیم مثلا آموزش زبانو با کیفیت خوبی نسبتا ارائه بدیم که دانش آموز تا حدودی بی نیاز بشه برای اینکه همه که مثلا امکانات نداره که برن اونجا الان می بینید که مثلاحتی آموزشگاهها تعدادشون هم خیلی زیاده و جوابگو هم نیستند یعنی آموزشگاههای خوب عرض کنم جوابگوی مثلا متقاضیان نیستند .

- بله کاملا درسته صد درصد ،صد درصد .مرسی ممنون لطف کردیدمرسی حالا انشاءالله بازم مزاحمتون می شیم .

خواهش می کنم .

7.3.3. Southampton interviews

Baz (Southampton)

- لطفا خودتان را معرفی کنید :

علی بزاززادگان ، 37 ساله ، متولد مشهد ، لیسانس مهندسی راه و ساختمان ،فوق لیسانس راه وترابری ،دکترای ترافیک از انگلستان .

- من بچه که بودم یک آدامسهایی می خردیم که لباسهاش برچسب داشت که داخل آدامس می گذاشتند و ما اینها را می کندیم و به عکس آن دختر می چسباندیم وپایین آنها یکسری حروف لاتین داشت که من آن طرحها را جمع می کردم و در دفتر نقاشیم اونهارو نقاشی می کردم و حروف لاتین را هم پایین نقاشیهام می کشیدم این مثال رازدم برای اینکه اولین برخوردم را با حروف لاتین یا حالا زبان انگلیسی را بگویم.

شما اولین خاطراتت یا اولین برخوردت را با زبان انگلیسی بگو؟

فکر می کنم اولین برخوردم با زبان انگلیسی تابلوهای سر در مغازه ها بوده چیزی که به یاد من آمد و برام هم عجیب بود سر در یک مغازه مبل فروشی بود توی مشهد که همیشه از جلوی اون مغازه رد می شدیم اسمش هم "دانشور" بود که با انگلیسی نوشته شده بود و این اولین برخوردم با یک لغت انگلیسی بود و برام جالب بود چون همیشه تلفظ آن را اشتباه می گفتم این اولین برخوردم بود که پرسیدم و تلفظ صحیح آن را یاد گرفتم .

- چند ساله بودید ؟

اول دوم دبستان بودم فکر می کنم چون تازه خوندن نوشتن یاد گرفته بودم .

- بعد از اون توی دوران دبستان یا قبل از آن توی روزمرگی برخورد با زبان داشتی ؟

نه خیلی شاید زمانی که من دبستان بودم سالهای انقلاب بود و تلویزیون رنگی تازه آمده بود مشهد تقریبا قبل از انقلاب خیلی کتاب با زبان انگلیسی نبود که ما ببینیم من یادم هست که غیر از کتابهای درسی کتابهای دیگری نمی دیدم در کل برخورد خاصی با زبان نبود.

- کلا تدریس زبان از کی شروع شد ؟

از دوم راهنمایی شروع شد و تا قبل از آن من توجه خاصی به زبان نداشتم در صورتی که پدرم هم دبیر زبان بود شاید یک علتش این بود که پدرم تا زمانی که من اول راهنمایی آمدم زبان تدریس نمی کرد پدرم اول معاون مدرسه بود بعد که من اول راهنمایی بودم تدریس زبانو شروع کرد .

- پدرت تا چه مقطعی زبان خونده بود؟

فوق دیپلم زبان داشت که این جزء افتخاراتش بود چون اون زمانها اکثرا دیپلم هم نمی گرفتن ویا رها می کردن او تونسته بود زبان تحصیل کنه براش چیز خوبی بود و مزیت می دونست نسبت به درسهای دیگه مثل مهندسی ، پزشکی و...

- پس احساس می کنی زمانی که وارد راهنمایی شدی پدر شروع کرد به زبان تدریس کردن ؟

بله من خودم هم از اون موقع شروع کردم.

- من یک شکی که دارم و هیچ موقع هم نپرسیدم اینه که زبان انگلیسی در زمان انقلاب یه کمی شل شده ؟

ممکنه این اینطور باشه .

- پس وارد راهنمایی شدی و شروع کردی به خوندن زبان پدرت هم کمک می کرد یا نه ؟

نه چون پدرم معلم خودم هم بود سعی می کرد که با من فاصله بگیره که من پارتی نداشته باشم حتی برگه ها را توی کمد قایم می کرد و من هر چی می گشتم پیداشون نمی کردم .

- زبان انگلیسی را دوست داشتی ؟

چیز عجیبیه الان که مقایسه می کنم با اون موقع احساس می کنم اون موقع علاقه و اشتیاقم بیشتربود برای زبان اون زمان من خیلی دوست داشتم زبان انگلیسیو یاد بگیرم علاقه خیلی زیادی داشتم ولی اون موقع تلفظ زبان را دوست داشتم که تفاوت داشت با کل زبان انگلیسی البته از بین کتابهام عربی را هم خیلی دوست داشتم میتونم بگم عربی را خیلی بیشتر از زبان دوست داشتم علتشو نمی دونم چی بود حتی وقتی بزرگتر که شدم دوستهایی که پیدا کردم و عربی صحبت می کردم خیلی بیشتر لذت می بردم تلفظ عربیو خیلی بهتر انجام می دادم .

- نمره های کدوم بهتر بود ؟

نحوه آموزش ونحوه امتحان گرفتن زبان خاص بود در ایران ممکن بود اون زبان را خوب بدونی ولی موقع امتحان خوب از کار در نمی اومد عربی را کمتر نمره می گرفتم از انگلیسی توی راهنمایی ولی بعد که اومدم توی دبیرستان برعکس شد عربی را بیشتر نمره می گرفتم علتش هم فکر می کنم نحوه آموزش زبان توی راهنمایی با دبیرستان خیلی فرق می کرد یخصوص کنکور باعث می شد نحوه آموزش کاملا متفاوت بشه.معلم ها که می اومدند سعی می کردند تو را طوری پرورش بدن که توی کنکور چهار سال موفق بشی .یعنی سیستم آموزش زبان هم از ابتدا جهت پیدا می کرد یعنی اونها فکر می کردند باید تو را طوری پرورش بدن که تست خوب بزنی ما بهترین معلم زبان یا هر درسی را کسی می دونستیم که نکاتی را به ما

یاد بده که توی کنکور موفق بشیم هدف این نبود که خوب زبانو یاد بگیریم و خوب تفظ کنیم بیشتر به این توجه می کردیم که طرف چه جوری یاد بده و ما چه جوری حفظ کنیم .

- پس با این حال کنکور بیشتر مهم بود در دبیرستان خوب ایرادی داشت؟

ایراد که داشته حالا که من توی این جامعه زندگی می کنم و آشنا شدم ایرادی که من الان احساس می کنم اینه که کسانی که به نحوی دیگری زبان یاد گرفتن که خارج از محدوده دبیرستان بوده بهترن و موفق ترن تا کسانی که درچارچوب دبیرستان بودن الان هم بهتر می تونن با توجه به اینکه من4 سال زبان دردبیرستان خونده بودم توی دانشگاه بعضی از رفرنسها انگلیسی بود توی فوق لیسانس کل رفرنسها انگلیسی بودمخصوصاتوی رشته ما کتاب به فارسی ترجمه نشده بودومامجبور بودیم زبان یادبگیریم وقتی آمدم اینجا (انگلیس) دیدم مثل آدمی بودم که زبانوبلد نیست در واقع فکر می کردم زبان بلدم ولی بلد نبودم من اینجاIELTS را گرفتم من رفتم کالج زبان انگلیسی خوندم و مدرک IELTSرا گرفتم یعنی یک فاصله بزرگی را ما از دست دادیم اونجا.

- الان از زبان خودت راضی هستی ؟الان نه

- توی دوران راهنمایی ،دبیرستان و دانشگاه کلاسهای زبان نمی رفتی ؟

سالهای آخر دبیرستان رفتم .همون زمانی مشکلاتی که ما داشتیم الان هم می بینم یعنی همین آموزشگاه زبان و معلم خصوصی وغیره کسانی بودن که زمانی که ما دیپلم می گرفتیم دوستانی داشتم که زبان انگلیسی خوبی داره و خوب صحبت می کنه دلیلش این بوده که خانواده هاشون تشویقش می کردن هر سال می رفتند آموزشگاه زبا ن که سطح داشته و هر سال سطح بالاتر می رفتن خیلی کم بود و رواج نداشت اون موقع بچه ها را بیشتر تشویق می کردن برن به رشته های مهندسی ،پزشکی و این جور چیزها کمتر به کلاس زبان می فرستادن.

- شاید دلیلش اینه که پدرت خودش رشتش زبان بوده ترسیده تو هم مثل خودش بشی ؟

ممکنه این هم یک عامل بوده باشه چون من می خواستم فلسفه و منطق بخونم خیلی هم دوست داشتم برم رشته های علوم انسانی یعنی فشاری هم از طرف خانواده نبود ولی پدرم توضیح میداد که این راههارو ما رفتیم چون پدرم کارمند بود می گفت زندگی کارمندی خوب نیست همیشه تو این سطح هستی و باقی می مونی .یه خانواده کارمند نمی تونه به بچش زیادکمک بکنه بچه هم باید با قلمش پول در بیاره بنابراین ببین قلم تو کجا می تونه پول در بیاره می گفت اگه تو مهندس بشی یه جور از قلمت در می یاری اگه بری دبیر ادبیات هم باشی یه جور دیگه .

- اشاره کردی به دانشگاه توی اون سن اوایل دهه 70 توی روزمرگی به چه دردت می خورد؟

هیچی من فارغ التحصیل که شدم از سال سوم وارد کارشدم وبیشتر کارم توی روزاین بود که چه جوری کار روزانه انجام بدیم مثلا خرید برای شرکت بود خیلی کم پیش می اومد مثلا یک نقشه بخونیم که توش چند تا کلمه انگلیسی به کاررفته بود .

- اینترنت را چه موقع شروع کردی ؟

ماجزء اولین کسانی بودیم که اینترنتو گرفتیم تو ایران سال 2000 بود تقریبا .

- اینترنت توی روزمرگی شما اومده ؟ بله
- اینترنت چه مورد استفاده هایی داشته برای شما ؟

اگه من این تجربه ای که الان دارم قبلا داشتم خیلی زودتر شروع می کردم ولی حالا سعی میکنم اگه بچه من راهیو شروع کنه تجربیات خودما بهش نشون بدم با توجه به تجربه ای که من دارم باید زبان انگلیسیو از بچگی شروع کرد نه فقط زبان انگلیسی بلکه زبانهای دیگه هم ،هم این طور می شه به بچه در سنهای پایین تر چند تا زبان با هم آموزش داد مثلا برای من درسن 32 سالگی سخته که زبان یاد بگیرم ولی بچه خیلی راحت یاد می گیره مخصوصا برای ما ایرانیها که زبانمون بین المللی نیست خیلی لازمه که زبان انگلیسیو یاد بگیریم.

- حتی اگر قرار باشه با دنیای خارج از ایران ارتباط نداشته باشه؟

بله حتی اگه قرار باشه با دنیای خارج ارتباط نداشته باشن چون خیلی از این مشکلات جامعه ما به علت عدم اطلاعات هست ما در کشور اطلاعات کم داریم هر چی منبع اطلاعات هم که داریم به زبان فارسیه یا از تاریخش گذشته ما زمان فوق لیسانس 30 هزار تومان که پول زیادی هم بود اون موقع برای مهندسی ترافیک دادیم که 6 تا دکتر با هم ترجمه کرده بودن که به عنوان رفرنس به ما بدن تازه وقتی که گرفتیم گفتند این بخشش ترجمش اشتباه این بخش این غلطوداره .

توی سیستم اجتماعی ما نقص زیاده یکی از دلایلی که به زبان اهمیت داده نمی شه سیاست اینه که زبان انگلیسی خیلی توسعه پیدا نکنه یعنی دولت هم راضی نیست شاید به خاطر اینه که زبان انگلیسی که یاد بگیری می تونی خیلی اطلاعات به دست بیاری وقتی زبان یاد بگیری ازهر منابعی که خودت دلت بخواد می تونی اطلاعات به دست بیاری یکی ازدلایل فیلتر کردن اینترنت به این دلیله که اطلاعات به دست می آوری .

Leila and Asa (Southampton)

مامان من یک انگلیس تیچره که خیلی عصبانیه از دست اینکه ساعت زبان انگلیسی و کم کردن اول ما باید انگلیسی حرف بزنیم یا فارسی ؟

- فارسی زبانش مهم نیست .

خیلی خیلی عصبانیه از اینکه ساعت زبان انگلسیو کم کردن وهمینم هی دارن کم کم می کنن .

- برای چی ؟ تو مدرسه ؟برای چی کم کردن به جاش چی گذاشتن ؟

نه عربیم عربیم اصلا دارن به چیزای دیگه می پردازن ساعت زبان عربی 1 ساله یا 2 ساله .

- زبان انگلیسی که 2 ساعت یا 4 ساعت در هفته بیشتر نبود ؟
- من یادمه 4 ساعت پیش دانشگاهی بود مامانت چی درسی می داد چه کلاسی درس می داد ؟

هم دبیرستان داره هم پیش دانشگاهی .

- یعنی 4 ساعت در هفته کمتر ؟

نه پیش دانشگاهی نه پیش دانشگاهیو تغییر ندادن ولی کلا ساعتا رو یه چند سالیه نمی دونم حالا دقیقا چند ساله اگه مامانم الان بود می گفتش ساعت زبان انگلیسیو کم کردن دقیقا از چه سالیو نمی دونم ولی این اتفاق بیشتر از زمان چی افتاده حالا حرف سیاسی هم می زنم آقای حاجی افتاده یعنی وزیر آموزش پرورش .

- خوب این به جاش با چی پر کردن ؟

احتمالا به ریاضی و فیزیک و اینا اضافه کردن .

- آخه من چند جایی خوندم که می خوان زبان انگلیسی و زودتر شروع کنن تو ایران ؟

اصلا اصلا شما فکرشو نکنید .

*ولی زودتر شروع کردن الان دبستانی ها الان برادر من ندارن ؟

- از دبستان شروع کردن من شنیدم ؟

مطمئنی ؟

* منم احساس می کنم دبستان به ما هم یه چیزایی گفتن شروع کردن .

- من تو ایسنا خوندم که چند جای کشور شروع کردن بردن دبستان .

- خوب اول --- که اول خودمونو معرفی کنیم که حالا یه 2 دقیقه ای هم گذشته ازش بعد هم اینکه همین حرفایی که زدم دوباره تکرار می کنم که خدمت آسا خانم اسمتونو اینجا می گم ولی بعدا عوض می کنم برای رفرنس خودم خدمت آسا خانم و لیلا

خانم هستیم بعد امروز 20 جون 2007 بعد تکرار می کنم که بعدا من با اینتیویوی 2006 قاطی نشه آخرین سری که اینتیویو کردم یک سال پیشه بعد تکرار می کنم که بعدا من --- امضاء بکنید که اگر مطلبی از حرفا من استفاده کنم --- یا با اسمای مستعاره بعد قبل از اینکه مطلبی بنویسم کپیشو چه ایمیل چه غیر ایمیل نشونتون می دم اگه خوشتون نیومد می تونید --- کنید یا اینکه بگید اصلا نمی خوای از حرفای من استفاده کنی درسته بعد هم یه مقدمه کوچیک معرفی کنید خودتونو یعنی اسمتونو بعد اینکه چند سالتونه بعد هم که ایران چه درسایی خوندید اگه شغلایی داشتید شغلتون چیه کجا درس خوندید و بچه کجایید ؟

من یه ماه دیگه دارم پا می ذارم تو سن دوباره اینه که خیل الان نگرانیم الان سنه مخصوصا تا یک ماه دیگه . بعد اسمم که لیلایه با فامیلی و تشکیلات و اینا ؟

- نه نه .

بعد ایران مهندسی صنایع خوندم تجزیه و تحلیل سیستم ها اینجا هم که --- می خونم .

- کدوم دانشگاه ؟

دانشگاه آزاد بعد ایران دوجا کار می کردم یکی مهندسی مشاور سازه بود تو خیابون سر افراز بین عباس آباد و مطهری بعد یه جای دیگه هم کار می کردم توی امپی توی کریم خان بعد کارم هم مربوط به تجزیه و تحلیل سیستم ها و این جور کارا بود بعد دیگه چی بگم ؟

- فعلا بریم سراغ آسا خانوم آهان بچه تهرانی ؟

تهرانم .

* من آسا هستم ایران الکترونیک خونده بودم دانشگاه مازندران کار هم نکردم تا یک سال تو خونه نشستن که اینجا اومدم اینجا هم که دارم نانو الکترونیک می خونم .

- وقتی بحثا شروع می کنیم دوست دارم تا اونجایی که کسی باهاش موافق نیست بپره تو حرفش بدویه یا اگر به موضوعی یادتون میاد در واقع کسایی می گم – می کنن که با همدیگه راحتن تو حرف هم دیگه بپرید اگر هم با همدیگه راحت نیستد کتک هم همدیگرو بزنید خیلی جالب تر می شه بعد یه مقدمه قبل از دبستان حالا من به هر کسی گفتم چیزی یادش نبود ولی من یه آدامسایی بود که عکس یه دختر روش بود برچسب هایی داشت که رولباسش می چسبوندیم اگه یادتون باشه اگه

اونقدر پول دار بوده باشین چون گرون بود بعد حالا من دختر نبودم ولی برای دخترها بود هم بازیهای من قبل از دبستان همه دختر بود تازه لیله بازی هم می کردم من اینارو غیر از اینکه می اومدم برچسبهاشو می چسبوندم تو دفترنقاشیم می کردم چون کلا قشنگ بو نقاشی می کردم بعد پایینش حروف لاتینی یه چیزایی نوشته بود که نمی دونم ترکی بود یا نه چون آدامساش ترکی بودن ولی من اون چیزی هم که زیرش نوشته بود نقاشی می کردم بدون اینکه بدونم چیه بعد بابام تشویقم می کرد می گفت نقاشیت خوبه انگلیسیت خوبه این اصلا فکر کنم اولین برخوردم با انگلیسی باشه مثلا سالهای 65 ،66 حالا این خاطره رو تعریف کردم می خواستم فکر کنید که اولین برخوردتون با زبان انگلیسی یا حروف انگلیسی کجا بوده ؟

خوب من فرق می کنه گفتم من مامانم انگلیش تیچربوده از اون اولی که اومدم هم کار می کرده فکر کنم اولین جایی که حروف انگلیسی دیدم توی ورقه های مامانم بود .

- یعنی به عنوان یه بچه ای که ورقه های امتحانی مامانتو پاره می کردی ؟

حالا یا پاره می کنه یا نقاشی می کنه .

- یا به جای مامانت نمره بذاری ؟

نه نمره که مال وسطاش بود مال اولاش نبود دیگه ولی از اون اول ما به طور رسما کلاس انگلیسی رفتیم مامانم خودش هیچ وقت چیز نکرد چون فکر می کرد باید به صورت جمعی یا توی کلاس آموزش داده بشه و توی کلاس خیلی بهره وری بیشتری میده تا تک نفره .

- از چه سنی در مورد چه سنی صحبت می کنی ؟

من مثلا از 9 سالگی 10 سالگی کلاس زبان رفتم به صورت رسمی .

- کلاس آموزشگاه و هیچ خاطره دیگه ای از زبان حالا غیر از اینکه مامانت زبان درس می دادند داری ؟

نه ولی ضمن اینکه چون پدرامریکا درس خونده بود نه خاطرش فقط اینه که وقتایی که می خواستن ما بچه بودیم حرف نزنیم با هم انگلیسی حرف می زدن .

- پدر مادرت ؟ پدر مادرت انگلیسی با هم صحبت می کردن شما نفهمید خوبه تجربه جالبیه اتفاقا چون من و خواهر برادرام وقتی که برگشتیم ایران سالهای حدودا 90 ما توی فامیل وقتی می خواستیم با بچه ها ی چیزی نفهمن ما انگلیسی صحبت می کردیم حالا دیگه متاسفانه چند تا از فامیلا زبانشون خوبه همه لغتارو می فهمن شاید چیزایی که نفهمن می گن داری در مورد ما صحبت می کنید؟ شما چی ؟

*من تا اونجایی که یادم می یاد همش شو و فیلم بود که توی خونمون بود و من اونا رو می دیدم خیلی هم دوست داشتم البته من عاشق انگلیسی بودم .

- چه سالهایی ؟

قبل از دبستان .

- زبان اصلی بودن ؟

آره زبان اصلی بودن اکثرا امریکایی .

- ماهواره بود یا فیلم ؟

نه ،نه فیلم ویدئو بود اون موقع اگه یادتون باشه فیلم بود نه اصلا vhs نبود اسمشون بتا ماکس بود.

- من یادم می یاد ما شهرستانی بودیم یکی از فامیلامون یه بار آورد شهرستان و گفت این دستگاه ویدئویه که فیلماش کوچیک بود که حالا دیگه اون فیلما نیست درستاه بعد چه چیزهایی نگاه می کردی فیلم بود ؟

فیلم بود.

- فیلمای آمریکایی .

فیلم های امریکایی اکثرا تگزاسی بود که بابام خیلی دوست داشت از اونا بود و شوهای M TV بود و اینا من می گم انگلیسیو خیلی دوست داشتمو از اون موقع من می گفتم می خوام برم امریکاو ، امریکای کوچولوها داشتم برای خودم بعد که یکم گذشت و با الفبای انگلیسی یه کم آشنا شدم که برادرم که چیز به دستش اومد کتاب زبان راهنمایش دستش اومد فکر می کردم که اهان حالا که من الفبا رو یاد گرفتم اگه اینا را همین جوری که فارسی حرف می زنم بنویسم به قول امروز پینگیلیش بنویسم انگلیسیو یاد گرفتم خیلی خوشحال بودم خلاصه من مثلا دبستان داداشم داشت راهنمایی یاد می گرفت من یاد گرفتم .

- قبل از اینکه مثلا حتی چت باشه و اینا شما یاد گرفتید خوبه بعد برادرت راهنمایی بود چند سالت می شد ؟

من 3 سال اختلاف داشتم با برادرم .

- 3 سال یعنی دبستانی بودی ؟

آره .

- بعد جفتتون زبان انگلیسیو دوست داشتید ؟

من خیلی دوست داشتم .

- با اینکه پدر مادرت زبان رمزشون بود بدت نمی اومد از زبان انگلیسی ؟

نه تازه بیشتر خوشم می اومد که یاد بگیرم که بدونم چی می گن .

- من خاله هام خیلی اراکی قدیمین زبانی صحبت می کنن نمی دونم شنیدین یا نه به اسم زرگری شنیدید بعد اون زبان رمزشون بود که الان هم بزرگ شدم بلد نیستم اصلا نمی فهمم چی می گن همیشه انگار "ز" قاطیش می کنن بریم سراغ یکم بزرگتر شدید رفتید راهنمایی لیلا خانم گفتش که از سن 9 سالگی یعنی قبل از راهنمایی آموزشگاه می رفتن شما هم آموزشگاه می رفتید ؟

*نه من فکر می کنم یا اول راهنمایی بود یا دوم آره فکر می کنم اول راهنمایی بود مثل چیز بود مثل قانون بود تو خونه ما اول راهنمایی می رسیدیم می رفتم کلاس زبان من از اونجا شروع کردم .

- کلاس زبان بین بچه ها متوجه شدم دو حالت داشتند یکسری اون خانواده هایی که اعتقاد داشتن زبان خیلی مهمه و اینا تابستون هر فصلی بود باید می رفتی یکسریا مثل اقوام دیده بودن که یعنی کازینای خود من فقط تابستون به تابستون می رفتن اونم برای اینکه تو کوچه نباشن و تیله بازی نکن مثلا پدر مادرا برای اینکه تو کوچه نباشن میرفتن آموزشگاه شما هم

اینجوری بودید ؟

نه مال من اینجور من همش می رفتم اتفاقا من تابستون استثنائن تابستونا به صورت سه روز در هفته بود زبانمون بعد تابستون دوتا ترم بود من ترم دومشا همیشه اف بودم به خاطر اینکه چیزه مثلا مسافرت بریم من کلا سالانه می رفتم .

- یعنی پائیز و زمستون و همه رومی رفتین .

* منم همین طور .

- حدودا چند سال رفتید اون وقت ؟

من مال من یکمی قطع و وصلی داره من اول راهنمایی که رفتم اولو دوما رفتم بعد سوم که نهایی بود نرفتم بعد موند اول دبیرستان نرفتم دومم نرفتم سوما مثلا دوباره یه 4 ترم یه موسسه دیگه رفتم دوباره قطع شد تااومدم دانشگاه ، دانشگاه هم که تهران نبودم یه ترم مثلا بابل رفتم دیدم به درد نمی خوره دیگه نرفتم تا اینکه اومدم برگشتم تهران یعنی می شه پارسال دیگه پارسال دوباره یه 4 ترمی هم رفتم که هرچی که یادم رفته بود دوباره یادم بیاد .

- یعنی مجموعا فکر می کنی یه 4 ،5 سال آموزشگاه رفتید؟

دقیقا فکر کنم 4 ،5 ساله .

- دانشگاه و دبیرستانو . شما چی ؟

من فکر می کنم اولی که کلاس زبان رفتم که بیشتر فانو نمی دونم بازیو و نمی دونم از این جور چیزا بود یعنی خیلی فکر کنم حالا نقش اساسی نداشت اون سالای دبستان خیلی نقش جدی نداشت ولی فکر کنم اون قسمت جدیش وقتی شروع شد که اگه اشتباه نکنم دوم راهنمایی بودم بعدکانون زبان انگلیسی ایرانه تو پارک نیاوران شروع کردم که آره دقیقا ،دقیقا من دوم راهنمایی بودم اونجا شروع کردم اونجارو تموم کردم .

- تابستون بود یا تمام سال ؟

نه تموم سال ولی اینش همیشه رو اعصابم بود کلاس زبان که تابستونا خیلی باید بالا پایین می کردی برنامه مسافرتا و اینا رو تا بلاخره .

* کلاس زبانو رو باید می رفتی .

- کلاس زبانه برای خانواده هاتون مهمتر از مسافرت تابستونیتون بودیا نبود شما گفتید می رفتید مسافرت پس مسافرت اولویت داشت برای خانواده ؟

این جوری فکر می کردن که یه استراحتی برای خودم میشه هم اینکه شاید درست نمی دونم .

- شما چی ؟ شما خانواده ؟

ولی من فکر می کنم اولویت با کلاس زبانمون بود اولویت اصلا با همه کلاسا بود.

- یعنی شما کلا تاکید می کردن که کلاس زبان برید ؟

نه نه اینکه تاکید کنن ولی برنامه رو یه طوری هماهنگ می کردن که بچه به کلاسش هم برسه .

- شما مجموعا تا الان فکر می کنید چند سال آموزشگاه رفتید ؟

اینجوری نمی تونم حساب کنم ولی من کانون زبان کودکان و تموم کردم بعد بزرگسال امتحان می دادیم بعد از اینکه چیز بود بعد از اونجا امتحان دادم ترم 4 بزرگسالو قبول شدم بعد یه چون می دونید کلاس کانون زبان ایرانی این جوری بود که نمی دونم شما دقیقا یادتون هست یا نه کودکان که تموم می شد بزرگسالان نزدیک خونه ما بزرگسالان بود یه مثلا دو ترم اونجا رفتیم بعد دوباره جا عوض می شد مثلا می رفتی یه جای دیگه من تا 9 یا 10 ، 10 بزرگسال خوندم چون بعد اینی که آخرش که ترم 9 و 10 بود دیگه من شده بودم اول دبیرستا ن دوم دبیرستان یه جای نزدیک خونمون نبود فقط باید می رفتی وصال از خونه ما تا وصال یه چیزی حدود یه قرن بود که بری و برگردی بعد من فکر می کنم دوم دبیرستان بودم که دیگه اونجا ترم 9 و 10 کانون دیگه من ناچار شدم که ولش کنم چون دیگه به زندگی درسیاییم هم نمی رسیدم به همین خاطر ولش کردم دیگه .

- حدودا چند سال ؟

حساب کنید دیگه 3 ، 4، 5 ، 6 حالا اگه حساب بکنید 12،11،10،9،8،7 این مثلا 2 سال و خورده ای بعد ترم 4 قبول شدم 4 ، 5، 6 ، 7، 8 ، 9 ، 10 حدودا 8 سال .

- خوب دقیقا مال هر دوتاتون می شه تقریبا مساوی با اون مقداری که مدرسه زبان خوندید عرض کنم مسون از دانشگاه حالا بگیرید دانشگاه که زبان عمومی داشتید سالهای اول بعد دبیرستان که 3 ،4 سال و راهنمایی هم 2 سال بگیم .برای چی زبان می خونید ؟ وقتی می گم زبان می خوندید سعی می کنم منظورم دبیرستان و راهنمایی نباشه چون که بلاخره وزارت آموزش پرورشی هست و باعث می شه که شما به خاطر امتحانش مجبوری بخونی درسته ؟

آهان یعنی زبان

*گلمون چی بود برای زبان خوندن ؟

- آره حالا دیگه می گم در سن پایین در سن پایین برای چی می رفتید آموزشگاه ؟

به خاطر اینکه همه می گفتن زبان اوله و انگلیسی ندونی هیچیو اگه یه جایی بری .

- به عنوان یه بچه 10 ساله بهت می گفتن زبان بین المللی و باید بری ؟

آره واقعا این که می گم شاید به خاطر همینه که می گم منم مثل لیلا بابام امریکا درس خونده بود بعد خوب همش این فیلماو مثلا چیزای دیگه که بابام از امریکا تعریف می کرد برام شده بود وای امریکا بعد می گفتم اگه من امریکا برم انگلیسی ندونم دیگه هیچی دیگه تازه بابای من می گفت فرانسه چون مامان من انگلیسی زبان اصلیش بود فرانسه زبان دومش بود بعد تازه می گفت یه زبان کافی نیست دو زبان فرانسه نمی دونم فلان که متاسفانه وقتی نشد که زبان فرانسه بپردازیم .

- خوب پس هر دوتاتون اشاره کردین از اولش انگیزه داشتید و خودتون می رفتید پس مجبورتون نمی کردن که کلاس زبان برید ؟

نه من واقعا .

* می دونید اون چی می گن --- قضیه رو ایجاد می کردن بعد شما مجبور می شدی به اون سمت حرکت کنی و حالا تفکر آقا خارج می خوای بری نمی دونم زبان باید بدونی نمی دونم فلان باید بکنی اینارو هر کار بخوای بکنی زبان باید بدونی .

- کلاس فوق برنامه دیگه ای نمی رفتید ؟ خیاطی ف گلدوزی .

من شنا می رفتم دیگه چی بود .

* من کلاس قران رفتم شنا رفتم بعد می دونید همه این کارا رو باید تا انتها می رسوندیم من شنا قرانو قرانو خیلی خوب می خونم همینم صوت و تجوید همه اینا رو فول بلدم .

دوتا اینارو به منم یاد بده .

*بعد شنا مثلا من الان 4 تا شنام تکمیله که مثلا مرحله بعدش باید می رفتیم کلاسای مربیگری وناجی غریقی و فلان اینا بعد .

من پیانو هم کار می کردم .

*منم یه مدت پیانو کار می کردم .

- کلاس قران هم می رفتی ؟

من نه من قران تو مدرسه یاد گرفتم خیلی هم دوست دارم خیلی معلمای خوبی داشتم .

- تنها درسیه که من لیسانس افتادم .

شوخی می کنی .

- دانشگاه آزاد واحد هم نبود من افتادم 14 می خواست من 8 گرفتم .

ولی زمان ما کرده بودنش واحد نیم واحد یا یک .

*برادر منم مجبورش کردن پاس کنن برای من فوق ...

- یعنی شما بعد از ورودی 78 بودید ؟

من ورودی 80 هستم .

- سال بعد از من واحد شد .... ولی خوب حالا یه سوالی ازتون می کنم کلاسای قرانو هم زمان با کلاس زبان می رفتی ؟

کلاسای قرانو تابستونا فقط می رفتیم .

- خوب قران عربیه دیگه برام جالبه بدونم حفظی بود یا فقط قرائت بود یا اینکه به عنوان زبان بهش نگاه می کردی ؟

نه به عنوان زبان نگاه نمی کردیم ولی به عنوان این نگاه می کردم که می دونی مامان من الان هم همین جوریه می گه همه کار شما باید بلد باشید بکنید یعنی من حتی یه تابستون هم چون من خودم دوست نداشتم ولی مامانم زور گفتش که تو باید خیاطی هم یاد بگیری یه تابستونم منو فرستاد کلاس خیاطی ولی اون وسطش من ول کردم چون هم علاقه نداشتم هم اون --- قضیه تو من ایجاد نشده بود که چرا من باید برم خیاطی یاد بگیرم .

- بهت نگفته بود که بعدازظهر باید خیاطی کنی اگه گفته بود می رفتی دیگه دیمند ایجاد می شد ؟

نه اگه اینم نمی گفت فوری .

* اینم زیر سیبیلی رد می کنیم .

- شما چی شما گفتید که کلاس پیانو می رفتید خوب بر خلاف بچه ها که می گفتن اجباری کلاس می رفتن شما اجباری کلاس زبان نمی رفتید سنتون بیشتر که شد بریم توی دوران دبیرستان اواخر دبیرستان اون موقع زبان چطوری بود یعنی کلا باز انگیزتون برای زبان خوندن چه طوری بود یکی بود با اون دورانی که تو راهنمایی آموزشگاه می رفتید ؟

مال ما یکی بود به خاطر اینکه هنوز عشق انگلیس و امریکا و اینا بود و بعد دقیقا بیشتر هم شده بود اون موقع دوستای من همه دورو بریام همشون کانون می رفتن ترم 10 ، 12 بودن من با میلاد شروع کردم بعدم که همیشه کیش می رفتم یعنی من سیستم خیلی با اونا فرق داشت بعد همش احساس می کردم اونا خیلی بیشتر از من بلد هستن نمایشگاه بین المللی اونا می تونستن صحبت بکنن با غرفه دارای خارجی من نمی تونستم .

- اونجا هایپرسینگ کردی ؟

دقیقا اصلا چیز بود یه جوری بود بعد می گفتم اینا بلدن من بلد نیستم .

- ولی مثال خوبیه چون از این مثالا تو مصاحبه ها کم در نمی یاد می گن که نمایشگاه بین المللی یه جاییه که بلاخره خارجی دیدن تو تهران اونجا خودشونو محک می زدن دیگه کجا یادتون می یاد کجا تو این 6 ، 7 سالی که با زبان انگلیسی کلنجار می رفتید جایی دیگه انگلیسی صحبت کردید ؟

خوب ما مسافرتامون که می رفتیم .

- خارج از کشور ؟ کجا رفتید ؟

اولین جایی که خیلی یادم میاد سوریه بود .

- سوریه با کی صحبت کردی خودت صحبت کردی یا خواستی صحبت کنی نتونستی ؟

نه هی بلاخره کمی مثلا من شاید 2 سال یه کوچولو زبان می دونستم در حدی که مثلا یه چیزی می خوای بخری .

- چند سالت بود یادت نمی یاد ؟

من 14 سالم .

- بعد با مغازه دارا و اینا صحبت می کردی ؟

آهان سعی می کردم یا بلاخره می تونستیم کم و بیش حرف بزنیم مثلا هند رفتیم یه دو سه سال بعدش مالزیو خلاصه هر جا که می رفتی می تونستی که گلیم خودتا از آب در بیاری بعد یه چیز دیگه می خواستم بگم.

- تو خارج از کشور با مغازه دارها بیشتر سرو کله می زدید ؟

آدرس پرسیدن .

- حالا پدر مادر با شما بودن بیشتر اونا صحبت می کردن ؟

آهان اینا می خواستم بگم اینکه توی زمان دبیرستان من این احساسو داشتم که الان شاید اولویتا بایستی به چیزای دیگه بدم یعنی حالا شاید اون علاقه و نمی دونم اون خارج رفتنه و همه اینا بود ولی اولویت با این بود که دانشگاه باید قبول شی اول .

- یعنی فیزیکه و نمی دونم ؟

دقیقا من اولویتو به اون داده بودم ضمن اینکه در کنارش می گم مثلا مسافت خونه ما تا اون کلاس زبان رفتنه مثلا شما در نظر بگیرید از نیاوران بخوای بری الان خیابون وصال حد اقل .

- ... من فرودگاه مهر آبادا بلدمو ترمینالاشا .

خیابان وصال می شه نزدیکای انقلاب .

- بلد نیستم . دانشگاه تهران مثلا رفتم .

همون ورا نزدیکای دانشگاه انقلاب .

- دانشگاه تهران انقلاب خیابونیه که دانشگاه تهران توشه دیگه ؟

دقیقا حالا من خودم دقیقا خوب بلد نیستم ولی --- بلد بودم یعنی خیلی طول می کشید این رفتنه و برگشتنه یعنی من دیگه چاره دیگه ای نداشتم که اولویتا به چیزای دیگه بدم ضمن اینکه به این نتیجه رسیده بودم شاید زبانه این برای کنکوره در حال حاضر بسه در حالی که ریاضی و چیزای دیگه الان شاید خیلی بحث نباشه .

- ضریب 3 و ضریب 2 و اینجور چیزا شما از این برنامه ها نداشتید ؟

من چرا من می گم سوم راهنمایی بودم مامانم گفت دیگه کلاس زبان نمی ری چون امتحان نهایی داری ولی من همیشه تو حسرت این بودم که نه من می خوام کلاس زبانرو برم چون خیلی علاقه داشتم کلا زبان خارجی همیشه دوست داشتم هنوزم دارم قبل از اینکه بیام اینجا یه 3 ، 4 ترم فرانسه رفتم که زبان دومم شروع کنم چون احساس کردم که انگلیسیم کافیه این می

تونه پیش بره بهتره یه چیز دیگه شروع کنم ولی می گم همیشه دوست داشتم زبان انگلیسیما داشته باشم اون موقع که بابل بودمم خیلی حسرت

می خوردم که چرا کیش تو بابل نیست که اینقدر من رفتم گفتم چرا بابل کیش نمی زارین که اون سال که من فارغ التحصیل شدم بعدش کیش بلافاصله تو بابل شعبه گذاشت که بعدش خیلی حرس خوردم ولی آره منم دقیقا قطع کردم واسه مامانم اولویت درس بود همیشه ولی من دلم می خواست ادامش بدم .

*ولی اصلا چاره دیگه ای نداری توی ایران من می گم یعنی ما شنا می گم ما باید می رفتیم ناجی غریق می شدی دیگه اینکه دوم و سوم دبیرستان بودی خصوصا تقریبا همه چی قطع می شد من کلاس پیانومو قطع کردم مثلا از دوم سوم دبیرستان چون می دونی توی ایران نمی تونی همه کارا را باهم دیگه داشته باشی چون من از صبح می رفتم مدرسه تا 3 بعدازظهر از 3 بعدازظهر تا می اومدی می رسیدی خونه بعد باید می رفتی کلاس کنکور نمی دونم فلان و بعد هم اون مسافته .

- شما کلاس کنکور نرفتی ؟

من نه من مدرسم طوری بود که کلاس کنکورا با هم گذاشته بود بعد فکر می کنم اونا تموم می شد میومدیم خونه بعد اول شهریور شروع کردیم از اون ور از بعد عید هم تعطیل بودیم یعنی من همه رو باهم پیش دانشگاهی و اینا رو ولی دبیرستان هم این بود فرقی نداشت وقتی دوم سوم دبیرستان شد یعنی فقط اونم به زور خودم گفتم من می خوام کلاس زبان برم خیلی عقبم دیگه پیش دانشگاهی همه چی قطع شد .

- بریم تو دانشگاه تو دانشگاه چه خبر بود .... شما کلاس زبان می رفتید جفتتون تو دانشگاه ؟

من یه بار رفتم .

- غیر از دانشگاه غیر از زبان عمومی و اینا تو دانشگاه ؟

می دونی چی برای من سخت بود برای من کاری که تا نصفه ول کنم بعد دوباره برگشتن یعنی دوباره بخوام برگردم و شاید از عقب تر شروع کنم خیلی همیشه وحشتناکه برای همین شاید خیلی سخت باشه که برگردم به کاری که وسط ولش کردم ولی می گم دانشگاه که رفته بودم به این نتیجه رسیده بودم که خوبم مثلا زبان چیزمم بسه حالا بعدنها اگه بخوام هر کاریم بکنم یه دوره IELTS, TOFEL اینا می ره و شاید اینجوری خیلی دیگه کلاس زبان به دردم نخوره .

* من می گم همش حسرت این بود که اونجا کلاس زبان خوب نبود نرفتم ولی چیزی که بود اونجا توی بابل با اینکه همیشه من سطحم تو مدرسه از دوستام پایین تر بود اونجا سطحم از همه بالاتر بود بعد این برام تشویق شده بود که نه خیلی وضعیتت

خوبه می تونی پیشرفت کنی و بری جلو و اینا خوبیش این بود که وقتی برمی گشتی خونه الان می دونی خوب ماهواره همه دارن

بی بی سی تایم و بی بی سی عادی و یه دو سه تا کانالای انگلیسی با حتی فیلم دیدن و اینا خیلی به من کمک کرد تا بتونم خودما سر جایی که هستم نگه دارم پسرفت نکنم خیلی بهم کمک کرد ولی خوب زبان عمومی دانشگاه می دونید اصلا .

- دوران بحث ماهواره شد کی ماهواره وارد خونه هاتون شد ؟

ما اصلا تو خونمون نقش تلویزیون خیلی کم رنگه یعنی اصلا فرق نمی کنه ماهواره باشه تلویزیون باشه .

- حتی قبل از ماهواره یا بعد از ماهواره ؟

اصلا فرق نمی کنه کلا نقشش خیلی کم رنگه .

- من حالا می گم ماهواره ولی کم کم داره انگار--- می شه و بعد حالا هر چند وقت یک بارمی گم ماهواره ما خودمون خونمون نداشتیم یعنی پدرم همیشه با از وقتی که برگشتیم ایران مخالف بود می گفتش بد آموزی داره و این حرفا تا اینکه من لیسانسم تموم شد و برای فوق لیسانس اومدم اینجا فکر کنم که یک سالو نیم دوساله نسبت به خیلی خانواده ها چیزی نیست که یک سال و نیم دو سال پیش که تصویب کردن اعضای هیئت علمی دانشگاه مجوز داشتن ماهواره دارن که پدر من هم گرفت و بعد برادر خواهرم جفتشون دانشگاهی شدن دیگه به دردشون می خوره ماهواره برای مسائل آموزشی زبانتون مورد تاکید بود هیچ کدوم ؟

*آره خیلی .

همون بی بی سی و اینا .

- یعنی خود خانواده تشویق می کردن اینکه ماهواره نگاه کنید به خاطر زبان یادگیریش درسته ؟

نه اینکه نگاه کنید به خاطر چیزش ولی خوب آره کمک می کنه .

- بعد شما یه اشاره ای کردید این موضوع خیلی برام ذهنم گیر کرده غیر از حالا داریم در مورد زبان دانشگاه حرف می زنیم غیر از نمایشگاه بین المللی که می رفتی با خارجیا می رفتی با دوستا که اونجا میرفتید دیگه کجا زبان انگلیسیو استفاده کردید ؟

اگه پیش می اومد خارجی توی شهر می دیدم و من نه من سفر خارجی نداشتم به اون صورت .

* دختر خاله منم این جوریه یعنی مثلا فقط خارجیه اون ور خیابون داره راه می ره .

آره منم همش دنبال اینا بودم باهاشون حرف بزنم یعنی می دیدم بلافاصله مثلا تو خیابون می دیدیم مثلا .

- اونوقت ببینید من شهرستانیم زیاد توریستی نیست صنعتی و تو بمب اتم و ایناست .

نائینیی ؟

- اراک . آره ولی توریست ما تو خیابون نمی دیدیم .

اراک که نه ولی ما در مورد مثلا اصفهان و تهران و نمی دونم .

* من تهران من اصلا همسایه بقلی .

- یعنی تهران می دیدی اتفاقی می دیدید خارجی ؟

خیلی پیش میاد من مثلا همسایه دو تا خونه بقلمون اینه که فقط به خارجیا اجاره می ده بعد ما اینا خونه بود ما آپارتمان بودیم من دوست داشتم همیشه بالا پشتبون بودیم بچه داشتن پسرسیاهی بود بعد ما از اون بالا با اون حرف می زدیم بعد در مقایسه با اون یکی دوستم من یه مقداری سطحم بالاتر بود ومثلا من همش حرف می زدم .

- کجایی بوده ؟

نمی دونم ولی سیاه بود فکر کنم مال افریقا بود .

- ولی انگلیسی بلد بودن ؟

فکر کنم از این افریقاییای بود که انگلیسی زبانش بود چون همش انگلیسی حرف می زد .

* ولی خاله من همیشه اصفهان که من یادمه مثلا تعطیلاتشون می رفتم اصفهان بعد اون هول و هوش زاینده رود اینا دخترخاله من چند نفرا بلاخره پیدا می کرد و بعد هم خیلی جالب بود که رابطشا باهاش ادامه می ده .

من یه کار دیگه هم کردم من --- گرفته بودم یه مدتی .

- وقتی اینترنت آمد یا ؟

قبل از اینترنت با نامه .

- کاغذی ؟

آره --- داشتم اینترنت هم که آمد آره همش دنبال دوست خارجی بودم .

- پن فرندت اون وقت کجا بود؟

پند فرندام یکیش مال امریکا بود یه دونه مال آلمان داشتم یه دونه هم فرانسه بود ولی همه اینا که می گم دوتا سه تا نامه شد چون دیگه بعد نامه هامون نیومد بعد خیلی ناراحت بودم چون کلی پول داده بودم پولم هدر رفت .

- پول داده بودی ؟

واسه پند فرند پول می دیم ما که ما اینجا نیستیم پول می دیدیم فکر کنم یه چیزی بین 10 دلار .

- هدفت از پند فرند داشتن چی بود ؟

زبان انگلیسی .

- فقط می خواستی بنویسی باهاشون ؟

دقیقا .

- بعد که اینترنت اومد همین من خودم یادمه همین برنامه پند فرندو اوایلی که اینترنت یعنی اون اوایلی که ایمیل درست کردم سال 2000 که ایمیل yahoo درست کردم دنبال این برنامه ها بودم پندفرند پیدا کنم و اینا ولی شما هم این کارو کردید ؟

نه پند فرند نه .

- چت چی چت می کردی ؟

چت آره خیلی .

- با خارجیا چت می کردی ؟

کم و بیش .

* اره من چت می کردم .

- روی yahoo احتمالا ؟

بله yahoo .

- بعد ایرانیام .. ؟

نه همش پاکستانی و هندی گیرم می اومد خارجی .

- بعد انگلیسیا که خوبن تو اینترنت بعد باهاشون تو این مدت صحبت می کردی به قصد انگلیسی یا به قصد ؟

نه نه اون اوایل yahoo همش واسه من این بود که آدمای دیگه .

* جذاب بود اون اولش .

اون اوایل همش به قصد زبان انگلیسی بود و طولانی مدت بود بعد کم کم دیگه از حالت اونا در اومد و قضیه شد چت فانی .

- با ایرانیاو ؟

آره وقت گذارنی و 2 شب .

- اینترنت و ماهواره یه اصطلاحی که من سر زبونم مونده مال مسیح هست مسیحو که می شناسید یه اصطلاحی استفاده کرد گفت روزمرگی توی روزمرگیتون زبان انگلیسی کجا به دردتون خورد در هر وقتایی می دونید منظورم از روزمرگی چیه ؟ شما بلند می شدید می رفتید دانشگاه مثلا سوار تاکسی می شدید با ماشین خودتون می رفتید توی کلاس می رفتید سر کلاس اونجایی که زبانتون یا زبان تخصوصیتون یا مثلا تحقیق و باید ترجمه می کردید و کار ندارم یا واحدای ترم درسی از دانشگاه در می اومدید دوباره تو خونه آمدن و تا شب خوابیدن تو روزمرگیتون با زبان انگلیسی کجا ها برخورد می کردید ؟

بیشتر وقتایی که ایمیلامونو باید چک می کردیم .

- ایمیلاتونو از کی ایمیل می گرفتید خارجی بودن؟

نه حالا خیلی یا خیلی الان هست اونی که خیلی من یک مدت دنبال آهنگ بودم من مثلا از شاید از دوم راهنمایی سری کامل اون وقت مایکل جکسون مد بود دیگه سری کامل مایکل جکسون و بعد هم سعی می کردم که آهنگای اون – قضیشم من حفظ می کردم که بعد بتونم بخونم این خیلی پوینت مثبتی بود برای زبان یاد گرفتن و بتونیم پا به پای آهنگ مایکل جکسون بخونیم .

- شما هم از این برنامه ها داشتید ؟

*دقیقا منم این کارو می کردم دقیقا مایکل جکسون گرفتم دقیقا آهنگاشا حفظ می کردم .

بله یعنی بعد از یه مدتی چیز شده بود یه دفعه مثلا آهنگ بریتنی اسپیرز می یاد می بینی یه تیکه هایشو نمی فهمی می خوای بری تو اینترنت پیدا کنی به جای بریتنی اسپیرز بود این ساده ترین راهش بود ولی شایدم ایمیلای فانی که حداقل هم که یا دوستا رد و بدل می کنیم خیلی توش انگلیسی داره یا .

* اون موقع هم که اینترنت پروکس نشده چی می گن فیلتر نشده بود م من خیلی سعی می کردم این اخبار سیاسیارو از اینترنت گیر بیارم خوب خیلی .

- یعنی سایتایی مثل بی بی سی و اینا ؟

دقیقا .

- شما هم اخبار می خوندی ؟

نه خیلی کم .

- هم تو کار مایکل جکسون بودی ؟

من دوره دبیرستانم یه ذره .

- الان هم مایکل جکسون گوش می کنی ؟

ولی ،ولی آهنگاش برام خیلی خاطره داره .

- آره خوب ولی حالا یه کم دمده شده ؟

آره الان دمده شده دیگه ولی من از تو کار سیاسی تو دبیرستانم یه مدت یه دو سال خیلی اخبارای سیاسیو اینا را خیلی دنبال می کردم .

- خوب بریم یکم بزنیم توی اون حالت --- فکر می کنید برای چی باید زبان یاد بگیریم توی ایران ما ایرانیا؟

الان اگه بخوایم فکر کنیم فکر کنم هر کی زبان بلد نباشه اینترنت بلد نیست و خیلی عقبه از همه چی پس باید زبانه رو یاد بگیره.

* اصلا کامپیوتر بلد نیست .

- یعنی --- اول جفتتون اینه که کامپیوتر و اینترنت مساوی زبان انگلیسی یا زبان انگلیسی مساوی کامپیوتر و اینترنت درسته ؟

آره من این جوری فکر می کنم .

- خوب چه ایرادی داره مثلا یه ایرانی آهان کار آکادمیک هم نداشته باشه با کامپیوتر و اینترنت خوب یه ایرانی نمی گم مثلا میوه فروش باشه ها مثلا یه ایرانی که تو اداره برق کار می کنه ؟

ببینید بد بختی جامعه ما اینه ما هند که رفته بودیم شما فکر کنید همه حتی اون کسی که داره چمدون شما رو حمل می کنه از قطار

پیاده می شی می تونه انگلیسی حرف بزنه .

- توی کجا ؟

توی هند یعنی از حمال قضیه نمی دونم از راننده تاکسی قضیه انگلیسی بلده با شما حرف بزنه .

- فکر کنم دلیل هند اینه که یک زمان مستعمره انگلیس بوده الان زبان یکی از زباناییه که خودشون هم حرف می زنن مثلا راشنا نمی دونم بقیه دوستای هندی که ما داریم اصلا هندی بلد نیستند انگلیسی بلدن . آره ولی منظورم اینه که تو ایران در نظر بگیر یه خارجی اومده راننده تاکسیه یه 90 خورده ای درصدشون یعنی به نظر من قشر تحصیل کرده جامعه هم خیلی نمی تونه با انگلیسی رابطه چیز داشته باشه تا برسه به قشر غیر تحصیل کرده .

- اینا یه جور بیان می کنی که انگار عیبه ، عیبه ؟

به نظر من عیبه .

- شما هم نظرتون اینه که عیبه ؟

آهان من عیبو یه جور دیگه می بینم شما می گین که یه نفر که تو اداره برق کار می کنه اصلا با اینترنت هم کاری نداره چه اشکالی داره خوب من فکر می کنم اون عقب ماندگی جامعه میاره که آدما فکر کنن که خیلی خوب حالا من که تو اداره برقم برم سر کارم برگردم تا بقیه کارای دیگما انجام بدم .

* من با نظر آسا موافقم خیلی هم موافقم .

- پس جفتتون موافقید که زبان انگلیسی مساوی با عقب افتاده نبودن یا برش گردونم زبان انگلیسی مساوی با مدرن بودن ؟

نه با پیشرفت جامعه .

* مدرن بودنا .

- لغت انگلیسیش --- بودن ؟

آهان بهره برداری چی می شه ؟

- نه --- همون دنبال پیشرفت بودن یعنی اگر زبان انگلیسی در ایران باشه ...؟

آخه ببینید باید قبول کرد اکثر تکنولوژی داره از این سر دنیا می یاد یعنی شما اصلا نمی تونید بگید کسی که مهندس باشه اون وقت اگه از اینور دنیا بهش اطلاعات نرسه اون آدم up date نمی مونه یه واقعیتیه .

- شما دارین یه مهندسیو می گین که من حرفم --- دارم مخالف شما حرف می زنم چون می خوام یه کم .. شما بشم شما مهندسیو می گید که داره می خواد با تکنولوژی روز سر و کله بزنه من گفتم یه نفر که کارمند اداره برقه میره اونجا .

نمی خواد up date .

- اصلا توی کار اصلا تو روزمرگیش نیست توی محیط کارشم با زبان انگلیسی کار نداره ؟

خوب همونه که عقب موندیم دیگه اگه .

- برای چی ؟ برای چی آخه ؟

یه خاطر اینکه اون آدم فقط داره میره سر کارش برمی گرده خونه درسته موقعی آدما پیشرفت می کنن که چیزای جدید ببینن چیزای جدید بشنون این چیزا رو میتونی از همون داخل بشنوی می تونی خودتم بری از بیرون بشنوی همیشه بشینیم تو تاکسی به حرفای هم گوش بدیم و با هم حرف بزنیم باعث می شه همیشه فکر یکی از چیزایی که به نظر من همیشه آدما مثلا باش برخورد می کنن اینجوری فکراشونم عوض می شه بعد یه چیز دیگش اینه که ببینیم اون سر دنیا چه خبره اونا دارن چه کار می کنن اون سر دنیارم دوباره می تونی تاکسی بشنوی می تونی خودت بشنوی خودت شنیدنم به نظر من فعلا اینترنته .

- پس یعنی اعتقاد داری که اگر زبان انگلیسی یا هر زبانی کاربرد روزمرگی برات نداشته باشه باز نباید بی توجهی کرد بهش ؟

اصلا نباید بی توجهی کنی .

- نظرت همینه ؟

بله با نظر آسا کاملا موافقم .

* یه چیز دیگه هم هست هر زبانی که شما یاد می گیرین یعنی فرهنگ دیگه رو شما می شناسید بعد دیگه بستگی به اشتیاق آدما داره چقدر بخوان فرهنگای دیگه رو بشناسن که بازم اون تو پیشرفتشون کمک می کنه خوب زبان انگلیسیم اگه انگلیسی حسابش بکنی یه فرهنگه اگه .... حسابش بکنی دوتا فرهنگه اگه هندم قاطیش کنی سه تا فرهنگه .

- پس زبان انگلیسی فرهنگای مختلفیو با خودش داره چون داری می گی ... ؟

چون که خودشا جدا می کنن دیگه انگلیش امریکن .

- فکر می کنید پس برای چی اینقدر تاکید روی زبان انگلیسی تو ایران کمه ؟ما ایرانیا کم زبان ؟ آهان یه سوال که کردم ودقیقا جواب برعکس به من داد این بود که چندتا از بچه ها اشاره کردن که مابین شما مخصوصا شمایی که دانشجوی یه دانشگاه بین المللی مثل ساتمپتون هستید چند تا از بچه ها اشاره کردن حالا با همه این ایرادا یی که به آموزش زبان در ایران می گیریم در بین هم کلاسیامون یعنی چینیا و نمی دونم بچه های مختلف ما احساس می کنیم که زبانمون خوبه ؟

دقیقا ما از همشون بالاتریم .

* آخه می دونید من نمی دونم .

- پس هیچ ایرادی به زبان انگلیسی در ایران وارد نمی شه ؟

نه ما خودمون رفتیم یاد گرفتیم کسی بهمون یعنی نظام منتظمی توی کشور نبود که بگه که برین یاد بگیرین اگه بخوان آدما فقط به زبان دبیرستان و دانشگاه چیز کنن تکیه کنن .

* تعطیلن .

دقیقا من توی بابل رفته بودم برای این از همه بالاتر بودم به خاطر این بود که من کلاس زبان می رفتم اون بیچاره ها همه توی کلاس راهنمایی یاد گرفته بودن دیگه خیلی زحمت کشیده بودن تو کانونایی که تو شهرستونا بود که چون نظارت نمی شه معلماشون سطحش پایینه مثل تهران اصلا نیست اونام بیچاره ها مشکل دارن یعنی اگه بخوای فقط به اون چیزی که کشور ارائه میده تکیه کنیم هیچکی یاد نمی گیره .

* اصلا افتضاحه .

اینا همشون تعجب می کنن من وقتی می گم تو ایران زبان یاد گرفتم همشون یه --- اومدن و اینجا زبان یاد گرفتن مثلا دختره اون روز می گفت تو زبان کجا یاد گرفتی گفتم خوب کشورم یاد گرفتم اومدم می گفت وا مگه میشه خوب معلومه میشه .

* مامان من میگم خیلی الان خیلی مشکل داره با وضعیت بچه ها مثلا چند وقتا پیشا این قضیه مال پارساله که من ایران بودم مثلا پدر مادر بچه رومی خوان می گن این بچه ضعیفه و اینا می گه خوب چه کار کنم من پول ندارم بچمو بفرستم کلاس زبان یعنی الان یه واقعیت که اگه در ایران پول نداشته باشی بچتا بفرستی کلاس زبان با یه دونه کلاس زبان مدرسه رفتن تعطیله یعنی اصلا نه زبان یاد می گیره نه انگلیسی یاد می گیره نه عربی نه چیزای دیگه یاد می گیره یعنی همه ماها وضعیت عربی یاد گرفتنمونم همین جوریه .

اگه بخوای مقایسش کنی ما همه انگلیسیا کلاس خارجی رفتیم یاد گرفتیم ولی عربیمونو هیچ کدوم کلاس نرفتیم هیچ کدوم عربی بلد نیستیم با اینکه عربیو شاید همون قدر که انگلیسیو کلاس یعنی ساعتا ی زبان آموزش انگلیسی بود عربیم اون بود .

* یعنی اگه که به دولت و نمی دونم وزات آموزش پرورش و اینا باشه اصلا همه تعطیلیم ماها .

- پس من می تونم یه معادله مساوی بزارم بگم که شماهایی که اینجا دارید در ساتمپتون درس می خونید اگه زبان انگلیسیتون به دلایلی که خودتون حق ... چون خودتون رفتید خوندید اگه نخونده بودید مثل کسایی که می گید بودید الان اینجا نبودید ؟

البته می شد یه ذره پول بیشتر داد یه دو سه تا --- رفت یا مثل خیلی از این خیلی از دانشجوای ترکی که اومدن اینجا یه چیزی حدود 7 ،8 ماه یک سال زبان خوندن .

- قبل از اینکه شروع کنن؟

قبل از اینکه یعنی پارسال .

- اگه زبانتون خوب نبود از نظر شخصی دارم می گم ؟

پولم داشتیم پول زیاد که خرج کنیم ؟

- پولم داشتید خوب حالا بحث مادیش اصلا مطرح نبود زبان انگلیسیتون خیلی ضعیف بود در همون حدی که می گید بچه های

که تو ایران نرفتن کلاسای فقط آموزش پرورشا رفتن اگه در اون حد بود زبانتون به فکر اینکه اصلا بیاد اینجا فوق لیسانس شرکت کنید می افتادید ؟

آره .

- آره ؟ شما هم همین طور ؟

* اگه وضعیت زبانم ضعیف بود .

- فکر می کنید یعنی این --- قبول می کردید که بیاد یه جامعه غریبه با اینکه زبانم اصلا بلد بیستیو یا اینکه مثلا الان بگن بری تو عربستانی که اصلا انگلیسیم وجود نداره و بخواید عربی صحبت کنید ؟

عربی شروع کنید ؟

- آره عربی شروع کنید ؟

نه من می اومدم به خاطر اینکه همون کاری که ترکا و بقیه بچه ها کردن منم می خواستم اون کارا بکنم کار سختی نبود .

- پس اینکه این انتخابو کردید ربطی به زبان نداره ؟

نه اصلا .

- شما هم نه ؟

یه بخشیش به نظر من به زبان بر می گرده .چون می دونی من فکر می کنم حالا نمی دونم من حالا شاید دخترم شاید یه کم محافظه کارم می دونید نه فکر کنید آدم یه جا می خواد بره آلمانیا اینجورین آلمانیا خیلی اول تاکید دارن بات آلمانی صحبت کنن بعد که می بینن اشکت داره در میاد ممکنه یارو دوتا کلمه انگلیسی بگه و خیلی سخته باهاش یعنی هم این تو ذهن آدمه که ای وای من مثلا چه جوری گلیمما از اب بکشم بیرون به نظر من یعنی خیلی فکر می خواد .

* ولی نه مثلا فکر کن پدر حالا نمی دونم بابا اینا وقتی رفتن چه جوری شروع کردن ولی من می دونم وقتی بابای من رفتن شاید اونقدر انگلیسیشون قوی نبوده وقتی رفته امریکا شروع کرده به درس خوندن ولی رفته همه سخت گیریشا قبول کرده انگلیسیشم خوب شده درسشم خونده برگشته من فکر می کنم من از بابام چیزی کم ندارم که بتونم اون کارو بکنم پس این کارو می کردم نه من ربطی نداشت .

- جفتتون اشاره کردید در همین ضمینه در این سوال که پس شماها استثنایی هستید ؟

نه .

- منظورم از استثنایی به منظور عقب افتادگی نیست استثنایی به معنی اینکه همه بچه های ایران در واقع این شانسو نداشتن آموزشگاه برن و اینا پس سیستممون دقیقا مشکل داره و اینکه بچه ها بگن که اینجا در ساتمپتون بین هم کلاسیا ما زبانمون بهتره این نشون دهنده این نیست که همه ایرانیا زبانشون خوبه .

البته یه چیز جالبم که من بهتون بگم من هنوز خودم برام جای سوال داره این چینی مینیا همشون IELTS 7 و 8 ونمی دونم از این جور چیزا دارن .

- خیلی بد صحبت می کنن .

بد صحبت می کنن نوشتن و چیزشا نمی دونم چیزی از اینا انگلیسی ندیدم .

- احتمالا تمایل به ترانه .

احتمالا احتمالا همینه یعنی نکته ای که می تونین بررسی کنیدIELTS چه جوری اینا می گیرن .

- چین کشور بزرگیه احتمالا هزاران مرکز IELTS دارن . خوب فکر می کنید که اگر سیستم در ایران ایراد داره یکی از سوالای اختتامیمون هم میشه چرا ، چرا سیستم ایراد داره چرا ؟

می خواین حرف سیاسی بزنید ؟

- نه نمی خوایم حرف سیاسی بزنیم .

چون ببینید از نظر من دقیقا این یه سوال سیاسیه شما جامعه ای رو می تونید روش بی چون و چرا تسلط کنید که مردم اطلاع نداشته باشن از دنیای خارج و تمام لینکارو بگیرین ازشون یعنی طرف یا طرف انگلیسی که بلد نیست اینترنتم که فیلتر خوب طرف نه می تونه کامپیوتر آنچنانی کار کنه نه می تونه مقالاتی بخونه که اونور دنیا چه خبره مردم دارن چه کار می کنن از اونورم که می گم اینترنتش هم که فیلتره می مونه 4 تا حرف نمی دونم خاله عمو دایی که بیاد بزنه .

- پس برای کنترل کردن مردم یا به قول شما حکومت کردن بر مردم از زبان انگلیسی عقب نگه می دارن ؟

یکی از دلایلش اینه .

- شما هم با این موافقید ؟

نه من اصلا فکر نمی کنم به خاطر این که این قضیه مال از زمان بعد از انقلاب فکر کنم همین جوری شروع شده و بی توجهی شده .

* ولی آسا از زمان ما از زمان راهنمایی زبان داشتیم یه زبان دست و پا چلاغ نمی دونم چی چی داشتیم توی اگه اشتباه نکنم .

- سوال من شاید کمک کنه به این سوال که اینه که مسئولین ما خودشون می دونن که زبان دبیرستان راهنمایی به درد بچه ها نمی خوره یا نه ؟

بله دقیقا .

- می دونن به قول انگلیسیا --- ؟

به خاطر اینکه اهمیت نداره براشون مردمشون در چه سطحی در کجا قرار دارن البته من نمی گم که این کارا می کنن که عقب نگهشون دارن من می گم واسشون اهمیت نداره .

- اولویت دیگه ای دارن منظورتون اینه ؟

فکر می کنم اولویت نمی دونم .

* ببینید من مامانما میگم چون می گم مامانم خیلی مدتها دنبال این قضیه رو گرفته بود که آقا شما برای چی ساعت زبان انگلیسیو کم کردید و حتی یه بار رفته بود پهلوی چیز نمی دونم پهلوی یکی که کله گنده یه چیزی گفته بودن خانم این کار قرار هست که نشه یعنی .

- قراره کم نکنن ؟

نه قراره که یعنی قراره که زیاد نکنن قراره که همین جوری که وضعیت هست همین جوری بمونه و شمام خیلی بالا پایینو نمی دونم خیلی حرص و جوش وغصه و اینا نخوری سیستم می خواد که این هم این جوری بمونه .

- فکر کنم کلی مموریتگ 28 ثانیه دیگه صدا ضبط می کنه موافقید بعدا اگر حوصلتون آمد با هم صحبت کنیم اگر حالا اینو گوش کردم و موضوعی بود که دوست داشتم شایدم جدا باهاتون صحبت کردم اگر هم نبود که هم اینا رو استفاده می کنم.
- تا این بخواد تز من در بیاد که همتون موهاتون سفید شده .

Atlas (Southampton)

- امروز چندم امروز چهارشنبه 20 جون بعد اول حرفامون روی در واقع ضبط صدا همیشه می گم اولش که بعدا رو کاغذم باید ازتون امضاء بگیرم بعدا که هر چیزی که از حرفات استفاده کنم توی تزم به اون شکل نهاییش قبل از اینکه تزم --- توسط آکسفورد و اینا بهت نشون میدم .

هر کاری که کردید توی چیز دیگه توی --- که همون وردینگ من و قشنگ گذاشتی وآبروی منو بردی .

- کانسنت داشتم من اونجا کانسنت نداشتم؟

نه خیر والا .

- کانسنتو داشتم که اون مطلبو استفاده کنم .

خوب یک کمی عوض می کردی افتضاح بود اون --- جمع کردن دیگه .

- --- کی جمع کرد ؟

وزارت جمهوری اسلامی .

- قراره جمعش کنن ؟

بله اصلا IELTS برداشتن دیگه حق نداره IELTS بگیره .

- دستشون درد نکنه .

اون باقیم دارن می گیرن ازشون .

- خوب خوبه اینم یه موضوعیه که می تونیم در موردش صحبت کنیم ولی به هر حال هر چیزی که از صحبتات استفاده کنم قبلش با ایمیل بلاخره یک جور به دستت می رسونم که ببینی حالا اگه گفتی اصلا نمی خواد که هیچی اگه مودیفایشم کردی که بعد رو کاغذم همین کانسنتو ازت می گیرم خودتا معرفی کن بگو اگه نگی چند سالته مهم نیست خودمون می دونیم چند سالته بعد چه درسایی خوندی چه شغلایی داشتی کجا درس خوندی بچه کجایی و این حرفا ؟

اول ؟

- یه مقدمه بگو .

از ایران تا اینجا دیگه ؟

- آره یه مقدمه بگو خودتا معرفی کن .

اطلس تربتی هستم 25 ساله صادره از تهران .

- اطلس تربتی من دو سال بهت می گفتم ترابی .

بله بعد رشته علوم انسانی خوندم تو ایران بعد دانشگاه آزاد تهران شمال بعد بین المللی امام خمینی قزوین قبول شدم برای مترجمی زبان ولی به دلایل دوری از خانواده و اینا مادر پدرم نذاشتن برم قزوین بعد رفتم دانشگاه آزاد بعد اونجا مترجمی انگلیسی گرفتم بعد کمتر از یک سال تو فدراسیون قایقرانی حالت مثلا پیس منت اونجا کار کردم برای ترجمه نامه ها و اگه مسابقات بین المللی بود که اونجا مترجم بودم بعد مسابقاتش به مدت سه هفته و اینا بود بعد که درسم تموم شد IELTS دادم اومدم اینجا بعد رشته ----- مستر خوندم الان دیگه تموم شده فقط تزم مونده بعد --- اینجام بگم .

- شغل آره بگو .

موقعی که اومدم اینجا تو کتاب خونه ---- ساتمپتن 3 ماه --- کردم بعد 4 ماه تو جان لوئیز کار کردم .

- جان لوئیز که .... نبود.

نه ،نه بعد 4 ماه اونجا بودم بعد از مارچ 2006 توی یه فارمیتیک توی لندن فقط شنبه ها کار کردم اونجا یه مدرکی هم گرفتم -- بعد از اکتبر 2006 هم توی داروخانه همون سنتمریسو اونجا شروع کردم به کار کردن بعد یه کورسی گذروندم تقریبا نصف یعنی نصف دیسپنسینگ --- ولی اون خیلی یعنی دو سه سال طول می کشه ولی من 6 ماهشو بیشتر نگذروندم چون می خوام بیام بیرون دیگه این تجربه های کاری پرفشنال آکادمیکام پارسال تابستون اینترشیپ داشتم با اکشنی بعد 3 ماه بود اونجا اینترشیپم بعد توی لوفرمی توی سیتی لندن هم دو هفته واکنس اسپینز داشتم بعد یه کورسیم گذروندم توی --- که یه کورس دو روزه بود اونجا بودم این دو روزم "هوم استادی" داشت توی پرستیژاینتر پریت هم بعضی وقتا اینتر پریتی می کنم .

- اینتر پرینت فارسی به انگلیسی ؟

انگلیسی به فارسی جفتش .

- انگلیسی به فارسی . خوب خوبه بپردازیم به اصل مطلب چون زیاد وقت نداریم می خوام از همون اول من برای اینکه در واقع بچه هارو پرامت کنم یه خاطره ای از خودم می گم شما دختری شاید بیشتر یادت باشه من بچه بودم قبل از دبستان یه آدامسایی بود نمی دونم ترکی بود کجایی بود عکس دختر بود که در می آوردی عکس دختره لباساش برچسب بود کنارش می چسبوندی من یکی دوتا از اینا داشتم بعد اینارو تو دفتر نقاشیم نقاشی می کردم بعد زیرشون حرف لاتین می گم اصلا یادم نیست انگلیسی بود ترکی بود کجایی بود اونم نقاشی می کردم این اولین جایی بود که من با حروف انگلیسی شاید آشنا شدم یا اینکه با زبان انگلیسی آشنا شدم اولین جایی که آشنا شدی با زبان انگلیسی یادته ؟

آره 8 سال فکر کنم 8 سالم بود دوم دبستان بودم پیش یه خانم می رفتم که معلم مدارس بین المللی بود قبل از انقلاب بعد مسیحی بود خودش اونجا دیگه مونده بود ولی بچه هاش امریکا بودن بعد منم یادمه یه دفتر داشتم که A,B,C,D و اینا رو که یاد می گرفتم اول به صورت جمله شروع کرد با من کار کردن بعد مثلا ستاره های رنگی میزد و از این جورکارا فکر کنم یه چیزی حدود 5 ،6 سال پیش اون درس خوندم پیش اون بودم بعد که دیگه "موو" کردیم از اون محل در اومدیم بیرون رفتم یه موسسه به نام ساعی بعد رفتم خیلی از این موسسه به اون موسسه من خیلی پریدم هیچ جا نموندم تا آخرش برم بعد دوباره رفتم یه موسسه دیگه به نام فدک بعد دوباره رفتم کانون زبان ایران .

- دیگه داری میری تو دبستان و دبیرستانو اینا.

آره دبستان و دبیرستان و یه مثلا چند ماهیم یه معلمی داشتم که پارفشون سی و تافلشو اینا رو همه تو ایران انجام داده بود ولی رو لهجه خیلی رو لهجه من خیلی کار کرد فکر می کنم اون خیلی باعث شد که.

- برای چی رفتی رشته زبان در ایران ؟

به خاطر اینکه "جاب و ---- برای دخترا خیلی خوب بود و خیلیم به نظرم خیلی خوبه یعنی اگه یه دختری این رشته رو بخونه خیلی کارا در عین واحد می تونه انجام بده همین جوری که خیلی از دوستای من الان دارن می کنن هم می تونه کتاب تالیف کنه هم می تونه درس بده هم می تونه اینترنشنال اورگانیزیشن کار کنه بعد اگه بخواد خونه بمونه می تونه خونه کار کنه خیلی بخواد بیرون هم کار کنه خیلی جاهای مختلف ---- زیاد بعد چون از بچگی هم زبان خونده بودم کلا دوست داشتم .

- دوست داشتی . پس هم زبانو دوست داشتی هم اینکه فکر می کنی به عنوان یه دختر تو ایران جاب مناسب و اینا زیاد داره ؟

یعنی کارش خیلی سوتبله برای دخترا تا مردا .

- سوتبله هم می تونه تو خونه کار کنه هم خارج از خونه . تدریس حالا می گی هم از بچگی آموزشگاه های مختلفو ادامه دادی تا دانشگاه دبستان و در واقع راهنمایی که مشخصه کی دوم راهنمایی زبانو شروع کردی دیگه ولی حالا کلا از اون اولش اولای دبستان که وارد مدرسه شدی --- شدی خودت دوست داشتی زبانو ادامه بدی برای آموزشگا ه ؟

خودمم دوست داشتم چون اگه دوست نداشتم دائما قورمیزدم می گفتم نمی رم ولی بیشتراجباربدر مادرم بود به خاطر ضرورتهای جامعه و اینا ولی خوب .

- تا چه سنی فکر می کنی اصرار پدر مادر بود ؟

فکر می کنم تا راهنمایی چون بعد که رفتم همون دوم راهنمایی دیگه همه اینباب شدم بعد اون موقع من خودم فهمیدم چقدر سطح زبانم نسبت به بقیه بالاتره خیلی اون موقع ها کمک می کردم حتی تو دبیرستان از معلمامون اشکال می گرفتم چون سطح سواد معلما خیلی می دونی که خیلی جالب نیست بعد با اینکه من مدرسه نمونه مردمی می رفتم ولی باز همچین چیز خاصی نبود بعد اون موقع فهمیدم که یعنی بعد دیگه کم کم علاقه مند شدم دیگه وقتی فهمیدم که چند پله از بچه ها بالاترهستم اون موقع دیگه دوست داشتم .

- پس راضی هستی پدر مادرت به زور می فرستادنت ؟

به زور که نبوده چون می گم اگر به زور بود قور می زدم با اینکه شرایطی که می رفتم کلاس بعد خیلی مشکل تر بود یعنی بعد ما خونمونا از اونجا عوض کردیم ولی من هنوز پیش اون خانوم می رفتم یه طوری بود که مثلا پدرم ساعت یک می اومد از مدرسه منو ور می داشت ناهارم تو ماشین می خوردم نمی دونم رو گاز پیکنیکی گرم می شد این جوری بود یعنی خیلی --- ولی با این حال می رفتم یعنی دوست داشتم که برم .

- در ایران بچه ها برای چی زبان یاد می گیرن به نظر شما ؟

یکی فکر می کنم به خاطر کنکوره که باید زبانشونا خیلی خوب بزنن بعد یکی هم اینکه up date باشن با مسائل روز به خاطر وجود اینترنت و ماهواره و اینا دیگه یک اصل ضروریه دیگه هر کسی باید بلد باشه .

- اینترنت و ماهواره حالا یه کم جدیدتره یعنی مال بعد از سالهای 90 تو ایران اون موقع که راهنمایی بودی تو ایران شاید اوایل دبیرستان بودی اینترنت نبود درسته اون موقع برای چی بچه ها کلاس زبان می رفتن ؟

اون موقع خیلی اتفاقا خیلیا نمی رفتن مثلا شاید من بودم و چند تا از ولی اکثرا نمی رفتن چون وقتی وارد مرحله کنکور می شدیم بعد می فهمیم که همه چقدر مشکل دارن ولی خوب اون موقع هم من فکر می کنم شاید خانواده هایی که یک ذره

روشنفکرتر بودن یا وسع مالیشون بیشتر می رسید بچه هاشونو می فرستادن کلاس زبان به خاطر اینکه ضرورت جامعه رو شاید حس می کردن شاید به خاطر .

- شما چند بار تکرار کردی گفتی ضرورت جامعه کمک به درد می خوره چه لزوم چه استفاده ای می کنیم از زبان انگلیسی در ایران ؟

منظورم بیشتر کنکوره بیشتر .

- کنکور خوب ما که مثلا می خوایم کنکور امتحان فیزیک بدیم از راهنمایی شروع نمی کنیم یا از دبستان شروع نمی کنیم فیزیک خوندن تست بزنیم شروع می کنیم همون سالهای آخر می ریم کلاس کنکور ومی گذره چرا زبانو این طوری برخورد نمی کنیم ؟

خوب همین دقیقا همینا دارم می گم ، می گم چون فکر می کنم که خانواده هایی که بچه هاشونو زودتر می فرستادن یه مقدار دیدشون بازتر بود به این مسائل شاید مثلا همین طور که بچشونو می فرستن کلاس زبان از همون موقع هم پایه ریاضیشونو قوی می کردن معلم خصوصی می گرفتن .

- احساس می کنی اون خانواده ها از جمله خانواده خودت دیدشون به سمت کنکور و دانشگاه ؟

کنکور و دانشگاه .

- یعنی بحث آکادمیکش میاد وسط ، بحث آکادمیکا بذاریم کنار زبان به چه درد می خوره در ایران ؟

در حال حاضر یا ؟

- در حال حاضر در اون موقع ؟

در حال حاضر که خیلی به درد می خوره به خاطر وجود همین اینترنت و ماهواره و خیلی چیزای دیگه و خیلیا از بچه ها یعنی رشدشون من فکر می کنم خیلی بیشتره نسبت به زمان ما الان دیگه تقریبا من تو فامیل نگاه می کنم همه کلاس زبان میرن ولی اون موقع ها من نگاه می کردم خیلیا نمی رفتن .

- فقط فکر می کنی به خاطر حضور اینترنت و ماهواره هست؟

بیشتر به خاطر .

- بیشتر به خاطر این جور چیزا.

این جور چیزا هستش بعد کنکورو بقیه مسائل هم هستش دیگه .

- اون موقع که آموزشگاه می رفتی شاید زیاد یادت نباشه اوایل دبیرستان یا اواخر راهنمایی بچه ها چه توی مدرسه نه بچه هایی که تو آموزشگاه بودن چه انگیزه هایی داشتن از اینکه بیان آموزشگاه همه یه جورایی تحت تاثیر فشار خانواده ها که مثلا زبان خوبه و اینا اومده بودن ؟

فکر کنم آره چون خیلی تعداد کمی بودن که بعد از اینکه تابستون تموم می شد ادامه می دادن مثلا درس .

- کلاس تابستونی بود ؟

کلاس من ، من چون تابستونا بیشتر یعنی فشرده تر می رفتم اون موقع ها که درس می خوندم خوب کمتر کلاسای فشردشو نمی رفتم ولی بعد از اینکه تابستون تموم می شد خیلی کم .

- سخت نبود که یعنی حالا از نظر بحث آموزش تابستون به تابستون من خیلی دیده بودم که بچه ها تابستون به تابستون کلاس زبان می رفتن باعث نمی شد که حدر بره این تابستون تا اون تابستون یادت نمی رفت ؟

چرا خیلی می گم شاید هدفشون این نبوده که مثلا ، مثلا زبان انگلیسیو کامل یاد بگیرن به عنوان یک مثلا گل در زندگیشون شاید هدفشون این بوده که وقتشون و پر کنن تابستون یه کلاس چون اکثر مثلا کلاسای تابستونیم که کلاس زبان داشتن دیگه .

- تو کوچه تیله بازی نکنن .

آره دقیقا مثلا پدر مادراشون ترجیح می دادن به جای اینکه تو خیابون باشن برن کلاس زبان .

- درسته .... درسته خوبه . یکم یه مرحله بریم جلوتر وارد دانشگاه شدی لیسانس ترجمه داری می خونی در تهران اون موقع احساست نسبت به زبان چه جوری بود ؟

خیلی بد .

- چرا ؟

من .....

- آهان گفتی که احساس خیلی بدی داشتی برای چی ؟

دانشگاه .

- نسبت به خود زبان یعنی یا اصلا احساست عوض شد ؟

نه نسبت به اصلا می دونی نسبت به اصلا خیلی عوض شد چون من فکر می کنم زبان و قبل از دانشگاه خیلی بهتر یاد می گرفتم خوب توی دانشگاه یه ذره پرفشنالتر می شد یه ذره تکنیکال تر می شد ولی قبل از دانشگاه من طوری که زبانو یاد گرفتم .

- زبان عمومی یاد گرفتی .

زبان عمومی یاد گرفتم خیلی بازتر و جالبتر up date تر بود ولی وقتی رفتم دانشگاه کتابامون اولا همش برمی گشت مثلا به 50 ،60 قبل از تولد پدر و مادرم بعد یه مقدار استاد دانشگاه هم مثلا تکاتوک بینشون پیدا می شد که خیلی برخورد خوبی نداشتن کلا به نظر من خیلی جالب فکر می کنم این مشکل فقط با زبان نباشه با بقیه رشته هام باشه خیلی ریسرچ توش کم بود یه ذره بورینگ بود درسا مثلا اصلا مترجمی بورینگ هست به نظر من یه مقداری نه جدی می گم به نظرم یه ذره بورینگ هست ولی خیلی برخورد اساتید با چیزی که درس میدادن زیاد جالب نبود بعد ماجولایی که داشتیم به نظرم خیلی جالب یعنی اینا من موقعی فهمیدم که اومدم اینجا وقتی که دیدم اینا چه طوری برخورد یعنی مثل یک کامپیزن در واقع .

- خوب این خودش باعث شد که یعنی احساست نسبت به زبان عوض شه اون دوران یه کم .... شدی ؟

اون دوران اون موقع ، اون موقع همیشه خودم فکر می کردم که اگه فوق لیسانس بخوام بخونم هیچ موقع نمیرم دنبال --- --- و نمی دونم .

- زبانو ....

آره اصلا دنبال شاخه های مختلف زبان نمیرم چون فکر می کردم که اگر بخوام بچسبم به اون شاخه ها بخوام تو ایران کار کنم خوب یا می شم استاد دانشگاه در این صورت خیلی کاری از پیش نمی برم بعد همین موقع هم دوست داشتم اگه بخوام فوق لیسانس شرکت کنم چون اون موقع که خودم فکر می کردم زبان خیلی رشته خوبیه واسه دخترا فعلا فکرم تا لیسانس بود چون اون موقع مدرک لیسانسم خیلی چیز بود ولی هر چقدر که بیشتر می گذره ارزش مدارک کمتر می شه همون موقع هم فکر می کردم اگه بخوام فوق لیسانس اقدام کنم میرم زبان بین الملل چون زبان اگه خوب بزنم اون موقع یعنی مثلا اگه 60 ،70 درصد می زدم خیلی شانس قبولیم بالاتر بود بعد ولی کلا از دانشگاه راضی نبودم به غیر از چند تا از درسامون که جالب بود .

- پنج و نیمه ولی فکر کنم یه نیم ساعت دیگه هم باید باهات بعدا صحبت کنم چون که حرفا الان ناتموم می مونه اینارو نگه میدارم ولی پوشه اطلس ترابی ؟

تربتی .

ترابی از همون اولم من ترابی می گم دوفایله می شه انشاءالله یه بار دیگه که --- می شه . داشتم الان هم --- داشتم چلنج آخر صحبتامون گوش می کردم که چی گفتی شما داشتی می گفتی که داشتی در مورد زمان لیسانس حرف میزدی که قبل از لیسانس هدفت این بود که لیسانس زبان برای دانشجوی برای دختر در ایران خیلی مفیده و دوران لیسانس یه ذره زده شدید از محتوای لیسانس و به این نتیجه رسیدید که برای فوق لیسانس و phd زبانو نمی خوای ادامه بدی روابط بین الملل و از این حرفا بعد الانم که مسیرا داری از لحاظ آکادمیک می گم این مسیرا میری بعد یه اشاره کردی به قبلش در مورد آموزشگاه حرف زدیم و اینکه انگیزه بچه ها در مورد آموزشگاه رفتن چی بود می خوام کلا از این قسمت آکادمیک لیسانس بیام بیرون آخه بعد از لیسانس فکر کنم شما سریع اومدید اینجا درسته

- چیز زبان انگلیسی در روزمرگی چه استفاده ای داشت خوب در خارج از اون محیط دانشگاه و لیسانس چه استفاده ای داشت و چه استفاده ای می دیدی براش در آینده غیر از بحث آکادمیک ؟

یعنی اون موقع که توی ایران بودما می گی ؟ استفادش این بود که وقتی ماهواره رو روشن می کردیم می فهمیدیم چی می گن بعد .

- ماهواره تازه انگلیسی نگاه می کردی پس زبان ؟

بی بی سی ، نیوز و اینا مثلا بعد خوب فیلمایی که مثلا جایزه می گرفتن و ارزش دیدن داشتن آدم می فهمید .

- به زبان اصلی نگاه می کردی ؟

انگلیسی مجله ها مقاله ها به انگلیسی مثل مثلا --- و از این جور چیزا در وقتی ولی آدم پاشو از خونه می ذاشت بیرون خوب طبیعتا خیلی استفاده ای نداشت خیلی یعنی نه اینکه بگم اصلا استفاده ای نداشت چون خیلی موقع ها مثلا آدم می رفت بیرون می دید یک توریستی مثلا هستش که یه ذره گیجه سر در گمه نمی دونه چی به چیه من دوبار مثلا بر خوردم به این ... بعد راهنماییش کردم یعنی کاربردش در این حد بوده .

- توریسته کجایی بود ؟

یکیشون بودش لهستانی بود یکیشونم اندونزی .

- لهستانیه و اندونزیه خودشون اون وقت انگلیسی بلد بودن ؟

بلد بودن اونا آره خوب یعنی لهجه که یک ذره داشتن ولی خوب بود یعنی صحبت می کردن می تونستن گلیمشونو از آب در بیارن .

- چه کمکی بهشون کردی ؟

یکیشون داشت گوجه سبز می خرید مثلا سیری 500 تومن بود آقاه بهش گفت 1000 تومن بعد من نجاتش دادم از اینکه 500 بیشتر داده بعد کاربردش در این حد بود .

- اون یکی چی ؟

اون یکی هم تو بازار بود گم شده بود راه برگشتنو نمی دونست ولی بیشتر از این وقتی آدم پاشو می ذاشت بیرون دیگه کاربرد دیگه ای نداشت ولی توی خونه چرا با میدیا .

- میدونم رشتت زبان بوده و یه در واقع رابطه خاصی با رشته زبان داری ولی توی ایران به نظر تو برای چی زبان انگلیسی تدریس می شه ؟

تو مدرسه ها ؟

- تو مدرسه تو دبیرستان تو دانشگاه ، دانشگاه که بیشتر حالت آکادمیکی داره ولی دبستان ، دبستان که نه راهنمایی دبیرستان و آیا چرا اصلا خانواده ها اصلا آموزشگاه شما خودتم آموزشگاه می رفتی چرا آموزشگاه میرن بچه ها ؟

چون یه زبان بین المللیه توی دنیا و ضرورتش احساس می شه که هر کسی باید بدونه انگلیسی .

- خوب همین الان من پشت سرش این سوالو کردم که شما بتونید در جواب دومتون جواب اولتون ... گفتید که در روزمرگی در خیابونا و اینا با زبان انگلیسی خیلی برخورد نداشتید ؟

خوب ضرورتش برای دانشگاست مخصوصا .

- خوب فقط بحث زبان آکادمیکه ؟

برای ورود به دانشگاه این خودش یه مرحله خیلی مهمیه چون یکی از ماجولایی که بچه ها بخوان برن دانشگاه زبان انگلیسیه .

- توی کنکور ؟

توی کنکور بعد یکی به خاطر این بچه هاشونو می فرستن بعد خوب یک ذره ... خانواده های ایرانی هم که می دونی چه طوریه؟

- نمی دونم می خوام شما بگید .

می گم چه طوریه خیلی یه مقدار این طوریه که چشم و هم چشمی هستو خوب بلاخره این یه نیازه چون خیلی دوست دارن مردم یعنی یه چیز طبیعیه که به روز پیش برن و نیازهایی که داشته باشن نیازهای روز باشه و اونارم بتونن بر آورده کنن همینه که .

- ببخشید می پرم تو حرفت ولی گفتی که روزمرگی نیازی به زبان انگلیسی نیست پس چی به روز باشه ؟

نه منظورم اینه که وقتی شما از خونتون میرین بیرون اونقدر احتیاجی نداشته باشین ولی اگه بدونی خیلی خوبه چون مثل من مثلا می تونی به دو نفر کمک کنی .

- به دو نفر در چند سال کمک کردن احتیاج داره آدم بره آموزشگاه یا در دبیرستان زبان بخونه اونقدر ؟

خوب اگه بدونه بد نیستش ولی کلا این به خاطر اینه که ببینید من یادمه که مادر من که الان 50 سالشه وقتی که 20 سالش بوده اونم کلاس زبان می رفته یعنی پس این نیازی بوده که همیشه حس می شده چون یه دلیلش این بوده که زبان انگلیسی یه زبان بین المللیه تو دنیا و برای اینکه آدم چون کنکور یعنی یه مرحله پیشرفت یه مرحله رشد هر جوونیه دیگه پس برای اینکه به اون مرحله رشد برسه باید زبان انگلیسیو بدونه و بایدم خوب بدونه که بتونه درسا همون جور که عربیم باید خوب بدونه چون توی کنکور عربیم هست بعد به خاطر همین مردم ، مردم خیلی دوست داشتن یعنی بچشونو می فرستن یه دلیل اینم چشم و هم چشمیه که خوب بچه اون کلاس زبان میره چرا بچه من نره یکی کلاس موسیقی میره یعنی همین الان اتریبیوتی که با زبان هست به نظر من فکر کنم اون دفعه هم گفتم خیلی چیزای دیگه مثل موسیقی هم هستش من اون موقع که خودم کلاس سه تار میرفتم 13 سالم بود تقریبا هیچ کس تو خانواده ما موسیقی نمی رفت ولی الان دختر عمه هام و دختر خاله هام همه دیگه واسه خودشون یه پا نوازنده هستن .

- کلاس کامپیوترو ؟

کامپیوتر که دیگه از بچگی .

- خوب فکر می کنی به عنوان یک --- فکر می کنی برای چی این چشم و هم چشمی وجود داره گفتم قبول داری که مبنایی نداره در جامعه مون درسته ؟

چی منظورت؟

- یعنی کاربرد روزمره ای که حس کنن به صورت روزمره برای زبان وجود نداره درست می گم ؟

فکر کنم طبیعییم هست یعنی چیز عجیبی نیست به نظر من .

- که چی ؟

که چون بلاخره یه مملکتی هستیم اسلامی و زبانمون فارسی هستش خوب دلیل نداره که انگلیسی بخواد مثل اینجا فکر کن اینجا آلمانیو فرانسه هم به بچشون تو مدرسه درس میدن ولی توی جامعشون دلیلی نمی بینن که بخوان هی پرکتیس کنن هی آلمانی یا فرانسه رو و به نظر من تو ایران اگه کاربردی نداره در روزمرگی یه چیز طبیعیه .

- منم قبول دارم چیز طبیعیه فقط دوست دارم بدونم که خوب اشاره خوبی کردی به مدارس اینجا ، اینجا مثلا بچه ها کلاس آلمانی و فرانسه دارن مدرسه میرن دیگه اون شوق و اشتیاقش نیست که بعدازظهر ها بعد از مدرسه هم برن یک آموزشگاه پول خصوصی بدن برن آموزشگاه .... ولی در ایران وجود داره خوب در این جوابگوی یک نیازی هست اون نیاز شما گفتید در جامعه وجود نداره گفتی چشم و هم چشمیه ، چشم و هم چشمی نسبت به چیه آخه مثلا موسیقیو می گیم که موسیقی و شما بلدی هر روز می تونی مثلا می تونی هر روز واسه خودت موسیقی بزنی لذتشا ببری ولی انگلیسی بلد باشی چه منافعی برات داره ؟

خوب انگلیسی که چون همه الان با کامپیوترسرو کاردارن خوب اینم یه نیازی هستش که بلاخره ، بلاخره باید زبانشو بدونن که بتونن باش کار کنن بعد ماهواره که اگه داشته باشن خیلی خوبه که انگلیسی بدونن بعد الانم من خیلی نمی دونم ولی فکر می کنم کسی که بخواد استخدام بشه زبان انگلیسیو بدونه براش یه پوینتی هست چون اینجا مثلا فکر کنین اینجا به خاطر این دنبالش نمی رن چون که زبان انگلیسی یه زبان بین الملل تو دنیاست هر جا برن همینه ولی خوب اگه یک نفر بخواد استخدام یه جایی بشه اگه ---- بدونه خوب خیلی خوبه تو ایرانم من فکر می کنم شرایط مثلا باشه نمی دونم نمی تونم صددر صد بگم بعد اون چشم و هم چشمی هم که یه چیز فرهنگی و دیرینه و سنتیه توی مملکت ما فقط راجب زبان انگلیسی راجب خیلی چیزا هستش .

- شما خودت اگر که سوالیه که از همه نمی پرسم از بعضیا می پرسم از بعضیا نپرسیدم در ایران ساکن باشی بعد فرزندی خدا بهتون بده بعد اون فرزند به سن 6 ،7 سال برسه یا هر سنی حالا به خودت می سپارمش چه آموزش زبانی براش در نظر می گیری ؟

یعنی اینکه کجا بذارمش .

- کلا با سیستمی که الان تو ایران هست و میدونی چه کارا براش می کنی یا چه مدرسه ای می فرستیش آموزشگاه آیا می فرستی نمی فرستی و با چه هدفی ؟

سعی می کنم اگه پولم داشته باشم بفرستمش مدرسه های که --- یعنی هم انگلیسی درس میدن هم یا فرانسه یا آلمانی .

- جالب اینه که کمتر از یک هفته پیش خوندم که شورای انقلاب فرهنگی تصویب کرده که هیچ مدرسه بایلینگوین یا دانشگاه بایلینگوین تو ایران نباشه.

خوب خدا را شکر.

- و همه فارسی باید تدریس بشه حالا چه کار می کنی ؟

یعنی چی یعنی هیچ مدرسه یعنی همه چی به فارسی یعنی انگلیسیم دیگه درس داده نشه تو مدرسه ها ؟

- انگلیسی به عنوان سابجکت درس داده بشه به عنوان ---- در هیچ دانشگاهی یا دبیرستانی نباشه مثلا به شما فیزیک از طریق انگلیسی درس داده بشه .

نه ،نه ،نه منظورم این نیستش منظورم اینه که می فرستمش مدرسه ای که مثلا زبان انگلیسی تدریس بشه و زبان آلمانیم تدریس بشه ولی نه اینکه درساشون به اون زبان باشه درسا به فارسی باشه ولی این دوتارو داشته باشه بعدم تجربه به من ثابت کرده که نه در خصوص زبان انگلیسی ولی اگه بخواد چیزی غیر از انگلیسی یاد بگیره بره سفارت خونه ها یی که توی ایران هستن و قسمت آموزش زبان اونجا مثل مثلا گوته که قسمت آموزش زبان آلمانه یا اگه بخواد مثلا اسپانیایی یاد بگیره بره اونجا چون اونجاها خیلی بهتر یاد میدن تا آموزشگاه ها یعنی سیستمی که اونجا دارن تقریبا آداپته شده با سیستم تدریس زبان روز دنیا مال آموزشگاه ها یه ذره به نظر من قدیمیه من این کارا می کنم .

- از چه سنی ؟

فکر کنم سوم دبستان یا چهارم دبستان .

- با چه هدفی ؟

با این هدف که بره زبان یاد بگیره دیگه زبانو هم انگلیسی هم غیر انگلیسی .

- پس غیر از انگلیسی زبان دیگه ای هم دوست داری یاد بگیره برای چی ؟

برای اینکه خوب خیلی خوبه بدونه یعنی به یه سنی میرسه که شاید هم قدردانی کنه از اینکه مادر پدرش این کارو کردن هم اینکه اگه خارج از ایران بخواد بره اینکه بخواد برای ادامه تحصیل بخواد خارج از ایران بره یا حتی اگه خود ایرانم بخواد بمونه براش خیلی پوینت مثبتیه که سه تا زبان بدونه .

- نظرت در مورد همین سیستمی که گفتیم آموزشگاه داریم در ایران و مدرسه هم داریم نظرت چیه چیز خوبیه یعنی خودت تو اون سیستم بزرگ شدی راضی هستی از زبانت ؟

سیستم خوبیه ولی سیستم آموزش زبانیش توی آموزشگاه ها یه مقدار من اون موقع هایی که می رفتم خیلی قدیمی بود چون من بعدش البته چند خیلی سال بعدش رفتم گوته طوری که اونجا زبانو درس میدادن اصلا قابل مقایسه با هیچ کدوم از آموزشگاه هایی که من رفته بودم نبود من هم کانون رفتم هم کیش رفتم هم یه جای دیگه فدک رفته بودم اصلا قابل مقایسه نبود با اونجا

یعنی سیستم فوق العاده به روز و اصلا گرامر بیس نبود خیلی رو اسپیکینگ کار می کردن خیلی جالب بود سیستمش و حتی وقتی اینجا اومدم کلاس زبان آلمانی اینجا هم اون سیستما نداشتن از مال آموزشگاه های زبان ما خیلی قدیمی تر بود واقعا همین --- کالج رفتم افتضاح بود واقعا افتضاح بود بعد ولی به نظر من خیلی خوبه بود همین که بچه ها هم تو دبیرستان می رفتن همین خارج از دبیرستان تو آموزشگاه ها من که تجربه خوبی داشتم خیلی خوب بود.

- پس سیستم خوبیه که در مدرسه ها یه مقدار زبان یاد می گرفتن در خارج از مدرسه ها هم کسایی که .

چون مدرسه یه مقدار گپهایی هستش توی آموزش که توی آموزشگاه ها پرمی شه و وقتی که از تو آموزشگاه بچه میره تو مدرسه خیلی قویتره زبانش .

- هرکدوم از اینهارو یه نفرجدا بره چی یعنی فقط مدرسه بره آموزشگاه نره ؟

خوب اون گپا مسلما همون جوری می مونه .

- چه گپایی ؟

همین که خیلی گرامر بیسه تو مدرسه بعد اصلا که معلم انگلیسی صحبت نمی کنه یعنی تقریبا اسپیکینگ گلدیسن بچه ها خیلی ضعیفه تو مدرسه ها ریدینگشون خوب به خاطر اینکه باید کتاب بخونن خوبه با گرامرشم که چون اصلا سیستم گرامر بیسه به خاطر همین اسپیکینگ و لیسینینگ یه کمی با رایتینگ هم اینا همیشه ضعیف می مونن ولی توی آموزشگاه اینا خیلی قویتر می شه .

- جالبه خوب پس به نظرتون دوتا سیستم مکمل هم دیگه هست بعد اشاره کردید به گپهایی که در سیستم مدرسه وجود داره یک سیستم غیر مدرسه ای آموزشگاهی پولیه همه هم پولشون نمی رسه بره به نظر شما چه کار می شه کرد که اون گپها تو مدرسه پر بشه ؟

خوب باید عوض کنن یعنی آموزش پرورش واقعا باید یه فکری به حال این موضوع بکنه البته الان درسته همه پولشون نمی رسه ولی خوب خیلیا هستن که خانواده های شاید معمولی رو به پایین ولی حاضرن شاید فرش زیر پاشونا بفروشن تا بچه هاشون برن آموزشگاه زبان یعنی اونقدر نیازش برای اونا حس می شه ولی خوب آموزش پرورش باید یه فکری به حال این چون این مدرسه بیشتر مدرسه دولتین که این جوری برخورد می کنن .

- چشم و هم چشمی سر قضیه زبان مهمتره یا سر قالی توی خونه ؟

زبان مهمتره چون بلاخره به یه جایی میرسه ولی قالی توی خونه باشه نباشه خیلی مهم نیست ولی خیلیا درک نمی کنن اینا .

- خوب من که زیاد چیز ندارم که بگم شما چیزی داری هر چی دوست داری بگو می خوای آواز بخون ؟

چی بگم منم خیلی حرفی برای گفتن ندارم و اگه این پیام منو به وزیر آموزش پرورش برسونی .

- حالا ببینیم تا این تز من بخواد در بیاد وزیر آموزش پرورش کی باشه .

اگر بشنوه خوبه اینا بدونه که سیستم آموزش زبانی خیلی یعنی فکر می کنم این برخوردم با عربی بشه خیلی خوبه به نظر من، من زبان عربیو خیلی دوست دارم الانم به نظرم نیازش خیلی حس میشه .

- در ایران ؟

در اینجا مخصوصا چون آدم اگه بخواد کاری پیدا کنه مثلا اگه من می دونستم می رفتم عربی می خوندم به جای آلمانی چون بلاخره من مسلمونم هستم اگه بخوام تو شرکت بین المللی مخصوصا بلاخره هر چیزی که قراره به کسی یاد داده بشه اگرپایه اصول درست یاد داده بشه خیلی بهتره انشاءالله که موفق باشید .

Babak (Southampton)

- خوب بابک جان یک بار دیگه تکرار می کنم که هر مطلبیو که من از این صحبت امروزمون با بابک جان من استفاده کنم در تز با اجازه خودش با مرور خودش از اون تکست بعد در واقع استفاده می کنم بابک جان خودتا معرفی کن .

خوب من بابکم من مستر زمین شناسی و ژئوفیزیک خوندم بعد.

- چند سالته ؟

24 سالمه .

- بچه کجایی ؟

بچه تهرانم .

- بچه تهرانی ؟ بعد چند ساله اومدی انگلیس ؟

تقریبا 2 سال 1 سال و 9 ماه، دو سال .

- خوب بپریم سرغ اصل مطلب در واقع یکسری توضیح مختصر دادم بهت که در مورد زبان انگلیسی صحبت می کنم با بچه ها و اینکه خودت تعریف کن دیگه من زیاد سوال نمی کنم تعریف کن که چند ساله زبان می خونی کجا شروع کردی چه سنی به چه شکلی مدرسه آموزشگاه هر طور خودت تعریف کن .

من 3 سالم بود رفتم امریکا یه 2 سال و نیم 3 سال اونجا موندم خوب قبلش شروع کرده بودم فارسی صحبت کردن یعنی به نسبت بچه های 3 ساله فارسی خوب حرف می زدم خوب بعد که رفتم اونجا چون من تلویزیون زیاد نگاه می کردم انگلیسی یاد گرفتم شروع کردم حرف زدن بعد اونجا من آمادگی رفتم تقریبا سه چهارم کلاس اولمم رفتم که حدود تقریبا 5 سال و نیمم بود بعد هیچی دیگه راحت می رفتم مدرسه می اومدم کلی دوست داشتم قشنگ با معلما حرف می زدم می فهمیدم چی می گفتن بعد که 5 سال و نیم 6 سالم شد برگشتم ایران بعد دوباره ،دوباره مجبور شدم برم آمادگی کلاس اول همین طوری که بعدش من تقریبا ازوقتی که آره دیگه بعدش چون من از بچگی خیلی کارتون و تلویزیون دوست داشتم از همون 6 سالگی دیگه کاست کارتون و چیزای انگلیسی جمع می کردم و اونارو خیلی نگاه می کردم واسه همین ادامه پیدا کرد این یعنی از همون موقع یعنی می شه گفت من از 3 سالگی عملا شروع کردم به یاد گرفتن انگلیسی و حرف می زدم بعد تقریبا از چند سالم بود بگم بعد دیگه من از چند سالگی رفتم کلاس زبان .

- پس چند سالگی برگشتی ایران ؟

حدود 6 سالم بود.

- 6 سالت بود برگشتی ایران یعنی برای کلاس اول ایران بودی ؟

آمادگیمم ایران بودم یعنی یک سری آمادگیو کلاس اول ، کلاس اولو امریکا تموم نکردم خوب چون قبلش مجبور شدیم برگردیم ولی ایران آمدم دوباره 6 سالم شده بود دوباره طبق قانون ایران مجبور شدم دوباره آمادگی برم و اول برم و بعد دیگه هیچی فیلم کارتون و اینا زیاد نگاه می کردم انگلیسی واسه همین همیشه .

- حتی در سن پایین هم فیلم و کارتون؟

آره من از 3 سالگی شروع کردم از وقتی برگشتیم کلکسیون فیلم و کارتون جمع کردن از 6 سالگی دقیقا .

- یعنی از امریکا با خودت اورده بودی ؟

نه ،نه،نه اون چیزایی که امریکا دیده بودم ایران دنبالشون می گشتم همه کارتونایی که اون موقع برای دهه 80 بود و اونا که در اومده بود من گشتم دونه ،دونه اونارو پیدا کردم کلکسیون خونه من خیلی .

- پیدا می کردی بچه 6 ،7 ساله چه جوری ؟

خوب تو مغازه .

- بود؟

دقیقا همون موقعی بود که خیلی ویدئو گیر ویدئو کارتون گیرش خیلی کم شده بود مغازه ها مثلا یه دونه کارتون می دیدی دوتا دونه کارتون می دیدی تازه گیرشا برداشته بودن شل کرده بودن من اون موقع می خریدم نه غیر قانونی نه یعنی هر چی بود تو مغازه بود بعد دیگه هیچی کم کم .

- زبون اصلی ؟

زبون اصلی آره دقیقا همون چیزا بود بعد واسه همین هم دیگه از هول و هش چند 8 ،9 سالگی من فکر کنم رفتم کلاس زبان .

- 8 ،9 سالگی ؟

فکر می کنم دقیقا یادم نیست ولی خیلی مرتب نمی رفتم یه ترم می رفتم دیگه نمی رفتم بعد هر وقت هم که من کلاس زبان می رفتم همیشه من بالاتر از اون سطح کلاسه بودم خوب یکسری چیزایی نمی دونستم ولی بیشتر می دونستم .

- در مجموع ؟

در مجموع آره بیشتر می دونستم ولی خوب خیلی چیزا رو به صورت اساسی یاد گرفتم .

- کجا می رفتی کلاس زبان ؟

کلاس زبان جای اصلی که من رفتم سالها می رفتم موسسه پند بود توی ملاصدرا تقاطع ملاصدرا و کردستان اونجا بود من هی یک سال دو سال همین جوری رفتم مثلا چند ماه نرفتم هی اینجوری رفتم نرفتم تا فکر می کنم از دوم راهنمایی بود آهان چون برای اینکه اونجاتعیین سطح می کنن بعد با اینکه من سطحم از اونا بیشتر بود ولی تو یه مقطع خاصی چون من سنم پایین تر از دوم راهنمایی می شه چند سال می شه 12 سال ، 12 سال می شه هول و هوش 12 ،13 سال چون سنم کمتر از اون بود نمی ذاشتن مقطع بالاتر بشینم سر کلاس با اینکه بیشتر می دونستم واسه همین دیگه دوم راهنمایی که رفتم ، رفتم تعیین سطح دادم یه لولی از اونجا دیگه ادامه دادم تا تهش تا ته که نه تا ولی خوب تا یک جایی رفتم که تا یک جایی که تا چندم بود تا آخرای دبیرستان بود حدودا که دیگه از اون به بعد کلاس بالایی ما تا حالا تو اون موسسه تاسیس نشده بود هیچ و قت ،هیچ وقت به حد نصاب نرسیده بود تاریخ که اون موسسه بود که گفته بودن که آره حداقل 5 نفر باید باشی تا اون کلاس تشکیل بشه که اونم به ما گفتن هر وقت گفتن یکی دو نفر از ترمای پیش مونده هر وقت به حد نصاب رسید به شما می گیم .

- به شما می گیم ؟

به شما می گیم آره چون کلاسای بالا ترش هم که رسیده بودن باید 5 نفر باید فکر کنم باید 7 نفر حداقل می بودن در کلاس که ما چون مثلا 4 ،5 نفر بودیم به ما گفتن که آره اگه پول اون دو نفر دیگه رو هم بدین کلاس تشکیل می شه ولی دیگه به اون لول خاص که رسیدیم گفتن که نه 5 نفر به صورت فیزیکی باید حضور داشته باشن که بعدشم دیگه بعد اون یه امتحان چون

اون مقطعی که رفتم فکر کنم تا ce7 من رفتم تا ce7 بود که اون موقع یه امتحانی بود امتحان ce می گرفتن همون دقیقا قبل از اون موقعی بود که IELTS مد بشه خیلی اون موقع IELTS معروف نبود قبل اینکه اون مد بشه امتحان ce از ما گرفتن که فکر می کنم از موسسه ما فقط من و یه نفر دیگه رفتیم یه امتحان دیگه هم بود که امتحان ... همون مقطع پایین تر از اون بود تو تهران فکر کنم کلا 7 نفر فکر می کنم حداقل تا اونجایی که من رفتم دادم چند نفر فکر می کنم حدود دو سه تا پسر بودیم و دو تا دختر که فکر می کنم از همه اونایی که این امتحانو دادن من تو ایران تا اونجایی که می دونم فکر کنم فقط من قبول شدم که cec گرفتم یعنی تو تهرانو حداقل می دونم جای دیگه رو نمی دونم که بعد اونم دیگه ،دیگه فکر می کردم که کلاس زبان رفتن بسه یعنی هیچ موقع بس نیست ولی دیگه دیدم اون چیزای اساسی و بنیادی که لازم دارمو اونا رو دیگه بلدم واسه همین بعدش چیزای دیگه رو البته خوب توی طول این مدت من همیشه تجربیم کسب می کردم یعنی فقط کلاس زبان که نبود من هنوز فیلم و کارتوتاما می دیدم من هنوز خودم انگلیسی این ور و اونور اینترکشن داشتم مثلا با این ور و اونورخوب .

- یعنی چی منظورت از اینترکشن چیه ؟

یعنی مثلا بود با این و اون که انگلیسی صحبت بکنم خوب .

- کی بود؟

مثلا دوستام نه آدمای خارجی و اونجوری یا مثلا پسر داییم که مثلا خوب اون امریکا دنیا آمده مثلا با اون ایمیل می زدیم و اینا یا یه نفر دیگه هم بود باز این طوری یعنی ایمیل می زدیم هی چند نفر بودن که تو کشور انگلیسی زبان دنیا آمده بودن بزرگ شده بودن دیگه اون جور چیزا بود خوب بلاخره اینترنت بود فیلم بود کارتون بود.

- اینترنت که زیاد مال دوران دبیرستانه دیگه بله .

نه ، آره می شه گفت آره قبلش که نه ، آره .

- یعنی با اینترنت هم استفاده می کردی برای زبان چه کار می کردی ؟

آره خوب نه ،نه اینکه حالا خوب استفاده فقط لزوما برای زبان بکنم ها خوب آخه اینترنت انگلیسیه زبانش چیزی بود می خواستم بخونم می خوندم ولی نه اینترنت برای صرفا واسه زبان آموزیم استفاده کردم و هنوزم می کنم چه طوری چون من خیلی لهجه های مختلف خوشم میاد برای اینکه بتونم تشخیص بدم مثلا اون کسی که می بینم لهجش کجاییه اون فرد انگلیسی زبان واسه همین خیلی راجب این جور چیزا دنبالش می گشتم تو اینترنت یا مثلا---- کلمات خوب واسه همین این جور چیزارو من خیلی چک می کردم بعد ،بعد خوب این طور چیزا که هنوزم الان هم ادامه این کارارو می کنم .

- اشاره کردی گفتی که دیگه احساس کردی به جایی رسیدی که دیگه در واقع اون طوری جدی دنبال کلاس زبانت نرفتیو نقطه جایی بود که گفتی که احساس کردی اون مقداری که لازم داری یاد گرفتی .

نه اینکه احساس اون مقدار که اون چیزای بنیادیو و اساسی مثل گرامر.

- آره حالا من اشاره می کنم به لغت لازم چون لغت لازمو گفتی اینو در واقع --- که منظورت از لازم یعنی چی لازم در مورد زبان انگلیسی در ایران به عنوان یه جوون ایرانی لازم یعنی چی ؟

خوب من اون موقع که شروع کردم انگلیسی یاد گرفتن من مثل اون البته من خیلیم چیزم یعنی خیلی خیلیم این فرصتی که برام پیش اومده بود که اون طوری انگلیسیو شروع کنم خیلی قدرشو می دونم یعنی خیلی خوشحالم این فرجه برای من پیش اومد چون واسه همه این طوری نمی شه که خوب ، خوب وقتی که من شروع کردم انگلیسی یاد گرفتن از گرامر که شروع نکردم من حرف زدنو شروع کردم مثل یه بچه ای که تو کشور انگلیسی زبانه شروع کردم یاد گرفتن خوب دقیقا مثل فارسی ، فارسیو تبصرشو می کنی بعد میری مدرسه تازه شروع می کنی گرامر یاد گرفتن اونایی که تو ایرانن یا کشورای غیر انگلیسی زبانن حالا جاهای دیگه رو نمی دونم حالا ایرانا بگیم که می دونم کلاس زبان می رن شروع می کنن از گرامر ،گرامر درس می دن کلمه یاد میدن جمله سازی یاد میدن کم کم میری بالا خوب خوب منم که همین طور می رفتم جلو خوب اولاش خیلی مکالمه خوب درسته اولش خیلی که مثلا دایره لغاتو اون چیزایی که بچه می دونه و مثلا شروع می کنه که خیلی زیاد نیست که بتونه مکالمه اون جور یاد بگیره باید به حدی برسه که تا بتونه مکالمه رو شروع کنه درسته ؟

- درسته .

ولی خوب من هم زمان مکالمم خوب بود ادامه میدادم هی بهتر می کردم همون طور که گرامرما بهتر می کردم اینی که می گم به یه حدی رسیدم که به نظرم کافی بود خوب آدم که تا آخر عمرش نمی تونه کلاس زبان بره تحصیلات آکادمیک داشته باشه درسته ؟

- درسته .

واسه همین .

- دوست دارم بدونم منظورت از اون مقدار که لازم بود اون حدی که کافی بود منظورت چیه ؟

اون حدی که کافی بود به نظر من از نظر گرامر خوب یکسری چیزایی هست که باید بلد باشی در حدی که بتونی گلیم خودتا از آب بیرون بکشی صحبت بکنی منظورتا کاملا برسونی بفهمی در هر حالتی که هستی بتونی وضعیتو شرح بدی خوب اینارو بخوای درست توضیح بدی باید گرامر بلد باشی درسته ؟حتی اونا رو باید بلد باشی با اینکه مثلا خیلی جاها می بینی که

اون انگلیسی زبانا خیلی وقتا از اونا استفاده نمی کنن و خیلی غلط غولوط صحبت می کنن خوب ،خوب اون چیزای که توی محاوره می گن تو فارسیم اونا هست ما که مطابق گرامر صحبت نمی کنیم همیشه ولی خوب آدم باید بدونه اونارو اون ساختار زبانیو باید بدونه خوب بعد به حدی رسیدم که فکر کردم یعنی به کافی اونارو بلدم یعنی حالا باید تمرین کنم و چون زبان به نظر من اون جور نیست که آدم بره کلاس زبان چیزیه که آدم باید با تجربه در طول زمان به دست بیاره می دونی چی می گم واسه همینم خیلی وقتا که خیلیا می بینم مثلا سطح زبانشون خیلی بالا نیست خوب می بینم که می خوان کلاسای فشرده برن مثلا دو سال بعد می خوان برن فلان جا می گه که من میرم 6 ماه فشرده یاد می گیرم به نظر من خیلی ، خیلی خیلی این راه و دوست ندارم چون که به نظر من آدم باید یه مدتی یکسری چیزارو با تجربه به دست بیاره به یه حدی برسه بعد کلاس فشرده بره که اونا رو بفهمه چون کسی که بلد نباشه تا یه حد خاصی بره کلاسای فشرده به نظر من خیلی چیزارو طوطی وار یاد می گیره نمی فهمه و یادش میره

- دوباره بر می گردم سوال قبلیم گفتی لازم و کافی گفتی که در اون حدی که گلیمما از آب بیرون بکشم اون گلیمت و اون آب چی بود در ایران چه چیز چه احتیاجی به زبان انگلیسی داشتی ؟

خوب آخه من خودم انگلیسیو دوست داشتم یعنی به عنوان یه چیز لازم اولش که آدم بچه هست که نمی فهمه لازم داره خوب واسه همین دوست داشتم در واقع نمی شه هم گفت که من چویسی داشتم که انتخاب کنم می خوام انگلیسی یاد بگیرم یا نگیرم خوب واسه همین من انگلیسیو یاد گرفتم واسه اینکه دوست داشتم واقعا علاقه داشتم به عنوان چیز لازم بهش نگاه نمی کردم که بعدها فهمیدم که خیلیم لازمه و آدمم دوست داشته باشه یاد بگیره خیلی ،خیلی ،خیلی .

- چه موقع فهمیدی که خیلی لازمه ؟

خوب همون موقع که بزرگتر شدم یه زمان خاصی نبود خیلی که بزرگتر شدم به این فکر کردم که خوب یک روزی می خوام برم خارج .

- خوب الان این نکته جالبیه گفتی برای رفتن به خارج خوب این یکی از مثالاییه که می شه گفت زبان یاد می گیرم واسه اینکه برم خارج دیگه چه کاربردی برات داشته یا فکر می کنی موقعی که زبان می خوندی در اون سن بالاتری که خودت احساس می کردی که می دونی چرا زبان می خونی چه کاربردای دیگه ای داشت ؟

اولا یه چیزایی هستش من اینو فکر کنم یه دو سال پیش اینو فهمیدم آدم زبان که یاد می گیره فهمش میره بالا خوب یک زبانی که آدم بلد باشه در یه حدی زبانونای دیگه رو یاد بگیره خیلی واسش آسونتره خیلی واسش آسونتره حالا من بزنم تو خاکی اینجا چون من دو سال ، دو سال پیش نه یه چیزی هول و هوش 3 تا 4 سال پیش من شروع کردم فرانسه یاد گرفتن چون اولش می خواستم برم فرانسه چون انگلیسی تا یه حدی بلد بودم فرانسه رو خیلی سریعتر از کسای دیگه یاد گرفتم خوب به نظرم آسون

بود البته به اون لول چیز نرسیدم لول بالایی نرسیدم چون ادامه ندادم چون قرار شد بیام انگلیس خوب واسه همین دیگه ادامه ندادم الانم یادم رفته خیلی از چیزاشا ولی خوب می گم چون انگلیسی می دونستم تا یه حدی خیلی سریعتر از دیگران یاد گرفتم چون فرانسه یاد گرفتم حالا بگیم عربیا از کی ما شروع کردیم یاد گرفتن تو مدرسه خوب از راهنمایی درسته خوب خیلی چیزارو می گن آدم اونقدر تکرار می کنه یه چیزایی یادش می مونه خوب ولی آدم نمی تونه یه جمله عربی خیلیا هستن یه جمله عربی نمی تونن بگن بعد این همه سال درس متون اسلامی دانشگاه بود که من در واقع تابستون قبل این که بیام گرفتم به عنوان اینکه آخرین واحدم پاسشه بره فارغ التحصیل شم چیزی که واسم جالب بود اینکه اصلا یه جور شد که از عربی خوشم اومد برای اینکه دیدم ساختارش خیلی شبیه فرانسه هست خوب همین باعث شد بهتر بفهمم عربیا راحت تر یاد بگیرم واسه همین می گم که هر چی آدم.

- یعنی یه جورایی در واقع --- --- می کنی از یک زبان به زبان دیگه ؟

از یه زبان دیگه واسه همین آدم هر چی بیشتر زبان بلد باشه به نظر من فهمشم میره بالا مثلا در مورد چه جوری بگم مثلا حالا حتی باعث می شه مثلا دو سه تا زبان اطلاعات داشته باشی حتی در این حد که اگه یک کلمه زبان دیگه بشنوی می تونی ریشه اون کلمه رو حدس بزنی مثلا چی شده چه جوری اون کلمه ساخته شده می دونی چی می گم حالا نمی تونم الان مثال بزنم چون چیزی یادم نمی یاد مثال بزنم ولی این طوری هم بوده که .

- ولی این چیزایی که می گی اشاره به کل زبانا ست درسته ؟

آره درسته .

- برگردیم سراغ زبان انگلیسی .

زبان انگلیسی خوب یه زبان بین المللیه .

- زبان بین المللیه .

زبان بین المللیه و یه جوریه که آدم سرو کار داره باهاش بلاخره.

- بلاخره سر و کار داره یعنی نسبت به زبانای دیگه بیشتره .

نسبت به زبانای دیگه بیشتره .

- خوب خیلیم منطقیه تو ایران چه استفاده هایی از زبان انگلیسی می کردی تنها اشاره ای که کردی برای خارج شدن از کشور؟

خوب اینترنت خوب بلاخره آدم یکسری مقاله هایی یکسری چیزهایی که می بینه بلاخره تا یه حدی باید بلد باشه که بتونه اونارو بخونه درسته خوب من کتابای انگلیسیم می خوندم از بچگی خوب اونارو بخونی خود به خود دانشت میره بالا نسبت به اون زبان درسته خوب من هنوز فیلم و کارتون می دیدم همونا باعث شد که هم انگلیسی یاد بگیرم بعد هی به مرور زمان بهتر می شد بیشتر می فهمیدم خوب چون مکالمه فرق داره با اون چیزایی که یاد می گیره آدم ، آدم یکسری چیزایی که یاد می گیره یکسری مکالمه ها که تو کلاسا یاد میدن به آدم اون مدلی حرف زدن که یاد میدن به آدم خیلی وقتا می بینی که اصلا مردم عادی اون طوری حرف نمی زنن خوب یعنی کتابی حرف نمی زنن واسه همین وقتی که با یک انگلیسی زبان روبرو می شی اون باهات اون جوری حرف بزنه آدم اصلا نمی فهمه می دونی واسه همینه می گم یکسری چیزارا با تجربه به دست بیاره واسه همین هم تحصیلات آکادمیکا داشته باشه هم کلاس زبان بره یاد بگیره هم اون استایل محاوره ایشم بلد باشه .

- به نظر خودت فرق تو با بچه هایی که آموزشگاه زبان نرفته بودن پرسیدم فرق شما که 3 ،4 سالگی امریکا بودی یا برگشتی چندین سال آموزشگاه زبان رفتی مسلما تو مدرسه بچه هایی بودن سر کلاستون که زبانتون که آموزشگاه نرفته بودن 3 ،4 سالگی امریکا نرفته بودن.

درسته 99 درصدشون همین طور بودن .

- خوب فرق احساس می کنی به قول انگلیسیا --- یا مثلا --- --- که داشتی نسبت به اونا چی بود ؟

خوب این که گفتی تقریبا 99 درصد اون --- کلاسی که می رفته تقریبا 99 درصد اون بچه ها این طوری نبودن حالا --- بهت می گم چرا چون من چویسی نداشتم که بخوام انگلیسی یاد بگیرم یا نه خوب ولی خوب خوشحالم که یعنی این تو این راه افتادم درسته فرقش اینه که خیلی از بچه هایی که توی ایرانن می خوان برن کلاس زبان چون بچه اند هنوز فهمشون در اون حد نیستش که بفهممن به دردشون می خوره خیلیا پدرمادرا زور می کنن برن کلاس بعد میرن بعد مثل درس به چشم درس می بینن اونا به چیزی که مجبورن یاد بگیرن خوب و وقتی که مثلا اون دو ساعت در هفته 4 ساعت در هفته میرن سر کلاس زبان تموم می شه میان خونه حالا یه تمرینی هم حل می کنن خیلیاشون ، خیلیا نمی گم همه خیلیاشون هستن که میزارنش کنار تا جلسه بعد خوب واسه همینم یعنی خیلیاشون پتانسیل بالایی دارن خوب ولی چون علاقه ندارن خیلی پیشرفت خیلی طول می کشه تا پیشرفت کنن.

- یعنی یاد گیری زبان مجبورشون می کنه ؟

درسته بعد که بزرگ می شن بعد اون موقع هست که می گن اه مثلا اگه من از 10 سالگی شروع کرده بودم زبان خونده بودم خیلی بهتر از اینا بودم و می دونی وقتی که تو اون وضعیت --- می افتن که می بینن که زبان لازم دارم می گن که ای کاش این طوری بود ای کاش اون طوری بود.

- بچه هایی که از ایران خارج نشن واسه درس خوندن کجا این احساسو پیدا می کنن کجا در واقع نیاز زبان انگلیسی مواجه می شن ؟

اون موقع که خیلیا هستن که توی لیسانس یا فوق لیسانس خوب چیزاییو بگم که خودم تجربه کردم چون تو لیسانس خیلی وقتا ما باید یه تحقیق تحویل می دادیم حالا واسه نمره گرفتن حالا مثلا یه چیزخیلی رایجی واسه همین مجبور بودیم دو سه تا مقاله از اینترنت دونلوود کنیم ترجمه کنیم به فارسی تحویل بدیم به استاد که دو سه نمره بهمون بده خوب همون دو سه تا مقاله خوندنش و ترجمه کردنش اصلا کار راحتی نیست می دونی چی می گم وقت می بره برای همون اونا خیلیاشون می بردن پیش کسایی که انگلیسی یا می دادن ترجمه کنن واسشون خیلیا دیگه هم همین طور یا می دادن مترجم حرفه ای یا می دادن به کسی که انگلیسیش بهتر اونا واسشون ترجمه کنن درسته یا اینکه خیلیا که کار پیدا می کنن رشته های مثلا علوما بگیم خیلی وقتا مجبورن مقاله های خارجیو بخونن و تو تزشون استفاده بکنن یا توی چیزی که باید تحویل بدن اونا مجبورن بشینن بخونن درسته خوب اونا می شینن می خونن می بینن خیلی چیزایی داره که نمی فهمن می دونی خیلی طول می کشه تا اونا بفهمه حتی بفهمه تا ترجمه کنه و ازش استفاده کنه اون موقع هست که می بینن این طوریه حالا اگه اونام که خارجم نخوان برن .

- یعنی بلاخره تویه جایی توی کار سر و کلشون یه جایی ؟

بلاخره هر کسی تو زندگیش یه جایی بلاخره با انگلیسی به انگلیسی احتیاج پیدا می کنه حتی شده دو کلمه .

- در مورد تدریس زبان انگلیسی در ایران نه فقط در مدرسه و آموزشگاه بلکه حضور فیزیکی حالا نمی دونم منظورما متوجه می شی یا نه حضور فیزیکی یا مجازی زبان انگلیسی در ایران نظرت چیه زبان انگلیسیو چه جوری ظهورشا در ایران می بینی کجای جامعه؟

نسبت به قبل بهتر شده اینارو دونه دونه بگم از مدرسه و آموزشگاه شروع کنم .

- در واقع با صفاتی که ازشون استفاده می کنی من بهشون گیر میدما.

خوب اونایی که گیر بدی بعد اصلاح می کنم تو مدرسه که تا قبل راهنمایی تا قبل دوم راهنمایی درسی به نام زبان انگلیسی نداریم الانو نمی دونم اون موقعی که من دبستان و راهنمایی می رفتم دوم راهنمایی تازه شروع می کنن از الفبای زبان یعنی کسی که 12 ، 13 سالشه تازه شروع می کنه که خیلیا هستن تا اون موقع خودشون کلاس زبان رفتن الان مخصوصا خیلی بهتر شده پدر مادرا بچه ها را از دبستان اون موقع چون خیلی زبان آموزی آسونه خوب یاد گرفتن زبان خیلی آسونه تا سن 12 سالگی حتی جوریه که لهجشونم می تونن درست کنن راحت خوب اون سیستمی که درس میدن تو مدرسه ها می گم من شاید تو این همه استاد و معلمی که داشتم خوب استادا خوب می دونستن شاید رشتشونم زبان بوده درست ولی دانشی که داشتن دانش

کتابی بوده چیزی که خودشون تو کلاس زبان یا دانشگاه یاد گرفتن از چیزای خارج از اون چیزای زیادی نمی دونستن می دونی مثلا منظورم چیه مثلا منظورم اینه که کلاس زبان خیلی وقتا .

- محدوده .

محدوده خیلی اصطلاحارو چون اصطلاح خیلی مهمه اسلنگ و ---- و اینا خیلی مهمه توی زبان آموزی چون خیلی مردم انگلیسی زبان ازش استفاده می کنن خیلی چیزا را نمی دونن خوب بنابراین اونام نمی تونن منتقل کنن به اون بچه هایی که دارن یاد می دن بهشون اینو خوب و یه چیز دیگه هم خیلی واسه من مهمه شاید من خیلی ،خیلی گیر می دادم خوب یه چیزی که خیلی واسه من مهمه این که خیلی به نظر من معلم زبان اصولا باید کسی باشه که خارج رفته باشه حداقل یکی دو سال می دونی یا --- باشه خوب چون معلمای زیادی دیدم معلمایی دیدم که سالها امریکا یا استرالیا یا انگلیس بودن خیلی یعنی فرقشون با کسایی که نبودن اینجاها خیلیه چون اونا هر چی فکرشون میاد یه چیزی دارن درس میدن انواع و اقسام چیزایی که خیلی هم بی ربط باشه یاد میدن میدونی چون کسی که بخواد یاد بگیره یاد می گیره اونارو می تونه از تجربیات اونا استفاده بکنه می دونی واسه همینه که می گم تجربی چیزی که آدم تجربی یاد بگیره خیلی اهمیت داره حالا این مثالی که باید بزنم یک معلم زبانی داشتیم ما راهنمایی خوب یه پسر جوونی هم بود خوب یه دفعه که داشتیم یاد می گرفتیم مثلا داشت کلمه مدادا به ما یاد می داد خوب اینم بگم که اون ، اون اصلا رشتش زبان نبود اون طرف مثلا یه پسر 20 ،24، 25 ساله ای بود اصلا زبان نبود رشتش خوب .

- آخرین سوالی که ازت پرسیدم این بود که میزان کافی در یادگیری زبان در ایران چیه ؟

آره همین فکر کنم همین بود میزان کافی به نظر من اینه که برای کسی که انگلیسی زبان دومشه شما مگر اینکه شرایط خاصی پیش بیاد که اون شخص فرصت اینا داشته باشه که از وقتی که بچه هست تا وقتی که مثلا بگیم 9 ،10 سالگی زبان آموزی خیلی آسونه و می تونه یاد بگیره غیر از اون موارد خاصی که برای اون شخص پیش میاد انگلیسی می شه زبان دوم چیزی که آدم از سن بالاتر شروع می کنه یاد گرفتن برای همین اونایی که مثلا تو ایران می خوان انگلیسی یاد بگیرن اولش باید ساختار زبانو یاد بگیرن یعنی چی گرامر خودمون گرامرشا باید یاد بگیرن جمله ساختن اینکه در چه شرایطی چی به کار میره اینارا یاد بگیرن هر چند هم که ممکنه در آینده ازش استفاده نکنن از خیلی چیزای اون خوب ولی به نظر من آدم یه دانشی داشته باشه از اونا باید اونا داشته باشه برای کسی که انگلیسی زبان دومشه اون خیلی مهم تره چون برای کسایی که به طور طبیعی از بچگی انگلیسی یاد می گیرن اول حرف زدنا یاد می گیرن مثل فارسی بعد میرن مدرسه گرامر یاد می گیرن اینا اون مدلی که آدم حرف میزنه خیلی فرق داره محاوره ای خیلی فرق می کنه با زبان کتابی آکادمیک به قول تو خیلی فرق داره واسه همین به نظر من کسی که انگلیسی زبان دومشه اول به نظر من باید سالها گرامرا یاد بگیره کاملا تسلط داشته به گرامر در همون حین در همون حال محاوره هم یاد بگیره چون مقایسه بکنه خیلی فرق می کنه درسته اصلا یه چیز دیگست مثل همین زبان فارسی

خودمون کافی که می گم یعنی آدم تسلط کامل داشته باشه نسبت به گرامر و چیزایی که به صورت یعنی آکادمیک که شخص دیگه ای باید بهش یاد بده به یه حدی به یه مرحله ای که میرسیم اون موقع هست که آدم خودش می تونه بره دنبال زبان و چیزای بیشتری یاد بگیره ولی اگه به اون حد نرسه مثلا بلنگه تویه جاهایی اون موقع یاد گیریشم اشکال پیش میاد خیلی کند می شه مگر اینکه خیلی آدمی باشه که واقعا دنبالش بره خیلی هم هوشش زیاد باشه .

- پس قبول داری که یکسری بیسیکها که حالا به نظر خودت برای ..... می شه همون گرامر و اینا اون حد کافیه در محیطی مثل ایران ؟

کافیه آخه خوب آخه بستگی داره هر کسی که کلاس انگلیسی میره تا چه حدی بره می دونی چی می گم چون خیلیا هستن که مثلا ،مثلا میرن کلاس زبان از ترم یک شروع نمی کنن مثلا 12 ،13 سالشونه میرن یه امتحانی میدن امتحان تعیین سطح میدن میرن تو یه مقطعی می شینن خوب خیلی چیزا هست که .

- آموزشگاه زبان باید برن بچه ها ؟

آموزشگاه زبان باید برن اصولا خوب.

- برای چی مدرسه نمی خونن مگه مدرسه کافی نیست ؟

خوب برای اینکه آموزشگاه برای اینکه مدرسه الانو نمی دونم چه جوریه ولی اون موقع که من درس می خوندم انگلیسو از دوم راهنمایی شروع می کردن A,B,C رو تازه از اون موقع یاد می دادن به بچه ها و معمولا کسایی که کلاس انگلیسی می خوان برن همیشه از دبستان شروع می کنن دبستان الان یه جوری شده از دبستان شروع می کنن واسه همین وقتی که به دوم راهنمایی میرسن چون به نظر من دوم راهنمایی تازه شروع کنن انگلیسی یاد بگیرن خیلی دیره می دونی چی می گیم دیر واسه این که چیز کنن می تونن زودتر شروع کنن اینا چون به نظر من اون موقعی که بچه ها 8 ،9 سالشونه خیلی راحتتر یاد می گیرن.

- چه جوری اینا تجربه می کنی ؟

خوب به خاطر سیستم آموزشی ایرانه .

- چه طوره سیستم آموزشیشون ؟

خوب همین تو برنامه درسیشون نیست این که بخوان زبانو زودتر شروع کنن چیزایی که فکر می کنم اینه که اولویتای دیگه ای دارن یعنی درسای دیگرو زودتر شروع کنن برای اینکه به نظر من یه جوری بشه که بگنجونن انگلیسیو از همون ابتدایی

خیلی خوب می شه البته حالا با اینکه این مشکل وجود داره ولی باز خانواده ها بچه هاشونا از 8،9 سالگی می فرستن کلاس زبان .

- همه خانواده ها ؟

نه همه خونواده ها نه ولی خوب .

- کیا می فرستن ؟

خوب خونواده هایی که خوب شاید سطح شاید این جوری بشه گفت که سطح اجتماعیشون بالاتر باشه مشکل مادی نداشته باشن شاید نمی دونم این حرف درستی باشه یا نه خونواده هایی که روشنفکرتر باشن نسبت به بقیه خوب .

- انگلیسی مساوی با روشنفکری در اصل ؟

نه مساوی با اون نیست نه از این نظر واسه همین گفتم که شاید حرف خوبی نباشه از اون نظر می گم روشنفکر که دید طرف وسیع تره خوب به اینم فکر می کنه از اون موقعی که ممکنه بچش جوری بشه که بخواد بره خارج یا هر چی یعنی این فکر به نظرش میرسه که بچه به انگلیسی نیاز خواهد داشت که ممکنه خارج بره ولی خوب خانواده هایی که این جوری نباشن ممکنه اینجوری فکر کنن که واسه همیشه ایران می مونن و کار پیدا می کنن یا هر چی که باز.

- چرا یه خانواده ای باید فکر کنه که بچش بره خارج ؟

واسه تحصیل علم یعنی.

- مگه تو کشور خودمون تحصیل علم وجود نداره ؟

تحصیل علم چرا ولی آدم باید بره دنیا رو ببینه به نظر من می دونی همه جارو بره ببینه .

- برای دیدن دنیا زبان لازمه ؟

بله صددرصد نمی گم که بذارن برن از ایران دیگه هیچ وقت برنگردن برن همه جارو ببینن بعد خواستن برگردن ایران خواستن برنگردن .

- خوب نکته جالبیه که حالا می گی که دیدن جهان لازمش زبانه چرا سیستم آموزشیمون زبانو نمی یاره جلوتر که خوب بشه یعنی مشکل سیستم آموزشیمون الان به نظر تو اینه که دیر شروع می شه دیگه ؟

دیر شروع می شه مشکلای دیگشم اینه که سطح زبان که درس میدن راستی نمی دونم من اینایی که می گما نسبت به اون چیزی که خودم تجربه کردم از خودم می گم می دونی به نظرم سطح زبانی که درس میدن توی راهنمایی و دبیرستان خیلی

بالا نبوده دبیرستان خوب بهتر بود ولی خیلی بالا نبود میدونی چی می گم آخه مشکل اینجاست که بچه هایی که میرن مدرسه میرن راهنمایی میرن دبیرستان هیچ از نظر زبانی یک دست نیستند اصولا می دونی هیچ کدوم یکدست نیستند واسه همین نمی شه واقعا یعنی واسه یکی سخته واسه یکی خیلی هم آسونه می دونی براش یه جورایی ممکنه تمرین بشه می دونی چی می گم .

- برای اونی که ساده هست .

برای اونی که ساده هست تمرین می شه واسش خوب مگر اینکه یه کاری بکنه که مثلا یعنی هر چی زودتر شروع کنن انگلیسو درس بدن تو مدرسه تو برنامه درسی بگنجونن بچه ها زودتر یکدست می شن می دونی چی می گم اون وقت می تونن خیلی سطح بالاتری درس بدن برای زمانی که مثلا آدم میرسه به 20 سالگی یا بگیم 18 سالگی وارد دانشگاه میشه یه اطلاعات خوبی داره از انگلیسی اون طوری نباشه که خیلیا تابستون واسشون 16 ،17 سالشونه تابستون 3 ماه برن زبان بعد مثلا بگن که خوب نمی دونم امسال مثلا کنکور دارم یا هر چی وقت ندارم این کارو بکنم میدونی به چشم خوابی نگاش نکنن چون خیلیا این طوری می کنن یا مثلا یه ترم کلاس زبان نمیرن یادشون میره می دونی نمی تونن دوتا جمله رو حرف بزنن می گن یادم رفته اون اینجوری شده استفاده می دونی استفاده نمی کنن یعنی زبان واسشون فقط همون کلاس زبان امتحان مشقایی که می نویسن تموم شد رفت می دونی این به نظر من چیز خوبی نیست اگه بتونن یه جور تو برنامه روزمرشون بگنجونن و واسشون زور نباشه چون خیلیا هم که کلاس زبان میرن به چشم یه چیز اضافی بهش نگاه می کنن مثل درس که می خونی تو مدرسه می گی وای اینا باید بخونم امتحانشا بدم به اون چشم بهش نگاه نکنن می دونی اگر واسه همین می گم که اگر زودتر شروع کنن از سن پایین تر شروع کنن .

- آدما خوب با هم متفاوتن خوب اگر کاربردی براش نداشته باشه واسه چی به زور ؟

خوب چرا به زور بهش یاد بدن؟

- همه از کشور خارج می شن همه میرن ؟

نه ، نه ،نه خوب این نیست که آدم خارج بره زبان احتیاج داشته باشه اون موقع هم اون دفعه هم بهت گفتم توی اینترنت تلویزیون فیلم کتاب مقاله های علمی چون انگلیسی الان زبان بین المللیه بلاخره آدم سرو کار باش پیدا می کنه چه از رو چه خوندن مثلا یه چه میدونم یه پاکت آبمیوه مثلا رو اون انگلیسی نوشته از یه چیز ساده شروع کنی بلاخره هر کی سرو کارش باهاش می افته می دونی فقط خارج شدن از کشور نیست واسه همین اگر از سن زودتر شروع کنن خود به خود همه تا یه جایی تایه سنی که میرسن تا یه جایی بلدن اینو میدونی که بعدش دیگه راحت تره واسشون می دونی .

- بابک جان فکر می کنم بس باشه چیز دیگه ای اگه مونده چیز دیگه ای می خوای اضافه کنی ، اضافه کن که به نظرت پیشنهادی داری حرفی با مردم داری تو البته من کوچکتر از اونیم که .

نه هر چی بود من گفتم تقریبا چیزی چیز خاصی به فکرم چیز خاصی به فکرم نمی رسه فقط اینکه به نظر من معلم زبانایی که تو مدارس شروع به تدریس می کنن باید یه ذره بیشتر فیلتر کنن خوب سخت گیر تر باشن که نتیجه بهتری بده می دونی چون به نظر من آموزشگاه هایی که زبان میدن سطحش خیلی بهتره معلماشون خیلی بهتره تا معلمای مدرسه .

- مرسی دستت درد نکنه انشاءالله نتیجشو بهت یه جوری نشونت میدم.

Damoon (Southampton)

- نوشتنی نمی گم لفظی می گم که هر چیزی از جناب عالی استفاده کنم در متن تز --- خواهد بود و قبل از اینکه مطلبی از شما نوشته بشه در متن تز حتما خودت می بینی و با تایید خودت استفاده می کنم .

بسیار عالی .

- بسیار عالی خودتا معرفی کن .

من امیر مسعود رحمانی هستم دانشجوی فوق لیسانس مهندسی عمران دانشگاه ساتمپتن انگلیس .

- چند سالته ؟

من 25 سالمه .

- 25 سال یه مقدار در مورد تز من امیر می دونه یک راست می ریم سراغ موضوع صحبتمون که در واقع پیرامون زبان انگلیسی در ایرانه امیر ایران دبیرستان و راهنمایی رفتی درسته ؟

بله .

- بعد زبان آموزیو حالا چه در دبیرستان و مدرسه چه غیره چه زمانی شروع کردی چه سنی کجا ؟

من فکر می کنم اولین برخوردی که با زبان داشتم کلاس اول بودش که کلاس اول دبستان که یک موسسه ای بود به نام فکر کنم موسسه پند تو تهران که اون موقع برنامه هاش با برنامه های مدرسه خیلی هماهنگ بود و من اولین برخوردی که به طور رسمی با زبان انگلیسی داشتم اونجا بود که با همین "هلو هوآریو" معمولی شروع شدش و بعدم الفبا بود .

- در واقع کار مدرسه نبود ؟

کار مدرسه نبودش کار مدرسه اولین برخوردمون فلواقع از دوم راهنمایی بود که کتابای .

- چند سالت بود اون کلاس پنجم می شه چند سالتون ؟

می شه مثلا 12 سالگی .

- یا کمتر 10 سالگی 11 بعد قبل از اون هیچ زبان انگلیسیو برخورد نداشتی دوران کودکی اصلا برخوردی نداشتی ؟

یعنی قبل از کلاس اول که موسسه پند می رفتیم ؟

- آره .

نه اگرم بود شاید خیلی در حد شعرای انگلیسی که تو مهد کودک بود اون بیشتر حالت حفظی داشتش اصلا چیز فهمی که آقا متوجه بشم یه زبان دیگست نه .

- خوب چند سال زبان خوندی ؟

به طور از همون کلاس اول اگر بخوای در نظر بگیری می شه اولا 5و3 ، 8و4 ،12و4 شاید بشه هول و هوش 16 ،17 سال بشه گفت دقیقا من دوره زبان خوندنم از همون کلاس اول بود تا موقعی که می خواستم بیام دانشگاه اپلای بکنم برای دانشگاه و امتحان tofel بدم .

- منظورت از کلاس اول یعنی کلاس .

اول دبستان .

- اول دبستان آموزشگاه ؟

آموزشگاه دیگه از اونجا اگر بخوایم حساب بکنیم می شه تقریبا هول و هوش 15 ،16 سالی که تا قبل از اینکه امتحان tofel بدم و بیام دانشگاه .

- انگلیسیت خوبه ؟

در هر خودم احساس می کنم که خوبه چون لنگ نموندم جایی حالا نمی دونم تعریف خوب بودن از انگلیسی چیه هستش ولی لنگ نموندم .

- تعریف خودت هست که انگلیسی خوب چیه .

احساس می کنم که در حدی بلد هستم که بتونم نیازمو رفع بکنم و در حد قابل قبولی هم بتونم در حد آکادمیکم نیازمو برطرف بکنم .

- در واقع پس زبان انگلیسی به در نیازهات می خوره ؟

به درد نیازهام می خوره در رابطه با .

- چه نیازهایی داشتی که حالا از زبان انگلیسی ؟

به هر حال ریفرنسها یک تعداد زیادشون انگلیسین .

- در بحث دانشگاهی ؟

در بحث دانشگاهی شما بخوای به دانشگاه خارج از کشور وارد بشی به زبان احتیاج داری بخوای دوتا مطلب بخونی به زبان احتیاج داری تو بحث کاریم به همین ترتیب هست یعنی دقیقا ارتباط ریفرنس با کار می شه دیگه یعنی شما یکسری کتاب داری که به فارسی شاید نباشه اینها کما اینکه ما داشتیم تو کارمون و یکسری چیزها هستش که به عنوان اصطلاحاته اصلا که شما احتیاج داری یکسری مفاهیم هستش تو همه رشته ها هستش شما نمی تونی بیای اینو ترجمه لغتی بکنی وقتی ترجمه لغتی بکنی از اون حالت مفهومی قضیه خارج می شه نا خود آگاه احتیاج پیدا می کنی بهش .

- خارج از دانشگاه چی نیاز به زبان داری داشتی ؟

خارج از دانشگاه منظورت ؟

- خارج از بحث آکادمیک ؟

فکر کنم مسافرت باشه اگه مسافرت بری پاتا از ایران بخوای بذاری بیرون باید حداقل یه زبان بلد باشی دیگه .

- پاتا از ایران برای غیر بحث آکادمیک که الان ... بیرون گذاشتی قبلا کجا رفتی ؟

مثلا برای گردش اگر بخوای چیز بکنی .

- ... خودت چیه ؟

تو احتیاج داری .

- کجا رفتیم چه کار کردیم .

تو مثلا از دبی حساب بکنی نزدیکترین جا خیلی راحت یعنی هر کسی چیز داره .

- اولین باری که در واقع زبان به دردت خورد یا ... که به دردت می خوره یادته ؟

اولین بار فکر می کنم .

- تو این قضیه .

تو ایتالیا ، تو ایتالیا رفته بودم ایتالیا تو هتل می خواستیم آبجوش بگیریم من ایتالیایی بلد نبودم ولی هم هتلیه انگلیسی بلد بود هم من انگلیسی بلد بودم با اینکه من بچه بودم من فکر می کنم کلاس دوم راهنمایی بودم .

- ولی اونقدر بلد بودی انگلیسی که از طرف آبجوش بگیری ؟

در اون حد بعد اون موقع بودش که آدم می فهمه خوب زبان بلد باشه بهتره یا فرض یادمه مثلا خرید رفته بودیم من می خواستم بگم آقا یک سایز بزرگتر بده اون موقع تازه این قضیه --- اینا مثلا یادمه اون موقع یاد گرفته بودیم دقیقا هم یادمه که چقدر خوشحال بودم که می تونم این مفهومو بهش بگم که .

- خودت بودی ؟

آره .

- پس سفر اولت در واقع ایتالیا بود ولی با انگلیسی کارت راه افتاد؟

انگلیسی تونستم مفهمومو برسونم و بگم لنگ نموندم .

- لنگ نموندی درسته .از لحاظ آکادمیکم همین طوره دیگه یعنی احساس می کنی تسلط داری بر زبان انگلیسی یا کارتو فقط راه می ندازه لنگ نمی مونی؟

احساس می کنم دارم تسلطمو پیدا می کنم یه همچین احساسی دارم یعنی احساس می کنم که کم کم روی چطوری فکر نکنم و انگلیسی مثل حالتی که فارسی ما وقتی فارسی داریم حرف می زنیم فکر نمی کنیم که چی می گیم که همین جوری میاد لغت تو ذهنمون چون دیگه لغت ملکه ذهنمون شده ولی الان احساس می کنم مثلا بعد از یک سال حالا یک سال که نه کمتر از یک سال به اون حالتی دارم می رسم که کم کم فارسی نگم تو ذهنمو انگلیسی ترجمه بکنم یه حالتی بشه که یکسری چیزا واقعا بیاد تو ذهنم فکر می کنم تا اون حد دارم میرسم .

- گفتی که پس دبستان آموزشگاه میرفتی آموزشگاه میرفتی مدرسه هم که اجباری زبان می خوندی دیگه ؟

مدرسه که خوب از راهنمایی داشتش .

- از راهنمایی کدومش بهتر بود ؟

من احساس می کنم که حالا احساس منه چون قبلش موسسه می رفتم مدرسه شاید در حد لغت و یکسری چیزای گرامریش خیلی کم ولی من اون موسسه رو خیلی ترجیح می دادم و احساس می کردم خیلی یه فرمت بهتری داره از نظر آموزش .

- چیش بهتر بود ؟

ببین آخه اولا یکی بحث وقته ما معادل مثلا من حتی از اون موقع که دبستان هم می رفتم ما مثلا 3 روز در هفته می رفتیم کلاس ، کلاس 1 ساعت و نیمه من فکر می کنم تو ایران هفته ای یک جلسه زبان داشتیم یک ... وبا یک ساعت و نیم و با اون تفاوت که بین دانش آموزا بودش از نظر سطح زبان من بلد بودم من اون موقع که کلاس دوم راهنمایی رفتم a,b,c بلد بودم یکسری از بچه ها بودن نمی دونستن a,b,c چیه یعنی چیز داره .

- تفاوت داره .

تفاوت ها خودش باعث می شه که شاید من اون انگیزه ای که داشتم برای یاد گرفتن تو مدرسه دیگه نداشته باشم چون می گفتم اینارو بلدم شاید اون وسطه یه چیزایی اضافه تر بودها ولی من اینقدر آدم چی می گن بی انگیزه می شد که حالا تو اون دوره می گفتیم اونا رو بلدیم دیگه احتیاجی نیست .

- احساست نسبت به این بچه هایی که به قول خودت وقتی رفتی مدرسه همین a,b,c رو بلد بودی یکسری از بچه ها بلد نبودن احساست نسبت به اون بچه ها چی بود یعنی خودت رو موقعیتت رو نسبت به اونا چه جوری میدیدی ؟

من احساس خاصی نداشتم نسبت بهشون که مثلا بگم من برترم خوب من امکانات فراهم بود و یکی بهم گفت که برو من یادمه من اون اولا اصلا حال نمی کردم برم این کلاسه چون باید از مدرسه میومدیم شیفت بعدازظهرو فلان و اینا اصلا خوشم نمی اومد می گفتم چرا فلان و اینا ولی خونواده مثلا این تشخیص رو داده بودن و خوب مهم بودن که منو چیز بکنن .

- پس با انگیزه خودت نمی رفتی آموزشگاه ؟

تو اون سنین نه ولی یادمه تو راهنمایی دیگه با انگیزه خودم رفتم توی راهنمایی هر روز می رفتم کلاس .

- پدر مادرت پس برای چی فرستادنت آموزشگاه اگه خودت دوست نداشتی ؟

خوب به خاطر اینکه اونا این نیازرو احساس کرده بودن اون موقع چون من نمی فهمیدم اصلا بچه کلاس اول دبستانی هنوز فارسیشو نمی تونه بنویسه چه برسه به اینکه بخواد انگلیسی یاد بگیره ولی خوب اونا این احساسو کرده بودن و شاید اگر من به جای اونا بودم از موقعی که کلاس پنجم بودم حتی انگلیسی رو شروع می کردم این حالا به عنوان یه ایده هست یعنی من احساس می کنم اگر زودترم شروع کرده بودم چه بسا بهتر بود ولی از راهنمایی به بعد که موسسه کیش هر روزمی رفتم اینو دیگه با عشق خودم با علاقه ای که داشتم می رفتم .

- کلا نظرت مثبته به اینکه پدر مادرت حالا شاید اجباری اون اولش فرستادنت آموزشگاه وحتی اعتقاد داری که باید زودتر این کارو می کردی ؟

آره اگه زودتر می شد بهتر می شد .

- نظرت در مورد بچه هایی که نمی تونن آموزشگاه برن به هر دلیل چیه ؟

اون دیگه باید سیستم طوری بشه که چیز بکنن اونام برم من احساس می کنم که تو دنیای الان احتیاجه حالا فارغ از این صحبتایی که چرا می خوان زبان چرا ما به زبان خودمون نباشه و چرا علم به زبان خودمون نباشه و چرا ریفرنس به زبان خودمون نباشه و اینها یا چرا ما باید علمی که تولید می کنیم رو به یه زبون دیگه به دنیا بدیم فارغ از همه این صحبتا به نظر من باید باشه مثل ریاضی می مونه شما یک زبان مشترک احتیاج داری حالا این زبان در حال حاضر شده انگلیسی فارغ از همه این صحبتا من احساس می کنم که سیستم باید طوری می بود که اونها هم شروع می کردن حالا شاید دلیل شروع نشدنش این بوده که ما آدم متخصص نداشتیم اونقدر دبیر نداشتیم که نمی دونم از اول دبستان در سطح ایران بیان و یک کتاب به نام زبان انگلیسی یا هر زبان دیگه ای رو شروع بکنن به درس دادن ولی من احساس می کنم که اونام باید شاید با این دیر شروع شدن زبان در آینده برای اونها شاید یکسری آدم باشن که استعدادشون از من بهتر باشه توانایشون از من بیشتر باشه ولی صرف اینکه کسی نبوده بهشون بگه برید زبان بخونید نرفته باشن و ندونن که چه دنیای دیگه ای پیش روشون هست و بابت این قضیه متضرر بشن .

- یه جوری می گید که انگار بزرگترا نیازهای افرادو بهتر از خودشون تشخیص می دونن قبول داری این جمله رو ؟

نمی شه گفت نیاز افراد یک جورایی قبول دارم یک جورایی قبول ندارم یه سنی آره وقتی که من نمی فهمم زبان به دردم می خوره بابام باید بیاد منو ببره کلاسمو این وظیفه به نظر من حالا .

- چه سنی احساس کردی که خودت می دونی که زبان به دردت می خوره ؟

من از همون موقعی که دیگه خودم به بابام می گفتم که از این به بعد می خوام هر روز برم کلاس زبان موسسه کیش با آدمای بزرگم می رفتم کما اینکه من کوچکترین عضو اون کلاس بودم نفر بعدی من حداقل 8 سال از من بزرگتر بود ولی اون موقع دیگه احساس می کردم آره این یه چیزیه که به دردم می خوره این یه چیزیه که به نفعمه این یه چیزیه که داره به دانشم اضافه می کنه .

- فکر می کنی در آینده چه استفاده هایی از زبان بکنی ؟

این دیگه بر می گرده به اینکه آیندم بر چه مبنایی پایه گذاری بشه من ممکنه خیلی راحت الان من یه آفرو کار داشته باشم خوب دیگه می شم اگر بخوام کار بکنم باید انگلیسی حرف بزنم .

- در خارج از کشور؟

در خارج از کشور یه موقع هستش من برمی گردم می خوام ایران کار بکنم تکنولوژیو وارد بکنم یه ارتباطی با یک نفر خارج از کشور برقرار بکنم این می شه باز زبان من که نمی تونم اونو مجبور بکنم فارسی در حالا حاضر ما این قدرتو نداریم که من بگم آقا من فارسی با تو مکالمه می کنم یه موقع هستش من می خوام یه صحبتی با کسی بکنم باز احتیاجه یه موقع می بینی بحث سفره آدم سفر که میره و بازم بحث ریفرنسا یه موقع شما توی کارچیز نیاز داری نیست اینا تو مملکت نمی تونی حالا خودتا محدود بکنی به منابع فارسیت که .

- یه اشاره ای کردی خودت به کسایی که اشاره می کنن یا اعتقاد دارن که زبان انگلیسی ، زبان انگلیسی ، زبان انگلیسیم همچین خوب نیست بعد ولی بیشتر افراد اشاره به این کردی که استفاده ابزاری کردی و کار خودتا راه انداخته نظرت در مورد اون گروه از افراد که در واقع اعتقاد دارن زبان انگلیسی حالا ممکنه زبان فارسی خودمونو یا فرهنگ خودمونو یا هر چیو در واقع تحت تاثیر قرار بده نظرت در مورد اون دسته چیه نظرت در مورد اون طرز فکر چیه ؟

من ایده ای که دارم من می گم خوب شما این پیشنهادو می دی که نباشه یه راه حل جایگزین براش بدین بیان یه سیستمو تعریف بکنین بیاد اینقدر خودتو قدرتمند جلوه بدی که این ادعا رو مطرح بکنی این ادعا ادعای قشنگیه یه ادعای ملیه ممکنه منه ایرانی این ادعا رو داشته باشم هم خون فرانسویم هم این ادعا رو داشته باشه من می گم خوب قبول بیاید خودت این یه سیستم تعریف بکنید یه ساختار تعریف بکنید بعد ادعا بکنید که آقا ما چرا همه چیو به انگلیسی تولید بکنیم چرا ؟

- مثلا چه جایی ؟

مثلا یه سیستمی مثل ژاپن کارشونو دارن می کنن عین این کاری که اینجا می شه اونجام داره می شه ولی اینقدر معلومه به خودشون مطمئنن که اصلا خیالشون هم نیستش اگر زبان انگلیسی هم نباشه اینقدر یعنی می دونن همه چی همه کاری که دنیا دارن می کنن اونجام دارن می کنن ولی واسه خودشون بدون اینکه هیچ ادعایی داشته باشن جایی هم که نیاز دارن اتفا قا میان استفادشونم می کنن از اینوریا ولی یعنی ساختارشونو دارن .

- یعنی احساس می کنی بحث موضع قدرته ؟

یه ذره موضع قدرت سیاسیه من به شخصه احساس می کنم که این بحث سیاسیه یه خاطر اینکه من می گم با زبان خوندن آسمون به زمین نمیاد زمینم به آسمون نمی ره اما می خوای استفاده بکنی خوب برو استفاده بکن حالا چرا بحث قدرتو .

- یه سوالی که من از همه می پرسم خیلی هم سوالیه که دوسش دارم اینه که ایرادی داره اگه همه تو ایران انگلیسیو مسلط باشن حتی در سطح های بالای آکادمیک ؟

من به شخصه توش ایرادی نمی بینم من به شخصه من اگر در اون سطوح همه به زبان انگلیسی مسلط باشن من فکر نمی کنم مشکلی باشه من به شخصه ایرادی درش نمی بینم نمی دونم حالا اگه توموضوع خاصی مد نظرت بگو .

- نه حالا هم می گم نظر خودت به صورت یه سوال کلی برعکسش فکر کنی اگه هیچ کی زبان بلد نباشه ؟

اون به ضرره اونه به ضرر اون تجربه ای داره که مثلا تجربه دوران لیسانس با استادای خودم که انگلیسی بلد بودن من احساس می کنم به شخصه اون ارتباطی که با یکی که انگلیسی بلده رو یا چی می گن اعتمادی که اون شخص نسبت به مراجعش داره رو در حالت غیر از این ندارن و فکر می کنم که حالت دوم خیلی بده من نسبت به حالت اول خوشحال می شم اگه این جوری بشه ولی حالت دوم خیلی بده یعنی احساس می کنم باعث پسرفتمون بشه .

- پسرفت در چه زمینه ای ؟

پسرفت مثلا استادی که ندونه آقا مقاله انگلیسی چطوری مفهوم نسبت به ساختار مقاله نویسی اطلاعی نداشته باشه نسبت به اینکه آقا جدیدترین ریفرنسها چی هستن اطلاعی نداشته باشه نیاد بگه من به شخصه با توجه به اینکه رشته ما هم فنی هستش من همواره ریفرنسهای انگلیسیو ترجیح می دادم به ریفرنسهای فارسی علا رقم اینکه بهترین استادای ایرانی هم ترجمشون کرده بودن ولی اون مفهومو نمیرسونه کتاب همونه عکس همونه شکل همونه ولی متن انگلیسیه خیلی رونتره نمی دونم حالا شاید این احساس من باشه ها ولی وقتی که طرف برعکسشه یعنی هیچی نمی دونه من احساس می کنم یه جای کار می لنگه .

- یه سوال خیلی عمومی تر به نظر تو چرا سیستم آموزشگاهیمون چه سیستم آموزشی مدرسمون چه جوری می تونه بهتر بشه نقاط قوت و ضعفش ؟

من به شخصه احساس می کنم که حالا برعکس سوالتا جواب میدم حالا نقاط قوت و ضعفشو می گم بعد می گم چه جوری می شه بهتر بشه ببین به نظر من یکی از نقاط ضعف اولیش اینه که ما دیر شروع می کنیم من احساس می کنم زمانی که تو فارسیو کامل می تونی بنویسی یعنی از کلاس سوم دبستان به بعد دلیل نداره که انگلیسیو 4 سال بعدش تو دوران راهنمایی شروع بکنی این اولین چیز منه و در عین حال یعنی به شخصه احساس می کنم اگه از اول دبستان هم زمان باشن این دوتا با هم دیگه هیچ فشار خاصی نیادش به آدم خیلی ساده دومین چیزی که احساس می کنم اینه که ما اون تمرکزی که روی آموزش مثلا حتی فارسی به نحوه آموزش داریم از همون کلاس اول روی انگلیسی نداریم یعنی کتابای انگلیسی که توی دوم راهنمایی ما می خونیم یه جوریه انگاری طرف دو دله که اونی که کتابا نوشته دودله که اینی که داره انگلیسی می خونه بلده یا بلد نیست و این بده من همون موقشم یادمه بچه ها یکسری هاشون گمراه می شدن طرفی که هیچی انگلیسی نمی دونه با اون کتاب نمی تونه شروع کنه تارف نداریم با اون کتاب نمی تونه شروع بکنه اشتباه یعنی قشنگ آدما گمراه می کنه تو نمی دونی الفبارو داری یاد می دی لغت داری یاد می دی گرامر داری یاد می دی باید یه ساختاری داشته باشه من فکر می کنم کتابای ما ساختار نداره یه مشکل دیگه هم هستش بحث خود معلما ما معلمامون احساس نمی کنم آموزش دیده آموزش زبان باشن یکسری آدمایین که زبان انگلیسی بلدن حالا می خوان همون زبان انگلیسیو که دولا پهنا بلدن و ناقصو اصلا نمی دونن اصل ساختار چیه بیان

حالا به یکسری دیگه که حالا اولین برخوردشون با زبانه یاد بدن این بده می دونی یکسری اصلا ممکنه آدمو زده بکنه از زبان حالا ما کاری نداریم که باشه نباشه

زبان فرض کن به عنوان یه کورس می خواد ارائه بشه این کورس باید درست ارائه بشه باید یه ساختارشوداشته باشی یه بحث امکاناتیه که در مورد آموزش زبان هستش و اینکه چه طوری این ساختارو شکل بده که آقا ما یه مملکتی داریم که نمی تونیم خوب همه جاش یکسری از مدرسه ها لنگ امکانات اصلیشونن حالا ورداریم مثلا ضبط سی دی دار بگیریم که اینا مثلا زبانو مثلا حالا یا با نوار یا با سی دی بشنون ندارن نمی تونن طرف اصلا نمی دونه این چی هست یعنی من احساس می کنم که اون چیزی که نیاز هست درست باید بیاد شناخته بشه سیستم از اول تعریف بشه بر مبنای روشی که باساختار آموزشی و امکانات آموزشی که تو ایران هستش تطابق داده بشه بعد بیان بگن آقا این مطالب رو یاد بدید من فکر می کنم این خیلی چیز داشته باشه نقطه های مثبتشم من فکر می کنم حالا با همون سیستم که ما زبان خوندیم اگه فکر کنیم من احساس می کنم روی لغت در ایران خوب کار می شه یعنی حداقل بچه ای که یک ذره بیس زبانی داره موقعی که میاد حالا همین زبانی که توی کتابا تا ته پیش دانشگاهی می خونه حداقل لغت بلده یعنی از این جهت احساس می کنم آدمی که یک ذره خودشم بیس داره اینهارم می خونه حداقل پس فردا که میاد خارج می تونه یه تاکسی بگیره می تونه بگه این چنده مثلا اینجا می خوام برم نمی تونه حالا ورداره بحث علمی نمی دونم راجب چه می دونم فلان پدیده بکنه یا نمی تونه پیپر بنویسه ولی می تونه حداقل اینه که لال نمی مونه می دونی از نظر لغت به نظرمن خوبه از نظر گرامر یه گریزایی زدن ولی من نمی دونم چرا اینارو ناقصه چرا کامل نیومدن بگن این ساختار زبان این اینجوری،این اینجوری فعل فلان خیلی احساس می کنم پراکنده حرف زدن برای اینکه از اون ور تو کنکور تستایی که می دن معلومه که انتظار دارن که تو کامل شرطی را بلد باشی در حالی که تو کتابا نگفتن .

- فکر می کنی برای چی اینجوریه یا اشاره می کنی به محکم بودن ساختار کتابیشون و درسیشون برای چی ؟

به خاطر اینکه طراح کتاب دو دل بوده من احساس می کنم که طراح کتاب دو دل بوده یعنی نمی دونسته که مخاطبش کیه نمی دونسته که این مخاطب آدمیه که از 7 سالگی کلاس زبان رفته یا آدمیه که چمی دونم اصلا نمی دونه انگلیسی چیه من احساس می کنم این جوری باشه .

- درسته یکی از داشتم توی یکی از اخبار می خوندم که یکی از مسئولین هیئت تالیف آموزش و پرورش گفته که یکی از دلایلش مخالفتش با شروع زبان انگلیسی در دبستان اینه که وقتی بچه های ما هنوز می خوان زبان فارسیو یاد بگیرن و در واقع اون مسائل فرهنگی زبان فارسی درشون ریشه پیدا بکنه نمی شه زبان انگلیسیو آورد چون که در واقع دچار مباحث تکراری در واقع کلیشه ای میشه هویت بحث هویت و حالا اینکه اشاره کردید به مسائل ملی و این طور حرفا نظرت چیه به نظرت این حرف درسته ؟

نه احساس نمی کنم به شخصه اون آموزش زبانی که تو 5 سال مثلا از اول دبستان تا پنجم دبستان می خواد صورت بگیره اونجوری بخواد در هویت و اعضای ملیو فلان و اینها تاثیر بذاره من احساس می کنم بچه اصلا وارد این قضایا نمی شه بچه ای که داره می خواد هفته ای 3 تا دو ساعت انگلیسی کار بکنه ماکسیمم می شه 6 ساعت ، 6ساعت در هفته این آدم می خواد انگلیسی یاد کار بکنه کجای هویتش می گیره در حالی که در تمام بقیه این زمان داره فارسی حرف می زنه تو این جامعه همه چیش فارسیه تلویزیونشو فارسی می بینه شاید تاثیری که فیلم خارجی تلویزیون روش میزاره بیشتر از اون باشه من به شخصه

احساس نمی کنم که از نظر بحث هویت و فلان و اینها ما هویتمون شکل گرفته هست من احساس می کنم ما ، مایی که داریم تمام مدت فارسی حرف می زنیم چیز 6 ساعت انگلیسی رو هویت و این بحثا تاثیری نمیزاره به شرط اینکه .

- تلویزیون فیلمای خارجی زبان انگلیسی میزاره؟

نه منظورم اینه که اون محیطی که از خارج داره نشون میده منظورم محیط منظورم بحث زبانیش نیستش اون محیط خارج یک سریال خارجی نشون می ده خوب بلاخره این داره خارجا می بینه دیگه شاید تاثیر بیشتر از این باشه که بخواد زبان انگلیسی نمی دونم هویت این بچه مثلا تاثیر بذاره.

- فرق اون فیلمی که در واقع اون تلویزیون میزاره یا سریالی که می گی از محیط خارج نشون میده با اون فیلمی که مثلا سریالی که به زبون اصلی باشه فرقش چیه ؟

خوب اون داره یه فرهنگ دیگه رو نشون میده یک فرهنگ دیگه ای رو داره نشون می ده فقط فرقش اینه که داره فارسی ترجمه می کنه به بچه میگه می دونی .

- چرا ترجمه می کنیم چرا بچه ها خودشون زبان بلد نباشن برن زبان اصلی نگاه کنن ؟

خوب اون دیگه می شه صحبت اینکه ما تصمیم گیرنده نیستیم که شاید این کارو کنیم بهتر باشه .

- چون اشاره کردی که اگه همه توی ایران زبان انگلیسی بلد باشن خیلی خوبه .

ما نمی تونیم همچین کاری بکنیم خوب خیلی خوبه ولی ما نمی تونیم همچین کاری بکنیم یکسری ما یکسری آدم داریم که بلد نیستند چه کار می خوای بکنی شما یکسری آدم بالای 30 سال داریم که آقا اینا انگلیسی بلد نیستند چه کار می خوای بکنی نمی تونی یه تلویزیونی که برای همه مردم ایران از اونی که تو تهران بالا شهرش نشسته تا اونی که چه می دونم بندر جاسب نشسته چیز بکنی محکومشون بکنی به اینکه آقا بیان انگلیسی ما می خوایم تلویزیون انگلیسی نشون بدیم که انگلیسیاتون خوب بشه اونایی که انگلیسی بلد نیستند ما کاری نداریم هر کی انگلیسی بلده بیاد ما نمی تونیم همچین محدودیتی بزاریم چرا یه کانال بذاریم انگلیسی نشون بده هر کی می خواد انگلیسی ببینه خوب ببینه انگلیسیشم خوب بشه ما حرفی نداریم .

- حرف دیگه ای ؟

تشکر می کنم مصاحبه خوبی بود .

Hamed and Hossein (Southampton)

- امروز چند شنبه هست امروز شنبه 14 جونه خدمت برادران نیلی حمید آقا و حسین آقا هستیم .

حامد هستم ممنون می شم .

- حامد پس چرا من بهت می گم حمید پس ؟

چون اسمم حامده اگه حمید بودم احتمالا می گفتید حامد .

- آقا حامد آقا حسین هستیم معرفی خودتونو می زارم برای خودتون فقط اول همه رکوردینگا می گم که مثل همه مصاحبه ها هر چیزی چه نقل قول مستقیم کد کنم از خودتون به هر شکل استفاده کنم قبلش به صورت ایمیل به یه شکلی به دستتون می رسونم نه فقط اونو چپترشو اصلا که ببینید چه جوری استفاده شده از حرفا و اگه مخالفتی داشته باشید بگین اصلا استفاده نکنید اینا من که کاملا حالا درسته که جورای این اثباتا گفتم برای خودمم اینارا بعدا از بین می برم و اگر اسمی تو تز بردم اسم مستعار می برم بعدم کل هویتتون همه چیز پاک می شه ماست مالی میشه . خوب معرفیتونو می زارم برای خودتون معرفی کنید .یه پیش زمینه خیلی مختصر از اینکه چند سالته چه رشته ای درس خوندی از نظر شغلی چه شغلایی داشتید اگه قبلا کار کردید یا هنوز تو دانشگاهید بعد می ریم سراغ بقیقه .

حسین نیلی هستم 26 سالمه رشتمم که مهندسی برق بوده تو ایران اینجام همون هستم ادامه می دم لیسانس تو ایران گرفتم اینجام دارم فوق لیسانس می خونم کاری انجام ندادم به عنوان اینکه کار کنم هم تو دانشگاه بودم .

- تو دانشگاه بودید ؟در واقع شغل و اینا به اون صورت نبوده ...؟

منم حامد نیلی هستم 25 سالمه رشتم برق بوده الانم دارم --- می خونم تو فوق بعدش .

- کار کردی ؟--- یعنی ما بین درست یا اینکه فقط درس ؟

کار که نه مثلا یه تابستونش شرکت برق منطقه ای استان تهران کار می کردیم .

- حالت پلیسمنت بوده بیشتر موقت بوده ؟

پروژه بود یه پروژه بود تموم شد .

- خوب من جدیدا زدم تو خط گروهی مصاحبه کردن چون مزیت احساس می کنم که بحثا سر رشته ها را می گیرن و بچه ها بیشتر صحبت می کنن شما هم که برادرید و --- فکر کنم رابطه تون هم خیلی خوبه وبا هم می سازید اول یکی یکی ازتون می پرسم می خوام یه مختصر از این بگید که زبان انگلیسیو کجا شروع کردید یاد گرفتن و اون چیزی که همیشه من در مورد خودم مثال می رنم اولین برخوردم احساس می کنم با زبان انگلیسی یا خاطرم اینه که یه آدامسایی بود در ایران از مغازه ها می گرفتیم مال دخترا بود من می خریدم بعد عکس ژاپنی و اینا داشت بعد اینا یه برچسبایی داشت که این دختره لباساشا می چسبوندی روش بعد من از اینا گرفته بودم چندتا بعد تو دفتر نقاشی دبستانم برداشته بودم برای مثلا سری هفتم اینا دختر پسر کرده بودم زیر عکس این ترکی بود ولی حروف لاتین داشت بر می داشتم بدون اینکه زبان بلد باشم اینارو می نوشتم و بعد مامانم تشویقم می کرد می گفت نقاشیم بلدی آفرین پسر خوب و اینا برخورد اولتون با زبان انگلیسی چی بود بعد

برید به سمت دبستان و راهنمایی و اینا اونجایی که واقعا زبان انگلیسی شروع شد ؟

من اولین برخوردم همین کلاس دبستان بود فکر کنم آره سوم دبستان بین سوم چهارم یه کلاس زبان می رفتیم ولی معلمه واقعا به معنای کلمه تعطیل بود یعنی مثلامی خواست به ما لهجه امریکایی یاد بده می گفت کلا "ت" "د" هست می گفت کلا واتر وادره یعنی به ما اینطوری بعد من مثلا عصری می رفتم خونه می گفتم مامان این واتر نیست وادر مامان این طوری نیستش اشتباه داری می گی .

- کلاس زبان آموزشگاهی بود ؟

آره نه آموزشگاهی نه همین طور کلاس زبان مثل مال مسجد و اینا تو این مایه ها .

- می دونم دارین اون در مورد چه سالایی حرف می زنید سالای شصتو ؟

نه.

- نه ؟

* میشه سال 68، 69 دیگه .

- اواخر جنگ ؟

آره دیگه .

*جنگم تموم نشده بودمن یادمه ... حالای آخرای همین حوالی بود من یادمه کلاسای آزاد بود دیگه کلاس زبان آزاد .

1988 ، 89 بودش جنگ تموم شده بود اون موقع .

- آره دیگه آخرای جنگ اموزشگاه زبان بود تو تهران احتمالا ؟

ولی ما آموزشگاه نمی رفتیم .

* فکر کلاس زبان محل کار بابام بود مثلا برای بچه های کارمندا گذاشته بودن ما هم یاد مثلا" ت" "د" اینطوری خیلی بد یاد می گرفتیم .

- کلاس چندم دبستان بودید ؟

کلاس فکر کنم سوم یا چهارم دبستان بودیم.

- یعنی فارسی هنوز داشتید نوشتن و اینا تمرین می کردید درسته؟

چون ما قرار بود بریم انگلیس که پدرم phd بگیرن به این خاطر بودش یعنی می گفت که برید کلاس زبان که یاد بگیرید ما بدتر شدیم یعنی چیزایی که به یاد دادن بیخودی بایاس مثلا به قول اون پایین که حالا مثلا بعدش ما رفتیم انگلیس چون پدرم phd کار پدرمphd بخونن .

- چه سالایی ؟

سال 90 تا 95 میلادی بعد من یادمه زبان صفر صفر بودم یعنی اون کلاس زبان که اصلا هیچ نقشی نداشتش بعد من رفتم مدرسه خیلی جالب بود مدرسه مدلاک می رفتم تو منچستر ابتدایی اولش اول انگلیسی رفتم بعدرفتم سیستم ... ایرانی بعدش بعد هی هم می گفتند واتس یور نیم ، واتس یور نیم تا این حد بود که من فقط می دونستم می گفت اسمت چیه من می گفتم حامدم بعد جالبه که اونا فکر می کردن که اسم من حامدامه رو تمام دفترای مدرسم این اسمما نوشته بودن در این حد بعد دیگه نمی دونم چی شد مدرسما عوض کردم بعد یعنی طوری شد که در انتهای اون یک سالی که اینجا من یک سال مدرسه انگلیسی رفتم در انتهای اون یک سال طوری شد که آخرش می خواستن یه نمایش بدن می گفتن که متن نمایشا بیا تو بخون تو تلفظت اینا خیلی خوبه این طوری .

- یعنی سریع راه افتادید؟

آره خیلی زود راه افتادیم.

- تو اون سن ؟

آره بعدش رفتیم مدرسه ایرانیو ولی زبانمون یه خاطر همون یک سالی که مدرسه انگلیسی بودم خیلی خوب موند دیگه بعدشم رفتیم ایران کلاس زبان هیچ جا نرفتم دیگه .

- همون کلاسای مدرسه رو تموم کردی شما هم که هم زمون مدرسه می رفتین ؟

آره هم زمان با هم تو منچستر بودیم بعد حالا البته قبلش برخورد با زبان انگلیسی که بخوایم بگیم چه جوری بوده که من چیز بودم کلا من این جوری بودم از همون بچگی کلا برام جذاب بود که بدونم این خطای که اون موقع انگلیسی می نویسی چی هست اون سری چیه چه جوری می خونه چه جوری می نویسن کلا برام جذاب بود خیلی کوچیک بودم اصلا مدرسه هم نمی رفتم جدای از فارسی که خوب می نویسن و می خونن برام جالبه که این که یه عده می تونن بخونن یه عده نمی تونن بخونن چیه یعنی کلا برام جذاب بود همیشه بعد اینه که بعضا از پدر مادرمون می پرسیدیم این چیه این چی نوشته معمولا هم چیزی ننوشته بود فارسی مثلا یا نوشته بود به مغازه آقا حسن مثلا مغازه اینجوری اغلب این جور چیزا تو تهران بود دیگه بعدشم که دیگه این کلاس زبانایی که می گه با هم میرفتیم بعدشم که دیگه انگلیسو این جوری .

- شما هم اینجا کلاسای انگلیسیو ادامه ندادی رفتی کلاسای ...؟

من نه من همش کلاسای انگلیسی می رفتم چون که چیز نبودش چون که ما یک سال اختلاف سنی داریم ولی دو سال اختلاف کلاسی داشتیم چون که من یک سال چیز کرده بودم .

- زودتر رفته بودید ؟

نه یک سال جهشی دوم دبستانو تابستون خونده بودم بعد به اون خاطر من اون یک سالو اونجا جبران کردم یک سال کلا مدرسه

ایرانی درس ایرانی نخوندم مدرسه انگلیسی رفتم بعدم اونجا که تو مقطعی که من بودم مدرسه ایرانی اصلا نبود باعث شد که من کلی این دوره رو اصلا کلا 5 سالو مدرسه انگلیسی رفتم بعد کلا همشیه برام اینجام که اومدم همیشه زبان خارجی یاد گرفتن برام جذاب بود کلا حالا نمی دونم به عنوان یک چیز نمی دونم چه طوری چه حسی بگم .

- چه سنایی پس برگشتید ایران ؟

من دقیقا سوم دقیقا شب امتحان ورودی یکی از مدارس اومدم ایران اول دبیرستان من از اول دبیرستان شروع کردم تو ایران .

- ایران شما هم همین ؟

من سوم دبیرستان بودم یعنی چند سال میشه ؟ آره دیگه من 80 دنیا آمدم 96 ، 16 سالم بود .

- برگشتید بعد 16 سال دقیقا شرایط مشابه داریم من دقیقا 91 تا 94 انگلیس بودم و مثل شما اول دبیرستان ایران شروع کردم .

کدوم مدرسه ؟

- کجا ایران ؟

آره .

- ایران من شهرستان بودم .

آهان شما شهرستان نمی شناسیم .

- شاید بشناسین . خوب حالا وارد تجربیات خود من نمی شیم می خوام شما بیشتر حرف بزنید وارد ایران شدید هر دوتاتون پس احساس می کردید اونقدر مسلط هستید به زبان که کلاسای آموزشگاه دیگه طرفش نرفتید نه ؟ همون دبیرستانو بعدش هم که کنکور و بعدم دانشگاه .چه جوری بود یعنی با توجه به مخصوصا وقتی وارد ایران شدید احساس می کردید صددرصد که نسبت به هم کلاسا .

خیلی اصلا اختلاف یعنی خیلی اختلاف شدیدی بود .

- تو مدرسه چه جور بچه ها رو چه جوری می دیدی یعنی احساس می کردی چه مزیتی نسبت به اونها داری تو مدرسه ها؟

احساس می کنم مثلا این چیزایی که می گن که آن چه را که آنها می دادند ما می بینیم و اینا این قضیش دقیقا همین بود یعنی سعی می کردن یه استراکچریا هی تطبیق بدن مثلا حفظ کنه ولی ما مثلا ذاتی این جمله رو به من نشون می دادی می خوندم می گفتم نه این یه چیزش می لنگه حالا طرف می گه مثلا --- اینجا باید چیز باشه ولی ما می خوندیم می گفتیم غلطه مثلا .

- نچرالی برات میومد مثلا درسته ؟

آره دیگه آره .

- خوب حالا این از نظر درسی بود خودت بین سر کلاس زبان حالا مثلا می گم چون دبیرستان ... سر کلاس زبان بچه ها به دید حسرت بهت نگاه می کردن اینکه مثلا این زبان بلده خوش به حالش خارج بوده ؟

ما چون مدرسمون یه مدرسه مذهبی بود اصلا این طوری نبودش چون می دونی که تو قشر مذهبی خیلی چیز هنری نیست که مثلا زبان بلد باشی نه به عنوان اینکه چرا مثلا سال چهارم رسیدیم به پیش دانشگاهی و اینا بچه ها سوال زیاد می پرسیدن ولی نه به این معنا که مثلا حسرت بعید می دونم .

- نسبت به توانایی زبان ؟

نه مثلا فرض کنید اگربخوایم مقایسه کنیم مثلا من ریاضیم از اینا بهتر بود نه زبانم بهتر بود نسبت به اون خیلی بیشتر چیز داشتم تا نسبت به زبان .

- فکر می کنید برای بچه ها کلا زبان مهم بود ؟

آره مهم بود حتی چون من دارم میام ازتو اون قشرمهم بود احتمالا تو قشرای دیگه هم خیلی مهم باشه دیگه خوب بعدش که از مدزسه فارغ التحصیل شدیم بچه ها هنوز خیلی تعطیل بودن به قول معروف می گفتیم می رفتن کلاسای انگلیسی .. می گفت ما باید بریم کلاس زبانای کانون از اول a,b,c رو بشینیم بیاریم بالا بعد ش اینا همشون هم کلاس زبانو شروع کردن رفتن بعد از کنکور نشون می ده که براشون هم خیلی مهمه آره .

- شما چی ؟

من مدرسه .. یه خورده فرق داشت چون مدرسه ای که من رفتم سال سوم رسیدم خیلی قدرت انتخاب نداشتم مثل دبیرستانای دیگه یعنی مجبور بودم .

- مجبوری بود ؟

آره با یکی از دبیرستانا یه آشنا داشتیم که یعنی یه کسی می شناخت اون مدرسه رو که اونجا رفتیم یه مدرسه بود درست تو منتها الیه جنوبی تهران جنوب تهران که می دونید منطقه محروم تهرانه من اونجا می رفتم بعد اونجا خوب به خاطر چیزی که بچه ها دارن و محرومن تو اصولا چیزی که نسبت به خارج دارن چرا اون حالت بود کلا نه حالا صرفا به زبان نسبت به کسی که خارج بوده چیز خاصیه و اینا بعد سال چهارم اومدم همین مدرسه ای که حامد می رفت به خاطر اینکه خیلی دور بود از خونمون اونجا این حالتو نه نمی دیدم که بچه ها چیز خاصی به اون صورت داشته باشن ولی خیلی خیلی شدیدشو تو دانشگاه دیدم که خیلی بچه ها براشون چیز بود که این زبان که مثلااین زبانش خیلی خوبه خیلی شانس داری که زبانت خوبه در نتیجه دانشگاه هم بچه ها خیلی اینکه سال اولی که میرن دانشگاه به فکر اینن که سال چهارم قراره افلای کنن برن خارج به این خاطر همیشه یه چیز مثبته دیگه .

- کدوم دانشگاه ؟

دانشگاه شریف .

- آهان دانشگاه شریف .

همه عشق خارجن دیگه .

- همه جنس صادراتیه .

بعد اصلا براشون چیزه زبان خیلی چیزه یه طرف قضیه کلا معدل و درسو عملیات درسی یه طرف قضیه زبانه خیلی مثلا خیلی کسایی بودن که مثلا معدلشون واقعا خیلی خیلی خوب بوده ولی مثلا زبانشون خوب نبوده حالا نمی گیم که مثلا نتونستن برن خارج ولی مثلا طرف می تونسته بره دانشگاه خیلی خوب رفته خیلی پایین تر نمره تافلش مثلا خیلی چیز نشده --- مخصوصا ... اینه که آره اونجا خیلی این حالت بود که بچه مثلا چیز بودن که ما یه درس زبان تخصصی داشتیم ... اونجا شاید یه خورده مخصوص بود برای بچه هایی که مثلا زبانشون چیزنیست البته خیلی از بچه ها هم اونقدر فشرده کار می کردن تو دوره دانشگاه واقعا زبانشونو رسونده بودن به سطح های خیلی خیلی خوبی خیلی جالب بود واقع با همین کلاسای آموزشگاهی زبانشون در حد نمی دنم در حدی که من تشخیص می دادم که خیلی خوب بود حتی از نظر --- حتی .

- تهران زیاد کلاس هست برای آموزش زبان خوب .

ظاهرا که به نظر من موفق کار کرده بودن حالا دیگه نمی دونم بعد این حالت .

- حالا دانشگاه که با همه بچه ها صحبت کنی حالا دانشگاه شریف که صددرصد سر جای خودش ولی دانشگاه آزاد و نمی دونم چابهار هم باشه تا طرف وارد دانشگاه بشه به خاطر مسائل آکادمیک هم که باشه درگیر زبان می شه و نمی دونم واحد تخصصی زبان و نمی دونم واحد تحقیق باید بشینی تحقیق ترجمه کنی اگه نکنی باید بری روبروی دانشگاه ترجمه کنن و این حرفا ولی خارج از محیط دانشگاه این که حالا شما دوتا سوالای مخصوص خود شما دوتاست که از انگلیس برگشتید توی ایران حالا زبان انگلیسیتون خوب بود خارج از دانشگاه حالا بگید یا خارج از دبیرستان چه مزیتی براتون داشت اصلا مزیت بود ؟

آره کاملا زیاد .

- چه مزیتی بود ؟

نمی دونم همین که مثلا یه چیزایی پیش می اومد خیلی زیاد هم نبود مثلا نمایشگاه بین المللی می رفتیم مثلا اونجا خودم احساس میکردم یه چیزی باید فکر می کنم صرف اینکه من چیزی احساس می کنم می تونه دسترسی داشته باشه به یه چیزی که خارجیا در حدی مثلا فلان چیز برنامه داره تو ماهواره پخش می شه یا فلان چیز نمی دونم .

* فیلم یا چیز .

حالا فیلم مثلا بعدش اینترنت اومد حالا یه خورده دیرتر اینا مثلا چیزای خارجی هستش .

- یعنی احساس می کنی که چه جوری می گن یه امتیازی دارید چنین احساسی دارید نسبت به بقیه یه امتیاز دارید سر این

قضیه زبان ؟

نمی دونم احساس می کنم که اگه کار برسه به زبان مشکل نداریم ولی امتیاز نیستش ولی بلاخره می رسیم که آخه رفیقای من این طوری بود کار میرسید مثلا می گفت من اپلای کنم وضع درسیش خیلی توپ بود به قول معروف خوب می گفت اپلای می کنم اون استاده هم که اصلا ok داده بعد می رسید زبان تموم بود دیگه هیچی چی کار کنه ولی ما ها نه مثلا می رسیم زبان نه مشکلی نداریم دیگهTOEFL می خواد خوب باشه می خونم مثلاTOEFL می دم میارم مشکلی نداره ولی بقیه گیرن همن جا می خوابه دیگه .

- به خاطر همون قضیه خیلی چیزا درسته یه اصطلاحی که یکی از بچه ها وسیع گفتش خیلی خوشم اومد باصطلاح روزمرگی در روزمرگیتون انگلیسی به دردتون می خورد ؟

نه زیاد .

- نه؟ در روزمرگی ایران الان که اینترنت و اینا هست چی ؟

اینترنت اصلا تو ایران چه اون موقع اومد مثلا اینترنت اومد چرا به درد می خورد .

- چه سالایی شروع کردید اینترنت بازی و اینا ؟

ایران فکر می کنم هم کنکور که می شه سال مثلا 78 اینا .

- آره منم همون موقع ایمیل درست کردم با yahoo یعنی سال 2000 .

اولین چیزی هم که ایران ساخته yahoo بوده .

- ایرانیا فقط صفحه yahoo تا 99000 .

الان ....

- نه من هنوزم وفادارم تازه yahoo رو پولی هم کردم اینقدر وفاداری دارم .

آهان پولی کردی اضافه چیز گرفتی .

- غیر یعنی 10 ساله از yahoo مجانی استفاده می کردم حالا پولیش کردم که دیگه --- بر میداره و بعد البته الان که چند هفته هست که --- کرده --- .

چه کار کرده ؟

- Yahoo استفاده می کنید اصلا ؟

آره .

- Yahoo یک گیگ بود دیگه ؟

آره .

- الان یک هفته هست که تمام ایمیلای yahoo علامت بار استورجش منفجر می شه وقتی می ری بعد می گه --- ولی البته

--- داره انگار یعنی اگه مثلا میسیوز کنی مثلا فیلم up date کنی ولی --- که تا آخر عمرتون برای حتی فری ایمیلا اینجوریه کاری که گوگل باید بیاد رقابت کنه آره الان فعلا بازار رقابت داغه براشون حالا بحث عوض شد اینترنت سال 2000 الان می شه 7 سال چه کار می کردید با اینترنت ؟

اولش ؟

- آره .

اولین کاری که من کردم فکر کنم ایمیل درست کردم به دوستام ایمیل می زدیم بعد یادم نیست فکر کنم سایتای ورزشی اینجوری یادم میاد

- سایتای ایرانیا.

برام جالب بود که سایت داره یه چیز مثلا خاصیم نیستا چه می دونم مثلا یه چیز معمولیه یادم نیست خیلی خیلی یه مغازه مثلا فلان پیتزا فروشی یه سایت داره بری نگاه کنی اول کار بود دیگه .

- یه چلو کبابی توی بروجرد توی چیز بهر جاده پیر مرد ریشوی اینقدری پسرش لیسانس کامپیوتر خونده بود انگار براش سایت درست کرده بود عکس انداخته بود کنارش حالا یکم گریز بزنیم به بحث تدریس زبان در ایران با توجه به اینکه وقتی وارد ایران شدید در واقع زبانتون از یه سورس دیگه ای خیلی تغییرات پیدا کرده بود دیدتون نسبت به تدریس زبان در ایران چی بود ؟نظر شخصی در هر زمینه ای دوست داری بگو .

همون که گفتم یک سری حفظیه تدریس زبان .

- یعنی همش کلیشه ای ؟

من به نظرم میاد که فرد تو محیط قرار نمی گیره باید تصنعی فرد به نظرم تو محیط قرار بگیره اصلا شرایط اینجور نیستش اما هنوزم ما بچه ها گاهی مثلا خر خونایی که دارن می خونن که حالا حسین یه سری دیگه رو دیده اونطوری می گه من اونایی که هم دوره ایای من بودن یا پایین تر می دیدم بازم هنوز اون دیگه خیلی خر خونه هنوز داره ورق می زنه مثلا این

استراکچرش چی بود مثلا حفظ می کرد اینطوری نمره TOEFL هم خیلی خوب شدها 600 شد 600 آره 600 شد بلاخره خوبه دیگه جوابم می گیره ولی خوب بلد نیست حرف بزنه مثلا سر کلاس زبان استاد ما یه خانمی بود انگلیسی بود.

- حرف زدن مهمه با بچه های دیگه هم مصاحبه کردم به این نقطه رسیدیم حرف زدن مهمه ؟

آره خیلی .

- برای ما ایرانیها ما کاربرد م از انگلیسی چیه دقیقا ؟

یه ایرانی که می خواد تو ایران بمونه خوب شاید بیشتر هم اونجا بتونه بخونه بیشتربنویسه .

- خوب اگر طرف حالا بخواد حالا بحث آکادمیکش در نظر بگیم لیسانس فوق لیسانس phd می خواد از دانشگاه شریف بگیره مثلا ؟

اون مهم نیست نه ، آره خوب بخونه خوب بنویسه .

* نمی خواد کنفرانسی چیزی بره یه وقتی .

- چیه ؟

کنفرانس یعنی اون همون شریف به همه هست ؟

- همون شریف دیگه دانشگاه بهتر از شریف مگه تو دنیا هست ؟

دنیا که نداره .

- حالا تو خاور میانه که نیست .غیر از دانشگاه آزاد .ولی نه حالا جدی میگم کسی از نظر آکادمیکم خیلی --- باشه یعنی داخل ایران باشه استفاده ای داره زبان انگلیسی براش ؟

نه خیلی نه .

- موافقید ؟

آره من کسایی دیدم تو ایران مثلا خیلی ...

*سپیکینگ دیگه فقط آره ؟

- نه خوب زبان اکادمیک درواقع ریدینگ واینا ؟

مثلا – اینا بخواد ؟

- مجبوره آره مرسی . به نظرتون چرا زبان انگلیسی در ایران این ضعفاییو که می گی داره ؟ همون ضعفایی که خودت اشاره کردی حفظیه ؟

به خاطر اینکه شاید چیزای صوتی تصویری موثری نیستش .

- یعنی امکانات ؟

همون آره .

- آموزشی کمه . موافقید ؟

* من فکر کنم یه خوردش اینه یه جوریش حالا خیلی دیگه بخوایم کلیشه ای فکر کنیم چیزای ... خیلی تو ایران نیستو این جوری

شاید نمی دونم شاید اگه خیلیا ماهواره داشتن تو ایران حالا برنامشو می دیدن یا مثلا فیلم زیاد بود تو ایران یعنی بشینن فیلم ببینند به عنوان یه چیز خودش الان فیلمای خارجی تو ایران جنبه های دیگه داره فیلم مثلا به عنوان یه چیز عادیه یه چیز تفریح که تو خانواده ها مثلا باشه که بشینن خانوادگی ببینن که بذاره ببینه اون جوری اگه بود می تونست خیلی خیلی به نظر من کمک کنه ولی یه سریاش هم فکر کنم طبیعیه یکسری من خودما بذارم جای کسی که خارج نبوده می خوام به کسی انگلیسی یاد بدم که یاد نگرفته میام همین جوری می گم ببین این یه مثلا نمی دونم اسماشم نمی دونم یه --- این اینه این اینجوری می شه دیگه کار دیگه ای نمی شه کرد .

- به نظر شما زبان انگلیسیو ما ایرانیا برای چی یاد می گیریم سوالای ایدئولوژیک خودم زبان انگلیسیو برای چی یاد می گیریم تو ایران؟

غیر دانشجو داری می گی ؟

- دانشجو غیر دانشجو ؟

دانشجو که معلومه ما همه سورسامون انگلیسیه .

- خوب دانشجوها پس موافقید جفتتون این که دانشجو تخصصی به خاطر درسش می خونه این مشخص بذاریمش کنار ؟

درس و زندگی دیگه در زندگی هم هست دیگه مثلا اونی که می خواد اپلای کنه بیاد خارج به خاطر زندگیشم هستش .

- خوب دیگه چند سال طول می کشه آکادمیک باید بگیم حالا – شغلش غیر از دانشجو کسی که می خواد دیپلم بگیره.

مغازه داره رو می گی مثلا .

- آره مغازه داره ؟ کارگر فلان کارخونه ؟

به چه دردش می خوره غیر از همین ماهواره و اینترنت و اینا .

* من فکر می کنم که چون این یه خورده آره ایدئولوژیک هست سوالت .

- واقعا مثلا سایت طرف بخواد رسانه های غربیو بخونه خوب بی بی سی الان پرشن داره فارسی راه انداخته خیلی از رسانه های غربی خبر گذاری فارسی هم دارن برای چی انگلیسی باید یاد بگیرن اصلا ؟

من فکر کنم که یکیش این باشه که چیزه یه خورده خارج رفتن یه خورده زیاد شده تو ایران نمی دونم آمار من ندارم ولی احساس می کنم همین جوری خیلی زیادترم می شه .

- آهان یعنی در این رابطه هم با خارج از ایران زیاد می شه بعد خود به خود.

نه رابطه چیز رابطه ایران با خارج از کشور .

- نه خود رفت و آمد مردم .

رفت و آمد مردم زیاد می شه من فکر می کنم اصلا خارج رفتن اعم از مهاجرت و همه چی .

- مردم میرن ترکیه و می یان .

آره دقیقا هر جا حالا خارجا هر جور تعریف بکنی کلا خارج از ایران زیاد شده فکر کنم یک علت این باشه خیلی هم داره فکر کنم خیلی چیز می شه چون تو ایران یه چیزایی مثلا چیز شده یه سنی که شروع می کنن بچه هاشونو می فرستن کلاس زبان هی داره میاد عقب بعد مثلا یکی از فامیلامون فکر کنم برای دخترش فکر کنم نه 6 سالش بود فرستاده بود کلاس زبان فارسی هم بلد نیست ولی خیلی تاکید دارن که یه بخشش به خاطر اونه یه بخشش هم کلا ایرانیا فکر می کنن پرستیژه مثلا زبان یاد گرفتن فکر کنم این حالت هم هست یعنی شاید یه عده ؛ یه عده شاید فکر می کنن که من برم بچما بفرستم که اینو مطمئنم تو ذهنشون هست ه بچما بفرستم کلاس زبان که بعدا یا بره خارج یا اینکه ایران بشه یه جزئی از خارج به هر ترتیبی اون جوری زبان بلاخره به دردش خواهد خورد یه بخشش هم اگه هیچ کدوم از این اتفاقا نیفته طرف فکر می کنه که پرستیژ داره زبان یاد گرفتن کسی که زبان میره پرستیژ داره جدا حالا خیلی شاید چیز به نظر بیاد ولی واقعا هست تو ایران .

- در واقع در مورد همین اول صحبتامون می گفتم که شما از این پرستیژ به عنوان دو نفر که از انگلیس برگشتید استفاده کردید یا داشتید خیلی ریلپتن بودید یعنی شما داشتید آخه خودتون این پرستیژا یا نه ؟

من دوست نداشتم احساس کنم که کلا به لحاظ اخلاقی .

- یعنی استفاده نمی کردید ؟

استفاده نمی کردم ولی می دونستم که میشه استفاده کرد .

- استفاده می کردی راستشو بگو ؟

انصافا بعضی جاها گفتم ولی آخه .

- من خودم استفاده می کردم من اشاره کردی به ساختارای جمله های قشنگ تو دبیرستان یادمه داشتیم که این آقای اورنگ معلم من بودن در سوم دبیرستان در غیر انتفاعی معلم پدرم بوده معلم پدر بزرگمم بوده سنی داره پدر بزرگم فوت کرده .

منتظر بچتونه که اونم بیاد بهش درس بده بره دیگه .

- اصلا این مرد بعضیا واقعا شک می کنن که این چند ساليه حالا کار نداریم شاید بنده خدا حالا دیگه نباشه ولی این استراکچرا و این قسمتای کتاب بود که می گفتش که این پترنو تو جمله ها به کار ببرید من اینارو چون زبانم خوب بود جمله های دیگه می گفتم جمله های دیگه با پترنهای دیگه می گفتم این بدش می اومد چون در واقع خوب نبود بقیه بچه ها بلد نبودن حواسشون پرت می شد می گفتن این چی داره می گه پای تخته چی می نویسه سامان بعد منو مسخره می کرد می گفت آقای جمشیدی شما شبا بشین دیکشنری بنویس خلاصه همینو می خواستم اشاره کنم که بعضی وقتا تو کلاس مدرسه بروز می کرد حتی اگر من نمی خواستم بگم زبان بلدم خود به خود این در بین بچه ها بروز می کرد پرستیژشو احساس می کردی ؟

پرستیژشو آره ولی همه جا استفاده نکردم چون می گم بازم تو قشر مذهبی آدم بگه چیز بوده خیلی پرستیژ نداره می دونی چی می گم یه ذره هم بعضیا فاصله می گیرن ازت من اولش که اومده بودم .

- چرا اتفاقا قشر خوبیه من کسیا نداشتم که تو مدرسه مذهبی رفته باشه یا اشاره نکرده .

من اولش که اومده بودم از انگلیس یادمه بزار من اول اینا بهت بگم که اولش که از انگلیس اومده بودم ایران بعدش اصلا نگفتم به کسی که من انگلیس بودم ما اسم مدرسه ایرانی بودش تو انگلیس بد جوری اسلامی بودش من یادمه معلم فیزکمون داشت دفترا ورق می زد بعد یه چیز تو دفتر من بود گفت این چقدر قشنگ حل کردی مسئله رو گفت تو کجا بودی راهنمایی گفتم فجر اسلامی گفتش کجاست این گفتم خدایا چی بگم ، بگم منچستر گفتم بگم اصفهان بره گفتم اصفهان گفت ببین یاد بگیرید فجر اسلامی بوده این طوری مسئله رو حل کرده شما مفید بودید و راهنمایی این چیه چیو حل کردید .

- اشاره کردی که مدرسه مذهبی حتی ترجیح می دادی که نگی برای چی ؟

چون تو قشر مذهبیا زبان انگلیسی به نظر من خیلی .

- چیه ؟

همین حالت منفور داره .

- چرا منفوره ؟

چون که غربه و غرب بی حجابیه و این جور سیستما دیگه می دونی چی می گم .

- بی حجابی چه ربطی به زبان انگلیسی داره ؟

مال ایناست دیگه زبان انگلیسی مال مثلا زبان انگلیسی مال کیه .

- موافقی با این جملش ؟

من نه .

- نه؟ موافق نیستی ؟

د زبان انگلیسو کیا حرف می زنن .

* زبان انگلیسیو اونا حرف می زنن قبول دارم ولی اینکه تو قشر مذهبی ما زبان انگلیسی .. من اونا قبول ندارم .

قبول نداری ؟

* نه .

- یه اشاره کردید به بی حجابی من یه اصطلاحی بهش اضافه کنم من بهش یه اصطلاح اضافه کنم ؟

تو قشر مذهبی ما غرب منفور هست اونم تو قشر مذهبی فکر کنم فوق مذهبیمون دیگه منفوره مخصوصا الان که داره همه چی داره .

* آره درسته این حرف .

خیلی مذهبیه یعنی یه درصدی دیگه هی کوچیک شونده جامعه ماست ولی اینکه چون بی حجابیه دارن ازش بدشون میاد .

* نه منظورم بی حجابی چیز نیستش.

بیشترم تازه چیزای استبدادی هستش .

* شایدم آره منظورم این چیزا بودش اون پیشینه اونطوری .

- یه لغتی که مال ما ایرانیاست من همیشه به خودم قول می دم که این لغتو به کار نبرم چون جهت می ده به حرفای شما ولی باید به کار ببرم چون مال ایرانیاست لغت فکر کنم مال جلال آل احمره غرب زدگی زبان انگلیسی گفتی بی حجابی و اینا منظورت غرب زدگیه ؟

آره ، آره .

- یعنی تو قشر مذهبی خیال می کنن زبان انگلیسی ربط داره به غرب زدگی ؟

آره من فکر می کنم .

* اینکه پرسیدین فرق کرد این که قشر مذهبی فکر می کنن زبان اینکه زبان انگلیسی بلد باشیم نشون غرب زدگی نیست یه چیز دیگه یه چیزایی که مثلا تی شرت می پوشی بزرگه یه چیز انگلیسی نمی دونی روش چی نوشته مثلا اونارو می گن اونا می گن غرب زدگی .

- خوب اگه من یه تی شرت تنم باشه که انگلیسی نوشته باشه بدونم چی نوشته مسئله رو حل می کنه ؟

ببین من دارم از زاویه دید اونا صحبت می کنم .

- خوب از همون زاویه دید اونا ؟

نه می گن اونا بدونن مثلا نوشته فرض کن چه می دونم "نایک " چه می دونن نایک یه مارکه یا نوشته نمی دونم .

- فکر نمی کنی این یه بد بینیه؟

فکر کنم هست .

- تو هم قبول داری ؟

آره .

- این بدبینی یعنی چی سر چیه ؟نشات گرفته از چیه ؟

نشات گرفته از همون چیزیه که گفتم .

- آخه ما داشتیم 5 دقیقه پیش در مورد پرستیژ زبان حرف می زدیم پس این پرستیژ چی شد ؟

الان این چیزی که حامد می گه در مورد مثلا شاید بگم 2 درصد نمی دونم درصد نمی خوام بگم درصد یه خورده بحث برانگیزه نمی دونم مثلا یه درصد کوچیکی از جامعه ایرانی .

- که احساس می کنن زبان انگلیسی مشکل داره ؟

الان شما برید ایران مثلا بگید که چه می دونم برید نماز مثل اون قدیما نیستش که آقا دیگه نه ازتون فاصله می گیرن می دونی چی می گم الان دیگه اون حالت سابقو نداره که اینم که دارم اون قشر مذهبی همون یه ذره اندکی هستن که حالا ماهم از بد حادثه یا خوب حادثه ماهم توشون بودیم .که خوب بود به نظر من البته آره.

- حالا به هر حال احساس می کنی که این قشر الان خیلی کم هستن ولی برای من جالبه که پس به هر حال الان قبول دارید جفتتون که حالا کی --- کی --- کار نداریم یه قشری هستن که زبان انگلیسی براشون یه سری معنی های بد داره یه قشری هستن که زبان انگلیسی براشون پرستیژه درسته ؟

یه چیزی من بگم حتی من فکر می کنم برای اون به اصطلاح --- مذهبیایی که تو ایران هستن هم زبان انگلیسی بلد بودن بازم پرستیژه ؟

- امتیازه .

چرا چون که حالا ببرم تو یه طیف دیگه اکستریم قضیه یعنی حتی اونا که مثلا روزنامه کیهان می نویسن توایران مثلا دیدی خیلی بخوان ببرن تو چیز حتی اونام از نظرشون کسی که زبان انگیسی می دونه یه پرستیژشون اینه که مثلا رسانه های بیگانه رو بخونه و تشخیص بده یا مثلا اگر کسی اومد نمی دونم مثلا به مقدسات شما چیز کرد می تونی جواب اونا بدی با زبان خودش کما اینکه خیلی خیلی خیلی تندروهای ایران هم حتی من می دونم که حتی به زبان انگلیسی مثلا توی چیزای تو تو قم مثلا یه جاهایی هست که دارن انگلیسی اونا دارن یه سری چیزایی به زبان انگلیسی ترویج می کنن تو خود یکی از.

* اشاره نکن دیگه شد خیلی خطری شد دیگه .

حالا یه چیزی شده دیسکاوری یه چیزی تو ایرانه دیگه دیدین اونا .

- کانال دیسکاوری ؟

آره اسمشم یه اسم خیلی بدیه تو ایران---- آره بعد این اومده تو ایران با همه جور آدم مصاحبه می کنه یه ... یه چیز تندروییه بعد حالا نه خیلی خوب ولی قشنگ از پس یارو بر میاد .

- به انگلیسی ؟

آره به انگلیسی منظورم اینه که خوب اونام اینا‌ها دیگه اینه مثلا چیزش .

- قبول دارید زبان قدرته یا نه ؟ زبان انگلیسی قدرته ؟

یعنی چی قدرته ؟

- یعنی کسی که زبان انگلیسی بلده خود اون فرد پرستیژ داره قدرت داره یه سری قدرتا داره که بعضیا ندارن ؟

آره من قبول دارم .

- قبول دارید برای چی ؟

مثلا من اومدم انگلیس من می خواستم برم یه کشور خارجی چه جوری می خواستم برم چه جوری از پس کارام بر می اومدم اگه انگلیسی بلد نبودم من الان می خوام برم یه مطلبی تو اینترنت بخونم چه جوری می تونم من می خوام کتابای درسیما بخونم چه جوری می فهمیدم همین چیزه .

- اگه قدرته پس چرا به همه نمی دنش ؟

خوب بدین به همه .

- چرا به همه ایرانیا --- می کنیم زبانو تو ایران گفتیم اشاره کردیم به ضعفامون در مدارس بعد اشاره کردیم به قدرت بچه هایی که آموزشگاه می رن حالا عدل اسلامی برقرار نمی کنیم همه رو بفرستیم آموزشگاه .

تو پول داری اینقدر ، اینقدر وضعت خوبه الان اگه عدل اسلامی برقرار کنیم اون مریضای بیچاره ای که دارن از نبودن تخت می میرن خوب اونا رو بتونین تخت بدین .

- آهان یعنی اولویت نیست ؟

بلاخره همیشه همینه محدودیت منابع داره دولت دیگه .

- درسته و به خاطر این اولویت نبودنش خود به خود به همه نمی رسه درسته .خوب خیلی جالب بود چیزی می خواین اضافه کنید .

من فکر کنم که یه نمونه مصاحبه براتون سراغ داشته باشم خیلی خوب باشه من یه دختر معلولیو می دونم که فوق لیسانس زبان داره فکر کنم خیلی بتونه بهتون کمک کنه از دید خود اونا و دید مشکلاتی که داره .

- تو ایرانه ؟

تو ایران.

- چه کار می کنه ؟

تدریس زبان می کنه .

- کجا تهرانه ؟

تهران .

- من مشخصاتشا می گیرم .

آره شماره موبایل و اینا رو همشو بهت میدم .

- چون من دارم طولانی میرم ایران و یه یک ماهی تهران از این ورو اونور می خوام .

خیلیه ، خیلیه احتمالا .

- خیلیم خوب مرسی . چیزی نمی خواید اضافه کنید ؟ نه ؟ یه سوال آخر که بکنم دوست دارید آینده زبان انگلیسی تو ایران چه جوری باشه ؟

این جوری باشه که .

- الان که اومدید دانشگاه ساتمپتن یا در یک دانشگاه بین المللی رشته تخصصی خودتونو خوندید بچه هایی دیدید نمی دونم چینی دیدید هندی دیدید پاکستانی دیدید احساس می کنید که دوست بعضیاشون مثل چینی ها صددرصد حتی زبانشون از شما ضعیف تر بوده بعضیا مثل هندیا و پاکستانیا شاید زبانشون از شما قوی تر بوده احساس می کنید ایرانیها جاشون درسته نسبت به این معادله یا اینکه غلطه یا اینکه دوست دارید می گم احساس خودتونو بگید دیگه در آینده دوست دارید زبان یه ایرانی تسلطش بر زبان انگلیسی تسلطش براین قضیه ای که حالا بش گفتیم قدرت یا پرستیژ یا برعکس اون چیزی که بعضیا بش غرب زدگی و این جور چیزا می گن دوست دارید ایرانی چه جوری باشه تو این معادله به نظر خودتون حالا نظراتون هم فکر کنم متفاوت باشه ؟

من فکر کنم ما برای چیز یه چیزی که فرقی که ما ها ایرانیا با همه به نظر من نژادای دیگه من مثلا تو خوابگاه با همه اینا حرف می زنیم مثلا فرانسوی ویتنامی همه چیزی ما به نظر من مثلا من خودم تو این مثلا با بچه ها میشنیم نشرالیتیهای مختلف مثلا فرانسویه مثلا می گه بونژو بعد مثلا همه شروع می کنن چینیه می گه بونژوی نمی تونه ولی ما راحت می گیم بونژو مثلا میگه اه دقیقا تو درست گفتی ویتانمیه یک کلمه دیگه می گه همه می گن مثلا منم می گم بعد می گه تو ازهمه بهتر گفتی ما به نظر من قابلیت تلفظ زبانمون از نشرالیتیهای دیگه به نظر من بهتره و این خیلی چیز مهمیه .

* من فکر می کنم جایی که ما هستیم از نظر زبان دور هستند بچه های ایرانی در مقایسه با میزانی که امکان زبان یاد گرفتن داشتیم خیلی هم خوبه .

- خیلی هم خوبه ؟

من ایرانیایی که می بینم اینجا که هیچ کدومشون هم قبلا انگلیس نبودن همونی که دیدیم با حامد همونی که اون شب دیدیم اکثرا هم زبان انگلیسی صحبت کردن زبانشون هم خوبه حالا خیلی شاید چیز ولی خوبه در مقایسه با کسایی که مثلا خوب پاکستانیا هم که مسلمه همه چیز اونجا می دونید که انگلیسیه و این انتظارم میره ولی خوب چینیا مثل ما می تونستن زبان یاد بگیرن ولی یاد نگرفتن حالا دیگه به چه علت هستش .

- دوست دارید آموزش در واقع آموزش در دبیرستانها و دانشگاههای ایران به زبان انگلیسی بشه ؟

خیلی فرهنگش می خواد یعنی end سال باید بگذره تا فرهنگش جا بیفته بعدش اجرایی بشه یعنی الان بگن الان دانشگاهها انگلیسی می شه همه خنده و اینا فکر کنم برگزارمی شه .

* مثلا دبیرستان اصلا نمی شه به خاطر اون کنکوری که ما داریم مثلا طرف دیگه وقتی طرف امید کنکور تو ایران مرگ و زندگیه دیگه مثلا وقتی می خواد یه کنکور بده که به زبان فارسیه دیگه کاری نداره که من می خوام می گه تو بگو من چه کار کنم دقیقا همون جوری بفهمم خوب طبیعیه مثلا زبان مادریشو بهتر یاد می گیره دیگه زبان مادری زبان مادریه.

- دانشگاه رشته های دانشگاهی ؟

دانشگاه رو من من باهاش موافقم ما تو دانشگامون چرا یکسری کوئیز و اینام به انگلیسی می گرفتن کلا .

- دانشگاه شیرازم شروع کرده یکسری رشته هارو ولی خوب به قول ایشون خیلی کار می بره باید استادش خوب باشه .

آره اون که حسابی کار می بره استاد خوب درس اصلا خودش استادش ریکامیندیشن نوشته بود بعد ریکاوریش غلط بود .

* یکی دیگه اینکه اینا یه ویژگی که اینا دارن حالا یه نفرمی شناسم شاید خیلی ربطی به چیز شما نداشته باشه ولی یه ویژگی که انگلیسیا دارن که خیلی فرهنگشون بالاست نسبت به مثلا ماهایی که بحث زبانمون ضعیفه این نمی دونم تو دید شما جا پیدا بکنه یا نه ولی وقتی مثلا نشستی سر کلاس ، کلاس شلوغ مثلا من دستما می برم بالا یه جمله حالا یکیشم موندم اون کلمه چیه هی مثلا به تته پته همه آروم حالا ما انصافا من خودم که تو ایران بودم هی نچ نچ هی می گفتم این کلمه رو تمومش کنه دیگه ولی اینا خیلی با فرهنگن اینجا نمی دونم چه جوریه .

- یعنی از نظر آموزشی خیلی -- بالاتراز مایند ؟

مثلا استادما خیلی مثلا انگار نه انگار مثلا الان من دارم لفتش می دم من خیلی ریلکس جملمو لفتش می دم بعضی موقع ها اگه گیر بکنم یا مثلا چینیا را که می بینی مثلا ، مثلا بلد نیستن استاده هی چپ می گه منظورت این بود منظورت اون بود بچه ها هم هیچ .

- من یه هم کلاس داشتم دختره زمان فوق لیسانس یک ربع سوال می کرد یک سوال بودها بعد آخرش نمی فهمید اول سوالش کجای جملش قرار می گرفت بعدش این پرفسوره بنده خدا ششصد نمونه سوال ازش می پرسید می گفت منظورت این بود بعد دختره آخرش می گفت نه نمی فهمید پرفسورای اینجا به درد نمی خورن نمی فهمن من چی می گم .

حالا من یه چیز جالب بود رفته بعد کلاس یه چیز ازش بپرسه بعد اشتباه فهمیده بعد خیلی طبیعی بود که اشتباه فهمیده بود این چیزابعد استاده خیلی استاد مودب بود پیر دانشکده بود بعد گفت به جان خودم اصلا نمی دونست انگلیسی زبان چیه دیگه باید البته می دونست این جمله رو نمی گفت بعد گفتش که ---- بعد این یک دفعه موند این چی گفت مثلا می تونست بگه --- دیگه اینجوری نه اینجوری گفت --- بعد گفت اصلا --- بعد بیچاره فکر کرد مثلا مطلب درسی داره بهش می گه بعد می خواست بگه معمولیه تعجب نکن ، قاطی کردی خیلی معمولیه بعد آخرش گفت--- برو برو خداحافظ .

- خوب مرسی من اینارو گوش می کنم و اگر که من این ماه ماه آخرمه درسم تو ساتمپتن .

کلا ؟

- اگر که بشه بایست در خدمتتون باشم .

میری ایران بعدش شما؟

- نه .

Mahdi (Southampton)

- برای اینکه خودم یادم نره اول تاریخ و بگم امروز 26 آگوست 2006 بعد جنابعالی البته کسی هم که اگزمینرمن باشه فارسی بلد نیست اینارو گوش نمی کنه ولی چیز باید گفته شه که اگر از مطالبی از این اینکریویو .... بکنم و در تزم استفاده بکنم حتما شما را در جریان می ذارم شکلی که استفاده کردم رو نشونت می دم قبل از اینکه تزم ... و اینکه اگر اسمتونا بخواید میارم اگر نخواد به صورت در واقع .

از مدرسه شروع کردیم دیگه از همون دوم راهنمایی شروع کردیم زبان خوندن بعدش قبل از اینکه بریم راهنمایی من شروع کردم کلاس زبان بازی رفتنو کلاس زبان بیرون از مدرسه رفتن .

- چه سالی شروع کردی غیر از مدرسه منظورته؟

سال اول راهنمایی شروع کردم یعنی مدام میرفتم تا سه سال یکی دوترمشا جا انداختم ولی تا 3 سال می رفتم تا اول دبیرستان بعد دیگه همه چیزا عادی بود دیگه یعنی دبیرستانم که اومدم دیگه نرفتم همون روال مدرسه و دانشگاه که چیز خاصی نبود فکر کنم دو جلسه بود.

- تمام سال ؟

تمام سال .

- تمام سال هفته ای ؟

هفته ای هر جلسه دو ساعت .

- هر جلسه دو ساعت بعد کلا در مقطعی که .

نه من تا دانشگاه هیچ مشکلی نداشتم دبیرستان می خواستن قبل از دبیرستان بیشتر از اون نمی دونستم واسه همین دبیرستان احتیاج خاص پیدا نکردم به غیر از سال آخر زبانش یه کمی سخت تر شده بود لغتاش فقط زیادتر شده بود فقط سال آخر مثلا اینو حس می کردم والا .

- به خاطر آموزشگاهی که رفته بودی ؟

آموزشگاهی که رفته بودم هم دبیرستان مثلا کتاب انگلیسی می خوندم .

- 3 سال راهنمایی رفتی 4 سال دبیرستان 3 سال اندازه 4 سال دبیرستان بهتون مطلب گفته بودن؟

نه لزوما دایرکت خوب مثلا چه می دونم مثلا توی دبیرستان ... نیست گرامراصلا چی یاد می دادن مثلا یه چیزخیلی مهم ... بود که خیلی گیر می کردن مثلا توی آموزشگاه یکسری .... گفته بودن نسبت به توی دبیرستان ولی همیشه لازم نبود که بدونی چون مثلا بعضی وقتا چیز جدید میاید توی مدرسه چون پس زمینه شو کاملتر داشتی خیلی زودتر می گرفتی تا بقیه واسه همین هم احتیاج نبود که همشو بدونی هم اینکه می دیدی می فهمیدی ماجرا چیه .

- این نکته ایه که حالا خواستیم مقدمه بگیم ولی خیلی تکرار شد با بچه ها صحبت کردم به همه می گم من نظر شخصیم اینه که نظر شخصیم نیست یعنی چیزیه که از نظر بچه ها احساس کردم اینه که همه می گن که آموزشگاه براشون افیشنتر از دبیرستان بوده ؟

خوب دبیرستان سیستمش درست نبود یعنی سیستم مدرسه واسه اینکه درس بدن درست نبود .

- حالا من سیستمو کار ندارم که سیستم چه ایرادایی داره سیستم آموزشی زبان دردبیرستان ولی مگر غیر از این بود که می گی که در آموزشگاه هفته ای 2 جلسه ، جلسه ای 2 ساعت خوب این معادل همون مقدار تدریس زبان در دبیرستانه یا اواخر راهنماییت بوده چرا در مدرسه این ؟

توی آموزشگاه سرعته ، سرعت خیلی بیشتره سرعت درس دادن و سرعت گرفتن خیلی بیشتره چون تنها کاری که داری تو آموزشگاه خوندن زبانه توی مدرسه تو همچین چیزی نداری تو فقط نگاه کن مثلا یه درسی میدن یه درس توی آموزشگاه توی یه روز داده می شه خوب مثلا چه میدونم ما مثلا یه کتاب داشتیم که مثلا یه متن داشت توی یک روز متنو گوش می کردیم سوال و پاسخ می شد بعد می رفتیم یه دونه تاکینگ پون یه تاکینگ داشتیم از روز قبل آماده می کردیم واسه اون جلسه بعدش مثلا نمی دونم .... داشتیم تو همون جلسه گرامر می گفتن بعد یک ساعت کلمه های دیفیکالت نمی دونم از این کلمه های شبیه به هم قروقاطی هایی که می گفتن یعنی تو یک روز کاری که انجام می شد می شه گفت اندازه 3 ،4 هفته مدرسه بود این خیلی کامپکتو خیلی چیز بود.

- تو مدرسه کانتنتش کمتر از کتابای دبیرستان بود ؟

چون با بچه ها باید بیاد بالا دیگه یعنی کسی که توی آموزشگاه میره طالب یاد گرفتنه دیگه به هرحال ،حالادیگه واسه یه هدفه ولی دبیرستان به هر حال باید همه با هم بیان جلو واسه همین نمی شه اون سرعت ، سرعتش این نیستش می گم خوب آموزشگاه هدفت فقط زبان یاد گرفتنه دیگه اما تو مدرسه همچین چیزی نیستش .

- یعنی می خوای بگی بچه هایی که آموزشگاه میان موتیبیتدن ؟

موتیبیدتر از مدرسه هستن می گم فقط مقایسه کن چندتا مطلب چقدر مطلب توی یک روزدر آموزشگاه ارائه می شه چندتا کلمه جدید مثلا داره ارائه می شه من یادمه که مثلا هر روز که درس می دادن حداقل یک صفحه لغت پر می کردیم توی ورق که بعد حفظ می کردیم توی دبیرستان هر جلسه هر جلسه هم که نه هر کورسش خودش 3 ،4 ساعت طول می کشید تا تموم بشه مثلا 24 ،25 تا کورس واسه یه ترم داشتیم مقایسه کن ببین چقدر فرق حجم اطلاعات ورودی واسه هر روز بوده دیگه واسه همین خوب زمینه رو قویتر می کنه آموزشگاه .

- اززبان دبیرستان راهنمایی راضی بودی ؟

منظورت از چیشه از نوعش یا از استراکچرشه ؟

- خودت اصلا حالا آموزشگاه میرفتی می خواستی زبان یاد بگیری یه موتیبیشنی داشتی زبانو اصلا برای چی رفتی آموزشگاه ؟

من اصلا دوست نداشتم برم بابام به زور فرستاد تموم شد .

- خوب خیلی قدرتش زیاده تو هر وقت صحبت می کنی انگار توی این داری صحبت می کنی چیز گفتی بابام مجبورم کرد برم آموزشگاه اول راهنمایی ؟

آره .

- بابام مجبورم کرد یعنی مجبور ، مجبورت کرد بدون اینکه خودت بدونی برای چی می خوای بری ؟

دونستن که می دونست می گفت می خوای بری یاد بگیری اما دوست نداشتم یعنی اولش ، اولش یه کم مجبوری بود بعد یه مدت یه کم خوشم اومد بعد چون محیطش محیطی نبود که من دوست داشته باشم همه مثلا پیرو پاتال بودن من مثلا البته بجز ترم المن تری که همه هم سن بودیم ترم مثلا بالاتر ترم 4 و 5 و6و7و8و اینا دیگه همه سناشون دوبرابر من بود واسه همین اصلا احساس اینکه تو کلاس باشما ندارم واسه همین دوست نداشتم برم آخرشم دبیرستان اومدم بلاخره چیزش کردم نرفتم دیگه .

- 3 سال راهنمایی فقط رفتی دبیرستان یعنی زبان برات مهم نبود ؟

دبیرستان ..... دیگه ای داشتم واسه همین بی خیال شدم .

- خوب کلا زبان چه اهمیتی داشته حالا قبل از اینکه بیای انگلیس برات ؟

قبل از اینکه بیام انگلیس مهمترین اسپکتش واسم نوشتن بود دیگه که مقاله می نوشتم تز می نوشتم به انگلیسی از اون جهت واسم مهم بود والا مثلا چه می دونم انقدر مهم نبود چون کاری نداشتم باهاش اسپیکینگ تا حدی واسم مهم نبود اما واسه خودم تمرین زیاد می کردم یعنی حتی وقتی تمرین واسه خودم حرف می زدم یعنی مثلا تو خیابون راه می رفتم واسه خودم انگلیسی حرف می زدم ولی واسم مهم نبود چون واسم استفاده ای نداشت ولی مهمترین یوزرش قبل از اومدن به انگلیس فقط نوشتن بود .

- هدف آموزش زبان در دبیرستانای ایران چیه ؟

یه کم چیزه اصلا هدفمند نیست چون تو نمی دونی هر ترم به کجا میرسی می دونی چی می گم یعنی جوری که درس میدن به نظر نمی رسه که هدف آخر و نهایی داشته باشه .

- برای چی درس میدن ؟

برای این درس میدن واسه اینکه باید یه چیزی درس بدن برای اینکه انگلیسی درس میدن به عنوان زبان خارجی یه چیزی بلد باشی اما مسیر یاد گرفتنش مسیر درستی نیست یعنی آخرین استیج مثلا چه می دونم تموم می کنی کسی نیست که بگه بعد از 7

،8 سال انگلیسی یاد گرفتن بتونی مقابل یه آدم انگلیسی وایسی حرف بزنی می دونی چی می گم مثلا اصلا چه می دونم آدمی نیستی که بعد از 7 سال ---- بتونی یه دونه دایلگو گوش کنی بتونی دنبالش کنی واسه همین هدفمند نیستش .

- اینا هدف باید باشه منظورته ؟

نه ولی باید تاثیر داشته باشه این تاثیرو نداره یعنی دانش آموز بعد از 7 سال نمی تونه یه متن بنویسه یه متنی که فارسی می نویسه نصفشو انگلیسی بنویسه هم این ---- نداره یا مثلا --- اصلا گوش کردن نداره یا مثلا چه می دونم ابیونیی حرف زدن اصلا نداره چون مثلا ، مثلا من یادم نمی یاد توی کلاس انگلیسی حرف میزدیم سر کلاس انگلیسی ، انگلیسی حرف می زدیم تو مدرسه ما همیشه فارسی حرف می زدیم مثل .

- چرا ، چرا تو آموزشگاه انگلیسی حرف می زدید اما توی مدرسه فارسی حرف می زدید ؟

نمی دونم سیستم نمی خواسته شاید مشکلی بوده دیگه نمی دونم مثلا چیز یعنی .

- معلم مدرستون با معلم آموزشگاتون چه فرقی می کرد؟

به ظاهر که بیرونم درس می داد خودش یعنی بیشترشون درس می دادن اما ظاهرا اونی که بیرون درس میدن چیزترن یعنی اونایی که فقط بیرون درس می دن یه مقدار حرفه ای ترن توی انگلیسی توی زبان حرفه ای تر بودن اون که درس میده می دونی که درس دادن توی دبیرستان یه دوره دانشگاه گذروندنه دیگه یعنی بعد از اون تو می تونی بری درس بدی چون چیز خاصیم یه ذره افکت نمی کنن توی دبیرستان بیای درس بدی که همون کتابو درس بدی تمومه دیگه اما توی آموزشگاه این طوری نیستش توی آموزشگاه چیزی که باید بدونی که بیشتر از اون چیزیه که باید ارائه بدیه مثلا مجبوری که بیشتر بدونی لزوما هم کسایی که هم میرن دبیرستان توی آموزشگاه درس میدن آدما اجوکتی دانشگاهی نیستن اینکه یکی واسه خودش یاد گرفته یا چه می دونم از طریق آموزشگاه رفته بالا دانشگاهی نیستن لزوما واسه همین جوش یه ذره فرق می کنه .

- منظورت اینه که سواد زبانش بیشتره ؟

سواد زبانش بالاتره .

- معلمای دبیرستان ؟

آره .

- معلمای دبیرستان مگر لیسانس زبانو اینا ندارن ؟

لیسانس زبان دارن اما خوب می گم لیسانس تربیت مدرس دارن یعنی لیسانسی دارن که میان سر کلاس اونا درس میدن لیسانس این دارن که بیان اون کتابا درس بدن نه لزوما لیسانس اینکه زبانو بدونن .

- پس معلم ، معلم درس نمی ده کتاب .

کتاب هستش که اونا می بره جلو می دونی چه می دونم من مثلا تنها کلمه ای که یادم مونده از یه بار از یه معلم سر کلاس تو دبیرستان یا راهنمایی یه بار از معلم سوال پرسیده باشم این کلمه چی می شه می دونی چی می گم اما توی آموزشگاه این طوری نبود می گم تو آموزشگاه به غیر از اون درسی که می خوندی هر روز ، روزی حداقل 30 ،40 تا کلمه جدید یاد ارائه می شد خارج از اون درس اما تو دبیرستان که این طوری توی کورسی که میزاری این طوری نیستش .

- خوب نظر شخصیت در مورد نمی گم لزوما جواب اینا می دونی ولی بحثم اینه که پس تدریس زبان در دبیرستان و اینا هدفمند نیست یا هدفمند ه خوب اجرا نمی شه ؟

هدفمند که خوب باید یعنی به عنوان اینکه هر کی زبان دوم می دونه باید تا حدود داشته باشه اما اینکه چه طوری این دارن به این هدف می رسن مثلا چه می دونم یکی ، یکی از مشکلاتمون اینه که چقدر دیر شروع می کنم به زبان یاد دادن .

- همه باید یه زبان دوم بدونن ؟

لازمه که زبان دوم بدونی .

- چرا انگلیسی ؟

چون از همه بیشتر استفاده می شه از همه هندی تره به درد بخورتره دلیل نداره مثلا برو آلمانی یاد بگیر مثلا چه کار می خوای بکنی با آلمانی به اون صورت به چه درد می خوردت خوب به هر حال باید انگلیسی در درجه در اولویت اوله ولی یکی از مسائل اینه که اصلا چرا زبانو اینقدر دیر شروع می کنیم چرا می ذاریمش تا 13 ،14 سالگی بشینیم شروع کنیم یا مثلا چه می دونم حالا مشکل فرهنگی هم هستش اینجا که مثلا یه حالا ولش کن ما مثلا دوست نداریم زبان دوم زبان اولمونا تحت تاثیر قرار بده یعنی نمی خوایم چه می دونم انگلیسی بیاد زبان اصلی خودمونا تحت تاثیر قرار بده مثل اینجا نیستش چه می دونم هلندیه واسش فرقی نمی کنه هلندی حرف بزنه یا انگلیسی هر دو را می تونه خیلی راحت حرف بزنه .

- موضوع جالبیه چرا ، چرا ما از زبان دوم می ترسیم ؟

ترس نداریم این چیزمونه چی می گن ژنمونه کشورای شرقی همشون این طورین تو برو چین مگه می تونن درست حرف بزنن ژاپنیا این طورین اونام ژاپن بلاخره یک کشور چیزه دیگه اما تو ببین هنوز مشکل دارن تو انگلیسی حرف زدن دلیل بر ضعفشون به اون صورت یعنی یه دلیلش ضعف هست اما دلیل بر ضعف جامعه نیست این به هر حال چیزی هست که وجود داره ---- کردنش یه کم بی معنیه اما لازمه که نمی دونم راه حل که نمی تونم بگم اما مثلا شروع کردن اینکه زبانو از سطح پایین شروع کنی از مثلا 6 ،7 سالگی شروع کنی از همون موقع که داری زبان یاد می گیری یعنی داری زبان می فهمی که

زبان چیه حالا چه فارسی چه انگلیسی تو اون موقع می تونی چند تا زبان با هم یاد بگیری بری جلو تا اینکه نگه داری مثلا حالا انگلیسی و عربیو از 13 ، 14سالگی شروع کنی تا یه 17 ،18 سالگی این مدت افکتیو نیستش دیگه با این سیستم درس دادن که پروتاکتیو نیست یعنی ، یعنی یه کورس خاصیه که تو میای می شینی تموم می شه میره .

- اگر که زبان آموزی در سیستم آموزشی ما موفق باشه ؟

به هر حال لازمه باید به این سمت بره به هر حال دانش جامعه باید زیاد بشه دیگه به هر صورت یکی از به هر حال باید دانش جامعه زیاد بشه به هر حال اینم یه قسمتشه یعنی تو نمی تونی جدا کنی اینکه ما بقیه جاهای دانشو بریم اما نتونیم انگلیسی حرف بزنیم الان یکی از مشکلات دانشجوهای ما همینه ما کار علمی می تونیم دانشگاه انجام بدیم اما آخر سر متکی به یه نفریم که بلاخره این مقاله رو انگلیسی بنویسه می دونی چی می گم این یه نقطه ضعفه به خاطر اینکه سیستم آموزشی ما یاد نداده که چه طوری بنویسیم حالا حتی انگلیسی حتی فارسی .

- آیا ایده آل هست که همه ایرانیا .... کنن یا نه ؟

به هر حال می گم الان مقایسه کن ببین حالا نه همه ایرانیا اما مقایسه کن دانشجوی مثلا 10 سال پیش با الان حدودا چند برابر شده نشون میده که حالا این دانشجوها چه کار می کنن بلاخره یکسریشون میرن توی ریسرچ یکسری توی بیزینس یکسری مثلا یکسری از دوستام حداقلش 20 ،30 نفرش رفتن خارج یعنی احتیاج داشتن که زبان یاد بگیرن به هر حال یکسری هاشون با شرکتای خارجی کار می کنن تو ایران معنیش اینه که باز به زبان احتیاج دارن یعنی از عمدا تو نیاز داری که حتی اگر مستقیم نباشه یه جایی پات گیر می کنه به زبان و داشتن این --- ضرر نداره .

- زبان رو به صورت یک علم همون طور که گفتی و همین طور به صورت یک ابزار ما باید یاد بگیریم ؟

بیشتر به عنوان ابزار تا یک علم یعنی تو لازمت می شه حالا نه اینکه بخوای لزوما بدونی زبان شناس باشی مثل فارسی تو وقتی می خوای تو مملکت زندگی کنی باید فارسی بدونی وقتی می خوای تو این دنیا زندگی بکنی باید انگلیسی بدونی یعنی تو وقتی می خوای رشد کنی چه می دونم در جهت علم ، بیزینس هر چی باید وسایلشا داشته باشی دیگه زبانم وسیله اون چیزه .

- زبانو می شه ؟

مگه به صورت چی یاد گرفتی ؟

- می شه ؟

فرهنگش یکی از مشکلاتی که حالا فرهنگو تا چی تعریف کنی ولی مثلا یکی از مشکلاتی که تو سیستم آموزشگاه داشتیم دیدی که خودت مثلا تا یک زمانی ما" گرل فرند بوی فرند" نمی تونستیم بگیم می دونی چی می گم یعنی هیچ وقت نمی گفتیم "ن"

دایلگ می خوندی گرل فرند بوی فرندم طرف گرل فرند بوی فرندی حرف می زدن اما باید این قابل هضم نبود که واقعا چی می گذره الان چون واقعا نمی دونستیم چیه اصلا این موضوع اگر می خوای زبانو خوب یاد بگیری که وقتی بخوای با یک نفر بتونی اینجا حرف بزنی خوب باش کامینیکیت کنی لزومش اینه که یه ذره از فرهنگش بدونی مثلا چه می دونم یه زمانی داشتم یه تکست می خوندم در مورد اتوبوس دو طبقه ندیده بودم چیه می خوندم واقعا احساس نمی کردم که داره چی می گذره یا در مورد لندن داشت حرف می زد داشت یه چیزایی می گفت نمی دونستم چون ندیده بودم ازش خبر نداشتم کلمه حس می کردم ولی نمی دونستم واقعا در مورد چیه واسه همین وقتی داری زبان یاد می گیری مجبوری که یه چیزی از فرهنگ اون جامعه بدونی اما این طور نیستش که اگر ندونی چیز می شی استارت می شی می تونی جلو بری ولی باید تا یه حدی از یه چیزایی که آندرلاین فرهنگ اونا خبر داشته باشی مثلا یه چیزی که اینجا هستش اینه که وقتی بخوای زبان یاد بگیری یه دوره مثلا بچه هارو می برن چه می دونم مثلا اسپانیا یا بچه های مثلا بچه های اسپانیایی ، انگلیسی می خواستن می بردن امریکا و می اوردنشون اینجا یه دوره چند وقته می مونن حالا هم انگلیسیش خوب می شه هم اینکه می فهمه این کلمه رو داره استفاده می کنه در چه موقعیتی استفاده می شه در چه موقعیت فرهنگی کارچوال استفاده می شه هرچیزا نمی شه هر جا استفاده کرد این چیزی هستش وقتی تا زمینه فرهنگیشا ندونی واست مکسنز نمی کنه ولی در هر حال می گم این اگر هم نشه یعنی تو کامل با فرهنگش آشنا نشی این چیزی نیست که استوپ بشی وقتی بری تو اون جامعه قرار بگیری کم کم خودت دستت میاد چی به چیه .

- می شه زبانو بدون فرهنگش یاد گرفت ؟

حدودا می شه اما کامل نمی شه دیگه زبانت اون چیزی که پرفکت بشه نمی شه هیچ وقت تا وقتی بری تو اون جامعه قرار بگیری اما می گم مثل ریاضی مثلا تو می تونی روشای مختلف یاد بگیری اما همیشه همه روشا رو استفاده نمی کنی اونم همین طوریه تو چیزای مختلفا یاد می گیری اما میزادی واسه وقتی که بخوای استفاده کنی میری تو اون زمینه میری تو اون بگراند می شینی بعد می فهمی چی به چیه .

- بخش زبان انگلیسی .

فرانسه نقشش بیشتر ازانگلیسی در تبول ایران با غرب بوده انگلیسی قراردادای دیگه زبان ، قراردادای دیگه زبان نیستش اون اون که می گی حالا غربزدگی تو منظورت اینه که لغت بیاد تو اون غربزدگی نیستش اون می شه گفت حمایت از زبانه می شه گفتش.

- نه لغت فقط نمی گم ولی اینکه مثلا طرف تحت تاثیر غرب قرار بگیره خودش وابسته به اینه که بتونه با غرب ارتباط برقرار کنه ؟

حالا تحت تاثیر قرار گرفتن فرهنگی ناشی از زبان اون جامعه نیست احتمالا از ---- زبان یکی از پارامترای کارچره اینکه انگلیسی یاد بگیریم می تونیم کارچر اونارو بهتر بفهمیم کارچر میاد دیگه چه می دونم تو وقتی داری یه فیلم امریکایی نگاه می کنی از طریق زبانش بهت ---- نمی کنه از طریق چیزی که داره نشون میده --- پیدا می کنه ولی .... بین زبان یادگرفتن و غربزدگی یا این طوری بشه گفت باش موافق نیستم زیاد .

Mehrdad (Southampton)

- خوب چیزی که دامون می خوای بیا اینجا تو هم خواستی حرف بزن جدی می گم .... یعنی قراره که دوست دارم برادران نیلیو بنشونم با هم دیگه چون برادرن با هم راحتن منطبقا موضوعهایی رو مطرح می کنن که شاید تک به تک جدا نتونن در واقع بکنن خدمت آقای مهرداد فامیلیش ؟

لطیفیان .

- لطیفیان آقا مسیح ، آقا مسیح من به همه بچه ها اول ضبط صداشون می گم که اولا اگر اسمی به کار ببرم برای گفته ها اسم مستعار خواهد بود و خود به خود --- می مونه در تمام تز .

کانفیدنت شوالیتی .

- کانفیدنت شوالیتی کاملا رعایت می شه .

البته فکر نمی کنم چیزی باشه کانفیدنت شوال باشه .

- ولی می گم به هر حال .

که من راحت باشم .

- آره راحت باشی بعد اینو گفته باشم اولش بعدم خودتا معرفی کنو یه در واقع مشخصات شخصی بگو که اهل کجایی رشتت چیه کارت سنت ؟

عرضم خدمت شما که اسممو که معرفی کردم سنم 34 ساله سال 96 از دانشگاه رشته مهندسی شیمی دانشگاه علم و صنعت فارغ التحصیل شدم و بعد از اون مستقیم وارد بازار کار شدم و بدون اینکه تجربه ای تو رشته قبلی داشته باشم و بازار کار هم کاری که من داشتم خوب یه حالت سنتی داشت دیگه یه دفتری داشتیم تو بازارو از همون جا مشغول شدم سعی کردیم همون شغل پدریو مدرنش کنیم به قول معروف بعد از اون چند سال دیدم دارم دچار روزمرگی می شم و همش صبح برو شب بیا بدون هیچ پیشرفتی حالا تا یه حدی می تونستیم اون بیزینسی که داریمو پیشرفت بدیم ولی تا کجا تا جایی که معلومات اجازه می

داد بعد از اون یه مرزی داره که اجازه نمی ده بیشتر خیلی حالا استعداد داشته باشی و مستعد باشی می تونی تا اون مرز پیش بری بعد از اون دیگه به یه معلوماتی نیاز داره بعد دیدم که نیاز دارم بیام ادامه تحصیل بدم و اقدام کردم برای اومدن به ساتمپتن و بقیه داستان

- پس رشته لیسانست گفتی تو؟

مهندسی شیمی .

- بعد اینجا مستر چی خوندی ؟

. MDA

- MDA . خودت هرجور دوست داری برام تعریف کن احساست نسبت به زبان انگلیسی چیه ؟

زبان انگلیسی .

- دوست داری ؟

از دوران دبستان علاقه داشتم به زبان انگلیسی زبانم معمولا خوب بود حالا زبانی هم که تو ایران هست با زبانی که اینجا ارزشیابی می کنن خوب به طبع خیلی متفاوته ولی علاقمند بودم خودم تو اون دورانم که آموزشگاههایی می رفتم .

- اولین باری که به عنوان یک کودک با زبان انگلیسی مواجه شدی یادت میاد من خودم مثال خودمو بگم .

توی مهد کودک فکر می کنم .

- من یه آدامسهایی بود هیچ وقت یادم نمی ره آدامسهایی بود که عکس عروسک توش بود بعد لباساشا با چسب می چسبوندن روش این نمی دونم مال ترکیه بود مال کجا بود ولی انگلیسی توش داشت همیشه من اینارو وقتی می گرفتم می نشستم عکساشا تو دفتر نقاشی دبستانم اون عکسارو نقاشی می کردم ، نقاشی که می کردم چون می خواستم کپی دقیقی از عکس باشه اون حروف لاتینی که من یادم نمی یاد ترک بود یا انگلیسی بود زیرش می کشیدم بابا وماما نم خیلی تشویقم می کردن می گفتن که ببین داره انگلیسی هم یاد می گیره .

عرضم به حضورتون که ما اون دوران شروع مدرسه با الفبای فارسی دیگه بیشتر ما تمرکزمون رو اون بود ولی در همون زمان که الفبای فارسیو یاد می گرفتم خوب می دونستم زبان دیگه ای هم هست انگلیسیه چون همه جا باش مواجه می شدم تابلوها و اون موقع هم که آدم الفبا یاد می گیره دوست داره همش تابلوها رو بخونه و هی تکرار کنه که مثلا من یاد گرفتم ولی خوب انگلیسیم داشت دیگه تو همون دورانی بود که پایان همون دوران ابتدایی از راهنمایی شروع کردم که زبانو هم در مدرسه بهمون آموزش می دادن همم کلاس خارج از مدرسه من می رفتم .

- از چه سالی کلاس ؟

اول راهنمایی .

- حالا مدرسه رو که می دونم از اول راهنمایی کلاس خارج از مدرسه می رفتی ؟

ولی این به صورت مرتب نبوده مثلا .

- تابستون .

تابستون بوده .

- آموزشگاه بود؟

آموزشگاه .

- اسم آموزشگاه ؟

.... بود تو خیابون ولیعصر بود بالاتر از کشاورز.

- چه سالی حدودا یادت نمی یاد؟

سال 70 من دیپلم گرفتم به طبع بر می گرده به 18 سال قبلش می شه سال .

- نه 18 سال که نه دیپلمتا سال 70 گرفتی ؟

معذرت می خوام برمی گرده به .

- 6 سال قبلش ؟

بله 3 سالو 4 سالو 3 سال 7 سال قبلش .

- من نمی دونستم اون موقع وسط جنگ ما آموزشگاه زبان داشتیم مطمئنم تو اراک نداشتیم شهرستان .

نه بود تو تهران شکوه بود موسسه شکوه بود تو پاسداران و جاهای دیگه هم شعبه داشت و موسسه سیمین بود اینها بودن که مثلا به نام بودن و ما می شناختیم حالا شاید دهها صدها آموزشگاه دیگه هم وجود داشت .

- چند سال آموزشگاه رفتی حالا فقط تابستون می رفتی ؟

تابستون 2تا یا 3تا تابستون رفتم بعد که اومدم دبیرستان چون مسئله کنکور در کنارشم جنگو این داستانا بود همه هدفشون این بود که حتما برم دانشگاه تا مجبور نشم برم جنگ حالا و عرضم خدمت شما دیگه .

- البته بعضیام دانشگاه نمی رفتن تا برن جنگ .

خوب بعد ما بیشتر می خواستیم تو جبهه .

- علم و دانش .

علم و دانش بجنگیم عرضم به خدمتتون که راهنمایی به طبع خوب بیشتر بود کلاسامون که 3 ساعت بعدش که وارد دبیرستان شدم بیشتر ترجیح می دادم برم کلاسهای تقویتی برای درسامو دانشگاه و اینا .

- یعنی تک تک کلاسای عمومی در به شکل کلاسای کنکور تدریس می شد ؟

بله .

- کلاسای کنکوری زبانم میرفتی ؟

کلاسای کنکور زبانم جزء.

- جزء کارای بعد از مدرسه بود؟

بله کلاسای کنکور هم دروس عمومی بود هم تخصصی زبانم جزء درسای عمومی حساب می شد بود ولی بیشتر رو گرامره دیگه تاکید.

- زبانو دوست داشتی یا نه؟

زبانو کلا من علاقه داشتم .

- علاقه داشتی از همون اوایل دوران راهنمایی تا آخر دبیرستان؟

بله .

- حتی زمان کنکورم چون بعضیا کنکورمثلا از کنکورشون کنکوری می شه قضیه خوششون نمی یاد دیگه ؟

نه من زبانم فکر کنم 96 بود.

- چون زمینشا داشتی کلاس می رفتی ؟

البته گرامرما ولی اسپیکینگم و اینا را خودم تمرین می کردم دیگه از لحاظ گرامری خوب بودم .

- خوب بعد که رفتی دانشگاه ؟

دانشگاه که رفتیم داستان فرق کرد دیگه مسئله اینترنت بود دیگه از سالهای 89 مطرح شده بود و 92 دیگه استارتش بودو با اینکه اون سالا تقریبا تازه اومده بود دیگه توی ایران یه اون صورت نبود از سالهای 94 و اینا یک سری شرکتا بودن که چیزمی کردن ولی خوب برنامه های به هر حال برنامه نویسی داشتیم یکسری کتابامون مرجع بود انگلیسی بود ولی در دوران قبل از دانشگاه من انگیزه خاصی نداشتم برای زبان ولی علاقمندم بودم .

- .... بود فقط؟

نمی دونم علاقه داشتم به یاد گرفتن یه زبان دیگه که حالا .

- یه سوال بکنم چون دقیقا در دبیرستان هم عربی به عنوان زبان خارجی درس می دن هم انگلیسیو عربیم همون قدر دوست داشتی ؟

عربیو اونقدر دوست نداشتم ولی قوی بودم توش .

- قوی بودی ؟

بله تو عربیم قوی بودم .

- فکر می کنی برای چی عربیو به اندازه انگلیسی دوست نداشتی تو هم می تونی چون این سوالو از تو نپرسیدم عربیو بیشتر تو دبیرستان یا زبانو؟

من عربیرو اگر درس نبود نمی خوندم .

- زبان اگه درس نبود می خوندی خارج از مدرسه یعنی ؟

اون دیگه رفته بود تو باغ اون دیگه چیز نداشت چی می گن از حالت اینکه یه قانونی هست که تو باید بخونی اون دیگه خارج ما چون از بچگی از کلاس اول می رفتیم کلاس زبان خوب ناخودگاه بودش جلو دست عین بازی می خوندیم یعنی هیچ قدرت خاص یا اراده خاص نبود که اینو بخوای بخونی یا نخوای بخونی ولی عربیرو من اگر از طرف مدرسه نبود محال بود بخونم .

- حالا که جفتش درس مدرسه بود سه تامونم تو دبیرستان راهنمایی خوندیم تو دبیرستان نبود .

... دانشگاه .

- ولی دانشگاه هم که آره بود.

دبیرستان هم بود .

- دبیرستان .... بود .

دبیرستان 3 سال بود و تو راهنمایی فقط قرآن .

- مجبور بودی می خوندی عربیو بیشتر دوست داشتی یا انگلیسی یا برابر؟

برابری نمی شه گفت من آخه یعنی بر مبنای مدرسه نمی تونم بگم عربیو بیشتر دوست داشتم یا انگلیسی یعنی دوتا چیز خیلی جدایین من اگه قرار بود انتخاب بکنم بگم که اختیاری زبان عربی یا انگلیسی کدومو ور میداری من حداقل انگلیسیو ور میداشتم مطمئن بودم که انگلیسی .

- برای چی ؟

چون راحت تر بودم چون پیش ضمینه ای داشتم از انگلیسی می دونستم که به دردم می خوره .

- .....؟

آره می دونستم که به دردم می خوره .

- شما هم همین طور همین احساسو داشتی نسبت بهش ؟

من نسبت به زبان عربی اینقدر اون حسی که به انگلیسی داشتمو نداشتم انگلیسی حس می کردم یک زبان بین المللیه اینو می دونستم و فکر می کردم یک دریچه ایه واسه من که بتونم با تمام دنیا ارتباط برقرار کنم واین حسو نسبت بهش داشتم ولی عربی از بچگی آشنا بودیم به هر حال ما دینمون اسلامه و قران خوندن و همه این داستانه به هر حال با عربی آشنایی داشتیم یه انگیزشم این بوده که شاید بیشترانگلیسیو علاقمند باشم که یک چیز متفاوت از اون چیزی که از بچگیم بهش عجین بودم همون عربی بوده.

- اینم درسته .

انگیزه دوم اینه که یک زبان بین المللی می تونی ارتباط برقرار کنی باهاش با تمام دنیا تقریبا حالا امروز که می شه گفت تحقیقا .

- اشاره کردی که وارد دانشگاه شدی تازه فهمیدی که حالا علاقه شخصیت به زبان انگیزه های دیگه ای هم پیدا کردی گفتی

کتابای رفرنس برنامه نویسی یه کم با کامپیوتر شروع کردی اولین کامپیوتری که باش سرو کله زدی کامپیوتر چند بود پنتیوم بود یا 486 بود؟

والا من چیزی که یادم میاد کامپیوتر اکستکتروم بودو کمودور بودو 124 و 128 بعد اولین سری کامپیوترا IBM داد بیرون که پنتیوم هنوز نشده بود.

- 86 بود یا کمتر از 486 ؟

. 486

- 486 بهترین کامپیوترها قبل پنتیوم یک بودن .

اون هارد 512 و اینا خیلی بود 512 مگا بایت به گیگ نرسیده بود .

- بعد کلاس کامپیوتر هم می رفتی ؟

کلاس کامپیوتر توی دانشگاه نه.

- بعد از دانشگاه ؟

بعد از دانشگاه هم خودم رفتم در موردش در مورد IT و حالا برنامه نویسی ولی نه به برنامه نویسی اونقده علاقه نداشتم ولی یه واحدایی داشتیم تو مدرسه که باید می گذروندیم .

- زبان دیگه به چه دردتون می خورد در دوران دانشگاه یادته؟

زبان دوران دانشگاه که یک موردش کتاب بود کتابایی بود که باهاش سرو کارداشتیم بعد عرضم به خدمت شما مورد دیگش این بود که همون برنامه نویسی باهاش ما درگیر بودیم مورد دیگه این بود که به هر حال فیلمهایی که می دیدم زبان اصلی بودن .

- فیلمهایی که تو خونه میدیدی ؟

فیلمی که تو خونه میدیدم فیلمای ویدئویی .

- دارین در مورد سالایی که در چون سن شما بیشتر از منه سالهایی که شما در دبیرستان بودید یا حالا کلا زبان یاد می گرفتید با ما فرق می کنه با یکی از بچه ها که دیروز حرف می زدم برام جالب بود خوب سالایی که شما دبیرستانی بودید فیلمای خارجی نگاه می کردید زبان اصلی؟

فراون .

- بود یعنی دارید در مورد اواخر سال 60 حرف می زنید دیگه؟

فراون .

- فراون بود ؟

غیر قانونیه دیگه به هر حال ولی خوب کسایی بودن که می اومدن در خونه ها زبان اصلیو اینا توزیع می کردن .

- Vhs هم بودن همشون ؟

Vhs ، بتاماکس اول بتاماکس بود بعد Vhs آمد .

- بعد خوب این فیلمای زبان اصلی خیلی جالبه همه در یک حد با زبان آشنا می شن یعنی من اعتقاد دارم بچه ها تو دبیرستان اونقدرمسلط نشدن که بتونن فیلم نگاه کنن تو دبیرستان حالا فیلمارو نگاه می کردی چه جور بود به قصد فیلم نگاه می کردی صدارو بی خیال می شدی یا اینکه ؟

نه به هیچ وجه این جوری نبود سعی می کردم ارتباط برقرار کنم بین همون چیزی که دارم می بینم انجام می شه با چیزی که دارن می گن خوب به طبع اون اولش خیلی سخته اولش مخصوصا اگر فیلم امریکایی باشه و همشم

- اکشن باشه.

.. . اصطلاحات به کار استفاده بکنه خوب به طبع هیچی نمی فهمه آدم ولی خوب یکسری اصطلاحات روزمره رو یاد می گرفتم مضافا به اینکه با لهجه ها آشنا می شدم لهجه ها چون یه وقت هست یه نفر از ایران میاد همش مثل من تو ایران حالا من با فیلم و اینا یه مقدار آشنا بودم یکسری ها هستن که اونارم ندیدن یا کم کم تر از من دیدن وقتی میان می گن ما انگار انگلیسی بلد نیستیم اینجا چیزی که دارن می گن ما نمی فهمیم خود من هم همین حسو داشتم چون شهر به شهر تو انگلیس لهجه ها با هم فرق می کنه مثل ایران .

- یادت میاد فیلم محبوبت چی بود تو اون فیلمایی که دیدی؟

از قدیم ، قدیم اولین فیلمی که من دیدیم تو ویدئو فیلم شعله هندی بود .

- انگلیسی نبوده هندی بود.

هندی بود انگلیسی فیلم السید بود جزء اولین فیلمهایی که دیدم فکر کنم .

- فیلم محبوبت بود؟

فیلم محبوبم نبود همین طور هر فیلمی که می دیدم برام یه خاطره ولی یه خورده که گذشت و از اون جذابیتهای ویدئو و اینا گذشت مثلا فیلمای گات فادر بود مثلا شاید فیلم محبوبم بود چیزی که دیده باشم .

- ..... چندین سال بعدش آمد آره ؟

.... حالا مثلا بود دیگه عرضم خدمت شما بود دیگه فیلمای مختلف .

- خوب دانشگاه هم گفتیم دانشگاهو تموم کردی اولش اشاره کردی که نرفتی دنبال کار در واقع مربوط به رشتت رفتی تو کار بازار کاربابا و .

شغل پدری رو ادامه دادم.

- شغل پدری چی بود تو بازار؟

نساجی.

- نساجی .

یعنی در واقع نساجی خوب به قول یکی از استادامون دامنش خیلی گسترده هست توی نساجی ما در ضمینه ملافه و پرده و اینا هستیم ولی تولید نه بعد از تولید می شه --- یا عمده فروشی توی .... خودشون.

- تو بازار تهران هم خیلیم گسترده حالا شاید در حد کشور.

99 درصد اونقدری که الان.

- اونجا توی بازار می نشستید با بابا یا برادرا یا هر کسی اونجا چه کاربردی داشت زبان انگلیسی همون روزمرگی که می گی می رفتی صبحا می اومدی ؟

از اون جا که خودم خیلی آدمی نبودم که از اول بشینم سر جام برعکس مثلا برادر بزرگترم اون یه روال خاصی داره و اینا ادامه میده هم دوست دارم که حالا یکسری کنجکاوی های شخصی دارم بعضی وقتا دنبال اونا میرم که یکیش همین تحصیل بوده که بعد از ازدواج و یه بچه داشتن عرضم خدمت شما اونجا تازه بعد از یاد گرفتن مسائل اینترنت و اینترنت هم شما هر از همون ابتداش که صفحه اول باز می شه همش انگلیسیه باش به هر باید بری یاد بگیری به مرور هم .

- تو خونه داری کامپیوتر و اینترنت و اینا؟

بله . من از همون ابتدایی که اینترنت تو ایران آمد داشتم بعد عرضم به حضور شما دیگه اینترنت که اومد علاقه ای که داشتم به تکنولوژی و ... که زبانش بود دیگه انگیزه هام خیلی .

- کامل شد .

خیلی تقویت شد که به زبان.

- یعنی مثلا وقتی که از بازار می آمدی می نشستی پشت کامپیوتر ؟

زبانو شروع کردم رفتم آموزشگاه یه آموزشگاهی بود به نام بیان سلیس چهارراه ... چون به ما نزدیک بود محیطشم خوب بود 7 نفر 8 نفر یه مقدار شهریه هاش بالاتر بود ولی خوب یه تسهیلاتی می دادند که خوب به خاطر اونها می رفتم بد نبود ولی اونقدرها م راضی نبودم یک سال من ادامه دادم از بازار می اومدم می رفتم کلاس و شاید 2 تا موسسه هم عوض کردم ویکی موسسه کیش بود تو جردن می رفتم بعد عوض کردم اومدم بیان سلیس اونجا راضی تر بودم چون یه مقدار همچین --- داشتن مثل جاهای دیگه نبود بعد اونجا یک سال ادامه دادم بعد عرضم خدمت شما که دیگه اومدنم به اینجا مطرح شد و خوب ازش استفاده کردم و بعد امتحان TOFLE دادم و اونجا تهران بعد ، بعد از اینکه شما فرمودید اینترنت هم توی بازار من یک ... گرفته بودم

تازه آمده بود دو سه ساله اومده تو ایران اونجا مرتب حالا جوری نبودم که وقت اضافم مثلا چیز بشه .

- --- بشه .

آره یعنی همش حالا از وقتی که از دانشگاه آمدم دنبال کارای دانشگام بودم و کارای دانشگاما داشتم انجام میدادم و غیر از اون تو زمینه نساجی و بیزینس خودمون برای اینکه ما شغلمون طوریه که فقط --- کار می کنیم یعنی هیچ صادراتی نداریم همش تحقیق بودم در حال تحقیق بودم که می تونیم کالای ما جایی داره رقابتی هست با جاهای دیگه می تونیم کاری بکنیم .

- کالاهایی که می خریدید در واقع تولید داخل بود ؟

صددرصد تولید داخل ولی به الطبع مواد اولیه یه مقدارش از خارج وارد می شد چون ایران راحت تولید نمی کرد مثلا پنبه که عمده مصرف نساجیه بهترینش در ایرانه بعد دیگه عرضم به خدمت شما که علاقه خیلی داشتم به اینکه جهانی کار کنم همش همه می دونن تو خونه و برادرا و خواهرا و پدر و مادر می دونن من علاقه ای دارم به اینکه اینترنشنال داشته باشم تا اینکه یک بیزینس کوچیک محدود اونم تو یک کشور با این شرایطی که پیش اومده مردا بازارو دران می گیرن و دنیا داره کوچیک می شه بعد با یک زبان صحبت کنی .

- خوب پس توی بازارم ادامه دادی و بعد هم منجر به این شد که شما بیای اینجا فوق لیسانس بخونی ؟

یعنی در واقع اون منجر نشد به فوق لیسانس .

- انگیزه شد که بیای یعنی زبان این همه مرتب کار کرده بودی یعنی چندین سال کار کرده بودی حتی بعد از اینکه وارد بازار شدی رفتی باز خوندی خود این انگیزه شد که به طور جدی تر بهش فکر کنی آره ؟

بله .

- چون که ... بخوای بری داخل کشور کشوری که مثلا فرانسه بری ؟

اون اینترنشنال بودن زبان انگلیسی به هر حال یه انگیزه مهمی بود برای اینکه این کشورو انتخاب کنم و یک دانشگاه انگلیسی زبان کشور انگلیسی زبان باشه حالا در حد .... یاد گرفت ولی خوب زبان انگلیسی از لحاظ اینترنشنال بودنش و چون زبان اینترنته برای من خیلی مهم بود که تقویتش کنم و ازش استفاده کنم .

- راضی هستی از زبانی که بلدی ؟

اصلا راضی نیستم .

- راضی نیستی؟

همش یه حس بدی دارم و همش وقتی صحبت می شه با خانومم می گم ای کاش من تو دورانی که چون من می بینم بچه هایی که تو دوران برای لیسانس اومدن BSC اینجا می گیرن خوب صحبت می کنن از همون سال اول ولی تو سن من این داستان کاملا فرق می کنه .

- سخت تر می شه.

یعنی بر این باورم که فکر می کنمم روش تحقیق کردم که سن خیلی تاثیر داره در گرفتن --- و یا .

- برات مهمه که حالا در مورد ---.

خیلی مهمه برای من خیلی مهمه .

- برات مهمه .

یعنی اگه کم صحبت کنم دوست دارم با اکسنت صحیح باشه اینه که .

- خود اسپیکینگ چی لااقل بحث دانشگاهی گوش می کنی --- می نویسی --- می نویسی اسپیکینگ اونقدر چرا برات مهمه؟

اسپیکینک به خاطر اینکه به هر حال یه دنیای چی می گن یه سایلنته دیگه وقتی تونتونی ناطق باشی سخن بگی با دیگران ارتباط برقرار نکنی یه دنیای مرده هست به نظر من .

- ولی از نظر آکادمیک و دانشگاهی باز فیکس میزاری منکت کردی درسته ؟

خودما تطبیق دادم با اینکه رشتم حالا یه رشته ای بود که خیلی سروکار داشت با این خیلی هم اذیت شدم خیلی چیز می کرد از لحاظ معلومات هیچی کم نداشتم ولی چون رشته ما MDA یه رشته ایه که همش باید تجربیات مطرح بشه من خیلی خودم

خودما می خوردم که چون خیلی تجربه داشتم که از کسای دیگه خیلی بالاتر بود ولی نمی تونستم اینارا خیلی قشنگ بیانش کنم سر کلاس مطرح کنم .

- اگر یه سوالی که از همه می پرسم با توجه به آموزش زبان انگلیسی که در ایران داریم خوب یا بد اولا کاملا شکست خورده نیستین بلاخره تو سن شما میان اینجا درس می خونن اگر در مورد فرزند خودتون بخواید یه تغییری ایجاد کنید چه کار می کنید آیا ، آیا اصلا بهش می گید برو زبان بخون یا نمی گید زبان بخون نظرت چیه؟

والا این یه مسئله ایه که من خیلی بهش فکر می کنم شاید حتی الان شده ممکنه یه بخش عمده ای از چیزی که دارمو بخوام فدا بکنم برای اینکه بچم حتما اون زبان انگلیسیا باش یکی اینه که خودما این چند سالا مثلا فدا بکنم برای PHD حالا فدا کردن از یک لحاظ می شه که مثلا PHD نمی خواستم بخونم و برای من اونقدر کاربردی نداره از یک لحاظ خوبه که مثلا بچم می تونه وارد مهد کودک و ممکنه حالا مدرسه بشه و این تا آخر عمر براش.

- می مونه.

فکر می کنم تو این سن یاد گیری انجام بشه دیگه مشکلی نخواهد داشت.

- یعنی حاضری کارایی بکنی که لزوما پدر مادرت برای خودت نکردن؟

نکردن یا به فکرشون نرسیده.

- به فکرشون نرسیده یا شرایط فرق می کرده .

توی اون مقطعی که اونا بودن اونقدر زبان انگلیسی تاثیری نداشته .

- نداشته صددرصد .ولی شما به عنوان یه پدر مادر ... فکر کنید اصل اینه که تلاشتا بکنی که بچت زبان انگلیسیش بهتر از این چیزی باشه که مال خودت هست ؟

بله صددرصد یکی از برنامه های اصلی من.

- اگه ایران باشه چه کار می کنی ؟

اگه ایران باشه از امکاناتی که تو ایران هست مجبورم استفاده بکنم دیگه بگردم ببینم بهترینش چیه اونا انتخاب می کنم حالا.

- یعنی --- دیگه منظورت مدرسه دیگه....؟

حالا هر چقدر که در توانم باشه دیگه حالابله در مدرسه که در حدی که می بینیم جوابگو نیست به نظر من حالا چرا و به چه علت روش اونقدرتاکید نمی کنن بگذریم ولی از لحاظ اینکه کلاسای خارج از مدرسه شرکت بکنه هر کاری در توانم باشه می کنم که حتی بتونه از ...

- یاد بگیره .

انگلیسی یاد بگیره می دونم خیلی موفقه.

- مرسی مهرداد جان خیلی خوب بود حالا انشاءالله یک سال آینده اینجا بودی شاید ولی به هر حال اگر نشد یک جوری اینا نشونت می دم حتی قبل از اینکه پاراگراف اینورش باید ببنی چه جوری ازش استفاده شده اگر هم در دسترس بودی و خواستم بهت بگم که حتما.

خیلی خوشحال می شم انشاءالله که همیشه شاد و موفق شما و خانواده .

Pej and Atefeh (Southampton)

- اول تاریخو می گم که 26 جونه ساعت 8:15 بعد خدمت آقا پژواک خان نه که اینجا زیاد موندم همه اصطلاحات خان من پدر خانومم همش بهم می گه خان نمی دونم چرا بعد عاطفه خانم بعد توضیح دادم در واقع در مقدمه ای در مورد کل پروژه گفتم و بعد .... هر چیزی از حرفاتون چه بخوام دایرکت کود کنم یا بخوام نقل قولی کنم در تزم به صورت ایمیل به هر شکلی به دستتون می رسونم اگر راضی بودید استفاده می کنم یا اینکه تغییری اگر خواستید خوب درش انجام میدم و بعد استفاده می کنم چون فونش قویه اول خودتونو معرفی کنید اول از بچه ها می خوام کوتاه خودشونو معرفی کنن بعد اسمو کدوم شهر ایرانو بعد رشته درسیو اینا بعد ، بعد از اون میرم سراغ اینکه هر کدومتون معمولا به این شکل برخورد می کنم با این قضیه که خاطراتتون درباره زبان چه خارج از مدرسه چه داخل مدرسه چه مقطع قبل از دبستان ، دبستان وراهنمایی دبیرستان دانشگاه و حالا که از دانشگاه هم شاید رد کردید درسته خوب هر کدومتون که می خواید معرفی کنید .

من پژواک سلیمی هستم .

- به نام خدا .

به نام خداشا می گم پژواک سلیمی ... من پژواک سلیمی هستم الان 3 سال هست که تو یه شرکت ... مشغول به کار هستم فوق لیسانس ماکرو الکترونیک گرفتم ازدانشگاه ساتمپتن الانم در خدمت شما .

- چند سالته ؟

من الان 29 سالمه .

- 29 سال بعد شما هم که ؟

منم عاطفه ، عاطفه صدیقی هستم فعلا اینجا دارم زبان می خونم انشاءالله یه موقع یه 3 هفته دیگه امتحان IELTS دارم بعد توی ایران هم مهندسی کامپیوتر خوندم و انشاءالله اگر IELTS رو پاس کنم فوق لیسانسو اینجا شروع می کنم 25 سالمه .

- فوق لیسانس چه رشته ای من از خانوما سن نمی پرسم ؟

بعد دیجیتال مدیا تو دانشگاه پورتسموست فعلا آفر گرفتم اگر تونستم .

- انشاء الله می گم یکی از عاملهایی که این طیف گروهیو خوب می کنه اینه که با هم دیگه تعارف نداشته باشید نظر مخالفم دارید تو حرف هم بپرید کتک کاری هم دارید قبوله می گم اصلا یعنی دونفری دوست دارم مصاحبه کنم که با هم آشنا باشن حالا زوج هم باشن که دیگه چه بهتر گفتم بریم سراغ من اول به عنوان یه پرامت همیشه یه خاطره از خودم تعریف می کنم که من قبل از دبستان سن دقیق یادم نیست شاید 5 سال شاید 6 سالم بود که یه آدامسایی در ایران بود بقالیا داشتن که ترک بودن فکر کنم یه عکس دختر توش بود با برچسب لباساش .

اوه بله یادمه ما بهش می گفتیم آدامس نل آره یادمه .

- بعد این لباساشا باید می چسبوندی روشو بعد .

با ناخن.

- آره با ناخن می چسبوندم روشو گفتم دیگه محله ما همه دختر بودن با منم بازی می کردند بعد واسه همین حالا جدا از این بعد اینا را که درست می کردم پولمونم نمی رسید گرون بودن ماهی یدونه می گرفتم .

بله 30 تومن بود .

- بعد 30 تومن خیلی گرون بود اون موقع چون من پدر بزرگم ماهی یه دونه پنج تومنی می داد به من بعد من بعداز اینکه لباساشا چسبوندم و اینا تو دفتر نقاشیم که قبل از دبستان دفتر نقاشی داشتم این عکسارو نقاشی می کردم زیر این عکسش همیشه یه چیز انگلیسی لاتین نوشته بود حالا شاید ترکی سنم یادم نیست اونم سعی می کردم شکلاشا بکشمو بعد مامانم

تعریف می کرد می گفت آفرین هم نقاشیت داره خوب می شه هم اینکه انگلیسیتم خوب می شه حالا من نمی دونستم اصلا چیه مامانم اونوقتا شاید مطمئن نبود این انگلیسیه ترکیه چیه شاید این اولین برخورد من با رشته نه رشته زبان ولی با حروف لاتین و اینا باشه خاطره ای اگه دارید از بچگی که برخورد اولتون با یعنی چه حروف انگلیسی چه خود زبان انگلیسی داشتید بگید .

خاطره که خوب من ،من چیز بودم ... اومده بودم خودم بعد تا چهار سالگیم اینجا بودیم فقط یه چیزایی از اون موقع یادم میاد که به هر حال زبانم در واقع انگار زبان اولم انگلیسی شده بود وقتی هم که رفتیم ایران من تا مدتی خوب یک مقدار مشکل داشتم با فارسی حرف زدن بعد مثلا فارسی با لهجه انگلیسی صحبت می کردم بعد ولی می گم تو اون مقطع خوب دیگه کم کم بحث سر این بود که چه جوری من فارسیم خوب بشه دیگه به انگلیسی کاری نداشتم تا اینکه حدود 5 ،6 سالگی دیگه اینا لهجم از بین رفت و زبونم فارسی شد دیگه تا وقتی رفتم به اصطلاح دبستان تا کلاس یادمه تا کلاس حدود مثلا تو مقطع دبستان هیچ برخوردی با زبان انگلیسی نداشتم خوب فقط همون به قولی همین اسباب بازیهای خارجی مثلا اگه میدیدیم خوب البته من مثلا از دوران بچگیم از اینجا یکسری اسباب بازی با خودم برده بودم ایران یکسری مثلا از کتابای بچه ها یه چیزه پدر مادرم واسم آورده بودن ازاینجا آهان یادمه که گاهی اوقات پدر بزرگم یا مامانم این داستانا رو به انگلیسی می خوندن واسم شعرای انگلیسی بود تو کتاب اونا می خوندم ولی خوب ترجمش می کردن اونوقت خوب واسم جالب بود که این داره به یک زبون دیگه ای خونده میشه که مثلا به غیر از زبان فارسیه .

- زمانی بوده که دیگه انگلیسی یادت رفته بوده فارسی در واقع صحبت می کردن باهات ؟

درسته در واقع دیگه اونجا اون ... مثلا به صورت جمله و اینا خیلی کم متوجه می شدم انگلیسیا هنوز خیلی کلماتو خیلی چیزا به صورت کلمه از بچگی همراهم اومده بود یعنی هیچ وقت از یادم نرفته این کلمه ها ولی می گم مثلا اون چیزی که الان یادم میاد این هستش که می گم دوران بچگیم کتابا ی انگلیسی بودم داستانهای خیلی جالبی هم داشتن مثلا می گم مادرم یا پدر بزرگم برام می خوندن مثلا ترجمه می کردن بعد یکسری نوارای به اصطلاح داستان هم بود که من یادمه یکی ازدوستام که الان انگلیس زندگی می کنن اومدن ایران مثلا اون موقع گوش می کردیم با هم و ترجمه می کردیم با هم داستان انگلیسی به غیر از این دیگه به اصطلاح برخورد خاصی با انگلیسی نداشتم تا دیگه اومدم تو دوران راهنمایی هم زمان با اینکه حالا نمی دونم تا این قسمت

بگم یا ادامه بدم .

- این جور که... عاطفه خانومم بگه بعد میریم سراغ شما دوباره .

من یادمه که وقتی که بچه بودم 5 سالم که بود با برادرم یک کلاس زبان می رفتیم که فقط برای بچه ها بود بیشتر جنبه بازی کردن داشتو اینا ولی توش ضمنا کلمه ها فقط کلمه بهمون یاد میدادن حالا نمی دونم شایدم بهمون جمله هم یاد می دادن ولی من کتابشم داشتم تو ایران نگه داشته بودم بیشتر مثلا اون چیزی که نشون می داد توپ می شه بال رنگا را یاد داده بود و اینا بعد من یادمه که اونا میرفتم بعد امتحانشم آخر سر یکسری حروف بهمون یاد داده بودن که برای امتحانش یادمه که از من حرف A را پرسید گفت می دونی این چه حرفیه مثلا اینا بعد بیشتر بازی کردن بود یکسری کلمه هم رنگا و یکسری شعرای خیلی مختصری بهمون یاد داده می دادن اسماشونو می گفتن این اولین و آخرین کلاس زبانی بود که من تو همون دوران 5 سالم بود فکر می کنم که میرفتم .

- پژواک که حالا گفتش که دبستان کلاسای انگلیسی نمی رفتی درسته هر چی زبان بوده مال همون 4 سالگی که انگلیس بودی و اینا یا اینکه شما حالا کلاس زبان می رفتی تو اون سن احساستون نسبت به زبان انگلیسی چه طوری بود یعنی خیلی از بچه ها اشاره کردن مثلا بچه هایی که تو سن شما آموزشگاه فرستاده شدن می گفتن که بعضیا می گفتن که حالا اسم نمی برم کیه ولی بعضیا می گفتن که به زور مارو می فرستادن می خواستن تو خیابون نباشیم تو کوچه مثلا تیله بازی نکنیم به زورمی فرستادنمون آموزگاه و ما مثلا دوست نداشتیم اون موقع ؟

نه دوست نداشتن که نبوده چون یادمه یه کلاس خیلی تفریحی بود واسمون.

- کلاسای فوق برنامه دیگه هم می رفتی در کنارش ؟

نه هیچ کلاسی نمی رفتم .

- فقط کلاس زبان ؟

برادرم میرفت کلاس ژیمناستک واینا ولی یادم نمی یاد که البته خودمم خوب علاقه نداشتم چون سن 5 سالگی کسی تو سن 5 سالگی نمی دونه زبان چی چیه که علاقه داشته باشه به زبان نه فایدشو می دنه نه هیچی مطمئنا من مامان بابام علاقه داشتن من زبان بخونم یادم نمی یاد ولی مقاومتی هم کرده باشم یادمه که دوست داشتم این کلاسشو ولی البته اینم یادمه که وقتی که اون ترمش تموم شد برای ترم بعدش من و برادرم تصمیم گرفتیم که دیگه نریم بعد به مامانم اینا گفتیم که ما این کلاسه رو نمی ریم یعنی خاطره بدی هم ازش ندارم که جالب بود واسم .

- پدر مادرت فکر می کنی واسه چی می فرستادنت کلاس زبان ؟

چون من می خواستم بچگیم پیشرفت کنه چون که بلاخره زبان خیلی مهمه ولی یعنی واقعا مهم هستش دیگه اونا می فهمیدن اون موقع ما نمی فهمیدیم چرا باید بریم چون کارش نداشتیم که کشورمون حتی زبان دومم نیست انگلیسی همه کارامون راه می افتاد اصلا لزومی نداشتیم زبان بخونیم .

- خوب بریم یکم جلوتر می خواستی بری راهنمایی .

سال راهنمایی تو اون مقطع که بودیم خوب دیگه کم کم می گم تو سال دوم راهنمایی بود که آموزش زبان شروع می شد بعد بابام هم اون موقع چیز کرد به اصطلاح یکسری کتابای خود آموززبان برام گرفت و قضیه یه خورده جدی تر شد به این شکل که اونا خیلی دلشون می خواست من زبانم خوب بشه یعنی تو اون مقطع من می تونم بگم که این زبان یاد گرفتن یک چیز خیلی جدی تر شد از طرف پدر مادرم .

- باز حالا با اون حالتی که شما می گید یعنی شاید اونا احساس می کردن لزومش بیشتر از اون چیزیه که متوجه بشی ؟

آهان این احساسو داشتن من خودم می تونم بگم دوران بچگیم این زبان انگلیسی واسم یه چیزهیجان انگلیزی بود چون از طرفی می دونستم یعنی تو به اصطلاح تخیلات بچگی همیشه می شه گفت تو ذهنم تو دوران بچگی می دونستم من از کشوری به نام انگلیس مثلا امدم خوب بعد برام یه چیز جالب بود می فهمیدم که به اون زبان به این زبان اونجا با هم صحبت می کنن در عین حال هم که داشتم تو ایران زندگی می کردم و خوب زبانم فارسی شده بود به هر حال یه حالت دقیق و جالبی برام داشت زبان انگلیسی بعد تو دوران راهنمایی و اینا این مسئله می گم واقعا جدی تر شد که بخوام زبان بخونم و پیشرفت کنم خوب اولش یکم برام هیجان انگیز بود کتابا و چیزارو مثلا می خوندم .

- یادته چه کتابایی بود ؟

اگه درست یادم باشه اسمش بود اکتیو .... احتمال زیاد می دم اسمش.

- .....

آره چیزم بودن فکر کنم سری امریکایی هم بودش یادم به نظرم نمی یاد که لهجش به انگلیسی بود بعد.

- یعنی نوارو کتاب بود؟

نوارو کتاب بودش بعد مادرم خیلی سعی می کرد که یعنی در این حد وقتی مثلا خودش اونقدر تکرار می کرد حرفا که زده می شد مثلا بعضی جاها چیز بود بعضی جاها که تو نوار صحبت می کرد مثلا می گفتش که مثلا می گفت برو طرف پنجره ، پنجره رو باز کن مامانم مثلا به من می گفت خوب اینو بگو بعد خودش می رفت اون کارورو جلوی من انجام می داد مثلا من می گفتم ---- مادرم مثلا می رفت طرف پنجره که من یاد بگیرم مثلا چی چه جوری این چیزا بود ولی خوب اونا بیشتر علاقه داشتن من یاد بگیرم تا من مثلا خودم کم کم داشت قضیه چیزمی شد یه مقدار چی می گن قوری می شد .

- یه چیزی که پژواک اشاره کردی برای من خودم جالبه پدر بزرگت برات می خوند من هیچ کدوم از پدر بزرگام فکر نکنم که حتی چرا جفتشون سواد نوشتن فارسیو داشتن ولی انگلیسیو اصلا .... فکر نمی کنم اصلا انگلیسیو بتونستن بخونن شایدم می تونستن ولی زیاد پدر بزرگام یادم نیست ولی پس پدر بزرگت انگلیسی می تونست بخونه و .

*هر دوتا شون.

پدر بزرگم به زبان انگلیسیو آلمانیو فرانسه مسلط بود .

* پدر بزرگش مهندس زمان مثلا ... مهندس نفت .

یکی از مهندسای ارشد شرکت نفت بود .

* هر دوتا پدر بزرگاش هم مادر هم پدری .

- اون یکی پدر بزرگت هم تو شرکت نفت بود ؟

شرکت نفت نه اون یکی پدر بزرگم تو پتروشیمی کار می کرد .

- پس مهندسی بودن که مثلا دهه 70و60 با امریکای ها و انگلیسیا مخصوصا سرو کار داشتن و جفتشون تحصیلات دانشگاهی داشتن خیلی خوبه ؟

بله .

- پس شما چی ؟

من پدر مادرم وقتی که من رسیدم سن راهنمایی یعنی اون تب و تاب زبان آموزیشون خوابیده بود چیزی که براشون خیلی مهم بود دیگه یادمه که همش کلاس تست بود واسه اینکه مدرسه غیر انتفاعی قبول بشم دیگه از تب وتاب زبان افتاده بودن دیگه منم تا سن دیگه وقتی دانشگاه قبول شدم اصلا هیچ کلاس زبانی اضافه بر مدرسه اصلا نرفتم چون که مثلا اگر کلاسیم می رفتم یا اگر معلمیم تو خونه داشتم مثلا فقط واسه درسام بود و واسه تستای چه می دونم درسای حتی یادمه راهنمایی این تست زدن من شروع شد تا آخر دبیرستان .

- از راهنمایی برای کنکور ؟

نه ، نه برای از راهنمایی که بودم من از دبستان که بودم 5 دبستان واسه کنکور مدرسه راهنمایی .

- تیزهوشان آهان ؟

آره مثلا آره که چیز امتحان ورودی داشت شروع شد کتابای تست دیگه فقط کلاس ما بود دیگه حرف از دانشگاه و این مدرسه خوبه اون مدرسه خوبه دوباره برای دبیرستان همین طور توی مدرسه دبیرستان هم که همین طور برای دانشگاه یعنی اینکه من غیر از اون کلاسای زبانی که تو مدرسه می رفتم دیگه هیچ اثری از زبان نبود تا وقتی که دانشگاه قبول شدم خلاص من.

* من هیچ وقت ارتباط خودما با اون کتابا قطع نکردم خیلی ارتباط محکم نه ولی هیچ وقت هم قطعش نکردم یادمه بعد چون همون زمانم دیگه کامپیوتر هم اومده بود دیگه یه کمودور 64 داشتمو بعد اون موقع کتاباش اکثرا به زبان انگلیسی بود .

- کتابای چی ؟

برنامه نویسی کمودور و این حرفا یکسری کتابای فارسی بود ولی مثلا کتابایی که چون من یادمه اولین کامپیوتری که داشتم یه

کامپیوتر خیلی قدیمی بود که اون موقع ها پدرم از انگلیس با خودش آورده بود که بعد مثلا بعد از می تونم بگم بعد از 13 سال 14 سال دوباره وصلش کرده بودم به تلویزیون باهاش کار کنم یک کتاب راهنمام بیشتر نداشتم فقط برنامه نویسی خیلی ساده می شد باهاش کرد همشم انگلیسی بود مثلا می تونم بگم یکی دیگه از چیزایی که منو علاقه مند می کرد به این که این کلماتو انگلیسی یاد بگیرم اون کامپیوتر بود و مثلا می خواستم اون کتابچشو بفهمم که چی داره می گه مثلا بعد .

- شما هم چنین چیزایی داشتی یعنی چیزی که ... حالا من خیلی چیزارو به روی خودتون بگم به جای اینکه روی کاغذ بعدا در موردتون بنویسم به خودتون می گم که باعث بشه بیشتر صحبت کنید در این ضمینه. اشاره می کنن که زبان یاد می گرفت که فردا کمودور کار کنه بعدش اتفاق خاصی بود یا ابزار خاصی یا --- که مثلا بخواید شما به خاطرش زبان انگلیسی استفاده کنی ؟

نه راستشو بخوای .

- من یکی از چیزایی که الان که دانشجوی phd هم هستم گیرم بیاد اینه که هر وقت مهمونی جایی میرم خاله هام این لوازم آریششون می یارن بعد من می خونم مثلا می گم اسکراپ نمی دونم چی چی این اینطوری اون اونطوری بعد خلاصه phd من تو خانواده خلاصه شده در این که لوازم آرایش .

آخه من مامانم اگر یک مشکلی داشتم مامانم زبانش خوب بود خیلی مخصوصا لغت هنوزم که هنوزه با وجود اینکه دیگه حدود 25 ساله از اینجا برگشتن رفتن ولی هنوزم که هنوزه لغت خیلی حفظه من هر وقت یه کاری داشتم که مثلا می خواستم یه چیزی برام بخونه مامان مثلا مامانم بیشتر ازبابام حتی کارای مارو راه می نداختن خودم راستشو بخوای نمی دونم راستشو بخوای علاقه ای هم نداشتم به زبان یعنی تا وقتی که اومدم حتی با وجودی که حتی دانشگاه هم مثلا قبول شدم و رفتم و دیگه همون دیگه یک سالی که پشت کنکور موندم دیگه بابام رفت کارای پاسپورت انگلیسیم کرد که اگر احتمالا قبول نشدم

منوبفرسته بیام با وجود اینکه می دونستم احتمالا یه روزی میام یه روزیم پامیشم میام اینجا ولی راستشو بخوای نمی دونم هیچ علاقه ای به زبان خوندن اصلا نداشتم بعدش که دیگه .

- اینا واسه موتیویشن امتحانتون خوب نیست زیاد تاکید نکنید رو اینها .

ولی نه وقتی که دانشگاه قبول شدم دیگه از فشار چه می دونم درس و کنکور و اینا خلاص شدم دیگه اون موقع بود که بابام یادش اومد منو باید زبان یاد بگیرم اون وقت دیگه می گفتش برو کلاس زبانو این ور اونور و کلاسای .

- کلاسی که تو دوران راهنمایی دیدن مال شما بعد ازکنکور بود ؟

بله بعد از کنکور بود.

- هر دوتاتون برای کنکور زبان می خوندید حسابی ؟

برای دیپلم واسه من که خیلی وحشتناک بود .

* من نه کلا تو دوران دبیرستان زبان واقعا بهش علاقه پیدا کرده بودم و فکر می کردم دیگه باید بخونم یه مقدارش به خاطر این بود که پدر مثلا نه طفلی اون موقع که فوت کرده بودن ولی کلا بعد کلا به خاطر اینکه توی دوستامون مثلا عموهام خوب تو انگلیس زندگی می کردن مثلا اون خودش به نوعی عاملی بود برای اینکه حالا مثلا بیشتر زبان انگیزه بشه یا من مادرم چون انگلیسی بلد بود گاهی اوقات مهمونای خارجی می اومد و این حس مثلا برای من وجود داشتش که خوب چرا مادرم بتونه باهاشون صحبت بکنه چرا من نتونم خوب این بود به هر حال .

- بحث غیرتم این وسط بود ؟

شاید ولی کلا خود همون میگم هنوز همون هیجانی که از دوران بچگی درم بود می خواست مثلا به اصطلاح بیشتر یاد بگیرمو می تونم بگم خیلی بهم کمک کرد دیگه تا اونجایی پیش رفتم که توی خونم خیلی سعی می کردم که انگلیسی صحبت کنم که انگلیسیم خوب بشه اینا و به جایی بر دیگه اونقدر می شه گفت خوب شد که دیگه مثلا می گم من در کنارش ، کنار کتابای زبان چیز می خوندم دبیرستان هم می خوندم به هر حال یادمه مقطع سوم دبیرستان یا پیش دانشگاهی زبان پیش دانشگاهی خوب بود از لحاظ لغت از لحاظ .

* خیلی سنگین بود .

از لحاظ لغت و اینا خیلی سنگین بود چون من یادم هست به این شکل بود به هر حال بایست اونم خونده می شد ولی علاقه خوبی هم داشتم نهایتا هم می گم سر کنکور زبانش دیگه برام مشکلی نداشت .

- بریم سراغ کنکور .

آخ، آخ، آخ من از تو درسای عمومی سر همین زبان بود با درسای اختصاصیم شیمی اصل فقط تمام نمره زبانمو به امید گرامر بودم چون دامنه لغتم افتضاح بود فقط مثلا به امید این که گرامرا را بلد باشم که اگر درست یادم باشه 25 تا سوال زبان بود که 7 تا 8تاش گرامر بود من فقط به امید این بودم بقیشم بتونم بزنم یه طوری یعنی مثلا اختلاف همیشه بین درسای عمومیم خیلی بود یعنی مثلا همه درسام بالا بود زبانه خیلی پایین بود فکر نکنم بیشتر از 30 درصد زده باشم .

* من 98 درصد زدم .

- خیلیه خوبه 98 درصد از منم بیشتر زدی .

من مادرم اصلا باورش نمی شد .

- همین دانشگاه آزاد خوندی تو هم دیگه آره ؟

من دانشگاه سراسری 98 درصد زدم زبان .

- آزادم همون قدر زدی ؟

آزادم خیلی درصدش بالا بود یادم نمی یاد چقدر زدم .

- پس برای کنکور زبان خوب خوندی ؟

زبانو می تونم بگم همون اندازه درسای دیگم خوندم ولی می گم کلا چون زبانم خوب شده بود می گم به خاطر اینکه تو خونه هم یه کم صحبت می کردم .

- با کی ؟

با مادرم .

- مادرت انگلیسی صحبت می کنه ؟

بله .

* .... یه مدتی چیز حتی تو بازیهای کشورهای مسابقات بانوانی که از کشورهای اسلامی آمده بودن مامانم مترجم رفته بود بعد یعنی تجربه ها رو مثلا داشت بعد زبانشم به طبع خوب بود به همین خاطرم خوب می گم همه اینا به آدم انگیزه میداد که به هر حال یک جوری مثلا زبان خودشا پیشرفت بده و می گم این طوری .

- من قبل از اینکه برم سراغ دانشگاه یه گذری بزنم به خارج از این چون تا موضوع کنکورو دانشگاه می شه خیلی آکادمیک می شه من گذر می زنم به خارج از دانشگاه .سن 17 ، 18 سالگی قبل از دوران دبیرستانتونو می خوام بگم حالا

دیگه می شه گفت اختیارتون دست خودتون بود و سر کلاس فوق برنامه می خواستید می رفتید نمی خواستید نمی رفتید و تو جامعه هم می شه گفت خیلی --- می تونست می تونه ... بهتر شده بود ه بسیار عالی حالا دوست دارم بدونم که زبان انگلیسی اختلاف سنی سه تامون خیلی زیاد با هم فرقی نمی کنه ولی توی هم نسلای ما توی جامعه زبان انگلیسی چه استفاده ای می کردی پژواک که اشاره کرد خودش نه ولی مادرش مثلا مسابقات زنانه کشوراسلامی بوده یکی از بچه ها دخترا گفتن که رفته بودن نمایشگاه بین المللی اونجا می رفتن سراغ غرفه دارها انگلیسیشون اونقدر خوب هست که بدونن انگلیسیشون خوب هست که بتونن یه چیزی بگن یا نه جایی یادتون میاد که اصلا زبان انگلیسی صحبت کرده باشید؟

بله من همسایه بالاییمون چینی بود هر وقت می خواستیم بریم ... مجبور بودیم انگلیسی بگیم چینی بودن همسایمون گاهی وقتا می دیدیمش باهم دیگه حرف می زدیم .

- با شما انگلیسی حرف می زد همیشه ؟

بله ولی خوب خیلی ، خیلی با زور و اصلا نمی دونم چه جوری می فهمیدم اصلا چی می گه.

- انگلیسیش خوب بود ؟

خوب اگه من بخوام بگم خیلی خوب بود ولی نمی دونم شاید اگر پژواک باهاش حرف بزنه اصلا نفهمه چی می گه .

* گرل فرنده . خوب ما داریم الان تا قبل از دانشگاه حرف می زنیم اون موقع خیلی سخته آدم یادش نمی یاد فکر نمی کنم مگر .

چرا مثلا زن عموت باش حرف نمی خواستی بزنی ؟

- کامپیوتر که گفتی کامپیوتر قبل از دانشگاست سرو کله می زدی اینترنت هم بود؟

آره اینترنت نبود اینترنت من موقعی که رفته بودم دانشگاه تازه راه افتاده بود و رایج شده بود .

- البته زمان عاطفه خانوم شاید بوده ؟

بله من ، من کنکوری بودم که اینترنت اومده بود .

* بعد می گم تقریبا یادم میاد که آره یادمه که مادرم به عنوان مترجم که بود گاهی اوقات پیش می اومد که مثلا چه می دونم مثلا مادر من می گفت که مثلا برم مثلا ، مثلا می گم مادرم می رفت بیرون می گفت اگر فلانی زنگ زد بهش انگلیسی اینو بگو خوب من مثلا این کاراو می کردم یا مثلا گاهی اوقات اگر شرایطش فراهم می شد مثلا منو می برد با خودش همین مثلا مهمونا و اینا نه تو بازی دیگه مثلا اونجا یه موقعیتی پیش می اومد .

برای مهمونای خارج توریستو مثلا مهمونای خارجی که می اومدن اونا رو می گه .

* آره مثلا اونطوری می شد چیز کنی ولی نه ولی یه چیزیم در ضمن بگم حالا تا اینجا بحث اومد یه خورده اگر برگردیم به اون زمان من فکر کنم شرایط یعنی تاثیرش رو خودما می گم ها اونم این بود که من دقیقا یادمه به خاطر اینکه اون موقع جو اجتماعی خیلی جو ضد غربیی بود اون موقع تو تلویزیون برنامه ای مثل سراب و هویتو این چیزا همش پخش می کردن و تمام مدت یک تبلیغ صددرصد منفی نسبت به غرب می کردن بود خوب رو هر کسی از جمله خود من این تاثیرو می ذاشت که زبان انگلیسی مطلع به همون کشورهای سرزمینهای کفرو نمی دونم الحاد هستش خوب و یک جورایی آدم چه می دونم کم انگیزه می شد حالا نگیم بی انگیزه کم انگیزه می شد یا مثلا می گم به خاطر اینکه .

- با احتیاط مثلا .

آره تقزیبا یا مثلا به خاطر این که حالا شاید نمی دونم من فقط این طوری بودم یا یک جمعیتی از جونای هم سن خودم من هم شاید

- از عاطفه خانوم بپرسید .

حالا می گم حالا نمی دونم این طوری بوده یا نه .

* من نه راستشا بخوای من به اون میرسم حالا الکی من تحت تاثیر اونا نبودم من خودم تنبل بودم .

ولی مثلا چه میدونم اگر این طوری بذار بگم اگر اون موقع خوب به ما به عنوان مثلا نسل جوون ایرانی می گفتن که شما تنها ملت در سراسر دنیا نیستید اگر اون ما می دونستیم که آدما های دیگه ای هم هستن که قراره یک روز باهاشون ارتباط برقرار کنیم و دانستن یک زبان یک توانایی هستش برای برقرار کردن ارتباط با انسانهای دیگه رو کره زمین شاید انگیزه یاد گرفتن زبان خیلی بیشتر می شد حالا نه فقط برای من برای خیلیا .

- اشاره کردی به موضوعی که من مورد علاقمه داغه ، داغه موضوع داغ علاقه و انگیزه با حرفای پژواک موافقی ؟

آره تا یه حدودی ولی نه صددرصد با اینکه مثلا ، مثلا تبلیغ بد بود و چه می دونم به این خاطر من زبان یاد نگرفتم و اصلا .

* البته بگم تبلیغ منفی راجب یاد گیری زبان نبوده هیچ وقت .

غرب مثلا منفی نبود که حالا مثلا .

* فکر کنم این طوری بود یعنی من لااقل زمان من یادمه من هیچ وقت یادم نمی یاد که مثلا در اون دورانی که کوچیک بودم اصلا ، اصلا نمی تونم تصور کنم که از کشورهای غربی هیچ چیز مثبتی تو در سمینارهای ما منعکس می شد .

- چیز منفی چی منعکس می شد ؟

فساد اخلاقی ، بی بندوباری .

* هر کی می اومد اینجا ایدز می گرفت برمی گشت .

هر کی می امد اینجا ایدز می گرفت اینا دقیقا چیزهایی هست که من یادمه.

* سریالا راست می گه بود قشنگ .

سریالا وحتی برنامه هایی که مثلا مستند بود نشون می داد یعنی من دقیقا یادمه که مثلا نشون می داد که این فیلم بردارا رفته بودن کانادا و با چند نفر مصاحبه می کردند و مثلا می خواستن صورتشون تو مثلا دوربین نیفته بعد هی دوربین بالا پایین می رفت نهایتا هم صورتش مشخص می شد بعضی وقتا پاهاشون می افتاد خلاصه یه بساطی که الان خوب حالا که فکرشو می کنم می گم خوب واقعا چه کار می خواستیم بکنیم چون من دقیقا یادمه .

- یک لحظه میون کلامت می خوام مثال بزنم در مورد برنامه هایی که احساس می کنه غربرو منفی نشون می داد شما می گی چنین احساسی نداری نسبت به این برنامه ها چه برنامه ای غرب رو مثبت نشون میداد ؟

نه من این فیلمایی که می گه غربو منفی نشون می دادو به خوبی یادمه سرابو یادمه یه سریالای که مثلا سریالای اجتماعی که نشون میداد مثلا نشون می داد هر کی که برگشته یه مشکلی داشته اونورو برگشته با ایناش حرفی نیست ولی نمی دونم چرا ولی خودم هیچ وقت مثلا این چیزا باعث نمی شد که بگم مثلا این چیزا باعث می شد که مثلا شایدم البته .

- یعنی حق صدا سیمارو داری می خری با این مثال آره ؟

نه البته یه تعصبی هم مثلا خوب بلاخره من وقتی که از اینجا برگشتم اینجا به دنیا آمدم بوده وقتی که از اینجا برگشتم یکی دو سالم بود یعنی تقریبا می شه گفت هیچی یادم نبود فقط یه اسم تو شناسنامم بود که نشون میداد مثلا محل تولدم انگلیس بود به همین خاطر مثلا همیشه یادمه تو فوتبالای نتیجه فوتبالا که نشون میداد مثلا همیشه منتظر بودم انگلیس چه طور بوده نتیجش و اینا هیچ وقتم نظرم نسبت بهش بد نبود مثلا که بگم این چیزا باعث می شد که مثلا نظرم منفی باشه .

- دنبال حرفت یک اکجکت باز می گیریم میرم سراغ یک سوال که خیلی ایدئولوژیک تر چرا به عنوان بچه های ایرانی چرا به عنوان شهروندان ایرانی ما باید اصلا زبان انگلیسی یاد بگیریم خیلی تو حرفاتون اشاره کردید که تو جامعه ازتون این سوالو مستقیما کردم که در اصطلاحی که مسیح عنوان کرد حالا بازم این اجازه رو بهتون میدم که تکرار بکنید در روزمرگیتون اشاره زیاد نکردید نسبت به اینکه کاربردی براتون داشت قبول دارید ؟

ولی کاربرد داشت تو روزمرگی مثلا من دانشگاه یادمه که بودم یکی از استادامون مثلا اون چیزی که داده بود رفرنسی که داده بود .

- وارد دانشگاه نشدیم هنوزا بحث آکادمیک ؟

آهان خوب نه تا قبل از دانشگاه من یادم نمی یاد برخورد اجباری با زبان داشته باشم .

- شما هم قبول دارید اینا ؟

آره در واقع نه برای من خوب فرق می کرد به خاطر اینکه نه به خاطر شرایط خودم به خاطر مثلا شرایط کاری مادرم .

- مادرت البته اینم اشاره کنم خودتونم می دونید هر دوتاتون کیسای خاص هستید که پدراتون خارج از کشور بوده هر دوتاتون خارج از ایران به دنیا آمدید و خودبه خود یک لینکی به قبل و زبان انگلیسی داشتید حالا در حال حاضر بعد اینو بذارید کنار یعنی اینو چشم پوشی کنید نسبت بهش کاربرد روزمرگی با زبان انگلیسی داشتید؟

اصلا .

* نه اصلا.

- خوب ادامه همین جوابتون که گفتید اصلا پس ما برای چی در ایران زبان انگلیسی یاد می گیریم ؟

خوب دقیقا همین بودش که انگیزه نداشتن حالا من تورو نمی گم من در مورد خودم می گم من هیچ وقت احساس نیاز نکردم که من خودم مثلا اون وقتی که 15 سالم بود هیچ وقت احساس نیاز نکردم که من باید برم زبان یاد بگیرم یعنی راستشو بخوای هیچ وقت انگیزه ای نداشتم دلیلش و نمیفهمیدم چرا باید زبان یاد بگیرم .

- نه حرفتون که درسته پژواکم صددرصد موافقه منم موافقم حالا اینا چلنج می کنم با پرسیدن این سوال که خوب اگه به این شکله چرا پدراتون دوره راهنمایی یا دوره دبستان مجبورتون می کردن کلاس زبان یا خود آموزی زبان یاد بگیرید و چرا مثلا تو آموزش پرورش حالا عربیو می گیم اینکه عربیو تو دبیرستان درس میدن به خاطر اینکه زبان مذهبی ما هست برای چی انگلیسیو یاد میدن و برای چی خانواده ها می گن زبا ن انگلیسی بچه ها یاد بگیرن ؟

من خودم در مورد خود من این بودش که تا قبل از دوران دانشگاه که می گم دست از سرم برداشته بودن سر زبان یاد گرفتن چون مسائل اصلی کنکور بود بعد از کنکور این که دانشگاه قبول شدم همون موقع بود که داداشم داشت برای دکترا و فوق لیسانس و اینا اقدام می کرد برای امریکا و اینا که اون خیلی زبانش خوب شده بود بعد از اینکه دانشگاه رفته بود تونسته بود خیلی با اخبارو بی بی سیو خودش خیلی علاقه داشت اون تونست زبانشو البته اونم مثل پژواک بود تا 4 سالگی انگلیس بود بعدش برگشته بود تونسته بود زبانشا خیلی خوب کنه اون موقع بود که مثلا دیگه ، دیگه اون موقع من داشتم نمونشو تو

خونمون میدیدم یکی داره مثلا میره واسه ادامه تحصیل داره میره اونجا دیگه خودمم اون موقع شروع می گم پدرم حواسش به من جمع شده بود

که مثلا خوب منم یه 4 سال دیگه درسم تموم می شه یه برنامه ای بلاخره خواهم داشت بعدش انگیزه هم نه اینکه داخل ایران باشه به خاطر اینکه می خواستم مثلا هدفم خارج از کشور بود داشتم زبان می خوندم ولی اگر نمی دونم شاید اگر برنامم این بودش که یعنی برنامه خارج از کشور اصلا نداشتم شاید هیچ وقت اون کلاسایی هم که دوران دانشجوییم می رفتم شاید هیچ وقت نمی رفتم البته الان خیلی مثلا تو تموم روزنامه ها که چه می دونم تو ایران هرجا که بخوای کار پیدا کنی زبان خوبم خودش یه امتیازه .

- برای چی من سوالم اینه که برای چی ؟

مثلا چیز در مورد برادرم قبل از اینکه بره امریکا یک ، یک سالی تو ایران کار می کرد رفت تو یه شرکتی کار کرد تو کل شرکتشون که همه مهندساشم خیلی مهندسای با سابقه و مثلا سن و سالدار بودن تنها کسی که بلد بود زبان حرف بزنه برادر من بود در نتیجه هر چی که مهمون خارجی داشتن اینا مثلا با وجودی که برادم سابقش از همه کمتر بود اینا دائم اونا می بردن که باهاشون حرف بزنه خوب مثلا به کار میاد اگر آدم بلد باشه .

- تو تجربه کاریت تو ایران یه مدت کار می کردی زبان انگلیسی به کارت می آمد ؟

اون دیگه بر می گرده بعداز دانشگاه حالا اگر از بحث دوران قبل از دانشگاه بخوایم بیام بیرون آره به دردم می خورد چون که ما مهمونای انگلیسی داشتیم منتها باز در ارتباط با من نبودن یعنی من اگر هم بلد نبودم شاید هم آنچنان می تونم بگم ضرری نمی کردم از دید کاری ولی خوب ،خوب بود به هر حال آدم می تونست یه صحبتی بکنه یا .

- با چه هدفی باید تدریس بشه اصلا با چه هدفی زبان انگلیسی باید در ایران حضور داشته باشه؟

ما باید به نظر من اون کاری که ما نکردیم حالا الانو دیگه نمی دونم زبان خودمو می گم که مثلا 13 سالم بود 14 سالم بود یا حالا بیشتر باید این اتفاق می افتاد می گم باید این برنامه می بودش که به بچه ها و نوجونها یاد می دادن که در آینده این یک ابزار کمکی برای شما خواهد بود باید می گفتن که دنیا فقط ایران نیست زبان فقط فارسی نیستش جمعیت بسیار زیادی از مردم دنیا به زبان فارسی حرف نمی زنن .

- یعنی احساس می کنی بچه ها اینو نمی دونستن ؟

دقیقا خوب چرا دونستن که همه می دونن ولی این مطلب برای اینها ملموس نبوده که .

* به نظر من آدم باید یه مثلا یک انگیزه شخصی داشته باشه خوب حالا همه دنیا صحبت نمی کنن حالا من باید با همه دنیا صحبت کنم .

نه ولی به هر حال باید .

* ولی انگیزه شخصی به نظر من ایجاد بشه که آدم بره دنبال یک کار.

آره ولی خوب انگیزه شخصی چه جوری هستش این که به هر حال می گم قبول کنید که جاهای دیگه دنیا چیزهایی هست که توی

ایران وجود نداره خوب انسان با ارتباط در با در ارتباط بودن و با فرهنگهای دیگه با مردم از کشورهای دیگه هست که اطلاعات خودشو می تونه بالاتر ببره جهان بینیشو وسعت بیشتر پیدا می کنه اگر می خوایم بریم اگر داریم تحصیلات آکادمیکی انجام میدیم خوب نمی شه با ترجمه کردن هر چیزی به زبان فارسی بیام مثلا بگیم خوب همین رفرنسه کافیه دیگه احتیاجی نیست تو هر رشته ای که آدم بخواد درس بخونه رفرنسای اصلی چه می دونم پروژه هایی که انجام شده تحقیقاتی که انجام شده اکثرا به زبان انگلیسیه خوب مخصوصا تو این دوره چه تو این زمونه چه 10 سال قبل هر مقطع زمانیو نگاه کنی اون کسی خودشو به اصطلاح سطح علمیشو بالاتر می تونسته نگه داره و می تونه نگه داره که حداقل به زبان انگلیسی اونقدر مسلط باشه که بره 4 تا کتاب انگلیسیم بخونه 4 تا مقاله انگلیسی بتونه بخونه .

- خوب اینو من حرفاتا میزارم ---- این چیزایی که گفتی درمورد اینکه به ما گفته می شد یا برنامه هایی بود مثل سراب که به ما می گفت غرب بده هر کی بره غرب ایدز می گیره و از این برنامه ها چه جوری چرا یعنی اگر غرب بده اگر زبان انگلیسی مال غربه چه جوری بیام به بچه چه جوری به بچه ها درس بدیم به چه جوری بیایم همون زبان غرب در واقع همون غرب زدگیا به بچه ها توضیح بدیم .

البته این دوره دیگه اون جوری اینکه بخوان غربو الان دیگه واقعا داریم به دهکده جهانی می گم نزدیک می شیم الان دیگه تلویزیون هم بخواد بگه خانواده ها خودشون الان دوره مثلا تو جنگ نیستم یا مثلا خیلی به نظر من .

- عوض شده .

الان دیگه نمی شه حتی سریالام اگر بخوان بگن این جوریه اون جوریه مثلا غرب اینجوریه دیگه فکر نکنم کسی اهمیت بده به این حرفا .

* الان خوب بهتر شده من می گم که اون موقع اشتباهی که رخ داد این بودش که می گم شاید مسئولین خواستن راه صد ساله رو یک شبه بپیماین خوب مثلا می گم جلوه های مثلا چه می دونم تو خالی غرب ذهن بچه های مارو خراب نکنه خوب برای

رسیدن به این هدف چه کار کردن این برنامه ها را ساختن که از همه همش ازغرب جهنمی مثلا درست می کرد اون هدف که درست نشد هیچ .

- زبان انگلیسی بچه های مارو خراب می کنه ؟

نه اصلا .

- عاطفه خانم نظر شما چیه ؟

بستگی داره به اینکه نگاه کنید مثلا تو پاکستان یکی از دوستای من که دارن زبان می خونن زبانش خیلی خوبه بعد ازش پرسیدم مثلا چه طور تازه هم از پاکستان اومده پرسیدم چه طوریه گفتش ما به غیر از تعلیمات اسلامیمون که به زبان خود پاکستانی بود تمام درسامون به انگلیسی بود و امتحانش هم به انگلیسی بود خوب مثلا اگر که خوب حالا البته اونم خیلی مسخره هست بخوان همه درسا به انگلیسی بدن چون که واقعا ادبیات فارسی خیلی شیرینه اینه که هر ایرانی باید یاد بگیره خوب ولی اگر که مثلا شاید

درس ریاضیو خوب یا مثلا فیزیکو یک سری از این درسا رو بیان به انگلیسی هم درس بدن هم امتحانشو بگیرن به نظر من که اصلا حالا شاید مثلا اون بچه ای که اول دبستانه هیچ احتیاجی نداشته به زبان یاد گرفتن خوب ولی چه انگیزه ای بهتر از این که باید امسالو پاس کنی خوب همون شاید انگیزه بشه که زبانم یاد بگیره حالا آره اگر که بخواد همه چیزمثل پاکستان که به غیر از مثلا البته همه مدرسه هاشونم این طوری نبود می گفت دوستم فقط مدرسه های خوبشون این طوری ولی به نظر من اگر که بیان مثلا حالا به غیر ازمثلا حالا به جای اون فقط راهنمایی شروع می شد 2 ساعت در هفته مثلا یک کلاس زبان مسخره هستش به نظر من اگر از همون اول .

- کلاس زبان مسخره ؟

آره خیلی مسخره بود کلاس مثلا دوم راهنمایی تازه به ما حروف انگلسیا یاد می دادن بعدش دوباره سوم راهنمایی هم همین طور یکسری جمله های خیلی ساده رو یاد می دادن بعد یادمه که اینقده این روندش یواش پیش می رفت که به پیش دانشگاهی که می رسید یه حجم زیاد لغت مثلا اصلا با همدیگه هماهنگی نداشتش با تو پیش دانشگاهی من یادمه هر درسی یادم نیست دقیقا ولی یادمه تعداد لغتاش خیلی زیاد بود .

* این یک به اصطلاح سیر .

یعنی یهویی می رفت بالا .

- یه سوال ازتون می کنم که شما رو به سیاست گذارا در واقع لیک می کنم اگر این شکله چرا این کتابامون این شکله چرا درسای در واقع راهنمایی و دبیرستان و پیش دانشگاهی کتاب زبانمون چرا این شکلیه یک چرا این شکله و باید چه شکلی باشه شما اشاره کردید که مثلا باید بعضی از درسا رو به انگلیسی بخونن که .

من به نظرم درسایی مثل ریاضی یا بعدش که میان تو راهنمایی علوم .

- مسئولینمون اینا نمی دونن؟

مسئولینمون من چه می دونم اگه می دونستن که اوضاع احوالمون بهتر از این بود ولی نمی دونم چه فکری می کنن ولی به نظرم حالا به غیر از الان یک چند ساله که کتابا عوض شده الان 30 ساله که کتابا یکی بوده یعنی کتابی که من می خوندم کتابی که خالم می خونده یکی بوده .

- کتاب قبل از انقلابم این شکلی بوده ؟

بله کتاب اول دبستان الان 3 ، 4 ساله که عوض شده بخوانیم بنویسیم اومده وگرنه من دقیقا همین کتابو از کتاب خالم دیده بودم که فقط عکسارو با حجاب کرده بودن خوب وگرنه یه تعداد ساله که مثلا 20 ساله که این کتابا یکیه 30 ساله که این کتابا یکی بوده به غیر از می گم این 3 ، 4 سالی که بخوانیم بنویسیم عوضش کردن یعنی واقعا باید یک فکری بکنن خیلی شاید این آموزش مال ، مال بچه های 20 سال پیش باشه .

* می گم حالا هم می تونه اون آموزش زبان رو اون موثر بودنش رو به اصطلاح بهره ای که می تونه ازش ببره تشخیص بده واقعیت این هستش که زبان به اون شکلی که می گم چون مسئله آموزش زبان چیزی نیست که بشه تو 2 ، 3 ساعت هفته مثلا تو مدرسه انجامش داد اون آموزش زبان یعنی هدف این بود که بچه ها با زبان انگلیسی آشنا بشن و ازش استفاده کنن وسیله اون وسیله ای که ازش استفاده شد آموزش ادبیات زبان انگلیسی بود تا حدی اون روش پیش رفت شما مثلا نگاه کنید کتابای دوران دبیرستان یا پیش دانشگاهی لغت خیلی زیاد داشت گرامرم خیلی زیاد داشت خوب ولی مکالمه و اینا خیلی مختصر و کم بودش این اینو می رسونه که پس بحث آموزش ادبیات انگلیسیه نه آموزش زبان انگلیسی حالا به عنوان .

- من یه چیزی بگم شاید این اشاره وقتی شما در دانشگاه با اینکه به قول خودت سورس بخوای برخورد کنی محاوره که نمی خوای باش بکنی درسته ؟

درست ولی ، ولی باز هم به مطالعه بیشتری احتیاج داره خوب یعنی کلا اینو باید قبول کنیم که اون مقدار زبانی که اونجا خونده می شه خوب اولا می گم اصلا مشای مسئله از روش تدریس در درجه اول نباشه موثر هستا ولی در درجه اول نباشه همین که دانش آموز ما نتونه تشخیص بده که یک روزی دانشگاه می خواد بره و تو اون دانشگاه که بخواد بره کتابای رفرنس

مثلا با کیفیت خوب اگه بخواد علمشا به روز نگه داره به یک وسیله ای به اسم زبان انگلیسی احتیاج داره خوب این اولین این اولین اشتباه ما هستش خوب یعنی اصلی ترین انگیزه که می تونه به عنوان دانش آموز داشته باشه ما بهش نمی دیم خوب .

* آخه این روندی که مدرسه های ایران داره پیش میره شاید دلیل اینکه مثلا گرامر مثلا مکالمه کار نمی کنیم فقط مثلا لغت می خونیم گرامرمی خونیم بعدشم که میریم دانشگاه یک کتاب تخصصی داریم که مثلا لغتای مثلا کامپیوتر بودن لغتای مربوط به اونا یاد می گرفتیم بعدش شاید همین واسه رفرنس خوندن کافی باشه یعنی شاید همون هدف واسه همون فقط در حد رفرنس ، در حد رفرنس کار راه می نداخت .

نه بازم نمی تونستی بازم نمی تونستی راه بندازی به خاطر اینکه می گم یه موقع هست که مثلا می گم شما یک صفحه A5 به اصطلاح تکست می خوندی تو هر هفته تو درسای دبیرستان یک کتاب به اصطلاح دانشگاهی یک کتاب 500 صفحه ای.

* بله اون رون نبودش که بتونیم بخونیمش .

طرف فقط به خاطر اینکه بتونه یک سطر از اینا پشت سر هم قرار بده و بخونه این پدرش در می اومد اصلا نمی تونست .

- پس نیاز دانشگاهی زبان شما رو هم دبیرستان و راهنمایی جواب نمی داد .

نه اصلا .

* اصلا .

- خوب مرسی چیزی می خواید اضافه کنید بگید دیگه ؟

اضافه که می گم حالا این بحثا می گم زبان به نظر من یک چیز خیلی به اصطلاح واقعا یک چیزی هست که مورد نیاز یعنی نیازش باید در جامعه احساس بشه تا افراد با شوق و علاقه به اصطلاح برن دنبالش یاد بگیرن خوب در واقع.

- نیازش احساس شده و ما دنبالش نرفتیم ؟

ولی البته بگم تو این دوره .

* نه الان آخه ببین چه جوری میشه مثلا الان تو ایران نگاه کنی همه بچه هاشونو می فرستن کلاس زبان خوب من حاضرم شرط ببندم نصف بیشترشون به خاطر کلاس و پزش هست که بچه هاشونو می فرستن کلاس زبان خوب این خوب این واقعا جای ناراحتی داره ما چرا باید اینقدر همه چیزو به چشم پزو نمی دونم این چیزا نگاه کنیم .

- زبان یه چیز پرستیژیسه ؟

خوب نباید باشه خوب این خودش واقعا یک ضعف یک کمبودیو نشون میده که ما تازه برای یاد گرفتن چیزی که باید می داشتیمش و تازه .

* خوب اگه بش افتخار هم کنن که بد نیستش که .

نه خوبه ولی نه به عنوان اینکه .

- پژواک عقیدش اینه که انگیزه نباید باشه .

نباید انگیزه باشه باید ما نباید ازش استفاده بکنیم که پرستیژمون داره میره بالا ما باید ازش به عنوان خوشحال باشیم یک چیزی داریم یاد می گیریم که به خاطر اینکه می تونیم ازش چه استفاده هایی بکنیم پس می بینیم که حتی انگیزه های ما هم اشتباه متاسفانه خوب یعنی یا یکسری عواملی هست که به غلط ما رو باز می دارن مثل تبلیغات تلویزیون رسانه ها در گذشته حالا من الانشا نمی دونم به چه شکله اون کساییم که انگیزه رو به اصطلاح به وجود میارن یا می خوان که بچه هاشون زبان بخونن متاسفانه باز با انگیزه های اشتباه این کارو می کنن باز قضیه همون پرستیژو ... و اینها هستش نه استفاده از زبان به عنوان یک ابزار محاوره ای به عنوان ابزاری که به شما امکان میده امروزه از طریق اینترنت از طریق حتی همون چت روما همون یاهو مسنجر که هر چیزی با آدمای سرتاسر دنیا می تونه ارتباط برقرار کنی و ببینی جاهای دیگه دنیا چه خبره من فکر می کنم می گم به غیر از اینکه هم باید روش تدریس زبان در ایران درست بشه هم ایجاد انگیزه بشه به شکل درست تا وقتی این دوتا درست نشن هیچ وقت ما نمی تونیم انتظار داشته باشیم که زبان تدریس زبان یک مسیر درستیو طی بکنه و به عنوان یک وسیله کار آمد بش در جامعه بهش نگاه بشه .

- شما ؟

منم همین دیگه .

- همین مرسی من می گم هر استنباطی هر استنتاجی از این بکشم بیرون بهتون نشون میدم قبل از اینکه استفاده بکنم دستتون درد نکنه فکر نکنم بتونیم زیاد صحبت کنیم .

Reza (Southampton)

- اول می گم که 28 جونه ساعت یک ربع به 2 بعدازظهر نه صبح خدمت آقای عربی هستیم معرفیو میذارم .

---رضا شاهی --- .

- رضا شاهی ، رضا شاهی عربی خیلی .

نه ، نه فقط می خواستم رفرنس بدی که ---

- نه این فقط برای اطلاعت خودمه که فقط بتونم .

یادتون باشه .

- آره یادم باشه که کیه بعد معرفی خودتا میذارم برای خودت فقط یاد آور بشم که همون طور که ... گفته هر مطلبی از حرفها چه مستقیم چه نقل قول بشه قبل از اینکه تو تز استفاده بکنم به یه شکلی نشونت می دم یه فرم دیگه دارم که اگه خواستی عوضش کنی و بادیفای کنی و برام بفرستی باشه یا اینکه کلا بزنی زیرش بگی اصلا نمی خوای از حرفات استفاده بشه این بهتره ؟

این بهتره .

- این بهتره خودتا یه معرفی کوچیک بکن که اسمت چند سالته اهل کجایی بعد رشتت چیه و چکار می کنی بعد میریم سراغ سوالای بعد به نام خدا و این چیزای ابتدایی هم یادت نره؟

بسم الله الرحمن الرحیم من یاد این مصاحبه های اینجا می افتم من کوچکتر از اونم که ... داشته باشم من رضا هستم رضا شاهی البته به اسمی که در واقع اینجا مجبورم استفاده کنم به خاطر فامیلی بلندم و خدمت شما عرض کنم من رضا شاهی گفتم به خاطر اسم طول و درازم مجبورم با این اسم اینجا استفاده کنم خدمت شما بگم که دانشجوی phd فاینالز هستم دانشکده منگمنت خدمت شما عرض کنم که دیگه چی بود اصالتن اهل نائین هستم شهرستان نائین بین اصفهان و یزد که یکسری می گن اصفهانی یکسری می گن یزدی خدمت شما بگم البته از سال 71 هم تهران بودم برای دانشگاه دیگه .

- حالا رضا یه موضوع خیلی جالب که اشاره کردید یادم باشه در مورد فامیلیت صحبت کنیم ولی من موضوع سر بحث رو با یه خاطره ای از خودم همیشه باز می کنم و می گم که وقتی من بچه بودم یه آدامسایی بود که عکس یه دختر بود .

آدامس ترکیه ایا آره یادمه .

- آره بعد لباساش برچسب بود که می چسبوندیم روش یادت میاد؟

نه اون مدلی نبود از اونایی بود که می چسبوندیم رو دست .

- حالا اون مدلش بود یه مدل گرونترش بود زمان ما اینقدر بود بعد لباسشاشا برچسب می چسبوندی رو خودش .

من یادم نمیاد.

- مال دختر بود .

تو ، تو هم آره خوب.

- آره از اینا داشتم بعد اینارو وقتی درست می کردم توی دفتر نقاشیم نقاشی می کردم مدل نقاشیم می شد و این حروف لاتین رو پایینش نقاشی می کردم فکر می کنم جزء اولین برخوردهای من با زبان انگلیسی تجربه آدامسها را می گم که بچه ها اگه یه خاطرات بچگی دارن یادشون بیاد یه خاطره ای از زبان انگلیسی در بچگیت داری ؟

والا خیلی چیز مشخصی تو ذهنم نمی یاد ولی حداقلش اینه که خیلی چیز بودم من بابام چیز داشت مغازه داشت بعد لوازم یدکی می فروخت همیشه مثلا من گیر می دادم به این کاغذ ماغذا و بروشورا یعنی بروشورا که نه اون کارتونا و اینا .

- چه سنی ؟

که مثلا نوشته بود نمی دونم شاید ابتدایی یا زیر ابتدایی آره که این مثلا یعنی چی made in .

- لوازم یدکی ماشین بود چه ماشینی؟

آره ماشین کامیون مثلا made in اولاش چاینا رو می خوندم شینا زا این چیزا خیلی یادم نمی یاد مثلا هانگری هست هانگری که مجارستان می شه برام جالب بود این اینجوری معنیش چیه بعدا فهمیدم که مثلا می شه مجارستان در مجموع آره یه جوری آدم چی می گن یه چی یه حالت کششی بود که آدم یه جوری یه چیز جدید بفهمه یاد بگیره اینا چه جورین آره .

- بعد دوست داشتی ؟

آره، آره من زبانو خیلی دوست داشتم اتفاقا یکی از نمره های خیلی خوبم همیشه زبان بود یعنی من فکر می کنم همیشه جزء تاپترین نمره هام هم تو راهنمایی هم تو دبیرستان زبانم بود اگر چه ... داغونه ولی کما کان یعنی اون موقع برابر سطحی که اونجا بود زبانم همیشه خوب بود .

- زبانو توی راهنمایی شروع کردی ؟

ما از سال اول شروع کردیم ولی از سال بعد از ما شد سال دوم .

- اون وقت چیز آموزشگاه ؟

اصلا من آموزشگاه زبان نرفتم اصلا نرفتم خدمتتون بگم تا دیپلما گرفتم دیپلما که گرفتیم من دانشگاه شرکت نفت قبول شدم ترم اولا برامون زبان گذاشتن عمدتا هم بیشترش زبان بیزینس بود یکسری کتابای خاصی بود معروفه به کتاب ترکی بیشتر مال بیزینس بود .

- آکادمیک بود دیگه زبانش برای کارت پرفشنال؟

آره ، آره آکادمیک آره چون ما بعد از اینکه اون یه ترمو زبان خوندیم چون کتابا ما اصولا کتابامون انگلیسی بود به خاطر همین اونجا یه کوچولو بنییه زبانی مارو بهتر کرد چون یه ترم تقریبا همه زبان خوندیم همه چی هم کار کردند بجز اسپیکینگ .

- آموزشگاه رفتی بیرون ؟

نه ،نه خود شرکت نفت تو دانشکده شرکت نفت دانشگاه صنعتی نفت فقط یه ترم زبان برگزار می کردن واسه ورودیهای هر سالی ترم اول همه زبان بود همه چی روش کار کردن یعنی هم گرامر کار کردن هم وکبلری کار کردن کم و بیش لیسینینگ کار کردن من یادمه مثلا یکبار یکی دوتا فیلم اوردن دیدیم تنها چیزی که روش کار نکردن و من هنوزم که هنوزه توش میلنگم اسپیکینگ بود اصلا شرایطی نبود که بشه ازش استفاده کرد چی می گن روش کار بشه و ازش استفاده بشه بعد خدمتتون بگم فکر کنم من یک سال دیگه حالادقیقا سالش یادم نیست هم زمان با اینکه کار می کردم هوس TOFEL کردم فکر کردم TOFEL که میرم مثلا زبانم خوب میشه رفتم چیز زبان این چیه اسمش کانون زبان تو خیابون جام جم اونجام یکسری کار کردم زبان یعنی اون فقط خاص TOFEL بود یعنی تکنیکهای TOFEL بود که در عین اینکه وکبلری خیلی گسترده ای داشت ولی متاسفانه من هم زمان باش کار می کردم و وقت نمی ذاشتم خیلی برام چی می گن سود مند نبود ولی در عین حال یک ذره چیزم کرد یک ذره بهتر بود ولی خیلی سودمند نبود چون که خیلی روش وقت نذاشتم خدمتتون بگم دیگه سوابق زبان منم ادامه بدم اینه که یه امتحان IELTS هم دادم که فکر می کنم سال 80 بعد اونم می رفتم کلاسهای IELTS اونم فقط تکنیک امتحان IELTS بود که اونم خوب بود نتیجتا آره .

- غیر از بحث آکادمیکشو آموزش زبان در دبیرستان و راهنمایی در خارج از مدرسه سیستم آموزشی برخورد داشتی یه اصطلاحی که مال مسیح من اصطلاح مسیحو خیلی دارم استفاده می کنم در روزمرگیت با زبان برخورد داشتی یا استفاده می کردی ؟

من نمی دونم منظورت از روزمرگی چیه ولی اصولا نه تقریبا هیچ استفاده جانبی از زبان نداشتم نه تقریبا نه چون که اصولا می گم من تا دیپلمم شهرستان بودم و اونجا م متاسفانه خیلی کوچیک بود نسبتا کوچیک بود نه کلاس زبانی بود نه دوره آموزشی بود اون موقع هم مثل الان نبود که سی دی و ویدئو و اینترنت واز این چیزا اینقدر دم دست باشه که هر کسی بتونه تو خونش هر کاری بتونه بکنه به خاطر همین تا ، تا اومدم برای دانشگاه هیچی .

- اگه این جورامکانات بود این کارا رو می کردی ؟

مطمئنا آره مطمئنا اگه من الان من اگه الان 7 سالم بود 10 سالم بود 8 سالم بود مطمئنا الان خیلی راحته شما سی دی می گیری فیلم می گیری دی وی دی می گیری پر فیلم انگلیسی می تونی ببینی اورجینال این جور مسائل .

- برای چی این کارو می کردی ؟

برای اینکه زبانم خوب شه دیگه .

- خوب تو اون سنی که می گی همون 10 سالگی، 11 سالگی اون موقع احساس نیاز می کردی اصلا به زبان انگلیسی نبود امکانات به قول معروف ؟

ببین من خودم دوست داشتم می گم من الان می گم حالا حداقل اینکه شروعش که من با دبیرستان شروع کردم قبلش حداقل من می دونم که داییم چند سال از من بزرگتر بود یا مثلا دوست داشتم زبان یاد بگیرم مثلا اونم چند تا کلمه و حرفاش حتی من قبل از اینکه راهنمایی شروع کنم حروف الفباشو یاد گرفتم چون دایی بزرگترم دایی خیلی بزرگم یعنی دایی اولیم به قولی خوره زبان بود اصلا خیلی زبانشم خوب بود و چون قبلش با این امریکاییها کار کرده بود چیز بود اصلا حساس بود به خاطر همین من یه جورایی تو اون جو بودم کما بیش و دوست هم داشتم حالا کما بیش چیزاشم یاد گرفته بودم ولی می گم چون امکاناتی نبود و هیچ سورسی هم نبود و هیچ انگیزه جانبی هم نبود ادامه پیدا نکرد تا فقط از راهنمایی شروع کردیم و .

- پس اگر بود می کردی این کارو ؟

مطمئنا ، مطمئنا یعنی یکی از به قول معروف حسرتایی که من راجب بچگی هام می خورم اینه که امکانات خیلی چیزایی که امروز هست اون موقع نبود که بتونم استفاده بکنم متاسفانه .

- خوب جالبه برای چی اونوقت اگر سوال شاید یه کم عجیب باشه ولی جوابش برام جالبه برای چی اگر امکانات بود و الان 10 سال دیگه همون طور که خودت گفتی برای چی اون موقع وقت و سرمایه می ذاشتی رو زبان ؟

نمی دونم شاید الان که به این سن رسیدم این حرفو می زدم ولی نه مطمئنا اگر اون سن هم بودم این کار رو می کردم چون که می شه گفت که الان زبون اول دنیاست همه چی سوار اونه یعنی شما نمی دونم می گم یه بقالی هم بخوای بری حداقلش اینه که سه جاش فارسیو که نوشته انگلیسی هم نوشته حالا عربی و روسیو اینا رو ننوشته باشه حداقلش اینه که زبان دوم همه جای دنیا هست الان حداقلش .

- خوب خیلی از کاربردایی مثل همین پشت کالا و اینها با زبان مدرسه که ما یاد می گیریم کافی نیست براش ؟

ببین اگر آدم همه چیو بیسیک بخواد یاد بگیره که فکر کنم آدم دوستم یه چیز جالب می گه ، می گه ما اگر قرار بود به اون چیزهایی که داریم قناعت می کردیم باید هنوز تو غارها زندگی می کردیم من فکر می کنم این جوریه من نمی دونم به قول تو بیسیک آره می تونه مثلا made in iran یا مثلا اکسپا ردیتش اینه اونه یا مثلا به قول شما اون پرزینتشینی که گذاشته بودی چی بود این که "تایتانیک و ویترابل ، گودبای" و اینا آره کارو راه می ندازه ولی اینا هر کسی می تونه یعنی با سواد پنجم

ابتدایی هم می تونه این کارو بکنه مهم اینه که فرد مثلا من یه چیزی که خیلی برام مهم بود اینه که در محیط کار حداقلش یه جا برخورد کردی بتونی یه جمله ای که لازم داری بتونی حداقل راحت باش برخورد بکنی یا کم نیاری یا حتی اگر کسی تو محیط کاری بگه آقا این آقا از خارج اومده یا یه کارشناس اومده این داره اینا بررسی می کنه آقا تو ببین این چی داره می گه حداقل بتونی از پسش بر بیای حداقل من اینه نه اینکه در حد اینکه آقا "گودبای" یعنی خداحافظ "هلو" یعنی سلام .

- پس هدفت بیشتر از در واقع تامین نیازته ؟

آره من می گم من ببین.

- چون تو روزمرگیت با زبان سر و کار نداشتی ؟

ببین روزمرگی آره من می گم من کاری که می کردم من ممکن بود نفر اول سیستم کاری خودم باشم مثلا تو حرفه ای که هستم ولی همیشه ی، همیشه یه لکی احساس می کردم به خاطر زبانم اگر نداشتم چون من می خواستم یه شرکت خارجی حسابرسی کنم اولین چیزی که باش برخورد می کردم پورداکیومنت انگلیسی یا زبانای دیگه اولین کاری که بکنه اینه که مدیرش می خواد انگلیسی صحبت بکنه ممکنه به قول شما روزمرگی ما کار ما طی کنه من باید شرکت ایرانیاست باید کار مارو راه بندازه ولی همیشه یه دونه احساس می کردم که یک پله پایینتر از اون چیزی که می تونم باشم .

- یعنی یه امتیازه؟

یه امتیازه ،یه امتیاز واقعا مهمیه البته امروزه من فکر می کنم از امتیاز گذشته یک نیازشده چون که دیگه ماها که نداریم یعنی یه چیزی کم داریم یعنی کسی که زبان بلده یه امتیاز بیشتری به نظر نمی رسه داره اونی که بلد نیست یه چیزی کم داره این جوری من دارم بهش نگاه می کنم .

- از تدریس زبان در دوران خودت حالا اون چیزی که خودت گفتی هزینه نکردی شهرستان بود امکانات هم نبود از اون چیزی که تو راهنمایی ، دبیرستان افتاد راضی بودی خوب بود ؟

ببین اونی که من گفتم هزینه نکردم اصلا نبود می دونی .

- می دونم شرایط محیطی نبود .

واقعا نمی دونم تو این شرایط بودی یا نه البته اون موقع شاید یه ذره بهتر شده بودش خوب اراک مرکز استان بود خیلی بهتر بوده یا تهران یا شهرهای بزرگ ولی من هر موقع تابستون می شد اذا می گرفتم چون که بیکار بودم سه ماه هیچ چیزی هم ارضاء نمی کرد یعنی هر چقدر هم شیطونی می کردیم هر چقدر هم اینور و اونور توسر و کله هم فوتبال بازی می کردیم تهش راضی نمی شدیم همیشه خدا من دنبال این بودم آقا کجا کلاس فوق برنامه اصطلاحا می گفتن آقا اینه اونه برو نمی دونم این

باشه اون باشه متاسفانه تنها چیزی که ما همیشه کمبود داشتیم این بود که مثلا کسی نبود کلاس زبان برگزار کنه حتی تو تابستونش که معلما بیکار بودن هیچ سیستمی هیچ نظامی نبود که بگه آقا یک پولی هم بگیرن ولی کلاس زبان برگزار کنن متاسفانه نبود این که من گفتم چیزه نه اینکه من نخوام هزینه کنم حالا مثلا این چی می گن اصطلاحش اینه که اون موتیبیشنو نداشته باشی که بخوام این کارو بکنم .

- می گم شرایطتش محیطی .

اصلا شرایط نبوده آره دیگه سوال دومت راجب این بود که معلما چه جوری بودن به قول انگلیسیا اوف .

- نگفتم معلماش چه جوری بودن .

یعنی کلا سیستم آموزشیش چه طور بود واقعا داغون چون معلما تقریبا خودشون همشون بنیه ضعیفی داشتن زبان به هر دلیلی کنکور زبان قبول شده بودن یا رفته بودن دبیر زبان یا معلم زبان شده بودن الان من بعضی تلفظایی که اونا می گفتن با تلفظایی که درستش هست مقایسه می کنم واقعا سرم سوت می کشه که هنوز متاسفانه اون تلفظ بد رفته تو ذهن ما هر کاری می کنی که یا فراموشش کنی نمی شه بازم به قول قدیمیا می گن چیزی که رو سنگ نوشته هر کاریش می کنی پاک نمی شه اونجوریه دیگه کامفورت تیبل به قول بچه ها مسخره می کنیم معلم ما همیشه اینجوری تلفظ می کرد و خیلی چیزای دیگه ضمن اینکه دانششون هم در حد کتابا بود یعنی در حد اول راهنمایی دوم راهنمایی سوم راهنمایی چیز بیشتری بلد نبودن اونا بنده خداها ازشون هم

انتظاری نبود چون اونا م هیچ کدومشون حداقل تو سیستمی که من می دونم دبیرستان و راهنمایی که من درس خوندم این بود که هیچ کدومشون عاشقانه زبان یاد نگرفته بودن و بگراند قوی هم پشتش نداشتن معلوم بود که تو تمرین حرکت هم معلوم بود بعضی وقتا که آماده نبودن از روز قبل توپوق می زدن آره .

- انتظار بیشتر هم نمی شه داشت .

دبیرستان هم کما بیش همون ما یکی دوتا معلم خوبتر داشتیم نسبت به اونایی که ضعیفتر بودن ولی در مجموع نه اونم خیلی چیز نبود .

- اگر یه تغییری می خواستی ایجاد کنی در این سیستم چه کار می کردی ؟

سر وزیر آموزش پرورشو اول می کردم زیر آب چون ایشون متاسفانه خیلی بچه گانه به سیستم نگاه می کنه چند وقت پیش هم نمی دونم شنیده باشی یا نه تو ... تو این سیستما تیک شاید شنیده باشی که گفته بود آموزش زبان از کودکی باعث می شه که فرهنگ بیگانه تو بچه ها بیاد و این چرت وپرتها که اوج دیوانگیه فکر می کنم من نمی دونم من اگر بودم ببین سیستم می گم

الان خیلی نسبت به گذشته فرق کرده حداقل نسبت به 10 ، 15 سال پیش شایدم 20 سال پیش نمی دونم الان ببین هر بچه ای تو خونش یه کامپیوتر داره هر کیو ببینی ماهواره داره تو خونش سی دی، دی وی دی ، امپی تری پلیر نمی دونم هر چیا که بخواهی یه بچه با گریه از باباش می گیره دیگه به خاطر همین اگر کسی مایل باشه به نظر من هیچ اکسکیوزی به قول خارجیها نخواهد داشت که من آقا نبود امکانات نیست این نیست اون نیست اگر واقعا کسی انگیزه داشته باشه می تونه بخونه و همه امکاناتش هم هست دو اینکه سیستم آموزشی فکر کنم فاجعه هست ما به قول معروف از دوم راهنمایی اول شروع می کنیم زبانو اگه هنوز هم همون سیستم باشه اونم از "ایز"و"ای" و"بوک" و نمی دونم از این چیزاست که من فکر کنم یکی از بیشترین چیزای مشکلایی که ما ایرانیا داریم همین سر اسپیکینگمون داریم حداقل چیزی که حداقل من خودم همیشه باهاش درگیرم و تا جایی که من می دونم می گن آموزش زبان از 12 سالگی دیگه اون مغز اون بخشش که آموزش زبان می گیره از کار می افته یعنی ما تقریبا تازه 7 و 5 ، 12 سالگی شروع می کنیم به اینکه این کارو بکنیم که این چیزا از دست دادیم من فکر کنم خیلی جلوتر می تونیم این کارو بزارن هم زمان با ابتدایی که هم زمان با فارسی یاد بگیرن یا اینی که مثلا .

- خوب چرا این کارو نمی کنن با زبان ؟

خوب همین دیگه این آقای رئیس که گفتم اون ذهنیتو داره چه کار می خواد بکنه وقتی اون ذهنیت تو ذهن اینه چه جور می خواد بشه از اول ابتدایی یا نرسوری به قول اینا زبان یاد این بچه ها بده ضمن اینکه من یک مشکل دیگه ای که می بینم این که فکر کنم هنوز باش برخورد نکردن اینه که ما خیلی بسته ایم ما مملکتمون بسته هست نه توریست میاد نه بیزینس با خارج داریم هیچ .

- من منتظر بودم خودت به این اشاره کنی وقتی ما چنین سیستم بسته ای داریم خوب نیازی هم نیست برای چی نیازیو که نیست برای چی جواب بدیم ؟

خوب ببینم مگه قراره که ما همیشه گشنمون بشه که تازه بریم گندم بکاریم که بعدا گندم .

- خوب آخه این طبیعت انسانه.

کاموند خیلی توجیه به نظر من پایینیه می دونی .

- می دونم که این بدون پیش بینی جلو رفتنه .

می دونی مثل این می مونه که بگی آقا تا من گشنم نشه اصلا به غذا نیاز ندارم خوب پس ما میزاریم وقتی گشنم شه، وقتی گشنم شه تازه فکر می کنم چه کار کنم پس برم گندم بکارم بعد درویش کنم بعد آردش کنم بعد نون بپزم بعد بوخورم .

- صبر کن این مثال تو یه چیزی بگم پیش گرسنه شدن رو می شه پیش بینی کرد ما آیا نیاز فراتر از اون چیزی که داریم نسبت به زبان انگلیسی حفظ کردیم ؟

ببین اینجوری نگاه نکن به قضیه که ما گشنه شدن رو می تونیم پیش بینی کنیم یا نیاز و می تونیم پیش بینی بکنیم یا نکنیم چه لزومی چه ،چه جوری بگم وقتی که ما می تونیم این توان رو داشته باشیم که به مدارسمون آموزش زبان بدیم و این نیاز هست ببین لزوما نباید فردا صبحو ببینیم 10 سال دیگه رو باید ببینیم چون بچه ای که الان اول ابتدائیه 10 سال دیگه می شه سوم دبیرستانی 15 سال دیگه سر کار میره من باید 15 سال دیگه رو نگاه کنم نه امروز خوب امروز که بچه ما با دنیا قطع ارتباطه پس ولش کن هیچی نمی خواد این 15 سال دیگه می شه 20 ساله یعنی اول دانشگاست اول کورسشه اول کارشه من اینا باید ببینم تا 15 سال دیگه من فکر کنم چی می گن اگر کسی در مورد مرزو نمی دونم اینا صحبت بکنه بهش می خندیم الان دیگه این صحبتا نیست ما شاید ایزوله ترین کشور دنیا باشیم کما کان نه توریست داریم نه بیزینسمون اونقدر پیشرفته هست نه نمی دونم نه مردممون خیلی می تونن از کشور خارج شن اینم یه معضل بدتر از بده که نمی تونن همه اینا که سر هم سوارشه ما یه کشور ایزوله ای هستیم که می گیم خوبه دیگه همین جوری ادامه بدیم فارسی خوبه هیچی هم زبان یاد نگرفتیم مهم نیست من آدم بعضی موقعها عرق شرم می شینه رو صورتش که می بینه که رئیس جمهور نمی دونم دوقوض دنیا داره انگلیسی صحبت می کنه رئیس جمهور ما باید 3 تا مترجم بیاد براش انگلیسی ترجمه کنه یا وزیر امور خارجمون وقتی می خواد انگلیسی صحبت کنه .

- رئیس جمهورمون ابزار کارش زبانه وبلد نیست به قول خودت خجالت آوره ولی حالا یه مثال دیگه برات می زنم یه بار یه نفر یه ، یه کارمند اداره ای که میره --- می نویسه به فارسیو میا د خونه کار روزمرش همینه چه نیازی به زبان داره ؟

وای نه چرا ندونه ، چرا ندونه این کار توی خیابون هیچ وقت لازم نیست مثلا یک برجیو بخونه یا یه بروشوریو بخونه یا میره دکتر بهش می گه آقا یه بروشور یه داروی خارجی .

- آخه هی اشاره می کنی به حضور زبان انگلیسی در ایران که اولش خودت نفی کردی گفتی زبان انگلیسی به صورت روزمره توی زندگیمون به اون شکل نیست اکثریت بحث آکادمیک و پورفشنالش می دونی منظورم چیه ؟

ببین نمی دونم من منظورتا گرفتم درسته که نیست ولی هست ما ممکنه که هی چیزش کنیم ایگنورش کنیم تو دارو که می گیری مطمئنا بروشورش هم هست نمی دونم تو مغازه هم که میری جنس خارجی که می خری روش نوشته اکسپارادیتش چیه هست ممکنه ایگنورش کنیم .

- ... اگر انگلیسی زیاد بدونی یه جنس خارجی بخری اونوقت جنس داخلیا کی بخره ؟

نه ببین ما نباید ایگنور کنیم که زبان انگلیسی تو کل دنیا هست و زبان تقریبا چی می گن یه اطلاعی داری شما .

- زبان بین المللی ؟

نه یه اطلاع قشنگی دارید شما نگو تا بگم .

- لینگوفرانکها ؟

لینگوفرانکها آره اونا می خوام بگم الان ببین نمی دونم طرف موبایل داره تمام زندگی نامه موبایلش انگلیسیه چه می دونم لازمشم داره ها میره یکی از این چی بهش می گن از این دستگاه هایی که بچه ها تازه خریدن pdf می گنpdf آره از اونا خریدن همش انگلیسیه نمی دونم ماهواره می خوای بخری می خوای راش بندازی انگلیسیه تلویزیون می خری میخوای راه بندازی انگلیسیه ممکنه ایگنور کنی یا مثلا .

- پسر فلانی .

پسر فلانی بیاد یاد اون تعمیر کاره که تجربی یاد گرفته بیاد کارشو راه بندازه ولی اگه انگلیس باشه شما به محض اینکه یک چیزی می خری راه میرید یعنی هر کجا فکر کنم اینجوری باشه اینا باز می کنی این منوالش می گه چه کار کنی ما اینا یا ایگنورش می کنیم یا از یه طریق دیگه دورش می زنیم ولی چی می گن هستش نمی تونیم فرار کنیم ازش .

- ضررات این حادثه تو چه شرایطی ایجاد می شه ؟

چی من دوست دارم هر ایرانی قشنگ بتونه سیلوورت انگلیسی صحبت کنه بفهمه بنویسه همه چی یعنی عملا مثل هندی باشه عملا یعنی زبون انگلیسی تو خونش رفته باشه از بچگی یاد بگیره حالا درسته لهجه هندی خیلی فاجعه هست ولی حداقل اینه که حتی با لهجه ایرانی انگلیسی بتونه صحبت کنه یا بفهمه یا بنویسه .

- مرسی رضا جان هر حرفی می خوای خودت اضافه کن .

چی بگم هنوز 20 دقیقه شده 7 دقیقه دیگم وقت دارم حرف بزنم نمی دونم من نظرم اینه که فعلا سیستم آموزشیمون خیلی فاجعه هست با این تفکری هم که تو سیستم حاکم هستش به این زودی ها من نمی بینم که درست بشه و حتی اگه .

- چه تفکری ؟

تفکر احمدی نژادی من اینارو می گم نری فردا سر منو می برنا

- نه ممنوع الخروج که شدی تا حالا .

چی؟

- می گم این وقت وسیستمی .

آخه اتفاقا من دیروز کار داشتم از وزارت علوم اینجا دفتر نمایندگی گفتن بیا اینجا خودتا معرفی کن ببین وضعیتت چه جوریه .

- جدی ؟

آره دیروز ساعت 9 صبح زنگ زدن .

- نکنه می خوای بورس شی ؟

آره ، آره بورس شم خلاصه می گم تا این سیستم حاکم هست سیستمی که احساس می کنه اگه بچه زبان انگلیسی یاد بگیره فرهنگش غربی میشه یا این مسائل هست حتی اگه از فردا صبح هم از 5 سالگی به بچه ها یاد بدن زبا ن 20 سال دیگه نتیجه شو می بینیم پس من می خوام بگم 30 سال عقبیم از همین لحظه 30 سال عقبیم تا این عوض شه .

- من همون طور که گفتم درسته اولش اسمتونو گفتم بعد تو این کاغذام .... اسما و مشخصات فردی کلا از بین میره اینا رو کسی گوش نمی کنه بعدم اگر توی متنها ازت مطلبی بنویسم ---- یعنی اسم مستعار برات میزارم .

ok می دونم ، می دونم سیستم حالت اینکه اینا پیاده بشه اینا چیزن .

- مثلا اطلاعاتی که مثلا شما رو با اینکه --- باشه ممکنه یه حرف در مورد شما بزنم که بازم به شما مربوط کنه .

این یعنی اون.

- از نائین سال 2007 در ساتمپتن مگه چند نفر بوده یک نفر بوده .

می دونم آره فاندیشنتال می مونه.

- فاندیشنتال می مونه و می گم قبل از استفاده نشونت می دم همه رو مرسی رضا جان .

قربانت البته من می گم از دید خودم گفتم بچه هایی که مثلا بابک یا بچه هایی که توی تهران بودن .

- نه جالبیش همینه که .

Shermin (Southampton)

- امروز گفتیم 6 /2007/7 و بعد هر مطلبی که از صحبتای شما چه به صورت مستقیم کوتیشن یا با تغییرات در بحثام استفاده کنم ازش حتما قبلش به صورت ایمیل یا کاغذی نشونتون میدم اگر دوست داشتید استفاده می کنم نداشتید استفاده نمی کنم اگر دوست داشتید تغییری بدید بعد از اینکه تغییر دادید استفاده می کنم بعد خودمم که می شناسید احتیاج به معرفی ندارم خدمت خانم شرمین فامیلیتونو یادم رفت .

استوار .

- استوار یه معرفی کوچیک می ذارم خودتون بکنید بعد در مورد زبان انگلیسی در ایران صحبت می کنیم یه معرفی کوچیک اسمتون چیه بعد رشتتون در ایران اگر شغلی داشتید معرفی مختصر کوچیک ؟

اسمم که گفتین شرمین استوار 23 سالمه کرج زندگی کردم لیسانس صنایع دستی گرفتم بعد وقتی هم تموم شد مستقیم اومدم برای MA ارتباط تصویری وینچستر سابقه کاری هم ندارم همش دانشجو بودم.

- خوب یه توضیح مختصر اولش دادم ولی می گم خیلی کاملا مصاحبه ها به صورت اینفرماله و با حرفای خودتون پیش میریم برای اینکه کار راحت تر بشه زندگی بچه هارو یا زندگی خودما به چند دسته تقسیم می کنم می گم از موقعی که 4 ،5 ساله بودی تا اواخر دبستان راهنمایی و دبیرستان با هم دانشگاه یه بحث جدائیه و بعد از دانشگاه این در واقع چیزاییه که تو ذهن خودم ایجاد می کنم سوالام بیشتر تو چند قسمت می پرسم برای اینکه بچه ها یه کم ذهنشون برگرده به بچگیشون یه مثالی می زنم اونم اینه که من خودم وقتی که بچه بودم مثلا 5 سالم بود حالا دقیقا نمی دونم یه آدامسایی بود که اینا توش یه عکس.

آدامس خرسی ؟

- نه آدامس خرسی نه یه عکس دختر فکر می کنم ژاپنی توش بود که لباساشا با برچسب باید روش می چسبوندی لباساشم بود بعد من اینارا جدا از اینکه حالا داشتم دوست داشتم اینارا نقاشی کنم قبل از دبستانم بعد اینا را که نقاشی می کردم زیرشون یه جمله ای نوشته بود همیشه حالا من یادم نمی یاد که اون چی بود انگلیسی بود ترکی بود یا هر چی بود من اینا تو دفتر نقاشیم می کشیدم و مثلا مادرم می گفت آفرین هم نقاشیت خوب شده هم اینکه انگلیسی یاد می گیری شاید مادرم نمی دونست که اون موقع انگلیسی نوشته یا ترکی به هر حال فکر می کنم شاید این اولین برخورد من با حروف انگلیسی باشه یا کلا زبان انگلیسی شما اولین برخوردت یادته؟

دقیق ، دقیق دفعه اول کجا بود نه ولی یادمه 5 سالم بود خواهرم 8 سال و این طورا می بایست بوده باشه بابام میبردش تهران کلاس سیمین کلاس زبان سیمین .

- کلاس زبان آموزشگاه؟

آره بعد یه مدت اون رفت بعد یادمه که من 6 سالم که کلاس اول بودم خوب قبلش قبل اینکه خودمم برم مثلا" اپل" و این جور چیزا رو می دونستم مثلا کتابای آذین بود عکساش داشت رنگ می کرد اونارو دیده بوده یا کتاب انگلیسیای بابام بود بعضی حروف توش تشخیص می دادم .

- شما ببخشید من وسط حرفتون قطع کردم تلفن زنگ زد شما داشتید در مورد کلاس زبان رفتن خواهرتون می گفتید که بعد در واقع آشنایی شما یادتون میاد با زبان انگلیسی چی شد؟

بعد همون دو سه تا لغت محدود و می دونستم که بعدش 6 سالم بود سال اول دبستان و شروع کرده بودم باهاش سیمینم شروع کردم بابام می بردم تهران مثلا سه روز در هفته دیگه اون موقع یک سال رفتم سیمین که اولش شاگرد خوبی نبودم ولی بعد راه افتادم ، افتادم رو غلتک بعد دیگه قطع شد چون از کرج می اومدیم سخت بود .

- چه سنی بودی ؟

شیش .

- 6 سالگی .پس چه مدت رفتی کلاس زبان ؟

چه مدت ؟ اون موقع که یک سال رفتم دقیق بعد دیگه ول شد آخرای پنجم دبستان بود یا راهنمایی بود اون موقع شروع کردم رفتم کانون زبان تو کرج تازه وا شده بود یه دو سال و خورده ای هم اونجا بودم بعد دوباره ول شد چون تیزهوشان می رفتم درسا خیلی سنگین بود و اینا اعصابمو خورد کرد دیگه اونم کنسل شد بعد دوباره دیگه فرصت پیش نیومد که شروع کنم فقط در دبیرستان همون کلاسای توی مدرسه رو داشتیم دانشگاه هم فرصت نکردم افتاد سال آخر دانشگاه سال آخر لیسانس که بشه پارسال از تابستون شروع کردم فشرده خوندن که زمستونی که سال چهارم لیسانسم بود IELTS دادم هفتو گرفتم ولی ادامه دادم کلاس زبانو تا تابستونی که اومدم انگلیس که اونم همه رو کرج خوندم.

- همه آموزشگاه ها کرج بود ؟

غیر از سیمین که .

- تهران خوندی ؟

آره دیگه یواش یواش کلاسای آموزشگاه زبان کرج باز شدو .

- می دونم که مثلا دوم راهنمایی مدرسه شروع کردی زبان خوندن بعضیا مدارس دبستانی می رفتن که زبان بهشون تدریس می شد شما که دبستان زبان بهتون تدریس نمی شد؟

دبیرستان ؟

- دبستان؟

دبستان نه .

- نه راهنمایی هم از دوم شروع شد؟

راهنمایی ما از سال اول بود.

- از سال اول زبان داشتید ؟ بعد کلا زبان دوست داشتی ؟

کلا از اول دوست نداشتم ولی چون کوچیک که بودم چون خاله هام آمریکا بودن هی فکر می کردم مثلا یه موقع میرم می بینمشون یا مثلا ... دارن انگلیسی حرف می زنن یه جوری برام جالب بود که بدونم خوبه ولی همین جوری نه علاقه خاصی نداشتم هیچ وقت زبان یاد بگیرم.

- زبان بیشتر دوست داشتی یا عربی ؟

عربی که اصلا دوست نداشتم فارسی خیلی دوست داشتم ادبیات فارسی .

- زبان انگلیسی چی دوست نداشتی ؟

نمی دونم شاید یه مدت مجبوری رفتم کلاس زبان یا .

- دوست نداشتی اون موقع که سیمین می رفتی مجبوری بود؟

آره .

- خودت دوست نداشتی ؟

نه وقتی بابام اومد اینجوری که مثلا اسمتا نوشتم کلاس زبان من گفتم اه من که نمی خوام برم بعد رفتمم همش انگلیسی حرف می زدن سر کلاس بعد همه 8 سالشون بود من 7 سالم بود کوچولو مونده بودم اونجا بعدم یه ذره چیز بودن معلماش اینجوری "های کلاس" بودن یه جوری فیت نمی شدیم ولی نمی دونم .

- برای چی مجبور بودی ؟

خوب اسمما نوشته بودن کوچولو بودم می رفتم می اومدم دیگه .

- پدر مادرت برای چی اسمتا نوشته بودن ؟

آخه دوست داشتن بچشون با سواد شه یه چیزی بشه .

- پس برای .... راضی می خواستن با سواد شی ؟

خوب بوده خیلی راضیم .

- کلاس چه می دونم کامپیوتر ؟

6 سالم بود اون موقع کامپیوتر در نیومده بود آخه .

- پس نمی دونی برای چی فقط فکر می کنی می خواستن با سواد شی؟

می خواستن خوب مهارتام بیشتر بشه بعد دونستن زبان دوم اونم انگلیسی چیزیه که به هر حال برای هممون لازمه تا یه درجه ای بدونی چون.

- نه خوب شما که گفتی خوشت نمی اومد ؟

آره خوشم نمی اومد.

- شما لزومشا حس نمی کردی ؟

اون موقع حس نمی کردم ولی موقعی که بزرگم شدم باز خوشم نمی اومد شروع کردم زبان خوندن چون احساس می کردم لازمه که بدونم .

- پس دقیقا نمی دونی چرا پدر مادرت مجبورت کردن نظر شخصی خودشونو نمی دونی ؟

نه ولی خوب احتمالا خودمم همین کارا خواهم کرد.

- آهان یعنی خودتون بچه خودتونو می فرستیدش زبان ؟

آره .

- سر کلاس عربی به زور نمی نشستی که ؟

عربی چون که فکر می کنم اونقدر که برای اطلاعت مذهبیش لازم داره اینا توی مدرسه یاد می گیره چون مثلا قران و اینا رو بخونم الان می فهمم .

- زبان پس چه احتیاجی به زبان داره ؟

چی ؟

- چه احتیاجی به زبان داره یا خودتون چه احتیاجی به زبان داشتید که به خاطر اون احتیاج پدر مادرت فرستادنت آموزشگاه؟

انگلیسیو می گین؟

- آره .

احتیاجی که اون موقع داشتم اون موقع که بچه بودم که مثلا کارتونای ماهواره رو ببینم اینا یا ذوق کنم ببینم .

- سن 6 سالگیتون کامپیوتر نبود ماهواره بود؟

ماهواره البته چهارم دبستان داشتیم اون موقع ولی فیلمای چیز بود کارتون بود اسم هیچ کدومشونم یادم نیست می رفت پلام می کند از درخت اون موقع نمی دونستیم پلام چیه پلاماشم آبی بود نمی دونم چرا .

- کارتونای زبان اصلی ؟

آره .

- تلویزیون پخش می کرد ؟

نه بابام ویدئوشو زیاد می گرفت بعد یک رباط فایو بود بعد من یک تا چهارا بلد بودم بگم بعد که این رباط فایوو دیدم پنجم یاد گرفتم بعد آره اون موقع کارتنا بود می دیدیم بیشتر اون موقع فکر می کنم چیزی که یادم میاد آره این مسئله بود که با دختر خاله هام که امریکان مثلا فارسیشون خوب نیست دیدیمشون بتونیم حرف بزنیم انگیزه مثلا چیزی که تو فکرمون بود این بود .

- وقتی که مدرسه دوران راهنمایی تدریس زبان شروع شد اون موقع نظرت عوض شد یعنی اون موقع هنوز زبان دوست نداشتی مثل اون موقع که آموزشگاه به زور میرفتی ؟

اون موقع چون هم زمان تو کانون زبانم شروع کرده بودم با اینکه کانون زبانم خوشم نمی اومد اجباری بود اونم یه جورایی آهان اولش که رفتم دوست داشتم ولی قبل از اینکه ... تموم شه هنوز یک سال دیگه مونده بود ما آموزش ببینیم بریم وارد مرحله بزرگسال بشیم زورکی گفتن باید امتحان بدین تعیین سطح بدین برین بزرگ سال بعد یه هو که اونجوری شد یهو پیشرفته شد درسا سنگین بود همراهش درسای مدرسم بود خیلی بهم فشار می اورد و خیلی ازش بدم می اومد چون معلمام ساپورت نمی کردن می گفتن خودتون برید معنی لغتارو در بیارین یا چی مثلا بچه اونقدی یه صفحه رو وا می کردی 20 تا لغت تو اون یه صفحه رو نمی دونستی بعد جلسه ای مثلا 7 صفحه درس میدادن چقدر مثلا بچه می تونه وقتشا بذاره لغت در بیاره حفظ کنه اینا اون موقع سیستم کانونا من هنوزم اصلا راضی نیستم الانم مخالفم اون موقع --- دیگه ای هم نبود بعد دوره راهنمایی یادمه خیلی بد بود ولی دوره دبیرستان آموزش زبان توی مدرسه وقتی که دیگه من کلاس زبانا گذاشته بودم کنار چون اون بگراندا داشتم یه مقدار اطلاعات خودم داشتم گرامرم قوی بود به خاطر کلاس زبان اون سیستم به من خیلی کمک کرد باعث پیشرفت زبانم شد چون که توی دوره دبیرستان من دستور زبان فارسیو می دونستم و حالا داشتم دستور زبان انگلیسیا یاد می گرفتم چون وقتی که من دستور زبان انگلیسیو شروع کردن تو کلاس آموزشگاه هنوز هیچی نمی دونستم

فارسیش چیه ساختارا بعد یهو داشتم همه رو با اصطلاحات انگلیسی یارو انگلیسی توضیح می داد می رفت من اصلا نمی فهمیدم یعنی چی ولی دبیرستان خیلی خوب بود چون هم یه جورایی یاد آوری اون چیزای فشرده و پیچیده ای که یاد گرفته بودم بود هم داشتم فارسی بهم توضیح می دادن می فهمیدم به چه دردی می خوره چیه مال کجاست و کلا خیلی بهم کمک کرد بعد سرعتشم کمتر بود حجمش هم کم تر بود جا می افتاد تو ذهنم برای همین سیستم مدرسه توی دبیرستانو راضی بودم و چیز چون پیش دانشگاهی رفتم هنر و مدرسه شبانه هم بود یعنی چیز با حالی نبود دولتی شبانه ولی اونجام بازمعلم زبانمون خوب بود شاید نمی تونست لغتارو درست تلفظ با لهجه تلفظ کنه ولی خوب یاد می داد چیزی که می خواینو می تونم بگم یا .

- نه .

یعنی می گم اطلاعات.

- دنبال چیزای خاصی نیستم چون می گم هدف خاصی ندارم . خوب بعد دوران راهنمایی و بعد حالا چه دوران راهنمایی چه دوران دبیرستان انگیزه زبان بچگیتونو گفتید که چرا دوست داشتید زبان یاد بگیرید وقتی بزرگتر شدید یعنی از سن بلوغ گذشتید و مثلا دوران راهنمایی و دبیرستان بود چه کاربردی برای زبان انگلیسی داشتی اصلا به دردت می خورد؟

یادمه دوره راهنمایی علت اصلیش این بود چون ما تیز هوشان بودیم رقابت شدید بود و اکثر بچه ها داشتن کانون زبان می رفتن

و دیگه ، سال دیگه دیپلم زبانما می گیرم اون موقع انگیزه همه گرفتن دیپلم زبان بود و یادمه که اون موقع من انگیزه خاصی نداشتم مثلا یادمه که هیچ زیاد خاطره خاصی از اون موقع ندارم ولی دورو بریام یادمه مایکل جکسون گوش میداد دختره ذوق می کرد که الان من همه شعرو می فهمم که چی می گه یا اونا خواننده خارجی دوست داشتن خوب یه کاربردی براشون داشتن من خودم بجز اینکه بشینم دوتا کارتون نگاه کنم ماهواره کاربرد دیگه ای فایده دیگه نداشت برام زبان خوندن یا شاید چیز دیگه ای مثلا مامانم همیشه می گفت بزرگ بشین وقت نمی کنین بخونین یا بخونید هم یادتون میره الان تا بچه اید یاد بگیرید خیلی راحت تره اونم بود که مثلا خوب دیگه باید یاد بگیریم هرچقدر تونستید وگرنه خودم شوق و ذوق و اینا نبود.

- توی به قول معروف روزمرگیت پس به دردت نمی خورد؟

نه.

- نبود؟چه موقع احساس کردی زبان به دردت می خوره ؟

سالی که کنکور داشتم و وقتی که وارد دانشگاه شدم اون موقعی که کنکور داشتم تازه مثلا دیگه اینترنت همه جا بود و اون به خاطر اینکه ما همه مثلا یه خانواده ای تو امریکا داشتیم یه لینکی همیشه یه خاطره ای ازش داری حالا می تونستی مستقیم

باهاش ارتباط برقرار کنی با کسایی که ممکنه فارسیو خوب ندونن یا مثلا خواننده ها ی محبوبت که منجراشون مثلا امریکائین با اونا می خوای ارتباط برقرار کنی --- رومایی که تو اینترنت بود مثلا بچه ها با هم صحبت می کردن اونجا خوب بود که مثلا هم کرد زبانم قوی بشه هم بعد از یه مدت احساس کردم چقدر لازمه زبانو بدونم چون یه سوء برداشتهایی می شد و یه برداشتهای غلطی نسبت به ایرانیهای داخل ایران داشتن که می خواستی بگی که نه این جوری نیست ولی زبانت اونقدر وکیبلریت وسیع نبود که بتونی حالیشون کنی.

- با کیا حرف می زدی در واقع این حالت بود با کی داری تو اینترنت می گی منظورته؟

آره منجرای مثلا خواننده های ایرانی که خارجی بودن.

- کجا با اینا حرف می زدی چت روم و اینا ؟

دیسکاشن برد مال آفیشال سایت خواننده بود آره که مثلا از همه جای دنیا بچه ها بودن مرتب و می تونستن برای هم دیگه مثلا چیز کنن دیگه مال هم و همه می خوندن نظر می دادن آره .

- چه سنی این جاها کامنت می ذاشتید یادته تو دوران دانشگاه ؟

17 ،18 .

- آخر دبیرستان ؟

آره کنکور بود سال کنکور اینجوری بود که مثلا.

- این جوری برای کنکور آماده می شدید ؟

آره همون جوری اتفاقا کنکور قبول شدم آره اون موقع آره اینجوری که شد احساس کردم که چقدر خوبه که زبان بدونی تا بتونه از خودش دفاع کنه از هویتش می دونی بعد وقتی که وارد دانشگاه شدم خوب خیلی از کتابای هنر چیزای جالب بخوای پیدا کنی انگلیسیه اصولا .

- هنرغیر ایرانی ؟

نه کلا برای تکنیکای صنایع دستی هم مقاله هایی که هست اونام خوب مثلا انگلیسیه یا بخوای مثلا لکچر بدی چیزای.

- استاداتون مثلا جزوه و اینا نمی گفتن ؟

جزوه ها .

- یعنی بهتون می گفتن برید رفرنس پیدا کنید به عنوان .... ؟

نه ، نه جزوه می دان ولی مسئله این بود که ما هر ترم یه یکی از واحدامونم یه یه جوری ریسرچ هم داشت یا باید می رفتیم حرف می زدیم یا باید می رفتیم می نوشتیم تحویل می دادیم به عنوان بخشی از کار بعد خوب کتابای فارسی اصولا محدود بوده و اکثرا ترجمه مثلا سال 70 این طورا ولی خوب خیلی آرتیکلای جالب تو اینترنت بود می تونستی ازش کمک بگیری مثلا ریسرچت هم بهتر بشه اونا خوب همه انگلیسی بود برای همین دونستن انگلیسی کمک می کرد خیلی .

- راحت بودی یعنی می تونستی این کارو بکنی ؟

تا یه حدی آره ولی اون موقع فکر کنم زبانم در حد یه پری اینترمدیت بود یعنی با اینکه نسبت به اطرافیانم خوب بود ولی کافی نبود یعنی هر مقاله ایو 40 درصد این طوراشا می فهمیدم اگه می خواستم واقعا دقیق ترجمه کنم اطلاعات خوب بدم مجبور بودم بشینم هی دونه دونه لغتارو در بیارم واسه هر مقاله .

- اون وقت این کارا خودت می کردی یا مثل خیلی از دانشجوا می دادی تحقیقتا بیرون انجام بدن ؟

نه من یه ذره قد بودم دوست داشتم همه کارامو خودم انجام بدم برای همین وقتما می گرفت .

- می نشستی تو دیکشنری در می آوردی؟

آره در می اوردم ولی بعدم لغتا یادم نمی موند یعنی نمی نشستم بخونم معنیاش چی چی می شد.

- .....

آره.

- Ok . توی خارج از دانشگاه حالا می دونم که بعد از لیسانس اومدین اینجا ولی خارج از دانشگاه و خارج از دبیرستان خوب خارج از راهنمایی .

محیط آکادمیک مثلا .

- محیط کلا غیر آکادمیک یعنی ؟

خارج از محیط آکادمیک یعنی محیط.

- کاملا خارج از محیط درسی چه استفاده ای از زبان داشتی یادت میاد در هر سنی؟

بیشتر فقط چیز بوده فیلم و کارتن یه بارم مثلا زندابیم اومد ایران امریکایی با اونا حرف بزنم کار ولی خوب از وقتی هم که اینترنت اومد کلا هر موضوعی برام جالبه سرچ می کنم .

- تو اینترنت بیشتر چه کار می کردی غیر از حالا یک مثالشا گفتی ، گفتی که تو--- خواننده های ایرانی می رفتی کامنت می ذاشتی کامنتارو می خوندیو دیگه چه کار می کردی من خودم خیلی اهل چت بودم بیشتر چتام فارسی بود؟

آره منم چتام بیشترياش فارسی بود یعنی همش فارسی بود اونقدر چت نمی کردم ولی چتا م همش فارسی بود .

- دیگه چی ؟

یادم نیست فقط یادمه چه کار می کردم واقعا .

- ماهواره ، ماهواره گفتی از کلاس چهارم داشتی ماهواره بیشتر چی نگاه می کردی ؟

ماهواره هم اونقدرا نگاه نمی کردم وقتی دبیرستان بودم کارتونا رو نگاه می کردم بر می گشتم چون یه ذره دیرتر از بقیه بچه ها بر می گشتم .

- زبان انگلیسی بودن ؟

آره کارتونا بود بعد موقعه هول و هوش لیسانسو مثلا سال آخر فیلم بود یه شبکه عربی بود هی مستقیم مرتب فیلمای انگلیسی می ذاشت با زیر نویس عربی .

- MPC فکر کنم .

نمی دونم یادم نیست اسما آره اونا مثلا می نشستیم با مامانم نگاه می کردیم .

- که زبان انگلیسی میزاده فیلم با زیر نویس عربی ؟

آره .

- چیز خوبیه خوب الان زبان انگلیسیو دوست داری یا نه؟

فکر می کنم نه ، نه علاقه خاصی ندارم واقعا بهش هنوز.

- علاقه خاصی بهش نداری ؟

نه بیشتر آخه من خیلی چیزم ادبیات فارسی دوست دارم ، دوست دارم سوادم تو اون زیاد بشه بتونم با لغات بازی کنم انگلیسیو فقط در حد اینکه کارم راه بیفته بتونم ارتباط برقرار کنم می خوام.

- پس زبان انگلیسی برات یه هویت خاصی نداره فقط برای اینکه کارتا راه بندازه می خوای ؟

آره حتی مثلا اسلنگ و اینا اونقدری بلد نیستم بیشتر یعنی کاربردی برام نداره.

- .....

آره یعنی من بخوام مثلا با یه نمایشگاه توی خارج مثلا بخوام ارتباط برقرار همکاری بخوام داشته باشم اون اسلنگا اونقدری به دردم نمی خوره دونستنش الان اونقدر چیزای دیگه هست که یاد بگیرم وقتشا ندارم یا آره دوست دارم الان احساس می کنم که تقریبا به مرحله پیشرفته رسیده باشه زبانم ولی هنوز فکر می کنم اگه یه کورس دیگه بگذرونم کمک می کنه که این اطلاعات بمونه و یه کم مثلا استاندارد زبانم بره بالاتر که بتونم کارای مثلا اداری .

- IELTS تون چند شد ؟

7 آکادمیک .

- مجموعش ؟

همش دونه دونش 7 شد .

- همه 4 تاش شد 7 ؟

آره .

- مجموعتون پس شد 7 ؟

آره .

- بعد خوب 7 یک نمره خیلی خوبیه .

آره خوبه .

- یعنی قبل از شروع مستر بود گرفتی دیگه ؟

آره اینو 6 ماه قبل از اینکه بیام و بازم کلاسا ادامه دادم کلاس زبان .

- اینجا ؟

ایران بودم سال آخرم بود زمستون دادم IELTS هفتو گرفتم اول مهر که بیام همچنان کلاس زبانو می رفتم .

- کجا کلاس زبان می رفتی هم کانون می رفتی؟

نه کانونو راهنمایی بودم کانون می رفتم این سال آخر رفتم IEC نماینده کالج .... تو ایران یه همچین چیزی .

- در تهران می رفتی؟

خیلی شعبه داشت یه شعبش کرج بود من کرج می رفتم .

- خیلی هم خوب پس به عنوان کسی که 7 گرفته IELTS و مسترز هم خوندی راضی هستی از سطح زبانت حالا درسته که علاقه شخصی خیلی نسبت بهش نداری ولی راضی هستی، از یاد گیری زبان انگلیسیتم در ایران راضی هستی یا راضی بودی ؟

چیزی که من احساس می کنم چون خیلی فشرده و کوتاه مدت خوندم توی ایران و وقتی که اومدم طبق بقیه رو دیدم فکر می کنم که توی ایران خیلی ، خیلی خوب می تونیم یاد بگیریم زبانا ما سطح واقعا پیشرفته اینجا اومدن فقط کمک می کنه که یه مقدار مثلا اکسپرنشایی که یاد گرفتی بدونی کجا استفاده می شه کجا نمی شه یا اینکه مثلا اینجا مثلا می گن چه طوری یا حال شما خوبه کدومش مصطلح تره در این حد یا خیلی دیگه فوق ، فوق پیشرفته بخوای بدونی یا زبان اختصاصی بخوای بدونی زبان اختصاصیا می تونی اینجا چیز کنی.

- ... خودت.

آره وگرنه تا قبل از اون تا سطح پیشرفتش توی ایران خیلی راحتتر می تونی یاد بگیری اصلا نیازی نیست آدم بره خارج یعنی همون جا می تونی دوتا فیلمم ببینه انگلیسی کافیه .

- پس می گم همون طور که فکر می کردم احساست اینه که در ایران تدریس زبان انگلیسی بلاخره نتیجش شما هستیو راضی هستی بعد حرف دیگه هم داری خودت اضافه کن دیگه اگه حرف در مورد زبان انگلیسی در ایران داری ؟

فکر می کنم که چند سال اخیر خیلی ، خیلی بهتر شده هم سطحش رفته بالاتر هم امکاناتش بیشتره پخش شده توی کشور یک از دلایلی هم که سطحش رفته بالاتر یکی از دلایلش فکر می کنم کسایی هستن که یه مدت خارج زندگی کردن و حالا برگشتن ایران اونا خیلی ، خیلی کمک می کنن به بچه ها بهترین معلما هستن حتی از معلم خارجیایی که من داشتم در ایران خیلی بهترن من از اونا خیلی چیز یاد گرفتم و این که یکی با این تصور که من اگه مثلا از اولش اگه قراره مثلا انگلیسی یاد بگیرم برم انگلیسی شروع کنم از بیسیک مثلا به نظر من تفکر غلطیه چون خیلیارو اینجا دیدم اینجا شروع کردن خیلی سطح زبانشون از من پایین تره هم لهجشون بده هم خیلی اشتباه حرف می زنن برای ایرانیا در زمانی که ما هستیم فکرمی کنم توی ایران شروع کردن چیز کردن به نفعه .

- مرسی .

خواهش می کنم .